

JAINSITE E-BOOKS LITERATURE

**JAIN HISTORY • JAIN GRANTH • JAIN SUTRA
JAIN VIDHI • JAIN STORY • JAIN ASTROLOGY**

And Many More Books in Gujarati, Hindi & English

જૈનસાઇટ ઇ-બુક્સ લિટરેચર ના સંપૂર્ણ લાભાર્થી
શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

પાર્શ્વદર્શન બિલ્ડીંગ, ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણ રોડ,
(જુના નાગરદાસ રોડ), અંધેરી (પૂર્વ), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૬૯.

www.jainsite.com

Blessings : P. P. PANYAS SHREE NIPUNCHANDRA VIJAYJI M. S.

Inspired by : MUNI BHAGYACHANDRA VIJAYJI M. S.

Created by :

E-mail: info@jainsite.com • Tel.: 09867711171

॥ ॐ श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

જેન ઈ-બુક્સ ના સંપૂર્ણ લાભાર્થી

શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

॥ ॐ श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

ट्रस्टनी नोंधणी नं. F-4210 (BOM)
सोसायटीनी नोंधणी नं. Bombay 381/1976 G.B.B.S.D.

श्री शैलाम्बर मूर्तिपूजक जैन संघ, अंधेरी (पूर्व)

पार्श्वदर्शन भिर्डींग, डॉ. सर्वपल्ली राधाकृष्ण रोड, (जुना नागरदास रोड),
अंधेरी (पूर्व), मुंबई - ४०० ०६६.

प्रस्तावना

अनेक परमोपकारक आचार्य देव ज्ञानी, तपस्वी मुनिराज, सेवाभावी साध्वीजु भगवंताना अद्वितीय-अद्भूत-अवर्णनीय आशिर्वाद्यी तथा महापवित्र मंत्रोच्चार अने विधि विधान द्वारा स्थापित आकर्षक अलौकिक अनेक अने मनमोहक रज्ज्मा भगवान श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथजु मनोरम्य, नेत्र द्विपक लावण्यमय प्रतिभाजुने मूणनायक तरीके भिराजमान करेल देवविमान तुल्य तीर्थसभ जिनालय अटले मारुं-तमारुं अने आपणा सहजु श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथजुं शिपरभंधी जिनालय तथा धीर-वीर-गंभीर-सरण-भक्ति-धार्मिक पापभीरु दानवीर अने उत्तमोत्तम श्रावक-श्राविकाओथी जनेलो रपमा तीर्थकर तरीके ओणपातो श्री श्वे. मू. जैन संघ, अंधेरी (पूर्व) अटले अमारो श्री अने सरस्वतीथी सभर जनेलो विनयी-विवेकी अने गुणभगवंतानो कृपापात्र जनेल चारे तरफु अे दशे दिशाओमां जैनम् जयति शासनम् नी यशोगाथा नो विजयघोष १४ राजलोकमां गुंजतो करनार अटले अमारो श्री श्वे. मू. जैन संघ अंधेरी (पूर्व) अनेक नाना मोटा धार्मिक अनुष्ठानो करनार श्री संघोने मद्दरूप जनेनार, अनेक पांजरापोणोने सहायभूत थनारो अनेक साधु-साध्वीजु भगवंताना वैयावस्यमां सहाय अयेसर, गृह जिनालयमांथी शरु थयेल आजे उत्तुंग गगनचुंभी आकर्षक शिपरभद्ध जिनालय जेमां देव-देवीओनी देवकुलिकाओ शोभी रही छे. श्री संघमां कायमी आयंजिल जातु-जे जे पाठशाणाओ, ज्ञानभंडार अटले श्री संघ शक्तिनुं नमूनेदार नजरालुं कहेवाय.

युगद्विवाकर प. पू. उपकारी गच्छना नायक आ. भ. श्री विजय धर्मसूरीश्वरजु म. सा. नी शुभ प्रेरणा मार्गदर्शक तथा तेमनी शुभ निश्रामां निर्मित अने स्थापित श्री जिनालय तथा प. पू. शतावधानी आ. भ. श्री जयानंदसूरीजुनी प्रेरणाथी ता. ४-४-१९७६ मां श्री संघनी स्थापनाना सुंदर विचारोनुं भीज आजे घेद्युरो घटादार वृक्ष समान जनेयो छे. यमत्कारी अने अलौकिक मूणनायक श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ भगवानना दर्शन करीने जैन-जैनतरोनी घच्छाओ इणीभूत थरु छे.

निसहाय-अजोल जनेला टोरोनी अने पांजरापोणोने अमारो श्री संघे उदार हाथे मद्द करी छे तथा हालमां केणवणी क्षेत्रे, मेडीकल क्षेत्रे, साधर्मिक क्षेत्रे, अनुकंपा क्षेत्रे परा श्री संघनी ज अेक शाखा श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ इण्डिशन द्वारा आर्थिक सहाय चालु छे.

श्री श्वे. मू. जैन संघ वती

प्रमुज

-: ग्रंथांक-५० :-

કર્મગ્રંથ સાર્થ

તૃતીય વિભાગ

[૫-૬ કર્મગ્રંથ]

-: પ્રકાશક :-

શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

મહેસાણા

[ઉ૦ ગુજરાત]

મૂલ્ય રૂ. ૯-૦૦

सम्यग् दर्शन-ज्ञान-व्यवस्थित्वादि भोक्तृमार्गः

अ-था-क-५०

कर्मग्रंथ सार्थ

तृतीय विभाग

[५-६ कर्मग्रंथ]

शुद्धार्थ, गाथार्थ मुनिराज श्री लक्ष्मिण्यल्ल कृत
स्तोत्रकार्य यत्रो अने कृतोत्तर तथा इर भार्याणि
स्थानोभा नामकमना अधोद्वयसत्ता सवेधनी
समगल्य आपता परिशिष्ट सङ्गित.

ज्ञानम् जयति शासनम्

: प्रकाशक :

श्रीमद् यशोविजयल्ल जैन संस्कृत पाठशाळा
अने

श्री जैन श्रेयस्कर मंडाण-महोसाळा

[सद्गंत श्रेष्ठ वेणीयंद सुर्यंद संस्थापित]

आवृत्ति ४ थी]

[प्रत २०००

वीर सं. २५०४]

[वि. सं. २०३४

मूल्य रु. ६-००

: પ્રકાશક :

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા

અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા

વાવી

વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ

શ્રી પ્યાલુલાલ જેશીંગલાલ મહેતા

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

૧ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

મહેસાણા [ઉ. ગુજરાત]

૨ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

પાલીતાણા [સૌરાષ્ટ્ર]

મુદ્રક :

મણિલાલ હગનલાલ શાહ.

ધી નવપ્રભાત પ્રીટીંગ પ્રેસ.

વીઠાંટારોડ : : અમદાવાદ.

ટૂંક નિવેદન

સંસારના પ્રત્યેક આત્માની સાથે કર્મનો સંબંધ અનાદિનો છે. અને એ અનાદિનો કર્મસંબંધ તૂટ્યા સિવાય છુવનો મોક્ષ નથી, એટલે જ કર્મના બંધ, ઉદ્ધય, ઉદીરણા અને સત્તા તથા તેના ભેદ-પ્રભેદાદિકનું સમ્યગ્ રીતે જ્ઞાન મેળવવું જરૂરી છે, શ્રી જૈન શાસ્ત્રોમાં કર્મનું જે સ્વભાવ અને સાંગોપાંગ સ્વરૂપ અને તેના નાશના ઉપાયો બતાવવામાં આવ્યા છે. તેવું સ્વરૂપ કે નાશના ઉપાયો ઇતર શાસ્ત્રગ્રંથોમાં જોવા નહિ મળે. વીતરાગદેવના શાસન અને શાસ્ત્રગ્રંથોની અલૌકિકતા સર્વાતઃ ઉત્કૃષ્ટ છે.

કર્મ ગ્રંથોની હકીકતને સ્કુટ કરતા ઘણા ગ્રંથો છે. એમાં કર્મગ્રંથો મહત્વનું સ્થાન ધરાવે છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાવર્ગમાં કર્મગ્રંથોનું અધ્યયન ચાલુ છે. અને તેમાં પણ સંસ્થાદ્વારા પ્રકાશિત થયેલ કર્મગ્રંથોનો જ મોટા ભાગે ઉપયોગ થાય છે. એથી ૩ જી આવૃત્તિ ખલાસ થતાં આજે આ પાંચમાં અને છટ્ઠા કર્મગ્રંથની ચોથી આવૃત્તિ પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે.

૧ થી ૫ કર્મગ્રંથના રચયિતા શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ છે. જ્યારે છટ્ઠા કર્મગ્રંથના રચયિતા પૂર્વધર પૂર્વાચાર્ય છે. છટ્ઠા કર્મગ્રંથ દષ્ટિવાહ નામના ખારમા અંગમાંથી ઉદ્ભૂત છે.

અભ્યાસકોને આ ગ્રંથનો સરળતાથી યોધ થાય એ હેતુથી મૂળગાથા, શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ, વિવેચન તરીકે ૫૦ શ્રી જીવ વિજયજી મહારાજ કૃત બાળાવબોધ, કૂટનોટ અને યંત્રો વગેરે આખી કર્મગ્રંથના ગહન સ્વરૂપને સરળ કરવા શક્ય પ્રયત્નો કરેલ છે.

સંસ્થાના પુસ્તકોનું છાપકામ, બાઈન્ડીંગ અને સંશોધન સુધક અને સુંદર હોવા છતાં દરેક અભ્યાસકો લાભ ઉઠાવી શકે એ હેતુથી જ પડતર કિંમતે પુસ્તકોનું વેચાણ થાય છે. પણ આજે મોંઘવારી સખત છે. કાગળ અને મુદ્રણ વગેરેના ભાવો ઘણા વધી ગયા છે. એથી અગાઉની આવૃત્તિઓ કરતાં આ આવૃત્તિની કિંમત વધુ હોય તે સ્વાભાવિક છે. છતાં કરકસર પૂર્વક આ

પુસ્તકનું પ્રકાશન થતું હોવાથી લગભગ ૫૫ કર્મના હિસાબે તે રખાયેલ મૂલ્ય યોજી છે.

આ નવી આવૃત્તિમાં શ્રી સુક્રિકમલ જૈન મોહનમાળા વડોદરા તરથી છપાયેલ, પંડિત ચંદુલાલ નાનચંદ સીનોરવાળાએ તૈયાર કરેલ પંચમ કર્મગ્રંથ અંગેના યંત્રો પંચમ કર્મગ્રંથને અંતે આભાર સાથે આપવામાં આવ્યા છે. આશા છે કે એ યંત્ર સંગ્રહ અભ્યાસકોને વિશેષ ઉપયોગી બનશે. તેમજ અંતલાગમાં શ્રી સૂક્ષ્મતત્ત્વબોધ જૈન પાઠશાળા-પાલિતાણુના અધ્યાપક પં. કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ તૈયાર કરેલ બાસઠ માર્ગણુને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદ્યસ્થાન અને સત્તાસ્થાન તથા તેના લાંગા અંગેની સમજુતી પરિશિષ્ટરૂપે આપવામાં આવેલ છે, જે અભ્યાસીઓને સારી રીતે ઉપયોગી થશે.

આ આવૃત્તિનું પ્રૂફ સંશોધન શ્રી કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ કાળજી પૂર્વક કરેલ છે.

આ ચોથી આવૃત્તિ છપાવતાં પહેલાં આખું મૂળમેટર કાળજી પૂર્વક તપાસી જવામાં આવ્યું છે. અને ઘટતા સુધારા-વધારા કરેલ છે છતાં દ્રષ્ટિદોષ, પ્રેસદોષ કે મનિમંદતા આદિ કોઈ કારણે કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલ રહી જવા પામી હોય તેો મિથ્યાદુષ્કૃત દેવાપૂર્વક સુઝ વાંચકોને જે જે સ્ખલનાઓ જણાય તે તે અમને જણાવવા નમ્ર સૂચન છે.

લિ.

વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ
શ્રી બાબુલાલ જ્ઞેશીંગલાલ મહેતા
ઓન. સેક્રેટરી

મહેસાણા
બ્રાવજી સુદ ૧૫
સંવત ૨૦૩૪

શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને
શ્રી જૈન ટ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા.

अथ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथः ।

नमिअ जिणं धुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता ।
सेअर चउहविवागा, वुच्छं बंधविह सामी अ ॥१॥
वन्नचउतेअकम्मा,-गुरुलहुनिमिणोवघायभयकुच्छा ।
मिच्छकसायावरणा, विग्घं धुवबंधि सगचत्ता ॥२॥
तणुवंगगिइसंघयण, जाइगइखगइपुव्विजिणुसासं ।
उज्जोआयवपरघा-तसवीसा गोअवेअणिअं ॥३॥
हासाइजुअलदुगवेअ-आउ तेवुत्तरो अधुवबंधी (धा) ।
भंगा अणाइसाई, अणंतसंतुत्तरा चउरो ॥४॥
पढमबिआ धुवउदइसु, धुवबंधिसु तइअवज्जभंगतिगं ।
मिच्छंनि तित्ति भंगा, दुहावि अधुवा तुरिअभंगा ॥५॥
निमिणधिरअथिरअगुरुअ-सुहअसुहतेअकम्मचउवन्ना ।
नाणंतरायदंसण, मिच्छं धुवउदय सगवीसा ॥६॥
धिरसुभिअर विणु अधुव, बंधी मिच्छविणुमोहधुवबंधी ।
निहोवघायमीसं सम्मं पणनवइ अधुवुदया ॥७॥
तसवन्नवीससगतेअ,-कम्म धुवबंधिसेस वेअतिगं ।
आगिइतिग वेअणिअं, दुजुअल सगउरल्लुसासचउ ॥८॥

खगईतिरिदुग नीअं, धुवसंता सम्म मीस मणुयदुगं ।
 विउविकार जिणाऊ, हारसगुच्चा अधुवसंता ॥९॥
 पढमतिगुणेषु मिच्छं, निअमा अजयाइअदुगे भज्जं ।
 सासाणे खलु सम्मं, संतं मिच्छाइदसगे वा ॥१०॥
 सासणमीसेसु धुवं, मीसं मिच्छाइनवसु भयणाए ।
 आइदुगे अण निअमा, भइआ मीसाइनवगंमि ॥११॥
 आहारसत्तगं वा, सब्बगुणे बितिगुणे विणा तित्थं ।
 नोभयसंते मिच्छो, अंतमुहुत्तं भवे तित्थे ॥१२॥
 केवलजुअलावरणा, पण निहा बारसाइमकसाया ।
 मिच्छं ति सब्बघाई, चउनाणतिदंसणावरणा ॥१३॥
 संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देसघाइ य अघाई ।
 पत्तेयतणुऽट्ठाऊ, तसवीसा गोअदुगवन्ना ॥१४॥
 सुरनरतिगुच्चसायं, तसदस तणुवंग वइरचउरंसं ।
 परघासग तिरिआऊ, वन्नचउ पणिदि सुभखगई ॥१५॥
 बायाल पुण्णपगई, अपढमसंठाणखगइसंघयणा ।
 तिरिदुगअसायनीओ, -वघायइगविगलनिरयतिगं ॥१६॥
 थावरदस वन्नचउक, घाइ पणयाल सहिअ बासीई ।
 पावपयडि त्ति दोसु वि वन्नाइगहा सुहा असुहा ॥१७॥
 नामधुवबंधिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं ।
 भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणत्तीसा अपरिअत्ता ॥१८॥

तणुअट्ट वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निहा ।
 तसवीसाउ परित्ता, खित्तविवागाऽणुपुव्वीओ ॥१९॥
 घणघाइदुगोअजिणा, तसिअरतिगसुभगदुभगचउसासं ।
 जाइतिग जिअविवागा, आउ चउरो भवविवागा ॥२०॥
 नामधुवोदय चउतणु, -वघायसाहारणिअरुजोअतिगं ।
 पुग्गलविवागि बंधो, पयइठिइरसपएस त्ति ॥२१॥
 मूलपयडीण अडसत्त, -छेगबंधेसु तिन्नि भूगारा ।
 अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिओ न हु अवत्तव्वो ॥२२॥
 एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।
 तम्मत्तोऽवट्ठियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥
 नव छ चउ दंसे दुदु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस ।
 तेरस नव पण चउ ति दु, इक्को नव अट्ट दसदुत्ति ॥२४॥
 तिपणछअट्टनवहिआ, वीसा तीसेगतीस इग नामे ।
 छस्सगअट्टतिबंधा, सेसेसु य ठाणमिक्किक्कं ॥२५॥
 बीसयरकोडिकोडी, नामे गोए अ सत्तरी मोहे ।
 तीसियरचउसु उदही, निरयसुराउंमि तिच्चीसा ॥२६॥
 मुत्तुं अकसायठिइं, वार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ।
 अट्टट्ट नामगोएसु, सेसएसुं मुहुत्तंतो ॥२७॥
 विग्घावरण असाए, तीसं अट्टार सुहुमविगलतिगे ।
 पढमागिइसंघयणे, दस दुसुवरिमेसु दुगवुद्धी ॥२८॥

चालीस कसाएसुं, मिउलहुनिधुणहसुरहिसिअमहुरे ।
 दस दोसइ समहिआ, ते हालिइंबिलाईणं ॥२९॥
 दस सुहविहगइउच्चे, सुरदुगथिरल्लकपुरिसरइहासे ।
 मिच्छे सत्तरि मणुदुग, इत्थीसाएसु पन्नरस ॥३०॥
 भयकुच्छअरइसोए, विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए ।
 तेअपण अथिरल्लक्के, तसवउ थावर इग पणिंदी ॥३१॥
 नपुकुखगइसासवऊ-गुरुकक्खडरुक्खसीयदुगंगंधं ।
 वीसं कोडाकोडी, एवइआवाह वाससया ॥३२॥
 गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु वाहा ।
 लहु ठिइ संखगुण्णा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥
 इगविगल पुव्वकोडी, पलिआऽसंखंस आउचउ अमणा ।
 निरुवकमाण लमासा, अवाह सेसाण भवतंसो ॥३४॥
 लहुठिइबंधो संजलण,-लोहपणविग्घनाणदसेसु ।
 भिन्नमुहुत्तं ते अट्ट, जसुच्चे बारस य साए ॥३५॥
 दोइगमासो पक्खो, संजलणतिगे पुमट्ठ वरिसाणि ।
 सेसाणुक्कोसाओ, मिच्छत्तठिईइ जं लद्धं ॥३६॥
 अयमुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंसहीण लहुबंधो ।
 कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिओ ॥३७॥
 विगलअसन्निसु जिट्ठो, कणिट्ठुओ पल्लसंखभागूणो ।
 सुरनिरयाउ समा दस, सहस्स सेसाउ खुडुभवं ॥३८॥

सव्वाण वि लहुबंधे, भिन्नमुहु अबाह आउजिद्वेवि ।
 केइ सुराउसमं जिण, -मंतमुहु विंति आहारं ॥३९॥
 सत्तरस समहिआ किर, इगाणुपाणुंमि हुंति खुडुभवा ।
 सगतीससयतिहुत्तर, पाणू पुण इगमुहुत्तंमि ॥४०॥
 पणसट्टिसहस पणसय-छत्तीसा इगमुहुत्तखुडुभवा ।
 आवलिआणं दोसय-छप्पन्ना एगखुडुभवे ॥४१॥
 अविरयसम्मो तित्थं, आहारदुगामराउय पमत्तो ।
 मिच्छदिट्ठी बंधइ, जिट्टुट्टुइं सेस पयडीणं ॥४२॥
 विगलसुहुमाउगतिगं, तिरिमणुआ सुरविउव्विनिरयदुगं ।
 एगिंदिथावरायव, आईसाणा सुक्कोसं ॥४३॥
 तिरिउरलदुगुज्जोअं, छिवट्टु सुरनिरय सेस चउगइआ ।
 आहारजिणमपुठवो, -ऽनिअट्टिसंजलणपुरिसलहुं ॥४४॥
 साय जसुच्चावरणा, विग्घं सुहुमो विउव्विच्छ असन्नी ।
 सन्नी वि आउ बायर-पज्जेगिंदी उ सेसाणं ॥४५॥
 उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव अधुवा ।
 चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥
 चउभेओ अजहन्नो, संजलणावरणनवगविग्घाणं ।
 सेसतिगि साइ अधुवो, तह चउहा सेसपयडीणं ॥४७॥
 साणाइअपुठवंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो ।
 बंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भव्विअरसन्निमि ॥४८॥

जइलहुबंधो बायर, पजअसंखगुण सुहुमपजऽहिगो ।
 एसि अपजाण लहू, सुहुमेअर अपजपजगुरु ॥४९॥
 लहु विअपजअपजे, अपजेअरविअगुरुऽहिगो एवं ।
 तिषउअसन्निसु नवरं, संखगुणो विअअमणपजे ॥५०॥
 तो जइजिद्वो बंधो, संखगुणो देसत्रियहस्सिअरो ।
 सम्मचउ सन्निचउरो, ठिइबंधाणुकमसंखगुणा ॥५१॥
 सव्वाणवि जिट्टिई, असुभा जं साइसंकिलेसेणं ।
 इअरा विसोहिओ पुण, मुत्तुं नरअमरतिरिआउं ॥५२॥
 सुहुमनिगोआइखण-पजोग बायर य विगलअमणमणा ।
 अपजलहु पढमदुगुरु, पजहस्सिअरो असंखगुणो ॥५३॥
 अपजत्तसुक्कोसो, पज्जजहन्निअरु एव ठिइठाणा ।
 अपजेअर संखगुणा, परमपजविए असंखगुणा ॥५४॥
 पइखणमसंखगुणविरिअ अपजपइठिइमसंखलोगसमा ।
 अज्झवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥५५॥
 तिरिनिरयतिजोआणं, नरभवजुअ सचउपल्ल तेसट्टं ।
 थावरषउइगविगला-यवेसु पणसीइसयमयरा ॥५६॥
 अपढमसंघयणागिइ-खगईअणभिच्छदुहगथीणतिगं ।
 निअनपुइत्थि दुतीसं, पणिंदिसु अबंधठिइ परमा ॥५७॥
 विजयाइसु गेविज्जे, तमाइ दहिसय दुतीस तेसट्टं ।
 पणसीइ सययबंधो, पल्लतिगं सुरविउव्विदुगे ॥५८॥

समयादसंखकालं, तिरिदुगनीएसु आउ अंतमुहू ।
 उरलि असंखपरट्टा, सायठिइ पुव्वकोडूणा ॥५९॥
 जलहिसयं पणसीअं, परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे ।
 वत्तीसं सुहविहगइ—पुमसुभगतिगुच्चउरंसे ॥६०॥
 असुखगइजाइआगिइ, संघयणाहारनिरयजोअदुगं ।
 थिरसुभजसथावरदस, नपुइत्थीदुजुअलमसायं ॥६१॥
 समयादंतमुहुत्तं, मणुदुगजिणवइरउरलुवंगेसु ।
 तिच्चीसयरा परमो, अंतमुहु लहूवि आउजिणे ॥६२॥
 तिब्बो असुहसुहाणं, संकेसविसोहिओ विवज्जयओ ।
 मंदरसो गिरिमहिरय, —जलरेहासरिसकसाएहि ॥६३॥
 चउठाणाई असुहो, सुहऽन्नहा विग्घदेसआवरणा ।
 पुमसंजलणिगदुतिचउ—ठाणरसा सेस दुगमाइ ॥६४॥
 निंबुच्छुरसो सहजो, दुतिचउभागकहिइकभागंतो ।
 इगठाणाई असुहो, असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥६५॥
 तिब्बमिगथावरायव, सुरमिच्छा विगलसुहुमनिरयतिगं ।
 तिरिमणुआउ तिरिनरा, तिरिदुगछेवट्ट सुरनिरया ॥६६॥
 विउविसुराहारगदुगं, सुखगइवन्नचउतेअजिणसायं ।
 समचउपरघातसदस, पणिंदिसासुच्च खवगा उ ॥६७॥
 तमतमगा उज्जोअं, सम्मसुरा मणुअउरलदुगवइरं ।
 अपमत्तो अमराउं, चउगई मिच्छा उ सेसाणं ॥६८॥

यीणतिगं अणमिच्छं, मंदरसं संजमुम्मुहो मिच्छो ।
 विअ तिकसाय अविश्य-देसपमत्तो अरइसोए ॥६९॥
 अपमाइ हारगदुगं, दुनिइअसुवन्नहासरइकुच्छा ।
 भयमुवघायमपुव्वो, अनिअट्ठी पुरिससंजलणे ॥७०॥
 विग्घावरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुमविगलतिगआउं ।
 वेउव्विच्छकममरा, निरया उज्जोअउरलदुगं ॥७१॥
 तिरिदुगनिअंतमतमा, जिणमविश्यनिरयविणिगधावरयं ।
 आसुहमायव सम्मोव, सायथिरसुभजसा सिअरा ॥७२॥
 तसवन्नतेअचउमणु, खगइदुगपणिंदिसासपरवुच्चं ।
 संघयणागिइनपुथी, सुभगिअरतिमिच्छच्चउगइआ ॥७३॥
 चउतेअवन्न वेअणिअ, -नामणुकोससेसधुवबंधी ।
 घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥
 सेसंमि दुहा, इग दुग-णुगाइ जा अभवणंतगुणिआणू ।
 खंधा उरलोच्चिअवग्गणा उ तह अगहणंतरिआ ॥७५॥
 एमेव विउव्वाहार, -तेअभासाणुपाणमणकम्मे ।
 सुहुमा कमावगाहो ऊणूणंगुलअसंखंसो ॥७६॥
 इक्किक्कहिआ सिद्धा णंतसा अंतरेसु अगहणा ।
 सव्वत्थ जहन्नुाचआ, निअणंतसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥
 अंतिमचउफासदुगंध, -पंचवन्नरसकम्मखंधदलं ।
 सव्वजिअणंतगुणरस, -अणुजुत्तमणंतयपएसं ॥७८॥

एगपएसोगाढं, निअसव्वपएसओ गहेइ जिओ ।
 थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिओ ॥७९॥
 विग्घावरणे मोहे, सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे ।
 तस्स फुडत्तं न हवइ, ठिईविसेसेण सेसाणं ॥८०॥
 निअजाइलद्धदलिआ-णंतंसो होइ सव्वघाईणं ।
 वज्झंतोण विभज्जइ, सेसं सेसाण पइसमयं ॥८१॥
 सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअ दंसखवगे अ ।
 मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥
 गुणसेढी दलरयणा-णुसमयमुदयादसंखगुणणाए ।
 एयगुणा पुण कमसो, असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥
 पलिआऽसंखंसमुहू, सासणइअरगुणअंतरं हस्सं ।
 गुरु मिच्छि वे छसट्ठी, इअरगुणे पुग्गलद्धंतो ॥८४॥
 उद्धारअद्धखित्तं, पलिअ तिहा समयवाससयसमए ।
 केसव्वहारो दीवो-दहिआउतसाइपरिमाणं ॥८५॥
 दव्वे खित्ते काले, भावे चउह दुह बायरो सुहुमो ।
 होइ अणंतुस्सप्पिणि, परिमाणो पुग्गलपरट्ठो ॥८६॥
 उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुअइ फुसिअ सव्वअणू ।
 जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ॥८७॥
 लोगपएसोसप्पिणि, -समया अणुभागबंधठाणा य ।
 जहत्तह कममरणेणं, पुट्ठा खित्ताइथूलिअरा ॥८८॥

अप्परपयडिबन्धी, उक्कडजोगी अ सन्निपज्जत्तो ।
 कुणइ पएसुक्कोसं, जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥८९॥
 मिच्छअजयउआऊ, बित्तिगुणविणुमोहिसत्तमिच्छाई ।
 छणहं सतरस सुहुमो, अजया देसा बित्तिकसाए ॥९०॥
 पणअनिअट्टीसुखगइ, नराउसुरसुभगतिगविउव्विदुगं ।
 समचउरंसमसायं, वइरं मिच्छो व सम्मो वा ॥९१॥
 निदापयलादुजुअल-भयकुच्छात्तित्थ सम्मगो सुजई ।
 आहारदुगं सेसा, उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥९२॥
 सुमुणी दुन्नि असन्नो, निरयत्तिगसुराउसुरविउव्विदुगं ।
 सम्मो जिणं जहन्नं, सुहुमनिगोआइखणि सेसा ॥९३॥
 दंसणछगभयकुच्छा, बित्तितुरिअकसायविग्घनाणाणं ।
 मूलछंगेऽणुक्कोसो, चउह दुहा सेसि सव्वत्थ ॥९४॥
 सेढिअसंखिज्जंसे, जोगट्टाणाणि पयडिठिइभेआ ।
 ठिइबंघज्जवसाया-णुभागठाणा असंखगुणा ॥९५॥
 तत्तो कम्मपएसो, अणंतगुणिआ तओ रसच्छेआ ।
 जोगा पयडिपएसं, ठिइअणुभागं कसायाओ ॥९६॥
 चउदसरज्जू लोगो, बुद्धिकओ सत्तरज्जुमाणघणो ।
 तद्दीहेगपएसो. सेढी पयरो अ तव्वग्गो ॥९७॥
 अणदंसनपुंसित्थी, वेअच्छक्कं च पुरिसवेअं च ।
 दो दो एगंतरिए, सरिसे सरिसं उवसमेइ ॥९८॥

(१५)

अणमिच्छमीससम्मं, तिआउङ्गविगलथीणत्तिगुज्जोअं।
तिरिनिरयथावरदुगं, साहारायवअडनपुत्थी ॥९९॥
छगपुमसंजलणा दो,-निदाविग्घावरणखए नाणी ।
देविंदसूरिलिहिअं, सयगमिणं आयसरणट्टा ॥१००॥

अथ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ।

सिद्धपण्हि महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।

बुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

कइ बंधंतो वेयइ ?, कइ कइ वा संतपयडिठाणाणि ।

मूलुत्तरपगईसुं, भंगविप्पा मुणेअव्वा ॥२॥

अट्टविहसत्तच्छब्धएसु, अट्टेव उदयसंतंसा ।

एगविहे तिविगप्पो, एगविगप्पो अबंधमि ॥३॥

सत्तट्टुबंध अट्टुदय-संत तेरससु जीवठाणेसु ।

एगंमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवल्लिणो ॥४॥

अट्टसु एगविगप्पो, छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पो ।

पत्तेअं पत्तेअं, बंधोदयसंतकम्माणं ॥५॥

पंचनवदुन्निअट्टा-वीसा चउरो तहेव बायाला ।

दुन्नि अ पंच य भगिया, पयडीओ आणुपुव्वीए ॥६॥

बंधोदयसंतंसा, नाणावरणंतराइए पंच ।

बंधोवरमेवि उदय,-संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥

बंधस्स य संतस्स य, पगइट्टाणाइ तिणिण तुल्लाइं ।

उदयट्टाणाइं दुवे, चउ पणगं दंसणावरणे ॥८॥

बीआवरणे नवबंधए (गे) सु, चउपंचउदय नवसंता ।

छुच्चउबंधे चेवं, चउबंधुदए छलंसा य ॥९॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चउसंता ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥
 गोअंमि सत्त भंगा, अट्ट य भंगा हवंति वेअणिए ।
 पण नव नव पण भंगा, आउचउक्के वि कमसो उ ॥११॥
 बावीस इक्कीसा, सत्तरसं तेरसेव नव पं व ।
 चउ तिग दुगं च इक्कं, बंधटाणाणि मोहस्स ॥१२॥
 एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।
 ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्टाणाणि नव हुंति ॥१३॥
 अट्ट य सत्त य छ चउ, तिग दुग एगाहिआ भवे वीसा ।
 तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥
 संतस्स पयडिटाणाणि, ताणि मोहस्स हुंति पन्नरस ।
 बंधोदयसंते पुण, भंगविगप्पा बहू जाण ॥१५॥
 छब्बावीसे चउ इगवीसे, सत्तरस तेरसे दो दो ।
 नवबंधगे वि दुण्णि उ, इक्किक्कमओ परं भंगा ॥१६॥
 दस वावीसे नव इगवीसे, सत्ताइ उदयकम्मंसा ।
 छाई नव सत्तरसे, तेरे पंचाइ अट्टेव ॥१७॥
 चत्तारिआइ नवबंधएसु, उक्कोस सत्तमुदयंसा ।
 पंचविहबंधगे पुण, उदओ दुण्ह मुणेअव्वो ॥१८॥
 इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि ।
 बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥
 इक्कम छक्किक्कारस, दस सत्त चउक्क इक्कं चेव ।

एए चउवीसगया, वार दुगिक्कमि इक्कारा ॥२०॥

[पाठांतरं—चउवीसं दुगिक्कमिक्कारा. एतन्मतांतरं]

नवतेसीइसएहिं, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरिसीआला, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२१॥

नवपंचाणउअसए, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरि एणुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२२॥

तिन्नेव थ बावीसे, इगवोसे अट्टवीस सत्तरसे ।

छच्चेव तेरनवबंधएसु पंचेव ठाणाणि ॥ २३ ॥

पंचविहचउविहेसुं, छछक्क सेसेसु जाण पंचेव ।

पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधवुच्छेए ॥ २४ ॥

दसनवपन्नरसाइं, वंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।

भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

तेवीस पणवीसा, छउवीसा अट्टवीस गुणतीसा ।

तीसेगतीसमेगं, बंधट्टाणाणि नामस्स ॥ २६ ॥

चउपणवीसा सोलस, नव वाणउईसया य अडयाला ।

एयालुत्तर छाया—लसया इक्किकक्क बंधविही ॥२७॥

वीसिगवीसा चउवी—सगा उ एगाहिआ य इगतीसा ।

उदयट्टाणाणि भवे, नव अट्ट य हुंति नामस्स ॥२८॥

इक्क विआलिक्कारस, तित्तीसा छस्सयाणि तित्तीसा ।

बारससत्तरससयाण—हिगाणिविपंचसीईहिं ॥ २९ ॥

अउणत्तीसिक्कारस, सयाणिहिअ सत्तरपंचसट्ठीहिं ।
 इक्किक्कगं च वीसा,—दट्टुदयंतेसु उदयविही ॥३०॥
 त्तिदुनउई गुणनउई, अडसी छलसी असोइ गुणसीई ।
 अट्टुयल्लप्पन्नत्तरि, नव अट्टु य नामसंताणि ॥ ३१ ॥
 अट्टु य वारस वारस, वंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
 ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासंभवं विभजे ॥३२॥
 नवपणगोदयसंता, तेवीसे पन्नवीस छवीसे ।
 अट्टु चउट्टुवीसे, नव सगियुणतीस तीसंमि ॥३३॥
 एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्टु संतंमि ।
 उवरयबंधे दस दस, वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥
 त्तिविगप्पपगइठाणेहिं, जीवगुणसन्निएसु ठाणेसु ।
 भंगा पउंजियव्वा, जत्थ जहासभवो भवइ ॥३५॥
 तेरससु जीवसंखेवएसु, नाणंतरायत्तिविगप्पो ।
 इक्कंमि त्तिदुविगप्पो, करणं पइ इत्थ अविगप्पो ॥३६॥
 तेरे नव चउ पणगं, नव संतेगंमि भंगन्निक्कारा ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥३७॥
 पज्जत्तगसन्निअरे, अट्टु चउक्कं च वेअणियभंगा ।
 सत्त य तिगं च गोए, पत्तेअं जीवठाणेसु ॥३८॥
 पज्जत्ताऽपज्जत्तग, समणे पज्जत्तअमण सेत्तेसु ।
 अट्टावीसं दसगं, नवगं पणगं च आउस्स ॥३९॥

अट्टसु पंचसु एगे, एग दुगं दस य मोहबंधगए ।
 तिग चउ नव उदयगए, तिग तिग पन्नरस संतंमि ॥४०॥
 पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव ।
 पण छप्पणगं छच्छ, -प्पणगं अट्टु दसगं ति ॥४१॥
 सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमा य बायरा चैव ।
 विगलिंदिआउतिन्निउ, तहय असन्नो असन्नो अ ॥४२॥
 नाणंतराय तिविहमवि, दससु दो हुंति दोसु ठाणेसु ।
 मिच्छासाणे बीए, नव चउ पण नव य संतंसा ॥४३॥
 मिस्ताइ नियट्टीओ, छ चउ पण नव य संतकम्मंसा ।
 चउबंध तिगे चउपण, नवंस दुसु जुअल छस्संता ॥४४॥
 उवसंते चउ पण नव, खीणे चउरुदय छच्च चउ संता ।
 वेअणिआउ अ गोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥४५॥
 चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंगा ।
 गोए पण चउ दो तिसु, एगट्टसु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥
 अट्टुच्छाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस छ दोसु ।
 दो चउसु तीसु इक्कं, मिच्छाइसु आउए भंगा ॥४७॥
 गुणठाणएसु अट्टसु, इक्किक्कं मोहबंधठाणं तु ।
 पंच अनिअट्टिठाणे, बंधोवरमो परं तत्तो ॥४८॥
 सत्ताइ दस उ मिच्छे, सासायणमीसए नवुक्कोसा ।
 छाई नव उ अविरए, देसे पंचाइ अट्टेवे ॥४९॥

विरए खओवसमिए, चउराई सत्त छच्च पुव्वंमि ।
 अनिअट्टिवायरे पुण, इक्को व दुवे व उदयंसा ॥५०॥
 एगं सुट्टुमसरागो, वेणइ अवेअगा भवे सेसा ।
 भंगाणं च पमाणं, पुव्वुद्धिट्ठेण नायव्वं ॥५१॥
 इक्क छडिकारिका—रसेव इक्कारसेव नव तिन्नि ।
 एए चउवीसगया, बार दुगे पंच इक्कंमि ॥५२॥
 बारसपणसट्ठिसया, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।
 चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥५३॥
 अट्टुग चउ चउ चउरट्टुगा य, चउरो अ ट्ठंति चउवीसा ।
 मिच्छाइअपुव्वंता, बारस पणगं च अनिअट्टी ॥५४॥
 जोगोवओगलेसा,—इएहिं गुणिआ हवंति कायव्वा ।
 जे जत्थ गुणट्टाणे, हवंति ते तत्थ गुणकारा ॥५५॥
 अट्टुट्टी वत्तीसं, वत्तीसं, सट्टिमेव बावन्ना ।
 चोआलं दोसु वीसा विअ, मिच्छमाइसु सामन्नं ॥५६॥
 तिन्नेगे एगेगं, तिग मीसे पंच चउसु तिग पुव्वे ।
 इक्कार वायरंमि उ, सुट्टुमे चउ तिन्नि उवसंते ॥५७॥
 छन्नव ल्लवकं तिग सत्त, दुगं दुग तिग दुगंति अट्टु चउ ।
 दुग छच्चउ दुग पण चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ ॥५८॥
 एगेगमट्टु एगेगमट्टु, छउमत्थकेवलजिणाणं ।
 एग चऊ एग चऊ, अट्टु चऊ दु छक्कमुदयंसा ॥५९॥

चउ पणवीसा सोलस, नव चत्ताला सया य बाणउई ।
 वत्तीसुत्तर छायाल-सया मिच्छस्स बंधविही ॥६०॥
 अट्टु सया चउसट्टो वत्तीससयाइं सासणे भेआ ।
 अट्टावीसाईसुं, सव्वाणऽट्टुहिगछन्नउई ॥ ६१ ॥
 इगचत्तिगार वत्तीस, छसय इगतीसिगारनवनउई ।
 सतरिगसि गुतीसचउद, इगारचउसट्टि मिच्छुदया ॥६२॥
 वत्तीस दुद्धि अट्टुय, वासीइसया य पंच नव उदया ।
 बारहिआ तेवीसा, वावन्निकारस सया य ॥ ६३ ॥
 दो छकट्टु चउक्कं, पण नव इकार छक्कं उदया ।
 ने.इआइसु सत्ता, ति पंच इकारस चउक्कं ॥६४॥
 इग विगलिंदअ सगले, पण पंच य अट्टु बंधठाणाणि ।
 पण छक्किक्कारुदया, पण पण बारस य संताणि ॥६५॥
 इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्टु वंधुदयसंतकम्माणं ।
 गइआइएहिं अट्टुसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥
 उदयस्सुदोरणाए, सामित्ताओ न विज्जइ विसेसो ।
 मुत्तूण य इगयालं, सेसाणं सव्वपयडोणं ॥ ६७ ॥
 नाणंतरायदसगं, दंसणनव वेअणिज्जमिच्छत्तं ।
 सम्मत्त लोभ वेआ-उआणि नवनाम उच्चं च ॥६८॥
 तित्थयराहारगविरहिआउ, अज्जेइ सव्वपयडोओ ।
 मिच्छत्तवेअगो सा-सणोवि गुणवीससेसाओ ॥६९॥
 छायालसेस मीसो, अविरयसम्मो तिआलपरिसेसा ।
 तेवन्न देसविरओ, विरओ सगवन्नसेसाओ ॥७०॥

इगुणट्टिमप्पमत्तो, बंधइ देवाउअस्स इअरोवि ।
 अट्टावन्नमपुवो, छप्पन्नं वावि छवीसं ॥७१॥
 बावीसा एगूणं, बंधइ अट्टारसंतमनिअट्टि ।
 सतरस सुट्टुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥
 एसो उ बंधसामित्तं,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
 ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥
 तित्थयरदेवनिरया-उअं च तिसु तिसु गइसु बोधव्वं ।
 अक्खेसा पयडीओ, हवंति सव्वासु वि गइसु ॥७४॥
 पढमकसायचउक्कं, दंसणतिग सत्तगा वि उवसंता ।
 अविरयसम्मत्ताओ, जाव निअट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥
 सत्तट्टु नव य पनरस, सोलस अट्टारसेव गुणवीसा ।
 एगाहि दु चउवीसा, पणवीसा वायरे जाण ॥७६॥
 सत्तावीसं सुट्टुमे, अट्टावीसं च मोहपयडीओ ।
 उवसंतवीअराए, उवसंता हुंति नायव्वा ॥७७॥
 पढमकसायचउक्कं, इत्तो मिच्छत्तमीससम्मत्तं ।
 अविरयसम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥
 अनिअट्टिवायरे थोण-गद्धित्तिगनिरयतिरिअनामाओ ।
 संखिज्जइमे सेसे, तप्पाउग्गाओ खीअंति ॥७९॥
 इत्तो हणइ कसाय-ट्टुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं ।
 तो नोकसायछक्कं, लुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥
 पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च लुहइ मायाए ।

मायं च लुहइ लोहे, लोहं सुहुमंपि तो हणइ ॥८१॥
 खीणकसायदुचरिमे, निदं पयलं च हणइ छउमत्थो ।
 आवरणमंतराए, छउमत्थो चरमसमयंमि ॥८२॥
 देवगइसहगयाओ, दुचरमसमयभविअंमि खीअंति ।
 सत्रिवागेअरनामा, नीआगोअंपि तत्थेव ॥८३॥
 अन्नयर वेयणीअं, मणुआउअमुच्चगोअनवनामे ।
 वेएइ अजोगिजिणो, उक्कोसजहन्नमिक्कारा ॥८४॥
 मणुअगइजाइतसवायरं च, पज्जत्तसुभगमाइज्जं ।
 जसकित्ती तित्थयरं, नामस्स हवंति नव एआ ॥८५॥
 तच्चाणुपुठ्विसहिआ, तेरस भवसिद्धिअस्स चरमंमि ।
 संतंसगमुक्कोसं, जहन्नयं वारस हवंति ॥ ८६ ॥
 मणुअगइसहगयाओ, भवखित्तविवागजिअविवागाओ ।
 वेअणिअन्नयरुच्चं चरमसमयंमि खीअंति ॥ ८७ ॥
 अहसुइअसयलजगसिहर-मरुअनिरुवमसहावसिद्धिसुहं ।
 अनिहणमव्वाबाहं, तिरयणसारं अणुहवंति ॥ ८८ ॥
 दुरहिगम-निउण-परमत्थ-रुइरबहुभंगदिट्ठिवायाओ ।
 अत्था अणुसरिअव्वा, बंधोदयसंतकम्माणं ॥८९॥
 जो जत्थ अपडिपुत्तो, अत्थो अप्पागमेण बद्धोत्ति ।
 तं खमिऊण बहुसुआ, पुरेऊणं परिहंतु ॥ ९० ॥
 गाहगं सयरीए, चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।
 टीगाइ निअमिआणं, एगूणा होइ नउईओ ॥९१॥

श्री ब्रह्मेश्वर - पार्ष्वनाथाय नमः ।

अथ शलकनामा पंचत-कर्मग्रंथः ।

भंगण अपने अभिधेय

नमिअ जिणं धुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता;
सेअर चउहविवागा, वुच्छं वंधविह सामी अ ॥१॥

नमिअ=नमस्कार करीने

जिणं=तीर्थं करणे

धुवबंध=ध्रुवबंधी

उदय=ध्रुवउदयी

संता=ध्रुवसत्ता

घाइ=घाती-सर्वघाती, देशघाती

पुन्न=पुन्य प्रकृति

परिअत्ता=परावर्त्तमान

सेअर=प्रतिपक्षी सङ्घित

चउह=चार प्रक्षारे

विवागा=विपाक देखाउनारी

वुच्छं=कलीशु

वंधविह=बंधना सेदो

सामी=बंधना स्वामी

अ=उपसमश्रेणि अने क्षपकश्रेणि

अर्थः-तीर्थं कर देवने नमस्कार करीने ध्रुवबंधी, ध्रुवउदयी ध्रुवसत्ता, घाती, पुन्य अने परावर्त्तमान प्रकृति तेनी प्रतिपक्षी प्रकृति सङ्घित, तथा चार प्रक्षारे विपाक देखाउनारी प्रकृति, चार अक्षरिणि, अक्षरभावित्य, उपसमश्रेणि अने क्षपकश्रेणि वगरे कलीशु. ॥ १ ॥

विवेचनः-श्री जिण प्राये नमस्कार करीने अष्टलां द्वार कलीश. धृति स'अ'ध. ध्रुवबंधी १, अध्रुवबंधी प्रकृति २, ध्रुवउदयी ३, अध्रुवउदयी ४, ध्रुवसत्ता ५, अध्रुवसत्ता ६, घाती ७, अघाती ८,

* सत्ता धृति पाठांतरै.

પુન્ય પ્રકૃતિ ૯, પાપ પ્રકૃતિ ૧૦, પરાવર્તિની ૧૧, અને અપ-
રાવર્તિની ૧૨, એમાં પ્રથમ છ સૂત્રોક્ત અને છ એથી ધતર
[પ્રતિપક્ષી] સહિત એવં ૧૨. ચાર પ્રકારે વિપાક તે સ્વશક્તિયું
દેખાડવું, તે કઈ? ક્ષેત્રવિપાકી ૧, જીવવિપાકી ૨, ભવવિપાકી
૩, પુણ્યસવિપાકી ૪, એવં ૧૬. ચાર ભેદે બંધવિધિ તે પ્રકૃતિ-
બંધ ૧, સ્થિતિબંધ ૨, રસબંધ ૩ અને પ્રદેશબંધ ૪ એવં
૨૦. તથા અલપતર બંધ, ભૂયસ્કાર બંધ, અવાસ્થત બંધ ને
અવક્તવ્ય બંધ, તેની વિધિ અને તેના સ્વામી કોણ? તે ૪,
એવં ૨૪. ચ શબ્દથી ઉપશમત્રેણિ ૨૫, ક્ષપકત્રેણિ ૨૬, એમ
છબ્વીશ ક્ષાર કહીશ.

ધ્રુવબંધ—અવશ્ય બંધ હોય જેનો તે ધ્રુવબંધિની કહીએ
૧, જેનો બંધ હેતુ સંભવે પણ બંધ હોય અને ન પણ હોય
તે અધ્રુવબંધિની ૨, જેનો નિરંતર સદાય ઉદય હોય જ તે
ધ્રુવોદયી ૩, અને જેનો ઉદય ચિત્તેદ જાય અને વર્ણી તથાવિધ
કારણ પામીને ફરી ઉદય થાય તે અધ્રુવોદયી ૪, અનાદિ મિથ્યાત્વી
જીવને જે નિરંતર સત્તાએ હોય જ તે ધ્રુવસત્તા ૫, અને જે
કોઈવાર સત્તાએ હોય કોઈવાર ન પણ હોય તે અધ્રુવસત્તા ૬,
સર્વથા પોતાના જ્ઞાનાદિ વિષયને હણે તે સર્વઘાતી અને કાંઈક
હણે તે દેશઘાતી ૭, અને જે જ્ઞાનાદિ શુભને કાંઈ ન હણે તે
અઘાતી ૮, શુભ તે શુભ પ્રકૃતિ ૯, અશુભ તે પાપ પ્રકૃતિ ૧૦,
અનેરી [બીજી] પ્રકૃતિનો બંધ અથવા ઉદય નિવારીને પોતાનો
બંધ તથા ઉદય દેખાડે તે પરાવર્તિની ૧૧, અને જે પરનો
બંધ ઉદય ચાર્યા વિના જ પોતાનો બંધ ઉદય દેખાડે તે
અપરાવર્તિની ૧૨.

યતઃ-વિણિવારિય જા ગચ્છદ્ વંધં ઉદયં ચ અણપયઈષ ।

સા હુ પરિઅત્તમાણી અણિવારંતી અપરિયત્તા ॥ ૧ ॥

વિપાક તે ક્ષેત્રાદિક પામીને કર્મની શક્તિયું દેખાડવું તે
ચાર ભેદે છે, એવં સોળ. ॥ ૧ ॥*

* આકાશને વિષે જ અપાંતરાશ ગતિમાં જેનો ઉદય હોય, તે ક્ષેત્ર-
વિપાકી પ્રકૃતિ.

જીવને વિષેજ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે જીવવિપાકી પ્રકૃતિ.

ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિ.

વન્નચ^૪વ^૧તે^૧અ^૧ક^૧મ્મા^૧—ગુ^૧રુ^૧લ^૧હુ^૧નિ^૧મિ^૧ણા^૧વ^૧ઘા^૧ય^૧મ^૧ય^૧કુ^૧ચ્છા^૧;

મિ^૧ચ્છ^૧ક^૧સા^૧યા^૧વ^૧ર^૧ણા^૧, વિ^૧ઘ^૧ ધ્રુ^૧વ^૧બં^૧ધિ^૧ સ^૧ગ^૧ચ^૧ત્તા^૧ ॥૨૧॥

વન્નચવ=વર્ણુ^૧ ચતુષ્ક
 તેઅ=તૈજસ શરીર
 કમ્મા=કાર્મણુ શરીર
 અગુરુલહુ=અગુરુલધુ નામકર્મ
 નિમિણ=નિર્માણુ નામકર્મ
 વઘવાય=ઉપઘાત નામકર્મ
 મય=ભય મોહનીય
 કુચ્છા=બુધુશા મોહનીય

મિચ્છ=મિશ્ચાત્વ
 કસાય=કપાયો
 આવરણા=આવરણો-જ્ઞાનાવરણુ
 પાંચ અને દર્શનાવરણુ
 નવ મળી ૧૪
 વિઘં=પાંચ અંતરાય
 ધ્રુવબંધિ=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિઓ
 સગચત્તા=સુડતાળીકા.

વિવેચન:—ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ કહે છે. વર્ણુકિક આર તે વર્ણુ^૧
 ૨, ગંધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, તૈજસ શરીર ૫, કાર્મણુ શરીર ૬,
 અગુરુલધુ નામ ૭, નિર્માણુ નામ ૮, ઉપઘાત નામ ૯, ભય ૧૦,

નારક તિર્યંગાદિ ભવને વિષે જ જોનો ઉદય હોય, તે ભવવિપાકી પ્રકૃતિ.
 શરીર પુદ્ગલોને વિષે જ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે પુદ્ગલાવપાકી
 પ્રકૃતિ.

સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશનો સમુદાય તે પ્રકૃતિબંધ.

અધ્યવસાય વિશેષે પ્રહણુ કરેલાં કર્મદલિકોને વિષે સ્થિતિકાળનું
 ચોક્કસ કરવું, તે સ્થિતિબંધ.

કર્મપુદ્ગલોનો જે શુભાશુભ કે ઘાતિ અઘાતિ રસ, તે અનુભાગ-રસબંધ.

સ્થિતિ રસની અપેક્ષા વિના જે કર્મપુદ્ગલોનું જ પ્રહણુ કરવું [દલિક-
 સંખ્યાની જ મુખ્યતાએ], તે પ્રદેશબંધ.

એજ ચાર પ્રકારના બંધના જઘન્ય તથા ઉત્કૃષ્ટપણે જે સ્વામી તેના
 ચાર પ્રકાર.

‘ચ’ શબ્દથી ઉપશમત્રેણિ તથા ક્ષપકત્રેણિ આદિ. એ પ્રમાણે
 સર્વ મળી ૨૬ દ્વાર કહેવાશે.

કૃચ્છ ૧૧, મિધ્યાત્વમોહનીય ૧૨, સોળ કષાય ૨૮, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૩૩, નવ દર્શનાવરણ ૪૨ અને પાંચ અંતરાય ૪૭; એ સુડતાલીશ ધ્રુવબંધો પ્રકૃતિ બાણવી. એમાં જે ગુણકાણા લગે તેનો અર્થ કહ્યો છે, ત્યાં લગે તે અવશ્ય અર્થાય છે તે માટે એ ધ્રુવબંધી કહેવાય છે.

પહેલે ગુણકાણે મિધ્યાત્વનો ધ્રુવબંધ. થીણદ્વીત્રિક અને અનંતાનુમંધી ૪ કષાય, એ સાતને બીજા ગુણકાણા સુધી ધ્રુવબંધ. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો ચોથા ગુણકાણા સુધી ધ્રુવબંધ. પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો પાંચમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવબંધ. બે નિદ્રાનો આઠમાના પહેલા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ. વર્ણાદિ ૪, તૈજસ્ ૧, કાર્મણ ૧, અશુરસધુ ૧, નિર્માણ ૧ અને ઉપધાત ૧; એ નવ પ્રકૃતિ આઠમાના છઠ્ઠા ભાગ લગે ધ્રુવબંધી. ભય, કૃચ્છ એ બે આઠમાના અંત લગે ધ્રુવબંધી. સંબલન કોષનો નવમાના બીજા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ, સંબલન માનનો ત્રીજા ભાગ લગે, સંબલની માયાનો ચોથા ભાગ લગે અને સંબલન લોભનો પાંચમા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ. જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, એ ૧૪ નો દસમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવબંધ છે. ॥ ૨ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિ.

તણુવંગાગિહસંઘયણ, જાહગહચગહપુઠિવજિણુસાસં;
ઉજ્જોઆયવપરઘા, -તસવીસા ગોયવંઅણિઅં ॥ ૩ ॥

તણુ=ત્રણ શરીરો-ઓદારિક,
વૈક્રિય, આહારક.
વંગા=ત્રણ અંગોપાંગ.
આગિહ=આકૃતિ-સંસ્થાન છ.
સંઘયણ=છ સંઘયણ
જાહ=પાંચ ભતિ
ગહ=ચાર ગતિ
ચગહ=ચિહાધોગતિ બે
પુઠિવ=ચાર આનુપૂર્વી

જિણ=જિન નામકર્મ
ઉસાસં=ધાસોન્ધાસ નામકર્મ
ઉજ્જોઅ=ઉદ્યોત નામકર્મ
આયવ=આતપ નામકર્મ
પરઘા=પરાધાત નામકર્મ
તસવીસા=ત્રસવીશક
ગોય=બે ગોત્ર કર્મ
વેઅણિઅં=બે વેદનીય કર્મ

અર્થ:—ત્રણ શરીર, ત્રણ ઉપાંગ, છ સંસ્થાન, છ સંઘયણ, પાંચ જાતિ, ચાર ગતિ, બે વિહાયોગતિ, ચાર આનુપૂર્વી, જિન નામકર્મ, ઉચ્ચેશનામ નામકર્મ, ઉદ્યોત નામકર્મ, આતપ નામકર્મ, પરાઘાત નામકર્મ, ત્રસનીશક, બે ગોમકર્મ, બે વેદનીયકર્મ, ૩

વિવેચન:—અધુવબંધી કહે છે-તેજસ અને કાર્ણુ ધ્રુવબંધીમાં કલાં તે સાટે યેષ ૩, શરીર-ઔદારિક ૧, વૈકલ્પ ૨, આહારક ૩, એજ ત્રણ શરીરનાં ત્રણ ઉપાંગ ૬, છ સંસ્થાન ૧૨, છ સંઘયણ ૧૮, એકેદ્રિવાદિકે પાંચ જાતિ ૨૩, ચાર ગતિ ૨૭, બે વિહાયોગતિ ૨૯, ચાર આનુપૂર્વી ૩૩, જિનનામ ૩૪, ઉચ્ચેશનામ ૩૫, ઉદ્યોતનામ ૩૬, આતપનામ ૩૭, પરાઘાતનામ ૩૮, ત્રસનો દશકો અને સ્થાવરનો દશકો એ વીશ ૫૮, બે ગોત્ર ૬૦, બે વેદનીય ૬૨. ॥ ૩૩ ॥

હાસાહજુયલદુગવેઅ, -આહ તેવુત્તરી અધુવબંધી [ધા];
મંગા અણાહસાઈ, અણંતસંતુત્તરા ચહરો ॥ ૪ ॥

હાસાહ=હાસ્થાદિક
જુયલદુગ=એ યુગલ
વેઅ=ત્રણ વેદ
આહ=ચાર આયુષ્ય કર્મ
તેવુત્તરી=તહોંતેર
અધુવબંધી=અધુવબંધી
મંગા=ભાંગા

અણાહ-સાઈ=અનાદિ અને સાદિને
અણંતસંતુત્તરા=અનાંત અને સાંત ઉત્તરપદમાં
જેહેલા છે એવા
ચહરો=ચાર ભાંગા

અર્થ:—હાસ્થાદિક બે યુગલ, ત્રણ વેદ અને ચાર આયુષ્યકર્મ, એ તહોંતેર અધુવબંધી પ્રકૃતિ છે. [એ ધ્રુવબંધી, અધુવબંધી, ધ્રુવઉદયી અને અધુવઉદયી પ્રકૃતિના બંધને આશીને] અનાદિ અને સાદિને અનાંત અને સાંત ઉત્તરપદમાં જેહેલા છે એવા ચાર ભાંગા થાય છે. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હાસ્થ ૧, રતિ ૨ અને અરતિ ૧, શોક ૨ એ બે યુગલ ૬૬, ત્રણ વેદ ૬૯, ચાર આયુ: ૭૩, એ તહોંતેર પ્રકૃતિ

ખીજી, ચાથા] હોય, મિથ્યાત્વ મોહનીયને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય અને અંતે પ્રકારે અધ્રુવપ્રકૃતિ ચાથા ભાંગાવાળી છે. ॥ ૫ ॥

વિવેચન:—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને ખીજી ભાંગા હોય, ત્યાં અભવ્યને ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિનો અનુદય ઠોઠ વારે નહીં થાય તે માટે પહેલો અનાદિ અનંત ભાંગા હોય અને ભવ્યને અનાદિનો ઉદય છે પણ આગળ આરમે તેરમે ગુણકાણે ઉદય રજાશે, તે માટે અનાદિ સાન્ત ભાંગા હોય, ધ્રુવખંધી ૩૩ પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજી વર્ણને પહેલો, ધીજી, ચાથા એ ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે-અભવ્યને ધ્રુવખંધી ૪૭ પ્રકૃતિનો અંધ અનાદિનો છે અને ઠોઠ વારે અખંધક નહીં થાય તે માટે અનાદિ અનંત ભાંગા હોય ૧. તથા ભવ્યને એ ધ્રુવખંધીનો અનાદિનો અંધ છે પણ ગુણકાણે ચઠતાં અંધ રજાશે તે માટે અનાદિ સાન્ત ધીજી ભાંગા હોય ૨. તથા તેજ ગુણકાણે ચઠતાં અખંધક થઈને પડતાં અંધે તે વારે સાદિ અંધ અને તે વળી કાળાન્તરે ગુણકાણે ચઠતો અખંધક થશે એટલે તેને સાદિસાન્ત ચાથા ભાંગા હોય ૩. અને પૂર્વે અંધની આદિ છે પણ આગળ અંત નથી એ સાદિ અનંત ભાંગા તે ઠોઠ પ્રકૃતિને હોય જ નહીં. ધ્રુવોદયીને વિષે તે બે ભાંગા પૂર્વ કહ્યા છે પણ મિથ્યાત્વમોહનીય ધ્રુવોદયીને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે અભવ્યને મિથ્યાત્વનો ઉદય અનાદિ અનંત છે ૧, ભવ્યને અનાદિ સાન્ત છે ૨, અને પરિવડિયા [સમકિતથી પહેલા] ને સાદિ સાન્ત ભાંગા હોય ૩. અધ્રુવખંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો તે અધ્રુવપણા માટે જ તેના અંધ ઉદયની આદિ પણ હોય અને અંત પણ હોય. ॥ ૫ ॥

ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિ

^{૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૪}
 નિમિષથિરઅથિરઅગુરુઅ, સુહૃઅસુહૃતેઅકમ્મઅવવન્ના
^{૫ ૫ ૪ ૧}
 નાણંતરાયદંસણ, િમચ્છં ધ્રુવઉદય સુગવીસા ॥ ૬ ॥

નિમિણ=નિર્માણુ નામકર્મ
 ચિર=સ્થિર નામકર્મ
 અચિર=અસ્થિર નામકર્મ
 અશુભ્ર=અશુભ્રલધુ નામકર્મ
 સુહ=શુભ નામકર્મ
 અસુહ=અશુભ નામકર્મ
 તેજ=તૈજસ નામકર્મ
 કમ્મ=કાર્મણશરીર નામકર્મ

ચતુષ્પદા=વર્ણ્યતુષ્ક
 નાગંતરાય=જ્ઞાનાવરણ પાંચ
 અને પાંચ આંતરાય મળી દશ
 દંડણ=ચાર દર્શનાવરણ
 મિચ્છ=મિચ્છાત્વ
 ધુવ્વજાત્ય=ધુવોદ્યી=નિરંતર
 ઉદયવર્ણી
 સત્તાવીશ=સત્તાવીશ

વિવેચન:—હવે ધુવોદ્યી કહે છે-નિર્માણુ નામકર્મ ૧,
 સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અશુભ્રલધુ નામ ૪, શુભનામ ૫,
 અશુભ નામ ૬, તૈજસ શરીર નામ ૭, કાર્મણ શરીર નામ ૮,
 વર્ણ ૧, અંધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, એ વર્ણાદિક ચાર સહિત
 આર, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૭, પાંચ આંતરાય ૨૨, ચાર દર્શના-
 વરણીય ૨૬, મિચ્છાત્વ મોહનીય ૨૭, એ સત્તાવીશ પ્રકૃતિના
 બેટલા ગુણકાણા લગે ઉદય કહ્યો છે ત્યાં લગે અવિચ્છિન્નપણે
 નિરંતર ઉદય રહે, તે માટે ધુવોદ્યી કહીએ. મિચ્છાત્વ પહેલેજ
 ગુણકાણે ધુવોદ્યી, જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪ અને આંતરાય
 ૫, એ ૧૪ આરમા લગે ધુવોદ્યી અને શેષ નામકર્મની ૧૨
 પ્રકૃતિ તેરમા ગુણકાણા લગે ધુવોદ્યી હોય. ॥ ૬ ॥

અધુવોદ્યી ૯૫ પ્રકૃતિ

ચિરસુમિઅરવિણુ અધુવ, —વધીમિચ્છવિણુમોહધુવવંધી

નિહોવઘાયમીસં, સમ્મં પળનવહ અધુવુદયા ॥ ૭ ॥

ચિરસુમિઅર=સ્થિર-અસ્થિર
 શુભ-અશુભ નામ
 વિણુ=વિના
 અધુવવંધી=અધુવઅંધી પ્રકૃતિ
 મિચ્છવિણુ=મિચ્છાત્વ વિના
 મોહધુવવંધી=મોહનીય કર્મની
 [૧૮] ધુવઅંધી

નિહા=પાંચ નિદ્રા
 વઘાય=ઉપધાત નામ
 મીસં=મિશ્ર મોહનીય
 સમ્મં=સમ્યક્ત્વ મોહનીય
 પળનવહ=પ'ચાણુ',
 અધુવુદયા=અધુવોદ્યી

અર્થ:—સ્થિર, શુભ અને તેથી ઘટર તે અસ્થિર ને અશુભ એ ચાર વિના અધ્રુવખંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ વિના મોહનીય કર્મની ધ્રુવખંધી ૧૮, નિદ્રા ૫, ઉપઘાતનામ, મિશ્રમોહનીય, સમકિત મોહનીય કુલ ૯૫ અધ્રુવોદયી જાણવી. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—૯૫ અધ્રુવોદયી કહે છે-સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અશુભ ૪, એ ચાર ધ્રુવોદયી સાંહિ ગણી છે તે માટે તે ચાર વિના અધ્રુવખંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ છતાં ધ્રુવોદયી સાંહિ ગણ્યુ તે માટે તે વિના મોહનીયકર્મની ધ્રુવખંધી ૧૮ તે છતાં અધ્રુવોદયી જાણવી ૮૭, પાંચ નિદ્રા ૯૨, ઉપઘાત નામ ૯૩, મિશ્રમોહનીય ૯૪, સમ્યકત્વ મોહનીય ૯૫, એ પ'ચાણુ' પ્રકૃતિ અધ્રુવોદયી હોય. જે પ્રકૃતિનો જેટલા ગુણઠાણુને વિષે ગુણપ્રત્યયથી ઉદયનો વ્યુત્તેદ નથી કહ્યો તે છતાં તેજ ગુણઠાણુ તે પ્રકૃતિ દ્રવ્ય ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ ઉદય આવે અથવા ઉદયે ન પણ આવે તે માટે અધ્રુવોદયી કહીએ. ॥ ૭ ॥

ધ્રુવ સત્તા પ્રકૃતિ ૧૩૦

તસવન્નવીસસગતેઅ, -કમ્મ ધ્રુવવંધિસેસ વેઅતિગં;

આગિહ્તિગ વેઅણિઅં, દુજુઅલ સગરલુસાસચઝ.૮

તસવન્નવીસ=વસવીશક અને
વણુવીશક

સગતેઅકમ્મ=તેજસકાર્મણુ
સમક

સેગ=ખાકીની-વણુચતુષક અને
તેજસ કાર્મણુ શિવાયની ૪૧
વેઅતિગં=ત્રણુ વેદ.

આગિહ્તિગ=આકૃતિત્રિક એટલે
છ સંસ્થાન, છ સંઘયણુ
અને પાંચ જાતિ

વેઅણિઅં=વેદનીય
દુજુઅલ=બે યુગલ
સગરલ=ઓદારિક સમક
ઉસાસચઝ=ઉદ્યાસચતુષક

અર્થ:—વસવીશક, વણુવીશક, તેજસ કાર્મણુ સમક, ખાકીની (૪૧) ધ્રુવખંધી, ત્રણુ વેદ, બે વેદનીય, બે યુગલ, ઓદારિક સમક, ઉદ્યાસ ચતુષક. ॥ ૮ ॥

વૈક્રિય એકાદશ, જિન નામકર્મ, ચાર આયુષ્ય, આહારક સમક અને ઉચ્ચગોત્ર; એ [૨૮ પ્રકૃતિ] અધ્રુવસત્તા કહેવાય છે. ૯
 વિવેચન:-એ વિહાયોગતિ ૧૨૭, તિર્થગતિ, તિર્થગાતૃપૂર્વી
 એ તિર્થગુદ્ધિક ૧૨૬, નીચેગોત્ર ૧૩૦, એ એકસોત્રીશ પ્રકૃતિ
 ધ્રુવસત્તા હોય. સમ્યક્ત્વ પામ્યા પહેલાં સર્વ જીવને સદાય સત્તાએ
 હોયજ તે માટે હ્રુવસત્તા કરીએ. હવે અધ્રુવસત્તા કહે છે-સમ્ય-
 ક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, અતુષ્યગતિ ૧, અતુષ્યાતુ-
 પૂર્વી ૨, અંચ ૪; દેવગતિ ૧, દેવાતુપૂર્વી ૨, નરકગતિ ૩,
 નરકાતુપૂર્વી ૪, વૈક્રિય શરીર ૫; વૈક્રિય ઉપાંગ ૬ વૈક્રિય સંઘા-
 તન ૭, વૈ૦ વૈ૦ બંધન ૮, વૈ૦ તૈજસ બંધન ૯, વૈક્રિય કાર્મ્મ-
 ણુ બંધન ૧૦, વૈ૦ તૈ૦ કા૦ બંધન ૧૧, એ વૈક્રિયૈકાદશક ૧૫,
 જિનનામ ૧૬, ચાર આયુ: ૨૦; આહારક શરીર ૧, આ૦ ઉપાંગ
 ૨, આ૦ સંઘાતન ૩, આ૦ આ૦ બંધન ૪, આ૦ તૈ૦ બંધન
 ૫, આ૦ કા૦ બંધન ૬, આ૦ તૈ૦ કા૦ બંધન ૭, એ આહા-
 રક સમક ૨૭ અને ઉચ્ચગોત્ર ૨૮, એ અહ્યાવીશ પ્રકૃતિ અધ્રુવ
 સત્તા કહીએ, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમો-
 હનીય ૨ એ એ તો અલવ્યને સત્તાએ હોય નહીં, અહુકાલીન
 લવ્યને પણ ન હોય અને કેટલાએક અલવકાલીનને હોય. અતુ-
 ષ્યદ્ધિક તેદિકાય વાયુકાય માંહે ગયે ઉવેલે તેને સત્તાએ ન હોય.
 અનેરા એટલે બીજાને હોય. વૈક્રિયૈકાદશક ત્રસપણુ ન પામ્યો
 હોય તેને બંધના અભાવ થકી અથવા બંધ કરીને સ્થાવર
 મધ્યે જતાં તે સ્થિતિને ક્ષય થયે સત્તા ન પામીએ, અનેરાને
 સત્તા હોય પણ ખરી. તથા સમ્યક્ત્વ હેતુ છતે પણ જિનનામ
 કોષને હોય કોષને ન હોય. તથા સ્થાવરને નરકાયુ દેવાયુની,
 અહમિંદ્ર [નવત્રૈવેયક અને પાંચ અનુત્તરના દેવો] ને તિર્થ-
 ગાયુની સત્તા સર્વથા ન હોય; તે બંધવાના અભાવ થકી.
 અનેરાને તો હોય, તથા સંચમ હેતુ છતે પણ આહારકસમકની
 કોષને સત્તા હોય કોષને ન હોય, તથા તેજે વાયુ માંહે ગયા
 સ્થિતિને ક્ષયે ઉદ્ભવના પ્રયોગ કરીને ઉચ્ચગોત્રની સત્તા યો ત્યારે
 સત્તા ન હોય. તથા તેજે વાયુ માંહેથી નીકળી અન્ય તિર્થંચયાં
 ગયે છતે અપર્યાપ્તપણે ઉચ્ચગોત્રની સત્તા ન હોય, અનેરાને હોય
 એટલા માટે અહ્યાવીશ પ્રકૃતિની સત્તા જ્યાં કહી છે ત્યાં પણ કોષ

વારે ન હોય, તે માટે અબ્રુવસત્તા કહીએ, વક્રિયૈકાદશની સત્તા એકેન્દ્રિયમાં ગયાંજ ઉવેલે, મનુષ્યદ્વિક અને ઉચ્ચૈર્ગ્રાંત્ર નીસત્તા તેઉ વાઉ માહેજ ઉવેલે. ॥૬॥

ગુણુઠાણે ક્ષુવસત્તા

પદમતિગુણેસુ મિચ્છં, વિજ્ઞા અજયાઈઅદુગે અજ્જં;
સાસાણે સ્વહુ સમ્મં, સંતં વિચ્છાઈદસગે વા ॥૧૦॥

પદમતિગુણેસુ=પહેલા ત્રણ
ગુણુઠાણા વિષે
વિજ્ઞા=નિશ્ચયે
અજયાઈ=અવિરતાદિ
અદુગે=આઠ ગુણુઠાણે
અજ્જં=ભજના
સાસાણે=સાસ્વાદને

સ્વહુ=નિશ્ચયે
સમ્મં=સમકિન મોહનીય
સંતં=વિદ્યમાન હોય
મિચ્છાઈદસગે=મિથ્યાત્વાદિ દશ
જન સાંહુ
વા=વિકલ્પે હોય

અર્થ:-પહેલા ત્રણ ગુણુઠાણાને વિષે મિથ્યાત્વ મોહનીય નિશ્ચયે હોય. અવિરતાદિ આઠ ગુણુઠાણે ભજના જણવી. સાસ્વાદન ગુણુઠાણે સમ્યક્ત્વ મોહનીય નિશ્ચયે વિદ્યમાન હોય મિથ્યાત્વાદિ દશ ગુણુઠાણે વિકલ્પે હોય ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-પહેલાં ત્રણ ગુણુઠાણાં મિથ્યાત્વ ૧, સાસ્વાદન ૨, મિશ્ર ૩, અને વિષે મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોયજ,* અને અવિરતાદિ આઠ ગુણુઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જેણે મિથ્યાત્વ ક્ષય કર્યું હોય. તેને સત્તા ન હોય અને જેણે ઉપશમાવ્યું હોય તેને સત્તા હોય. ૨૪ ની સત્તાવાળાને મિથ્યાત્વ સત્તાએ હોય અને ૨૧, ૨૨, ૨૩ ની સત્તાવાળાને ન હોય સાસ્વાદન ગુણુઠાણે નિશ્ચયે સમ્યક્ત્વમોહનીય સત્તાએ હોય.

* પહેલાં ત્રણ ગુણુઠાણે મોહનીય કર્મનાં ૨૮, ૨૭, ૨૬, અને ૨૪ નાં સનાસ્થાનો યથાસંભવ હોય અને આ ચારે સનાસ્થાનોમાં મિથ્યાત્વ મોહનીય છે, તેથી મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોય.

ઉપશમ સમ્યક્ત્વ અંતર્મુહૂર્તવું છે, તેમાંથી જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટ છ આપલી થાકલી-આકી હોય ત્યારે સાસ્વાદન પામે, ત્યાં તે નિશ્ચયે ૨૮ની સત્તાવાળોજ હોય તે માટે, અને મિથ્યાત્વ આદિ ઈર્ષને ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન વર્ણને દશ ગુણઠાણે ત્રા વિકલ્પે-હોય અને ન પણ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૬ ની સત્તાવાળા અનાદિ મિથ્યાત્વીને તથા ઉદ્વલિત સમ્યક્ત્વ પુજવાળાને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સત્તાએ ન હોય; અનેરા ખીજને હોય. તથા મિશ્રમાં પણ સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્પે ૨૭ની સત્તાએ સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય અન્યથા હોય. અવિસ્તાદિકે ઉપશાન્તમોહ લગે ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વીને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય, અનેરાને હોય. ॥ ૧૦ ॥

સાસળમીસેસુ ધ્રુવં, મીસં મિચ્છાઇનવસુ મયળાણ;

આહુગે અળ નિઅમા, મહા મા સીસાઇનવગંમિ ॥૧૧॥

સાસળમીસેસુ=સાસ્વાદન અને
મિશ્રગુણઠાણે
ધ્રુવં=ધ્રુવ-નિત્ય
મીસં=મિશ્રમોહનીય
મિચ્છાઇનવસુ=મિથ્યાત્વાદિ
નવ ગુણઠાણે
મયળાણ=વિકલ્પે

આહુગે=પહેલા બે-ગુણઠાણે
અળ=અનંતાનુબંધી
નિઅમા=નિશ્ચયથી હોય
મહામા=ભજના
મીસાઇનવગંમિ=મિશ્ર આદિ નવ
ગુણઠાણે

અર્થ:—સાસ્વાદન અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચયે મિશ્ર મોહનીય હોય, મિથ્યાત્વાદિ નવ ગુણઠાણે વિકલ્પે હોય. પહેલા બે ગુણઠાણે અનંતાનુબંધી કથાય નિશ્ચયે હોય, મિશ્રાદિ નવ ગુણઠાણે ભજના જણવી. ॥ ૧૧ ॥

વિવેચન:—સાસ્વાદને અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચયે સદાયે મિશ્ર મોહનીય હોય, તે કેમ? સાસ્વાદન તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તાવંત હોયજ અને મિશ્ર તો ૨૮ ની સત્તાવંત હોય, સમ્યક્ત્વ

ઉવેલ્યે ૨૭ ની સત્તાવંત હોય અને અનંતાનુબંધી ઉવેલ્યે ૨૪ ની સત્તાવંત હોય, તે માટે એ સત્તાસ્થાનકે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. અને ૨૬ ની સત્તા તે મિશ્રે હોય જ નહિ તે માટે સાસ્વાદને અને મિશ્રે નિશ્ચયે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. મિથ્યાત્વથી ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન મિશ્ર વર્ણને નવ ગુણઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જે મિથ્યાત્વી ૨૬ ની સત્તાવાળો હોય, તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય અને-રાને હોય, તથા અવિરતાદિ ઉપશાન્તમોહ લગે જે ક્ષાયિક સમ્યગ્દષ્ટિ છે તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય, અનેરાને હોય તે માટે ભજના. પહેલે એ ગુણઠાણે અનંતાનુબંધિ ૪ કપાય નિશ્ચયે હોય. પહેલે તે બંધે અને ઉદ્યે છે, બીજે બંધે અને ઉદ્યે નિશ્ચયે હોય તે સત્તાએ તે હોયજ અને મિશ્રાદિક ઉપશાન્તમોહ લગે નવ ગુણઠાણે ભજનાએ કહેવા, ૨૪ ની સત્તાવાળો મિશ્રને ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય. તથા યાથાર્થી ૧૧ માં લગે ૨૧-૨૨-૨૩-૨૪ ની સત્તાવાળાને અનંતાનુબંધી સત્તાએ ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય, તે માટે ભજના. ॥ ૧૧ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

આહારસત્તંગ વા, સવ્વગુણે વિતિગુણે વિના તિત્થં;
નોભયસંતે મિચ્છો, અંતમુહુત્તં ભવે તિત્થે ॥ ૧૨ ॥

આહારસત્તંગ=આહારકસમક
વા=વિકલ્પે હોય
સવ્વગુણે=સર્વ ગુણઠાણે
વિતિગુણે=બીજા ત્રીજા ગુણ-
ઠાણા
વિના=વિના
તિત્થં=તીર્થકર નામકર્મ
ન=ન હોય

ઉભયસંતે=આહારક સમક અને
જિનનામ એ બંનેની
સત્તા છે.
મિચ્છો=મિથ્યાત્વી
અંતમુહુત્તં=અંતમુહૂર્ત પર્થત
ભવે=હોય, થાય
તિત્થે=તીર્થકર નામકર્મ છે

અર્થ:—આહારકસમક સર્વ ગુણઠાણાને વિષે વિકલ્પે હોય. બીજા અને ત્રીજા ગુણઠાણા વિના બાકીના સર્વ ગુણઠાણાને વિષે તીર્થકરનામકર્મ વિકલ્પે હોય. બંને [આહારકસમક અને જિન

નામકર્મ] ની સત્તા છતે મિથ્યાત્વી ન થાય, તીર્થંકર નામકર્મ સત્તામાં છતે અંતર્મુહૂર્ત પર્થત મિથ્યાત્વી થાય. ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન:—તથા આહારક શરીર ૧, આહારકોપાંગ ૨, આહારક સંઘાતન ૩, આહારક આહારક ખંધન ૪, આહારક તૈજસ ખંધન ૫, આહારક કાર્મણુ ખંધન ૬, આહારક તૈજસ કાર્મણુ ખંધન ૭, એ આહારકસમક સર્વ [૧૪] ગુણુઠાણે વા ઇતિ વિકલ્પથી સત્તાએ હોય. જે અપ્રમત્ત સાધુ સયમપ્રત્યયિક આહારકસમકનો ખંધ કરીને ઉપરલે ગુણુઠાણે ચઢે અથવા હેઠો પડે તેને સર્વ ગુણુઠાણે સત્તા પામીએ અને જે તેનો ખંધ કરેજ નહિ તેને ન હોય. તથા ખીજ ત્રીજ ગુણુઠાણા વિના શેષ સર્વ ગુણુઠાણે તીર્થંકર નામની સત્તા વિકલ્પે હોય; સમ્યક્ત્વપ્રત્યયિક તીર્થંકરનામ ખાંધીને ઉચો ચઢે ત્યારે ઉપરલે સર્વ ગુણુઠાણે સત્તા પામીએ અને કોઈકે જીવે પૂર્વે નરકાયુ ખાંધ્યું હોય અને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તથાવિધ અધ્યવસાયે તીર્થંકરનામ ખાંધીને અંત્ય સમયે સમ્યક્ત્વ વમી મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે આવી નરકે જાય, ત્યારે મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા પામીએ અને જે શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ છતે પણ જિનનામ ન ખાંધે, તેને સર્વ ગુણુઠાણે જિનનામની સત્તા ન હોય અને જિનનામની સત્તાવાળો જીવ સાસ્વાદન મિત્રે તો સ્વભાવેજ ન આવે તે માટે નિષેધાં. જિનનામ ૧, આહારકસમક ૨, એ એની ભેળી સત્તાવાળો જીવ મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે ન જાય-મિથ્યાત્વી ન હોય, તીર્થંકરનામની સત્તાવાળો જીવને મિથ્યાત્વ આવે તો અંતર્મુહૂર્ત જ રહે, તે આ પ્રમાણે-પૂર્વે નરકનું આયુ ખાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તીર્થંકરનામ ખાંધે તે જીવ મરતાં સમ્યક્ત્વ વમીને મિથ્યાત્વે આવી નરકે ઉપજે ત્યાં વળી તુરત+ સમ્યક્ત્વ પામે, એટલું જ-અંતર્મુહૂર્ત જ મિથ્યાત્વ રહે. ॥ ૧૨ ॥

+ આ હકીકત નિકાચિત જિનનામકર્મની અપેક્ષાએ છે. નિકાચિત જિનનામની સત્તાવાળો ઉપર પ્રમાણે મિથ્યાત્વે જઈ ત્યાં પર્થાપ થઈ તરત અવશ્ય સમ્યક્ત્વ પામે છે, એટલે જ મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા અંતર્મુહૂર્ત હોય તેમ કહ્યું છે.

ઘાતી પ્રકૃતિ ૪૫

કેવલજુબલાવરણા, પળ નિદ્રા વારસાહમકસાયા;
મિચ્છં તિ સઠ્ઠઘાઈ, ચડનાળતિદસગાવરણા ॥૧૩॥

કેવલજુબલ=કેવળ જ્ઞાન અને
દર્શનના
આવરણા=આવરણા.આનંદના-
પળ=પાંચ દનો
નિદ્રા=નિદ્રા
વારસ=આર
આહમ કસાયા=પહેલા કયાથો

મિચ્છં તિ=મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે
સઠ્ઠઘાઈ=સર્વઘાતી
ચડ=ચાર
નાળ=જ્ઞાનના [અને]
તિદસગ=દર્શનના ત્રણ
આવરણા=આવરણા.

જૈન સાઈટ

અર્થ:—કેવલયુગલના આનંદનો એ, પાંચ નિદ્રા, પહેલા
આર કયાથો અને મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે [વીશ પ્રકૃતિ] સર્વઘાતી
હોય. ચાર જ્ઞાનના અને ત્રણ દર્શનના આવરણા. ॥ ૧૩ ॥

વિવેચન:—હવે ઘાતી દ્વાર કહે છે. કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧,
કેવળ દર્શનાવરણીય ૨, પાંચ નિદ્રા એ ૭, ધુરિલા પહેલા આર
કયાય તે કયા ? આનંતાનુબંધીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, પ્રાયા-
ખ્યાનીય ૪, એવાં ૧૨ કયાય એ ૧૯; મિથ્યાત્વમોહનીય ૨૦, એ
વીશ પ્રકૃતિ સર્વ પોતાના સ્વવિષયી ગુણને હણુ તે માટે સર્વ-
ઘાતી* કહીએ. તે કેમ ? કેવળદિકને સર્વથા આવરે, ઉપજવા
ન દે અને તે આવરણુ સર્વથા ઠગ્યેજ કેવળાદિક ઉપજે તે માટે તે
સર્વઘાતી. નિદ્રાપંચકે પણ ઠાંદ્રવના અવબોધને સર્વથા આવરે તે
માટે સર્વઘાતી. કયાયની ત્રણ ચોકડી પણ અતુકમે સમ્યક્ત્વ, દેશ-
વિરતિ અને સર્વવિરતિરૂપ ગુણને સર્વથા હણુ તે માટે સર્વઘાતી.
મિથ્યાત્વ પણ સમ્યક્ત્વને સર્વથા હણુ તે માટે સર્વઘાતી કહીએ. હવે

* એનો ઉ:ય પોતાના ક્ષયોપશમ સાથે વિરોધવાળો હોય તે સર્વઘાતિ.

દેશઘાતી^૧ પ્રકૃતિ કહે છે-મત્યાદિ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય એ ૭. ॥ ૧૩ ॥

સંજલણ^૧ નોકસાયા^૨, વિગ્ધ^૩ ઇઅ^૪ દેસઘાઈ^૫ ય અઘાઈ^૬ ।
પત્તેય^૭તણુ^૮ઠ્ઠાઝ^૯, તસવીસા^{૧૦} ગોઅદુગવન્ના^{૧૧} ॥ ૧૪ ॥

સંજલણ=સંજવલન કષાયો
નોકસાયા=નવ નોકષાયો
વિગ્ધ=પાંચ અન્તરાય
ઇઅ=એ
દેસઘાઈ=દેશઘાતી જાણવી
અઘાઈ=અઘાતી
પત્તેય=પ્રત્યેક પ્રકૃતિ આઠ

તણુઠ્ઠ=શરીરાદિ અષ્ટક
આઝ=ચાર આયુષ્ય
તસવીસા=ત્રસવીશક
ગોઅદુગ=ગોત્રદિક-એ ગોત્ર,
વન્ના=વર્ણુચતુષ્ક

અર્થ—સંજવલન કષાયો, નવ નોકષાયો અને પાંચ અન્તરાય એ [પચીશ પ્રકૃતિ] દેશઘાતી જાણવી. આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ, શરીરાદિ અષ્ટક, ચાર આયુષ્ય, ત્રસવીશક, ગોત્રદિક અને વર્ણુચતુષ્ક એ [એ ૭૫ પ્રકૃતિ] અઘાતી જાણવી. ॥ ૧૪ ॥

વિવેચન—ચાર સંજવલન કષાય ૧૧, નવ નોકષાય ૨૦, પાંચ અન્તરાય ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિ દેશઘાતી પોતાના વિષય [પોતાને આવરણ કરવા યોગ્ય ગુણ] ને હણે તે માટે દેશઘાતી કહીએ, એની ભાવના રસુગમ જ છે. સંજવલન ૪ કષાય અને નવ નોકષાય તે ચારિત્રમાં અતિચાર ઉપજાવે, તે માટે દેશઘાતી;

૧ જેનો ઉદય ક્ષયોપશમ સાથે અવિરોધી હોય તે દેશઘાતી.

૨ કેવળજ્ઞાનાવરણ વડે આચ્છાદિત નહિ થયેલ એવા જ્ઞાનાંશને—મતિ આદિ જ્ઞાનાવરણચતુષ્કને હણે—આવરે તેથી તેને દેશઘાતી કહીએ; મત્યાદિ જ્ઞાનચતુષ્કના વિષયભૂત અર્થોને ન જાણે તેજ મતિજ્ઞાનાદિના આવરણને

યદુક્તં-સવ્વેવિય અદ્યારા, સંજલણાણં તુ ઉદયઓ હુંતિ ॥
મૂલુચ્છિજ્જં પુણ દોદ્ધ, ચારસળહં કસાયાણં ॥ ૧ ॥

હવે અઘાતી ૭૫ પ્રકૃતિ :કહે છે. પરઘાઠસાસઠ ઇત્યાદિ આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૮, તણુવંગાગિહઠ ઇત્યાદિ શરીર ૫, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવં ૩૫, ચાર આયુ એ સર્વ મળી ૪૭, ત્રસનો દશકો તથા સ્થાવરનો દશકો એવં ૨૦ મળી ૬૭, એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૭૧, ચાર વર્ણાદિ મળી ૭૫, એ પંચોતેર પ્રકૃતિ જ્ઞાનાદિ ગુણનો ઘાત ન કરે તે માટે અઘાતિની કહીએ. તે દેશઘાતિની સાથે વેદાતી તેના સરખી જ થાય અને સર્વઘાતિની સાથે વેદાતી તે સરખી જ થઈ જાય. જેમ પોતે ચોર ન હોય પણ ચોર સંઘાતે મળ્યો થકો ચોર સરખોજ થાય ॥૧૪॥

ઉદય જાણવો અને તેના અવિષયભૂત [કેવળજ્ઞાનના વિષયભૂત] અનંત ગુણોને જે ન જાણે તે કેવળજ્ઞાનાવરણનો ઉદય જાણવો. દર્શનત્રિક માટે પણ એ પ્રકારે જાણવું. સંજવલન કષાય અને નોકષાય પણ ચારિત્રવાળાને તેના ચારિત્રના દેશને હણે. કારણ કે ચારિત્રના મૂળગુણ અને ઉત્તરગુણમાં અતિચાર ઉપજને છે માટે તે દેશઘાતી કહીએ. દાન, લાભ, ભોગ અને ઉપભોગને ગ્રહણ ધારણ યોગ્ય પુદ્ગલ દ્રવ્યો સર્વ પુદ્ગલાસ્તિકાયના અનન્તમા ભાગરૂપ એક દેશ જેટલા છે તેથી પુદ્ગલાસ્તિકાયના દેશરૂપ પુદ્ગલ દ્રવ્યોને દાનાદિ ક્રિયામાં આવરે માટે તે દાનાંતરાયાદિને દેશઘાતી કહીએ. વીર્યાંતરાય પણ દેશઘાતી જ છે કેમકે તે સર્વ વીર્યાંને હણવું નથી. મૂદ્ધમનિગોદ જીવને પણ વીર્યાંતરાય કર્મનો ઉદય વર્તે છે તે આહારપરિણમન, કર્મદલિકગ્રહણ અને ગત્યંતરગમનરૂપ વીર્યાંલગ્નિધ હોય છે; તે વીર્યાંતરાયને ક્ષયોપશમ જાણવો. નિગોદથી માંડી ક્ષીણમોહ ગુણ-સ્થાનવર્તિ જીવો પર્યાંત વીર્યાંની તરતમતા જાણવી. આ સર્વ કેવળીના વીર્યાંનો એક દેશ જાણવો તે માટે દેશઘાતી કહીએ; સર્વઘાતી હોય તેો એટલો જઘન્ય ગુણ પણ ન હોઈ શકે.

* સંજવલન કષાયોના ઉદયથી ચારિત્રમાં અતિચારો ઉત્પન્ન થાય અને પહેલા આર કષાયનો ઉદય તેો મૂળગુણનેજ છેદ કરનારો હોય.

૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ.

સુરનરતિગુચ્ચસાયં, તસદસ તણુવંગ વહરચરસં ।
પરઘાસગ તિરિઆઝ. વન્નચડ પર્ણિદિ સુમખગઈ ।૧૬।

સુરનરતિગ=દેવત્રિક, મનુષ્યત્રિક
ઉચ્ચ=ઉચ્ચગોત્ર
સાયં=સાતા વેદનીય
તસદસ=ત્રસદશક
તણુ=પાંચ શરીર
વંગ=ત્રણ ઉપાંગ

વહર=વજ્રઋષભનારાય સંઘચણ
ચરસં=સમયતુરસ સંસ્થાન
પરઘાસગ=પરાઘાતસમક
તિરિઆઝ=તિર્થગાયુઃ
વન્નચડ=વર્ણચતુક
પર્ણિદિ=પંચેન્દ્રિય જાતિ
સુમખગઈ=શુભ વિહાયોગતિ

વિવેચન—હવે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહે છે—દેવત્રિક ૩, મનુષ્યત્રિક ૬, ઉચ્ચગોત્ર ૭, સાતાવેદનીય ૮, ત્રસનો દશકો ૧૮, પાંચ શરીર ૨૩, ત્રણ ઉપાંગ ૨૬, વજ્રઋષભનારાય સંઘચણ ૨૭, સમયતુરસ સંસ્થાન ૨૮, પરાઘાતનામ ૧, ઉચ્ચવાસનામ ૨, આતપનામ ૩, ઉદ્યોતનામ ૪, અગુરુલધુનામ ૫, તીર્થકરનામ ૬, નિર્માણનામ ૭, એ સાત મળી ૩૫, તિર્થગાયુઃ ૩૬, વર્ણાદિ ચાર શુભ ૪૦, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૪૧ અને શુભવિહાયોગતિ ૪૨. ॥ ૧૫ ॥

૮૨ પાપપ્રકૃતિ.

ઘાયાલ પુણ્ણપગઈ, અપદમસંઠાણખગઈસંઘયણા ।

તિરિદુગઅસાયનોઓ,—વઘાયઈગવિગલનિરયતિગં ।૧૬।

ઘાયાલ=બહેતાડીશ
પુણ્ણપગઈ=પુણ્યપ્રકૃતિ
અપદમ=પહેલાને વર્ણને

સંઠાણ=સંસ્થાન [પાંચ]
ખગઈ સંઘયણા=વિહાયોગતિ
અને સંઘચણ.

તિરિદુગ=તિર્થત્રયદ્વિક
 અસાય=અશાતા વેદનીય
 નીચ=નીચ ગોત્ર
 ઉવઘાય=ઉપઘાત નામ

ફગવિગલ=એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય.
 નિરયતિગં=નરકત્રિક

વિવેચન—એ એતાલીશ શુભ પ્રકૃતિ છે તે માટે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહીએ. હવે પાપ પ્રકૃતિ કહે છે.—પહેલું યાજ્ઞીને પાંચ સંસ્થાન ૫, પહેલી યાજ્ઞીને અગતિ એકલે અશુભ વિહાયોગતિ ૬, પહેલું યાજ્ઞીને પાંચ સંઘયણ ૧૧, તિર્થત્રયદ્વિક ૧૩, અસાતાવેદનીય ૧૪, નીચગોત્ર ૧૫, ઉપઘાત નામ ૧૬, એકેન્દ્રિયભતિ ૧૭, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય ૨૦, નરકત્રિક ૨૩. ॥ ૧૬ ॥

૧૦

૪

૪૫

૨

થાવરદસ વજ્રચઠક, ઘાઈ પળયાલ સહિઅ વાસીઈ.

પાવપયદિ સિ દોસુ વિ, વજ્રાઈગહા સુહા અસુહા ॥૧૭॥

થાવરદસ=સ્થાવર દશક
 વજ્રચઠક=અશુભ વર્ણાદિ
 ચતુષક

ઘાઈ=સર્વઘાતી અને દેશઘાતી
 પળયાલ=પીસ્તાલીશ
 સહિઅ=યુક્ત-સહિત
 વાસીઈ=બ્યાસી

પાવપયદિત્તિ=પાપપ્રકૃતિ એ પ્રકારે
 દોસુ વિ=પુણ્ય અને પાપ બંનેને વિષે વર્ણી
 વજ્રાઈગહા=વર્ણાદિકંતુ' ગ્રહણ કરવાથી
 સુહા=શુભ
 અસુહા=અશુભ

વિવેચન—સ્થાવરના દશકો ૩૩, વર્ણાદિક ચાર અશુભ ૩૭, સર્વઘાતિની ૨૦ અને દેશઘાતિની ૨૫; એવં ૪૫ ઘાતી પ્રકૃતિ એ સર્વ મળીને બ્યાસી પાપ પ્રકૃતિ કહીયે, અશુભ માટે. એ બંનેને વિષે—પુણ્યપ્રકૃતિને વિષે અને પાપપ્રકૃતિને વિષે વર્ણાદિક ૪ લીધા તે પુણ્ય પ્રકૃતિને વિષે શુભ કહેવા અને પાપપ્રકૃતિને વિષે અશુભ કહેવા, પણ તે એક જ છે. ॥૧૭॥

२६ अपरावर्त्तमान प्रकृति.

नामध्रुवध्वंशिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं ।

भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणतीसा अपरियत्ता ॥१८॥

नाम=नामकर्मनी
ध्रुवध्वंशिनवगं=नव ध्रुवध्वंशी
दंसण=या२ दर्शनावरण
पण नाण=पांथ ज्ञानावरण
विग्घ=पांथ अंतराय
परघायं=पराघात नाथ

भय-कुच्छ-मिच्छ=भय, लुगुप्सा
ने भिध्यात्व
सासं=उच्छ्वास नामकर्म
जिण=जिननाम
गुणतीसा=श्रेयाणुप्रीश
अपरियत्ता=अपरावर्त्तमान

विवेचन—एवे अपरावर्त्तमान प्रकृति कहे छे—नामकर्मनी ध्रुवध्वंशी नव, ते कर्त्त? वर्णयितुं ४, तैजसनाम ५, कामिणु नाम ६, अगुरुसंधुनाम ७, निर्माणनाम ८, उपघातनाम ९, अे नव; दर्शनावरण यतुं १३, पांथ ज्ञानावरणीय १८, पांथ अंतराय २३, पराघात नाम २४, भय २५, लुगुप्सा २६, भिध्यात्व २७, उच्छ्वास नाम २८, जिननाम २९, अे २९ प्रकृति पोताने अंधे उदये वा उलये अनेरी प्रकृतिना अंध उदय वा तदुलय निवारे नही ते भाटे अपरावर्त्तमान कहीअे ॥१८॥

२७ परावर्त्तमान तथा ४ क्षेत्रविपाडी प्रकृति.

तणुअट्ट वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअभोअदुग निह ।

तसवीसाउ परित्त, खित्तविवागाऽणुपुठ्वीओ ॥१९॥

तणुअट्ट=शरीरादि अष्टकनी ३३
वेय=वेद प्रणु
दुजुअल=अे युजल
कसाय=सोण कथाय

उज्जोअ=उद्योतद्विक
गोअदुग=गोत्रद्विक-गोत्र ने वेद-
नीय
निह=निद्रा

તસવીસ=ત્રસવીશક
આડ=ચાર આયુ
પરિત્તા=પરાવર્તમાન

સ્વિત્તવિવાગા=ક્ષેત્રવિપાકી
આણુપુત્રીઓ=ચાર આનુપૂર્વી

અર્થ:—શરીરાદિ અષ્ટક, ત્રણ વેદ, બે યુગલ, સોળ કપાય, ઉઘોતદ્વિક, ગોત્રદ્વિક, નિદ્રા, ત્રસવીશક, ચાર આયુષ્ય એ [૯૧ પ્રકૃતિ] પરાવર્તમાન જાણવી. ચાર આનુપૂર્વીઆ ક્ષેત્રવિપાકી છે. ॥ ૧૯ ॥

વિવેચન—હવે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે—તૈજસકાર્મણ્ય પૂર્વે કહ્યાં તે માટે તે શિવાયનાં શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, ભતિ ૫, ગતિ ૪, અગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવં ૩૩, વેદ ત્રણ ૩૬, હાસ્ત્યાદિ બે યુગલ ૪૦, સોળ કપાય ૫૬, ઉઘોતનામ ૧, આતપનામ ૨, એ બે મળી ૫૮, બે ગોત્ર અને બે વેદનીય ૬૨, પાંચ નિદ્રા ૬૭, ત્રસનો દશકો, સ્થાવરનો દશકો ૮૭, ચાર આયુ ૯૧, એ એકાણુ પ્રકૃતિ અનેરી. —બીજી પ્રકૃતિનો અર્થ ઉદય કે તદુભય નિવારીને પોતાનો અર્થ ઉદય કે તદુભય કરે તે માટે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહીએ, તિહાં ૧૬ કપાય અને પાંચ નિદ્રા એ ૨૧ પ્રકૃતિ ધ્રુવખંધી છે માટે ઉદયે જ પરાવર્તમાન છે. સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અને અશુભ ૪, એ ચાર અર્થે જ પરાવર્તમાન છે, શેષ ૬૬ પ્રકૃતિ તદુભયે—અર્થ અને ઉદયે પણ પરાવર્તમાન છે. પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે.

હવે ચાર પ્રકારે વિપાક કહે છે.—ક્ષેત્ર તે આગામિ ભવે જાતાં વચમાં વિગ્રહગતિએ વર્તતાં પોતાનો વિપાક દેખાડે—ઉદય આવે તે ક્ષેત્રવિપાકી કહીએ. તે ચાર આનુપૂર્વી જાણવી. ॥૧૯ા

૭૮ જીવવિપાકી તથા ૪ ભવવિપાકી.

૪૭ ૪ ૧ ૩ ૩ ૪ ૪ ૧
ઘણઘાઈદુગોઞ્જિણા,તસિઅરતિગસુભગદુભગચડસાસં।
૧૧ ૭૮ ૪
જાઈતિગ જિગવિવાગા. આઠ ચડરો ભવવિવાગા ॥૨૦ા

૧ ઉદયની અપેક્ષાએ સમ્યન્—મિત્ર સહિત ૯૩.—ઈતિ શ્રી યશોવિજયજી કૃત કર્મપ્રકૃતિ વૃત્તિ.

ઘનઘાટ=ઘનઘાતી (૪૭)
 દુગોઅ=ગોત્રદ્વિક=ગોત્ર ને
 વેદનીય
 જિના=જિન નામકર્મ
 તસિઅરતિગ=ત્રસત્રિક,
 સ્થાવરત્રિક

સુભગદુભગચડ=સુભગચતુષ્ક
 અને દુભગચતુષ્ક
 સાસં=ઉશ્વાસ નામકર્મ
 જાહતિગ=ભતિત્રિક
 જિવવિવાગા=જીવવિપાકી
 આઝ્ચડરો=ચાર આયુઃ
 મવવિવાગા=ભવવિપાકી

અર્થ:—૪૭ ઘનઘાતી, ગોત્રદ્વિક, જિન નામકર્મ, ત્રસત્રિક, સ્થાવરત્રિક, સુભગચતુષ્ક, દુભગચતુષ્ક, યાસોશ્વાસ નામકર્મ, ભતિત્રિક એ [૭૮ પ્રકૃતિ] જીવવિપાકી છે. અને ચાર આયુષ્ય ભવવિપાકી છે ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન—જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૬, મોહનીય ૨૮, અંતરાય ૫, એ ૪૭ પ્રકૃતિ ઘનઘાતી કહીએ. એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૫૨, જિનનામ ૫૨, ત્રસત્રિક તે ત્રસ ૧, આદર ૨, પર્યાસ ૩, ધતરત્રિક તે સ્થાવર ૧, સૂક્ષ્મ ૨, અપર્યાસ ૩, એવં ૫૮; સુભગ ૧, સુસ્વર ૨, આદેય ૩, યશ ૪, એ સુભગચતુષ્ક ૬૨ દુભગ ૧, દુઃસ્વર ૨, અનાદેય ૩, અયશ ૪, એ દુભગચતુષ્ક ૬૬, ઉશ્ચવાસનામ ૬૭, ભતિ ૫, ગતિ ૪, અગતિ ૨, એ ૧૧, એવં ૭૮, એ ૭૮ પ્રકૃતિ જીવવિપાકી છે, જીવને જ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક આત્મગુણને વિષે તથા ઈન્દ્રિય ઉશ્ચવાસાદિકને વિષે યોતાનો કરેલો અનુગ્રહ ઉપઘાત દેખાડે તે માટે જીવવિપાકી કહીએ. સર્વે પ્રકૃતિ જીવને જ વિપાક દેખાડે છે તો ક્ષેત્રાદિક જૂદા જૂદા વિપાક કેમ કહ્યા? તત્રોત્તર-યદપિ સર્વે પ્રકૃતિ વિપાક તો જીવને જ દેખાડે છે તો પણ ક્ષેત્રાદિકના પ્રાધાન્યપણા માટે વિપાકપણે કહી. ચાર આયુ તે ભવવિપાકી છે. ધણ ભવે પરિણામવિશેષે જે ભવભોગ્ય આયુ આંદ્યુ' હોય તે તેજ ભવે અનુભવાય તે માટે મવવિપાકી કહીએ. અને ગત્યાદિક તો કેટલાએક ભવાંતરલગે પણ હોય તે માટે તે જીવવિપાકી. ॥ ૨૦ ॥

૩૬ પુદ્ગલવિપાકી તથા ૪ પ્રકારનો બંધ.

૧૨ ૧૮ ૧ ૧ ૧ ૩

નામધુવોદય ચતતણુ,—વઘાયસાહારણઅરુજોઅતિગં

પુગ્ગલવિવાગિ વંધો, પયઙ્ઠિઙ્ઠરસપણ્ણ સ્તિ ॥૨૧॥

નામ=નામ કર્મની
 ધુવોદય=ધુવોદયી ૧૨ પ્રકૃતિ
 ચતતણુ=શરીરચતુષ્ક
 વઘાય=ઉપઘાત
 સાહારણ=સાધારણ નામ
 ઙ્ઠર=પ્રત્યેક નામ

અજોઅતિગં=ઉદ્યોતત્રિક
 પુગ્ગલવિવાગિ=પુદ્ગલવિપાકી
 વંધો=બંધ
 પયઙ્ઠિઙ્ઠ=પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ
 રસપણ્ણસ્તિ=રસબંધ અને પ્રદેશ
 બંધ એ પ્રકારે

અર્થ:—નામકર્મની ધુવોદયી આર પ્રકૃતિ, શરીર ચતુષ્ક, ઉપઘાત નામકર્મ, સાધારણ નામકર્મ, પ્રત્યેક નામકર્મ, ઉદ્યોત ત્રિક, એ [૩૬ પ્રકૃતિ] પુદ્ગલવિપાકી બાણવી. પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ, રસબંધ અને પ્રદેશબંધ એ [આર] પ્રકારે બંધ બાણવો. ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન—નિર્માણનામ ૧, સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અનુરુલધુનામ ૪, શુભનામ ૫, અશુભનામ ૬, તૈજસ ૭, કાર્મણ ૮, વર્ણચતુષ્ક ૧૨. એ નામકર્મની ધુવોદયી આર પ્રકૃતિ અને શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘચણુ ૬, એ ૧૮ તતુચતુષ્કની મળી ૩૦, ઉપઘાત નામ ૩૧, સાધારણ નામ ૩૨, ઈતર તે પ્રત્યેક નામ ૩૩, ઉદ્યોતનામ ૧, આતપનામ ૨, પરાઘાતનામ ૩, એ ત્રણ મળી ૩૬ એ છત્રીશ પ્રકૃતિ પુદ્ગલવિવાગિ છે, શરીરના પુદ્ગલને જ અનુગ્રહ ઉપઘાત કરે તે માટે પુદ્ગલવિપાકી કહીએ. હવે આર (૪) ભેદે બંધ કહે છે.— પ્રકૃતિબંધ ૧, સ્થિતિબંધ ૨, રસબંધ ૩, પ્રદેશબંધ ૪, એ આર ભેદે બંધતું સ્વરૂપ પ્રથમ કર્મત્રયમાં મોઢકને દેખાતે વર્ણવ્યું છે. ॥ ૨૧ ॥

મૂળ પ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ

મૂળપયડીળ અડસત્ત,—છેગબંધેસુ તિન્નિ મૂગારા ।

અપ્પતરા તિઅ ચરો, અવઢ્ઠિઆ ન હુ અવત્તવ્વો ॥૨૨૧॥

મૂળપયડીળ=મૂળ પ્રકૃતિના
અડસત્તછેગબંધેસુ=આઠ, સાત,
છ અને એકના બંધ
સ્થાનને વિષે
તિન્નિ=ત્રણ
મૂગારા=ભૂયસ્કાર બંધ હોય

અપ્પતરા=અદ્વપતર બંધ
તિય=ત્રણ
ચરો=ચાર
અવઢ્ઠિયા=અવસ્થિત બંધ
ન હુ=નથી જ
અવત્તવ્વો=અવક્રાવ્ય બંધ

અર્થ:—મૂળ પ્રકૃતિના આઠ, સાત, છ અને એક પ્રકૃતિના બંધસ્થાનને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, અદ્વપતર બંધ ત્રણ અને અવસ્થિતબંધ ચાર હોય, અવક્રાવ્યબંધ નથી જ. ॥૨૨૧॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ પ્રકૃતિબંધ કહે છે.—આઠ મૂળ પ્રકૃતિનાં ચાર બંધસ્થાનક છે. તે કયા? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક ૧, આયુબંધ કાળ વિના સમવિધ બંધક ૨, દશમે ગુણુઠાણે મોહનીય વિના ષડ્વિધ બંધક ૩, ૧૧-૧૨-૧૩ ગુણુઠાણે એક સાતાવેદનીયજ બાંધે ત્યારે એકવિધ બંધક ૪, એ ચાર બંધસ્થાનકને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર હોય, ઉપશમશ્રેણિએ એક સાતા વેદનીયનો બંધક થઇને પડતો સૂક્ષ્મ સંપરાધે ષડ્વિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો મૂયસ્કાર ૧, તે પછી વળી પડતો નવમે ગુણુઠાણે સમવિધ બંધક થાય તથા અચ્ચારમાથી કાળ કરી ચોથે ગુણુઠાણે આવે ત્યારે સમવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે બીજો ભૂયસ્કાર ૨, તે પછી આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો ભૂયસ્કાર બંધ કહીએ ૩. ત્રણ અદ્વપતર હોય તે કેમ? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક હોય તે આયુ બાંધી રહ્યા પછી સમવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અલ્પતર બંધ હોય ૧, દ્વિતીયાદિકે સમયે સર્વત્ર અવસ્થિત બંધ: જાણવા. તે.

સમવિધ બંધક શ્રેણિએ ચઢતો સૂક્ષ્મસંપરણે પડવિધ બંધક થાય, ત્યાં પહેલે સમયે બીજે અલ્પતરબંધ હોય ૨, ત્યાંથી વળી ચઢતો અગ્યારમે ખારમે ગુણુઠાણે એકવિધબંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજે અલ્પતર બંધ હોય. તથા ચારે બંધસ્થાનકે પહેલા સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ચાર અવસ્થિત બંધ હોય; તથા અબંધક થઇને ફરી બંધક થાય ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય કહીએ, તે તો મૂળ પ્રકૃતિને વિષે હોય નહીં. જે માટે આઠ મૂળ પ્રકૃતિનો અબંધક તો અયોગી અને સિદ્ધ હોય તે તો ફરી કર્મ બાંધે નહીં તે માટે અવક્તવ્ય બંધ હોય નહીં ॥ ૨૨ ॥

ભૂયસ્કારાદિનુ સ્વરૂપ

एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।

तम्मत्तोऽवट्टियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥

जेनम् जयति शासनम्

एगादहिगे=એકાદિ અધિક પ્રકૃ-
તિનો બંધ છે

भूओ=ભૂયસ્કાર બંધ

एगाई ऊणगंमि=એકાદિ પ્રકૃ-
તિવડે હીન બંધ છે

अप्पतरो=અલ્પતર બંધ

तम्मत्तो=તેટલોજ-તેટલીજ પ્રકૃ-
તિનો બંધ

अवट्टियओ=અવસ્થિત બંધ

पढमे समए=અબંધક થયા પછી
પુનર્બંધના પહેલા સમયે

अवत्तव्वो=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—એકાદિ અધિક પ્રકૃતિનો બંધ છે તે ભૂયસ્કાર બંધ થાય, એકાદિ પ્રકૃતિવડે હીન બંધ છે તે અલ્પતર બંધ થાય તેટલી પ્રકૃતિનો બંધ તે અવસ્થિતબંધ અને અબંધક થયા પછી પુનઃ બંધના પહેલા સમયે બંધ થાય તે અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥૨૩॥

વિવેચન:—એ ભૂયસ્કારાદિનો અર્થ કહે છે.-પૂર્વે થાડી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને પછી એકાદિ અધિક બાંધે તે મૂયસ્કાર બંધ ૧, પૂર્વે ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને તે પછી એકાદિકે.

ઉણી-ઓઠી આંધે તે અલ્પતર વંધ કહીએ ૨, પૂર્વે આંધતો હોય તેટલી જ પ્રકૃતિ જ્યાં લગે આંધે ત્યાં લગે અવસ્થિત વંધ કહીએ ૩, અને સર્વથા અખંધક થઈને ફરી પ્રકૃતિ આંધવા માંડે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્લબ્ય વંધ કહીએ* ૪. ॥ ૨૩ ॥

+ હવે સામાન્યે ઉત્તર પ્રકૃતિનાં અધસ્થાનક ઓગણીસ છે, તેનાં નામ કહે છે.—એક, સત્તર, અદાર, ઓગણીસ, વીશ, એકવીસ, બાવીસ, છવીસ, ત્રેપન, ચોપન, પંચાવન, છપ્પન, સત્તાવન, અદ્વાવન, ઓગણસાઠ, સાઠ, એકસઠ, ત્રેસઠ, ચોસઠ, પાંસઠ, છાસઠ, સડસઠ, અડસઠ, ઓગણોત્તર, સીતર, એકોત્તર, બહોત્તર, તહોત્તર, અને ચુઓત્તર, એ ઓગણવીશ અધસ્થાનક છે, ત્યાં ભૂયસ્કાર અંધ અદ્વાવીશ હોય તે કહે છે.—

ત્રિપશાંતમોહ ગુણદાણે એક વેદનીય આંધીને પડતો દશમે ગુણદાણે જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ચાર, અંતરાય પાંચ, ઉચ્ચૈર્ગોત્રિ અને યશકીર્તિ સાથે વેદનીય આંધતાં સત્તર પ્રકૃતિને અંધે પ્રથમ સમયે પ્રથમ ભૂયસ્કાર અંધ, ત્યાંથી પડતો નવમે ગુણદાણે સંજ્વલન લોભ સાથે અદાર પ્રકૃતિ આંધતાં વીજો ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલનની માયા સાથે ઓગણીસ આંધતાં ત્રીજો ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલન માન સાથે વીશ આંધતાં ચોથો ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલન ક્રોધ સાથે એકવીશ આંધતાં પાંચમો ભૂયસ્કાર અંધ. તે પુરુષવેદ સાથે બાવીશ આંધતાં છઠ્ઠો ભૂયસ્કાર અંધ, તે મધ્યે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જીજુલુસા એ ચાર પ્રકૃતિનો અધિક અંધ કરતાં અપૂર્વકરણને સાતમે ભાગે છવીશનો અંધ કરતાં સાતમો ભૂયસ્કાર. તે મધ્યે આદમાને છૂટકે ભાગે દેવપ્રાયોગ્ય નામકર્મની અદ્વાવીશ પ્રકૃતિ આંધતાં ત્રેપનનો અંધ [અહીં યશકીર્તિ પૂર્વે છવીસ પ્રકૃતિ મધ્યે આવી છે તેથી દેવપ્રાયોગ્ય સત્તાવીશને અંધ ત્રેપન પ્રકૃતિ હોય] એ આઠમો ભૂયસ્કાર. પુનઃ જિનતામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ઓગણવીસ આંધતાં ચોપનના અંધે નવમો ભૂયસ્કાર અંધ, તથા આહારકદ્ધિક સહિત અને જિનતામરહિત ત્રીસ આંધતાં પંચાવનના અંધે દસમો ભૂયસ્કાર, તે પંચાવન જિન નામ સહિત આંધતાં છપ્પનના અંધે અગિઆરમો ભૂયસ્કાર. અપૂર્વકરણના પ્રથમ ભાગે છપ્પનને જિન નામ રહિત તથા નિદ્રા અને પ્રયત્ના સહિત આંધતાં સત્તાવનના અંધે બારમો ભૂયસ્કાર. તે વધી જિનતામ સહિત અદ્વાવનના અંધે ત્રેરમો ભૂયસ્કાર. તે દેવાયુ સાથે અપ્રમતે ઓગણસાઠ આંધતાં ચૌદમો ભૂયસ્કાર, દેશવિરતિ ગુણદાણે દેવપ્રાયોગ્યની અદ્વાવીસ પ્રકૃતિ આંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ૭, વેદનીય એક, મોહનીય તેર, દેવાયુ એક, નામની અદ્વાવીશ,

उत्तरप्रकृतिना भूयस्कारादि अंध.

११ २२

नव छ चउ दंसे दु दु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस ।
तेरस नव पण चउ ति दु, इको नव अट्ट दस दुन्निरक्ष

नव=नव प्रकृतितुं अंधस्थानक
छ=छ प्रकृतितुं अंधस्थानक
चउ=चार प्रकृतितुं अंधस्थानक
दंसे=दर्शनावरणीय कर्मनी
उत्तर प्रकृतिना
दु=ये भूयस्कार अंध
दु=ये अदपतर अंध
ति=त्रलु अत्रस्थित अंध
दु=ये अत्रकतव्य अंध
मोहे=मोहनीय कर्मने विषे
दुइगवीस=आवीसतुं अंधस्था-
न, ऐकवीशतुं अंधस्थान

सत्तरस=सत्तर प्रकृतितुं अंध-
स्थान
तेरस=तेर प्रकृतितुं अंधस्थान
नवपणचउ=नव, पांय अने
चार प्रकृतितुं अंधस्थान
तिदुइको=त्रलु ये अने ऐक
प्रकृतितुं अंधस्थान
नव=नव भूयस्कार अंध
अट्ट=आठ अदपतर अंध
दस=दश अत्रस्थित अंध
दुन्नि=ये अत्रकतव्य अंध

अर्थः—दर्शनावरणीय कर्मनी उत्तर प्रकृतिनां नव, छ अने चार प्रकृतिनां [अत्र त्रलु] अंधस्थान होय. ये भूयस्कार, ये

जोत्रनी ऐक अने अंतरायनी पांय, ऐवं साइ प्रकृति आंधतां पंदरमो भूयस्कार. ते जिननाम सहित ऐकसईते अंध सोलमो भूयस्कार, अहीयां डोर्ध प्रकारे ऐक छयने ऐक समये पास प्रकृतिने अंध संलये नही, तेथी तेने भूयस्कार पण न कळी. योथे गुण्हाणे आयु अंधकणे देवप्रायोग्य नामनी अज्ञवीस प्रकृति आंधतां जानां पांय, दर्शनां छ, वेदनीय ऐक, मोहनीय सत्तर, जोत्रनी ऐक, नामनी अज्ञवीश अने अंतरायनी पांय. ऐ त्रस प्रकृति आंधतां सत्तरमो भूयस्कार. देवायुना अंध सहित योसई प्रकृति आंधतां अट्टारमो भूयस्कार. जिननाम सहित पांसई आंधतां ओगणीसमो भूयस्कार. योथे गुण्हाणे देवता होय, तेने अनुभ्यप्रायोग्य त्रीस प्रकृति आंधतां छसईना अंधे वीसमो भूयस्कार. भित्यात्व गुण्हाणे जानां पांय, दर्शनां नव, वेदनीय ऐक, मोहनीय आवीश, आयुनी ऐक,

અદપતર, ત્રણ અવસ્થિત અને એ અવક્રવ્ય અંધ હોય. મોહનીય કર્મને વિષે ખાવીશ, એકવીશ, સત્તર, તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, એ અને એક પ્રકૃતિનાં એમ દશ અંધસ્થાન હોય. નવ ભૂયસ્કાર, આઠ અદપતર, દશ અવસ્થિત અને એ અવક્રવ્યઅંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયી ભૂયસ્કારાદિક કહે છે.—
 વર્શનાવરણીય કર્મની નવ પ્રકૃતિને વિષે ત્રણ અંધસ્થાનક છે, તે કયા? પહેલે બીજે ગુણકાણે નવે પ્રકૃતિ આંધે તે પહેલું અંધસ્થાનક ૧, થીલુદ્ધિત્રિકનો અંધ ટળ્યે ત્રીજા થકી આઠમાના પહેલા ભાગલગે છ આંધે એ બીજું અંધસ્થાનક ૨, તે ઉપરાંત એ નિદ્રાનો અંધ ટળ્યે દશમા-લગે ચાર આંધે એ ત્રીજું અંધસ્થાનક ૩. તિહાં શ્રેણિથી પડતાં ચાર આંધતો છ આંધે એ પહેલો ભૂયસ્કાર ૧, છ આંધતો સાસ્વાદને નવ આંધે એ

નામની ત્રેવીશ, ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એ સડસડ પ્રકૃતિ આંધનાં **પચ્ચીસમો** ભૂયસ્કાર. ત્યાં નામકર્મની પચ્ચીશ અને આયુ રહિત અડસઠ આંધતાં **બાવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુસહિત ઓગણોતર આંધતાં **ત્રેવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની છબ્વીસ પ્રકૃતિ સાથે સીતેર આંધતાં **ચોવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે આયુ રહિત અને નામકર્મની અઠ્ઠાવીસ સાથે એકોતર આંધતાં **પચ્ચીસમો** ભૂયસ્કાર. તે ઓગણત્રીશ નામકર્મની સાથે બહોંતેરના અંધે **છઠ્ઠવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુ સહિત તહોંતેર આંધતાં **સત્તાવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની ત્રીશ આંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં નવ, વેદનીય એક, મોહનીય ખાવીશ, આયુ એક, નામની ત્રીશ ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવં ચુમ્મોતેર આંધતાં **અઠ્ઠાવીસમો** ભૂયસ્કાર. અહીંયાં પ્રકારાંતરે અનેક અંધસ્થાનક સંભવે તે આપણી બુદ્ધિથી વિચારી લેવા. એમ અઠ્ઠાવીશ અદપતર અંધ પણ વિપરીતપણે લેવા અને ઓગણત્રીશ અંધસ્થાનક ભણી અવસ્થિત અંધ પણ ઓગણત્રીસ લેવા. અહીંયાં અવક્રવ્ય અંધ ન સંભવે, જે ભણી સર્વ ઉત્તરપ્રકૃતિનો અઅંધક અયોગી ગુણકાણે જીવ હોય, ત્યાંથી પડવું નથી માટે અવક્રવ્ય અંધ ન હોય.

ઇતિ જ્યસોમસૂરિકૃતઆલાવબોધે.

ખીજે ભૂયસ્કાર ૨, તથા મિથ્યાત્વે નવનો અંધક થકો મિત્ર તથા સમ્યક્ત્વ પામતો છ આંધે ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અદ્વ-તર અંધ હોય ૧. આઠમે ગુણઠાણુ છ આંધતો ચાર આંધે ત્યારે પહેલે સમયે ખીજે અદ્વપતર અંધ હોય ૨. તથા ત્રણ અંધસ્થા-નકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ત્રણ અવસ્થિત અંધ હોય. તથા ઉપશાંતમોહે અઅંધક થઈ ને પડતો દશમે ગુણઠાણુ ચાર આંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો અવક્તવ્ય અંધ હોય ૧. ઉપશાંતમોહે સર્વથા અઅંધક થકો કાળ કરી અનુત્તરવિમાને ઉપજે ત્યાં ચોથે ગુણઠાણુ પ્રથમજ છ આંધે ત્યાં પહેલે સમયે ખીજે અવક્તવ્ય અંધ હોય ૨. એટલે દર્શનાવરણીય કર્મના ત્રણ અંધસ્થાનકે બે ભૂયસ્કાર અંધ, ત્રણ અવસ્થિત અંધ અને બે અવક્તવ્ય અંધ હોય.

મોહનીય કર્મની અંધે ૨૬ પ્રકૃતિ છે. તેને વિષે દશ અંધ-સ્થાનક છે, તે કયા? ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. તે કેમ? મોહનીયની ૨૮ પ્રકૃતિ છે. તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય અને મિત્રમોહનીય એ બે અંધે ન હોય, તે ટાળી ૨૬ અંધે હોય. તેમાં પણ ત્રણ વેદનો અંધ સમકાળે ન હોય, એકજ વેદનો અંધ હોય. અને હાસ્ય ૧, રતિ ૨: શોક ૧, અરતિ ૨: એ બે યુગલ માંહેથી એકજ યુગલ એક સમયે અંધાય એટલે ૨૬ માંહેથી ૪ ટાળ્યે ઉત્કૃષ્ટો ૨૨ પ્રકૃતિનો અંધ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણુ હોય ૧, ત્યારપછી મિથ્યાત્વ ટાળ્યે સાસ્વાદને ૨૧ નો અંધ ૨, મિત્રે અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ ટાળ્યા માટે ૧૭ નો અંધ ૩. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ ટાળ્યે દેશવિરતિએ ૧૩ નો અંધ ૪. પ્રત્યાખ્યાનાવરણ ૪ ટાળ્યે પ્રમત્ત થકો અપૂર્વ-કરણુ લગે ૯ નો અંધ; યદાપિ ઈહાં અરતિ શોક ટાળ્યાં છે તો પણ તે ઠામે હાસ્ય રતિ છે તે માટે ૯ નો જ અંધ હોય ૫, હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુસ્થા એ ચાર ટાળ્યે અનિવૃત્તિને પહેલે ભાગે પાંચનો અંધ ૬, ખીજે ભાગે પુરુષવેદ ટાળ્યે ૪ નો અંધ ૭. ત્રીજે ભાગે સંજ્વલન ક્રોધ ટાળ્યે ૩ નો અંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજ્વલન માન ટાળ્યે ૨ નો અંધ ૯. પાંચમે ભાગે સંજ્વલની માંચા ટાળ્યે એક સંજ્વલન લોભનો જ અંધ ૧૦. એ દશ અંધ-સ્થાનકને વિષે નવ ભૂયસ્કાર અંધ હોય, આઠ અદ્વપતર હોય, દશ અવાસ્થિત હોય અને બે અવક્તવ્ય હોય. તે કેમ? એક

પ્રકૃતિ બાંધતો થકો પડતાં એ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર થાય ૧. એ બાંધતો ત્રણ બાંધે ત્યારે બીજો ભૂયસ્કાર ૨. એમ પ્રકૃતિબંધ વધતો થકો ચાલત ૨૧ થકી ૨૨ બાંધે ત્યારે નવમો ભૂયસ્કાર હોય ૬. એમ નવ ભૂયસ્કાર જાણવા. ત્યાં ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬ અને ૧૩ બાંધતો કાળ કરે તો દેવતા થાય, ત્યાં ૧૭ નો બંધક થાય પણ તે ભૂયસ્કાર ૧૭ નો એક જ જાણવો; જૂદા નહી. તથા મિથ્યાત્વે ૨૨ બાંધતો થકો ચક્રતાં મિથ્રે અને સમ્યકત્વે ૧૭ બાંધે તે પહેલો અદ્યપતર બંધ ૧, સાસ્વાદન તો પડતાં જ હોય; તે માટે ચક્રતાં ૨૧ નો બંધ ન ન હોય. ૧૭ બાંધતો ૧૩ બાંધે એ બીજો અદ્યપતર બંધ ૨, એમ પ્રકૃતિ ઘટાડતો ચાલત એક બાંધે એ આઠમો અદ્યપતર બંધ ૮. એ આઠ અદ્યપતર બંધ જાણવા. તથા દશે બંધ-સ્થાનકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે દશ અવસ્થિત બંધ જાણવા. તથા ઉપશમશ્રેણિએ મોહનીયનો સર્વાથ અબંધક થઈ ને પડતો નવમે ગુણકાણે સંજવલન લોભ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એ પહેલો અવક્તવ્ય બંધ ૧. તથા ઉપશમશ્રેણિએ અબંધક થઈને ત્યાં જ નકાળ કરી અનુત્તર વિમાને જઈ ત્યાં પ્રથમ જ ચાથે ગુણકાણે સત્તરનો બંધક થાય, એ બીજો અવક્તવ્ય બંધ ૨ એટલે મોહનીયતા દશ બંધસ્થાનકે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અદ્યપતર બંધ હોય, દશ અવસ્થિત બંધ હોય અને એ અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮

૨૭

૩૦

૩૧ ૧

તિપણછઅટ્ટનવહિયા, વીસા તીસેગતીસ ઇગ નામે;
છસ્સગઅટ્ટતિવંધા, સેસેસુ ચ ઠાળમિક્કિં ॥૨૫॥

તિપણછઅટ્ટનવહિયા વીસા=
ત્રણ, પાંચ, છ, આઠ
અને નવ આધક વીસ
એટલે ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮
૨૯ પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાન

તીસ=ત્રીશ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
પગતીસ=એકત્રીશનું બંધસ્થાન
ઇગ=એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
નામે=નામકર્મને વિષે

છ=૭ ભૂયસ્કાર બંધ	વેદનીય, આયુ, ગોત્ર
સ્સગ=સાત અલ્પતર	અને અંતરાય] કર્મને
ઘટ્ટુ=આઠ અવસ્થિત બંધ	વિષે
તિબંધા=ત્રણ અવક્તવ્યબંધ	ઠાળું=બંધસ્થાન
સેસેસું=બાકીના [જ્ઞાનાવરણ,	દિક્કિક્ક=એક એક

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ, છબીશ, અઠ્ઠાવીશ, ઝોગણત્રીશ, ત્રીશ, એકત્રીશ અને એક પ્રકૃતિનાં [એમ આઠ] બંધસ્થાન નામકર્મને વિષે હોય. છ ભૂયસ્કાર, સાત અલ્પતર, આઠ અવસ્થિત અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય અને બાકીના કર્મને વિષે એક એક બંધસ્થાન હોય. ॥ ૨૫ ॥

વિવેચન—નામકર્મની બંધે ૬૭ પ્રકૃતિ છે તેને વિષે ૮ બંધ સ્થાનક છે, તે કયા? ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ૩૧, ૧. તે કેમ? વર્ણુચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫, કામ્ભણ ૬, અગુરુલધુ ૭, નિર્માણ ૮ અને ઉપવાત ૯ એ નવ પ્રકૃતિ આઠમા ગુણુઠાણાના છૂઠા ભાગ લગે સર્વજીવ સદાય નિશ્ચયે બંધે તે માટે ધ્રુવબંધી ૯, તિર્યગગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, એકેદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુડક સંસ્થાન ૧૪, સ્થાવર ૧૫, અપર્યામિ ૧૬, અસ્થિર ૧૭, અશુભ ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેવ ૨૦, અચરા: ૨૧, સૂક્ષ્મ બાદર માંહેલી એક ૨૨, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેલી એક ૨૩, એ ત્રેવીશ અપર્યામિએકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય તે એકેદ્રિય, વિકલેદ્રિય અને પંચેદ્રિય મિશ્ર્યાત્વી બંધે, એ ત્રેવીશનું પાંચેનું બંધસ્થાનક ૧. તે ૩૩ માંહે ઉદ્યાસનામ ૧, પરાવાત ૨, એ બે ભેળવીએ અને અપર્યામિ ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩ અને અચરા ૪, એ ચારને ઠેકાણે એની પ્રતિપક્ષી પર્યામિ ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩ અને ચરા ૪, એ ચાર કહીએ, તે એ પચ્ચીશ પર્યામિ એકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય તથા અપર્યામિ ભેદિદ્રિયાદિક પ્રાયોગ્ય બંધાય, એ બીજું બંધસ્થાનક ૨, એ ૨૫ માંહે ઉદ્યોત તથા આતપ એ બે માંહેની એક ભેળવીએ, એ ૨૬ પર્યામિ એકેદ્રિય યોગ્ય બંધાય, એ ત્રીજું બંધસ્થાનક ૩. તથા દેવગતિ ૧. દેવાનુપૂર્વી ૨, પંચેદ્રિયજાતિ ૩, ભ્રમિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, સમચતુરમ્ સંસ્થાન ૬, તૈજસ ૭, પરાવાત ૮, શુભવિહાયોગતિ ૯, ત્રસ ૧૦, બાદર

૧૧, પર્યાપ્ત ૧૨, પ્રત્યેક ૧૩, સ્થિર અસ્થિર માહેલી એક ૧૪
 શુભ અશુભ માહેલી એક ૧૫, યશ અયશ માહેલી એક ૧૬
 સુભગ ૧૭, સુસ્વર ૧૮, આદેય ૧૯ અને નવ દ્રુવખંધી ૨૦
 એ ૨૦ દેવયોગ્ય પ્રકૃતિઓને પ્રથમના ચાર ગુણુકાણાના
 મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે, એ ચાંદુ' બંધસ્થાનક ૪. એ માહે
 જિનનામ ભેળવીએ તે ૨૯ અચિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જ
 દેવગતિ યોગ્ય બાંધે અથવા પૂર્વાક્ત ૨૫ માહે ખગતિ ૧
 સ્વર ૧, સંઘયણ ૧, ઔદારિકોપાંગ ૧, એ ૪ ભેળવીએ તથ
 એકેન્દ્રિયને ઠેકાણે પાંચેન્દ્રિય, અને સ્થાવરને ઠેકાણે વસ કહીયે
 એ ૨૯ પર્યાપ્તપચેન્દ્રિય તિર્યચયોગ્ય બાંધે, એ પાંચમું બંધ
 સ્થાનક ૫. તથા પૂર્વાક્ત ૨૮ માહે આહારકદ્રિક ભેળવીએ
 અને સ્થિર શુભ, યશજ કહીએ પ્રતિપદ્ધી ન કહીએ, તે એ
 ૩૦ દેવયોગ્ય અપ્રમત્તસંયત બાંધે, અથવા પૂર્વાક્ત ૨૮ માહે
 વજ્રપલનારાચ સંઘયણ ૧, જિનનામ ૨, એ બે ભેળવીએ
 અને દેવક્રિકને ઠામે [ઠેકાણે] મનુષ્યક્રિક કહીયે, એ ૩૦ મનુષ્ય
 યોગ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતા બાંધે, એ છટ્ટું બંધસ્થાનક ૬
 તથા દેવયોગ્ય ૩૦ માહે જિનનામ ભેળવીએ. એ ૩૧ દેવયોગ્ય
 અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણુસ્થાનવર્તી સાધુ બાંધે, એ
 સાતમું બંધસ્થાનક ૭. તથા અપૂર્વાદિ ત્રણ ગુણુકાણે રહ્ય
 થકો સાધુ એક યશઃકીર્તિ સહજે જ બાંધે પણ કોઈ
 ગતિયોગ્ય નહીં, એ આઠમું બંધસ્થાનક ૮. હવે એ
 બંધસ્થાનકને ત્રિષે છ ભૂયસ્કાર હોય, સાત અદ્યપત
 હોય, આઠ અવસ્થિત હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય હોય, તે
 કેમ? કોઈક છવ અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય યોગ્ય ૨૩ બાંધીને તદ્દોગ્ય
 વિશુદ્ધિપણે ૨૫ બાંધે, ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો મૃગસ્કાર
 હોય ૧. તે ચાર પછી ૨૬ બાંધે તે બીજો ભૂયસ્કાર. ૨૮ બાંધે
 ત્રીજો ૩. ૨૯ બાંધે ચોથો ૪. ત્રીશ બાંધે પાંચમો ૫. આહાર
 કદ્રિક યુક્ત ૩૦ બાંધીને ૩૧ બાંધતાં પહેલે સમયે છઠો ભૂયસ્કાર
 ૬. અથવા એક યશઃકીર્તિ બાંધતાં શ્રેણિથી પડતો અપૂર્વકરણ
 ૩૧, અથવા ૩૦, અથવા ૨૯, અથવા ૨૮ બાંધે, ત્યાં પહેલે
 સમયે ભૂયસ્કાર હોય પણ છઠો જ પણ સાતમો નહીં. જે ભણ
 એકત્રીશાક્રિક આધકી બાંધે તે તેજ છે, નવી નથી તે માટે. ૨
 ભૂયસ્કાર બંધ જાણવા. હવે અલ્પત્તર બંધ ૭ છે, તે અ

પ્રમાણે-અપૂર્વકરણે દેવગતિયોગ્ય ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ બાંધીને શ્રેણિ ચક્રતાં તે બંધને વ્યુત્ક્રમે એક યશ બાંધે, ત્યાં આઘ સમયે પહેલો અદ્યતન બંધ ૧. કોષ્ઠક મનુષ્ય આહારરુદ્ધિક અને જિનનામ સહિત દેવયોગ્ય ૩૧ બાંધતો મરીને દેવલોકે જાય, ત્યાં પહેલે જ સમયે મનુષ્ય યોગ્ય ૩૦ બાંધે; ત્યાં બીજે અદ્યતન ૨. તે જ દેવલોકથી વ્યવી મનુષ્ય થયો થકો વળી જિનનામ સહિત દેવગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધે, તેને આઘ સમયે ત્રીજે અદ્યતન ૩. જ્યારે કોષ્ઠ મનુષ્ય વા તિર્થંચ તિર્થંગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધતો વિશુદ્ધ પરિણામે દેવગતિ યોગ્ય ૨૮ બાંધે, ત્યારે આઘ સમયે ચોથા અદ્યતન ૪. તે ૨૮ બાંધતો સીંકલષ્ટ પરિણામવશે એકેદ્રિયયોગ્ય ૨૬ બાંધે, ત્યાં પાંચમે અદ્યતન ૫. તેજ ૨૬ વાળો ૨૫ બાંધે ત્યારે છઠ્ઠો અદ્યતન ૬. તેજ ૨૩ બાંધે ત્યારે સાતમે અદ્યતન બંધ જાણવો. તથા એ આઠે બંધસ્થાનકે દ્વિતીયાદિક સમયે આઠ અવસ્થિત વંચ હોય. તથા ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે નામકર્મને સર્વથા અબંધક થઇને પડતો એક યશ બાંધે ત્યારે પ્રથમ સમયે પહેલો અવક્તવ્ય ૧. ઉપશાન્તમોહે કાળ કરીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે જ સમયે જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ યોગ્ય ૩૦ બાંધે, ત્યાં બીજે અવક્તવ્ય ૨. તેજ કોષ્ઠક જિનનામ વિના ૨૯ બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે ત્રીજે અવક્તવ્ય બંધ હોય ૩. એટલે એ નામકર્મને ૮ બંધસ્થાનકે છ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, સાત અદ્યતન બંધ હોય. આઠ અવસ્થિત બંધ હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય.

શેષ જ્ઞાનાવરણીય ૧, વેદનીય ૨, આયુ ૩, ગોત્ર ૪, અંતરાય ૫, એ પાંચ કર્મને વિષે એકેકું જ બંધસ્થાનક છે, તે કેમ? જ્ઞાનાવરણીયની પ્રકૃતિ ૫ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે ભેળી જ બંધાય, ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અદ્યતન બંધ હોય નહીં; અવસ્થિત બંધ એક સદાય હોય, ઉપશાન્તમોહે જ્ઞાનાવરણને સર્વથા અબંધક થઇને પાછો પડતો પાંચે પ્રકૃતિ સમકાળે બાંધે ત્યારે તેને પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એમ અંતરાય કર્મ પણ કહેવું. વેદનીયની બે પ્રકૃતિ માંહેલી એકજ બંધાય, અહીં પણ ભૂયસ્કાર અને અદ્યતન ન હોય, સદાય અવાસ્થિત જ

આઠ કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે અંધસ્થાન તથા ભૂચરકારાદિ અંધનું કોષ્ટક.

૮ કર્મ	જ્ઞાનાવરણ/દર્શનાવરણ	વેદનીય	મોહનીય કર્મ	આયુઃ	નામકર્મ	ગોત્ર	અંતરાય
ઉત્તર પ્રકૃતિ	૫	૯	૨૬	૪	૬૭	૨	૫
દેહલા અંધસ્થાન	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
દેહલી પ્રકૃતિનાં અંધસ્થાન	૫	૯,૬, ૪	૨૨,૨૧,૧૭,૧૩, ૯,૫,૪,૩,૨,૧,૦	૧	૨૩,૨૫,૨૬,૨૮, ૨૯,૩૦,૩૧,૧	૧	૫
ભૂચરકાર અંધ	૦	૨	૯	૦	૬	૦	૦
અસ્પૃત અંધ	૦	૨	૮	૦	૭	૦	૦
અવસ્થિત અંધ	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
અવકાળ્ય અંધ	૧	૨	૨	૧	૩	૧	૧

બંધ હોય, એનો અબંધ અયોગી ગુણકાણે થાય અને તે પછી ફરી વેદનીય ન બાંધે તે માટે અવક્તવ્ય બંધ પણ હોય નહીં. આયુઃકર્મની પ્રકૃતિ ચાર છે, તે માંહેની એક ભવે એકજ બાંધે અને તે એક જ વાર બાંધે. તે બંધને પહેલે સમયે અવક્તવ્યબંધ એક હોય, પછી બંધકાળ લગે અવસ્થિતબંધ હોય ભૂયસ્કાર કે અદ્યપતર હોય નહીં. ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ માંહેથી પણ એક સમયે એક જ બંધાય ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અદ્યપતર હોય નહીં. સદાય અવસ્થિત હોય. ઉપશાન્તમાંહે સર્વથા અબંધક થઈ પાછો બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે અવક્તવ્ય હોય ॥ ૨૫ ॥

૮ મૂળ કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

ત્રીસચરકોડિકોડી, નામે ગોણ અ સત્તરી મોહે ।

તોસિચરચડસુ ઉદહી, નિચસુરાડંમિ તિત્તીસા ॥૨૬॥

વીસ=વીશ.

અચરકોડિકોડી=કોડાકોડ સાગરોપમ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોણ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્તરી=સિત્તેર કોડાકોડ સાગરોપમ.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.

ત્રીસ=ત્રીશ કોડાકોડ સાગરોપમ

ચરચડસુ=આકીના ચાર કર્મને

વેનમ્ જવેવેશાસનમ્

ઉદહી=સાગરોપમ.

નિચસુરાડંમિ=નારકી અને દેવ-

તાના આયુષ્યને વિષે

તિત્તીસા=તેત્રીશ સાગરોપમ.

અર્થ—વીસ કોડાકોડ સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. મોહનીયકર્મની ૭૦ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. આકીના ચાર કર્મને વિષે ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે તેત્રીસ સાગરોપમ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૬ ॥

વિવેચન:—હવે સ્થિતિવંધ કહે છે.—ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. સિત્તેર [૭૦] કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મોહનીયકર્મની હોય. ધતર તે જ્ઞાનાવરણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, વેદનીય ૩ અને અંતરાય ૪, એ ચાર કર્મની ત્રીશ કોડાકોડી

સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુઃકર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેત્રીશ સાગરોપમની હોય, એ ૩૩ સાગરોપમ કહ્યાં તે ભોગ્યકાળ આશ્રયી જાણવાં પણ બાંધે તો તે પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક ૩૩ સાગરોપમ બાંધે. ભગવતી સૂત્રે શતક કહાના ત્રીજા ઉદ્દેશ એમ કહ્યું છે, તથા સમવિધ બાંધકનો કાળ પણ ૩૩ સાગરોપમ પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક અને છમાસે ઊણા કહ્યો છે, તે માટે ૩૩ સાગર પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક xઆયુઃકર્મની સ્થિતિ જાણવી. ॥ ૨૬ ॥

૮ મૂળકર્મનો જઘન્ય સ્થિતિબ્રંધ.

મુત્તું અકસાયઠિઠું, વાર મુહુત્તા જહનન વેઅણિણ ।
અદ્દદ્દ નામગોણસુ, સેસણસું મુહુત્તંતો ॥ ૨૭ ॥

મુત્તું=છોટીને=ત્યાગ કરીને
અકસાય=અકષાયીને
ઠિઠું=સ્થિતિ
વારમુહુત્તા=પાર મુહૂર્ત
જહનન=જઘન્ય
વેઅણિણ=વેદનીયકર્મને વિષે

અદ્દદ્દ=આઠ આઠ મુહૂર્તની
નામગોણસુ=નામકર્મ અને
ગોત્રકર્મને વિષે
સેસણસું=પાકીના પાંચ કર્મને
વિષે
મુહુત્તંતો=અંતમુહૂર્ત

અર્થ:—અકષાયીને x ત્યાગ કરીને [સકષાયીને] વેદનીય કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ પાર મુહૂર્ત હોય નામ અને ગોત્ર કર્મને વિષે આઠ આઠ મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિ હોય. પાકીના પાંચ [જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય, આયુ અને અંતરાય] કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ અંતમુહૂર્ત હોય. ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન:—હવે જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે.—અકષાયી તે ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણાવાળા, તેની સ્થિતિ વર્ણને [જે ભણી

x આયુકર્મને વિષે દેવાયુ અને નરકાયુની સ્થિતિ સર્વ કરતાં વધારે હોવાથી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબ્રંધમાં ત્રંચલાઘવ માટે તે બેની સ્થિતિ કહી છે.

અકષાયીને તો વેદનીયની સ્થિતિ બે xસમયની જ હોય તે માટે તે વિના] સકષાયીને વેદનીયની સ્થિતિ જવન્યથી^૧ ખાર મુહૂર્તનો હોય. નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની આડ આઠ મુહૂર્તની જવન્ય સ્થિતિ હોય. અને શેષ પાંચ કર્મની જવન્યસ્થિતિ અંતમુહૂર્તની^૨ હોય. ૨૭.

x પહેલે સમયે અધાય, બીજે સમયે વેદાય અને ત્રીજે સમયે નાશ પડે.

૧ જવન્ય સ્થિતિ [ઉત્તરાધ્યયનમાં] અન્તમુહૂર્તની પણ કહી છે.

૨ અહીં કર્મનો અખાધાકાળ [અનુદયકાળ] ઉત્તર પ્રકૃતિને આક્રમીને જ આગળ કહેવામાં આવશે; તેથી તેને અનુસારે મૂળ પ્રકૃતિનો અખાધાકાળ પણ લેવો.—એટલે—જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, વેદનીય અને અંતરાય કર્મનો ત્રણ હજાર વર્ષ, ગોદનીયનો સાત હજાર વર્ષ, નામ તથા ગોત્ર કર્મનો બે હજાર વર્ષ અને અમુચ-કર્મનો અંતમુહૂર્ત તથા પૂર્વકેડીનો ત્રીજો ભાગ. સ્થિતિમાંથી અખાધાકાળ બાદ કરતાં શેષ રહે તે નિષેકકાળ [નિષેકકાળ] ગણવો. અખાધાકાળ એટલે દ્વિક્કની રચના વિનાનો કાળ. જે સમયે જેટલી સ્થિતિવાળું જે કર્મ આત્મા બાંધે છે અને તેના ભાગમાં જેટલી કર્મવર્ગણાઓ આવે છે તે વર્ગણાઓ તેટલો કાળ નિયત ફળ આપી શકે તેટલા માટે તેની રચના કરે છે. શરૂઆતના કેટલાક સ્થાનકમાં તે રચના કરતો નથી, તેને જ અખાધાકાળ કહેવામાં આવે છે. અખાધાકાળ પછીના પ્રથમ સ્થાનકમાં વધારે, બીજામાં ઓછા, ત્રીજામાં એવજ એમ સ્થિતિબંધના વરમ સમય પર્યાંત દ્વિક્ક ગોડવે છે, તેને નિષેક કહે છે. કર્મશઃ ભોગવવા માટે કરેલી દલિકરચના તે નિષેક અખાધાકાળનો એવો નિયમ છે કે—જવન્ય સ્થિતિબંધે અંતમુહૂર્તનો અખાધાકાળ સમયાધિક જવન્ય સ્થિતિબંધથી માંડી યાવત્ પદ્યોપમતા અસંખ્યાત ભાગ અધ સુધી એક સમયાધિક અંતમુહૂર્ત અખાધાકાળ પદ્યોપમતા અસંખ્ય ભાગાધિક બંધથી આરંભી બીજો પદ્યોપમનો અસંખ્યાતનો ભાગ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી બે સમયાધિક અંતમુહૂર્તનો અખાધાકાળ પડે. એમ પદ્યોપમતા અસંખ્યાતમા ભાગાધિક સમયસમયનો અખાધાકાળ વધારતાં પૂર્ણ કોડકોડી સાગરોપમતા અધે સો વરસનો અખાધાકાળ હોય એટલે તેટલા વખતના જેટલા સમયો થાય તેટલા સ્થાનકમાં દલિક રચના ન કરે.

ઉત્તરપ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

વિગ્ધાવરણ^૫ અસાણ^{૧૪}, તીસં^૧ અદ્વાર^૩ સુદ્ધમવિગલતિગે^૩.

પદમાગિહસંઘયણે^૧, દસ દુસુવરિમેસુ^૧ દુગતુહ્લી^૧ ॥૨૮॥

વિગ્ધાવરણઅસાણ=પાંચ અં-
તરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
નવ દર્શનાવરણ અને
અસાતાવેદનીય કર્મને
વિષે

તીસં=ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

અદ્વાર=અઘાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

સુદ્ધમવિગલતિગે=સૂક્ષ્મત્રિક

અર્થ:—પાંચ અંતરાય, ચૌદ આવરણ અને અસાતા વેદ-
નીયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય.
સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલોદ્રિયત્રિકને વિષે અઘાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ હોય; પહેલા સંસ્થાન અને પહેલા સંઘયણ એ બેને
વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને ઉપરના સંસ્થાન
અને સંઘયણને વિષે બંને કોડાકોડી સાગરોપમની વૃદ્ધિ
જાણવી ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ કહે છે-
પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, નવ દર્શનાવરણીય અને
એક અસાતાવેદનીય એવાં ૨૦ પ્રકૃતિની ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, સૂક્ષ્મ ૧, અપર્યાપ્ત ૨, સાધારણ
૩. એ સૂક્ષ્મત્રિક, બેઈદ્રિય ૧, તેઈદ્રિય ૨, ચઈરિદ્રિય ૩,
એ વિકલત્રિક, એ છ પ્રકૃતિની અઘાર કોડાકોડી સાગરોપ-
મની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. પ્રથમાકૃતિ તે સમચતુરસ્ય સંસ્થાન
અને પ્રથમ સંઘયણ તે વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ એ બે
પ્રકૃતિની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય, ઉપરના
બંનેને વિશે બંને સાગરોપમ વધારીએ. તે આ પ્રમાણે—અથોથ

અને વિકલત્રિકને વિષે
પદમાગિહસંઘયણે=પ્રથમ સં-
સ્થાન અને પ્રથમ સં-
ઘયણને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
દુસુ=બેને વિષે

ઉવરિમેસુ=ઉપરના સંસ્થાન
અને સંઘયણને વિષે

દુગતુહ્લી=બંને કોડાકોડી સાગ-
રોપમની વૃદ્ધિ જાણવી

અને ઋષભનારાયની આર, સાદિ અને નારાયની ચૌદ, કુબ્જ અને અર્ધનારાયની સોળ, વામન અને કીસિકાની અઠાર અને હુંડક તથા છેવટાની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૮ ॥

ચાલીસ કસાણસું, મિઝલહુનિદ્ધુઠ્ઠહસુરહિસિઅમહુરે ।

દસ દોસઢુ સમહિઆ, તે હાલિદંબિલાઈણં ॥ ૨૯ ॥

ચાલીસ-ચાલીશ કોડાકોડી
સાગરોપમ

કસાણસું-કપાયોને વિષે
મિઝલહુનિદ્ધુ=મૃદુ, લઘુ, સ્નિ-
ગ્ધસ્પર્શ
ઠ્ઠહસુરહિ=ઉષ્ણસ્પર્શ, સુર-
ભિગંધ

સિયમહુરે=શ્વેતવર્ણ અને

મધુર રસને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
દોસઢુસમહિઆ=અઠી કોડાકોડી
સાગરોપમ સાધિક
તે=તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમ]
હાલિદંબિલાઈણં=પીતવર્ણ આ-
મ્લરસ વગેરેની જાણવી

અર્થ:—૨૬ કપાયોને વિષે ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય, મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણસ્પર્શ, સુરભિગંધ, શ્વેતવર્ણ અને મધુરરસને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમમાં] અઠી કોડાકોડી સાગરોપમ સાધિક સ્થિતિ પીતવર્ણ અને આમ્લરસ વગેરેની જાણવી. ॥ ૨૯ ॥

વિવેચન:—સોળ કપાયની ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. મૃદુસ્પર્શ ૧, લઘુસ્પર્શ ૨, સ્નિગ્ધસ્પર્શ ૩, ઉષ્ણસ્પર્શ ૪, સુરભિગંધ ૫, શ્વેતવર્ણ ૬ અને મધુરરસ ૭, એ સાતની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. હેઠલા વર્ણ રસને વિષે અઠી અઠી વધારીએ, તે આ પ્રમાણે હારિદ્ર [પીળો] વર્ણ તથા આમ્લરસની

સાડાખાર, રક્ત વર્ણુ તથા કપાય રસની પન્નર, નીલવર્ણુ તથા કદકરસની સાડાસત્તર અને કૃષ્ણવર્ણુ તથા તિક્તરસની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની *સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૯ ॥

દસ સુહૃદ્વિહગૈરુચ્ચે, સુરદુગથિરછક્કપુરિસરહૃસે ।

મિચ્છે સત્તરિ મણુદુગ, ર્થોસાણસુ પન્નરસ ॥૩૦॥

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
સુહૃદ્વિહગૈરુચ્ચે=શુભવિહાયોગતિ
ઉચ્ચે=ઉચ્ચગોત્રને વિષે
સુરદુગ=દેવદ્વિક
થિરછક્ક=સ્થિરપદક
પુરિસ=પુરુષવેદ
રહૃસે=રતિમોહનીયને અને
હાસ્યમોહનીય વિષે

મિચ્છે=મિચ્છાત્વે
સત્તરિ=સિત્તેર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ
મણુદુગર્થોસાણસુ=મનુષ્યદ્વિક,
સ્ત્રીવેદ અને સાતા વેદ-
નીયને વિષે
પન્નરસ=પંદર કોડાકોડી સાગ-
રોપમશાસનમ્

અર્થ:—શુભવિહાયોગતિ અને ઉચ્ચગોત્રને વિષે તથા સુરદ્વિક, સ્થિરપદક, પુરુષવેદ, રતિમોહનીય અને હાસ્યમોહનીયને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; મિચ્છાત્વને વિષે સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને મનુષ્યદ્વિક, સ્ત્રીવેદ અને સાતા-વેદનીયને વિષે પંદર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય ॥ ૩૦ ॥

ત્રિવેચન:—શુભવિહાયોગતિ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, દેવગતિ ૩, દેવાનુપૂર્વી ૪, સ્થિરનામ ૧, શુભનામ ૨, સુભગનામ ૩, સુસ્વરનામ ૪, આદેયનામ ૫ અને યશ નામ ૬, ઐ સ્થિર

* જો કે વર્ણુ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ એ વર્ણુચતુષ્કને તેના ભેદ વિનાજ બાંધમાં ગ્રહણ કરેલ છે અને કર્મપ્રકૃતિ વગેરેમાં તેની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી છે, તોપણ વર્ણુદિ ચતુષ્કના વીશ ભેદની જૂદી જૂદી સ્થિતિ પાંચસંગ્રહમાં કહેલી છે તે અનુસારે અહીં પણ કહેવામાં આવી છે. બાંધને આશ્રયને તો વર્ણુચતુષ્કજ લેવું.

પદ્ક ૧૦, પુરુષવેદ ૧૧, રતિ ૧૨ અને હાસ્ય ૧૩, એ તેર પ્રકૃતિની દસ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય. મિથ્યાત્વ મોહનીયની સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય મનુષ્યગતિ ૧, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨, સ્ત્રીવેદ ૩, અને શાતાવેદનીય ૪, એ ચાર પ્રકૃતિની પત્તર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય. ॥ ૩૦ ॥

૧ ૧ ૧ ૧ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨
મયકુચ્છઅરહસોષ, ત્રિઉવિત્તિરિરલનિરયદુગનીષ ॥

૫ ૬ ૪ ૧ ૧ ૧
તેઅવળ અધિરહકે, તસચ્ચુ યાવર ઇગ પર્ણિદી ॥૩૧॥

મયકુચ્છઅરહસોષ=ભય, બુશુ-
પ્સા, અરતિ અને શોક
મોહનીયને વિષે.

વિષે.

તેઅવળ=તૈજસપંચક [અને]
અધિરહકે=અસ્થિરપદ્કને વિષે.

વિઉવિત્તિરિરલનિરયદુગનીષ=
વૈકિયદ્વિક, તિર્યંચદ્વિક,
ઔદારિકદ્વિક, તથા નરક-
દ્વિક અને નીચ ગોત્રને

તસચ્ચુ=ત્રસચ્ચુ^૫ક,
યાવરઇગપર્ણિદી=સ્થાવર, એકે-
દ્રિય અને પંચેદ્રિય
જાતિને વિષે

અર્થ:—ભય, બુશુપ્સા, અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે,
વૈકિયદ્વિક, તિર્યંચદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક, નરકદ્વિક અને નીચ
ગોત્રને વિષે; તૈજસપંચક અને અસ્થિરપદ્કને વિષે; ત્રસચ્ચુ^૫ક,
સ્થાવર નામ, એકેદ્રિય અને પંચેદ્રિય જાતિને વિષે. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન:—ભય ૧, કુચ્છા ૨, અરતિ ૩, શોક ૪, વૈકિય-
દ્વિક ૬, તિર્યંચદ્વિક ૮, ઔદારિકદ્વિક ૧૦, નરકદ્વિક ૧૨,
નીચેગોત્ર ૧૩, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરુસુ ૩, નિર્માણ ૪
અને ઉપવાત નામ ૫, એ તૈજસ પંચક ૧૮, અસ્થિર ૧,
અશુભ ૨, હર્ભા ૩, દુઃસ્વર ૪, અનાદેય ૫, અને અયશ ૬,
એ અસ્થિરપદ્ક ૨૪, ત્રસ ૧, ખાદર ૨, પર્યાપ્તિ ૩ અને પ્રાત્યેક
૪, એ ત્રસચ્ચુ^૫ક ૨૮, સ્થાવર ૨૯, એકેદ્રિયજાતિ ૩૦, પંચે-
દ્રિય જાતિ. ૩૧. ॥ ૩૧ ॥

નપુકુલગઈસાસચક્ર-ગુરુકલલડરુલલસીયદુર્ગધે ।
વીસં કોડાકોડી, ષ્વઈઆવાહ વાસસયા ॥ ૩૨ ॥

નપુ=નપુ'સક વેદ.

કુલલગઈ=અશુભ વિહાયોગતિ

સાસચક્ર=ધાસ ચતુષ્ક.

ગુરુકલલડરુલલસીય=ગુરુ, કં-
કર્કશ, રુક્ષ, અને શીતસ્પ-
ર્શને વિષે.

દુર્ગધે=દુરભિગંધને વિષે.

વીસં કોડાકોડી=વીશ કોડાકોડી
સાગરોપમ.

ષ્વઈયા=એટલી

અવાહ=અખાધા.

વાસસયા=સો વર્ષ.

અર્થ:—નપુ'સક વેદ, અશુભવિહાયોગતિ, ધાસચતુષ્ક, ગુરુ, કર્કશ, રુક્ષ અને શીત સ્પર્શ અને દુર્ગંધને વિષે વીશ કોડા-કોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. [જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય.] એટલા સો વર્ષ અખાધા જાણવી. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન:—નપુ'સક વેદ ૩૨, અશુભવિહાયોગતિ ૩૩, ઉચ્છ્વાસ ૧, ઉદ્ધોત ૨, આતપ ૩, પરાધાત ૪, અ ધાસચતુષ્ક ૩૭, ગુરુસ્પર્શ ૩૮, કર્કશ ૩૯, રુક્ષસ્પર્શ ૪૦, શીતસ્પર્શ ૪૧ અને દુર્ગંધ ૪૨, એ ૪૨ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. આહારક વર્ણને બીજા અંધન સંઘાતનની સ્થિતિ પણ પોતપોતાના શરીરની સ્થિતિ જેટલી જ હોય, તે માટે ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય એમ જાણવું.

હવે અખાધાકાળ કહે છે.—જે મૂળ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્રકૃતિની જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય તે પ્રકૃતિની તેટલા શત (સો) વર્ષનો x અખાધાકાળ હોય;

x જેમકે પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ, નવ દર્શનાવરણ અને અસાતા વેદનીય, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિઅંધ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ છે તો તેનો ઉત્કૃષ્ટ અખાધાકાળ ત્રીસ શતવર્ષ એટલે ત્રણ હજાર વર્ષનો હોય અને ત્રણ હજાર વર્ષ હીન ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ બોગ્યકાળ હોય; એ પ્રકારે સર્વ પ્રકૃતિઓને માટે જાણવું.

આંધ્યા પછી પણ એટલા કાળલગે તે કર્મ ઉદય ન આવે તે અપાધાકાળ કહીયે. તથા અબાહ્ણિઆ કમ્મઠિઈ કમ્મનિસેગો । इति प्रज्ञापनायाम् त्रेदीशमे पदे पाठ છે, તસ્વાડર્થઃ—પોતપો-
તાને અપાધાકાળે હીન જે કર્મસ્થિતિ તે કર્મનો નિષેક કહેતાં
ભોગ્યકાળ જાણવો. નિષેક તે કર્મના ઉદયકાળે પ્રથમ બહુપ્રદે-
શાત્ર ભેળા ઉદય આવે અને પછી હીન હીનતર ઉદય આવે
યાવત્ કર્મની સ્થિતિને છેલ્લે સમયે અત્યંત અદ્ય પ્રદેશોનો
ઉદય હોય એ નિષેક કહીએ. ॥ ૩૨ ॥

गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु बाहा ।
लहु ठिइ संखगुण्णा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥

ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
કોડિકોડિઅંતો=અંતઃ કોડા-
કોડિ સાગરોપમ
તિત્થાહારણ=તીર્થ'કર નામ
કર્મ અને આહારકદ્ધિકની
મિત્રમુહુ=અ તમુહૂર્ત
બાહા=અપાધાકાળ

લહુઠિઈ=જઘન્યસ્થિતિ
સંખગુણ્ણા=સંખ્યાતગુણુ ઓછી
નરતિરિયાણ=મનુષ્ય અને તિ-
ર્થ'ચના
આડ=આયુષ્યની
પલ્લતિગં=ત્રણ પદ્યોપમ

અર્થઃ—તીર્થ'કર નામકર્મ અને આહારકદ્ધિકની ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ છે, અપાધાકાળ અંતમુહૂર્ત
હોય. જઘન્ય સ્થિતિ સંખ્યાતગુણુ હીન અંતઃકોડાકોડી સાગ-
રોપમ હોય. મનુષ્ય અને તિર્થ'ચના આયુષ્યની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
ત્રણ પદ્યોપમ જાણવી ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન—જિનનામ અને આહારકસમક એ આઠ પ્રકૃતિની
ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની હોય. ઈહાં શિષ્ય
પૂછે છે કે—જિનનામનો એટલો કાળ તો તિર્થ'ગતિ વિના પૂરો
ન પડે અને તિર્થ'ગતિ માંહે તો જિનનામની સત્તા નિષેધી
છે, તો એ ચાત કેમ ઘટે ?

तत्रोत्तरं—जमिह निकाइयतित्थं, तिरियभवे तं निसेहियं संतं ॥

इयंमि नत्थि दोसो, उव्वट्टणावट्टणासज्जे ॥ १ ॥ अर्थः—
 જે તિર્થ'ચમાં જિનનામની સત્તા નિષેધી છે તે ત્રીજે ભવેજ
 બંધાય એવા નિકાચિતની અપેક્ષાએ જાણવું. તે નિકાચિત કર્મ
 તે સકલ કરણને અસાધ્ય હોય અને નિકાચ્યું ન હોય તે
 કુર્મની અપવર્તના [સ્થિતિ-રસતું ઘટાડવું] ઉદ્ધર્તના [સ્થિતિ-
 રસતું વધારવું] તથા સંકમણ તે પરપ્રકૃતિ માંહે સંકમાવવું
 ધર્ત્યાદિક કરણ સાધ્ય હોય. તે જિનનામ ઘણા ભવ પહેલાં
 પણ બંધાય. તથા અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ પણ
 અપવર્તનાએ ઘટતાં તથા પરપ્રકૃતિમાંહે સંકમાવતાં કાંઈ દૂપણ
 નહીં. તથા એ આઠ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ અને જવન્ય અબાધા-
 કાળ ભિન્ન મુદ્ધર્તનો હોય, જે ભણી જિનનામ બાંધ્યા પછી
 અંતમુદ્ધર્તે પ્રદેશોદય અવશ્ય હોય. તેણે કરી તેને અન્યજીવની
 અપેક્ષાએ વિશેષ મહિમા પૂજા આદિ મહત્ત્વવૃદ્ધિ હોય. તથા
 અપૂર્વકરણ ભગે જિનનામનો નિરંતર બંધ કરી પછી અબંધક
 થઈને અંતમુદ્ધર્તે તેરમે ગુણઠાણે જિનનામનો ઉદય થાય અને
 આહારક અપ્રમત્તે બાંધીને અંતમુદ્ધર્તે પ્રમત્તે ઉદય આવે તે
 માટે એ અબાધાકાળ ઘટે. તથા એ આઠ પ્રકૃતિની જવન્ય
 સ્થિતિ પણ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ પ્રમાણ હોય, પણ
 એટલું વિશેષ જે ઉત્કૃષ્ટી અંતઃકોડાકોડી થકી જવન્ય અંતઃ-
 કોડાકોડી તે સંખ્યાતગુણ હીન [એાછી] જાણવી. જે ભણી
 અંતમુદ્ધર્તની જેમ અંતઃકોડાકોડીના પણ અસંખ્યાતાભેદ
 હોય, તે માટે ઇલાં વિરૂદ્ધ નહીં. મનુખ્યાયુ-તિર્થગાયુની ઉત્કૃષ્ટી
 સ્થિતિ ત્રણ પદ્યોપમની હોય; અહિં ત્રથે અધિક ન કહી તે
 પણ પૂર્વકોડીને ત્રીજે ભાગે આધિક જાણવી. તેટલે આયુ થાકતે
 પરભવાયુ બાંધે તે માટે એટલો અબાધાકાળ ઉત્કૃષ્ટો જાણવો
 અને ત્રણ પદ્યોપમ તે ભોગ્યકાળ જાણવો. ॥ ૩૩ ॥

x જિન નામકર્મ બાંધ્યા પછી કોઈકને અંતમુદ્ધર્તે તેનો પ્રદેશોદય થાય છે, અને તેથી ખીજા જીવો કરતાં તેની આગ્રા અને ઐશ્વર્યાદિક શક્તિ વિશેષ-વધારે પ્રમાણમાં હોય છે, એમ દેટલાક આચાર્ય કહે છે.

૪
 ઇગધિગલ પુસ્વકોહી, પલિઆસંસંસ આઝવડ અમણા |
 નિરુવકમાણ છમાસા, અવાહ સેસાણ ભવતંસો ॥૩૬॥

ઇગધિગલ=એકેંદ્રિય અને ત્રિકલેંદ્રિય.

પુસ્વકોહી=પૂર્વકોટિ વર્ષાનું આયુષ્ય બાંધે.

પલિઆસંસંસ=પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ.

આઝવડ=આયુષ્ય ચતુષ્ક [ત્યારે આયુષ્ય.]

અમણા=અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય

પર્યાપ્તા

નિરુવકમાણ=નિરુપકમ આયુષ્યવાળાને

છમાસા=૭ માસના

અવાહ=અબાધા કાળ [હોય છે] સેસાણ=બાકીના [સંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળા સોપકમી અને નિરુપકમી]ને.

ભવતંસો=ભવનો ત્રીજો ભાગ.

અર્થ:—એકેંદ્રિય અને ત્રિકલેંદ્રિય પૂર્વકોટિ વર્ષાનું આયુષ્ય બાંધે અને અસંજ્ઞી પચેંદ્રિયપર્યાપ્ત ત્યારે આયુષ્ય પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ બાંધે. નિરુપકમ આયુષ્યવાળાને ૭ માસ અબાધાકાળ હોય અને બાકીના છવાને ભવનો ત્રીજો ભાગ અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન:—જે છવ આગામિ ભવાયુ બેટલું બાંધે તે કહે છે.—એકેંદ્રિય અને ત્રિકલેંદ્રિય છવ આગામિ ભવનું ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વકોટિનું આયુ પોતાના ભવને ત્રીજો ભાગે અધિક બાંધે. અને અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પૂર્વકોટિના ત્રીજા ભાગે અધિક જાણવું. જે અધિક તે એનો અબાધાકાળ જાણવો. નિરુપકમ આયુષ્યવંત તે દેવતા, નારકી અને યુગલિક મનુષ્ય-તિર્યચ તે પોતાનું આયુ ૭ માસ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, એ ૬ માસ પરભવાયુનો અબાધાકાળ જાણવો. કેટલાએક આચાર્યો કહે છે જે યુગાલયાં પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પોતાનું આયુ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, ત્યારે એટલો તેનો અબાધાકાળ જાણવો. યદાહ-પલિયાસંસિજ્જંસં, જુગધમ્ણીણં વચંતન્ને । इति. શેષ સંખ્યાત વર્ષાયુવાળા સોપકમી નિરુપકમી સર્વ ઉત્કૃષ્ટપણે ભવનો ત્રીજો ભાગ થાકતે પરભવાયુ બાંધે તેને તેટલો પરભવાયુનો અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૬ ॥

ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિઅંધ

લહુઠિઙ્બંધો સંજલણ,—લોહપણવિઘ્નનાણદંસેસુ ।

મિત્રમુહુત્તં તે અદ્, જસુચ્ચે વારસ ય સાષ ॥૩૫॥

લહુઠિઙ્બંધો=જઘન્યસ્થિતિઅંધ
સંજલણલોહ=સંજવલન લોહ,
પણવિઘ્ન=પાંચ અંતરાય,
નાણદંસેસુ=જ્ઞાનાવરણ અને
દર્શનાવરણને વિષે.
મિત્રમુહુત્તં=અંતર્મુહૂર્ત.

તે અદ્=આઠ મુહૂર્ત
જસુચ્ચે=યશકીર્તિ નામકર્મ
અને ગોત્રને વિષે.
વારસ=આર મુહૂર્ત.
ય=અને
સાષ=સાતા વેદનીયને વિષે.

અર્થ:—સંજવલન લોહ, પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને ચાર દર્શનાવરણને વિષે જઘન્ય સ્થિતિઅંધ અંતર્મુહૂર્ત હોય. યશ નામકર્મ તથા ઉચ્ચગોત્રને વિષે આઠ મુહૂર્ત અને સાતાવેદનીયને વિષે આર મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિઅંધ હોય ॥૩૫॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિઅંધ કહે છે—સંજવલન લોહ ૧, પાંચ અંતરાય ૬, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૧ અને ચાર દર્શનાવરણીય ૧૫, એ પંદર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિઅંધ મિત્રમુહૂર્તનો હોય; સંજવલન લોહનો નવમા ગુણકાણાને છેટે પોતાના અંધને ઉચ્છેદ કાળે છેલ્લો અંધ અંતર્મુહૂર્તનો જ અંધાય તે માટે. યશ નામ અને ઉચ્ચગોત્ર એ બેનો જઘન્ય અંધ આઠ મુહૂર્તનો દશમા ગુણકાણાને અંતે હોય. સાતાવેદનીયનો સંપરાય [કપાય પ્રત્યયિક] અંધ જઘન્યથી આર મુહૂર્તનો દશમાને અંતે હોય. ॥ ૩૬ ॥

દોઙ્ગમાસો પક્ષો, સંજલણતિગે પુમટ્ટ વરિસાણિ ।

સેસાણુકોસાઓ, મિચ્છત્તઠિઈંઈ જં લદ્ધં ॥૩૬॥

દોહગમાસો=બે માસ અને એક માસ.

પખલો=પખવાડીઉં.

સંજલનત્રિકો=સંજવલનત્રિકને વિષે.

પું=પુરૂષ વેદ.

અઢવરિલાખિ=આઠ વર્ષ.

સેસાળ=ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો.

ઉક્કોસાઓ=પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ યકી.

મિચ્છત્તિહૃહ=મિથ્યાત્વની સ્થિતિ વડે ભાગતાં.

જં=જે.

હદ્દં=પ્રાપ્ત થાય.

અર્થ:—સંજવલનત્રિકને વિષે અનુક્રમે બે માસ, એક માસ અને એક પક્ષ જઘન્ય સ્થિતિખંધ હોય; પુરૂષવેદનો આઠ વર્ષ અને ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને મિથ્યાત્વાસ્થિતિ વડે ભાગતાં જે પ્રાપ્ત થાય તે [એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ જાણવો. ઇત્યાદિ સંખંધ આગળની ગાથામાં] ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન—સંજવલન ક્રોધનો જઘન્ય ખંધ બે માસનો.

સંજવલન માનનો જઘન્ય ખંધ એક માસનો અને સંજવલની માયાનો જઘન્યખંધ એક પખવાડીઆનો હોય, પુરૂષવેદનો જઘન્ય ખંધ આઠ વરસનો હોય. એ ચારેનો જઘન્ય ખંધ નવમે શુભઠાણે પોતપોતાના ખંધને ઉચ્છેદ સમયે હોય. હવે શેષ ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્યખંધ એકેન્દ્રિય માંહે જ પામીએ, તે કેટલો હોય; તે કહે છે—શેષ ૮૫ પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધને મિથ્યાત્વની સ્થિતિએ ૭૦ કોડાકોડિએ ભાગ દીધે જે આવે તેથી દેશોના જઘન્ય સ્થિતિ જાણવી, તે આ પ્રમાણે અસાતા અને નિદાપંચકની સાગરોપમના સાતીયા ત્રણ ભાગ જઘન્ય-સ્થિતિ, મિથ્યાત્વની એક સાગરોપમ; આર કપાયની સાગરો-પમના સાતીયા ચાર ભાગ; મનુષ્યદિક અને સ્ત્રીવેદની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ; સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલત્રિકની પાંત્રીશીયા નવ ભાગ; સ્થિરપંચક; હાસ્ય, રતિ, શુભખગતિ, પ્રથમ સંઘયણ, પ્રથમ સંસ્થાન, મુગંધ, સ્વેતવર્ણ અને મધુરરસ. મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણ એ ચાર સ્પર્શ, એ ૧૭ પ્રકૃતિની સાતીયા એક ભાગ; ધીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા છ ભાગ; ત્રીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા સાત ભાગ; ચોથા સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા આઠ ભાગ; પાંચમા સંઘયણ અને

પાંચમા સંસ્થાનની પાંચીશીયા નવ ભાગ; છેવઠા સંઘવણુ અને હુંડક સંસ્થાનની સાતીયા બે ભાગ; હારિદ્રવણુ અને આરભરસની અઠાવીશીયા પાંચ ભાગ; લોહતવણુ અને કષાય-રસની અઠાવીશીયા છ ભાગ; નીલવણુ અને કટ્ટરસની અઠાવીશીયા સાત ભાગ; કૃણુવણુ, તિક્તરસ, દુર્ગંધ, ખર સ્પર્શ, ગુરુસ્પર્શ, રૂક્ષસ્પર્શ અને શીતસ્પર્શ, એ સાતની સાતીયા બે ભાગ; ત્રસચતુષ્ક, અગુરુલઘુ, ઉપઘાત, પરાઘાત, ઉદ્દાસ, અસ્થિસ્પર્શક, ઔદારિકદ્વિક, તિર્યગ્દ્વિક, એકેન્દ્રિય તથા પાંચેન્દ્રિય જાતિ, નિર્માણુ નામ, આતપ, ઉદ્યોત, કુખગતિ, સ્થાવર, તૈજસ, કાર્મણુ, નીચગાત્ર, અરતિ, શોક, ભય, ક્રોધ અને નયુન્કકવેદ, એ ૩૩ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ એક સાગરોપમના સાતીયા બે ભાગ હોય, ઇલાં વર્ણાદિક ૨૦ ની સ્થિતિ જૂદી જૂદી કહી પણ બંધે સામાન્યપણે ચાર જ લઈએ. એ ૮૫ પ્રકૃતિની એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી તે વળી પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે આછી કરીએ તેને જઘન્ય સ્થિતિ કહીએ, એ એકેન્દ્રિયમાં જ પાત્રીએ. પાંચસંઘને અભિપ્રાયે પણ એમ જ વ્યાખ્યા છે, તથા કર્મપ્રકૃતિને અભિપ્રાયે કાંઈક ફેર પડે છે, પણ તે વિચારવા યોગ્ય છે, જે ભણી પત્રવણુ સૂત્રને ત્રેવીશમે પદે જઘન્ય સ્થિતિ એમ જ કહી છે. ઇલાં પલ્લોપમનો સંખ્યાતમે ભાગ હીન નથી કહ્યો પણ આગલી ગાથામાં કહેશે તે માટે ઇલાં પણ કહેવો, ૨૨ પ્રકૃતિનો જઘન્ય બંધ પૂર્વે કહ્યો, ૮૫ નો એકેન્દ્રિયને વિષે ઇલાં કહ્યો, વૈક્રિયાટક તો અસંખી પાંચેન્દ્રિયજ બંધે તે માટે તેનો જઘન્ય બંધ ત્યાં કહેવો અને આહારકદ્વિક જિનનામ, મનુષ્યાયુ અને તિર્યગાયુ એ પાંચનો જઘન્ય બંધ જૂદો જ કહેશે; એ પ્રમાણે ૧૨૦ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ જાણવો. ॥ ૩૬ ॥

અયમુક્કોસોગિન્દિસુ, પલિયાસંઘસહીણ લહુબંધો ।
કમસો પળવીસાણ, પન્ના સગ સહસ સંગુગિઓ ॥૩૭॥

અયં=આ [પૂર્વેક્ત રીતે ગણતાં આવે તે.]	પલિયાસંઘસહીણ=પલ્લોપમના અસંખ્યામા ભાગે આછો.
મુક્કોસો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ	લહુબંધો=જઘન્ય સ્થિતિબંધ
ગિન્દિસુ=એકેન્દ્રિયને વિષેજાણવો.	કમસો=અનુક્રમે.

પળવીસાણ=પચીસે.

પન્ના=પચાસે

સય=સોએ અને

સહસ=હજારે

સંયુગિઓ=ગુણતાં

અર્થ:—એકેંદ્રિયને વિષે એ પૂર્વોક્ત સ્થિતિબંધ ઉત્કૃષ્ટ જાણવો અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગે ઓછા જાણવો. અનુક્રમે પચીસ, પચાસ, સો અને હજારે ગુણતાં ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન:—એ સાગરોપમના ભાગરૂપ સ્થિતિ કહી તે એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટો સ્થિતિબંધ જાણવો. એકેંદ્રિય ૧૦૯ પ્રકૃતિ બાંધે, તે માંહે ૮૫નો તે અગાઉ કહ્યો તેમ જાણવો. અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ ની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ૭૦ કોડાકોડીએ ભાગ દેતાં સાતીયા ત્રણ ભાગ આવે, સાતા વેદનીયની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ, યશનામ અને ઉચ્ચૈર્ગાત્રની સાતીયા એક ભાગ, પુરૂષવેદની સાતીયા એક ભાગ, ચાર સંજ્વલની કપાયની સાતીયા ચાર ભાગ, બે આઉખાં પૂર્વકોડની સ્થિતિએ બાંધે, એવં ૧૦૯ પ્રકૃતિની એકેંદ્રિયને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, તે પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઓછી કરીએ તેટલી એકેંદ્રિયને ૧૦૭ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ હોયx અને બે આયુ તે જઘન્ય ક્ષુલ્લકભવ પ્રમાણુ બાંધે. એ એકેંદ્રિયને બે આયુ યાળી ૧૦૭ પ્રકૃતિનો બે ઉત્કૃષ્ટો બંધ તે અનુક્રમે પચીસ ગુણો કરીએ, પચાસ ગુણો કરીએ, શત ગુણો કરીએ, અને સહસ્ર ગુણો કરીએ ત્યારે ॥ ૩૭ ॥

x આ બાબતમાં પંચસંઘ-પાંચમું દ્વાર ગા. ૫૪-૫૫ અને ઉપાધ્યાયજીવાળી કર્મપ્રકૃતિની છાપેલી ટીકા પૃ. ૭૮ ઉપર નીચે મુજબ હકીકત છે:—

મિથ્યાત્વની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વડે, તે તે પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ભાગ દેતાં બે આવે તે, તે પ્રકૃતિ આશ્રમી અને એકેંદ્રિય આશ્રમી જઘન્ય સ્થિતિ છે અને તેમાં પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ વધારીએ એટલી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છે.

એકેંદ્રિયની જઘન્ય સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેદ્રિય આદિની જઘન્ય સ્થિતિ આવે છે અને ઉપર મુજબ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેદ્રિયાદિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આવે છે.

વિગલઅસન્નિસુ^૩ જિટ્ઠો, કણિટ્ઠો^૧ પલ્લસંઘભાગૂળો ।

સુરનિરયાડ^૨ સમા દસ, સહસ્સ સેસાડ^૨ સુહુભવં ॥૩૮॥

વિગલઅસન્નિસુ=વિકલે^૩ દ્રિયઅને
અસન્નિ પંચે^૧ દ્રિયને વિષે
જિટ્ઠો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ હોય
કણિટ્ઠો=જઘન્ય સ્થિતિખંધ
પલ્લસંઘભાગૂળો=પલ્લોપમના
સંખ્યાતમે ભાગે ઝાંછો
સુરનિરયાડ=દેવાયુ અને નર-

કાયુની

સમા=૫૪

દસસહસ્સ=દશ હજાર

સેસાડ=ખાકીના આયુ [મનુષ્યાયુ
તિર્થાયાયુ] ની

સુહુભવં=શુભલક ભવ

અર્થ:—વિકલે^૩ દ્રિય અને અસન્નિ પંચે^૧ દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ [અનુક્રમે] હોય અને જઘન્ય સ્થિતિખંધ પલ્લોપમના સંખ્યાતમે ભાગે ઝાંછો હોય. દેવાયુ અને નરકાયુની જઘન્ય સ્થિતિ દશ હજાર ૫૪ અને ખાકીનાની શુભલકભવ જઘન્ય સ્થિતિ હોય. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—અનુક્રમે ખેઈ દ્રિય ૧, તેઈ દ્રિય ૨, ચૈરિ દ્રિય ૩ અને અસન્નિ પંચે દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ થાય, એટલે પચીસ ગુણો કર્યે ખેઈ દ્રિયનો થાય, પચાસ ગુણો કર્યે તેઈ દ્રિયનો થાય, શાતગુણો ચૈરિ દ્રિયનો અને સહસ્ર ગુણો અસન્નિ પંચે દ્રિયનો થાય, તથા એ અસન્નિ પંચે દ્રિયને નરકદ્વિક અને વૈકિયદ્વિક એ ચારનો સાતીયા એક હજાર ભાગનો ખંધ, ચાર આયુનો પલ્લના અસંખ્યાતમા ભાગનો ખંધ, એવં ૧૧૭ ખંધે. એ એ ખેઈ દ્રિયાદિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ખંધ તે પલ્લોપમને સંખ્યાતમે ભાગે ઝાંછો કરીએ ત્યારે તેનો જઘન્ય સ્થિતિખંધ થાય.*

હવે ૪ આયુનો જઘન્ય સ્થિતિખંધ કહે છે.—દેવાયુ તથા નરકાયુની સ્થિતિ જઘન્યથી દશ હજાર ૫૪ની હોય અને શેષ તે મનુષ્યાયુ અને તિર્થાયાયુ, એ ખેની જઘન્ય સ્થિતિ શુભલક ભવની હોય. સર્વ ભવથી નહાનો ભવ ૨૫૬ આરવિકાનો હોય તેને શુભલક ભવ કહીએ. ॥ ૩૮ ॥

* મતાંતર મારે જુઓ ગત પૃષ્ઠ ૫૧ ની કુટનોટ.

સઠ્ઠાણ વિ લહુવંધે, મિન્નમુહુ અવાહ આઝિટ્ટે વિ ।

કેઙ્ઠ સુરાઝસમં જિણ, —મંતમુહુ વિલિ આહારં ॥૩૧॥

સઠ્ઠાણવિ=સર્વ પ્રકૃતિનો વળી
લહુવંધે=જઘન્ય સ્થિતિખંધને

મિન્નમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત.
અવાહ=અખાધા [અનુદય]
કાળ.

સ્થિતિ ખંધને વિષે પણ
કેઙ્ઠ=કેટલાએક આચાર્ય

સુરાઝસમં=દેવાયુની તુલ્ય
જિણં=જિન નામકર્મને.
અંતમુહુ=અંતર્મુહૂર્તખંધે.
વિલિ=કહે છે.

આઝિટ્ટેવિ=આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ

આહારં=આહારકદ્રિક.

અર્થ:—સર્વ પ્રકૃતિનો વળી જઘન્ય સ્થિતિને વિષે અખાધા-
કાળ અંતર્મુહૂર્ત હોય. આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધને વિષે
પણ અખાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત પણ હોય, કેટલાએક આચાર્ય
જિનનામ કર્મને દેવાયુષ્યની તુલ્ય જઘન્યખંધ વાળું અને
આહારકદ્રિકને જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્ત ખંધવાળું કહે છે. ॥૩૧॥

વિક્લેષ્ઠન:—સર્વ પ્રકૃતિને જઘન્યખંધે અંતર્મુહૂર્તની
અખાધા હોય અને આયુ: કર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને વિષે પણ
જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અખાધા હોય. ધહાં ચઉભંગી હોય=જઘન્યાયુ:
જઘન્યાખાધા ૧, જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટ અખાધા ૨, ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યા-
ખાધા ૩ અને ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા ૪x જિનનામ અને
આહારકદ્રિકની જઘન્ય સ્થિતિ પૂર્વે કહી છે પણ ધહાં મતાંતરે
કહે છે-કેટલાએક આચાર્ય દેવતાના આઉખા જેટલી જિન-

x અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાકી હોતે અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાધે, ત્યારે જઘ-
ન્યાયુ: જઘન્યાખાધા. [૧]

અંતર્મુહૂર્ત આયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી હોતે બાધે,
ત્યારે જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા. [૨]

અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાકી હોતે તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ બાધે ત્યારે
ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યાખાધા. [૩]

તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી હોતે
બાધે, ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા. [૪]

નામની જઘન્યસ્થિતિ કહે છે; જિનનામ બાંધ્યા પછી દેવતાનો એક પદ્ધોપમનો જઘન્ય ભવ કરીને અથવા દશ હજાર વર્ષનો નારકીનો જઘન્ય ભવ કરીને જિન થાય તે માટે. અને આહારક-
લ્લિકની અંતર્મુહૂર્તની જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે; આકમા ગુણકા-
ણાને પ્રાંતે ચરિમખંધ અંતર્મુહૂર્તનો છે માટે ॥ ૩૯ ॥

શુદ્ધકલવ સ્વરૂપ.

સત્તરસ સમહિઆ કિર, ઇગાણુપાણુંમિ હુંતિ સુદ્ધભવા ।

૩૭૭૩

સગતીસસયતિહુત્તર, પાણૂ વુજ ઇગમુહુત્તમિ ॥૪૦॥

સત્તરસ સમહિઆ=કાંઠક અધિક સુદ્ધભવા=શુદ્ધકલવો.

સત્તર.
કિર=નિશ્ચયે.
ઇગાણુપાણુંમિ=એક ધાસો-
ધાસમાં.

હુંતિ=થાય છે.

સગતીસસયતિહુત્તર=સાડત્રીશ-
શે તહોંતેર [૩૭૭૩]
પાણૂ=પ્રાણુ=ધાસોધાસ.
ઇગમુહુત્તમિ=એક મુહૂર્તમાં.

અર્થ:—એક ધાસોધાસમાં કાંઠક અધિક સત્તર શુદ્ધક
[નાના] લવો નિશ્ચયે થાય છે અને એક મુહૂર્તમાં સાડત્રી-
શસો તહોંતેર ધાસોધાસ થાય છે. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે શુદ્ધક ભવતું સ્વરૂપ કહે છે—સર્વ ભવ થકી
નહાનો ભવ તે શુદ્ધક ભવ કહીએ. તે એક ધાસોધાસ માંહે
સત્તર ભવ ઝાઝેરા થાય, એમ તીર્થંકર દેવાએ કહ્યું છે. અને
સાડત્રીશસો તહોંતેર [૩૭૭૩] ધાસોધાસ એક મુહૂર્તને વિષે
હોય. તથા એક ધાસોધાસના ૬૫૫૩૬ ભાગ કલ્પીએ, તેવા
૩૭૭૩ ભાગ એક ભવમાંહે ભય; તે માટે ૬૫૫૩૬ ને ૩૭૭૩
વડે ભાગ લીએ [ભાગીએ] એટલે લાઘ્યા ૧૭ અને શેષ ૧૩૮૫
વધે તે માંહે ૨૩૭૮ અંશ બીજા હોય તે આદારસો ભવ પૂરે
થાય, એટલે સત્તર ભવ ઝાઝેરા એક ધાસોધાસ માંહે થાય.
એ શુદ્ધક ભવ કહીએ. ॥ ૪૦ ॥

૬૫૫૩૬

પણસદ્વિસહસ પણસય—છત્તીસા ઇગમુહુત્તલુહુભવા ।

૨૫૬

આવલિઆણં દોસય—છપ્પન્ના ઈગલુહુભવે ॥૧૧॥

પણસદ્વિસહસ=પાંસઠ હજાર,
પણસય છત્તીસા=પાંચસો અને
છત્તીસ
ઈગમુહુત્ત=એક મુહૂર્તમાં.

આવલિઆણં=આવલિકાના,
દોસયછપ્પન્ના=બસોછપ્પન,
ઈગલુહુભવે=એક શુદ્ધકલ્પને
વિષે.

અર્થ:—એક મુહૂર્ત [એ ઘડી] માં પાંસઠ હજાર પાંચસો અને છત્તીસ શુદ્ધકલ્પો થાય છે અને એક શુદ્ધકલ્પને વિષે બસો છપ્પન આવલિકા થાય છે. ॥ ૪૧ ॥

વિલેચન:-એક મુહૂર્તમાંહે ૩૭૭૩ ધાસોધાસ થાય તે માટે સત્તર લવ અને ૧૩૮૫ શેષ આશો, એ ૧૭ ને ૩૭૭૩ ગુણ કરીએ અને ૧૩૮૫ ઉમેરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ થાય એટલા એક મુહૂર્તને વિષે શુદ્ધકલ્પ થાય; એ ઐતારિક શરીરી મનુષ્ય નિર્યાવ સર્વ માંહે હોય, શ્રી ભગવતી વચનાત કર્મ પ્રકૃતિને વિષે પણ એમજ કહ્યું છે તથા શ્રી આવશ્યકટીકાએ શુદ્ધકલ્પ લવ તે વનસ્પતિ માંહે જ હોય એમ કહ્યું છે તે મતાંતર જાણવું; તથા એક મુહૂર્તમાંહે ૧૬૭૭૭૨૧૬ એટલી આવલિકા થાય તેને ૨૫૬ ભાગે હરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ એટલા એક મુહૂર્તના લવ થાય, બસો છપ્પન આવલિકાએ એક શુદ્ધકલ્પ થાય. એક ધાસોધાસમાંહે ૪૪૪૬ આવલિકા અને એક આવલિકાના ૩૭૭૩ ભાગ કરીએ એવા ૨૪૫૮ ભાગ વધે, ત્યારે એક ધાસોધાસમાંહે ૧૭ લવ પૂરા થાય અને ઉપર શાહી ધારાણું આવલી ઝાઝેરી વધે. એ શુદ્ધકલ્પનું સ્વરૂપ જાણવું. ॥ ૪૧ ॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી

અવિરયસમ્મો તિત્થં, આહારદુગામરાઉ ચ પમત્તો ।

મિચ્છદિટ્ઠી વંધઈ, જિટ્ઠિઈં સેસ પયડોણં ॥૧૨॥

અવિરયસમ્મો=અવિરત સમ્ય-
ગ્દષ્ટિ મનુષ્ય
તિત્થયં=તીર્થ'કર નામકર્મને
આહારદુગં=આહારકદ્દિક [અને]
અમરાહ=દેવતાના આયુષ્યને
ચ=વર્ગી

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ
મિચ્છહિટ્ઠી=મિથ્યાદષ્ટિ
બંધહ=બાંધે છે
જિહ્વુટિહં=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને
સેસપવહીળં=બાકીની [૧૧૬]
પ્રકૃતિની

અર્થ:—અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ જિનનામકર્મને, પ્રમત્તયતિ આહારકદ્દિક તથા દેવાયુને અને મિથ્યાદષ્ટિ બાકીની [૧૧૬] પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને બાંધે છે. ॥ ૪૨ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયીને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધના સ્વામી કહે છે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ વ પાસી મરણ સમયે મિથ્યાત્વે જાય તે અગાઉના સમયે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું તીર્થ'કર નામ બાંધે. તથાવિધ ઉત્કૃષ્ટ સદ્વિષ્ટ પરિણામના સંભવ માટે. તથા અપ્રમત્તભારથી નિવર્તમાન થતા પ્રમત્તયતિ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશ યુક્ત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું આહારકદ્દિક બાંધે, ઉત્કૃષ્ટ

૧ પ્રમત્તયતિ આહારકદ્દિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે એમ કહ્યું પણ તે કેમ થટે ? કારણ કે તે આહારકદ્દિકનો બંધ જ કરતો નથી, સમબંધના અધિકારમાં પણ આહારકદ્દિકનો જ્યન્ય સમબંધ અપ્રમત્તથી પ્રમત્તે જતાં સદ્વિષ્ટ અધ્યવસાયે અપ્રમત્તને આંતે થાય એમ કહ્યું છે. તે સ્થિતિબંધ પ્રમત્તે થાય તો જ્યન્યસમબંધ પણ ત્યાં જ થતો જોઈએ. પુન્યપ્રકૃતિમાં જ્યન્ય સમબંધ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સાથે જ થાય છે.

પ્રાચીન શતકમાં શ્રી શિવશર્માસૂરિ મહારાજ પણ તેમ કહે છે—

દેવાયુયં પમત્તો, આહારગમ્પમત્ત તિરગો ડ ।

તિત્થયરં ચ મણૂસો, અવિરયસમ્મો સમજ્જેઈ ॥૬૦॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધાધિકારની આ ગાથા છે તેમાં કહ્યું છે કે...

દેવાયુનો પ્રમત્ત, આહારકદ્દિકનો અપ્રમત્ત અને તીર્થ'કર નામકર્મનો અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે છે.

ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત કર્મપ્રકૃતિટીકાના પાન ૮૯ની પહેલી આજુમાં સ્થિતિબંધના સ્વામિત્વ પ્રસંગે પણ આજ હકીકત

સ્થિતિ અનિસંકલિષ્ટતાએજ બંધાય માટે. તથા અપ્રમત્તભાવને અભિમુખ પ્રમત્તયતિ પૂર્વકોડિના આયુવાયો, પૂર્વકોડિના શેષ ત્રીજે ભાગે ઉત્કૃષ્ટ [પૂર્વકોડિને ત્રીજે ભાગે અધિક તેત્રીશ સાગરોપમનું] દેવતાનું આયુ બાંધે, આ શુભસ્થિતિ વિશુદ્ધિ એ બંધાય માટે. શેષ ૧૧૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પર્યાપ્તો સર્વ સંકલિષ્ટ પરિણામી મિથ્યાત્વીજ બાંધે, તેના બંધ સંકલેશ હેતુક છે તે માટે. પણ ત્યાં નિર્ધાયાય અને મનુષ્યાય તે ઉત્કૃષ્ટ નતપ્રાયોચ વિશુદ્ધ પરિણામી બાંધે. એ પ્રકારે યુષ્ઠાણને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહ્યો ॥ ૪૨ ॥

ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

વિગલસુહુમાડગતિગં નિરિમણુઆસુરવિડવિનિરયદુગં ।

ઈર્ગિદિથાવરાચવ. આર્હસાણા સુરહોસં ॥૪૩॥

વિગલસુહુમાડગતિગં=વિકલ- ત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિક.	ઈર્ગિદિથાવરાચવ=એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાયર નામ અને આતપ નામકર્મને
નિરિમણુઆ= [મિથ્યાત્વી] નિર્ધાયાય અને મનુષ્ય.	આર્હસાણા=ઈશાન સુધીના સુર=દેવો.
સુરવિડવિનિરયદુગં=સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને નરકોદ્વિકને	હોસં=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે

અર્થ:—મિથ્યાત્વી નિર્ધાયાય અને મનુષ્ય-ત્રિકલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિકને તથા સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને નરકોદ્વિકને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, ઈશાન દેવલોક પર્યાતના દેવો એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાયર નામ અને આતપ નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે. ॥ ૪૩ ॥

કહી છે તે આ પ્રમાણે-આહારકદ્વિકસ્યાપ્રમત્તયતિ: પ્રમત્તતામિમુષ્ણઃ શ્રી પંચસંબ્રહ્મના પાંચમા દ્વારની ગાથા ૬૪ની ટીકામાં પણ આજ હકીકત છે-આહારકદ્વિકસ્યાપિ યોઽપ્રમત્તસંયતઃ પ્રમત્તભાવામિમુષ્ણઃ સ તદ્વંધકેપુ સર્વસંક્લિષ્ટઃ હત્યુત્કૃષ્ટં સ્થિતિવંધં કરોતિ ।

વિવેચન:—હવે ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહે છે,—
 વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, દેવાયુ વર્ણને આયુત્રિક ૯, સુરદ્વિક
 ૧૨ વૈક્રિયદ્વિક ૧૩ અને નરકદ્વિક ૧૫, એ ૧૫ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ
 સ્થિતિ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય તિર્યચજ આંધે પણ દેવતા નારકી
 ન આંધે, તેને ભવ પ્રત્યયેજ એનો બંધ નથી તે માટે. ત્યાં
 વિકલત્રિક અને સૂક્ષ્મત્રિકને બંધે તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા: અતિ
 સંકલિષ્ટ તો તે બંધ ઉલ્લાઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે.
 આયુત્રિકને બંધે મનુષ્ય-તિર્યચાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ
 અને નરકાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા; અતિ વિશુદ્ધ
 અને અતિ સંકિલ્પને આયુબંધનો સર્વથા નિષેધ છે, નરકદ્વિક
 વૈક્રિયદ્વિકને બંધે અતિ સંકિલ્પ કહેવા. દેવદ્વિકને બંધે પણ
 તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા. દેવદ્વિકને બંધે પણ તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ
 કહેવા અતિ સંકિલ્પ તો મનુષ્યાદિ પ્રાયોગ્ય બાંધે અને અતિ
 વિશુદ્ધ તો ઉત્કૃષ્ટ બંધ ન બાંધે તે માટે. એકેન્દ્રિયજાતિ ૧.
 સ્થાવર ૨ અને આતપ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
 ભવનપતિ. વ્યંતર, જ્યોતિષી, સૌંધર્મ અને ઇશાન સુધીના
 દેવતા સર્વ સંકિલ્પ મિથ્યાત્વીજ બાંધે. સનતકુમારદિક દેવતા
 અને નારકી તો એકેન્દ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ ન બાંધે, ત્યાં ઉપજવું
 નથી તે માટે. અને મનુષ્ય તિર્યચ તો એટલે સંકલેશે વર્તતા
 એ બંધ ઉલ્લાઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે ને નહીં. ॥ ૪૩ ॥

તિરિરલલદુગ્ગુજોઞ, છિવટ્ટુ સુરનિરય સેસ ચઝગઙ્ગા ।

આહારજિણ્ણપુઠ્ઠ્વો. ડનિઅટ્ટિસંજલણપુરિસલહું ॥૪૪॥

તિરિરલલદુગ્ગુજોઞ=તિર્યચદ્વિક અને
 ઔદારિકદ્વિક,
 ઝજ્જોય્=ઉદ્યોત નામકર્મ.
 છિવટ્ટુ=સેવાર્ત સંઘયણુ.
 સુરનિરય=દેવતા અને નારકી
 [બાંધે છે.]
 સેસ=બાકીની હર પ્રકૃતિ.
 ચઝગઙ્ગા=ચારે ગતિવાળામિ-
 થ્યાત્વી.

મગુઠ્ઠ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે
 વર્તતો ક્ષપક શ્રેણિવાળો,
 આહારજિણ્ણ=આહારકદ્વિક અને
 જિનનાયને,
 અનિયટ્ટિ=અનિવૃત્તિ બાદર સં-
 પરાયવાળો.
 સંજલણપુરિસ=સંજવલન કપાય
 અને પુરૂષ વેદનો.
 લહું=જઘન્ય સ્થિતિબંધ.

અર્થ:—તિર્યચ્છિક, ઔદારિક્ષિક, ઉદ્યોત નામકર્મ અને સેવાર્ત સંઘયણને દેવતા અને નારકી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ આંધે, આકીની દર પ્રકૃતિ ચારે ગતિવાળ મિથ્યાત્વી આંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે વર્તતા ક્ષપક શ્રેણીવાળો આહારક્ષિક અને જિનનામને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. અનિવૃત્તિ આદર સંપરાયવાળો સંજ્વલન કપાય અને પુરૂષવેદનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૪ ॥

ચિત્તન:—તિર્યગ્નિક ૨, ઔદારિક્ષિક ૪, ઉદ્યોત ૫, છેવટકું સંઘયણ ૬, એ છ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ દેવતા નારકી સર્વ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેષ મિથ્યાત્વીજ આંધે. મનુષ્ય તિર્યચ ન આંધે તે તે તદ્વ્યથ યોગ્ય સંકલેષ વર્તતા એ છની ઉત્કૃષ્ટપણે પણ ૧૮ કોડાકોડી સાગરોપમની મધ્યમજ સ્થિતિ આંધે અને તેથી અધિક સંકલેષે વર્તતા તે તે બંધ અનિકર્મીને નરક યોગ્યજ આંધે તે માટે તે ન આંધે, અને દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેષે વર્તતા પણ તિર્યંગ યોગ્યજ આંધે, તે માટે એ ૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ આંધે. અહીં સેવાર્ત સંહનન અને ઔદારિક અંગોપાંગની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધનાર સર્વ સંકલેષ સનાતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા જાણવા, હેકલા નહીં. શેષ ૧૯ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિ ચાર ગતિના મિથ્યાત્વી આંધે, ત્યાં પણ સાતા ૧, હાસ્ય ૨, રતિ ૩. સ્ત્રીવેદ ૪. પુવેદ ૫. અંત્ય વર્ણને પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ સંઘયણ ૧૫, મનુષ્યદિક ૧૭, સુખગતિ ૧૮, સ્થિરપટક ૨૪ અને ઉચ્ચૈર્ગાત્ર ૨૫, એ ૨૫ પ્રકૃતિની તલોગ્ય સંકલેષે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આંધે અને શેષ ૬૭ની ઉત્કૃષ્ટ સંકલેષે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આંધે. હવે જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી કહે છે— આહારક્ષિક અને જિનનામ, એ ત્રણનો જઘન્યબંધ અપૂર્વ-

૧ શેષ ૯૨ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે.

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૨ વેદનીય, ૨૬ મોક્ષનીય, ૧ મનુષ્ય ગતિ, ૧ પંચેન્દ્રિયગતિ, ૧ તેજસૂ શરીર, ૧ કાર્મણ શરીર, ૫ આકિના પાંચ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયોગતિ, ૧ પરાધાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ અચુરુલધુ, ૧ નિર્માણ, ઉપધાત, ૧૦ ત્રસદશક ૧ અસ્થિર, ૧ અશુભ, ૧ દૌર્ભાગ્ય, ૧ દુઃસ્વર, ૧ અનાદેય, ૧ અપશ. ૨ ગોત્ર અને ૫ અંતરાય.

કરણે ક્ષપકશ્રેણીવાળો આંધે, તેના અંધક માંહે એજ અતિ વિશુદ્ધ છે માટે, અને તિર્યગ્નરદેવાયુ વર્ણને શેષ સર્વ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિ પ્રત્યયિક હોય તે માટે. સંજવલન કયાય અને પુરૂષવેદ એ પાંચની જઘન્ય સ્થિતિ અનિવૃત્તિ આદરે ક્ષપક શ્રેણીવાળો જ આંધે. પોતાને છેલ્લે સ્થિતિઅંધે વર્તતા અતિ વિશુદ્ધ હોય માટે. ॥ ૪૪ ॥

૧ ૧ ૧ ૬ ૫ ૬
સાય જસુચ્ચાવરણા, વિગ્ધ સુહુમો વિઝવિવ્રહાસત્ત્રી ।

૮૫
સન્ની વિ આઝ વાયર-પજ્જેગિંદી ડ સેસાણં ॥૪૫॥

સાયજસુચ્ચ=સાતા વેદનીય,
યશઃ નામ, ઉચ્ચગોત્ર;
આવરણાવિગ્ધં=પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
આર દર્શનાવરણ મળી
નવ આવરણ અને પાંચ
અંતરાય.

સુહુમો=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો
વિઝવિવ્રહ=વૈકલ્પ પદક,
અસત્ત્રી=પર્યાપ્તો અસંજિ પં.

ચેન્દ્રિય તિર્યંચ.

મત્રી=સંજિ પંચેન્દ્રિય.

વિ=અસંજિ પદ્મ.

આઝ=આર આયુને

વાયરપજ્જેગિંદી=આદર પર્યાપ્ત

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્ એકેન્દ્રિય,

ડ=તો,

સેસાણં=આક્રીની [૮૫]

પ્રકૃતિનો,

અર્થઃ—સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો સાતાવેદનીય; યશનામ, ઉચ્ચગોત્ર; નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. પર્યાપ્તો અસંજિ પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ વૈકલ્પપદકને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે, સંજિ અને અસંજિ પંચેન્દ્રિય આર પ્રકારના આયુષ્યને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. અને આદર પર્યાપ્તો એકેન્દ્રિય આક્રીની ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિઅંધ કરે. ॥ ૪૫ ॥

વિવેચનઃ—સાતાવેદનીય ૧, યશનામ ૨, ઉચ્ચગોત્ર; ૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૮, આર દર્શનાવરણ ૧૨ અને પાંચ અંતરાય ૧૭, એ સત્તરની જઘન્ય સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપકશ્રેણીવાળો ચરમસ્થિતિઅંધવર્તી આંધે; તે અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. નરકદ્વિક

દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક, એ વૈકિયપટક અસંજ્ઞિપર્યાપ્તો તિર્યચ પચ્ચે-
દ્રિય લઘુ સ્થિતિનાં બાંધે. સાગરોપમના સાતીયા એ હબાર ભાગ
પલ્યને અસંજ્ઞાતમે ભાગે ઊણા એટલી જલન્ય સ્થિતિ વૈકિય-
પટકની છે તે અસંજ્ઞીજ બાંધે; એકેદ્રિય તથા ચિકલેદ્રિય તો
બાંધે જ નહીં અને સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય તો મધ્યમ કે ઉત્કૃષ્ટ
બાંધે તે માટે તે નહીં. સંજ્ઞી અને અધિ શબ્દથી અસંજ્ઞી
પણ ચારે આયુ જલન્ય સ્થિતિનાં બાંધે. ત્યાં દેવનારકાયુના
બાંધનાર પચ્ચેદ્રિય તિર્યચ અનુચ્ય અને નરતિર્યચાયુના બાંધ-
નાર એકેદ્રિયાદિક બાણુવા શેષ^૧ ૮૫ પ્રકૃતિની જલન્યસ્થિતિ
બાહર પર્યાપ્તિ સર્વવિશુદ્ધ એકેદ્રિયજ બાંધે. અનેરા એકેદ્રિય તો
તેવી વિશુદ્ધિ રહિત માટે અધિક બાંધે અને ચિકલેદ્રિય તથા
પચ્ચેદ્રિય તો સ્વભાવે જ અધિકી બાંધે, તે માટે તે નહીં. ॥ ૪૫ ॥

જૈન સાઈટ

સ્થિતિબંધમાં મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા.

અકોસજહન્નેઅર, મંગા સાઈ અળાહ ધુવ અધુવા ।

ચઢહા સગ અજહન્નો, સેસતિગે આઠચઠસુ ઢુહા ॥૪૬॥

અકોસજહન્ન=ઉત્કૃષ્ટબંધ, જલ-
ન્ય બંધ.

ઈયર=પ્રતિપક્ષી તે અનુત્કૃષ્ટ,
અને અજલન્ય બંધ.

મંગા=ભાંગા.

સાઈ=સાદિ બંધ.

અળાહ=અનાદિ બંધ.

ધુવ=ધુવ બંધ.

અધુવા=અધુવ બંધ.

ચઢહા=ચાર પ્રકારે.

સગ=સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધ

અજહન્નો=અજલન્ય બંધ.

સેસતિગે=બાકીના ત્રણ [જલન્ય,

ઉત્કૃષ્ટ, અનુત્કૃષ્ટ] ને વિષે

આઠચઠસુ=ચાર આયુષ્યને વિષે.

ઢુહા=એ પ્રકારે-સાદિ, અધુવ.

૧ શેષ ૮૫ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે--

૫ નિદા, ૧ અશાતા, ૧૨ આદિ ૧૨ કપાયો, ૧ નિધ્યાત્વ, ૬
હાસ્યપટક ૧ અવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૧ મનુષ્યગતિ, ૧ તિર્યગ્ગતિ, ૫
બતિ, ૧ ઔદારિકશરીર, ૧ તેજસશરીર, ૧ કાર્મણુશરીર, ૧ ઔદારિકા-

અર્થ:—ઉત્કૃષ્ટ અંધ, જઘન્ય અંધ, અનુત્કૃષ્ટ અંધ અને અજઘન્ય અંધ એ ચાર ભાંગા અથવા સાદિઅંધ, અનાદિઅંધ, ધ્રુવ અંધ અને અધ્રુવઅંધ એ ચાર ભાંગા જાણવા, સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંખ્યા અજઘન્ય અંધ ચાર પ્રકારે છે અને બાકીના ત્રણ અંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ બે પ્રકારે અંધ છે. ચાર આયુષ્યને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભાગે અંધ છે. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:—હવે સ્થિતિઅંધને વિષે ચાર ભાંગા કહે છે—ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય અંધ, ઇતર તે તેના પ્રતિપક્ષી એટલે અનુ-ત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય અંધ, એ ચાર. ત્યાં સર્વને ઉપરિવર્તી તે ઉત્કૃષ્ટ અંધ ૧, તે ઉત્કૃષ્ટથી માંડીને સમય સમયની હાનિ જ્યાં લગે જઘન્ય થાય ત્યાં લગે સર્વે અનુત્કૃષ્ટ અંધ ૨, એ બે ભેદ માંહે સર્વ સ્થિતિવિશેષ આવ્યા. સર્વથી અધોવર્તી તે જઘન્ય અંધ ૧, તે જઘન્યથી માંડીને સમય સમયની વૃદ્ધિ જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટ થાય ત્યાં લગે સર્વ અજઘન્યઅંધ ૨; એ બે ભેદમાંહિ પણ સર્વ સ્થિતિના ભેદ આવ્યા. વર્ણી પ્રકારાંતરે અંધ ચાર ભેદ છે; સાદિઅંધ ૧, અનાદિઅંધ ૨, ધ્રુવઅંધ ૩ અને અધ્રુવ-અંધ ૪. ત્યાં જે વ્યુચ્છેદ પામીને ફરી અંધાય તે સાદિઅંધ ૧, અનાદિકાગથી અવ્યુચ્છિત્ત હોય તે અનાદિઅંધ ૨, જે આગળ કોઇ વારે વ્યુચ્છેદ નહી પામે તે અભવ્ય સંખ્યા ધ્રુવઅંધ ૩, અને જે આગળ કોઇવારે વિચ્છેદ પામશે તે ભવ્ય સંખ્યા અધ્રુવઅંધ ૪. આયુ વર્ણને સાત મૂલ પ્રકૃતિના અજઘન્યઅંધ તે ચાર ભેદે હોય.—સાદિ ૧; અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, તે કેમ ? સાત મૂલ પ્રકૃતિમાંહે ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તિ બાદરે છેલ્લો સ્થિતિઅંધ તે જઘન્યસ્થિતિ અંધ અને શેષ ૬ પ્રકૃતિનો સુદ્ધસંપરાધે છેલ્લો સ્થિતિઅંધ તે જઘન્ય સ્થિતિઅંધ તે ક્ષપકથી ઉપશમશ્રેણિ વાળો અમણો આંધ્રે તે માટે ત્યાં ઉપ-શમ શ્રેણિવાળાનો છેલ્લો અંધ તે અજઘન્યઅંધ કહીએ; તે

ગોપાંજ, ૬ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ તિર્ચચાતુપૂર્તી, ૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૧ ઉશ્ચાસ, ૧ આતપ, ૧ ઉઘોત, ૧ અચરણધુ, ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપઘાત, ૯ ત્રસનવક, ૧૦ સ્થાવરદશક, ૧ નીચગોત્ર.

ઉપશાન્તમોહાવસ્થાએ અજઞ્ઞન્યબંધનો અબંધક થઈને ત્યાંથી પડતો પાછો અજઞ્ઞન્ય બાંધે ત્યારે તે અજઞ્ઞન્યબંધ સાદિ ૧, ઉપશાન્તમોહાવસ્થા અણુપામ્યા જીવને કોઈ વખતે વ્યુત્ક્રેદ ગયો નથી તે માટે તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે માટે ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અંત છે તે માટે તે અજઞ્ઞન્યબંધ અધ્રુવ ૪, સાત મૂળ પ્રકૃતિના શેષ જઞ્ઞન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદ હોય તે કેમ ? ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તબાદરને ચરમસ્થિતિબંધે અને શેષ ૬નો સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમસ્થિતિ બંધે જઞ્ઞન્ય બંધ હોય, તે પૂર્વે કોઈવારે એ જઞ્ઞન્ય બંધ બાંધ્યા નથી તે માટે સાદિ ૧, તે પછી ક્ષીણમોહાવસ્થાએ તે બંધ સર્વથા નહીં હોય તે માટે અધ્રુવ: ૨, જઞ્ઞન્યબંધે એ બેજ ભેદ હોય અન્ય એ ન હોય. ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો ૩૦, ૭૦, ૨૦, કોડાકોડી સાગર પ્રમાણ તે તો સર્વ સંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજી પચે-દ્રિયમાંહે પામીએ; તે તો અનુત્કૃષ્ટ બંધ થકી ઉતરીને કોઈવારેજ બાંધે પણ સદાય તે ન હોય તે માટે સાદિ ૧, અંતમુહૂર્ત પછી અવશ્ય અનુત્કૃષ્ટ બાંધે તે માટે અધ્રુવ: ૨, ઉત્કૃષ્ટથકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ બાંધે એટલે અનુત્કૃષ્ટ પણ સાદિ ૧, ત્યાર પછી તે જઞ્ઞન્યથી અંતમુહૂર્તે ઉત્કૃષ્ટથી અનાંતી ઉત્સર્પિણીએ ફરી ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨, એમ ઉત્કૃષ્ટ અનુત્કૃષ્ટને વિષે જીવ ભ્રમણ કરે તે માટે એ બેને અનાદિપણું અને ધ્રુવપણું ન હોય.

આઉખાના ઉત્કૃષ્ટાદિ ૪ને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બેજ ભાંગા હોય, ભવમાંહે એકજ વાર આયુ બંધાય તે માટે બાંધતાં સાદિ અને અંતમુહૂર્તે બાંધી રહે તે માટે અધ્રુવ.

એ પ્રકારે સાત મૂળ પ્રકૃતિ માંહે એકેકીના દશ દશ એવં ૭૦ અને આયુના ૮ એમ ૭૮ ભાંગા થાય. ॥ ૪૬ ॥

સ્થિતિબંધમાં ઉત્તર પ્રકૃતિના ૯૯૬ ભાંગા.

ચડમેઓ અજહ્નનો, સંજલળાવરણનવગવિઘ્વાણં ।

સેસતિગિ સાહ અધુવો, તહ ચડહાં સેસવડીણં ॥૪૭॥

ચડમેઓ=ચાર ભેદે.

અજહ્નનો=અજઘન્ય બંધ.

સંજલળાવરણનવગવિઘ્વાણં=સં-
જલલન કપાય, નવ આવરણ
અને પાંચ અંતરાયનો.

સેસતિગિ=આકીના ત્રણ બંધને
વિષે.

સાહઅધુવો=સાદિ અને અધુવબંધ

તહ= તેમજ=સાદિ, અધુવ,

ચડહાં=જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ

સેસવડીણં=આકીની [૧૦૨]
પ્રકૃતિને.

જૈન સાઈટ

અર્થ:—સંજલન કપાય, નવ આવરણ અને પાંચ અંત-
રાય સંબંધિ અજઘન્ય સ્થિતિબંધ ચાર ભેદે છે અને એજ
પ્રકૃતિઓના આકીના ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધુવ બંધ
હોય. આકીની ૧૦૨ પ્રકૃતિ સંબંધિ જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ તેવીજ રીતે [સાદિ અધુવ] છે. ॥ ૪૭ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે. ચાર
સંજલનના કપાય ૪, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૯, ચાર દર્શનાવરણીય
૧૩ અને પાંચ અંતરાય ૧૮, એનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે
હોય. ઉપશમ્બ્રેણિ યાગાને ૧૮ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ કહીએ;
તે-ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ અબંધક થઈને પડતો પાછો અજઘન્ય
બંધે તે સાદિ ૧, ઉપશાંત મોહાવસ્થા પામ્યા અગાઉ કોષ્ટચારે
વ્યુચ્છેદ નથી ગયો તે માટે અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે
માટે ધ્રુવ ૩, અને ભવ્યને અંત છે તે માટે અધુવ ૪. એ ૧૮
પ્રકૃતિના શેષ જઘન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને
વિષે સાદિ ૧, અધુવ ૨, એ બે ભાંગા હોય, તે કેમ? ક્ષપક
શ્રેણિએ પોતપોતાના બંધના ઉચ્છેદ સમય અગાઉ જઘન્ય બંધ
હોય, તે પ્રથમજ બંધવા માંડ્યો છે તે માટે સાદિ ૧, આગળ

अधक थशे ते भाटे अधुव २, उत्कृष्ट भ'व तो संज्ञी प'चेंद्रिय
 मिथ्यात्वी करे, ते तो अंतर्भूत रूढे पळी वणी अनुकृष्ट करे.
 अम आशेळु (चडवु) अवतरले (उतरवु) करीने अं येने
 सादि अधुवपळुं होय. शेष १०२ प्रकृतिना वारे प्रकारना भ'व
 ते पळु अमज सादि १, अधुव २, अं ये लांगे होय. ते केम?
 निद्राप'चक ५, मिथ्यात्व ६, पार कपाय १८, लय १९, लुगुपा
 २०, तेजस २१, काम'णु २२, वल'यतु'क २६, उपघात २७,
 अगुरुलघु २८ अने निर्मा'णु २९, अं ये आंगुलीश प्रकृतिना
 जघन्य स्थितिभ'व सर्वा विशुद्ध पादर अके'द्रिय पर्याप्तो करे. ते
 अंतर्भूत पळी सांकलष्ट थडने अजघन्य भ'व करे, वणी तेज
 लवमां अथवा लयांतरे शुद्धि पासीने इरी पळु जघन्य स्थिति-
 भ'व करे; अम जघन्य अजघन्यनी परावृत्ति (इरशर) थावे
 करीने अं जघन्य अजघन्य भ'व सादि अधुव होय. अने अं
 रूढेना उत्कृष्ट भ'व तो सर्वा सांकलष्ट संज्ञी प'चेंद्रिय पर्याप्तो
 न करीने वणी अंतर्भूत इरी अनुकृष्ट भ'व करे, वणी कोठ
 वारे उत्कृष्ट करे, अम अं ये पळु सादि अधुव होय अने शेष
 ७३ प्रकृति ते तो अधुवभ'वी छे तेना जघन्य १, अजघन्य २,
 अनुकृष्ट ३, अने उत्कृष्ट ४, अं वारे भ'व ते अधुवभ'वी छे
 भाटे ४ सादि अने अधुव अं ये छेदे होय. पूर्वोक्त १८ प्रकृतिना
 अकेडीना दश दश अं व' १८० लांगा थाय अने १०२ प्रकृतिना
 अकेडीना आठ आठ अं व' ८१६ लांगा थाय, अं ये मणीने ९८६
 उत्तर प्रकृतिना लांगा थाय अने मूण प्रकृतिना ७८ लांगा, अं
 सर्वा मणीने अंक दुण्णर युग्मोत्तर [१०७४] स्थितिभ'वना
 लांगा थाय. ॥ ४७ ॥

गुणुठाणे स्थितिभ'व.

साणाइअपुव्वंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो।
 वंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भविवअरसन्मि॥४८॥

સાળાઈ અપુવંતે=સાસ્વાદનથી
 માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણુસ્થાન
 સુધી
 અવરંતો કોડિકોડિઓ=અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી
 ન હિમો=ન અધિક [અંધ]
 હોય.
 વંચો=અંધ

નહુ=નજ હોય
 હીનો=હીન—ઓછા
 ન ય=વળી ન જ હોય
 મિચ્છે=મિથ્યાદષ્ટિ
 મવિચરસન્નિમિ=ભવ્ય
 અને અભવ્ય સંજ્ઞિને
 વિષે

અર્થ:—સાસ્વાદનથી અપૂર્વકરણ ગુણુસ્થાન પર્યંત અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી આધિક અંધ ન હોય, તેમજ તેનાથી
 હીન અંધ પણ ન જ હોય. મિથ્યાદષ્ટિ ભવ્ય અને અભવ્ય
 સંજ્ઞિને વિષે પણ હીન અંધ ન જ હોય. ॥૪૮॥

વિવેચન—હવે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને ગુણુકાણે કર્મનો સ્થિતિ-
 અંધ કહે છે.—ત્યાં જે ૭૦, ૩૦ અને ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમનો
 સ્થિતિઅંધ છે તે મિથ્યાત્વ ગુણુકાણેજ હોય. ત્યારપછી સાસ્વા-
 દન ગુણુકાણુથી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે અંતઃકોડાકોડિ સાગ-
 રોપમ પ્રમાણુજ અંધ હોય. પણ તેથી અધિક ન હોય, અંતઃ
 કોડાકોડી થકી અધિકો તે મિથ્યાત્વ ગુણુકાણે હોય. તથા
 સિદ્ધાન્તે એમ કહ્યું છે જે અંધિભેદ કર્યા પછી મિથ્યાત્વે જય
 તે પણ અંતઃકોડાકોડિ સાગરોપમથી અધિકી સ્થિતિ ન આંધે,
 વંચેણ ન બોલહ કયાવિ, इत्यावश्यकवचनात् અને કર્મત્રયમતે તે
 અંધિભેદ કર્યા પછી સાસ્વાદનાદિકેજ અધિકી સ્થિતિ ન આંધે
 પણ મિથ્યાત્વે આવ્યો અધિકી આંધે, યાવત ઉત્કૃષ્ટી પણ આંધે
 પણ તીવ્રાનુભાગે ન આંધે, કર્મપ્રકૃતિત્રયે પણ એમ કહ્યું છે,
 અને જે એકેન્દ્રિયાદિક સાસ્વાદન ગુણુકાણે સાગરોપમના ભાગ
 આંધે છે, તે તે તેથી પણ હીણુ આંધે છે, પણ ઇહાં તે એકે-
 દ્રિયાદિકની વિવક્ષા નથી; ઇહાં તે સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિયની વિવક્ષા છે,
 માટે તે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય સાસ્વાદનાદિક અપૂર્વકરણ લગે અંતઃ-
 કોડાકોડી સાગરોપમથી હીણુ—ઓછા પણ ન આંધે; અનિવૃ-
 ત્તિકરણાદિકે હીણુ આંધે ઇત્યર્થઃ. ઇહાં કોઈક પૂછે જે સાસ્વા-

દનથી આઠમા ગુણુઠાણા લગે બે હીનાધિકપણું નથી તો સ્થિતિ-
બંધનું અદ્વયબહુત્વ કહ્યેશે ત્યાં સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થકી
દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો, અને તેથી
અવિરત સમ્યદ્દષ્ટિ પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તાના જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો હોય, એ કેમ ઘટે? તત્રોત્તર-જેમ
નવ સમયથી માંડીને સમયેન મુહૂર્ત લગે અંતર્મુહૂર્તના
અસંખ્યાતા ભેદ હોય તેમ સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધથી માંડીને
સમયાધિકે પર્યાપ્ત સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ લગે
અસંખ્યાતા સ્થિતિબંધના ભેદ હોય, તે સર્વ અંતઃકોડાકોડિ
કહીએ; તેથી સંખ્યાતગુણો કહેતાં કાંઈ દૂષણ નહીં અને
મિથ્યાદષ્ટિ લવ્ય તથા અલવ્ય સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયને વિષે અંતઃ-
કોડાકોડિ સાગરોપમ થકી આછો બંધ ન જ હોય, અસંજ્ઞી
વિકલેન્દ્રિય અને એકેન્દ્રિયાદિકને તો મિથ્યાત્વે પણ હીણા હોય
છે તે ધણાં વિવક્ષ્યા નહિં. ॥ ૪૮ ॥

JAINSAITE.com

સ્થિતિબંધનું અદ્વયબહુત્વ.

જેનમ જયતિ શાસનમ

જહ્લહુબંધો વાયર, પજ્જઅસંખગુણ સુહુમપજ્જહિગો ।
एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्जपज्जगुरु ॥ ४९ ॥

જહ્લહુબંધો=યતિનો જઘન્ય
સ્થિતિબંધ.

વાયરપજ્જ=બાદર પર્યાપ્તા
એકેન્દ્રિયનો

અસંખગુણ=અસંખ્યાત ગુણ
સુહુમપજ્જ=સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા
એકેન્દ્રિયનો

હિગો=વિશેષાધિક
एसि=એના [બાદર સૂક્ષ્મ
એકેન્દ્રિયનો]

અપજ્જાણ=અપર્યાપ્તાનો
लहू=લધુ-જઘન્યસ્થિતિબંધ
सुहुमेअरअपज्जपज्जगुरु=સૂક્ષ્મ
અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય, બાદર
અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય
સૂક્ષ્મપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય અને
બાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

અર્થ:—યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સર્વથી થોડો હોય.
બાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી અસંખ્યાત

ગુણ હોય અને સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેન્દ્રિયનો તેથી વિશેષાધિક હોય. એ [બાદર સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય] ના અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી વિશેષાધિક; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાસા એકેન્દ્રિય, બાદર અપર્યાસા એકેન્દ્રિય, સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેન્દ્રિય અને બાદર પર્યાસા એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય. ॥૪૯॥

ચિત્તેચ્છન:—હવે એકેન્દ્રિયાદિકને વિષે સ્થિતિબંધનું અલ્પબહુત્વ કહે છે.—સર્વથકી થાડો યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ, સૂક્ષ્મસંપર્યાયે અતર્મુહુર્તનોજ હોય તે માટે ૧, તે થકી બાદર પર્યાસા એકેન્દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ અસંખ્યાત ગુણો, સાગરોપમના ભાગનો હોય તે માટે ૨, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેન્દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક હોય ૩; તે થકી એ યેના અપર્યાસાનો લઘુ એટલે બાદર અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૪; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૫; તે થકી ધતર તે બાદર અપર્યાસાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૭, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાસાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૮, અને તે થકી બાદર પર્યાસા એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૯; ॥ ૪૯ ॥

લહુ^{૧૦} વિઅપજ્જ^{૧૧}અપજ્જે, અપજેઅરવિઅગુરુ^{૧૨}હિગો^{૧૩} एवं ।

તિચ^{૧૦}અસન્નિસુ^{૧૧} નવરં, સંસ્વગુણો વિઅઅમળપજ્જે ॥૫૦॥

લહુ=જઘન્ય સ્થિતિબંધ,
વિચ=એકેન્દ્રિય
પજ્જઅપજ્જે=પર્યાસા અપર્યાસાને વિષે
અપજેઅર=અપર્યાસા અને પર્યાસા
વિચગુરુ=એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ
અહિગો=આધિક

વં=એ પ્રકારે
તિચઅસન્નિસુ=તેકેન્દ્રિય ચૌરેન્દ્રિય અને અસંજ્ઞા પંચેન્દ્રિયને વિષે
નવરં=એટલું વિશેષ
સંસ્વગુણો=સંખ્યાત ગુણ
વિચઅમળપજ્જે=એકેન્દ્રિય પર્યાસા અને અસંજ્ઞા પંચેન્દ્રિય પર્યાસાને વિષે

અર્થ:—બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તે થકી સંખ્યાતગુણ અને વિશેષાં, તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક; તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને વિષે એ પ્રકારે [બેઈંદ્રિયમાં કહ્યા પ્રમાણે] જાણવું. એટલું વિશેષ કે બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે સંખ્યાતગુણ કહેવો. ૧૫૦૧

વિવેચન:—તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો ૧૦, પચ્ચીસ ગુણો માટે; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૧; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૨; તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૩; એમ તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય, અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને વિષે પણ ચાર ચાર બોલ કહેવા, એટલું વિશેષ છે જે-બેઈંદ્રિય અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને પહેલે બોલે સંખ્યાત ગુણો કહેવા; અન્યત્ર સઘળે વિશેષાધિક કહેવા. તે આ પ્રમાણે-તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક, ૧૪, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૫, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૬, તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૭, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૮ તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૯, તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૦, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૧, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો છે, ચૌરિંદ્રિય થકી દસ ગુણો માટે ૨૨, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૩, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૪, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૫. ॥ ૫૦ ॥

તો જહ્જિદ્ધો બંધો, સંખગુણો દેસવિરયહસ્સિઅરો।

સમ્મચ્ચડ સન્નિચ્ચરો, ઠિઠ્ઠિવંધાઠ્ઠુકમ સંખગુણા॥૫૧॥

તો=તે થકી.

જહ્જિદ્ધોબંધો=યતિનો ઉત્કૃષ્ટબંધ

સંખગુણો=સંખ્યાત ગુણ.

દેસવિરયહસ્સિ=દેશવિરતિનો

જઘન્ય [અને]

દયરો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

સમ્મચ્ચડ=સમ્યગ્દ્રષ્ટિના

ચાર પ્રકારના [સ્થિતિબંધો]

સન્નિચ્ચરો=સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય

મિથ્યાદ્રષ્ટિના ચાર

ઠિઠ્ઠિવંધા=સ્થિતિબંધો

અણુકમ=અનુક્રમે.

સંખગુણા=સંખ્યાત ગુણા.

અર્થ:—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ; તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ, સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર સ્થિતિબંધ અને સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય મિથ્યાવીના ચાર સ્થિતિબંધ અનુક્રમે સંખ્યાતગુણ હોય. ॥ ૫૧ ॥

વિવેચન:—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો છઠ્ઠે પ્રમત્ત ગુણકાણે અંત:કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ બાંધે તે માટે ૨૬, તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૭, તે થકી દેશવિરતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો ૨૮. તે થકી અવિરતિ સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર બોલ તે કેમ? સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૯, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૦, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૧, તે થકી સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૨, તે પછી સંજ્ઞીના ચાર બોલ તે કેમ? તે થકી સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૩, તે થકી, સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૪, તે થકી સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૫, તે થકી સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો, ૭૦ કોડાકોડી સાગરપ્રમાણ છે માટે ૩૬. એ સ્થિતિબંધમાં અનુક્રમે.

૨૬ થી માંડીને ૩૬ લગે ૧૧ ખોલ સંખ્યાતગુણ કહેવા, ઈહાં ૨૬ થકી ૩૫ લગે ૧૦ ખોલ અંત:કોડાકોડિ સાગર પ્રમાણુ કર્મ-પ્રકૃતિમાં કહ્યા છે પણ તે સંખ્યાતગુણ કેમ થાય? વિશેષા-ધકજ ઘટે, એ વિચારવા યોગ્ય છે. પાંડિતે વિચારવું. ૥૫૧૥

કર્મ સ્થિતિનું શુભાશુભપણું.

સઠ્ઠાણવિ જિઠ્ઠિઠિઈ, અસુમા જં સાહસંકિલેસેજં ।
 ઈઅરા ત્રિસોહિઓ પુણ. મુત્તું નરઅમરત્તિરિઆહં ॥૫૨॥

સઠ્ઠાણવિ=સર્વ[કર્મ પ્રકૃતિ]ની
 જિઠ્ઠિઠિઈ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
 અસુમા=અશુભ-અપ્રશસ્ત
 જં=જે કારણ માટે
 સા=તે [ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ]
 અહસંકિલેસેજં=તીવ્ર કષાયના
 ઉદયે

ઈઅરા=જઘન્ય સ્થિતિ
 ત્રિસોહિઓ=વિશુદ્ધિવટે
 પુણ=વર્ણી.
 મુત્તું=મૂકી દહને-વર્ણને
 નરઅમરત્તિરિઆહં=મનુષ્ય, દેવ
 અને તિર્યચના આયુષ્યને

અર્થ:—મનુષ્ય, દેવ અને તિર્યચના આયુષ્યને વર્ણને ખાકીની સર્વે કર્મપ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે કારણ માટે તે તીવ્ર કષાયના ઉદયે અધાય, જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિવટે અધાય. ૥૫૨॥

વિવેચન:—સર્વે શુભ અશુભ પ્રકૃતિની જે ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે ભણી તે જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અતિ સંકલેશે-તીવ્ર કષાયોદયે-ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિઅધના અધ્યવસાયસ્થાનકે કરીને અધાય, સર્વે શુભાશુભ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સંકલેશની વૃદ્ધિએ વધે અને સંકલેશ ઘટવાથી ઘટે, અને અનુભાગ તે કષાયવૃદ્ધિએ અશુભ પ્રકૃતિનો વધે અને શુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને કષાયની હાનિએ અશુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને શુભ પ્રકૃતિનો વધે ટિહ્અ-જુભાગં કસાયાઓ. વચનાત અને ઈતર જે જઘન્ય સ્થિતિ તે વિશુદ્ધિએ-કષાયને મંદપણુ અધાય, તે શુભ જાણવી, જેમ જેમ જે સર્વોત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિવંત થાય તેમ તેમ તે કર્મની જઘન્ય

૧ જુઓ ૪૮ મી ગાથાના વિવેચનમાં આ ટપ્પાકારનો પોતાનો જ ખુલાસો.

સ્થિતિ આંધે. મનુષ્યાયુઃ ૧; દેવાયુઃ ૨ અને તિર્યગાયુઃ ૩. એ ત્રણ આયુ વર્ણને શેષની જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અશુભ જાણવી, પણ એ ત્રણની નહીં. એ ત્રણ તે વિશુદ્ધિની વૃદ્ધિએ વધે, વળી એ ત્રણ આયુનો સ્થિતિની વૃદ્ધિએ રસ પણ વધે અને તે પણ શુભ હોય. ॥૫૨॥

યોગતુ' અદપબહુત્વ.

સુહૃમનિગોઆઈસ્વળ, -^૧પ્પજોગ^૨ વાયર^૫ ય^૬ ત્રિગલ^૭અમ્મળમગા^૮ ।
^૯અપજ્જલ^{૧૧}હુ^{૧૩} પઠમદુગુરુ, પજહસ્તિઅરો અસંસ્વગુણો॥૫૩॥

સુહૃમનિગોઅ=લઘિ અપર્યાપ્તા	પૈન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો
સૂક્ષ્મનિગોદનો	લહુ=જઘન્ય યોગ-
આઈસ્વળ=[ઉત્પત્તિના] પહેલા	પઠમદુ=પ્રથમદ્વિક [અપર્યાપ્તા
સમયે	સૂક્ષ્મઆદર નિગોદ] નો
અપ્પજોગ=અદપયોગ.	ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ [અને]
વાયર ય ત્રિગલઅમ્મળમગાઅપ્પજ્જ=	પજહસ્તિઅરો=પર્યાપ્તાનો જઘન્ય
આદરનિગોદ, વિકલેદ્રિય,	અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
અસંજ્ઞિપૈન્દ્રિય અને સંજ્ઞિ	અસંસ્વગુણો=અસંખ્યાતગુણ

અર્થ:—સૂક્ષ્મ નિગોદ [લઘિ અપર્યાપ્તા] નો પહેલા સમયે અદપ યોગ હોય. તે થકી અપર્યાપ્તા એવા આદર એકેદ્રિય, વિકલેદ્રિય, અસંજ્ઞિ અને સંજ્ઞિ પૈન્દ્રિયનો, પહેલા સમયે જઘન્ય યોગ [ક્રમે] અસંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી પહેલા દ્વિકનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ તે થકી પહેલા દ્વિકનો પર્યાપ્તાનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ અનુક્રમે અસંખ્યાત ગુણ હોય. ॥૫૩॥

વિષેષણ:—હવે યોગતુ' અદપબહુત્વ કહે છે.—xયોગ તે

x મનોયોગ વચનયોગ અને કાયયોગ એમ યોગ ત્રણ પ્રકારે છે. આ યોગરૂપ વીર્ય તે પરિણામ આલંબન અને ગ્રહણતુ' સાધન છે, તે આ પ્રમાણે-યોગરૂપ વીર્ય વડે ઔદારિકાદિ શરીર પ્રાયોગ્ય પુહગતો છવ પ્રથમ

વીર્ય-સ્થામ-ઉત્સાહ-પરાક્રમ-ચેષ્ટા-શક્તિ-સામર્થ્ય કહીએ. વીર્યાંતરાયના ક્ષયોપશમથી ઉપ-ચો જે કાયાદિકનો પરિસ્પંદ તે યોગ કહીએ, ત્યાં હૃદય અપર્યાપ્તા આદિ ક્ષણે [ઉત્પત્તિના પ્રથમ સમયે] વર્તતા સૂક્ષ્મ નિગોદનો જઘન્ય યોગ સર્વ થકી થાડો હોય ૧. તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૨. તે થકી બેહૃદય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૩. તે થકી તેહૃદય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૪. તે થકી ચહૃદય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૫. તે થકી અસંજી પચૈદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૬. તે થકી સંજી પચૈદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૭. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૮. તે થકી આદર નિગોદિયા અપર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૯. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૧૦. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૧૧. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૧૨. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણે ૧૩. ॥ ૫૩ ॥

અહણ કરે છે, અહણ કરી પરિણામે છે અને પ્રાણાપાનાદિ પુહ્ગલોને અહણ કરી પરિણાવાને તેને વિસર્જવાની સામર્થ્ય સિદ્ધિને માટે તેજ પુહ્ગલોનું અવલંબન કરે છે. [જેમ મંદ શક્તિવાળો ઠોમ્ મનુષ્ય નગરમાં ફરતા માટે લાકડીનું આગ્રહન લે છે તેમ.] ને પછી તેના આધારથી શક્તિ પ્રાપ્ત થયે છે તે પ્રાણાપાનાદિ પુહ્ગલોને ઠોડી દે છે. કાર્યની નિષ્ઠતા અને જીવ પ્રદેશોનો સંબંધના અવયવ [સાંકળના અંકોડા]ની પેઠે પરસ્પર સંબંધને લીધે વીર્યાંતું આગ્ર-વતાપણું હોય છે, જેમકે હતાદિ-ગત આત્મપ્રદેશોનું ઘટાદિ ઉપાડવાના કાર્યમાં નજીકપણું છે તેથી ચેષ્ટા વધારે, ખલા વિગેરેની તેથી ઓછી અને પગ વિગેરેની તેથી પણ ઓછી હોય છે, આ વાત અનુભવસિદ્ધ છે. જે કે પથ્થર વગેરે વાગવાથી સર્વ પ્રદેશોમાં એક સાથે વેદના થાય છે તે પણ જે આત્મપ્રદેશોને ઘા વાગ્યો હોય ત્યાં તીવ્રતર વેદના અને તે પછીના પ્રદેશોમાં અનુક્રમે મંદ મંદતર વેદના અણવી.

૧ 'આદિક્ષણે'નો સંબંધ સાતે અપર્યાપ્તા સાથે કરવેલ.

યોગ તથા સ્થિતિસ્થાનોનું અલ્પબહુત્વ.

૧૮

૨૩

*અપજત્તતસુક્કોસો, પજ્જજહન્નિઅરુ એવ ઠિઠ્ઠાણા ।

અપજેઅર સંઘગુણા, પરમપજવિણ અસંઘગુણા ॥૫૪॥

અપજત્તતસ=અપર્યાપ્તાવ્રસનો

સુક્કોસો=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

પજ્જજહન્ન=પર્યાપ્તા વ્રસનો

જઘન્ય યોગ [અને]

હયરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

એવ=એ પ્રકારે

ઠિઠ્ઠાણા=સ્થિતિનાં સ્થાનો

[કહેવાં]

અપજેઅર=અપર્યાપ્તા કરતાં

પર્યાપ્તાનાં

સંઘગુણા=સંખ્યાતગુણાં

પરં=એટલું વિશેષ-પરંતુ

અપજવિણ=અપર્યાપ્તા બેઈંદ્રિ-

યને વિષે.

અસંઘગુણા=અસંખ્યાત ગુણ.

અર્થ:—તે થકી અપર્યાપ્તા વ્રસનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ, પર્યાપ્તા વ્રસનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ સંખ્યાત ગુણ અનુક્રમે હોય. એ પ્રકારે [સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયાદિ જીવનાં અનુક્રમે] સ્થિતિનાં સ્થાનો કહેવાં. ત્યાં [પૂર્વોક્ત સૂક્ષ્મબાહર એકેંદ્રિયાદિ] અપર્યાપ્તા કરતાં પર્યાપ્તાનાં સંખ્યાત ગુણાં કહેવાં પરંતુ અપર્યાપ્ત બેઈંદ્રિયને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવાં. ॥૫૪॥

વિવેચન:—તે થકી વ્રસ પાંચ તે બેઈંદ્રિયાદિકનો કહેવો, તે કેમ ? તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૪. તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૫. તે થકી ચૈરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૬. તે થકી અસંજ્ઞીપચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૭. તે થકી સંજ્ઞી પચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૮. તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૯. તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૦. તે થકી ચૈરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૧. તે થકી અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય

* અસમત્ત ઇતિ પાઠાન્તરે.

પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૨. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્યયોગ અસંખ્યાતગુણુ, ૨૩. ધતર તે પાંચનો ઉત્કૃષ્ટો તે આ પ્રમાણે—તે થકી બેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૪. તે થકી તેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૫. તે થકી ચઉરિન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૬. તે થકી અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૭. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ હોય ૨૮. પાંચ બોલ વળી અર્થાંતરે કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—તે થકી અનુત્તરવાસી દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૯. તે થકી ૮ ઐવેયકના દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૦ તે યોગલિક તિર્યગ્નરનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૧. તે થકી આહારક શરીરીનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૨. તે થકી શેષ દેવતા, નારક, તિર્યગ્ અને મનુષ્યનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાત ગુણુ ૩૩. એ સર્વજીવના યોગનું અદ્યપબહુત્વ જાણવું. એ અદ્યપબહુત્વ શ્રી ભગવતીજના ૨૫ મા શતકના ૧ લે ઉદ્દેશે કહ્યું છે. ત્યાં પર્યાપ્તાના જઘન્ય યોગ તે થકી અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ આંધકો કહ્યો છે. બોલ આઘા પાછા ઘણા છે તે તો શું જાણીએ શા હેતુએ કહ્યા હશે? તે બહુશ્રુત જાણે, અમજ ચૌદે જીવભેદે સ્થિતિસ્થાનકનું અદ્યપબહુત્વ કહેવું; ત્યાં પૂર્વે અપર્યાપ્તા પછી પર્યાપ્તાના એકેકે થકી સંખ્યાતગુણુનાં સ્થિતિ સ્થાનક કહેવાં. [સુદમ ક્ષેત્ર] પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જેટલા સમય હોય એટલાં સ્થિતિસ્થાનક અસંજ્ઞીલગે સર્વને છે, અને એકેકે થકી સંખ્યાતગુણુનાં છે, પરન્તુ અપર્યાપ્તા બેન્દ્રિયનાં અસંખ્યાતગુણુનાં કહેવાં એટલું વિશેષ છે; તે અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે પરસ્પર વિરોધ નથી. એ અદ્યપબહુત્વની સ્થાપના આ પ્રમાણે,—

૧ અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ કહ્યા પછી અનુત્તરવાસી દેવતા વિગેરેનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણુ કહેવો એટલે એ સ્થાન ૨૯ ને બદલે ૨૮ મું થશે. અને સર્વ અંક ૩૨ થશે. કર્મપ્રકૃતિમાં એ પ્રમાણે છે.

૨ યોગપ્રરૂપણાની પેઠે.

૧૪ જીવસ્થાનેષુ સ્થિતિસ્થાનાનામદ્વયબહુત્વયત્રકમ્

૧	એકેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાનક સર્વસ્તોક
૨	તે થકી એકેન્દ્રિય આદર અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૩	તે થકી એકેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૪	તે થકી એકેન્દ્રિય આદર પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૫	તે થકી બેદ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ અસંખ્યાતગુણ
૬	તે થકી બેદ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૭	તે થકી તેદ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૮	તે થકી તેદ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૯	તે થકી ચતુરિન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૧૦	તે થકી ચતુરિન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૧૧	તે થકી અસંજી પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
૧૨	તે થકી અસંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
૧૩	તે થકી સંજી પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
૧૪	તે થકી સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ

યોગવૃદ્ધિ અને કર્મભાં અધ્યવસાય સંખ્યા

પદ્મલગ્નમસંખ ગુણવિરિચ, અપજપટ્ટિહમસંખલોગસમા।

અજ્ઞવસાયા અહિઆ, સત્તસુ આસુ અસંખગુણા ૫૫।।

પદ્મલગ્ન=પ્રત્યેક સમયે
 અસંખગુણ વિરિચ=અસંખ્યાત
 ગુણ વીર્યાવાળા
 અપજ=અપર્યાપ્તા જીવો
 પટ્ટિહ=પ્રત્યેક સ્થિતિત્રયે
 અસંખલોગસમા=અસંખ્યેય
 લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ

અજ્ઞવસાયા=અધ્યવસાયો
 અહિયા=અધિક-વિશેષાધિક
 સત્તસુ=સાત કર્મને વિષે
 આસુ=આયુષ્ય કર્મને વિષે
 અસંખગુણા=અસંખ્યાત
 ગુણા

અર્થ:—અપર્યાપ્તા જીવો પ્રત્યેક સમયે અસંખ્યાત ગુણ વીર્ય વાળા હોય અને પ્રત્યેક સ્થિતિખંધે અસંખ્યેય લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયો હોય. સાત કર્મને વિષે તે સ્થિતિખંધના અધ્યવસાયો વિશેષાધિક અને આયુષ્ય કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ હોય ॥૫૫॥

વિવેચન:—હવે પ્રતિ સમયે યોગવૃદ્ધિનું સ્વરૂપ કહે છે.—અપર્યાપ્તાને પ્રતિ સમયે અસંખ્યાત ગુણી યોગવૃદ્ધિ હોય. પહેલા સમય થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણી વીર્યવૃદ્ધિ હોય, બીજાથી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણી વીર્યવૃદ્ધિ, એમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપર્યાંત જાણવું.

યદુક્તં-સર્વોવિ અપજ્જત્તો પદ્મણં અસંસ્વગુણાપ જોગ-
વુદ્ધીપ વહ્દઈન્તિ ॥ અને એકેકે સ્થિતિખંધે તેના હેતુભૂત અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાન હોય. તે અધ્યવસાયસ્થાન આયુ વર્ણને સાત કર્મને વિષે પ્રતિ સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, તે થકી સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, ત્રીજી સ્થિતિએ તેથી વિશેષાધિક હોય; યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે વિશેષાધિક હોય. આયુઃ કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવા, તે આ પ્રમાણે-આઉખાની પહેલી જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ અસંખ્યાત ગુણ, એમ યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ લગે કહેવું. ॥૫૫॥

પ્રકૃતિઓનો અભેદ કાળ

^૩તિરિ^૩નિરયતિ^૧જોઆણં, નરભવજુઅ સખડપહ્લ તેસદું ।

^૪થાવર^૧ચડ^૩ડગવિગલા-યવેસુ ^૧પણસી^{૧૬૫}ઈસયમયરા ॥૫૬॥

તિરિનિરઘતિજોઘાણ=તિર્યંચ

ત્રિક, નરકત્રિક અને

ઉદ્યોત નામકર્મના

નરમવજુઅ=મનુષ્ય ભવો

સહિત

સચ્ચડપહ્લ=ચાર પલ્લોપમ

સહિત

તેસકું=ત્રેસઠ [આધક સો સા-
ગરોપમ-૧૬૩]

થાવરચડઇગવિગલાયવેસુ=સ્થા-
વર ચતુષક, એકેન્દ્રિય જાતિ,
વિકલેન્દ્રિય અને આતપ
નામકર્મને વિષે

પણસીઈસચં=એકસો પંચાશી

અચરા=સાગરોપમ

અર્થ—તિર્યંચત્રિક, નરકત્રિક અને ઉદ્યોત નામકર્મ (એ-
સાત) નો મનુષ્યભવો સહિત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો
ત્રેસઠ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ અખંધકાળ જાણવો. સ્થાવરચતુષક,
એકેન્દ્રિય જાતિ, વિકલેન્દ્રિય અને આતપ નામકર્મને વિષે મનુ-
ષ્યભવ યુક્ત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો પંચાશી સાગરોપમ
ઉત્કૃષ્ટ અખંધકાળ જાણવો. ॥૫૬॥

ત્રિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિનો અવંધકાળ કહે છે. ત્યાં
સર્વ પ્રકૃતિનો જઘન્યથી તો એક સમય અખંધકાળ અને ઉત્કૃષ્ટ-
પણુ મિથ્યાત્વ સાસ્વાદને છેદ પામતી ૪૧ પ્રકૃતિનો પંચેન્દ્રિયને
વિષે અખંધકાળ કહે છે. તિર્યંચત્રિક ૩, નરકત્રિક ૩ અને
ઉદ્યોતનામ ૧, એ સાત પ્રકૃતિનો મનુષ્યના પૂર્વકોડના ૭ ભવોએ
યુક્ત ચાર પલ્લોપમ અને એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ એટલો
અખંધકાળ હોય એટલા કાળસગે એ સાત પ્રકૃતિ ખાંધેજ નહી,
તે આ પ્રમાણે—કોષક ત્રણ પલ્લોપમના આઉખાવાળો યુગલિક
મનુષ્ય તે ભવે એ ૭ પ્રકૃતિ ન ખાંધે, નરક તિર્યંચમાં ઉપજવું
નથી તે માટે. તે ભવને અંતે સમ્યક્ત્વ પામીને એક પલ્લની
સ્થિતિનો સૌધર્મ કલપે દેવતા ઉપજે ત્યાં પણ સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે
એ ૭ પ્રકૃતિ ન ખાંધે. ત્યાંથી મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા પાળી
નવમે ધ્રેવેયકે ૩૧ સાગરોપમની સ્થિતિએ દેવપણુ ઉપજે; ત્યાં
મિથ્યાત્વ પામે, પણ ભવ પ્રત્યયેજ એ ૭ પ્રકૃતિ ત્યાં ન ખાંધે.
અંતે સમ્યક્ત્વ પામી મરીને મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા અથવા

૧ આ સાત પ્રકૃતિ નારક તિર્યંચ પ્રાયોગ્યજ બંધાય છે અને તે
ગતિમાં જાય જ નહિ માટે.

देशविरतिपञ्चुं पाणी त्रणु वार अभ्युते ऋधने ६६ सागरोपम
पूरा करीने मनुष्यमां अंतर्मुहूर्तं मिश्रपञ्चुं अनुभववी पाञ्चुं
सभ्यकृत्य पाभी जे वार अनुत्तर विमाने अथवा त्रणु वार
अभ्युते ६६ सागरोपम सभ्यकृत्यकाण इरीथी पूरे. त्यां
सभ्यकृत्य प्रत्ये ७ जे ७ प्रकृति न आंधे, अंतले वार
पद्योपमे अधिक अने आंतरे ७ लव मनुष्यना कर्था तेषु
पञ्चु अधिक १६३ सागरोपम लगे मिश्यात्य सास्वाहनना
असाव थकी तथा लवस्वसावथकी जे ७ प्रकृति न आंधे.

उक्तं-पलियाहं तिन्नि भोगा-वर्णिमि भवपच्चयं पलियमेगं ।

सोहम्मे सम्मत्तेण, नरभवे सव्वविरइए ॥ १ ॥

मिच्छी भवपच्चयओ गेविज्जे सागराहं इगतीसं ।

अंतमुहुत्तुणाहं, सम्मत्तं तंमि लद्धिऊणं ॥ २ ॥

विरयनरभवंतरिओ, अणुत्तरसुरो य अयरछावट्टा ।

मिस्से मुहुत्तमेगं, फासिय मणुओ पुणो विरओ ॥ ३ ॥

छावट्टी अयरणं, अच्चुयण विरयनरभवंतरिओ ॥

तिरिनरयतिगुज्जोया-ण, पस कालो अबंधमि ॥ ४ ॥

स्थावर यतु ४, अंके'द्रिय ऋति ५, विकले'द्रिय ८ अने आत-
पनाम ९, जे नव प्रकृतिनो ४ पद्योपम सद्धित अंकेसो
पंचाशी सागरोपमनो अभ्यंशकाण होय, ते आ प्रभासु-कोष्ठक
लव तमःप्रसाजे २२ सागरने आडिजे नारकी थध अंते सभ्यकृत्य
पाभी मनुष्य थध सौधर्भ'कदेषे ४ पद्यने आडिजे देवता थध
मनुष्य थध स'यम पाणी पूर्वोक्तानी परे नवम अवेयकादिके
१६३ सागरोपम पूरे, जेव' १८५ सागरोपम अने पद्योपम ४
लगे जे नव प्रकृति लवप्रत्ये तथा सभ्यकृत्य प्रत्ये न आंधे.

यदुक्तं-छट्टीए नेरइओ, भवपच्चयओ उ अयरवावीसं ।

देसविरओ न भविउं पलियचउकं पढमकप्पे ॥ ६ ॥

पुव्वुत्तकालजोगो पंचासीय सयं सचउपल्लं ।

आयवथावरचउविग-लतियगपग्निदिअ अबंधो ॥ २ ॥

અપદ્મસંઘયણાગિહસ્વગૃહ્ણમિચ્છદુહગચિણતિગં ।

નિ^૧અનપુ^૨રૂ^૩ત્થિ^૪ દુ^૫તીસં^૬, પર્ણિ^૭દિસુ^૮ અ^૯વંધ^{૧૦}ઠિ^{૧૧}રૂ^{૧૨} પરમા ॥૫૭॥

અપદ્મસંઘયણાગિહસ્વગૃહ્ણ=

પહેલાને વર્ણને સંઘયણ.

સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ

અણ=અનંતાનુષ્ઠી કષાય

મિચ્છ=મિથ્યાત્વ મોહનીય

દુહગચિણતિગં=દુર્લભગતિક

અને થીલુદ્ધિત્રિક

નિય=નીચ ગોત્ર

નપુરૂત્થિ=નપુસક વેદ અને સ્ત્રી

વેદની

દુતીસં=નરભવ સાહુત એક

સો બત્રીસ સાગરોપમ

પર્ણિદિસુ=પંચેદ્રિયને વિષે

અવંધઠિ=અખંધ સ્થિતિ

પરમા=ઉત્કૃષ્ટ

અર્થ:—પહેલાને વર્ણને સંઘયણ સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ, અનંતાનુષ્ઠી કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, દુર્લભગતિક અને થીલુદ્ધિત્રિક, નીચગોત્ર, નપુસક વેદ અને સ્ત્રીવેદ એ [પચ્ચીશ પ્રકૃતિ] ની અખંધ સ્થિતિ નરભવ યુક્ત એકસો બત્રીસ સાગરોપમ જાણવી. એ ૪૧ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ અખંધસ્થિતિ પંચેદ્રિયને વિષે જાણવી. ॥ ૫૭ ॥

વિવેચન:—પહેલું સંઘયણ વર્ણ પાંચ સંઘયણ ૫, પહેલું સંસ્થાન વર્ણ પાંચ સંસ્થાન ૧૦, પહેલી શુભ અગતિ યાત્રી બીજી અશુભ અગતિ ૧૧, અનંતાનુષ્ઠી ચાર કષાય ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય, ૧૬, દુર્લભ, દુઃસ્વર અને અનાદેય એ દુર્લભ ત્રિક ૧૮ થીલુદ્ધિત્રિક ૨૨, નીચેગોત્ર ૨૩. નપુસક વેદ ૨૪ અને સ્ત્રીવેદ ૨૫, એ પચ્ચીશ પ્રકૃતિનો એકસો બત્રીસ સાગરોપમનો અખંધકાળ હોય. તે આ પ્રમાણે—૪૬૫ મનુષ્યભવે સમ્યક્ત્વ સહિત ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અમ્યુતાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વનો કાળ પૂરી મનુષ્યભવે અંતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણ પામી ફરી સમ્યક્ત્વ પામી ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અમ્યુતે અથવા એ વાર વિજયાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વકાળ પૂરે, એટલે ૧૩૨ સાગર લગે સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે જ એ પચ્ચીશ પ્રકૃતિ ન આંધે. યદુક્તં

પળવીસાપ બંધો, ઉક્કોલો હોઈ સમ્મમીસજુપ ॥

બતીસં સયમયરા દો વિજય અરુચુપ તિમવા ॥ ૧ ॥

પંચેન્દ્રિયને વિષે ૪૧ પ્રકૃતિની અબંધ સ્થિતિ-અબંધકાળ ઉત્કૃષ્ટો એટલો હોય, એ ઉપરાંત અવશ્ય બાંધે કે અબંધક થાય. હવે ૭૯ પ્રકૃતિનો અબંધકાળ અંધાંતર થકી લખીએ છીએ- પ્રત્યાખ્યાનીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, મનુષ્યત્રિકે ૩, ઔદારિકદ્વિકે ૨, અને વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧, એ ચૌદ પ્રકૃતિ દેશોન પૂર્વકોડી લગે સંયત ન બાંધે અને શેષ ૬૫ પ્રકૃતિનો અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટો અબંધકાળ હોય. ॥૫૭॥

અબંધકાળ પૂરવાનાં સ્થાન અને સતત બંધકાળ.

૧૩૨ ૧૬૩ ૧૮૫
વિજયાઈસુ ગેવિજ્જે, તમાઈ દહિસય દુતીસ તેસટું ।

પળસીઈ સયયબંધો, પલ્હતિગં સુરવિઝઙ્ગિવદુગે ॥૫૮॥

વિજયાઈસુ=વિજયાદિને વિષે
(ગયેલ જીવની)
ગેવિજ્જે=ઐવેયકને વિષે
તમાઈ=તમઃપ્રભા નારકીમાં
દહિસયદુતીસ=એકસો બત્રીસ
સાગરોપમ

પળસીઈ=એકસો પંચાશી સા-
ગરોપમ
સયયબંધો=સતત-નિરંતર બંધ
પલ્હતિગં=ત્રણ પલ્હોપમ
સુરવિઝઙ્ગિવદુગે=સુરદ્વિક અને
વૈદ્વિયદ્વિકને વિષે

તેસટું=એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ

અર્થ:—વિજયાદિકને વિષે, ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે તેમજ તમઃપ્રભા ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે ગયેલ જીવની ઉત્કૃષ્ટ અબંધ સ્થિતિ અનુક્રમે એકસો બત્રીસ, એકસોત્રેસઠ અને એકસો પંચાશી સાગરોપમ નરભવોએ યુક્ત હોય. સુરદ્વિક અને વૈદ્વિયદ્વિકનો ત્રણ પલ્હોપમ નિરંતર બંધ હોય. ॥૫૮॥

વિવેચન:—એ પૂર્વોક્ત કાળ તે ક્યાં પૂરો થાય તે કહે છે. વિજયાદિકે ૧ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં ૧૩૨ સાગરોપમ. ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં ૧૬૩ સાગરોપમ થાય. તમઃપ્રભાએ ૧ વાર, નવમે ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં

૧૮૫ સાગરોપમ થાય. વચ્ચે મનુષ્યના જેટલા ભવ થાય તેટલો કાળ અધિક જાણવો. એ પ્રકારે ૨૫, ૬ અને ૭ પ્રકૃતિનો અનુક્રમે અબંધકાળ હોય.

હવે અધુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો નિરંતર વંધ કહે છે. = સુરદ્વિક ૨ અને વૈક્રિયદ્વિક ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ ત્રણ પદ્યોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટપણે નિરંતર બંધાય, યુગલીયાં બાંધે માટે. ૧૧૫૮૧

નિરંતર બંધ.

સમયાદસંખકાલં, તિરિદુગનીણસુ આડ અંતમુહૂ ।
 ડરલિ અસંખપરટ્ટા, સાયઠિઈ પુવ્વકોહૂળા ॥ ૫૧ ॥

સમયાદસંખકાલં=સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યાંત તિરિદુગનીણસુ=તિર્થંચદ્વિક અને નીચ ગોત્રને વિષે આડ=ચાર પ્રકારના આયુષ્યને વિષે અંતમુહૂ=અંતમુહૂર્ત કાળ સુધી

ડરલિ=ઔદારિક શરીરનો અસંખપરટ્ટા=અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત સાયઠિઈ=સાતાવેદનીયનો સતત બંધ પુવ્વકોહૂળા=પૂર્વકોડી વર્ષથી ન્યૂન

અર્થ:—તિર્થંચદ્વિક અને નીચગોત્રનો સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યાંત નિરંતર બંધ હોય. આયુષ્ય કર્મનો અંતમુહૂર્ત, ઔદારિક શરીરનો અસંખ્યાત પુદ્ગલપરાવર્ત અને સાતાવેદનીયનો કંઈક ન્યૂન પૂર્વ કોડી નિરંતર બંધ હોય ૧૧૫૮૧

વિવેચન:—જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળ, તિર્થંચદ્વિક અને નીચગોત્રનો સતતબંધ છે, એ ત્રણે પ્રકૃતિ તેઉ વાઉઆઉ તથા સાતમી નરકે નિરંતર બંધાય માટે. ચારે વાઉઆં અંતમુહૂર્ત લગેજ નિરંતર બંધાય, કેમકે વાઉઆનો બંધકાળ એટલોજ છે. ઔદારિક શરીર અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત લગે એકેદ્રિયને વિષે નિરંતર બંધાય. સાતાવેદનીય તથા વરસે ડાહી પૂર્વકોડી લગે સંયતને અપ્રમત્ત ગુણકાણાથી સયોગિ કેવળી ગુણકાણા લગે નિરંતર બંધાય ૧૧૫૮૧

जलहिसयं पणसीअं, परबुस्सासे पणिदि तसचउगे ।

वत्तीसं सुहविहगइ, पुमसुभगतिगुच्चउरंसे ॥६॥

जलहिसयं पणसीयं=अेकसो
पयाशी सागरोपम
परबुस्सासे=पराधात नाम अने
उत्थास नामकर्मने विषे
पणिदितसचउगे=पंचेन्द्रियजति
अने त्रस यतुंकेने विषे.
वत्तीसं=अेकसो अत्रीस साग-
रोपम

सुहविहगइपुम=शुभविलायोगति,
पुत्रप वेद.
सुभगतिग=सुभगत्रिक
उच्च=उच्चैर्गात्र
चउरंसे=समयतुरस्त्र संस्थानने
विषे

अर्थः—पराधात नाम तथा उत्थास नामकर्मने विषे अने पंचेन्द्रिय जति तथा त्रस यतुंकेने विषे अेकसो पयाशी सागरोपम निरंतर अधे डोय. शुभविलायोगति, पुत्रपवेद, सोलाग्य, सुस्वर, आदेय, उच्चैर्गात्र, समयतुरस्त्र संस्थानने विषे अेकसो अत्रीस सागरोपम सततअधनी स्थिति डोय ॥६॥

विवेचनः—पराधात १, उत्थास २, पंचेन्द्रिय जति ३ अने त्रसयतुंके ७, अे सात प्रकृति अेकसो पयाशी सागरोपम लगे निरंतर अधे, तमःप्रभाअे नय त्रैवेयके अेकेकर, अच्युते त्रषु वार, अने विज्यादिके अे वार मनुष्य लवने आंतरे जय त्यारे १८५ सागर थाय, त्यां लगे निरंतर अे ७ प्रकृति अधे, ते उपरांत न अधे. शुभविलायोगति १, पुत्रपवेद २, सुभग ३, सुस्वर ४, आदेय ५, उच्चैर्गात्र ६ अने समयतुरस्त्र संस्थान ७, अे सात प्रकृति अेकसो अत्रीस सागरोपम लगे निरंतर अधे. मनुष्यलवने आंतरे त्रषु वार अच्युते अने अे वार विज्यादिके जय त्यारे १८२ सागर लगे अे ७ प्रकृति निरंतर अधे, ते उपरांत न अधे ॥६॥

असुखगइजाइआगिइ, -संघयणाहारनिरयजोअदुगं;
थिरसुभजलथावरदस, नपुइत्धीदुजुअलमसायं. ॥६१॥

અસુખગજાદઆગિહસંઘયણ=અ-
શુભ વિહાયોગતિ, એકેન્દ્રિય
બેન્દ્રિય, તેન્દ્રિય, ચત્તરિન્દ્રિ-
યની જાતિ, પહેલા શિવાયનાં
પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ
સંઘયણ.

આહારનિરયજોઝદુગં=આહાર-

અર્થ:—અશુભવિહાયોગતિ, અશુભજાતિ અશુભ સંસ્થાન
અશુભ સંઘયણ, આહારકદ્રિક, નરકકદ્રિક, ઉદ્યોતકદ્રિક, સ્થિર-
નામ, શુભનામ, યશનામ, સ્થાયર દશક, નપુંસકવેદ, સ્ત્રી-
વેદ, બે યુગલ અને અસાતાવેદનીય ॥૬૧॥

વિવેચન:—અશુભ વિહાયોગતિ ૧; એકેન્દ્રિય અને વિક-
લેન્દ્રિય એ ચાર જાતિ ૫, પહેલું વર્ણને પાંચ સંસ્થાન ૧૦,
પહેલું વર્ણને પાંચ સંઘયણ ૧૫, આહારકદ્રિક ૧૭, નરકકદ્રિક
૧૬, ઉદ્યોત અને આતપ એ ઉદ્યોતકદ્રિક ૨૧, સ્થિરનામ ૨૨,
શુભનામ ૨૩, યશનામ ૨૪, સ્થાયર દશક ૩૪, નપુંસકવેદ ૩૫,
સ્ત્રીવેદ ૩૬. હાસ્થ, રતિ, અરતિ, શોક એ બે યુગલ ૪૦ અને
અસાતાવેદનીય ૪૧ ॥૬૧॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

સમયાદંતમુહુત્તં, મણુદુગજિણવહરરરલુવંગેસુ ।

તિત્તીસયરા પરમો, અંતમુહુ લહ્હવિ આઝજિણે ॥૬૨॥

સમયાદંતમુહુત્તં=સમયથી માં-
ડીને અંતર્મુહૂર્ત પર્ચીત.

મણુદુગજિણ=મનુષ્યકદ્રિક, જિન
નામ.

વહરરરલુવંગેસુ=વજ્રમુખના-
રાય સંઘયણ અને ઔદારિક
અંગાપાંગને વિષે.

તિત્તીસયરા=તેવીશ સાગરોપમ
પરમો=ઉત્કૃષ્ટ સતતઅંધ.

અંતમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત.

લહ્હવિ=જઘન્ય સતત અંધ વળી
આઝજિણે=આયુષ્યકર્મ અને
જિન નામકર્મને વિષે.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ૪૧ પ્રકૃતિનો સમયથી માંડીને અંત-
ર્મુહૂર્ત પર્ચીત નિરંતર અંધ હોય. મનુષ્યકદ્રિક, જિન નામ,

વજ્રક્ષ્મણનારાય સંઘયણ અને ઔદારિક અંગોપાંગ નામક-
ર્મને વિષે તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સતત બંધ હોય. જઘન્ય
નિરંતર બંધ વળી ચાર આયુષ્ય અને જિન નામકર્મને વિષે
અંતર્મુહૂર્ત હોય. ॥૬૨॥

વિવેચન:— એ ૪૧ પ્રકૃતિનો જઘન્ય એક સમયથી માંડીને
ઉત્કૃષ્ટો અંતર્મુહૂર્ત લગે નિરંતર બંધ હોય, તે પછી અધુવ-
બંધી છે તે માટે પરાવર્ત અવશ્ય થાય. મનુષ્યદિક ૨, જિન-
નામ ૩, વજ્રક્ષ્મણનારાય સંઘયણ ૪, અને ઔદારિક અંગોપાંગ
૫, એ પાંચ પ્રકૃતિનો તેત્રીશ સાગરોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટો નિરંતર
બંધ રહે, જિનનામ બંધીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં એટલો
કાળ એ પાંચ પ્રકૃતિ નિરંતર બંધે. ચાર આયુ અને જિન-
નામ એ પાંચનો જઘન્યપણે અંતર્મુહૂર્ત બંધકાળ હોય, જે
સહી આયુબંધ તે અંતર્મુહૂર્તનોજ હોય, પણ સમયનો
ન હોય, અને જિનનામ તે બંધતો થકો ઉપશમશ્રેણિ ચઢે ત્યાં
જિનનામનો અબંધક થઇ પાછો પડે ત્યાં અંતર્મુહૂર્ત લગે
જિનનામ બંધી વળી ધીજીવાર ઉપશમશ્રેણિ કરતો અબંધક
થાય ત્યારે અંતર્મુહૂર્ત લગેજ જિનનામનો બંધ પામીએ પણ
એક સમય નહી. અને એ પાંચ પ્રકૃતિ ટાળી શેષ સર્વ પ્રકૃતિ
જઘન્યથી એક સમયજ બંધે, અધુવબંધી છે માટે. ॥ ૬૨ ॥
॥ इति स्थितिबन्धः समाप्तः ॥

એ પ્રકારે સ્થિતિબંધાધિકાર પૂર્ણ થયો.

અનુભાગબંધનું સ્વરૂપ.

^૨તિલ્લો ^૪અસુહસુહાણં, ^૩સંકેસવિસોહિઓ ^૪વિવજ્જયઓ ।

મંદરસો ^૨ગિરિમહિરય, ^૩—જલરેહાસરિસકસાપહિં ॥૬૩॥

તિલ્લો=તીવરસ.

અસુહસુહાણં=અશુભ અને
શુભ પ્રકૃતિનો.

સંકેસવિસોહિઓ=સંકલેશ અને
વિશુદ્ધિ વડે.

વિવજ્જયઓ=વિપરીતપણા વડે

મંદરસો=મંદ રસ.

ગિરિમહિરયજલરેહા=પર્વત,
પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને
વિષે રેખા.

સરિસ=સમાન.

કસાપહિં=કષાયો વડે.

અર્થ—અશુભ અને શુભ પ્રકૃતિનો તીવ્રરસ અનુક્રમે સંકલેશ અને ત્રિશુદ્ધિ વડે બંધાય. મંદરસસ ત્રિપરીતપણા વડે બંધાય. પર્વત, પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને વિષે કરેલ રેખા સમાન કષાયો વડે; ॥ ૬૩ ॥

વિવેચન: શુભ અનુભાગખંધની વ્યાખ્યા કહે છે. ત્યાં પ્રથમ અનુભાગનું સ્વરૂપ કહે છે. ઇહાં રાગાદિકને વરા થકો શુભ સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્યથી અનંતગુણા એટલા પરમાણુએ નિબપત્ત કર્મસ્કંધનાં દલિયાં જૂદાં જૂદાં સમયે સમયે કહે છે. તે દલિયાંને વિષે પરમાણુ દીઠ કષાયના વિશેષ થકી સર્વ શુભ થકી અનંતગુણા અનુભાગ [રસ] ના અવિભાગ પસિંછેદ કરે, જે કેવળીની જુદિએ છેદે તો પણ અત્યંત સૂક્ષ્મ અનુભાગને: અંશ અતિ સૂક્ષ્મપણા માટે અર્દ્ર ન થાય તે અભિભાગ પલિચ્છેદ કહીયે. ત્યાં એકેકો કર્મસ્કંધને વિષે જે સર્વથી જઘન્ય રસાંશનો પરમાણુ તે પણ કેવળીની જુદિએ છેદે તો સર્વ શુભ થકી અનંતગુણા રસભાગ દીયે. તે થકી અનેરા પરમાણુને વિષે એકેક રસના અવિભાગની વૃદ્ધિ, જ્યાં લગે સર્વોત્કૃષ્ટ રસનો અંત્ય પરમાણુ ઉપરલી રાશિના અનંતગુણા રસના અવિભાગ પ્રત્યે દે, ત્યાં લગે કહેણું. ઇહાં જઘન્યરસવાળા પરમાણુને વિષે અસત્કલ્પનાએ એકસો રસના અવિભાગ કલ્પીએ, તેનો જે સમુદાય તે સમાન જાતિય માટે એક વર્ગણા કહીએ. તે પછી એકસો એક રસાંશ યુક્ત પરમાણુની બીજી વર્ગણા. એકસો જે રસાંશયુક્ત પરમાણુની ત્રીજી વર્ગણા. એમ એકેક રસાંશની વૃદ્ધિ ત્યાં સુધી કરવી કે જ્યાં લગે તે અભવ્ય થકી અનંતગુણા થાય. એટલી વર્ગણાનો સમુદાય તે એક સ્પર્દક કહીએ. એ સ્પર્દકની અસત્કલ્પનાએ સ્થાપના ૧૦૦, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫; તે પછી એકેક રસને અવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ શુભ થકી અનંતગુણા રસને અવિભાગે વધતા થાય. તે પછી તે આગળ બીજું સ્પર્દક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણુ-૨૦૫, ૨૦૬, ૨૦૭, ૨૦૮, ૨૦૯, ૨૧૦; તે પછી વળી એક રસાવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ શુભ થકી અનંતગુણુ રસાવિભાગે

વધતા થાય, તે ચાર પછી તે આગળ ત્રીજું સ્પર્કક મંડાય, તે સ્થાપના! આ પ્રમાણે-૩૧૦, ૩૧૧, ૩૧૨, ૩૧૩, ૩૧૪, ૩૧૫; એ અનુક્રમે એ રીતે અનંતા સ્પર્કક થાય એના જે રસ તે અનુભાગ કહીએ. એ શુભ અશુભ ભેદે બે પ્રકારે જાણવો. તે વળી ત્રીજા મંદે બે પ્રકારે છે, તેનો હેતુ કહે છે:-

અશુભ-૮૨ પાપપ્રકૃતિનો અને શુભ-૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિનો જે ત્રીજા-આકરો-ચઉઠાણિયો રસ બંધાય તે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ થકી બંધાય તે આ પ્રમાણે-૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ સંકલેશ થકી બંધાય અને ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ વિશુદ્ધિ થકી બંધાય અને એના વિપરીતપણા થકી મંદરસ-એકકાણિયો બંધાય. તે આ પ્રમાણે-સંકલેશ થકી ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ બંધાય અને વિશુદ્ધિ થકી ૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો મંદ રસ બંધાય. સંકલેશ તે ત્રીજા ક્ષાય અને વિશુદ્ધિ તે વિશુદ્ધપણું. એ ત્રીજા મંદરસ પર્વતની રાય [રિખા] ૧, પૃથ્વીની રાય ૨, ૨જ-રેતીની રાય ૩ અને પાણીની રાય ૪, સરખા ક્રમાયે કરીને- ॥ ૬૩ ॥

જનમુ જયતિ શાસનમુ

ચઠાઠાગાઈ અસુહો, સુહૃન્નહા વિગ્ધદેસઆવરણા ।

પુમસંજલણિનદુતિચઠ-ઠાઠરસા સેસ દુગમાઈ ॥૬૪॥

ચઠઠાઠાગાઈ=ચતુઃસ્થાનાદિ—
ચાર ઠાણિયો વગેરે.

અસુહો=અશુભ પ્રકૃતિનો
સુહૃન્નહા=શુભ પ્રકૃતિનો વિપ-
રીતપણાએ.

વિગ્ધદેસઆવરણા=અંતરાય
અને દેશઘાતિ આવરણ
કરનારી સાત પ્રકૃતિ.

પુમ સંજલણ=પુરુષ વેદ અને
સંબલન કષાયો.

ઇગદુતિચઠઠાઠરસા=એક ઠા-
ણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ
ઠાણિયા અને ચાર ઠાણિયા

રસવડે [બંધાય]

સેસ=ખાકીની પ્રકૃતિઓ

દુગમાઈ=બે ઠાણિયા વગેરે રસવડે.

અર્થ:-અશુભ પ્રકૃતિનો ચાર ઠાણિયો વગેરે રસ થાય. શુભ પ્રકૃતિનો વિપરીતપણે ચતુઃસ્થાનાદિ રસ થાય. પાંચ અંત-રાય, દેશઘાતિ આવરણ કરનારી સાત પ્રકૃતિ, પુરુષ વેદ, અને

સંજવલન ૪ કપાયો [એ સત્તર પ્રકૃતિ] એક ઠાણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ ઠાણિયા, અને ચાર ઠાણિયા રસવાળી છે-રસ યુક્ત અંધાય છે, બાકીની પ્રકૃતિઓ બે ઠાણિયા વગેરે ત્રણ પ્રકારના રસ યુક્ત અંધાય છે. ॥ ૬૪॥

વિવેચન:-અશુભ પ્રકૃતિનો ચતુઃસ્થાનાદિક રસ અંધાય, તે આ પ્રમાણે-ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કપાયે કરીને સર્વ અશુભપ્રકૃતિનો ચોઠાણિયો રસ અંધાય ૧; પૃથ્વીરેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને ત્રિઠાણિયો અંધાય ૨; રજ રેખા સમાન પ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને બેઠાણિયો અંધાય ૩ અને જળરેખા સમાન સંજવલન કપાયે કરીને એક ઠાણિયો અંધાય ૪. શુભ પ્રકૃતિનો રસઅંધ એથી અન્યથા કહેવો. તે આ પ્રમાણે જળ-રેખા અને રજરેખા સરખા સંજવલન અને પ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે શુભ પ્રકૃતિનો રસ ચોઠાણિયો અંધાય ૧. પૃથ્વીની રેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને ત્રિઠાણિયો અંધાય ૨, ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કપાયે કરીને બેઠાણિયો રસ અંધાય ૩. એક ઠાણિયો રસ તે શુભપ્રકૃતિને નથી. હવે જે પ્રકૃતિનો જેલે પ્રકારે રસ અંધાય તે કહે છે.-અંતરાય ૫, દેશ આવરણ તે કેવળદિક વર્ણને શેષ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય મળી ૭, પુરૂષવેદ ૧ અને સંજવલન કપાય ૪, એવં ૧૭ પ્રકૃતિ એકઠાણિયે, બેઠાણિયે, ત્રિઠાણિયે અને ચાર-ઠાણિયે, એમ ચારે પ્રકારના રસયુક્ત-અંધાય. ત્યાં અનિવૃત્તિ-આદર ગુણુઠાણના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે એ ૧૭ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ અંધાય. શેષ ૧૦૩ પ્રકૃતિનો રસ બે ઠાણિયો, ત્રિઠાણિયો, ચતુઠાણિયો અંધાય પણ એકઠાણિયો ન અંધાય, જે ભણી અશુભનો એકઠાણિયો રસ તે અનિવૃત્તિઆદર ગુણુ-ઠાણના સંખ્યાતા ભાગ પછી જ હોય અને ત્યાં તે એ સત્તર વર્ણને અનેરી અશુભ પ્રકૃતિનો અંધજ નથી, તે માટે શેષ ૬૫ અશુભ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ ન અંધાય અને જે કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧, અને કેવલદર્શનાવરણીય ૨, એ બે ત્યાં અશુભ અંધાય છે, પણ તે તે સર્વઘાતી છે માટે ત્યાં બેઠાણીઓ જ રસ અંધાય પણ એકઠાણિઓ ન અંધાય. અને શુભ પ્રકૃતિને તે એકઠાણિયો રસ જ ન હોય જે માટે સંકલેશ-

સ્થાનક અને વિશુદ્ધિસ્થાનક એ બે અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશ તુલ્ય જ છે, તેા પણ વિશુદ્ધિસ્થાનક કાંઇક અધિકાં છે. કેમકે ઉપશામક જેટલે વિશુદ્ધિસ્થાનકે ચઢે છે તે પડતો પણ તેટલે સંકલેશસ્થાનકે પાછો ઉતરે છે, એટલે તે તુલ્ય છે. અને ક્ષપક જે વિશુદ્ધાધ્યવસાયસ્થાનકે ચઢે છે તેથી પાછો ઉતરતો નથી તે માટે એટલાં વિશુદ્ધિસ્થાનક અધિકાં છે, તે માટે અતિ વિશુદ્ધિએ વર્તતા શુભ પ્રકૃતિના ચઠાણિઓ રસ બંધે અને અતિ સંકલેશે વર્તતાને તેા શુભ પ્રકૃતિ બંધેજ ન આવે અને જે વૈકિયાદિક શુભ પ્રકૃતિ નરક યોગ્ય બાંધે તે સર્વ સંકલિષ્ટ પણે [જય-યથી] પણ બેઠાણિયે રસેજ બંધે; શુભનો સ્વભાવ જ એવો છે અને જે મધ્યમ અધ્યવસાય સ્થાનકે શુભ બંધાય તે પણ બેઠાણિયા લગે જ બંધાય તેથી શુભ પ્રકૃતિના એક-ઠાણિયા રસનો બંધ જ ન હોય. ॥ ૬૪ ॥

—જૈન સાઈટ

નિંવુચ્છુરસો સહજો, દુતિચ્ચઝભાગકઠિદ્ધકભાગંતો ।

इगठाणाई असुहो, असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥६५॥

નિંવુચ્છુરસો=સીંબડાનો રસ
અને શેરડીનો રસ.

સહજો=સ્વાભાવિક-એકઠાણિયો
રસ.

દુતિચ્ચઝભાગકઠિ= બે, ત્રણ
અને ચાર ભાગે ઉકાળેલનો
દ્ધકભાગંતો=એક ભાગ બાકી
રહે તે

इगठाणाई=એક ઠાણિયો વગેરે.

असुहो=અશુભ રસ

असुहाण=અશુભ પ્રકૃતિનો.

सुहो=શુભ રસ.

सुहाणं=શુભ પ્રકૃતિનો

तु=તો.

અર્થ:—સીંબડા અને શેરડીનો સ્વાભાવિક રસ તથા તે બે ત્રણ અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો એક ભાગ રહે તે અશુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણિયો વગેરે અશુભ રસ અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ બંધાયો. ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન-હવે અશુભ પ્રકૃતિ અને શુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણી-યાદિક રસ ઉપર દ્રવ્યાંત કહે છે, જેમ-નિંબ [હીંબડા]નો રસ અશુભ તથા ક્ષી [શીલડી]નો રસ શુભ તે સાદજનો હોય તે પકઠાણયો કહીએ. તે બે ભાગે કઠી-ઉકાળીને એક ભાગનો રાખીએ તે વેઠાણિયો રસ, ત્રણ ભાગ કઠી-ઉકાળીને એક ભાગ રાખીએ તે ત્રિઠાણિયો રસ, અને ચાર ભાગે કઠી એક ભાગનો રાખીએ તે ચઠઠાણિયો રસ કહીએ, એમ એકઠાણિયાદિકે અશુભ પ્રકૃતિનો અશુભ રસ હોય અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ હોય. ૧૭ અશુભ પ્રકૃતિના એકઠાણિયા રસનાં સ્પર્શક અસંખ્યાતાં હોય, તે સ્પર્શક ઉત્તરોત્તર અનંતશુભ રસવંત હોય એમ બે ત્રણ, ચાર, ઠાણિયા રસના સ્પર્શક પણ બાણુવા, તથા એક ઠાણિયા રસ થકી અનંતશુભ વીર્યવંત બે ઠાણિયો રસ હોય, એમ બે ઠાણિયાથી ત્રિઠાણિયો, ત્રિઠાણિયાથી ચઠઠાણિયો રસ પણ અનંતશુભ વીર્યવંત બાણુવો. સાઈટ

ઉત્કૃષ્ટ રસબંધના સ્વામી.

તિવ્યભિગથાવરાયવ, સુરમિચ્છાવિગલસુહુમનિરયતિગં ।

તિરિમણુઆઠ તિરિનરા, તિરિદુગછેવદુ સુરનિરયા ॥૬૬॥

તિવ્યં=ઉત્કૃષ્ટ અનુભાગ
દગથાવરાયવ=એકેંદ્રિય ભતિ,
સ્થાયર તામ અને આતપ
તામનો.

સુરમિચ્છા=મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા.
વિગલ સુહુમ નિરયતિગં=વિ-
કલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક
અને નરકત્રિકનો

તિરિમણુઆઠ=તિર્યંચાચુ અને
મનુષ્યાચુનો.

તિરિનરા=મિથ્યાત્વી તિર્યંચ
અને મનુષ્યો.

તિરિદુગ છેવદુ=તિર્યંચદિક અને
છેવદા સંધયણનો.

સુરનિરયા=દેવતા અથવા
નારકી.

૧ એકઠાણીયા સ્પર્શક કરતાં બેઠાણીયા સ્પર્શકે અનંતશુભ રસ વંત છે એમ અહિં સમજવું પણ ઉત્તરોત્તર સ્પર્શક અનંતશુભ રસવાળા છે એમ ન સમજવું, કારણે કે કોઇપણ એક સ્પર્શક પત્રીનું સ્પર્શક અનંત રસાણુએ અત્રિક હોય પણ અનંતશુભ રસાણુવાળું ન હોય.

અર્થ:-એકેન્દ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આત્મ નામ-કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા કરે, વિકલેન્દ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક, નરકત્રિક, તિર્યંચાચુ અને મનુષ્યાચુ [એ અગ્યાર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્યો કરે. તિર્યંચદ્વિક અને છેવટું સંઘયણનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ દેવતા અથવા નારકી કરે. ૥૬૬૫

વિવેચન:-એકેન્દ્રિય જાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, આત્મ નામ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ધર્માન લગેના મિથ્યાત્વી દેવતા તીવ્રરસે બાંધે. ઉપરના હોય તો એ ૩ બાંધે જ નહીં અને ધર્માન લગેના દેવતા પણ અતિ સંકલિષ્ટ થકા એકેન્દ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધે અને આત્મ તો તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ થકા બાંધે. નારકી તો એકેન્દ્રિયપણું બાંધેજ નહીં. એકેન્દ્રિય વિકલેન્દ્રિય તો દેવતા જેવા સંકલિષ્ટ ન હોય તે માટે તીવ્રરસે ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ તો જેટલે સંકલેશે વર્તતા દેવતા એકેન્દ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધી શકે તેટલે સંકલેશે વર્તતા હોય તો નરકગતિ યોગ્ય બાંધે, અને દેવતા તો ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે પણ ભવસ્વભાવે એકેન્દ્રિય યોગ્યજ બાંધે તે માટે તે કહ્યા. વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, નરકત્રિક ૯, તિર્યંચાચુ: ૧૦, મનુષ્યાચુ: ૧૧; એ અગ્યાર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ તથા મનુષ્ય બાંધે, દેવતા-નારકી તો ભવ પ્રત્યયજ એમાંની નવ પ્રકૃતિ ન બાંધે અને ઉત્કૃષ્ટ રસનું તિર્યંચ-મનુષ્યાચુ: જે યુગલિયાનું તે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ પણ તદ્યોગ્ય સંકલિષ્ટ થકા નવ પ્રકૃતિ ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, અને તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે યુગલિક તિર્યંચ કે મનુષ્યનું ગાઉણું બાંધે. તિર્યંચદ્વિક ૨, છેવટું સંઘયણ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ સનતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા અને નારકી અતિસંકલિષ્ટ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, ધર્માન લગેના તો અતિ સંકલિષ્ટ એકેન્દ્રિય યોગ્ય

૧ તિર્યંચદ્વિકનો ભવનપતિથી માંડી સહસ્રાર સુધીના અને છેવટું સંઘયણનો સનતકુમારથી માંડી સહસ્રાર સુધીના હોય ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે છે, જુઓ ટીકા ગા. ૬૬ મીની, અને એજ યુક્ત સંભવે છે.

બાંધે અને તિર્યંચ મનુષ્ય તો એવે સંકલેશે વર્તતા નરક
ચોખ્ય જ બાંધે તે માટે તે ગણ્યા નહીં. ॥ ૬૬ ॥

વિઠવિસુરાહારગદુગં, સુખગદ્વન્નચઠતેઅજિણસાયં ।

સમચઠપરઘાતસદસ, પર્ણિદિસાસુચ્ચ યવગા ડા ॥૬૭॥

વિઠવિસુરાહારગદુગં=વૈકિય-
દ્વિક, સુરદ્વિક, અને આહાર-
રકદ્વિકને,

સુખગદ્વન્નચઠતેય=શુભ વિ-
હાધોગતિ, વર્ણચતુષ્ક, તૈજ-
સચતુષ્ક,

જિણસાયં=જિનનામ કર્મ અને
સાતાવેદનીયને;

સમચપરઘાતસદસ=સમચ.

તુરસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ,
ત્રસ દશક,

પર્ણિદિસાસુચ્ચ=પંચેન્દ્રિય જાતિ.

ઉચ્છ્રાસ નામકર્મ અને

ઉચ્ચૈર્ગોત્રને.

યવગા ડ=ક્ષપક [સૂક્ષ્મસંપરાય
અને અપૂર્વકરણ ગુણ-
સ્થાનવાળા.]

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

અર્થ:—વૈકિયાદ્વિક, સુરદ્વિક, આહારકદ્વિક, શુભવિહાધોગતિ,
વર્ણચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, જિનનામ, સાતાવેદનીય, સમચતુ-
રસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ, ત્રસદશક, પંચેન્દ્રિય જાતિ,
ઉચ્છ્રાસનામકર્મ અને ઉચ્ચ ગોત્ર [એ ઉર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ
રસબંધ [યથાસંભવ] સૂક્ષ્મસંપરાય અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થા-
નવાળા ક્ષપક કરે. ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:—વૈકિયદ્વિક ૨, દેવદ્વિક ૪, આહારકદ્વિક ૬,
શુભવિહાધોગતિ ૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૨, તૈજસ-કર્મણ-અગુરુલધુ
અને નિર્માણ એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૫, જિનનામ ૧૬, સાતા
વેદનીય ૧૭, સમચતુરસ સંસ્થાન ૧૮, પરાઘાત નામ ૧૯,
ત્રસદશક ૨૯, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩૦, ઉચ્છ્રાસનામ ૩૧ અને ઉચ્ચૈ-
ર્ગોત્ર ૩૨, એ ૩૨ પ્રકૃતિ ક્ષપક શ્રેણિવાળા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે.
ત્યાં યશ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, અને સાતા ૩, એ ત્રણ સૂક્ષ્મસંપ-
રાય ચરિતસમયવર્તી ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, તે સર્વથી અનંતગુણ

વિશુદ્ધ હોય તે માટે. શેષ ૨૯ પ્રકૃતિ અપૂર્વકરણે દેવધોગ્ય બંધને ઉચ્છેદ સમયે વર્તતો તીવ્ર રસે બાંધે, અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. ॥૬૭॥

તમતમગા ઉજ્જોઝં, સમ્મસુરા મણુઅરલદુગવહરં ।

અપમત્તો અમરાડં, ચ્ચગહ મિચ્છા ઉ સેસાણં ॥૬૮॥

તમતમમા=તમસ્તમપ્રભા નર-
કના જીવો.

ઉજ્જોઝં=ઉદ્યોત નામકર્મને
સમ્મસુરા=સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા
મણુઅરલદુગવહરં=મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રઋષભ નારાય સંઘયણને.

અપમત્તો=અપ્રમત્ત યતિ.

અમરાડં=દેવાયુને.

ચ્ચગહ મિચ્છા=ચારે ગતિના
મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો.

ઉ=ઉત્કૃષ્ટ કષાયવાળા

સેસાણં=બાકીની [૬૮] પ્રકૃ-
તિને

અર્થ:—તમસ્તમપ્રભા નરકના જીવો ઉદ્યોત નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રઋષભનારાય સંઘયણને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. અપ્રમત્ત યતિ દેવાયુને અને ઉત્કૃષ્ટ કષાયવાળા મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો બાકીની [૬૮ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે. ॥ ૬૮ ॥

ત્રિવેચન:—તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના નારકજીવો ઉદ્યોતનામ ઉત્કૃષ્ટરસે બાંધે, સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વની ચરિમ સ્થિતિ વેદવાને સમયે તથોગ્ય વિશુદ્ધિપણું છે માટે. મનુષ્યદ્વિક ૨, ઔદારિકદ્વિક ૨, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧; એ પાંચ પ્રકૃતિ વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વી દેવતા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. નારકીને તો તેવી ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ ન હોય અને મનુષ્ય તિર્યંચ તો તેવી વિશુદ્ધિવંત દેવ થોગ્ય બાંધે તે માટે તે નહીં. દેવતાનું આઉંખું ઉત્કૃષ્ટ રસનું અપ્રમત્ત યતિ બાંધે, તેવા વિશુદ્ધિવંત તેજ છે માટે, એ પ્રમાણે ૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ અને ૧૪ પાપપ્રકૃતિ કહી,

૧ એક અથવા બે સમય સુધી બાંધે.

૧ શેષ ૬૮ પાપપ્રકૃતિ રહી તે ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ ત્રીવ કપાયવંત થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે વ્યાધે. ૨૫ ૬૮ ॥

જઘન્ય રસબંધના સ્વામી.

થીળતિમં અણમિચ્છં મંદરસં સંજમુમ્મુહો મિચ્છો ।

વિઅ તિઅકસાય અવિરય, દેસ પમત્તો અરહસોણ ॥૬૧॥

થિળતિમં=થીણુદ્ધિત્રિકેને.

અણમિચ્છં=અનંતાનુબંધિકપાય.

અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને.

મંદરસં=જઘન્ય અનુભાગે વ્યાધે.

સંજમુમ્મુહો=સમ્યક્ત્વ ચારિત્રને

પ્રાપ્તે કરતો.

મિચ્છો=મિથ્યાત્વી.

વિયતિય કસાય=ખીળ ત્રીજા
કપાયને.

અવિરયદેસ=અવિરત સમ્યક્
દષ્ટિ અને દેશવિરતિ.

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ.

અરહસોણ=અરતિ અને શોકે
મોહનીયને વિષે

૧ શેષ ૬૮ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે-

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૧ અશાતાવેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૪ મધ્યસંધયણ ચતુષ્ટક, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ અશુભવર્ણ ચતુષ્ટક, ૧ અશુભખગતિ, ૧ ઉપગ્રાત, ૬ અસ્થીરપરદક, ૧ નીચગોત્ર અને પાંચ અંતરાય.

૨ અદ્ધિ સામાન્યથી ૬૮ પાપપ્રકૃતિના તીવ્રરસબંધક ચારે ગતિના ત્રીવ કપાયવંત મિથ્યાદષ્ટિ કહ્યા છે પણ એમાં આટલું વિશેષ છે-હાસ્ય રતિ, સ્ત્રીવેદ, પુત્રવેદ, પહેલા અને છેલ્લાને છોટી બાકીનાં સંધયણો તથા સંસ્થાનો સિવાયની બાકીની ૫૬ પ્રકૃતિઓનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ત્રીવકપાયી ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ કરે અને બાર પ્રકૃતિઓનો તો તે પ્રકૃતિબંધને

અર્થ:—શ્રીજીહ્વિક, અનંતાનુબંધી કષાય અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરતો મિથ્યાદષ્ટિ જ્ઞાન્ય રસે બાંધે. દેશવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ થયેલો અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ ધીજ્ઞ કષાયને અને સર્વવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ વર્તતો દેશવિરતિ ત્રીજ્ઞ કષાયને જ્ઞાન્ય રસે બાંધે, પ્રમત્ત યતિ, અરતિ અને શોક મોહનીયને જ્ઞાન્ય રસે બાંધે. ॥ ૧૯ ॥

વિવેચન:—શ્રીજીહ્વિક ૩, અનંતાનુબંધી ૪ અને મિથ્યાત્વ ૧, એ આઠ પ્રકૃતિ સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પામવાને સન્મુખ એવો મિથ્યાત્વી જીવ મંદ રસે બાંધે, તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિવંત તે જ હોય તે માટે, ધીજ્ઞ અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયને અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ પોતાના ગુણઠાણને અંત્ય સમયે દેશવિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો મંદરસે બાંધે, તથા ત્રીજ્ઞ પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાયને મંદરસ તે દેશવિરતિ પોતાના ગુણઠાણને અંત્ય સમયે વર્તતો સર્વવિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો બાંધે; તથા અરતિ, શોક, એ એ પ્રકૃતિના મંદરસ પ્રમત્ત સાધુ અપ્રમત્તપણની સન્મુખ થકો બાંધે. ॥૧૯॥

અપમાહ હારગદુગં, દુનિહઅસવન્નહાસરઙ્કુચ્છા ।

ભયન્નુવધાયમપુવ્વો, અનિઅટ્ટી પુરિસસંજલણે ॥૭૦॥

અપમાહ=અપ્રમત્ત યતિ.
 આહારગદુગં=આહારકોદ્રકને.
 દુનિહઅસુવન્ન=એ નિદ્રા, અ-
 પ્રશસ્તવાણ્યનુષ્ટ.
 અપુવ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણા-
 વાણો ક્ષપક.
 અનિઅટ્ટી=અનિવૃત્તિઆદરસં-
 પરાય ગુણસ્થાનવર્તી

હાસ રઙ્કુચ્છા=હાસ્ય, રતિ
 અને જુગુપ્સા.
 ભયં=ભયને
 ઉવધાયં=ઉપધાન નામકર્મને
 ક્ષપક
 પુરિસ સંજલણે=પુરૂષવેદ અને
 સંજવલન કષાયને.

યોગ્ય સંકલેશ વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે. દષ્ટાંત તરીકે નપુસક વેદના ત્રીવ રસબંધમાં ત્રીવ સંકલેશ બેઠએ, તેના કરતાં સ્ત્રીવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબંધમાં એછો અને તે કરતાં પણ પુરૂષવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબંધમાં એછો સંકલેશ બેઠએ. એમ સર્વત્ર સમજવું.

અર્થ:—અપ્રમત્તયતિ આહારકાંદિકને મંદ રસે ધાંધે; એ નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણવ્યતુક, હાસ્ય, રતિ, જુગુપ્સા, ભય અને ઉપધાત નામકર્મ [એ ૧૧ પ્રકૃતિ] ને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાયાગો ક્ષપક જઘન્ય રસે ધાંધે, અનિવૃત્તિઆદરસંપરાય ગુણસ્થાનવર્તિ ક્ષપક પુરૂપવેદ અને સંજવલન કષાયોને જઘન્ય રસે ધાંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન:—અપ્રમત્તાદિ મુનિ પ્રમત્તપણું પડિવજ્જતો [પ્રાપ્ત કરતો થકો] તલોગ્ય સંકલિષ્ટ આહારકદિક મંદ રસે ધાંધે. એ નિદ્રા ૨, અપ્રશસ્ત વર્ણવ્યતુક ૧, હાસ્ય ૭, રતિ ૮, કુચ્છા ૯, ભય ૧૦, અને ઉપધાત ૧૧, એ અગ્યાર પ્રકૃતિ ક્ષપકશ્રેણિએ અપૂર્વકરણ ગુણઠાણી પોતપોતાના અધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે ધાંધે; એ પ્રકૃતિ અશુભ છે તેનો અનિવિશુદ્ધ જ મંદ રસ કરે, પુરૂપવેદ ૧, સંજવલનના ૪ કષાય એવં ૫ પ્રકૃતિનો મંદ રસ તે ક્ષપક અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણી, પોત-પોતાને અધોચ્છેદ સમયે ધાંધે. ॥૭૦॥

વિગ્ધાવરણે સુદ્દમો, મણુતિરિઆ સુદ્દમવિગલતિગઆડં

વેઝવિચ્છકમમરા, નિરયા ઉજ્જોઅરલદુગં ॥ ૭૧ ॥

વિગ્ધાવરણે=પાંચ અંતરાય

અને નવ આવરણને.

સુદ્દમો=સૂક્ષ્મસંપરાય યાગો.

મણુતિરિયા=મનુષ્ય અને તિર્થંચા

સુદ્દમવિગલતિગઆડં=સૂક્ષ્મ-ત્રિક, વિકલત્રિકે અને

ચાર આયુષ્યને.

વિઝવિચ્છકકં=વૈકિય પદકને.

અમરાનિરયા=દેવતા તથા

નારકી.

ઉજ્જોઅરલદુગં=ઉદ્યોતનામ

અને ઔદારિકદિકને

અર્થ:—પાંચ અંતરાય અને નવ [જ્ઞાન-દર્શનનાં] આવરણોને સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણસ્થાનયાગો જઘન્ય રસે ધાંધે, મનુષ્ય અને તિર્થંચા સૂક્ષ્મત્રિક, વિકલત્રિક, ચાર આયુષ્ય અને વૈકિયપદક [૧૬ પ્રકૃતિ] ને જઘન્ય રસે ધાંધે. દેવતા તથા નારકી ઉદ્યોતનામ અને ઔદારિકદિકને જઘન્ય રસે ધાંધે. ॥૭૧॥

विवेचनः—पांच अंतराय प, पांच ज्ञानावरण १०, चार दर्श-
नावरण १४. ये चउद प्रकृतिना मंद रस सूक्ष्म संपरायने
अरिभ समये वर्तता आंधे. सूक्ष्मत्रिक ३; विकलत्रिक ६; चार
आयु १०, अने देवद्विक नरकद्विक वैक्रियद्विक ये वैक्रियपट्ट १६, ये
सोण प्रकृतिना ज्वन्य रस मनुष्य तिर्य्य आंधे. देव नारकी ये
मांडेली १४ तो लवप्रत्ययेन न आंधे, नरायु तिर्य्य आयु ज्वन्य
स्थितिआंधे ज्वन्य रसतुं छोय ते तो देव अने नारकी ज्वन्य
स्थितिवाणा मांडे न उपजे माटे नज आंधे. उबोतनाम १,
औदारिकद्विक ३, ये त्रणु प्रकृति देवता नारकी उत्कृष्ट संकले-
शवतीं मंद रसे आंधे, ते देवता सनत्कुमारादिधी सहसारांत
जणुवा, तिर्य्य मनुष्य तो अवा संकलेशवतीं नरक घोष्य
ज आंधे. ॥ ७१ ॥

तिरिदुगनिअंतमतमा, जिणमविरयनिरवविणिगथावरयं आसुहमायव सम्मो, व सायथिरसुभजसा सिअरा॥७२॥

तिरिदुगनिअं=तिर्य्यद्विक अने
नीच जात्रने
तमतमा=तमस्तमप्रला
नारकेना छुवा
जिणं=जिन नामकर्मने.
अविरय=अविरत सभ्यगृहष्टि
मनुष्य.
निरयविणं=नारकी विना आकी-
ना त्रणु गतिवाणा छुवा.
इगयावरयं=अकेद्विय जति अने

स्थावर नामकर्मने.
आसुहमा=सौधर्म अने धर्मान
देवसेक सुधीना देवताआ.
आयव=आतप नामकर्मने.
सम्मो व=सभ्यगृहष्टि अथवा मि-
ध्यादष्टि.
सायथिरसुभजसा=सातावेदनी-
य, स्थिरनाम, शुल नाम
अने यश नामने,
सिअरा=तेनी प्रतिपक्षी सहित.

१ मात्र औदारिक अंगोपांग नामकर्मनेन सनत्कुमारादि देवा
उत्कृष्ट संकलेशे वर्तता ज्वन्य रसथी आंधे छे. यीछ ये प्रकृतिने तो
सामान्यतः देवा अने नारको ज्वन्य रसथी आंधे अे विशेष जणुवुं. गुमे
इर्मअंथ रीका मा. ७१.

અર્થ:—તિર્યગ્દિક અને નીચગોત્રને તમસ્તમપ્રભા નારકીના જીવો જઘન્ય રસે આંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જિનનામને જઘન્ય રસે આંધે. નારકી વિના આકીના ત્રણ ગતિવાળા જીવો એકેન્દ્રિય જાતિ અને સ્થાવર નામકર્મને જઘન્ય રસે આંધે, સૌધર્મ અને ધશાન દેવલોક સુધીના દેવતાઓ આતપ નામકર્મને જઘન્ય રસે આંધે, સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા મિથ્યાદષ્ટિ સાતા વેદનીય, સ્થિરનામ, શુભ નામ અને યશનામને તેની પ્રતિપક્ષી સહિત [આઠ પ્રકૃતિને] જઘન્ય રસે આંધે. ૧૧૭૨૧

ચિવેચન:—તિર્યગ્દિક ૨, નીચેગોત્ર ૧, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તમસ્તમા પૃથ્વીના નારકી સમ્યક્વાલિમુખ થતા મિથ્યાત્વના ચરિત્ર પુદ્ગલ વેદતા મંદરસે આંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ આંધીને પછી જિનનામ આંધતો મરતાં મિથ્યાત્વ સન્મુખ વેળાએ સર્વ સંકિલ્પ થકો જિનનામ મંદ રસે આંધે; નારકી વર્ણ શેષ ત્રણ ગતિના જીવ પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામવંત થકા એકેન્દ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, એ એ પ્રકૃતિ મંદ રસે આંધે. સૌધર્મ ધશાન લગેના સર્વસંકિલ્પ આતપ નામ મંદ રસે આંધે, સમ્યક્ત્વી સમ્યક્ત્વથી પડતો સાતા ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩, યશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે આંધે અને વા શબ્દથી સમ્યક્ત્વ પામતો મિથ્યાત્વી ધતર તે અસાતા ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩, અયશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે આંધે. ૧

૧ પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાન સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે અંતઃકોણકોણીથી પંદર કોણકોણી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે વર્તતા સાતા અસાતા અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત પરાવર્તે મંદરસે આંધે તે પછી ત્રીસ કોણકોણી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે માત્ર અસાતાજ આંધે પણ ત્યાં મંદ રસ ન હોય. સાતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૧૫ કોણકોણી સાગરોપમની અને અસાતાની ૩૦ કોણકોણી સાગરોપમની છે. પ્રમત્તથી આગળ વધતા દશમા ગુણસ્થાન સુધી કેવળ સાતાજ આંધે, તે બાર મુહૂર્તના જઘન્ય સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી આંધે. ત્યાં પણ મંદરસ ન હોય. તેજ પ્રમાણે પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ સુધી દશ કોણકોણી

૪ ૪ ૪ ૨ ૨ ૧ ૧ ૧
તસવન્નતેઅચઝમણુ—૪ગ૬દુગપણિંદિસાસપરઘુચ્ચં ।

૬ ૬ ૧ ૩ ૩
સંઘયણાગિહનપુથી, સુભગિઅરતિમિચ્છચઝગ૬આ ।૭૩।

તસવન્નતેચઝ=ત્રસ ચતુષ્ક, વ-
ર્ણચતુષ્ક અને તેજસ ચતુષ્ક,
મણુ૪ગ૬ દુગ=મતુષ્યદ્વિક, ખગ-
તિદ્વિક,
પણિંદિ સાસ પરઘુચ્ચં=પંચે-
દ્રિય જાતિ, ઉચ્છવાસનામ, પરા-
ઘાત નામ અને ઉચ્ચગોત્રને

સંઘયણાગિહ=છ સંઘયણ, છ
સંસ્થાન,
નપુથી=નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગિઅરતિ=સુભગત્રિક, દુર્ભ-
ગત્રિકને
મિચ્છ=મિથ્યાદષ્ટિ
ચઝગ૬આ=ચારે ગતિવાળા.

અર્થ:—ત્રસ ચતુષ્ક, વર્ણ ચતુષ્ક, તેજસ ચતુષ્ક, મતુષ્ય-
દ્વિક, ખગતિદ્વિક, પંચેદ્રિય જાતિ, ઉચ્છવાસ નામ, પરાઘાત
નામ, ઉચ્ચગોત્ર, છ સંઘયણ, છ સંસ્થાન, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગત્રિક દુર્ભગત્રિક [૪૦ પ્રકૃતિ] ને ચારે ગતિવાળા મિથ્યા-
દષ્ટિ છવો જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—ત્રસ ૧, ખાદર ૨, પર્થમ ૩, પ્રત્યેક ૪, એ
ત્રસચતુષ્ક ૪, વર્ણચતુષ્ક ૮, તેજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરુલધુ

સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે
સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ અને યશ અયશ અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત
પરાવર્તે મંદ રસે બાંધે. તે પછી વીશ કોડકોડી સુધી સ્થિતિબંધના અધ્યવ-
સાયે કેવળ અસ્થિર, અશુભ અને અયશજ બાંધે પણ તે મંદ રસે ન
બાંધે, આ છ પ્રકૃતિમાં ત્રણ શુભ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ કોડકોડીની
અને ત્રણ અશુભ પ્રકૃતિની વીશ કોડકોડી સાગરોપમની છે. પ્રમતથી
આગળ એ છ માંહેલી ત્રણ શુભ પ્રકૃતિજ બંધાય, એ બાબત સાતાના
બંધની પેઠે પૂર્વોક્ત રીતે વિચારી લેવી. [આનો અર્થ એ થાય છે કે
કેટલીક સપ્રતિપક્ષ પ્રકૃતિઓનો પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે જ મંદ રસ
બંધાય છે, પણ અવસ્થિત પરિણામે નહિ]—જુઓ આ ગાથાની ટીકા.

૩, નિર્માણ ૪, એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૨, મનુષ્યદિક ૧૪, વિહાયોગ-
તિક્ક ૧૬; પંચે દ્રિયજાતિ ૧૭, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧૮, પરાઘાત ૧૯,
ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૨૦, છ સંઘયણ ૨૬, છ સંસ્થાન ૩૨, નપુ'સકવેદ
૩૩, સ્ત્રીવેદ ૩૪; સુભગ નામ-સુસ્વર નામ-આદેય નામ એ
સુભગત્રિક ૩૭, ધતર તે દુર્ભંગ-દુઃસ્વર-અનાદેય એ દુર્ભંગ-
ત્રિક ૪૦, એ ચાળીસ પ્રકૃતિનો મંદ રસ ચારે ગતિના મિથ્યાત્વી
છવ આંધે. ત્યાં પણ પંચે દ્રિય જાતિ ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ ૩,
શુભવર્ણ ચતુષ્ક ૭, પરાઘાત ૮, અગુરુલઘુ ૯, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧૦,
ત્રસ્યચતુષ્ક ૧૪ અને નિર્માણ ૧૫, એ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશી મંદ રસે
આંધે અને સ્ત્રીવેદ નપુ'સકવેદનો મંદ રસ તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ હોય
તે આંધે. શેષ ૨૩ પ્રકૃતિનો મંદ રસ મિથ્યાદષ્ટિ પણ પરાવર્ત-
માન મધ્યમ પરિણામી આંધે. ૧ ॥૭૩ ॥

ચંડ તેઅવન્ન વેઅણિઅ, નામણ્ણોસ સેસધુવવંધો ।

ઘાઈણં અજંહન્નો, ગોણ દુવિહો ઇમો ચંડહા ॥૭૪॥

૧ મનુષ્યદિકની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પંદર ડોઝડોડી સાગરોપમની અને
શુભ વિહાયોગતિ સુભગ, સુસ્વર, આદેય, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર, પ્રથમ સંઘયણ તથા
પ્રથમ સંસ્થાનની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ ડોઝડોડી સાગરોપમની છે, આ શુભ
પ્રકૃતિઓનો મંદ રસ પોતપોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિથી આરંભીને પ્રતિપક્ષી
પ્રકૃતિઓની સાથે તેઓની નબન્ય સ્થિતિ અંતઃક્રાઝડોડી સાગરોપમ
સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે
બંધાય, તે અંતર્મુદ્દર્ત અંતર્મુદ્દર્ત પરાવર્તે બંધાય. હુ'ક સંસ્થાન અને
સેવાર્ત સંઘયણની ચતુષ્કમે વામન સંસ્થાન તથા કીલિકા સંઘયણ સાથે
પોતપોતાની નબન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે. તેજ પ્રમાણે શેષ સંઘયણ
સંસ્થાનની સંલવતાં શેષ સંઘયણ અને સંસ્થાન સાથે પોતપોતાની
નબન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે. એ સ્થિતિસ્થાનો વિષે મિથ્યાદષ્ટિ પરા-
વર્તમાન મધ્યમ પરિણામે મંદ રસ આંધે. અહીં ભાવના પોતાની મેજ
વિચારી લેવી: જુઓ આ ગોથાની ટીકા.

જડતેઅવજન=તૈજસ ચતુષ્ક અને
શુભ વર્ણચતુષ્કનો.
વેયણિઅનામ=વેદનીય કર્મ
અને નામકર્મનો,
અણુકોસ=અનુકૃષ્ટ રસબંધ
સેસધુવબંધી=બાકીની [૪૩]
ધ્રુવબંધિ પ્રકૃતિનો
ઘાઈણં=ઘાતી પ્રકૃતિનો

અજહજો=અજઘન્ય રસબંધ
ગોપ=ગોત્ર કર્મનો
દુવિહો=અનુકૃષ્ટ અને અજઘ-
ન્ય રસબંધ;
ઈમો=આ
જડહા=ચાર પ્રકારે સાદિ,
અનાદિ, ધ્રુવ. અધ્રુવ

અર્થ.—તૈજસ ચતુષ્ક, શુભ વર્ણ ચતુષ્ક, વેદનીયકર્મ અને નામકર્મનો અનુકૃષ્ટ રસબંધ તથા બાકીની [૪૩] ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ અને [૪] ઘાતી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ અને ગોત્ર કર્મના [અનુકૃષ્ટ અને અજઘન્ય] અને રસબંધ, એ ચાર પ્રકારે [સાદિ ધ્રુવાદિ] છે. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—હવે અનુભાગબંધને સુગમ કરવા માટે મૂળ પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરુલધુ ૩, નિર્માણ ૪ અને પ્રશસ્ત વર્ણ ચતુષ્ક ૮, એનો અનુકૃષ્ટ રસ બંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩, અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય. જડહા પદ આગળ કહેશે તે ઇલાં લેવું. તથા વેદનીય ૧, નામકર્મ ૨, એ બે મૂળ પ્રકૃતિનો અનુકૃષ્ટ બંધ તે પણ ચારે ભેદે હોય. તથા તૈજસ ચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩. ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે પણ ચાર ભેદે હોય. ઘાતી તે જ્ઞાનાવરણ ૧, દર્શનાવરણ ૨, મોહનીય ૩, અંતરાય ૪; એ ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે ચાર ભેદે હોય. અને ગોત્ર કર્મનો અનુકૃષ્ટ અને અજઘન્ય એ બે પ્રકારનો રસબંધ તે ચારે ભેદે હોય. ॥ ૭૪ ॥

સેસંમિ દુહા અણુભાગબંધો સમતો
વર્ણ્યાનું સ્વરૂપ

ઈમ દુગણુગાઈ જા અભવણતણુણિઆણુ.

સ્વંધા ડરલોચિઅવમ્મણા ડતહ અગહર્મતરિયા ॥૭૫॥

સેસંમિ=ખાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધને વિષે.
 ડુહા=એ પ્રકારે-સાદિ, અમુવ
 જગ દુગણુગાર=એકાણુક, ક્રય-
 ણુકથી માંડીને
 જા=યાવત
 અભવણંતગુણિયાણુ=અભવ્યથી
 અનંતગુણુ પરમાણુવાળા

સંઘા=સ્કંધો.

ઝરલોચિયવગ્ગણા=ઓદા-
 રિકને લાયક વર્ગણા
 [ધાય છે.]

તદ્વ=તથા

અગદ્દાનંતરિઆ=અહુણુયોગ્ય
 વર્ગણુની વચ્ચે અઅહુણુ-
 યોગ્ય વર્ગણા.

અર્થ:—ખાકીની પ્રકૃતિ અને ખાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધને વિષે એ પ્રકારે [સાદિ-અમુવ] બંધ હોય. એકાણુક ક્રય-ણુકથી માંડીને યાવત અભવ્ય છવો કરતાં અનંતગુણુ પરમાણુવાળા સ્કંધોની ઓદારિકને અહુણુ યોગ્ય વર્ગણા ધાય છે, તેમજ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ અહુણુ યોગ્ય વર્ગણાના અંતરે અઅહુણુ યોગ્ય વર્ગણા હોય. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—શેષ અનુક્રમ સર્વ પ્રકારનો રસબંધ તે સાદિ ૧, અમુવ ૨, એ એ ભેદે હોય. હવે એ સર્વ ભાંગા જણવાનો ભાવાર્થ લખીએ છીએ, પ્રથમ તૈજસ ૧, કાર્મણુ ૨, અગુરુલકુ ૩, નિર્માણુ અને પ્રશસ્ત વર્ણાદિક ચતુષ્ક ૮; એ આઠ પ્રકૃતિનો અનુક્રમ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે ક્ષપક અપૂર્વકરણુવાળો દેવગતિ યોગ્ય ૩૦ પ્રકૃતિના બંધને ઉચ્છેદ સમયે કરે; શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે અતિ વિશુદ્ધ કરે; તદ્યોગ્ય અતિ વિશુદ્ધતા ત્યાં જ હોય તે માટે. તે ૮ પ્રકૃતિનો ઉપશમ શ્રેણીએ અનુક્રમ રસબંધ પામીએ ક્ષપક થકી ઉપશમક શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ આજો કરે તે માટે. તે ઉપશાંતમોહે સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી અનુક્રમ રસ બંધે ત્યારે તે સાદિ ૧. તે ઉપશાંતપણુ પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩; ભવ્યને અમુવ ૪. સેસંમિ ડુહા એ પદ સહજે બેડુવુ. તે માટે એ ૮ પ્રકૃતિના શેષ ઉત્કૃષ્ટ ૧, જઘન્ય ૨ અને અજઘન્ય ૩, એ ત્રણ રસબંધને વિષે સાદિ ૧,

અમુવ ૨, એ એ ભેદ હોય, તે આ પ્રમાણે—એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ક્ષપકને અપૂર્વકરણે હોય, તે પ્રથમ જ બાંધવા માંડ્યો તે માટે સાદિ ૧, તે એક [એ] સમય જ હોય આગળ ન જ હોય તે માટે અમુવ ૨. તથા એ ૮ નો જઘન્ય રસ સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશવર્તી મિથ્યાત્વી પર્યાપ્તો સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય બાંધે; શુભ પ્રકૃતિ માટે; તે એક સમય કે એ સમય લગે બાંધે તે વાર પછી વળી કાળાંતરે સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશ પામીને જઘન્ય બાંધે; એમ જઘન્ય અજઘન્યને વિષે કરતા જીવને સાદિ અને અમુવપણું હોય તથા વેદનીય અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે—તે એને અંતર્ગત સાતા અને યશ એ એ પ્રકૃતિ આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીએ; ઉપશામક શુભપ્રકૃતિનો તેથી ઓછો રસ બાંધે તે તે માટે તેને અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે તે ઉપશાન્તપણું જેઓ પામ્યા નથી તેને આનાદિ ૨, મુવ અમુવ પૂર્વવત્ ૪. અને શેષ ઉત્કૃષ્ટ, જઘન્ય અને અજઘન્ય રસબંધને વિષે સાદિ, અમુવ એ એ ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે—વેદનીય કર્મ અને નામકર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસ ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયે બાંધે, તે પ્રથમ બાંધવા માંડે ત્યારે સાદિ, આગળ નહીં બાંધે તે માટે અમુવ; એનો જઘન્ય રસ તો સમ્યક્ત્વી અથવા મિથ્યાત્વી મધ્યમ પરિણામવંત બાંધે, સર્વવિશુદ્ધ તો શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે અને સર્વસંકિલ્બે તો અશુભ—અસાતા અયશનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે તે માટે ઈહાં મધ્યમ પરિણામી કહ્યો. એ જઘન્ય તે અજઘન્યથી ઉતરીને બાંધે તે માટે સાદિ, તે જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટે ૪ સમય લગે બાંધે; પછી અજઘન્ય બાંધે તે માટે અમુવ. અજઘન્યપણું જઘન્ય સાથે પરિવર્તિતાં હોય, માટે સાદિ અને અમુવપણું હોય. તથા તેજસચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩ મુવબંધીનો અજઘન્ય રસબંધ ચાર [૪] ભેદે હોય. તે આ પ્રમાણે—જ્ઞાનાવરણીય ૫ દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે અશુભ માટે જઘન્ય રસ બંધાય, તેથી અન્ય સર્વ અને ઉપશામત્રેણિએ પણ અજઘન્ય બંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને

પડતો વળી આંધે તે સાદિ ૧, ઉપશમત્રેણિ જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. સંબલન ૪ કપાય ક્ષપક અનિવૃત્તિઆદરે પોતપોતાના અંધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે અંધાય. તેથી અન્યને ઉપશમત્રેણિએ અજઘન્ય અંધ હોય. તે ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અઅંધક થઇને પડતો અજઘન્ય રસ આંધે ત્યારે સાદિ ૧, એ ઉપશાન્તપણું પૂર્વે અપ્રાપ્તને [જે નથી પામ્યા તેને] અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વની જેમ ૪. એ નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષક, ભય, જુગુપ્સા અને ઉપઘાત એ ૯ પ્રકૃતિ ક્ષપક અપૂર્વકરણવાળો પોતપોતાને અંધોચ્છેદ સમયે જઘન્ય રસે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. તે ઉપશમત્રેણિએ અંધનો ભેદ કરીને પડતો વળી અજઘન્ય આંધે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે અઅંધકપણું પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪, પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો સંચમસન્મુખ દેશનિરતિ અતિ વિશુદ્ધ પોતાના ગુણઠાણને અત્ય સમયે વર્તતો જઘન્ય રસ આંધે. તે થકી અન્ય તે સર્વ અજઘન્ય. તે સંચમાદિક પામી અઅંધક થઇને વળી પડતો અજઘન્ય આંધે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો જઘન્ય રસઅંધ અવિરતિ ગુણઠાણને અંતે એમ જ [પૂર્વોક્ત રીતે] કહેવો, ભાંગા ૪ પણ એમ જ જણવા. અનંતાનુખંધી ૪, થીણદ્વિત્રિક અને મિથ્યાત્વ એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસઅંધ મિથ્યાત્વી સમ્યક્ત્વ સહિત સંચમને સન્મુખ થકો પોતાના ગુણઠાણને ચરમ સમયે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયે તેનો અઅંધક થઈ પડતો પાછો આંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે અઅંધકપણું નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. હવે એ ૪૩ ધ્રુવઅધિના શેષ જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુત્કૃષ્ટ એ ત્રણને વિધિ એ ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે—એ સર્વ પ્રકૃતિના જઘન્ય રસઅંધનાં સ્થાન કહ્યાં, ત્યાં પ્રથમ જ આંધવા માંડે તે સાદિ ૧, તેનો અઅંધક થાય ત્યારે અધ્રુવ ૨, એ ૪૩ નો ઉત્કૃષ્ટ અંધ મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશી સંજ્ઞી પર્યાપ્ત પચેન્દ્રિય આંધે, તે ૧-૨ સમય આંધે, ત્યારપછી અનુત્કૃષ્ટ આંધે, કાળાન્તરે વળી ઉત્કૃષ્ટ રસ આંધે; તે માટે સાદિ અધ્રુવ; એ એ ભાંગા હોય. તથા જ્ઞાનાવ-

રણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, મોહનીય ૩ અને અંતરાય ૪ એ ચાર મૂળ ઘાતિ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો અનિવૃત્તિબાદર ક્ષપકને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય, શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય. તેથી અન્યત્ર ઉપશામશ્રેણિએ પણ ઘાતીનો અનુભાગ અજઘન્ય જ બંધાય, ક્ષપક થકી ઉપશામક વિશુદ્ધિએ અનંતગુણ હીન હોય તે માટે. તે અજઘન્ય બંધનો ઉપશાંત-મોહો અબંધક થઇને પડતો વળી બંધક થાય ત્યારે સાદિ ૧; તે ઉપશાન્તપણું પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. તે ૪ ઘાતીના શેષ જઘન્ય, અનુકૃષ્ટ અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ રસબંધ એ ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદરને અંત્ય સમયે અને શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપકને સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે જઘન્ય રસબંધ હોય; તે પ્રથમ બંધે તે માટે સાદિ ૧, આગળ અબંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨, ઘાતી ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તે સર્વસંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્વામ્ સંજ્ઞી પચ્ચદ્રિય બાંધે, તે એક સરાય અથવા એ સમય લગે બાંધે પછી અનુકૃષ્ટ બાંધે, તે વળી જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે અને ઉત્કૃષ્ટથી અનંતી ઉત્સર્પણી અવસર્પિએ ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે, એમ ઉત્કૃષ્ટ-અનુકૃષ્ટની પરાવૃત્તિએ એનો રસબંધ સાદિ અધ્રુવ હોય, ૨. ગોત્ર કર્મનો અજઘન્ય અને અનુકૃષ્ટ બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-કોષક સાતમી નરકનો તારકી સમ્યક્ત્વ પામવાને સન્સુખ યથાપ્રવૃત્તિબાદિ ત્રણ કરણ કરીને મિથ્યાત્વની એ સ્થિતિ કરવે કરીને અંતરકરણ કરે, ત્યાં હેકલી સ્થિતિ પ્રતિસમયે વેદતો થકો સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિ અગાઉ મિથ્યાત્વને ચરમ સમયે નીચગોત્રનો જઘન્ય રસબંધ કરે, એ મિથ્યાત્વની સત્તા લગે ભવસ્વભાવે જ નિર્ચગ્ યોગ્ય નીચગોત્ર બાંધે, તે થકી અધિક મિથ્યાત્વાવસ્થાએ નીચ ગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે અને સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉચ્ચગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે. એ અજઘન્ય પ્રથમ બાંધવા માટે તે માટે સાદિ, પૂર્વે સમ્યક્ત્વ નથી પામ્યો તેને અનાદિ, અભવ્યને ધ્રુવ, ભવ્યને પછીથી જઘન્ય થાય તે માટે અધ્રુવ ૪; જઘન્ય પણ આદિ અંત સહિત માટે સાદિ અધ્રુવ તથા એનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ઉચ્ચગોત્ર આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે પામીએ અને ત્યાં

ઉપશામકને અનુકૃષ્ટ રસખંધ હોય તેનો ઉપશાન્તમોહો અખંધક થઈ પડતો ફરી અનુકૃષ્ટ ખાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે ઉપશામક પાણી અણપામ્યાને અનાદિ ૨, લવ્યને અધ્રુવ ૩, અલવ્યને નીચગોત્ર આશ્રયી ધ્રુવ ૪, અને ઉચ્ચગોત્રનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તે. સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપક ખાંધવા માંડે તે માટે સાદિ, ક્ષીણમોહો અખંધક થાશે તે માટે અધ્રુવ. હવે શેષ અધ્રુવખંધી ૭૩ પ્રકૃતિ અને આયુ કર્મ મૂળ પ્રકૃતિ એનો જન્મન્ય, અજન્મન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુકૃષ્ટ એ ચારે પ્રકારનો રસખંધ તે સાદિ અધ્રુવ, એ બેજ ભેદે હોય. અધ્રુવખંધી અને પરાવર્તમાન છે માટે.

હવે એના ભાંગાની સંખ્યા લખીએ છીએ—૭ મૂળ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦, ગોત્રના ૧૨ અને આયુના ૮, એવં આઠે મૂળ પ્રકૃતિના ૮૦ ભાંગા થાય. ધ્રુવખંધી ૪૭ ના એકેકીના દશ દશ એવં ૪૭૦ અને અધ્રુવખંધી ૭૩ ના એકેકીના આઠ આઠ એવં ૫૮૪, એ બંને મળી ૧૦૫૪ ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાંગા થાય. મૂળ ઉત્તર બંનેના મળી ૧૧૩૪ ભાંગા થાય. એ રીતે અનુભાગખંધ સવિસ્તરપણે વખાણ્યો. इति अनुभागबंध ॥

જેનમુ જયતિ શાસનમુ

॥ પ્રદેશખંધ ॥

હવે પ્રદેશબંધ કહે છે—ત્યાં પ્રથમ ઔદારિકાદિક આઠ વર્ગણા કહે છે. ઇહાં લોકને વિષે એકેકા પરમાણુ જેટલા છે તેટલા સર્વની એક વર્ગણા, એકાકીપણે કરીને પરસ્પર સખતીય માટે. દ્વયણુક સર્વની એક વર્ગણા, ત્ર્યણુક સર્વની એક વર્ગણા, ઇત્યાદિ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ સંખ્યાન પ્રદેશના અનંતા સ્કંધની સખતીયવર્ગરૂપ સંખ્યાતી વર્ગણા, અસંખ્ય પ્રદેશના સ્કંધની અસંખ્યાતી વર્ગણા, અનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતી વર્ગણા અને અનંતાનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતાનંત વર્ગણા; સખતીય પુદ્ગલનો સમૂહ તે વર્ગણા કહીએ. એ સર્વ

૧ કર્મત્રયની ટીકામાં સ્વખતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું છે, ત્યારે કર્મપ્રકૃતિની ટીકામાં સ્કંધ અને વર્ગણા એકાદૈક કહ્યા છે, કારણ કે સ્કંધ-વર્ગણાની અવગાહના અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગની કહી છે.

સ્તોકઅણ્મયપણે કરીને સ્થૂલભાટે જીવને ગ્રહવાને કામ ન આવે તે માટે અગ્રહણ યોગ્ય જાણવી. એ સર્વ ઉદ્દેશ્યોને અભવ્યથી અનંતગુણે અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલા પરમાણુએ નિષ્પત્ત સ્કંધ તે ઔદારિકપણે ગ્રહણુ યોગ્ય વર્ગણા થાય, તે કહે છે—એક પરમાણુ, બે પરમાણુ, યાવત અભવ્ય જીવ થકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલે પરમાણુએ નિષ્પત્ત બે સ્કંધ તે ઔદારિક શરીરયોગ્ય વર્ગણા હોય ૧; ઉદાર-સ્થૂલ સ્કંધવડે નિષ્પત્ત તે ઔદારિક શરીર, તેની વર્ગણા તે સજ્જતીય પુદ્ગલનો સમૂહ, એ ઔદારિકની જઘન્ય વર્ગણા; તે પછી એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ મધ્યમ ગ્રહણુ યોગ્ય વર્ગણા ત્યાં લગે જાણવી કે જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટી થાય. તે ઉત્કૃષ્ટી વર્ગણા થકી ઉપરાંત એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઔદારિકને અગ્રહણુ યોગ્ય જઘન્ય વર્ગણા થાય ॥ ૭૫ ॥

જૈન સાઈટ

૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

એવેવ વિઝવ્વાહાર, —તેઅભાસાણુપાણમણકમ્મે ।

સુહુમા કમાવગાહો, ઝૂણૂંગુલઅસંખંસો ॥ ૭૬ ॥

એવેવ=એ પૂર્વોક્ત પ્રમાણેજ
વિઝવ્વાહાર=તેઅભાસાણુપાણ-
મણકમ્મે=વૈક્રિય, આહારક,
તૈજસ, ભાષા, શ્વાસોચ્છ્વાસ
મન અને કાર્મણુ વર્ગણાછે.

સુહુમા=સૂક્ષ્મ

કમ=અતુકમે
અવગાહો=અવગાહના
ઝૂણૂંગુલ=ઓછી ઓછી
અંગુલ અસંખંસો=અંગુલનો અ-
સંખ્યાતમે ભાગ.

સ્વજ્જતીય સ્કંધના સમૂહને વર્ગણા કહેવામાં આવે તો તે લોકવ્યાપી હોવાથી તેની અવગાહના લોકપ્રમાણુ થાય. વર્ગણા અને સ્કંધ એકાર્થક જ્યાં કહ્યાં હોય ત્યાં તો અવગાહનાનો વાંધો નથી, જ્યાં સ્વજ્જતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું હોય ત્યાં અવગાહના સ્કંધની લેવામાં આવે તો ધરાધર બંધમેસતું થાય એટલે કર્મત્રંચની ટીકાના હિસાબે સ્કંધની અવગાહના લેવી પણ વર્ગણાની નહિ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારેજ વૈક્રિય, આહારક, તૈજસ, ભાષા, ધ્યાસોન્ધ્યાસ, મન અને કાર્મણ વર્ગણા હોય એ ઔદારિકાદિ વર્ગણા અનુક્રમે સૂક્ષ્મ જાણવી, અને તેની અવગાહના ઝાઝી ઝાઝી અંગુલનો અસંખ્યાતમે ભાગ હોય. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એમજ પૂર્વોક્ત ઔદારિકની અહલુયોગ્ય તથા અઅહલુયોગ્ય વર્ગણાની જેમ વૈક્રિય વર્ગણા ૨, આહારક વર્ગણા ૩, તૈજસ વર્ગણા ૪, ભાષા વર્ગણા ૫, આનપ્રાણ તે ધ્યાસોન્ધ્યાસ વર્ગણા ૬, મનોવર્ગણા ૭ અને કાર્મણવર્ગણા ૮ જાણવી. એનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે—જે ઔદારિક વર્ગણા પૂર્વે કહી તેથી એકાદિ પરમાણુએ અત્રિક તે બહુ અણુએ નિષ્પન્ન અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે ઔદારિકને અહવા યોગ્ય નહીં, તેમજ વૈક્રિયને પણ સ્વલ્પ અણુએ નિષ્પન્ન અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અઅહલુયોગ્ય હોય. ત્યાર પછી એક અણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય વૈક્રિય અહલુયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટ વૈક્રિય પ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, ત્યાર પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય અઅહલુયોગ્ય વર્ગણા થાય એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટી અઅહલુ વર્ગણા થાય. તે વૈક્રિયને બહુ અણુ અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે અઅહલુ યોગ્ય હોય અને આહારકને સ્તોક અણુ અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અઅહલુ યોગ્ય હોય, તે પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય આહારક પ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ અનુક્રમે આઠેને અહલુ યોગ્ય વર્ગણા અને વચ્ચે અઅહલુ યોગ્ય વર્ગણા કહેવી. એ પ્રમાણે વર્ગણા કહી. કર્મપ્રકૃત્યાદિક્ક અચને વિષે તો તે ઉપર પણ ધ્રુવ અચિત્તાદિક વર્ગણા કહી છે પણ તેનું અહીં પ્રયોજન નથી તે માટે ન કહી. એ વર્ગણા યથોક્તરે [અનુક્રમે] એકેક થકી સૂક્ષ્મ છે. એ આઠેની અવગાહના—ક્ષેત્રવ્યાપ્ત અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને તે એકેકથી ભિન્ની-એકેકથી નહાની હોય; પુદ્ગલ દ્રવ્યને વિષે જેમ ઘણાનો સમુદાય મળે તેમ સૂક્ષ્મ પરિણામ થાય તે માટે, ઔદારિક અહલુયોગ્ય વર્ગણા અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે હોય; તે થકી

તેની અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણાની અવગાહના નહાની, એમ અનુક્રમે સર્વ વર્ગણાની અવગાહના એકેક થકી નહાની કહેવી. ॥૭૬॥

इक्किक्कहिआ सिद्धाणंतंसा अंतरेसु अग्गहणा ।

सव्वत्थ जहन्नुच्चिआ, निअणंतंसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥

इक्किक्कहिआ=એકેક પરમાણુ
વડે અધિક

सिद्धाणंतंसा=સિદ્ધોના અનં-
તમે ભાગે

अंतरेसु=અંતરાલે-ઔદારિકાદિ
વર્ગણાના મધ્યે

अग्गहणा=અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા

सव्वत्थ=સર્વ વર્ગણાને વિષે
जहन्नुच्चिआ=જઘન્ય બ્રહ્મણ્ય વર્ગ-
ણાથી.

निअणंतंसाहिआ=પોતાના અ-
નંતમે ભાગે અધિક

जिट्ठा=ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા.

અર્થ:—એકેક પરમાણુવડે અધિક સિદ્ધોના અનંતમે ભાગે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના મધ્યે અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા હોય સર્વ વર્ગણાને વિષે જઘન્ય બ્રહ્મણ્ય યોગ્ય વર્ગણાથી પોતાના અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય. ॥૭૭॥

વિવેચન:—અને તે વર્ગણા પરમાણુએ એકેક થકી આધકી હોય અને અંતરે એટલે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના વચ્ચે એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિ છે જેને વિષે એવા સ્કંધો વાળી સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્ય થકી અનંતગુણી એટલી અબ્રહ્મણ્ય વર્ગણા હોય. સર્વત્ર-સર્વળે જઘન્ય બ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા થકી પોતાને અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય. ઔદારિકની જઘન્ય બ્રહ્મણ્ય વર્ગણાના પરમાણુનો અનંતમે ભાગ ઔદારિકની જઘન્ય બ્રહ્મણ્ય વર્ગણા માંહે ભેળવીએ ત્યારે ઔદારિકને ઉત્કૃષ્ટ બ્રહ્મણ્ય યોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ સર્વ વર્ગણા કહેવી. એટલાજ માટે જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટને અંતરાલે અનંતી મધ્યમ વર્ગણા સર્વ વર્ગણાને વિષે હોય ॥૭૭॥

કેવાં કર્મદલિક પ્રહણુ થાય ?

અંતિમચડફાસદુગંધ,—પંચવન્નરસકમ્મલંધદલં ।

સવ્વજિઅણંતગુણરસ,—મણુજુત્તમણંતયપ્પસં ॥૭૮॥

પ્પગપ્પસોગાઢં, નિઅસવ્વપ્પસઓ ગહેહ્ જિઓ ।

થોવો આડ તદંસો, નામે ગોપ્ સમો અહિઓ ॥૭૯॥

અંતિમચડફાસ=છેવટના
ચાર સ્પર્શી,

દુગંધ=એ ગંધ,
પંચ વ્વણ્ણરસ=પાંચ વર્ણુ,
અને પાંચ રસવાળા.

કમ્મલંધદલં=કર્મસ્કંધ દ્ર-
વ્યને

સવ્વજિઅણંતગુણરસં=સર્વ
જીવો કરતાં અનંતગુણુ
રસવાળા,

અણુજુત્તં=અણુઓ વડે યુક્ત

અણંતયપ્પસં=અનંત પ્રદે-
શોવાળા.

પ્પગપ્પસોગાઢં=એક પ્રદેશ

[ક્ષેત્ર] ને વિષે અવગાહી રહેલ
નિયસવ્વપ્પસઓ=પોતાના સર્વ
પ્રદેશો વડે.

ગહેહ્=પ્રહણુ કરે.

જિઓ=જીવ

થોવો=સર્વ થકી થોડો.

આડ=આયુષ્ય=કર્મને.

તદંસો=તે [અનંત સ્કંધમય
કર્મ દ્રવ્ય] નો અંશ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોપ્=ગોત્રકર્મને વિષે,

સમો=સરખો.

અહિઓ=વિશેષાધિક

અર્થ:—છેવટના ચાર સ્પર્શી, એ ગંધ, પાંચ વર્ણુ અને પાંચ
રસવાળા કર્મસ્કંધને સર્વ જીવો કરતાં અનંતગુણુ રસવાળા
અણુઓવડે યુક્ત, અનંત પ્રદેશોવાળા; એક પ્રદેશ [ક્ષેત્ર]ને
વિષે અવગાહી રહેલ કર્મસ્કંધને પોતાના સર્વ પ્રદેશોવડે જીવ
પ્રહણુ કરે છે, તે [પ્રહણુ કરેલા અનંત સ્કંધમય કર્મદ્રવ્ય] નો
સર્વથી થોડો ભાગ આયુષ્ય કર્મરૂપે પરિણમે, નામકર્મ અને
ગોત્રકર્મને વિષે સરખો અને આયુષ્ય કરતાં આધિક ભાગ
પરિણમે ॥ ૭૮-૭૯ ॥

વિવેચન—હવે જેવાં કર્મના દાંડયાં જીવ લે છે તે કહે છે.—
આઠ [સ્પર્શ] મધ્યે છેલ્લા ચાર સ્પર્શ—શીત, ઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ
અને રૂક્ષ એ ચાર સ્પર્શવંત હોય. એક પરમાણુ માંહે તે
સ્નિગ્ધ-ઉષ્ણ ૧, રૂક્ષ-શીત ૨, સ્નિગ્ધ-શીત ૩, રૂક્ષ-ઉષ્ણ ૪
એમ એ જે સ્પર્શજ હોય પણ ઘણા પરમાણુ માટે ૪ સ્પર્શ-
વંત હોય. તથા જે ગંધવંત, પાંચ વર્ણવંત અને પાંચ રસવંત
એવું કર્મસ્કંધનું દલિયું છે, વળી સર્વ જીવ થકી અનં-
તગુણ રસવંત પરમાણુએ યુક્ત-એકેકા પરમાણુને વિષે સર્વ
જીવ થકી અનંતગુણ રસના અવિભાગ પાલન-છેદ છે ત્યાં એવા
પરમાણુએ યુક્ત અને અનંતગુણ પરમાણુએ યુક્ત, એક પ્રદેશ-
વગાઠ તે જે પ્રદેશે [આકાશપ્રદેશોને વિષે] જીવ અવગાહી રહ્યો
છે તે પ્રદેશે અવગાહી રહેલ પણ અનંતર પરંપર પ્રદેશાવગાઠ
નહીં, એવા કર્મસ્કંધના દલપ્રત્યે જીવ પીતાને સર્વ પ્રદેશે કરીને
ગ્રહે. સ્વક્ષેત્રાવગાઠ કર્મદલ લેવાને એક પ્રદેશ પ્રવર્તે એટલે સર્વ
પ્રદેશે કરીને અનંતર પરંપરાએ તે દ્રવ્ય લેવાને પ્રવર્તે, જેમ
કોષક વસ્તુ લેવાને કાળે અંગુલી પ્રવર્તે એટલે કરતલ મણિબંધ
ભુજા ખભો એ સર્વ અનંતર પરંપરાએ બળ કરે, સર્વ જીવ-
પ્રદેશોનો સાંકળના આંકડાની પેઠે પરસ્પર સંબંધ છે માટે. એ
દષ્ટાંત જાણવું.

॥ કર્મ પ્રદેશોની વહેંચણુ ॥

હવે એક અધ્યવસાયે ગ્રહ્યા જે કર્મ યુદ્ધગલ તેનો આઠે
કર્મને કેટલો ભાગ આવે તે કહે છે— અષ્ટવિધ બંધકને કર્મ-
દલના આઠ ભાગ થાય, સપ્તવિધ બંધકને સાત ભાગ થાય અને
ષડ્વિધ બંધકને છ ભાગ થાય. ત્યાં અષ્ટવિધ બંધક હોવાથી
આયુઃકર્મને ભાગ થોડા પરિણમે; અન્ય કર્મની અપેક્ષાએ
અદપાસ્થતિક માટે. તે થકી નામકર્મ અને ગાત્રકર્મને વિષે
ભાગ આંધકો પરિણમે, આંધકી સ્થિતિ માટે. બંનેને સ્વસ્થાને
[માંહોમાંહે] સરખો ભાગ હોય. સરખી સ્થિતિ છે માટે.
॥ ૭૮-૭૯ ॥

૧ રાગાદિ રનેહગુણના યોગે જીવ.

વિગ્ધાવરણે મોહે સવ્વોવરિ વેઅણીઙ્ઞ જેણપ્પે ॥
તસ્સ ફુડત્તં ન હવ્વઙ્ઞ, ઠિઈવિસેસેણ સેસાણં ॥ ૮૦ ॥

વિગ્ધાવરણે=અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.
સવ્વોવરિ=સર્વથી અધિક
વેયણીઙ્ઞ=વેદનીય કર્મને વિષે.
જેણ=જે કારણ માટે.

અપ્પે=થોડાં દાણક છે.
તસ્સ=તે [વેદનીય કર્મ] નો
ફુડત્તં=સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ
ન હવ્વઙ્ઞ=ન હોય, ન થાય.
ઠિઈવિસેસેણ=સ્થિતિ વિશેષ કરીને,
સ્થિતિની અપેક્ષાએ.
સેસાણં=ખાકીના કર્મનો.

અર્થ—અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે અધિક અને માંહોમાંહે સરખો; મોહનીય કર્મને વિષે તેથી અધિક અને વેદનીય કર્મને વિષે સર્વથી અધિક ભાગ પરિણમે. જે કારણ માટે થોડાં દાણક છે તે [વેદનીય] નો સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ ન થાય અને ખાકીના કર્મનો સ્થિતિવિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ હોય. ॥ ૮૦ ॥ જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

વિવેચન:—તે થકી અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય એ ત્રણનો ભાગ અધિક અને સ્વસ્થાને એ ત્રણનો તુલ્ય. તે થકી મોહનીયનો ભાગ અધિક; અધિકી સ્થિતિ માટે, સર્વ ઉપર-સર્વથી અધિક વેદનીયનો ભાગ હોય. જે કારણ માટે તે વેદનીયનો ભાગ અધિક હોય તો તે વેદનીયના મુખ-દુઃખાદિકનો અનુભવ સ્પષ્ટ ન હોય. સ્વભાવે જ વેદનીયનાં પુદ્ગલ ઘણાં મળે ત્યારે સ્વકાર્ય કરવા સમર્થ થાય, વેદનીય ઠાળી સાત

જેમ ચાર પ્રકારના આહારમાં અશન, પાન અને પાદિમના પુદ્ગલો ઘણાં છતાં પોતાના [તત્તિલક્ષણ] કાર્યને કરી શકે છે અને સ્વાદિમના પરમાણુ થોડાં છતાં સ્વકાર્યને કરી શકે છે તેમ અહીં અશનાદિ તુલ્ય વેદનીય અને સ્વાદિમ તુલ્ય ખાકીનાં સાત કર્મ જાણવાં—પંચસત્રમહ.

વળી જેમ વિષ અદ્ય હોય તોપણ મારણાદિ કાર્ય કરી શકે અને દેહાં ઘણાં હોય ત્યારે મારણાદિ થાય, તેમ અહીં પણ ઘટાવતું-સ્વોપેત્ર ટીકા.

કર્મને સ્થિતિ વિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ જાણવું, એટલે જે કર્મની અધિકી સ્થિતિ તેને અધિકો ભાગ અને જિની ઓછી સ્થિતિ તેને ઓછા ભાગ આવે. **જ્ઞાન ૩**

અહીં કોઈક પૂછે કે-જે સ્થિતિને અનુરોધે ભાગનું અલ્પ-બહુત્વ કહ્યા છે, તે આયુર્ભાગની અપેક્ષાએ નામ-ગોત્રનો ભાગ સંખ્યાતચુણો પામે, તે ઘડો વિશેષાધિક કેમ કહ્યો? તત્ત્વોત્તર-સ્થિતિને અનુસારે તે આયુઃ સંખ્યાતચુણ હીન ભાગ પામે પણ શેષ કર્મના ઉદયની અપેક્ષાએ આયુનું પ્રધાનપણ છે તે માટે નામ-ગોત્ર થકી કોઈક જ હીન ભાગ પામે, તથા જ્ઞાનાવરણ-દિક થકી મોહનીય સંખ્યાતચુણો ભાગ પામે ત્યાં વિશેષાધિકપણું કેમ કહ્યું? તત્ત્વોત્તર-એકજ દર્શનમોહનીયની ૭૦ કોડકોડિની સ્થિતિ છે, અને ચારિત્રમોહનીયની તે ૪૦ કોડકોડિની સ્થિતિ છે તે માટે વિશેષાધિકપણું કહ્યું. એ પણ યુક્તિમાત્રજ છે, પરમાર્થથી તે શ્રી જિનવચનનેજ પ્રમાણ કરવું. તેજ એક સમયે એકાધ્યવસાયે શુદ્ધિત પુણ્ય આઠે કર્મપણે પરિણમે છે, અહીં જીવની શક્તિ અચિંત્ય છે અને પુણ્યનો પરિણામ વિચિત્ર છે માટે એ આશ્ચર્ય નહીં. **|| ૮૦ ||**

ઉત્તરપ્રકૃતિનો કર્મદલિકભાગ.

નિઅજાઇલદ્વલિયાં-જંતંસો હોઈ સત્વઘાઈણં |

વજ્ઞંતીણ વિમજ્જઈ, સેસં સેસાણ પહસમયં-||૮૧||

નિઅજાઇલદ્વલિયાં=પ્રાતાની
 મૂળ પ્રકૃતિએ જાતિત્રકે પ્રાપ્ત
 કરેલ દલિકનો ભાગ વજ્ઞંતીણ
 જંતંસો=અનંતમો ભાગ.
 સત્વઘાઈણં=સર્વધામિ પ્રકૃતિનો
 વજ્ઞંતીણ=અધાતી.

વિમજ્જઈ=યહ્યાય છે.
 સેસં=અધી સહેલા પ્રદેશાર્થે
 સેસાણ=સર્વધામિ શિવાય આ
 ડીની પ્રકૃતિઆને
 પહસમયં=સમય સમયે દરક
 ક્ષણે.

અર્થ:-પૌતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે પ્રાપ્ત કરેલ દલિ-
કનો અનંતમે ભાગ સર્વઘાતિ પ્રકૃતિને ભાગે આવે અને બાકી
રહેલા પ્રદેશાંત્ર બાકીની અંધાતી પ્રકૃતિઓને સમયે સમયે
વહેંચાય છે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન:-હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાગ કહે છે.-પૌતપૌતાની
મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે જે પ્રાપ્ત થયેલ દલિક તેનો જે અનં-
તમે ભાગ સર્વઘાતિ રસયુક્ત તેજ સર્વઘાતી પ્રકૃતિને ભાગે આવે.
જ્ઞાનાવરણીયનો અનંતમે ભાગ કેવળજ્ઞાનાવરણીયને ભાગે આવે,
દર્શનાવરણીયનો અનંતમે ભાગ કેવલદર્શનાવરણીય અને નિદ્રા-
પંચકને ભાગે આવે, મોહનીયનો અનંતમે ભાગ મિથ્યાત્વ
અને આર કથાયને ભાગે આવે, સર્વ પુહ્ગલ માંહે અનંતમે
ભાગજ સર્વઘાતિ રસવંત હોય અને શેષ અનુક્રમે હીન હીનતર
રસવંત હોય. તે અનંતમા ભાગ થકી શેષ પ્રદેશાંત્ર-દલિઉં
રહ્યું તે શેષ દેશઘાતિ અઘાતી પ્રકૃતિ રહી તે જેટલી તે સમયે
અંધાતી હોય તેને વહેંચી આપીએ. પ્રતિ સમયે [સમયે સમયે]
એમ અંધાય અને ભાગે વહેંચાય, જે સમયે અંધાય તે સમયે જ
તે દલિયાના ભાગ વહેંચાય. તથા જે જે પ્રકૃતિના જે જે ગુણ-
ઠાણે અંધોચ્છેદ થાય ત્યારે તેના ભાગનું દ્રવ્ય તેની સજ્જતીય પ્રકૃ-
તિને આવે અને બ્યારે તેની સર્વ સજ્જતીય પ્રકૃતિનો અંધ ઉચ્છેદ
થાય ત્યારે તેને ભાગે લાકું દ્રવ્ય તે તેની મૂળ પ્રકૃતિ માંહેલી
વિજ્જતીય પ્રકૃતિ હોય તેને ભાગે આવે. સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિનો
અંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેની મૂળ પ્રકૃતિનો પણ અંધ ઉચ્છેદ થાય,
તેથી તે કર્મવર્ગણાનું દલિઉં પ્રથમ સાત ભાગે અથવા છ ભાગે
જ વહેંચાય, એમ સૂક્ષ્મસંપરાય ભગે જાણવું, ઉપશાંતમેહા-
દિકે તો સમગ્ર કર્મનું દલિઉં સાતાવેદનીયપણેજ અંધાય. છહાં
કર્મપ્રકૃતિ અથોક્ત સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે કર્મસ્કંધ દલિકનું
અદ્યપઅહુત્વ આ સાથે આવેલ યંત્રની સ્થાપનાથી જાણવું.

उत्तरप्रकृतिषु उत्कृष्टपदे कर्मदलिक-

भागाल्पबहुत्वयंत्रम् ॥

ज्ञानावरणे-केल्लज्ञानावरणस्य
उत्कृष्टपदे सर्वस्तोकः कर्मदलि-
कभागः १

ततोमनःपर्यवज्ञानावरणस्यानंतगु०
ततोऽवधिज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः
ततो श्रुतज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः
ततो मतिज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः

दर्शनावरणे-प्रचलायाः सर्वस्तोकः
ततो निद्राया विशेषाधिकः २
ततःप्रचलाप्रचलाया विशेषाधिकः
ततो निद्रानिद्राया विशेषाधिकः ४
ततः स्थानद्वया विशेषाधिकः ५
ततः केवलदर्शनावरणस्यविशेषा. ६
ततोऽवधिदर्शनावरणस्यविशेषा. ७
ततोऽचक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेषा. ८
ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्यविशेषाधिकः

वेदनीये-सातस्य भागः स्तोकः १
ततोऽसातस्य विशेषाधिकः २

मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य
स्तोकः १

ततोऽप्रत्याख्यानक्रोधस्यविशेषा २
ततोऽप्रत्याख्यानमायायाविशेषा ३
ततोऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेषा ४

तत एवंप्रत्याख्यानानावरणचतु वि ८
तत एवं अनंतानुबंधिनामपि, वि १२
ततो मिथ्यात्वस्य विशेषाधिकः १३
ततो जुगुप्साया अनन्तगुणः १४

ततो भयस्य विशेषाधिकः १५
ततो हास्यशोकयोर्विशे० स्व-
स्थाने तुल्यौ १७
ततो रत्यरत्योर्विशे० स्वस्थाने

तुल्यौ १९
ततः स्त्रीनपुंसकयोर्विशेषा० २१
ततः संज्वलनक्रोधस्य विशेषा. २२
ततः संज्वलनमानस्यविशेषाधिक २३

ततः पुंवेदस्य विशेषाधिकः २४
ततः संज्वलनमायाया विशेषा० २५
ततः संज्वलनलोभस्यासंख्ये० २६
आयुषां चतुर्णामपि स्वस्थाने समः ४

नामकर्मणि-गतिषु देवनरकगत्योः
स्तोकः स्वस्थाने समः २

ततो मनुष्यगतेर्विशेषा० ३
 ततस्तिर्यग्गतेर्विशे० ४
 जातिषु-द्वीद्वियादिजातिचतुष्के
 स्तोकः स्वस्थाने समः ४
 तत एकेन्द्रियजातेर्विशेषा० ५
 शरीरेषु-आहारकस्य स्तोकः १
 ततो वैक्रियस्य विशेषा० २
 तत औदारिकशरीरस्य वि० ३
 ततस्तैजसशरीरस्य विशे० ४
 ततःकर्मणशरीरस्य विशे ५
 एवं संघातनपंचकस्यापि ज्ञेयं ५
 उपांगेषु-आहारकोपाङ्गस्तोकाः १
 ततो वैक्रियोपांगस्य विशेषा० २
 तत औदारिकोपांगस्य विशेषा. ३
 बंधनेषु-आहारकआहारकबंधन-
 स्य स्तोकाः १
 तत आहारकतैजसबंधनस्यविशे. २
 तत आहारककर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ३
 तत आहारकतैजसकर्मणबंधन-
 स्य विशेषाधिकः ४
 ततो वैक्रियवैक्रियबंधनस्य वि. ५
 ततो वैक्रियतैजसबंधनस्य वि० ६
 ततो वैक्रियकर्मणबंध० वि० ७
 ततो वैक्रियतैजसकर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ८

तत औदारिकऔदारिकबंधन-
 स्य विशेषा० ९
 तत औदारिकतैजसबंधनस्य
 विशेषाधिकः १०
 तत औदारिककर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ११
 तत औदारिकतैजसकर्मणबंधन-
 नस्य विशेषा० १२
 ततस्तैजसतैजसबंधनस्य वि० १३
 ततस्तैजसकर्मणबंध० वि० १४
 ततः कर्मणकर्मणबंधनस्य
 विशेषा० १५
 संस्थानेषु-मध्यसंस्थानचतुष्कस्य
 स्तोकाः । स्वस्थाने तुल्यः ४
 ततः समचतुरस्रस्य विशे० ५
 ततो हुंडस्य विशेषाधिकः ६
 संघजनेषु-आद्यपंचकस्य तुल्यः
 स्तोकाः ५
 ततः सेवार्थस्य विशेषाधिकः ६
 वर्णेषु-कृष्णस्य सर्वस्तोकाः- १
 ततो नीलस्य विशेषाधि० २
 ततो लोहितस्य विशेषा० ३
 ततो हारिद्रस्य विशेषाधिकः ४
 ततः शुक्लस्य विशेषाधिकः ५
 गंधयोर्मध्ये-सुरभेः स्तोकाः १
 ततो दुरभिगंधस्य विशेषाधिकः

रसेषु तित्तस्य भागः सर्वस्तोकः १
 ततः कण्डुकस्य विशेषाधिकः २
 ततः कषायस्य विशेषाधिकः ३
 तत आम्लस्य विशेषाधिकः ४
 ततो मधुस्य भागो विशेषा० ५
 स्पर्शेषु-कर्कशरूपस्पर्शयोःस्तोकः
 ततो मृदुलघुस्पर्शयोः विशेषा. ४
 ततो रुक्षशीतयोर्विशे० ६
 ततो स्निग्धोष्णयोर्विशेषा० ।

स्वस्थाने समः ८

आनुपूर्वीषु-देवनारकालुपूर्वार्थोः
 स्तो० २ । ततो मनुष्यानुपूर्व्याः
 विशे० ३ ततस्तिर्यमानुपूर्-वि० ४
 स्वगतिद्वये प्रशस्तगतैः स्तो० १
 ततोऽप्रशस्तस्वगतेर्विशेषाधिकः २
 त्रसर्विशतो-त्रसनाम्नः स्तो० १
 ततः स्थवरस्य भागो विशेषाधि-

कः २ । बादरस्य भागस्तोकः १
 सूक्ष्मस्य विशेषाधिकः २
 एवं पर्यासाद्विष्वपिद्विशोर्द्वयोर्वाच्यं
 आतपोद्योतयोः समं २
 निर्माणो-१ च्छ्वास २ पराघात ३
 उपघात ४ अगुरुलघु ५ जिन-
 नाम्नो ६ अल्पबहुत्वं नास्ति,
 परस्परं सजातीयप्रकृत्यपेक्षा-
 भावात्

शोत्रयानीचैर्गोत्रस्य भागःस्तोकः १
 तत उच्चैर्गोत्रस्य भागो विशे० २
 अंतरायेषु-दानांतरायस्य स्तो० १
 ततोलाभान्तरायस्य भागो विशे०
 ततो भोगान्तरायस्य विशे० ३
 तत उपभोगान्तरायस्य विशे० ४
 ततोवीर्यांतरायस्य भागो विशे० ५

जघन्यपदे कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयंत्रम्

ज्ञानावरणे-केवलज्ञानावरणस्य
 जघन्यपदे कर्मदलिकभागः स-
 र्वस्तोकः १
 ततो मनःपर्यवज्ञानावरणस्याऽनं-
 त्रगुणः २ । ततोऽवधिज्ञानावरणस्य

भागो विशे० ३
 तत श्रुतज्ञानावरणस्य विशेषाधि-
 कः ४ । ततो मतिज्ञानावरणस्य
 विशेषा० ५

दर्शनावरणे निद्रायाः सर्वस्तोकः
 १। ततः प्रचक्राया भागो विशेष-
 षाधिकः २। ततो निद्रानिद्राया
 विशेषा० ३। ततः प्रचलाप्रचला-
 या विशेषे० ४ ॥ ततःस्त्यानद्धर्या
 विशेषाधिकः ५। ततः केवलद-
 र्शनावरणस्य विशेषा० ६
 ततोऽवधिदर्शनावरणस्याऽनंत-
 गुणः ७
 ततोऽचक्षुर्दर्शनावर० विशेषे० ८
 ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेषे० ९
 वेदनीये-असातस्य भागः स्तोकः
 ततः सातस्य भागो विशेषाधिकः
 मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य
 स्तोकः १। ततोऽप्रत्याख्यानक्रो-
 धस्य विशेषा० २। ततोऽप्रत्या-
 ख्यानमायाया विशेषा० ३। ततो
 ऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेषे० ४।
 एवं क्रमेण प्रत्याख्यानावरणा-
 नंतानुबंधिचतुष्कयोरपि विशेषे-
 षाधिकत्वं १२। ततो मिथ्यात्व
 स्य जघन्यभागो विशेषे० १३।
 ततो जुगुप्सायाभागोऽनंतगुणः
 १४। ततो भयस्य विशेषाधिकः
 १५। ततो हास्यशोकयोर्विशे० स्व

स्थानेसमः १७। ततोऽत्यरत्योर्विशे०
 १९। त्रिण्यन्यतरस्य वेदस्यभागो
 विशेषे० २२। क्रोधाधिकतुर्णा
 संखलनानां यथोत्तरं विशेषे० २६
 आयुषि तिर्यग्नरायुषोः स्तो० २
 ततो देवनरकायुषोरसंख्येयगुणः ४
 नामकर्म्मणि गतिषु-तिर्यग्गतेः
 स्तो० १। ततोमनुष्यगतेर्विशेषा-
 धिकः २। ततोदेवगतेरसंख्येयगु-
 णः इततो नरकगतेरसंख्येयगुणः ४
 जातिषु-द्वीन्द्रियादिजातिचतुष्के
 स्तोकः ४। तत एकेंद्रियजातेर्वि-
 शेषाधिकः ५
 शरीरेषु-औदारिकशरीरस्यस्तोकः
 ततस्त्वैजसशरीरस्य विशेषा० २
 ततःकर्मणशरीरस्य विशेषे० ३
 ततो वैक्रियशरीरस्याऽसंख्येयगु०
 ततःआहारकशरीरस्यासंख्येयगु० ५
 एवं ५ संघातनेष्वपि वाच्यं ६
 अंगोपांगेषु-औदारिकोपांगस्य
 स्तो० १। ततो वैक्रियोपांगस्या-
 ऽसंख्येयगुणः २। ततो आहार-
 कोपांगस्यासंख्येयगुणः ३
 आनुपूर्वीषु-नररुदेवानुपूर्व्योः
 स्तो० २

ततो मनुष्यानुपूर्व्यां विशेषा० ३
 ततस्तिर्यगानुपूर्व्यां विशेषा० ४
 त्रसर्विशतो-त्रसनाम्नः स्तोकः १
 ततःस्थावरनाम्नोर्विशेषाधिकः २
 एवं बादरसूक्ष्मयोः २ पर्याप्ता-
 पर्याप्तयोः २ प्रत्येकसाधारणयोश्च २
 शेषाणां नामप्रकृतीनां जघन्य-
 भागाऽल्लब्धत्वं नास्ति.

गोत्रयोर्नीचैर्गोत्रस्य भागःस्तोकः
 ततश्चैर्गोत्रस्य विशेषाधिकः २

अंतरायेषु-दानान्तरायस्यस्तोकः १
 ततोलाभान्तरायस्यविशेषाधिकः २
 ततोभोगान्तरायस्यविशेषाधिकः ३
 तत उपभोगान्तरायस्य विशेषा० ४
 ततो वीर्यान्तरायस्यविशेषाधिकः ५

उत्कृष्टजघन्यपदयोरुत्तमप्रकृतिषु
 इदं कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयं-
 त्रकं कर्मप्रकृतिग्रंथानुसारेण लि-
 खितमस्ति.

११. गुणश्रेणि.

सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअदंसखवगे अ ।

मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥

सम्मदरसव्वविरई=सम्यक्त्व,
 देशविरति अने सर्वाविर-
 तिने विषे.

अणवीसंजोअ=अनंतानुबन्धि-
 नी विसंयोगानाने विषे
 दंसखवगे=दर्शनभोडनीयना
 क्षपक संबन्धी.

मोहसम=भोडनीयना उपशमक

संबन्धी.

संत=उपशांतभोड गुणस्थान-
 वाणा संबन्धी.

खवगे=क्षपक संबन्धी.

खीण=क्षीणभोडनीनी

सजोगियर=सयोगि केवणी अने
 अयोगि केवणीनी.

गुणसेढी=गुणश्रेणि.

અર્થ:—સમ્યક્ત્વ દેશવિરતિ તથા સર્વવિરતિને વિષે, અનંતાનુભવી ત્રિસંયોગનાને વિષે, દર્શનમોહનીયતા ક્ષપક સાંખ્ય વિ, આરિત્ર મોહનીયતા ઉપશમને વિષે, ઉપશાન્તમોહ ગુણશ્રેણી વાળા સાંખ્ય વિ, ક્ષપકને વિષે, ક્ષીણમોહી અને સયોગિ તથા અયોગિ કેવળીની એમ અગ્યાર ગુણશ્રેણિ [ગુણકાર પ્રદેશની રચના] હોય છે. ॥ ૮૨ ॥

વિચિત્રન—હવે એ પૂર્વોક્ત લાગે લાભ્યાં જે દહિયાં તે ગુણશ્રેણીની રચનાએજ એપેવે તે માટે હવે મહાં ગુણશ્રેણીનું સ્વરૂપ કહે છે. સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિએ પહેલી ગુણશ્રેણિ ૧. દર તે ઇચ્છત-સગારેક વિરતિ તે દેશવિરતિ કહીએ, તે દેશવિરતિને લાભે બીજી ગુણશ્રેણિ ૨, સર્વવિરતિને લાભે ત્રીજી ગુણશ્રેણિ ૩, અનંતાનુભવી કયાયની ત્રિસંયોગનાએ ચારી ગુણશ્રેણિ ૪, દર્શનમોહનીયતા અપાવનારને તે સાંખ્ય પાંચમી ગુણશ્રેણિ ૫, [આરિત્ર] મોહનીયતા ઉપશમાવનારને તે સાંખ્ય ઉપશમશ્રેણિમાં ૬-૧૦ ગુણકાણે છઠ્ઠી ગુણશ્રેણિ ૬, ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણે સાતમી ગુણશ્રેણિ ૭. [આરિત્ર] મોહનીય અપાવનારને તે સાંખ્ય ક્ષપકશ્રેણિએ ૮-૧૦ ગુણકાણે આઠમી ગુણશ્રેણિ ૮, ક્ષીણમોહ ગુણકાણે નવમી ગુણશ્રેણિ ૯, સયોગિ કેવળીને દશમી ગુણશ્રેણિ ૧૦, અને અયોગિ કેવળીને અગ્યારમી ગુણશ્રેણિ ૧૧, જ્યાં ગુણની વૃદ્ધિએ કરીને અસંખ્યાતગુણી નિર્જરા એકેકી થાય તે માટે તે ગુણશ્રેણી કહીએ. સમ્યક્ત્વ લાભકાળે મહ વિશુદ્ધિપણા માટે છવ મોઢા અંતર્મુહૂર્તની અને અદ્ય પ્રદેશની ગુણશ્રેણિ રથે ૧, ત્યારપછી દેશવિરતિને લાભે અસંખ્યાત ગુણહીન અંતર્મુહૂર્તની અને અસંખ્યાતગુણ પ્રદેશવૃદ્ધિની બીજી ગુણશ્રેણિ રથે ૨, એમ સર્વને વિષે [અનુક્રમે] અંતર્મુહૂર્તનું હીનપણ અને પ્રદેશનું બહુપણ એકેકીથી જાણવું. ॥ ૮૨ ॥

૧ આ અંતે ગુણશ્રેણી આઠમે ગુણકાણે પણ હોઈ શકે.

गुणश्रेष्ठिनुं स्व३५.

गुणसेही दलरयणाणुसमयमुदयादसंखगुणणाए ।

'एयंगुणा पुण'कमसो असंखगुणानिज्जरा जीवा ॥८३॥

गुणसेहीनगुणादारे प्रदेशनी
रयना

दलरयणा-उपरनी स्थिति थकी
उतारेल प्रदेशाअनी रयना.

अणुसमयं=प्रत्येक समये.

उदयाद्=उदय क्षण थकी.

(अ) संखगुणणाण=असंख.

गुणनाम्ने

एयगुणा=अपूर्वाक्त गुणवाणा.

पुण=वणी.

कमसो=अनुकमे.

असंखगुणानिज्जरा=असंख्यात

गुण निर्जरावाणा [होय].

जीवा=जिवे.

अर्थः—उपरनी स्थिति थकी उतारेल प्रदेशाअनी प्रत्येक समये उदय क्षण-करतां असंख गुणनाम्ने रयना ते गुणश्रेष्ठी अणुवी वणी अपूर्वाक्त गुणवाणा जेव्हा अनुकमे असंख्यात-गुण निर्जरावाणा होय. ॥ ८३ ॥

विवेचनः—दल-जे उपरती स्थिति थकी उतर्या प्रदेश तेनी श्रेष्ठी-रयना ते गुणश्रेष्ठी कलीअे, ते समये समये उदय थकी आंतीने असंख्यात गुणनाम्ने होय. ते आ प्रमाणे-उपरती स्थिति थकी जे उतारुं दक्षिण तेनी उदय समये स्तोत्र रयना करे, णीजे समये असंख्यात गुण करे, त्रीजे समये तेथी असंख्यात गुण करे, अम समये समये वृद्धि त्यां लगे करे, के न्यां लगे गुणश्रेष्ठिना अंत्य समय होय, आगण पणु सर्वा गुणश्रेष्ठिअे अमज स्थिति घटाउते तेनां दक्षिणां असंख्यातगुणां वधारे. अे गुणश्रेष्ठिवंत एव वणी अनुकमे असंख्यातगुण निर्जरावंत होय, ते आ प्रमाणे-सम्यक्त्व गुणवंत एवने थोडी निर्जरा होय, ते थकी देशविरति एव असंख्यातगुणी निर्जरा करे अने ते थकी सर्वविरति एव असंख्यातगुणी कर्म पुद्गलनी निर्जरा करे; अेम सम्यक्त्वादिक गुणश्रेष्ठिअे वर्त्तता एव यथोत्तरे असंख्यातगुणी निर्जरावंत होय. ॥ ८३ ॥

ગુણસ્થાનપ્રાપ્તિનું અંતર.

પલિઆસંઘસમુહૂ, સાસણઈઅરગુણઅંતરં હસ્સં ।

ગુરુ મિચ્છિ વે છસટ્ટી, ઈઅરગુણે પુગ્ગલદ્ધંતો ॥૮૪॥

પલિયાસંઘસમુહૂ=પલ્યોપમનો
અસંખ્યાતમો ભાગ અને
અંતર્મુહૂર્ત્ ।
સાસણઈઅરગુણ=સાસ્વાદન
અને ધીજ્ઞ ગુણસ્થાનોનું
અંતરં=આંતરં.
હસ્સં=જઘન્ય.
ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ

મિચ્છિ=મિથ્યાત્વે.
વે છસટ્ટિ=એ વખત ઘાસઠ
સાગરોપમ
ઈઅરગુણે=ધીજ્ઞ ગુણસ્થાનોને
વિષે.
પુગ્ગલદ્ધંતો=કાંઠક ઊણું અર્થ-
પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:—સાસ્વાદન અને ધીજ્ઞ ગુણસ્થાનોનું જઘન્ય આંતર
પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને અંતર્મુહૂર્ત્ [અનુક્રમે]
હોય. ઉત્કૃષ્ટ અંતર મિથ્યાત્વે એ વખત ઘાસઠ સાગરોપમ અને
ધીજ્ઞ ગુણસ્થાનોને વિષે કાંઠક ઊણું અર્થ પુદ્ગલપરાવર્ત
હોય. ॥ ૮૪ ॥

વિવેચન:—હવે ગુણઠાણાનો જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અંતરકાલ કહે
છે.—સાસ્વાદન ગુણઠાણાને જઘન્યથી પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો
ભાગ અંતર હોય, તે આ પ્રમાણે—જે અનાદિ મિથ્યાત્વી હોય
અથવા સમ્યક્ત્વ અને મિશ્ર પુંજ ઉવેદ્યે જે રદ ની સત્તાવાળો
મિથ્યાત્વી હોય તે અંતરકરણાદિકે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામી-
ને ત્યાંથી અનંતાનુબંધીને ઉદ્યે પડતો સાસ્વાદનપણું પામીને
મિથ્યાત્વે ગયો થકો ફરીને સાસ્વાદનપણું પામે, તે જઘન્ય
પણ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉપરાંતે જ પામે પણ
તેથી અગાઉ ન પામે, તે આ પ્રમાણે—સાસ્વાદન થકી મિથ્યાત્વે
ગયેલાને પહેલા સમય થકી જ સમ્યક્ત્વપુંજ મિશ્રપુંજ સત્તાએ
અવશ્ય હોયજ એને તે સત્તાએ છતે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ ન
પામે અને તેને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ વિના સાસ્વાદનપણું સર્વ-

થા ન હોય જ, તે માટે મિથ્યાત્વે ગયો થકો પ્રતિસમયે સમ્યક્ત્વ મિશ્રના પુંજ ઉવેલે અને તેનાં દળિયાં મિથ્યાત્વ માંહે નાંખે; એમ સમયે સમયે ઉવેલતો થકો પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે સર્વ દલિયાં ઉવેલી રહે [સમ્યક્ત્વ મિશ્રની સત્તા રહિત થાય], તે વાર પછી ધીજીવાર ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને સાસ્વાદને આવે ત્યારે જઘન્ય થકી એટલો કાળ થાય. તથા અનેરા ૧૦ ગુણઠાણાનો અંતરકાળ જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનો હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઠક ઉપશમશ્રેણિએ ચઢીને ત્યાંથી પડતો સર્વ ગુણઠાણાં ફરસતો મિથ્યાત્વે આવીને અંતર્મુહૂર્તજ ફરી શ્રેણિ માંડીને પાછો ચઢતો સાસ્વાદન મિશ્ર વળીને શેષ સર્વ ગુણઠાણાં સ્પર્શે ત્યારે અંતર્મુહૂર્તનું જઘન્ય અંતર થાય ઉપશમશ્રેણિ થકી પડીને ચઢતાને સાસ્વાદન અને મિશ્ર હોય નહીં તે માટે ના કહી અને ઉપરનાં ૩ ગુણઠાણાને તો પડવાનો અભાવ છે માટે અંતર છે નહીં. અને મિશ્રને તો સહજે જ મિથ્યાત્વ થકી સમ્યક્ત્વ પામતાં તથા સમ્યક્ત્વથી પડતાં મિશ્રપણું આવે ત્યારે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનું અંતર પડે, મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાને ઉત્કૃષ્ટ અંતર ખે છાસઠ એટલે એકસો બત્રીસ સાગરોપમનું હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઠક જીવ સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉત્કૃષ્ટપણે ૬૬ સાગરોપમ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વપણે રહીને એક અંતર્મુહૂર્ત લગે મિશ્રપણું અનુભવીને ફરી સમ્યક્ત્વ પામીને ૬૬ સાગરોપમ લગે સમ્યક્ત્વ કાળ પાળીને તે ઉપરાંત જો ન સીઝે તો તે નિશ્ચયે મિથ્યાત્વે જાય એટલે ૧૩૨ સાગરોપમનું મિથ્યાત્વને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે અને અનેરાં ૧૦ ગુણઠાણાને ઉત્કૃષ્ટો અંતરકાળ કાંઠક ઊણો અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત હોય, તે આ પ્રમાણે-સાસ્વાદન વ્યાદિ દઘને ઉપશાન્તમોહ લગે ૧૦ ગુણઠાણાવાળા જીવ ત્યાંથી પડયા થકા મિથ્યાત્વ પામીને કઠક ન્યૂન અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત સંસાર માંહે ભમીને પછી તે ગુણઠાણાં અવશ્ય સ્પર્શીને મોક્ષે જાય જ, તે ઉપરાંત સંસારમાં ન રહે ઇત્યર્થઃ ॥ ૮૮ ॥

પલ્યોપમનુ^૧સ્વરૂપ.

ઉદ્ધાર^૧અદ્ધ^૨લિત્ત^૩, પલિ^૩અ^૩ તિહા^૩ સમય^૩વાસતય^૩સમય^૩ ॥
કેસવ^૩હારો^૩ દીવો^૩-દહિ^૩આ^૩ઉતસા^૩ઈ^૩પરિમાણ^૩ ॥૮૫॥

ઉદ્ધાર અદ્ધ લિત્ત=ઉદ્ધાર,
અદ્ધા અને ક્ષેત્ર
પલિય=પલ્યોપમ.
તિહા=ત્રણ પ્રકારે.
સમય વાસતય સમય=સમયે,
સો વર્ષે અને સમયે.

કેસવહારો=વાલાગ્રનું ઉદ્ધરણ
કરીએ.
દીવોદહિ=દ્વીપ સમુદ્ર,
આઉતસાદ=આયુષ્ય અને
ત્રસાદિ જીવોનું.
પરિમાણ=પરિભાણ ગણતરી

અર્થ:—ઉદ્ધાર, અદ્ધા અને ક્ષેત્ર એ ત્રણ પ્રકારે પલ્યોપમ
ગણવું. તેમાં [અનુક્રમે] સમયે, સો વર્ષે અને સમયે વાલાગ્રનું
ઉદ્ધરણ કરીએ, તે વડે [અનુક્રમે] દ્વીપસમુદ્ર, આયુષ્ય અને
ત્રસાદિ જીવોની ગણતરી થાય છે. ॥ ૮૫ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

વિવેચન:—હવે પલ્યોપમનું સ્વરૂપ કહે છે—ઉદ્ધાર તે વાલાગ્રનો
અપહાર, તે વાલાગ્રમાંથી સમયે સમયે એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં
વાલો ખાલી થાય તે ઉદ્ધાર પલ્યોપમ ૧. અદ્ધા તે કાળ, તે
તો સો સો વર્ષે એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં વાલો ઠાલો થાય
તે અદ્ધાપલ્યોપમ ૨. ક્ષેત્ર તે આકાશ, તે સમયે સમયે વાલાગ્ર
રૂપે અરૂપે આકાશપ્રદેશ એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં વાલો ઠાલો
થાય તે ક્ષેત્ર પલ્યોપમ ૩. ઉદ્ધાર પલ્યોપમે કરીને દ્વીપ સમુદ્ર
મપાય છે, ૨૫ કોડાકોડ પલ્યોપમના જોડલાં સમય તેટલા દ્વીપ
સમુદ્ર છે. ૧. અદ્ધા પલ્યોપમે કરીને દેવતા, નારકી, મનુષ્ય
અને તિર્થયાનાં આઉખાં મપાય છે ૨. ક્ષેત્ર પલ્યોપમે કરીને
દષ્ટિવાદે ત્રસાદિ યુથવ્યાદિના જીવ માથ્યા છે ૩

એ ત્રણ પલ્યોપમના આદર અને સૂક્ષ્મ એવં છ ભેદ હોય.
તેનું સ્વરૂપ કાંઈક વિસ્તાર થકી લખીએ છીએ. અનંત પરમા-

જુએ એક ત્રસરેજી થાય, આઠ ત્રસરેજીએ ૧ રથરેજી થાય, આઠ રથરેજીએ ૧ વાલાઅ થાય, તે આઠ વાલાએ ૧ લિક્ષા થાય, આઠ લિક્ષાએ ૧ યુકા, આઠ યુકાએ ૧ યવ અને આઠ યવે ૧ જ્વસ્ત્ર અંગુલ થાય એ ૨૪ ઉંસેવાંગુલે ૧ હાથ, ૪ હાથે ૧ ધતુષ, એ હાથર ધતુષે ૧ ગાઉ અને ૪ ગાઉએ એક ઉંસેવાંગુલનું યોજન થાય. એવા ૧ યોજનનો લાંબા પોહોળો અને ઉંડા પાલો કલ્પીએ, તે પાલામાં દેવકુર ઉત્તરકુરના યુગલિયાના માથાના વાળના એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય એવા સૂક્ષ્મ-ખંડ કરીને ભરીએ. તે અગ્નિએ ત્રણે નહી, ત્રણરે ઉંડે નહી અને પાણી તેને ભેદે નહી એવા ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ, તેમાંથી સમયે સમયે એકેક ખંડ કાઢીયે, કાઠતાં તે પાલો નિલેપ-ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતા જ સમયનું થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. એ બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ કહેવા માત્રજ છે પણ કામના નથી ૧. તથા તે વાલાઅના એકેકા ખંડના અસંકલ્પનાએ પર્યાપ્ત સ્થળ પૃથ્વીકાય જીવતાં શરીર જેવડા અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પીએ તે ખંડ પ્રતિસમયે એકેકો કાઢીએ, કાઠતાં પાલો ખાલી થયે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડિ ત્રસેનું થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. તેવા અઠી સાગરોપમના જેટલા સમય થાય તેટલા જામૂદ્રીપ આદિ દહને સ્વયંભૂરમણુ લગે દ્વીપ સમૂદ્ર છે. ૨. તથા તે વાલાઅ સો સો વરસે એકેકો કાઢીએ, કાઠતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર અદ્ધા પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડાકોડિ વર્ષ પ્રમાણુ થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર અદ્ધા સાગરોપમ થાય એ બાદર પલ્લોપમ સાગરોપમે કહેવા માત્ર જ છે પણ કામના નથી ૩. તથા એકેકા વાલાઅનો અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પવા અને તે ખંડ સો સો વરસે એકેકો

૧ એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય આ હકીકત ટીકામાં નથી. ટીકામાં તે શિરનું સુંડન કરી લીધા પછી એક દિવસથી માંડી સાત દિવસ સુધીમાં જેવડો વાળ ઉગે તેવડા વાલાઅથી રૂવો ભરવાનું કહ્યું છે જુઓ. ટીકા:ગાક્ષ ૬૫.

કાઠતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક સૂક્ષ્મ અદ્વા પલ્યોપમ અસં-
 ખ્યાતી કોડકોડિ વર્ષ પ્રમાણ થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્યો-
 પમે એક અદ્વા સાગરોપમ થાય. એ પલ્યોપમ સાગરોપમે
 કરીને જીવનાં આઉખાં, કાયસ્થિતિ, કર્મસ્થિતિ અને પુદ્ગલ-
 સ્થિતિ એ સર્વ [માર્ગીએ] જેમકે-મનુષ્ય તિર્યંચનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ
 ત્રણ પલ્યોપમનું હોય, દેવતા નારકીનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ તેત્રીસ સાગ-
 રોપમનું હોય ૪, તથા તે પાલાના વાલાએ સ્પૃષ્ટ જે આકાશ-
 પ્રદેશ તે સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં સ્પૃષ્ટ પ્રદેશ સર્વને
 અપહારે બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી પ્રમાણ
 થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્યોપમે બાદર ક્ષેત્ર સાગરોપમ
 થાય. એ બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ સાગરોપમનું કાર્ય નથી પ.
 તથા તે પાલાને વાલાએ ફરસ્યા અને અણુફરસ્યા સર્વ આકા-
 શપ્રદેશને સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં પાલાના સર્વ પ્રદેશ
 અપહરાર્થ રહે ત્યારે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમ થાય. તે બાદર-
 થકી અસંખ્યાતગુણ કાળમાને હોય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્યો-
 પમે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય એ પલ્યોપમ સાગરોપમે
 કરીને દ્રષ્ટિવાદને વિષે પૃથિવી, અપ, તેઉ, વાયુ, પ્રત્યેક વન-
 સ્પતિ અને ત્રસ એ છ કાયના જીવનું પરિમાણ કહ્યું છે. પ્રશ્ન
 સૂક્ષ્મ વાલાએને આંતરે અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ કેમ હોય ? ઉત્તર-
 કુખાંડ [કોણુ] ભૂત માંચાને વિષે તે કુખાંડને આંતરે નહાનાં
 બીજેરાદિનાં ફળ ઘણાં રહે. તે ફળને આંતરે વાલ પ્રમુખના
 દાણા ઘણા રહે, તે ફળને આંતરે વળી સરસવના દાણા ઘણા રહે,
 એમ એ દૃષ્ટાંતે વાલાએથકી આકાશપ્રદેશ અતિસૂક્ષ્મ છે તેથી
 ઠાંસીને ભરેલા વાલાએને આંતરે પણ અસંખ્યાતા આકાશ-
 પ્રદેશ અસ્પૃષ્ટ હોય. એ છ પ્રકારે પલ્યોપમ-સાગરોપમનું સ્વ-
 રૂપ શ્રી અનુયોગદ્વારસૂત્ર થકી કહ્યું ॥ ૮૫ ॥

૧ દરેક વાલાએની અંદર પણ અસંખ્ય અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ હોય.

પુદ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ

૧ ૨ ૩ ૪
 દ્રવ્યે^૧ લિત્તે^૨ કાલે^૩, માવે^૪ ચઝહ દુહ બાયરો સુદ્ધમો ।
 હોઈ અણંતુસ્સપ્પિણિ-પરિમાણો પુગ્ગલપરટ્ટો ॥૮૬॥

દ્રવ્યે=દ્રવ્ય વિષયક.
 લિત્તે=ક્ષેત્ર વિષયક.
 કાલે=કાળ વિષયક.
 માવે=ભાવ વિષયક.
 ચઝહ=ચાર પ્રકારે.
 દુહ=એ પ્રકારે.
 બાયરો=આદર

સુદ્ધમો=સૂક્ષ્મ
 હોઈ=હોય.
 અણંતુસ્સપ્પિણિપરિમાણો=અનં-
 ત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી
 પ્રમાણ.
 પુગ્ગલપરટ્ટો=પુદ્ગલપરાવર્ત

જેન સાઈટ

અર્થ:—દ્રવ્ય વિષયક, ક્ષેત્રવિષયક, કાળવિષયક અને ભાવ વિષયક. એમ ચાર પ્રકારે પુદ્ગલપરાવર્ત આદર અને સૂક્ષ્મ એ એ બે બેદે હોય, તે દરેક અનંત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ હોય છે. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:—દ્રવ્યથી પુદ્ગલપરાવર્ત ૧, ક્ષેત્ર થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૨, કાળ થકી પુદ્ગલપરાવર્ત ૩ અને ભાવ થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૪, એમ ચાર બેદે પુદ્ગલપરાવર્ત છે. તે વળી દરેક આદર અને સૂક્ષ્મ એમ એ એ બેદે હોય એટલે આઠ બેદે પુદ્ગલ પરાવર્ત હોય. એ આઠ માંહેનું એકેક પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતી ઉત્સર્પિણી ૧ અવસર્પિણી ૨ પ્રમાણ હોય ॥૮૬॥

૧ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓના શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણ-
 દિક્કની અપેક્ષાએ વૃદ્ધિ અનુભવાય તે ઉત્સર્પિણી.

૨ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓનાં શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણ-
 દિક્કની અપેક્ષાએ હાનિ અનુભવાય તે અવસર્પિણી.

द्रव्य-पुद्गल-परावर्त-तु-स्वइ-प-
 उरलाइसत्तगेणं, एगजिओं मुअइ फुसिअं सव्वअणूं।
 जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमो संगन्नयरा ।७७।

उरलाइसत्तगेणं=ओदारिकादि
 सातपणु
 एगजिओं=अक एव.
 मुअइ=भुके-छोडी दे.
 फुसिअं=स्पर्श करीने-परि-
 षुभावीने
 सव्वअणूं=यौह राजलोकमां
 रहेला सर्व परमाणुओने
 जत्तिअकालि=जेठला काणे.

स=तेठले काणे
 थूलो=स्थूल-आइह
 दव्वे=द्रव्य पुद्गल-परावर्त
 सुहुमो=सूक्ष्म-द्रव्य पुद्गल-
 परावर्त
 संगन्नयरा=सात भाँडेही अन्
 केकी-वर्गाला वटे.

जैन साइट

अर्थः—जेठला काणे यौह राजलोकमां रहेला सर्व परमाणु-
 ओ ओदारिकादि सातपणु अक एव स्पर्शी परिषुभावीने त्या-
 ग करे ते [तेठला काणे] स्थूल द्रव्य पुद्गल परावर्त थाय. अने
 सात भाँडेही अकेकी कोष्ठपणु अक पणु सर्व परमाणुओ स्पर्शी
 परिषुभावीने त्याग करे तेठले काणे सूक्ष्म द्रव्य पुद्गलपरा-
 वर्त थाय. ॥७७॥

विवेचन—इव द्रव्य थकी पुद्गल-परावर्त इहे छे, संसार
 अटवीमां लभते अक एव अनेकएव अहणु करवावडे यौह
 राज प्रमाणु लोकेना सर्व परमाणुओ आहारक विना ओदारिक-
 शरीरादि सातपणु यथायोग्या परिषुभावी तद्रूपपणु करीने जेठले
 काणे भूके तेठले काणे अ द्रव्य थकी स्थूल पुद्गलपरावर्त थाय
 ए अने ते सात भाँडेही ओदारिकादि कोष्ठ पणु अकपणु यौह
 राजलोकनां सर्व परमाणुओ इरसी परिषुभावीने अक एव जेठले

* पुद्गलानां अर्वाश रज्ज्वात्मक लोकावर्ति शमस्त परमाणुने
 परावर्तः ओदारिकादि शरीरपणु अहणु करीने भूकुं ते इप हेन्दुार छे यस्मिन्
 कालविशेषे जे कणने विषे स पुद्गलपरावर्तः ते पुद्गलपरावर्त.

કાળ મૂકે ત્યારે તેટલે કાળે દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે શેષ છ વર્ગણાપણે પરિણમાવેલા પુદ્ગલો ગણવાના નથી. એ સૂક્ષ્મમાંહે બાદર પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતા વહી જાય. એ દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત સાત ભેદે હોય ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, મન ૫, ભાષા ૬, અને ઉચ્છ્વાસ ૭, એ સાતનું અદ્યબહુત્વ કહીએ છીએ-કાર્મણ શરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ સર્વ થકી થોડો હોય. ૧, તે થકી તૈજસશરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ અનંત-ગુણો ૨, એમ અનુક્રમે ઔદારિક ૩, યાસોચ્છ્વાસ ૪, મન ૫, ભાષા ૬ અને વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ એકેકથી અનંતગુણો આંધક જણવો ૭. એ પ્રકારે નિવર્તનકાળનું અદ્ય બહુત્વ જણવું.

હવે વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્ત જીવે અનંતા કીધા પણ તે બીજા સર્વ થકી થોડા કીધા છે ૧, તે થકી ભાષા પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતગુણા કીધા છે ૨, એમ મન ૩, યાસોચ્છ્વાસ ૪. ઔદારિક ૫, તૈજસ ૬ અને કાર્મણ પુદ્ગલપરાવર્ત ૭ ઉત્તરોત્તર એકેક થકી અનંતગુણા કીધા છે. એ સર્વ પુદ્ગલપરાવર્તનું માન અનંતી ઉત્સર્ગિર્ણી અવસર્ગિર્ણી પ્રમાણ જણવું. ॥ ૮૭ ॥

ક્ષેત્રાદિ પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ.

લોગવણસોસપ્પિણિ,—સમયા અણુભાગવંધટાણા ય ।

જહતહ કમમરણેણં, પુટ્ટા સ્વિત્તાઇથુલિઅરા ॥૮૮॥

૧ દેટલાક આચાર્ય દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે વર્ણવે છે—ન્યારે એક જીવ અનેક ભવ ગ્રહણ કરવા વડે ઔદારિક, વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ એ ચાર શરીરપણે યથાયોગ્ય સકલ લોકવર્તિ સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે બાદર દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય છે, વળી ન્યારે ઔદારિકાદિ ચાર માંહેથી કોઈ પણ એક શરીર વડે સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે બાકીનાં શરીરરૂપે પરિણમાવેલા પુદ્ગલોની ગણતરી કરવાની નથી.

इति स्वोपश्लटीकायाम् ।

લોગવણસા=લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો.
 ઉસર્પિણિસમયા=ઉત્સર્પિણી
 અવસર્પિણીના સમયો.
 અણુભાગવંઘઠાણા=રસખંધનાં
 સ્થાનો.
 જહતહ=જેમ તેમ-આડાઅવળા

કમ=અનુક્રમે.
 મરણેણં=મરણ વડે,
 પુઠ્ઠા=સ્પર્શ કરેલા.
 ચિત્તાહ=ક્ષેત્રાદિક.
 શૂલિશરા=ખાદર અને સૂક્ષ્મ
 પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:-લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો. ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સમયો અને રસખંધના સ્થાનો જેમ તેમ [કંઠ વગર] અને અનુક્રમે મરણ વડે સ્પર્શ કરાય ત્યારે ક્ષેત્રાદિખાદર અને સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત અનુક્રમે થાય ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે ક્ષેત્રાદિક ૩ પુદ્ગલપરાવર્ત કહે છે.-ચૌદ રાજલોકના સર્વ આકાશપ્રદેશ ૧, ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સર્વ સમય ૨ અને અનુભાગખંધનાં સ્થાનક એટલે રસખંધના હેતુ ૩૫ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક ૩, એ ત્રણે જેમ તેમ-આઘાપાછા [ક્રમોત્ક્રમ] મરણ કરીને ફરસી રહે ત્યારે ક્ષેત્રાદિક એટલે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સ્થૂલ પુદ્ગલપરાવર્ત અનુક્રમે થાય; અને એ ત્રણે અનુક્રમેજ મરણ કરીને ફરસે ત્યારે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. તે આ પ્રમાણે—

ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ સર્વ મરતી વેળાએ એવી રીતે ફરસે કે એક મરણે એક આકાશપ્રદેશ લેખાય અને પૂર્વે જે આકાશપ્રદેશ મર્યા હોય તે આકાશપ્રદેશ ફરી મરે તે લેખામાં આવે નહીં. એમ કોઈ આકાશપ્રદેશ મરણ કરી ફરસ્યા વિના ન રહે ત્યારે ક્ષેત્રથી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૩. મેરૂ પર્વતના મધ્યે ૮ રૂચક પ્રદેશ છે તે માંહેલા એક પ્રદેશ પ્રથમ મરે ત્યારપછી વળી કોઈક કાળાંતરે તે પ્રદેશની પાસેના બીજા પ્રદેશ મરે તે લેખાય. ત્યાર પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તેને અડકતાં [નજીકના] ત્રીજે પ્રદેશ મરે તે લેખાય. તેના જાળામાં આવે પાછે પ્રદેશ મરે તે લેખામાં નહીં. એમ અનુક્રમે મરતાં એક એક પ્રદેશ ફરસતો સમગ્ર ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ ફરસી રહે

૧ “ જેમ તેમ, અનુક્રમે ” આ શબ્દો પહેલા પુ. પરાં માં કલા નથી તેનું કારણ કે સં. ૬૦ પુ. પરાં કોઈ પણ એક જ વર્ગજાવડે પૂર્ણ ગણાય છે.

ત્યારે ક્ષેત્રર્થી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૪. ઉત્તરાર્ધર્ષી અને અવસર્પિર્ષી એ એ મળીને વીશ કોણકોણિ સાગરોપમ એક કાળચક્ર કહેવાય, તેના સર્વ સમય જીવ મરણે કરીને ફરસે એટલે જે સમયે પૂર્વે મર્યા હોય તેજ સમયે ફરી મરે તે લેખાય નહીં અનેરે સમયે મરે તે લેખાય. એમ કાળચક્રના સર્વ સમય મરણ [વડે] ફરસી રહે ત્યારે કાલ્ થકી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૫. તે કાળચક્રને પહેલે સમયે મરે ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને બીજે સમયે મરે તે લેખાય ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને ત્રીજે સમયે મરે તે લેખાય. વચ્ચે વચ્ચે આઠ પાછે સમયે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે મરતો કાળચક્રનાં સર્વ સમય ફરસી રહે ત્યારે કાલ્ થકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૬. એક સમયના ઉપજેલા સૂક્ષ્મ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ છે, તે થકી સર્વ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતાગુણ છે, તે થકી તે તેઉકાય જીવની કાયસ્થિતિ અસંખ્યાતાગુણી છે, તે થકી સાંખનાં સ્થાનકે અસંખ્યાતાગુણ છે, તે થકી રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે તીવ્રમંદાદિ ભેદે અસંખ્યાતાગુણ છે. તે રસખંધને સ્થાનકે મરતો જીવ ક્યારેક મંદાધ્યવસાયે મરે, કોઇ વારે તીવ્રે અને કોઇવારે અતિ તીવ્રે મરે, એમ મરતો સર્વ રસખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માઢથકી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૭. અને જ્યારે પ્રથમ અતિ મંદ સ્થાનકે વર્તતો મરે, પછી કોઇક કાળાંતરે તેથી ચઢતે બીજે અધ્યવસાય સ્થાનકે વર્તતો મરે, તે પછી વળી કોઇક કાળાંતરે તેથી ચઢતે ત્રીજે અધ્યવસાયસ્થાનકે વર્તતો મરે, વચ્ચે આઠ પાછે સ્થાનકે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે મરતો સર્વ સ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માઢથકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૮. તથા પ્રકારાંતરે વર્ણ ૫, ગંધ ૨, રસ ૫, સ્પર્શ ૮, અગુરુલઘુ ૧ અને ગુરુલઘુ ૧, એ બાવીશ ભેદે કરીને સર્વ લોકના પરમાણુ ફરસીને મૂકે ત્યારે બાદર ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય, એ ૨૨ માંહેથી એકેકાપણે સર્વ પુદ્ગલ ફરસી રહે ત્યારે સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. એમ ૨૨ ભેદે પણ સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલ પરાવર્ત થાય. ॥ ઇતિ પુદ્ગલપરાવર્તસ્વરૂપ ઝોય. ॥ ૮૮ ॥

ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધક.

અપ્પચરપચલિવંધી, ઉક્કહજોગી અ સન્નિપજ્જતો ।

કુળઇ ષ્ણસુક્કોસ, જહન્નયં તસ્સ વચ્ચાસે ॥૮૧॥

અપ્પચરપચલિવંધી=અલપતર

પ્રકૃતિનો બંધક

ઉક્કહજોગી=સર્વોત્કૃષ્ટ યોગ-
વાળો

સન્નિપજ્જતો=સંજ્ઞિપર્યાપ્તો

કુળઇ=કરે છે.

પ્ણસુક્કોસ=પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ

પ્રદેશબંધ.

જહન્નયં=જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ

તસ્સ=તેનાં.

વચ્ચાસે=વિપરીતપણે.

અર્થ:-અલપતર પ્રકૃતિનો બંધક, સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાળો અને સંજ્ઞિપર્યાપ્તો પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે અને તેથી વિપરીતપણે જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન-હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધક અને જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધક કેવા હોય તેનું સ્વરૂપ કહે છે,

જે મૂળ પ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ થોડી બાંધે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; કર્મદલિયાના ભાગ થોડા થાય તેથી દરેકને પ્રદેશ ઘણા આવે માટે અલપતર પ્રકૃતિનો બંધક અને સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાંતે એવો સંજ્ઞિ પર્યાપ્તો જીવ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. તેને વિપર્યાસે એટલે બહુ પ્રકૃતિના બાંધનારને કર્મદલિક ઘણે ભાગે વહેંચાતા હોવાથી દરેકને પ્રદેશ થોડા આવે માટે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકૃતિનો બંધક અને સંજ્ઞિયોગવાંતે એવો અસંજ્ઞિ અપર્યાપ્તો જીવ જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૨ ॥

પ્રદેશબંધનાં સ્વામી

મિચ્છઅજયચડઆડ, વિતિગુણવિગુમોહિસત્તમિચ્છાઈ

છળહં સતરસ સુહુમો, અજયા દેસાં વિતિકસાણ ॥૯૦॥

૧-૨-૩ ઉત્કૃષ્ટ યોગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધાય, અને સંજ્ઞિ તથા પર્યાપ્તને જ ઉત્કૃષ્ટ યોગ હોય તેથી એ પણ ત્રણ વિશેષણ સાચાંક છે.

મિચ્છ=મિથ્યાદષ્ટિ
 અજયસ્રુત=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 આદિ ચાર ગુણસ્થાનવાળા
 આજ્ઞ=આયુષ્યનો.
 ચિત્તિગુણધણુ=બીજા ત્રીજા ગુ.
 બુદ્ધિવા વિના
 મોહિ=મોહનીય કર્મને વિષે.
 સત્ત=સાત ગુણુડાણુવાળા
 મિચ્છાઈ=મિથ્યાત્વાદિ

છળ્હં=છ મૂળ પ્રકૃતિનો
 સત્તરસ=સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો
 સુદુમો=સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુડા-
 ણુવાળો
 અજયા=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 દેસા=દેશવિરતિ.
 ચિત્તિકલાણુ=બીજા ત્રીજા કષા-
 યોનો.

અર્થ:-મિથ્યાદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ગુણુડા-
 ણુવાળા આયુકર્મનો, બીજા ત્રીજા ગુણુડાણુ વિના મિથ્યાત્વાદિ
 સાત ગુણુડાણુવાળા મોહનીય કર્મનો, સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો છ
 મૂળ પ્રકૃતિ અને સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો, અવિરતિ બીજા કષાયોનો
 અને દેશવિરતિ ત્રીજા કષાયોનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ॥ ૯૦ ॥

વિવેચન:-હવે મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબં-
 ધના સ્વામી કહે છે.—

મિથ્યાદષ્ટિ ૧, અને અવિરત ૨, પ્રદેશવિરત ૩, અપ્રમત્ત ૪,
 અને અપ્રમત્ત ૫ એ પાંચ ઉત્કૃષ્ટ યોગી સંજ્ઞીપર્યાયા આયુકર્મ
 ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશલું આધે, બીજું ત્રીજું [સાસ્વાદન મિથ્ર] ગુણુ-
 ડાણું વર્ણને શેષ મિથ્યાત્વથી અનિવૃત્તિ પર્યાત સાત ગુણુડા-
 ણુવાળા ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકા મોહનીયકર્મ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશલું આધે.
 સમવિધબંધક હોવાથી, આયુ મોહ વર્ણને શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો
 અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, સાતા-
 વેદનીય ૧, યશનામ ૧ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧, એ ૧૭ ઉત્તર પ્રકૃ-
 તિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુડાણુવાળો કરે; ત્યાં
 એટલીજ પ્રકૃતિનો બંધ છે તે સાટે.

૧ દાતૃપ્રતિપ્રાહકમ્પોરન્તવિચ્છત્તયા કાતાર અને પ્રદક્ષ કરનારના
 વચ્ચે વિન્નપણે અયત્તે-વચ્છત્તિ આપે હતિ અન્તરાયમ્ એ અંતરાય.
 અને વિશેષેણ હન્યન્તે વિશેષ પ્રકારે હણાય કે દાનાદિલ્લચ્ચયો કાનાદિ
 સ્વબ્ધિ એ અનેત્ત હતિ વિચ્છન્ત્ત એ વડે તે વિન્ન.

અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ સપ્તવિધખંધક ઉત્કૃષ્ટયોગી બીજા
અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે. દેશવિરતિ
સપ્તવિધ ખંધક ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકો ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય કપાય
ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ ખાંધે. ॥ ૯૦ ॥

પણઅનિઅટ્ટીસુખગઈ, નરાડસુરસુભગતિગવિડવિદુગં ।

સમચડરંસમમાયં, વઈરં મિચ્છો વ સમ્મો વા ॥૧૧॥

પણ=પુરુષવેદ અને સંજ્વલન

કપાય ઐ પાંચ

અનિઅટ્ટિ-અનિવૃત્તિઆદરવાળો

સુખગઈ=શુભ વિલાયોગતિ.

નરાડ=મનુષ્યાયુ,

સુરસુભગતિ=દેવત્રિક, સુભગ

ત્રિક

વિડવિદુગં=વૈકિયદિક.

સમચડરંસં=સમચતુરસ્ય સંસ્થાન

ધસાયં=અસાતાવેદનીય.

વઈરં=વજ્રકપલનારાય સંવયણ

મિચ્છો=મિથ્યાદષ્ટિ.

વ=અથવા

સમ્મો=સમ્યગ્દષ્ટિ

અર્થ:-અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાનવાળો [પુરુષવેદ અને
સંજ્વલન કપાય] પાંચનો અને મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યગ્દષ્ટિ
શુભવિલાયોગતિ, મનુષ્યાયુ, સુરત્રિક, સુભગત્રિક, વૈકિયદિક,
સમચતુરસ્યસંસ્થાન, અસાતાવેદનીય અને વજ્રકપલનારાય
સંવયણ [૧૩ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન-પુરુષવેદ ૧ અને સંજ્વલનતા ૪ કપાય ઐ પાંચને
અનિવૃત્તિઆદર ઉત્કૃષ્ટયોગી ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે ખાંધે, એક અથવા ઐ
સમચ લગે; ઈહાં પ્રકૃતિ થોડી ખંધાય તેથી ભાગ ઘણા આવે તે
માટે. શુભવિલાયોગતિ ૧, મનુષ્યાયુ ૨, દેવત્રિક ૫, સુભગ
સુસ્વર આદેય ઐ સુભગત્રિક ૮, વૈકિયદિક ૧૦, સમચતુરસ્ય
સંસ્થાન ૧૧, અસાતાવેદનીય ૧૨ અને વજ્રકપલનારાય સંવ-

यस्य १३, अे तेर प्रकृति मिथ्यात्वी अथवा सम्यक्त्वी उत्कृष्ट योगे वर्तते। उत्कृष्ट प्रदेशथी आंधे, ते उपरंतनां अंधक नामनी प्रकृति अधिकी आंधे, ते माटे त्यां उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम होय नदीं ॥ ९१ ॥

निद्रापयलादुज्ज्वल-भयकुच्छातित्थ * सम्मगो सुजई ।

आहारदुगं सेसा, उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥ ९२ ॥

निद्रापयला=निद्रा, प्रयला
दुज्ज्वल=अे युगल
भयकुच्छातित्थ=अय, लुगुप्सा
अने तीर्थकर नामकर्मने
सम्मगो=सम्यग्दृष्टि.
सुजई=अप्रमत्तयति अने

अपूर्वकरणे गुणुडाणावाणा
आहारदुगं=आहारकद्विकने
सेसा=आकीनी ६६ प्रकृति.
उक्कोसपएसगा=उत्कृष्ट प्रदेश
अंधवाणी.
मिच्छो=मिथ्यादृष्टि करे.

अर्थः-सम्यग्दृष्टि निद्रा, प्रयला, अे युगल, अय, लुगुप्सा अने तीर्थकर नामने, इडे साधु आहारकद्विकने, अने मिथ्यादृष्टि आकीनी [६६] प्रकृतिअने उत्कृष्ट प्रदेशभ्रमवाणी करे.

विवेचनः—^१निद्रा १, प्रयला २, हास्य रति, शोक अःति अे अे युगल ६, अय ७, लुगुप्सा ८ अने तीर्थकर नाम ९, अे नय प्रकृतिने। उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम सम्यक्त्वी करे. उत्कृष्टयोगी सप्तविध अंधक सुयति अप्रमत्त तथा अपूर्व करणे वर्तते। नामनी ३० आंधते। आहारकद्विक उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम आंधे शेष ६६

* सम्यग् गच्छति ज्ञानादिभोक्षमार्गं इति सम्यगः ।

१ नितरां तदन द्राति-कुत्सितत्वं-अविस्मृष्टत्वं गच्छति आनन्द-द्वन्द्वपदाने पामे चैतन्यं येतना अनया इति निद्रा ७ वडे ते निद्रा.

x आ अे गुणुडाणावाणा प्रभादरहित होवाथी तेअे सुयति छे, माटे सुयति (इडे साधु) शब्दे आ अे गुणुस्थानकवाणा बीधा.

=પ્રકૃતિ રહી તેના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ઉત્કૃષ્ટયોગી મિથ્યાત્વી જ કરે; જ્યાં જ્યાં ઓછી પ્રકૃતિ બંધાય ત્યાં ત્યાં જે જે પ્રકૃતિ બાંધે તેના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ઉત્કટ યોગવાન થકો કરે; એ હેતુ સઘળે જાણવો. ॥ ૯૨ ॥

સુમુખી દુઃખિ અસન્નિ, નિરચતિગસુરાડસુરવિડવિદુગં ।

સમ્મો જિણં જહન્નં સુહુમનિગોઆહ્વણિ મેસા ॥૧૩॥

સુમુખી=સારા મુનિ-અપ્રમત્ત થતિ.

દુઃખિ=એ પ્રકૃતિ [આહારક દ્વિક] ને

અસન્ની=અસંજી પર્યાપ્તો.

નિરચતિગ=નરકત્રિક,

સુરાડ=દેવાયુને.

સુરવિડવિદુગં=સુરદ્વિક અને વૈકિયદ્વિકને.

સમ્મો=સમ્યક્દ્રષ્ટિ,

જિણં=જિન નામકર્મને.

જહન્નં=જઘન્ય પ્રદેશખંધ

સુહુમનિગોઅ=અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ નિગોદ જીવ.

આહ્વણિ=ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે.

મેસા=બાકીની ૧૦૯ પ્રકૃતિ

જેનમ જવતિ શાસનમ

અર્થ:—અપ્રમત્ત થતિ આહારકદ્વિકને, અસંજી પર્યાપ્તો નરકત્રિક તથા દેવાયુને સમ્યક્દ્રષ્ટિ દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક તથા જિનનામકર્મને અને અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે બાકીની [૧૦૯] પ્રકૃતિને જઘન્ય પ્રદેશખંધવાળી કરે. ॥ ૯૩ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશખંધના સ્વામી કહે છે.—

= શેષ. ૬૬ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે—

૩ ધીલદ્વિક, ૧ મિથ્યાત્વમોહ, ૪ અનંતાનુષંધી કપાય, ૧ સ્ત્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૩ તિર્થંચત્રિક, ૩ નરકત્રિક, ૨ મનુષ્યદ્વિક, ૫ બતિ, ૨ ઔદારિકદ્વિક, ૧ તૈજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૫ પ્રથમ સિગય સાંચ સંઘયણ, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ ચતુષ્ક ૧ અશુભવિહાયોગતિ, ૧ પરાચાત, ૨ ઉશ્વાસ, ૧ ઉદ્યોત, ૧ અશુભલયુ ૧ આતપ ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપવાત, ૬ ત્રસપટ્ક, ૧૦ સ્વાયરદશક, અને ૧ નીયગોત્ર.

અપ્રમત્ત યતિ પરાવર્તમાન અષ્ટવિધબંધક સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્ય વીર્યવંત^૨ નામની ૩૧ પ્રકૃતિ બાંધતો આહારકેદિકને જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. તથા અસંજી શ્રોતમાન^૩ યોગવંત પર્યાપ્તો નરકગિક અને દેવાયુ એ ૪ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે; તે જ્ઞાન્ય ૧ સમય અને ઉત્કૃષ્ટ ૪ સમય લગે કરે. જ્ઞાન્ય બંધનો કાળ સવળે એ પ્રમાણે બાણવો. તથા દેવદ્વિક ૨ વૈકિયદ્વિક ૨ અને જિનનામ ૧, એ પાંચ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ સમ્યગ્દષ્ટિ પોતાના ભવને પ્રથમ સમયે વર્તતો બાંધે, તે આ પ્રમાણે-કોઈ એક જીવ જિનનામ બાંધીને અનુત્તર વિમાને દેવતા ઉપન્યો; ત્યાં પ્રથમ સમયેજ સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્યવીર્યવંત થકો જિનનામનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ નામની ૩૦ પ્રકૃતિઓ બાંધતો થકો કરે, અને દેવદ્વિક વૈકિયદ્વિકને જિનનામ બાંધતો થકો જ દેવતા નારકી ન્યવીને મનુષ્યપણે ઉપન્યો થકો પ્રથમ સમયે સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્યવીર્યવંત જિનનામ યુક્ત દેવયોગ્ય નામની ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતો થકો જ્ઞાન્ય પ્રદેશ બાંધે. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ અપર્યાપ્તો પોતાના ભવને પહેલે સમયે વર્તતો સર્વથી જ્ઞાન્ય વીર્યવંત યથાસંભવ ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો શેષ ૧૦૯ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૯૩ ॥

૧ જઘનમથસ્તાદ્—નિહ્યપ્તો ભાગ: જ્ઞાન્ય એટલે નીચેનો ભાગ તત્ર મર્થ જઘન્યં ત્યાં ઉપન્ય ધયેજ તે જ્ઞાન્ય: રોમ મશાદિ ત્યાં નિશ્ચયે થોડા થાય છે તેની જેમ, આ લક્ષણવડે જ્ઞાન્ય એટલે સર્વસ્તોક અર્થે બાણવો.

૨ વિવિધપ્રકારૈ: વિવિધ પ્રકારે ફેરવતિ પ્રેરે ચત્પ્રાણિનં જે પ્રાણિ-ને ક્રિયાસુ ક્રિયાઓમાં તદ્ વીર્યમ્ તે વીર્યં,

૩ એક યોગમાંથી બી ન યોગમાં સંચાર કરતો. 'પરાવર્તમાન'નો પણ એજ અર્થ છે.

* ભવોત્પત્તિના પ્રથમ સમય વિના સવળે.

પ્રદેશબંધના ભાંગા

દંસણછગમયકુચ્છા, વિતિતુરઅકસાયવિગ્ધનાણાણં ।

મૂલછગેઽણુકોસો, ચઢહ દુહા સેસિ સઠ્વત્થ ॥૧૪॥

દંસણછગમયકુચ્છા=દર્શન-
પટક ભય, જુગુપ્સા,
વિતિતુરિયકસાય=ખીજા ત્રીજા
અને ચોથા કષાયો
વિગ્ધનાણાણં=પાંચ અંતરાય
અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો
મૂલછગે=મોહનીય અને આયુ'

વર્ણને મૂળ પ્રકૃતિને વિષે.
અણુકોસો=અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ.
ચઢહ=ચાર પ્રકારે [જાણવો.]
દુહા=બે પ્રકારે સાદિ, અધુવ.
સેસિ=બાકીના ત્રણ પ્રકારના
બંધને વિષે
સઠ્વત્થ=બધે.

અર્થ:—દર્શનપટક, ભય, જુગુપ્સા, ખીજા ત્રીજા ચોથા કષાયો, પાંચ અંતરાય અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો તથા મોહનીય અને આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ચાર પ્રકારે [સાદિ અનાદિ વગેરે] જાણવો. બાકીના ત્રણ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે અને બાકી રહેલ પ્રકૃતિના સર્વ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે સર્વત્ર બે ભેદે [સાદિ અધુવ] બંધ હોય. ॥૧૪॥

વિવેચન:—હવે એ પ્રદેશબંધને વિષે માંગા કહે છે.—ચાર દર્શનાવરણીય અને બે નિદા એવં ૬, ભય ૭, જુગુપ્સા ૮, ખીજા-અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને ચોથા સંબંધન ૪ કષાય એવં ૧૨ કષાય મળીને ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫ અને પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અને મોહ તથા આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિનો જે અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય એ [૩૦=૬] પ્રકૃતિઓને વિષે બાકીના બંધ અને શેષ સર્વ પ્રકૃતિને વિષે પણ સર્વ બંધ તે સાદિ અને અધુવ એ બે ભેદે હોય.

એહની ભાવના આ પ્રમાણે-જ્યાં સર્વ થકી ઘણા કર્મ-સ્કંધ ગ્રહે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કહીએ; ત્યાંથી ઉતરતા યાવત સર્વથી થોડા ગ્રહે ત્યાં લગે તે સર્વ અનુત્કૃષ્ટ કહીએ; એ બે પ્રકાર માંહે સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. તથા જ્યાં સર્વથી થોડા પ્રદેશ બંધાય તે જલન્ય પ્રદેશબંધ અને ત્યાંથી અનુક્રમે ચઢતાં યાવત સર્વથી ઘણા કર્મસ્કંધ બાંધે ત્યાં લગે સર્વ અજઘન્ય કહીએ; એ બે પ્રકાર માંહે પણ સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. ત્યાં ચાર દર્શનાવરણીયનો શ્રપક અને ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટ યોગવંત એક અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; ઉત્કૃષ્ટ યોગની સ્થિતિ એટલીજ છે તે મારે. એમ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ-બંધ કરીને ઉપશાન્તાવસ્થાએ અબંધક થઇને પડતો વળી એક અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરીને પછી અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે અનુત્કૃષ્ટ બંધ સાદિ ૧, એ અવસ્થા નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. તથા નિદ્રા, પ્રચક્ષા, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો તો અવિરતાદિક અપૂર્વ-કરણ લગેના ઉત્કૃષ્ટ યોગી સમ્પવિધ બંધકાળે એક અથવા બે સમયલગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. એ અવિરતાદિક જ્યારે ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી અથવા બંધોચ્છેદ થકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧. એ અવસ્થા નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. તથા અપ્રત્યાજ્યાનીય ૪ કષાયનો તો અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ઉત્કટ યોગી સમ્પવિધબંધક ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. ત્યાંથી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે ઉત્કૃષ્ટપણુ નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪. એમ પ્રત્યાજ્યાનીય ૪ કષાયનો દેશવિરતિએ કહેવો, સંજ્વલન ૪ કષાયનો અનિવૃત્તિમાદરે પુરુપવેદનો બંધોચ્છેદ કર્યા પછી યોતયોતાના બંધોચ્છેદ અગાઉ એક અથવા બે સમય પર્વંત ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, તે જ્યારે બંધોચ્છેદ થકી. અથવા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે સાદિ ૧, એ સ્થાનક પૂર્વે નથી જ પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. તથા જ્ઞાનાવરણીય ૫ અને અંતરાય ૫, એ દર્શનો સૂક્ષ્મસંપ-રાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા બે સમય ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, જ્યારે બંધોચ્છેદ કરીને પડતો તથા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પણ પડતો.

અનુક્રુષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક તથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪. એટલે એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અનુક્રુષ્ટ બંધ ચારે ભેદે કહ્યો, હવે “દુહા સેસિ સ્વવથ સ્તિ” શેષ જઘન્ય અજઘન્ય અને ઉત્ક્રુષ્ટ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ ભેદ હોય. ત્યાં એ ૩૦ પ્રકૃતિનો પૂર્વ ઉત્ક્રુષ્ટ બંધ કહ્યો તે પ્રથમજ બંધવા માટે તે માટે સાદિ ૧, અને પછી અબંધક થાય તથા અનુક્રુષ્ટ બંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. હવે એ ૩૦ નો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મનિગોદિયા અપર્યાપ્તાને સર્વ થકી મંદ વીર્યાવાળાને ભવને પહેલે સમયેજ પામીએ, દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બંધે; વળી સંખ્યાતે કાળે જઘન્ય યોગ પામીને જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે વળી અજઘન્ય કરે, એમ એ બેને પરાવર્તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા હોય. હવે શેષ ૯૦ નો ચારે પ્રકારનો પ્રદેશબંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય. ત્યાં થીણુદ્વિત્રિક ૩, મિથ્યાત્વ ૧, અનાંતાનુબંધી ૪, એ આઠનો મિથ્યાત્વી ઉત્ક્રુષ્ટ યોગી સત્ત્રિવિધબંધક એક અથવા બે સમય ભગે ઉત્ક્રુષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, પછી તે ઉત્ક્રુષ્ટ યોગ થકી પડતો અનુક્રુષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે વળી ઉત્ક્રુષ્ટ કરે એમ એ બેના સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા ઉપજે; અને એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્યબંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી જઘન્ય વીર્યાવત ભવને પ્રથમ સમયે વર્તતો કરે, તે પછી દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બંધ કરે, કાળાંતરે વળી જઘન્ય કરે, એમ એ બે બંધ સાદિ અને અધ્રુવ હોય. એમ વર્ણુ અતુક ૪, તૈજસ ૫ કાર્મણુ ૬, ઉપવાત ૭, નિર્માણુ ૮ અને અચુરુલધુ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ચારે પ્રકારનો બંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે કહેવો. પણ એનો ઉત્ક્રુષ્ટબંધ તે મિથ્યાત્વી ઉત્ક્રુષ્ટ યોગી સત્ત્રિવિધ બંધક નામની ૨૩ નો બંધક કરે શેષ પૂર્વવત; તથા અધ્રુવબંધી ૭૩નો ચારે પ્રકારનો બંધ તે તો અધ્રુવબંધી છે માટે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદેજ હોય.

હવે મૂળ પ્રકૃતિના ભાંગા કહે છે-મૂલભગે સ્તિ-માહનીય અને આયુ વર્ણુ શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો અનુક્રુષ્ટબંધ ચાર ભેદે

હોય; તે આ પ્રમાણે—એ છનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ક્ષપક અથવા ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા બે સમય લગે કરે, પછી ઉપશાન્તમોહે અખંધક થઇને પડતો અથવા ઉત્કૃષ્ટ યોગ થતી પણ પડતો જ્યારે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, પૂર્વે એ સ્થાનક પામ્યો નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪, અને શેષ ૩ ખંધ બે ભેદે હોય. ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ સૂક્ષ્મ સંપરાયે કહ્યો તે માટે સાદિ ૧, ત્યારપછી ઉપશાન્તમોહે છેદ કરે તથા પડતો અનુત્કૃષ્ટ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨. એ ૬ નો જ્ઞાન્ય પ્રદેશખંધ તે સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વશ્રી મંદ વીર્યવંત ભવને આઠ સમયે કરે, તેજ દ્વિતીયાદિક સમયે અજ્ઞાન્ય પ્રદેશખંધ કરે વર્ણી કાળાન્તરે જ્ઞાન્ય કરે, તે માટે એ બને બન્ધ સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગે હોય. હવે મોહના તથા આયુના ચારે પ્રકારના પ્રદેશખંધને વિષે બે ભેદે હોય ત્યાં મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી અનિવૃત્તિઆદરના અંતરંગે સત્તવિધખંધ વેળાએ ઉત્કૃષ્ટ યોગી છતે મોહનીયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે પછી અનુત્કૃષ્ટ, વર્ણી ઉત્કૃષ્ટ, એમ એ બે ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય. અને જ્ઞાન્ય અજ્ઞાન્ય તે સૂક્ષ્મ નિગોદમાંહે પૂર્વની પરે કહેવા. આયુકર્મ તે અધ્રુવખંધી છે માટે તેના ઉત્કૃષ્ટાદિ ચાર ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય.

હવે એ ભાંગાની સંખ્યા-મૂળ છ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦ તથા બેના આઠ આઠ એવં ૭૬ અને ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિના દશ દશ એવં ૩૦૦, અને ૯૦ પ્રકૃતિના આઠ આઠ એવં ૭૨૦ બે મળી ૧૦૨૦. મૂળ પ્રકૃતિના ૭૬ સહિત ૧૦૯૬ પ્રદેશખંધના ભાંગા થાય ॥ ૯૪ ॥

યોગસ્થાનાદિ સાત બોલોનું અદ્યપબહુત્વ

સેદિ^૧અસંખિજ્ઞંસે, જોગદ્વા^૨ણાણિ પયહિટિ^૩ઈમેઆ ।

ટિહ્વંધજ્ઞવસાયા-ણુભાગઠાણા અસંખગુણા ॥૯૫॥

સેદ્ધિઅસંભિજ્જસે=શ્રેણિના અ-
સંખ્યાતમે ભાગે
જોગઠાણાણિ=યોગસ્થાનો
પર્યાદિદિશ્મેયા=પ્રકૃતિભેદો, સ્થિ-
તિભેદો.

ટિદ્વંચજ્જવસાયા=સ્થિતિખંધ-
ના અધ્યસાયસ્થાનો,
અણુભાગઠાણા=રસખંધના અ-
ધ્યવસાયસ્થાનો.
અસંસંગુણા=અસંખ્યાતગુણા

અર્થ:—શ્રેણિના અસંખ્યાતમે ભાગે યોગસ્થાનો છે, તેથી પ્રકૃતિભેદો, સ્થિતિભેદો, સ્થિતિખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનો અને રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનો અનુક્રમે અસંખ્યાતગુણા છે. ॥૮૫॥

વિવેચન:—હવે પૂર્વોક્ત યોગસ્થાનક વિગેરે સાત બોલતું અદ્યપથહુત્વ કહે છે—ઘનીકૃત લોકની સાત રાજ લાંબી એક પ્રદેશની આકાશશ્રેણિ તેના અસંખ્યાતમા ભાગને વિષે બેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલાં યોગ સ્થાનક [ધીર્યના સૂક્ષ્મ વિભાગ] છે. અહીં હવે અનંતા છે અને યોગસ્થાન અસંખ્યાતાં છે, તે એકેકે સરખે યોગસ્થાને અનંતા સ્થાપર હવે છે માટે વર્ણી સર્વ સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એક સમય લગે એક યોગસ્થાને હોય, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણો યોગ વધે, ત્યારે જૂદે જૂદે સ્થાનકે હોય અથવા એક સ્થાને પણ હોય અને ત્રસ હવેા તે સરખે યોગસ્થાને અસંખ્યાતા હોય, તે માટે અસંખ્યાતાંજ યોગસ્થાનક છે પણ અનંતા નહીં. વર્ણી પર્યાપ્તા સર્વ હવે સ્વપ્રાયોગ્ય સર્વ જઘન્ય યોગસ્થાને જઘન્યથી ૧ સમય, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ૪ સમય લગે રહે અને સ્વપ્રાયોગ્ય ઉત્કૃષ્ટ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, તથા ઉત્કૃષ્ટ બે સમય રહે. મધ્યમ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટા ૩-૪થી યાવત ૮ સમય પણ રહે, પછી વધે-ઘટે [યોગાન્તર થાય] એ યોગ પત્તર ભેદ છે તે પૂર્વે યાથા કર્મત્રયમાંહે વિસ્તારે કહ્યા છે. તે યોગસ્થાનથી મૂલપ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ભેદ અસંખ્યાતગુણા છે. મૂળ પ્રકૃતિ ૮ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ તે ૧૫૮ જ છે, પણ ક્ષેત્રાદિ સંખધે કરીને અંધના વિચિત્રપણા થકી અને ઉદયના વિચિત્રપણા થકી અસંખ્યાતા

૧. એક એક યોગસ્થાને વર્તતા નાતા હવેા વડે અથવા કાળ ભેદે એક હવવડે સર્વ પ્રકૃતિઓ અંધાય છે તેથી.

ભેદ થાય છે. તેનું સ્વરૂપ સવિસ્તરપણે આવશ્યકવૃત્તિ થકી જાણવું. ચાર આનુપૂર્વીનાં અંધોદયને વિચિત્રપણે કરીને લોકને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલા અસંખ્યાતા [આનુપૂર્વીના ભેદ] છે, એમ બૃહસ્પતકતચૂર્ણિને વિષે કહ્યું છે. તે પ્રકૃતિભેદ થકી સ્થિતિમેદ અસંખ્યાતગુણ છે. અન્તર્મુહૂર્તની સ્થિતિ ૧, સમયાધિક અન્તર્મુહૂર્તની સ્થિતિ ૨, દ્વિસમયાધિક અન્તર્મુહૂર્તની સ્થિતિ ૩, એમ યાવત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગ્ન એકેકી પ્રકૃતિ અસંખ્યાતે સ્થિતિવિશેષે કરીને અંધાય, તે માટે અસંખ્યાતગુણ ૩, તે થકી સ્થિતિવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાતગુણ ૧ છે; કષાયજન્યે જીવપરિણામવિશેષ તે અધ્યવસાયસ્થાનક એકેકું અંતર્મુહૂર્તમાન હોય ૪, તે થકી અનુભાગવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાગુણ હોય; એકેકું અનુભાગઅંધાધ્યવસાયસ્થાનક જન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ સમયનું હોય તે માટે એકેકા સ્થિતિઅંધાધ્યવસાયસ્થાનકને વિષે એક જીવ તથા અનેક જીવને આશ્રયીને અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અનુભાગ અંધાધ્યવસાયસ્થાનક હોય ૫. ॥ ૬૫ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

તત્તો કમ્મપણ્સા, અણંતગુણિઆ તઓ રસચ્છેઆ ।
જોગા પયડિપણ્સં, ઠિહ્ અણુભાગં કસાયાઓ ॥૧૬॥

૧ પ્રત્યેક સ્થિતિસ્થાનક અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાય સ્થાને અંધાય છે તેથી.

૨ કષાયજન્ય તેમજ લેશ્યાજન્ય આત્મપરિણામોની તરતમતાને લીધે સ્થિતિ સરખી અંધાવા જતાં રસમાં અસંખ્ય પ્રકારની (અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણની) તરતમતા થાય છે. તેથીજ સ્થિતિઅંધાધ્યવસાયસ્થાનકથી રસઅંધાધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યગુણાં છે. સ્થિતિઅંધ થવામાં કષાયજન્ય આત્મપરિણામ કારણ છે જ્યારે રસઅંધ થવામાં કષાય તેમજ લેશ્યા અંધને કારણ છે.

તત્તો=તે કરતાં
કમ્મપણ્ણા=કર્મપ્રદેશો-કર્મના
સ્કંધો.
અણંતગુણિયા=અનંતગુણા
તત્તો=તે કરતાં
રસચ્છેદા=રસના અવિભાગ
પાલિચ્છેદો

જોગા=યોગથકી,
પયડિવણ્ણ=પ્રકૃતિષ્ઠ અને
પ્રદેશષ્ઠ
ઠિદ્ધણુમાગં=સ્થિતિષ્ઠ અને
રસષ્ઠ [થાય]
કલાયાઓ=કપાયવટે

અર્થ:—તે કરતાં કર્મના સ્કંધો અનંતગુણા અને તે કરતાં રસના અવિભાગપાલિચ્છેદો અનંતગુણા છે. યોગ થકી પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠ થાય તથા કપાય વટે સ્થિતિષ્ઠ અને રસષ્ઠ થાય. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન:—તે થકી એકેક કર્મસ્કંધના પરમાણુ અનંતગુણા છે; અલવ્યથકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ પ્રત્યેજ જીવ ગ્રહી શકે તે માટે ૬, તે થકી રસવંધના અવિભાગ પલિચ્છેદ અનંતગુણા છે; એકેકા કર્મસ્કંધના પરમાણુમાંહે પણ સર્વ જીવથકી અનંતગુણા રસના અવિભાગ પલિચ્છેદ પામીએ તે માટે ૭. એ યોગસ્થાનાદિ સાત ઘોલનું અદ્યપ્યહુતવ જાણવું.

હવે પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશષ્ઠના હેતુ કહે છે.—પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠનો હેતુ યોગ છે; યદ્યાપિ પડશી-તિકે ષ્ઠના મિથ્યાત્વાદિક ચાર હેતુ કહ્યાં છે તોપણ મિથ્યાત્વ અવિરતિ અને કપાયને અભાવે પણ યોગ માત્ર જ હેતુએ કરીને ૧૧, ૧૨, ૧૩ ગુણુઠાણે વેદનીયના પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠ થાય છે, અને અયોગી ગુણુઠાણે યોગને અભાવે તે ન ષ્ઠે તથા પ્રકૃતિષ્ઠે મંદ વીર્યવંત થોડી પ્રકૃતિ ષ્ઠે અને તીવ્ર વીર્યવંત ઘણી પ્રકૃતિ ષ્ઠે છે, અને પ્રદેશષ્ઠે પણ સ્વામી દેખાડયા ત્યાં મંદ તીવ્ર વીર્યવંત કહ્યા; તે માટે યોગ પ્રધાન કારણ છે. તથા સ્થિતિષ્ઠ અને અનુભાગષ્ઠનો હેતુ કપાય છે; મિથ્યાત્વ અવિરતિને અભાવે પણ કપાય માત્રજ હેતુએ કરીને સ્થિતિ અને અનુભાગષ્ઠ થાય, અને સ્થિતિ અનુભાગના

સ્વામી દેખાડયા ત્યાં પણ સંકલિષ્ટ પરિણામી અને વિશુદ્ધ પરિણામી એ હેતુ કહ્યા છે, ત્યાં સંકલિષ્ટ તે તીવ્ર કષાયી અને વિશુદ્ધ તે મંદકષાયી જાણવો, અને તે કષાયને અભાવે તે ઉપશાન્તમોહાદિકને વિષે વેદનીય જ બાંધે છે, તે પણ એ સમયની જ બાંધે તે માટે કષાય જ પ્રધાન હેતુ છે. ॥ ૯૬ ॥

ચતુદસરજ્જૂ લોગો, બુદ્ધિકઓ 'સત્તરજ્જુમાણઘણો ।
તદ્વીહેગપણ્ણસા, સેઢી પયરો અ તવ્વગ્ગો ॥ ૯૭ ॥

ચતુદસરજ્જૂ=ચૌદરાજ પ્રમાણુ.
લોગો=લોક.
બુદ્ધિકઓ=મતિકલ્પનાએ
કરેલા.

સત્તરજ્જુમાણઘણો=સાતરાજ
પ્રમાણુનો ઘન

તદ્=તે [ઘનીકૃત લોક] ની
દ્વીહેગપણ્ણસા=લાંબી એક પ્રદે-
શની.

સેઢી=શ્રેણિ, સાસનમ્

પયરો=પ્રતર.

તવ્વગ્ગો=તેનો વર્ગ.

અર્થ:—ચૌદ રાજ પ્રમાણુ લોક તેને મતિકલ્પનાએ ઘન કરેલા સાત રાજ પ્રમાણુ થાય. તે ઘનીકૃત લોકની લોકપ્રમાણુ લાંબી એક પ્રદેશની શ્રેણિ તે સૂચિશ્રેણિ. તેનો વર્ગ તે પ્રતર જાણવો. ॥ ૯૭ ॥

વિવેચન:—હવે ઘન અને પ્રતર અને શ્રેણિનું સ્વરૂપ કહે છે. માઘવતીના તળા થકી મોક્ષ લગે લોક ચૌદ રાજ ઉંચપણે છે, એ લોક તળે સાત રાજ પહોળો છે, ત્યારપછી ઉતરતો ઉતરતો મધ્ય તિર્યગ્લોક એક રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ચઢતો ચઢતો બ્રહ્મલોકકલ્પે પાંચ રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ઉતરતો

૧ હોઈ સત્તરજ્જુઘણુ ઇતિ પાકંતરે.

ઉતરતો ઉપર એક રાજ પહોળો છે; તે બુદ્ધિએ-કલ્પનાએ કીધો થકો સાતરાજ ઘન થાય.

હવે તે બુદ્ધિએ કીધો [કલ્પનાએ કલ્પ્યો] થકો સાત રાજ ઘન કેમ થાય ? તે લખીએ છીએ. તે લોકના મધ્યભાગે ઉભી ચૌદ રાજ ઉંચી અને એક રાજ પહોળી ત્રસનાડી છે. ત્રસજીવ સર્વ તે માંહે છે તે માટે ત્રસનાડી કહીએ. તે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો અધોલોકનો ખંડ હેઠે ત્રણ રાજ પહોળો, ઉપર સાંકડો અને સાત રાજ ઉંચો છે તે ઉપાડીને ત્રસનાડીની ઉત્તર દિશિએ વિપરીતપણે જોડીએ એટલે ઉપરનો સાંકડો હેઠે અને હેઠલો પહોળો ઉપર આણીએ ત્યારે એ અધોલોક સાત રાજ ઉંચો અને ચાર રાજ પહોળો સઘળે સરખો થાય. તથા ઉર્ધ્વ લોકે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો ખંડ એ રાજ પહોળો, સાત રાજ ઉંચો, તેના બ્રહ્મ દેવલોકના મધ્યથકી હેઠલો ઉપરલો એ ખંડ કરીને ત્રસનાડીને ઉત્તર પાસે વિપરીતપણે એટલે પહોળપણું હેઠે ઉપર ને સાંકડાપણું વચ્ચે આણીને સ્થાપીએ, એમ કીધે ઉર્ધ્વલોક ત્રણ રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઉંચો સઘળે સરખો થાય. કોઇ ઠેકાણે થોડું ઘણું અધિકું ઓછું હોય તે યોતાની બુદ્ધિએ અધિકું ઓછામાં ભેળી સરખું કરીએ. ત્યાર પછી તે લોકવું ઉપરવું અર્ધ ઉપાડીને સંવર્તિત અધોલોકને દક્ષિણ પાસ જોડીએ એટલે સાત રાજ પહોળો, સાત રાજ લાંબો અને સાત રાજ ઉંચો સમચતુરસ્ર ઘન લોક થયો. હવે લોક તો વૃત્ત છે અને એ ઘન તો સમચતુરસ્ર થયો તેથી વૃત્ત કરવાને માટે તેને ૧૯ ગુણ કરી બાવીશ ભાગ હરીએ-ભાંગીએ ત્યારે કંઈક ન્યૂન સાત રાજ વૃત્ત લાંબો પહોળો થાય પણ વ્યવહારથકી સઘળે સાત રાજનો જ ચતુરસ્ર ઘનલોક જણવો. ઇહાં રાજમાન તે સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની પૂર્વ દિશાની વેદિકા થકી દક્ષિણ વેદિકા લગે અસંખ્યાતી કોડાકોડિ યોજન પ્રમાણ જણવું. એ ઘન ચતુરસ્ર લોકનાં એકેક રાજનાં ઘન ચતુરસ્ર ખંડક ૩૪૩ થાય અને ઘનવૃત્ત લોકનાં ઘનચતુરસ્ર ખંડક ૩૮૭ થાય. इति घनलोक स्वरूपम् ।

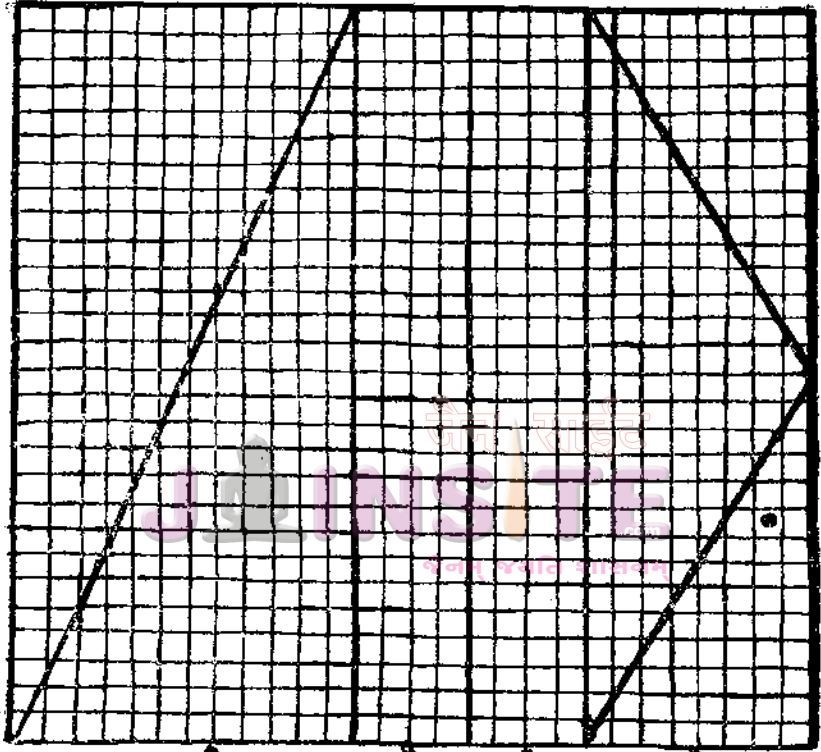
તે ઘનલોક જેવડી લાંબી એટલે સાત રાજ લાંબી અને એક પ્રકેશની પહોળી શ્રેણિ જ્યાં કહી છે ત્યાં એ

સૂચના:—આ પાછળ ખતાવેલ ચૌદ રાજલોકની સ્થાપનામાં પ્લેક લાઈન [કાળી લીંટી] વચ્ચે આવેલ લોકક્ષેત્ર છે. નીચે સાતમી નારકીના તળે સાત રાજ, વચ્ચે સમભૂતળ આગળ એક રાજ, બ્રહ્મદેવલોક પાસે પાંચ રાજ અને ઊંચે ઐવેયક પાસે એક રાજ પહોળાઈ છે અ બ પાસાની નીચેની પહોળાઈ દેશે ઊણી ત્રણત્રણ રાજની છે. ક હ લાઈનની પહોળાઈ બંને રાજની છે. વ પાસુ ડાબી તરફ મેળવીએ અથવા અ પાસુ જમણી તરફ મેળવીએ એટલે ચાર રાજ પહોળાં અને સાત રાજ ઊંચાં લોક થાય. તે પ્રમાણે ઇ અને ગ પાસા જમણી તરફ મેળવીએ અથવા ફ અને હ પાસા ડાબી તરફ મેળવીએ ત્યારે ત્રણ રાજ પહોળાં અને સાત રાજ ઊંચાં લોક થાય. તે અર્થે અને ઉર્ધ્વલોકના બંને વિભાગને એક સાથે મેળવીએ એટલે સાત રાજ ઘનલોક થાય. તેની સ્થાપના આ સાથેજ આપી છે. આ પ્રમાણે કરવાથી સર્વત્ર સાત રાજ થઈ શકતું નથી પરંતુ અપૂર્ણને પૂર્ણ ગણી લેવાને ન્યાયે સાત રાજ ગણેલ છે.

बुद्ध्या घनीकृतलोकस्यस्थापना ✽

✽ सात्तर पहोणो^३, सात्तराज लांजा^४ अने सात्तराज ठिंथा^२ अवेवो

सात्तरा घनलोक कल्पनाचडे करीअे त्यारे धाय तेना
अेकरा पहोणा, अेकराज लांजा अने अेकराज ठिंथा अेवळ
समथोस घनभंडुक करीअे त्यारे उरउ धाय. उपरनुं हरेक
आनुं श्राज लांजुपहोणुं समजवुं.

ઘનીકૃત લોકની સાતરાજની લેવી, એકસરી માતીની માળાની પરે. અને તે શ્રેણિના વર્ગ કરીએ એટલે એક શ્રેણિના જેટલા પ્રદેશ હોય તેટલા ગુણ કરીએ તેને પ્રતર કહીએ, તેને વળી શ્રેણિના પ્રદેશ સાથે ગુણીએ તેને ઘન કહીએ. યથા-અસત્કલ્પનાએ એક શ્રેણિએ પાંચ પ્રદેશ છે તે સૂચિ કહીએ. તેને વળી પાંચ ગુણ કરીએ તે ૨૫ થાય. તેને પ્રતર કહીએ. તેને વળી પાંચ ગુણ કીધે ૧૨૫ થાય એ ઘન કહીએ. ઇહાં સાત રાજ લાંબો સાત રાજ પહોળો અને જડપણે એક પ્રદેશનો તે પ્રતરરાજ જાણવો, અને સમસ્ત લોક તે ઘન લોક કહીએ ॥ ૯૭ ॥

ઉપશમ શ્રેણિનુસ્વરૂપ.

અણદંસનપુંસિસ્થી વેઅચ્છકં ચ પુરિસવેઅં ચ ।
દો દો ઇગંતરિણ, સરિસે સરિસં ઉવસમેદ્ ॥ ૯૮ ॥

અણદંસનપુંસિસ્થીવેય=અનંતા-
નુખંધિ કષાય, દર્શનમોહ-
નીય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ.
ચ્છકં=હાસ્યાદિપદ્ક.
પુરિસવેઅં=પુરૂપવેદ.

દોદો=અખે [કોધાદિ કષાય].
ઇગંતરિણ=એકેકે [સંજવલન
કોધાદિ] ના આંતરે.
સરિસેસરિસં=સરખેસરખાને.
ઉવસમેદ્=ઉપશમાવે.

અર્થ:—[ઉપશમશ્રેણિ કરનાર] અનંતાનુખંધિ કષાય, ત્રણ દર્શનમોહનીય, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ્યાદિપદ્ક, પુરૂપવેદ અને સંજવલન એકેકે કષાયને આંતરે અખે કષાયો સરખેસરખાને અનુક્રમે ઉપશમાવે. ॥ ૯૮ ॥

વિવેચન:—તે ઉપશમ શ્રેણિનો કરનાર અપ્રમત્ત યતિજ હોય. કોઈક આચાર્ય કહે છે—અવિરતિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ માંહેલો ઉપશમશ્રેણિ કરે, તે પ્રથમ અનંતાનુખંધિ ચાર

કષાય સમકાળે અંતર્મુહૂર્તમાંહે ઉપશમાવે. કેટલાએક કહે છે કે અનંતાનુબંધિની ઉપશમના ન હોય તે માટે તેની વિસંખ્યા-જના કરે કે ખપાવે. ત્યારપછી સમ્યક્ત્વ મિશ્ર મિથ્યાત્વ રૂપ ત્રણ દર્શન મોહનીય સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાં મિથ્યાદષ્ટિને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વ ઉપશમાવ્યા બાદ અનંતર સમયે મિથ્યાત્વના અનુદય થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય. ત્યારપછી દેશવિરત પ્રમત્ત અપ્રમત્તે પણ મિથ્યાત્વ ઉપ-શમેલું પામીએ. અને વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ ત્રણે દર્શનમોહનીયનો ઉપશામક હોય. તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચઢતો તે ગુણઠાણાનો સંખ્યાતમો ભાગ ગયે થકે નિદ્રા અને પ્રચલાનો અધોચ્છેદ કરે. તથા વળી તે ગુણઠાણાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક ભાગ થાકતે થકે દેવગતિ ૧, દેવાનુપૂર્વા ૨, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩, વૈક્રિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, આહારક શરીર ૬, આહાર-કોપાંગ ૭, તેજસ શરીર ૮, કાર્મણ શરીર ૯, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૦, વર્ણચતુષ્ક ૧૪, અગુરુસુત્રુ નામ ૧૫, પરાઘાત નામ ૧૬, ઉપઘાત નામ ૧૭, ઉચ્છ્વાસ નામ ૧૮, ત્રસ નવક ૨૭, શુભવિહામોગતિ ૨૮, નિર્માણ નામ ૨૯ અને જિન નામ ૩૦, એ ત્રીશ પ્રકૃતિને અધથી ટાળે. વળી તેજ ગુણઠાણાને ચરમ સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો અધ ટાળે એનું સ્વરૂપ વિસ્તાર થકી કર્મપ્રકૃતિની ટીકાથી જાણવું. હવે નવમે ગુણઠાણે આવ્યો શું કરે ? તે કહે છે-ત્યાર પછી જે પુરૂષ આર-ભતો હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી સ્ત્રીવેદ, પછી હાસ્ય-પટક અને પછી પુરૂષવેદ ઉપશમાવે. જે સ્ત્રી આરભતી હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી પુરૂષ વેદ પછી હાસ્ય પટક અને પછી સ્ત્રીવેદ ઉપશમાવે, અને જે નપુંસક આરભતો હોય તો પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, પછી પુરૂષવેદ, પછી હાસ્ય પટક અને પછી નપુંસક વેદ ઉપશમાવે. ત્યારપછી એ એ કોધાદિક એકેક સંજ્વલન કષાયને અંતરે સરખે સરખા ઉપશમાવે, તે આ પ્રમાણે-અપ્રત્યાખ્યા-નીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય એ એ કોધ સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજ્વલન કોધ ઉપશમાવે, ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યા-ખ્યાનીય એ એ માન સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજ્વ-લન માન ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યા-

ખ્યાનીય એ બે માયા સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાર પછી સંબલન માયા ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે લોભ ઉપશમાવે. ત્યારપછી સંબલન લોભ ઉપશમાવે. ત્યાં અંતે સંબલન લોભ ઉપશમાવતો થકો તે લોભના ગુણ ખંડ કરે, ત્યાં બે ભાગ ભેગા ઉપશમાવે અને ત્રીજા ભાગના સંખ્યાતા ખંડ કરીને જૂદા જૂદા ઉપશમાવે. એ દશમે ગુણઠાણે ઉપશમાવે. પ્રજ્ઞા—એ ઉપશમ શ્રેણિ તો અપ્રમત્ત સંયતજ પ્રારંભ કરે અને તેને તો અપ્રમત્ત સંયતપણું સાત પ્રકૃતિના ક્ષય તથા ઉપશમથીજ હોય, અન્યથા તે સાતને ઉદ્યે તો સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પણ ન હોય તો ચારિત્ર ક્યાંથી હોય? તે હમણાં તેનો ઉપશમ કહ્યાનું શું કામ? તત્તોત્તર—પૂર્વે તેનો ક્ષયોપશમ કહ્યો હતો અને હમણાં તેનો ઉપશમ કહીએ. ઉદ્ધિત કર્માંશને ક્ષયે અને અનુદ્ધિતને ઉપશમે ક્ષયોપશમ કહીએ. અને ઉપશમે તેને ઉપશમજ કહીએ, તે એ બે માંહે શું વિશેષ છે? તત્તોત્તર—તદાવરણુ કર્મને ક્ષયોપશમે પ્રદેશથી વેદન છે અને ઉપશમે તે ન હોય યદુક્ત—

વેગ્દ સંતકમ્મં, સ્વઝોવસભિષ્વથ નાણુભાવં સો ।

उवसंतकसाओ पुण, वेगद् न संतकम्मं पि*भाश ।

એ કપાયનો ઉપશામક ઉપશાંતકપાયવસ્થાએ જન્મન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. ત્યાર પછી નિશ્ચયે પડે, તે [કાળક્ષયે] અનુક્રમેજ પડતો કોઈક અપ્રમત્ત ગુણઠાણે આવી રહે, કોઈક પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે, કોઈક દેશવિરતિએ રહે, કોઈક સમ્યક્ત્વે રહે અને કોઈક સાસ્વાદને પણ આવે અને ત્યાંથી મિથ્યાત્વે આવે, અને ભવક્ષયે પડે તો અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે સમયેજ સર્વે બંધોદ્યાદિક કરણુ પ્રવર્તાવે. જેથી અગ્યારમાથી પાંચરો ચોથેજ ગુણઠાણે આવે. ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવમાં બે વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજ્જે તેને તે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય અને જે એકવાર ઉપશમ શ્રેણિ કરે તેને કોઈકને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. યદુક્ત—

* ક્ષયોપશમિકવાળો સત્તામાં રહેલ કર્મને વેદે, અહીં રસોદ્ય ન હોય પણ પ્રદેશોદ્ય એટલે પરરૂપે અનુભવ હોય, અને ઉપશાંત કપાયી સત્તામાં રહેલ કર્મને પ્રદેશથી પણ ન વેદે.

૧'ઉવસમસેણિચ્ચઊક્કં, જાયઇ જીવસ્સ આમવં નૂણં ।

સંસારંમિ વસંતે, યગમવે દુક્કિ વારાઓ ॥ ૧ ॥

જીવો હુ યગજમ્મંમિ, ઇક્કસિ ઉવસામગો ।

હયંપિ કુજ્જા નો કુજ્જા, દોવારિ ઉવસામગો ॥ ૨ ॥

એ કાર્મકાંધિક અભિપ્રાય છે. આગમને અભિપ્રાયે તે એક ભવે એક જ શ્રેણિ પડિવળે, યદુક્તં કલ્પભાષ્યે—

૨'પવં અપ્પરિવહિણ, સમ્મત્તે દેવમણ્ણયજ્જમ્મેસુ ।

અન્નચરસેદ્ધિવજ્જં, યગમવેણં ચ સઘ્વાઈ ॥૧॥ સર્વાણિ દેશવિ-
રત્યાદીનિ । અન્યત્રાપ્પયુક્તં—

૩'મોહોપશમ ઇકસ્મિન્, ભવે દ્વિઃ સ્વાદસંતતઃ ।

યસ્મિન્ ભવે તૂપશમઃ ક્ષયો મોહસ્ય તત્ર ન ॥ ૨ ॥ ઇતિ.

એ ઉપશામક ધુરતાં [પ્રથમતાં] ડં સંઘયણુવંત હોય. ત્યાં ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પછી તે ભવે જ જે મરણુ પામે તથા ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પછી તે ભવે જ જે ચરમશરીરી ક્ષપકશ્રેણિ કરે તે તેા નિશ્ચયે જ વજ્રપભનારાય સંઘયણુવંત હોય. આ પ્રમાણે ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું. ॥૮૮॥

૧ સંસારમાં વસતા જીવને સમસ્ત ભવોમાં ઉપશમશ્રેણિ ચાર જ વખત આવે અને એક ભવમાં એ વખત આવે ॥ ૧ ॥

એક જન્મમાં જે જીવ એકજ વખત ઉપશામક હોય તે ક્ષય (ક્ષપક-શ્રેણિ) ને પણ કરી શકે, અને જે એ વખત ઉપશામક હોય તે ન કરે ॥૨॥

૨ એ પ્રકારે દેવ અથવા મનુષ્ય જન્મને વિષે જેણે સમ્યક્ત્વ વચ્ચું નથી તે જીવ એમાંથી એક શ્રેણિ વળીને એક ભવમાં દેશવિરતિ આદિ સર્વ પ્રાપ્ત કરે. ॥ ૧ ॥

૩ મોહનો ઉપશમ એક ભવમાં જૂદો જૂદો એ વખત થાય, પણ જે ભવે ઉપશમ હોય તે ભવે મોહનો ક્ષય ન થાય. ॥ ૨ ॥

उपशमश्रेणिक्रमस्य यंत्रम्

उपशमयति	
संज्वलनलोभं २८	
अप्रत्याख्यानलोभं २६	प्रत्याख्यान लोभं २७
संज्वलनमायां २५	
अप्रत्याख्यान- मायां २३	प्रत्याख्यानमायां २४
संज्वलनमानं २२	
अप्रत्याख्यान- मानं २०	प्रत्याख्यानमानं २१
संज्वलनक्रोधं १९	
अप्रत्या० क्रोधं १७	प्रत्याख्यानक्रोधं १८
पुंवेदं १६	
हास्यादिषट्कं १५	
स्त्रीवेदं ९	
नपुंसकवेदं ८	
मिथ्यात्व १ मिश्र २ सम्यक्त्वमोहान् ७	
अनंतानुबंधि क्रोध १ मान २ माया ३ लोभान् ४	

ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

ઘ ૧ ૧ ૧ ૩ ૧ ૩ ૩ ૧
 ઘનમિચ્છમીસસમ્મં, તિઆડઙ્ગવિગલથીળતિગુજ્જોઅં
 ૨ ૨ ૨ ૧ ૧ ૮ ૧ ૧
 તિરિનિરયથાવરદુગં, સાહારાયવઅડનપુત્થી ॥ ૧૧ ॥

ઘનમિચ્છ=અનંતાનુભંધિ કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય.
 મીસસમ્મં=મિશ્ર મોહનીય સમ્યક્ત્વ મોહનીયને.
 તિઆડ=ત્રણ આયુષ્ય.
 ઙ્ગવિગલ=એકેન્દ્રિય વિકલેન્દ્રિય
 થીળતિગુજ્જોઅં=થીણદ્વિત્રિક ઉદ્યોતનામ.

તિરિનિરયથાવરદુગં=તિયંચ-દ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક.
 સાહારાયવ=સાધારણ નામ, આતપ નામ.
 અડ=આઠ [થીળ ત્રીળ]
 કષાય.
 નપુત્થી=નપુંસક અને સ્ત્રીવેદ.

અર્થ:—[ક્ષપકશ્રેણિ વાળો] અનંતાનુભંધિ કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્રમોહનીય, સમ્યક્ત્વમોહનીય, ત્રણ આયુષ્ય, એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, થીણદ્વિત્રિક, ઉદ્યોતનામ, તિયંચદ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક, સાધારણ નામ; આતપનામ, આઠ [થીળ ત્રીળ] કષાય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ; ॥૯૯॥

વિવેચન:—ક્ષપકશ્રેણિને પરિવળતો મનુષ્ય આઠ વરસ ઉપરની વયવાળો અત્યંત શુદ્ધ પરિણામવંત અવિરત ૧, દેશ-વિરત ૨, પ્રમત્ત ૩ અને અપ્રમત્ત ૪, એ ચાર માંહેનો કોઈ પ્રથમ અંતર્મુહૂર્ત માંહે અનંતાનુભંધી ચારેનો સમકાળે ક્ષય કરે, તેનો અનંતમો ભાગ રહે તે મિથ્યાત્વ માંહે નાખે, ત્યાર પછી મિથ્યાત્વને તેના અંશ સહિત જ સમકાળે ભસ્મ કરે, ત્યાર પછી મિશ્રમોહનીય અને સમ્યક્ત્વમોહનીયનો પૂર્વાક્ત રીતે ક્ષય કરે. તે સમ્યક્ત્વ મોહનીયનો છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેર્યે થકે તે કૃત્કરણ કહીએ. એ અવસ્થાએ વર્તે તો કોઈક કાળ પણ કરીને અનેરી ગતિમાં જાય. તથા જો કોઈ બદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અનંતાનુભંધી ક્ષય કર્યા પછી મરે તો ક્ષપકશ્રેણિ

થકી વિરમે ત્યારે તે કોષક મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને વળી
અનંતાનુષંધી પણ આંધે, મિથ્યાત્વ બીજનું અસ્તિત્વ હોવાથી,
મિથ્યાત્વને ક્ષયે તો બીજના અભાવ થકી ફરી અનંતાનુષંધી
નજ આંધે. સાતને ક્ષયે તો અપતિત પરિણામી હોઇને અવશ્ય
વૈમાનિક દેવતામાંહે જાય અને પતિત પરિણામી હોય તો પછી
પરિણામની વિશુદ્ધિને અનુસારે અનેરી ગતિએ જાય. અને
અદ્વાય થકો જે કૃતકરણાવસ્થાએ કાળ ન કરે તો પણ સાત
પ્રકૃતિનો ક્ષય કરીને તેટલે રહે પણ ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવા
તત્પર ન થાય. જે અઅદ્વાય ક્ષયક્રેણિ આરંભે તે સાતનો
ક્ષય કરીને ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવાને અવશ્ય તત્પર થાય. તે
સકળ ક્ષયકને નરક, તિર્થંચ અને દેવ, એ ત્રણ આયુ યોત-
યોતાના ભવમાં ક્ષય થયેલજ હોય. તે ક્ષયક સ્વરૂપ સમ્યક્ત્વ-
મોહનીય થાકતે અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ એ
આઠ કપાય ક્ષય કરવાનો આરંભ કરે, તે અર્ધા અર્ધા હોય ત્યાં
વચ્ચે એકેન્દ્રિય જાતિ ૧, બેન્દ્રિય ૧, તેન્દ્રિય ૨, ચતુરિન્દ્રિય
૩; એ ત્રણ વિકલેન્દ્રિય જાતિ એવં ૪, થીજુદ્ધિત્રિક ૭, ઉચોત
નામ ૮, તિર્થંચદ્વિક ૧૦; નરકદ્વિક ૧૨, સ્થાવર નામ ૧૩,
સૂક્ષ્મ નામ ૧૪, સાધારણ નામ ૧૫ અને આતપનામ ૧૬, એ
૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. ત્યાર પછી જે આઠ કપાય અવશેષ રહ્યા
હોય તેનો ક્ષય કરે. એ સર્વ અંતમુહૂર્તમાંજ ખપાવે. ઈહાં
કોષક કહે છે કે, એકેન્દ્રિય જાતિ આદિક ૧૬ પ્રકૃતિ ખપાવવા
માંડે તેની વચગાળે આઠ કપાયનો ક્ષય કરે; તે પછી સોળ
પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. x ત્યારપછી નપુંસકવેદ અને તે પછી સ્ત્રીવે-
દનો ક્ષય કરે. ॥ ૯૮ ॥

x ટ્યાકારના પોતાના અભિપ્રાયને આ મતાંતર અનુકૂળ હોય. એમ
સમજાય છે [જુઓ ક્ષયક્રેણિનું યંત્ર] એટલે કે, તેઓ ૮ ના ક્ષય
પછી જ ૧૬ નો ક્ષય માને છે અને ૧૬ પછી ૮ ના ક્ષયને મતાંતર
ગણે છે.

क्षपकश्रेणिक्रमयंत्रमिदम्

	ततः सिद्ध्यति	
	क्षपयति १४८	
	१२ प्रकृतीः	१४मेगुणडा
	७३ प्रकृतीः	गुण० १३मे
ज्ञानाव० ५ दर्शना० ४ अंतराय ५५ १४ (१२ मे).		
	निद्राद्वयं २	१२ मे गुण०
	संज्वलनलोभं १	१०मेगुणडा
	संज्वलनमायां १	
	संज्वलनमानं १	५
	संज्वलनक्रोधं १	५
	पुंवेदं १	५
	हास्यादिषट्कं ६	५
	स्त्रीवेदं १	५
	नपुंसकवेदं १	५
	पर्कद्रियादि १६	५
अप्रत्या० क्रोधमानमायालोभप्रत्या० क्रोधमानमायालोभान् ८		१ मे.
	देवनारकरतिर्यगायूंषि ३	४-१-६
	सम्यक्त्वमोहनीयम् १	-७ गुण-
	मिश्रमोहनीयम् १	डाणे.
	मिथ्यात्वम् १	
अनंतानुबंधिक्रोधमानमायालोभान्		

છગપુમસંજલણા દો, — નિદ્ધાવિગ્ધાવરણલ્પ નાળી ।
 દેવિંદસૂરિલિહિંસં, સયગમિણં આયસરણટ્ટા ॥૧૦૦

છગ=હાસ્થપટક.
 પુમ=પુરુષવેદ
 સંજલણા=સંજવલન કષાયો.
 દોનિદ્ધા=બેનિદ્રા [નિદ્રા પ્રચલા]
 વિગ્ધાવરણલ્પ=પાંચ અંતરાય
 અને નવ આવરણના ક્ષયે
 નાળી=કેવળી.

દેવિંદસૂરિ=દેવેંદ્રસૂરિએ.
 લિહિંસં=લખ્યો.
 સયગં=સૌ ગાથા પ્રમાણુ શતક
 નામા ત્રયને
 ણં=આ
 આયસરણટ્ટા=પોતાને સંભા-
 રવા માટે.

અર્થ:—હાસ્થપટક, પુરુષવેદ, સંજવલન કષાયો, બે નિદ્રા,
 પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણનો ક્ષય થયે છતે કેવળી થાય.
 શ્રી દેવેંદ્રસૂરિએ આ શતકનામા કર્મત્રય પોતાને સંભારવા
 માટે લખ્યો.

વિવેચન:—ત્યારપછી હાસ્થપટક ખેપવે, તે પછી પુરુષવેદના
 ત્રણ ખંડ કરીને બે ખંડ સમકાળે ખેપવે, ત્રીજો ખંડ સંજવલન
 ક્રોધ માંહે નાંખે. પુરુષ ચાર ભે ત્યારે એ અનુક્રમ જાણવો. સ્ત્રી
 પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદ, પછી પુરુષવેદ પછી હાસ્થપટક,
 અને તે પછી સ્ત્રીવેદ ખેપવે, નપુંસક પ્રારંભે ત્યારે અનુદિત પણ
 પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, તે પછી પુરુષવેદ, તે પછી હાસ્થપટક, અને તે
 પછી નપુંસક વેદ ક્ષય કરે, ત્યારપછી સંજવલન ક્રોધ ખેપવે, તેનો
 અંશ રહે તે માનમાં નાંખે, તે પછી સંજવલન માન ખેપવે,
 તેનો અંશ માયામાં નાંખે. તે પછી સંજવલની માયા ખેપવે,
 તેનો અંશ રહે તે લોભમાં નાંખે. તે પછી સંજવલન લોભ ખેપવે,
 તે લોભનો છેલ્લો અંશ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પૃથક્
 પૃથક્ કાળભેદે ખેપવે, તેનો વળી છેલ્લો ખંડ તેના અસંખ્યાતા
 ખંડ કરીને પ્રતિસમયે એકેક ખંડ ખેપવે, એમ અસંખ્યાતી વાર
 કરીને મૂળથી લોભ ખેપવે, ત્યાર પછી બે નિદ્રા ખેપવે. તે પછી
 ક્ષીણમાહને અંતે પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને

પાંચ અંતરાય, એ ચૌદ પ્રકૃતિ ક્ષય કરીને કેવળજ્ઞાની-કેવલ-દર્શની થાય. એ સર્વ મોહપ્રકૃતિ અંતર્મુહૂર્તે પ્રત્યેક ખેપવે; અને શ્રેણિનો કાળ પણ અંતર્મુહૂર્તનો હોય અંતર્મુહૂર્તના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે. એ પ્રમાણે ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું.

શ્રી તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરે એ શતક-નામા પાંચમો કર્મપ્રથ પોતાના આત્માને સંભારવાને અર્થે લખ્યો-પુસ્તકન્યાસ કર્યો. એકસો ગાથાનો છે તે માટે તેનું શતક એવું નામ જાણવું ॥ ૧૦૦ ॥

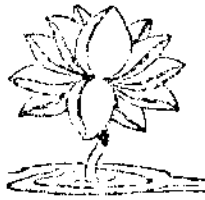
એ પ્રમાણે શતકનામા પાંચમા કર્મપ્રથનો સ્તવ્યુકાર્થઃ સંપૂર્ણઃ

એ પાંચમો કર્મપ્રથ કેવો છે? અક્ષરે અદ્ય છે છતાં મહા અર્થવંત છે-ગાંભીરાર્થ છે. તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી જગ-ચ્ચન્દ્રસૂરિપદ્મપૂર્વાચલસહસ્રકરભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિએ રચ્યો છે.

આર્યા-શ્રીમત્કર્મપ્રથે, સ્તવ્યુકાર્થો વૃત્તિતઃ સુગમરીત્યા।

બુધજીવવિજયવિહિતઃ શતકાલ્યસ્યાસ્ય પૂર્તિમગાત્× ॥૧॥

॥ इति शतकनामा पञ्चम कर्मप्रथ संपूर्ण ॥

× શ્રી કર્મપ્રથને વિશે આ શતકનામા પાંચમકર્મપ્રથનો ટીકા થકી સુગમ રીતે પાંડિત જીવવિન્યજનો કરેલ ટીકાર્થ સંપૂર્ણ થયો.

॥ १५८ प्रकृतिओनी गुणस्थानोमां ध्रुवाध्रुवसत्ता ॥

प्रकृति	(गुणस्थाने) ध्रुवसत्ता	(गुणस्थाने) अध्रुवसत्ता
५ ज्ञानावरण	१ थी १२	०
५ अन्तराय	"	०
४ दर्शनावरण	"	०
२ निद्रा	" (ना उपान्त्य समय सुधी)	०
३ धिषुद्धिआदि	१ थी देशान ८	किंचित् शेष ८ थी ११
२ वेदनीय	१ थी १३	१४ मे
१ मिथ्यात्व	१-२-३	४ थी ११
१ मिश्र	२-३	१-४ थी ११
१ सम्यक्त्व	भीजे	१-३-४ थी १२.
४ अनंतानु०	१-२	३ थी ११
८ मध्यकषाय	१ थी देशान ८	+किं० ८ थी ११.
३ संन्य० केषादि	"	"
१ संन्य० लोभ	१ थी १०	११ मे
८ नोकषाय	१ थी देशान ८	किं० ८ थी ११.
१ नरकायुः	०	१ थी ७
१ स्त्रियायुः	०	१ थी ५
१ नरायुः	६ थी १४	१ थी ५
१ देवायुः	०	१ थी ११

+ किं० अटके किंचित् शेष.

१ मनुष्यगति	२ थी १४	१ ले.
१ मनुष्यालुपूर्वी	” (अथवा २ थी समयान १४)	१ ले.
२ देवद्विक	३ थी ११	१ थी २
२ नरकद्विक	२ थी देशान ८	१-किं० ८ थी ११
२ तिर्य्यद्विक	१ थी देशान ८	किं० ८ थी ११
४ अकेन्द्रियादि	”	”
१ पंचेन्द्रिय	३ थी १४	१-२
७ ओदारिकसप्तक	१ थी समयान १४	०
७ वैदिक्यसप्तक	१ थी देशान ८	१-किं० ८ थी ११
७ आहारकसप्तक	०	१ थी १४
७ तै० डा० सप्तक	१ थी समयान १४	०
उ४संस्थान ई-संघ० ई-वर्णादि २०- अगति २	”	०
३ त्र०-आ०-पर्या० -मुलगा-आहेय -यशः	१ थी १४	जेनम् जयति शासनम् ०
४ प्राथेक-स्थिर- शुल-मुस्वर	१ थी समयान १४	०
उ स्था०सूक्ष्म-साधा०	१ थी देशान ८	किं० ८ थी ११
७ व्यपर्याप्त-दुःस्वर- अनाहेय-अस्थिर -अशुल-दुर्ला- ग्य-अयश	१ थी समयान १४	०
२ आतप-उद्योत	१ थी देशान ८	किं० ८ थी ११
५ उप०-परा०-अ- गु० उच्छ्वास- निर्माणे.	१ थी समयान १४	०
१ जिननाम	०	२-उविना शेष १२भां
१ उच्च्योत्र	२ थी १४	१ ले.
१ नीच्योत्र	१ थी समयान १४	०

ચંત્ર ૨ જું ॥ ૧૧ પરાવર્તમાન પ્રકૃતિનું ચંત્ર ॥

પ્રકૃતિઓ	કોની સાથે વિરોધી ?	કઈ આબતમાં વિરોધી ?
ઔદારિકાદિ ૩ શરીર	પરસ્પર	અંધ-ઉદ્યમાં
ઉપાંગ ૩	"	"
સંસ્થાન ૬	"	"
સંઘયણુ ૬	"	"
બલિતિ ૫	"	"
ગતિ ૪	"	"
અગતિ ૨	"	"
આતુપૂર્વી ^૧ ૪	"	"
વેદ ૩	"	"
હાસ્યયુગલની ૨	શોકયુગલ સાથે	"
શોકયુગલની ૨	હાસ્યયુગલ સાથે	"
૪ ક્રોધ	શેષ ૧૨ કપાય સાથે	ઉદ્યમાં
૪ માન	"	"
૪ માયા	"	"
૪ લોભ	"	"
૧ ઉદ્યોત	આતપ સાથે	અંધ-ઉદ્યમાં
૧ આતપ	ઉદ્યોત સાથે	"

२ गोत्र	परस्पर	अंध-उदयमां
२ वेदनीय	”	”
५ निद्रा	”	उदयमां
त्रसादि ४	स्थावरादि ४ साथे कुमराः	अंध-उदयमां
स्थिर-शुल २	अस्थिर-अशुल साथे कुमराः	अंधमां
सौलाग्यादि ४	दौर्लाग्यादि ४ साथे कुमराः	अंध-उदयमां
स्थावरादि ४	त्रसादि ४ साथे कुमराः	”
अस्थिर-अशुल २	स्थिर-शुल साथे कुमराः	अंधमां
दौर्लाग्यादि ४	सौलाग्यादि ४ साथे कुमराः	अंध-उदयमां
४ आयुष्य	परस्पर	”

६१

॥ अष्टकर्मसु प्रत्येकामुत्तरप्रकृतिं समाश्रित्य बंधस्थानानि भूयस्कारबंधानि च ॥

अंश ३ अंश

१६४

८ कर्म	अंधाती उत्तर- प्रकृति	अंध स्थान संख्या	उत्पत्ती उत्पत्ती प्रकृतिनां अंधस्थान ?	८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१०	८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१०	८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१०	८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१०	८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१० ८.१०			
मानावरण	५	१	५ प्रकृति	१	२	०	२	१	३	१	१
दर्शनावरण	८	३	८-६-४ नं	३	३	१	१०	१	८	१	१
वेदनीय	२	१	१ नं	१	०	०	८	१	७	०	०
मोहनीय	२६	१०	२२-२१-१७-१३-९-५-४-३-२-१ नं	१०	८	८	८	०	७	०	०
आशुभ	४	१	१ नं	१	०	०	०	१	७	०	०
नामकर्म	६७	८	२३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-१ नं	८	६	६	६	०	७	०	०
गोत्रकर्म	२	१	१ नं	१	०	०	०	१	७	०	०
अंतःशय	५	१	५ नं	१	०	०	०	१	७	०	०

અહિં દેશોન એટલે
પૃથ્વોપમતો અસંખ્યા-
તમા ભાગ હીન સમજવો

યંત્ર ૪ શુ.

આ યંત્રમાં ૧૨૦ બંધ
પ્રકૃતિને બદલે ૧૬ વાળું
અધિક ગણવાથી ૧૩૬
બંધ પ્રકૃતિ ગણાવી છે.

॥ સ્થિતિબંધ, અબાધા અને સ્થિતિબંધસ્વામિનું યંત્ર ॥

પ્રકૃતિના.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ (સાગરોપમ)	ઉત્કૃષ્ટ અબાધા.	જઘન્ય સ્થિતિબંધ	જઘન્ય અબાધા.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી	જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી.
જ્ઞાનાવરણ ૫...	૩૦ કોડકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	અનતમું ૦	અનતમું ૦	મિથ્યાદ્રષ્ટિ	૧૦ માંતે
દર્શનાવરણ ૪...	..	..	..	..	..	..
નિદ્રા ૨ ...	..	..	દેશોન હે સા ૦	..	..	બાહરપર્થસિ એકેન્દ્રય
સ્થાનાદ્વિત્રિક...	..	..	..	..	..	..
સાતોવેદનીય ...	૧૫ કોડકોડી	૧૫૦૦ વર્ષ	૧૨ સુહર્ત	..	..	૧૦ માંતે
અસાતોવેદનીય	૩૦ કોડકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	દેશોન હે સા ૦	..	..	બા ૦ ૫૦ એકે ૦
મિથ્યાત્વ ...	૭૦ કોડકોડી	૭૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સા ૦	..	..	..

અનંતાંગ ૪...	૪૦ કોટી ૪૦	૪૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાં	અનંતમુહૂર્ત	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિના અંત	આં પ૦ એકેં
અપ્રત્યાં ૪...	૪૦	૪૪	૪૪	૪૪	૪૪	૪૪
પ્રત્યાં ૪ ...	૪૪	૪૪	કોષ દેવાસ, માન ૪ આસ, માયા ૦૧ આસ	૪૪	૪૪	૪૪
સંવત ૩ ...	૪૪	૪૪	અનંતમુહૂર્ત	૪૪	૪૪	૬ માન્તે
લોભ ...	૪૪	૪૪		૪૪	૪૪	૪૪
હાસ્ય-રતિ ...	૧૦ કોટી ૪૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાં	૪૪	૪૪	આં પ૦ એકેં
શોક-અમંતિ ...	૨૦ કોટી ૪૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાં	૪૪	૪૪	૪૪
ભય-ક્રંતા ...	૪૪	૪૪	૪૪	૪૪	૪૪	૪૪
સ્ત્રીવેદ ...	૧૫ કોટી ૪૦	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાં	૪૪	૪૪	૪૪
નયુસાવેદ ...	૨૦ કોટી ૪૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાં	૪૪	૪૪	૪૪
પુરુષ વેદ ...	૧૦ કોટી ૪૦	૧૦૦૦ વર્ષ	૮ વર્ષ	૪૪	૪૪	૬ માન્તે
દેવક્રિક ૨ ...	૧૦ કોટી ૪૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૮૫૪ સાં	૪૪	મિથ્યાં નિર્ધારનર	પર્યાપ્તઅસંજિ પદ્યેં નિર્ધાર્ય

मनुष्यदिक २ ...	१५ डो।० डो।०	१५०० वर्ष	देशीन १/४ सा।०	अन्तर्भू०	मिथ्याऽगति	भा. प. अंके.
तिथ्युदिक २ ...	२० डो।० डो।०	२००० वर्ष	१/४ सा।०	"	" देवदारक	"
नरदिक २ ...	"	"	२८ पृष्ठ सा।०	"	" तिथ्यु-नर	पर्याप्त असंज्ञि नि० पञ्चि०
अकेन्द्रिय ...	"	"	१/४ सा।०	"	मिथ्याऽशान्तसुराः	भा. प. अंके.
विकसे० ३ ...	१८ डो।० डो।०	१८०० वर्ष	१/४ सा।०	"	मि० ति०-नर	"
पञ्चेन्द्रिय ...	२० डो।० डो।०	२००० वर्ष	१/४ सा।०	"	मि० ऽगति	"
ओदारिक० २...	"	"	"	"	मि. देवदारक	"
चैकिय० २ ...	"	"	२८ पृष्ठ सा।०	"	" तिथ्यु-नर	पर्याप्त असंज्ञि तिथ्यु पञ्चि०
बाह्यारक० २ ...	अं०-डो।० डो।०	अन्त-सुदूर्त	सुधु अं०-डो।० सा।०	"	अभ्रमतः (७ मः)	८ मेघप्रसागन्ते
तेजस-कार्मण्य	२० डो।० डो।०	२००० वर्ष	देशीन १/४ सा।०	"	मि. ऽगति	भा. प. अंके द्विध
वज्रपलनाराय	१० "	१००० वर्ष	१/४ सा।०	"	"	"
रूपलनाराय ...	१२ "	१२०० वर्ष	१/४ सा।०	"	"	"

નારાય	...	૧૪ કો.૦ કો.૦	૧૪૦૦૦૦	દેશોન ૩૫ સા.	અનર્થ ૦	મિથ્યા.જ્ઞાતિ	આ. પ. એકે.
આર્થનારાય	...	૧૬	૧૬૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
કીલિકા	...	૧૮	૧૮૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
સેવાર્ત	...	૨૦	૨૦૦૦	૩૫ સા.	૩૫	મિથ્યા.દેવ- નાસ્કા:	૩૫
સમયવૃક્ષ	...	૧૦	૧૦૦૦	૩ સા.	૩૫	મિથ્યા.જ્ઞાતિ	૩૫
ન્યમોધ	...	૧૨	૧૨૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
સાદિ ...	...	૧૪	૧૪૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
કુચ્ચ ...	...	૧૬	૧૬૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
વામન	...	૧૮	૧૮૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
હું.ઉક...	...	૨૦	૨૦૦૦	૩૫ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
દુષ્ણવર્ણ	...	૨૦	૨૦૦૦	૩ સા.	૩૫	૩૫	૩૫
નીલવર્ણ	...	૧૭૧	૧૭૫૦	૦ સા.	૩૫	૩૫	૩૫

રંજાવણું	૧૫ કોઠા કેા	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોત રૂકે સા.	અનતમું	મિથ્યા યગતિયાં ૫૦ એકે
...	૧૨૫	૧૨૫૦	૧૧ રૂ સા.	૧૧	૧૧
પીતવણું	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૬ સા.	૧૧	૧૧
સ્વેતવણું	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
હરભિગંધ	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧
સુરભિગંધ	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
તિકતરસ	૧૭૫	૧૭૫૦	૧૧ ૦૧(૧) સા.	૧૧	૧૧
કેકરસ	૧૫	૧૫૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧
કયાયરસ	૧૨૫	૧૨૫૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
આમ્બરસ	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧
મધિર રસ	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
શીત-મદ્દા	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
બુર-કકેશ	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧
ઉંચું-સ્તિનયં	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
ભધુ-મુક	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
શુભવિલાયોગતિ	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧
અશુભવિલાયોગતિ	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧

અસુસ્ત્ર	૨૦ કોટી ૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન હે સાં	અન્તર્ગું	મિથ્યા યગતિ	આ. પ. એકે.
ઉપધાત	..	..	..	..	..
પરાધાત	..	..	..	..	..
ઉચ્છ્વાસ	..	..	..	..	..
આતપ	..	..	..	મિ. ધશાનાન્ત સુરા:	..
ઉઘોત	..	..	..	મિ. દેવનારક	..
નિર્માણ	..	..	..	મિં યગતિ.	..
જિનનામ	..	અંત: કો. કો. અન્તર્ગું સંહિ અંત: કો. કો. સાં	..	મિથ્યા યો- ન્મુખ નરકો- લિમુખ યથા:	૮ મે પદ્મભાગાન્તે
ત્રસ-આદર-પર્યાં	૨૦	૨૦૦૦ વર્ષ	..	મિં યગતિ	આ. પ. એકે.
પ્રત્યેક	..	..	..	..	..
સ્થિરાદિ પ	૧૦	૧૦૦૦	..	..	..
યશ:	૧૦	..	..	..	૧૦ માન્તે

સ્થાવર	...	૨૦ કો૦	કો૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશીય	૬ સા૦	આન્તર્ગ૦	સિ. ધશાનાન્ત સુરા:	આ. પ. એકે.
સૂક્ષ્મ	...	૧૮	"	૧૮૦૦ "	"	૬૫ સા૦	"	સિ. તિર્થંગિનરં	"
અપર્યાપ્તિ	...	"	"	"	"	"	"	"	"
સાધારણ	...	"	"	"	"	"	"	"	"
અસ્થિરાદિ	૬...	૨૦	"	૨૦૦૦ "	"	૬ સા૦	"	સિ. ટ ગતિના	"
ઉચ્ચગોત્ર	...	૧૦	"	૧૦૦૦ "	"	૮ અર્હત	"	"	૧૦ માન્તે
નીચગોત્ર	...	૨૦	"	૨૦૦૦ "	"	દેશીય ૬ સા૦	"	"	આ. પ. એકે.
અન્તરાય પ	...	૩૦	"	૩૦૦૦ "	"	આન્તર્ગ૦	"	"	૧૦ માન્તે
નારહાય:	...	૩૩	સાત્ર૦	૩ પૂર્વકોટિ ૩ વર્ષ.	"	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	સિ. તિર્થંગરા	સંક્ષિ પંચે૦ તિર્થંગર. એકેન્દ્રિયાદિ (અદેવનારક્ષા)
તિર્થગાય:	...	૩	પદ્યોપમ	"	"	સુદ્ધકલ્પ	"	"	સંક્ષિ પંચે૦ તિર્થંગર.
નરાય:	...	"	"	"	"	"	"	"	"
દેવાય:	...	૩૩	સાચેશ૦	"	"	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	અપ્રમત	"

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિબંધના સ્વામી ॥

જિનનામ	}	અનંતર સમયે મિથ્યાદષ્ટિ નારકપણે ઉત્પન્ન થશે એવા ક્ષયોપશમસમ્યગ્દષ્ટિઓ.
આહારકદ્રિક (૨)		પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્ત:
દેવાયુ:	}	અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત(પૂર્વ કોડ વર્ષાન્તિમતૃતીયભાગના પ્રથમ સમયે)
વિકલે૦ ૩, સૂક્ષ્મ ૩, અદેવાયુ ૩ દેવ૦૨-વૈ૦૨-નરક૦૨		મિથ્યાદષ્ટિ તિર્યંચ મનુષ્ય

એકેન્દ્રિય-સ્થાવર-આત્મ

ધશાનાન્તદેવ.

તિર્યંગ ૨-ઓદા૦૨-ઉદ્યોત-સેવાર્ત

મિથ્યાદષ્ટિ દેવનારકો

શેષ ૯૨

મિથ્યાદષ્ટિ ચારે ગતિના

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્યસ્થિતિબંધના સ્વામી ॥

(૩) આહાર ૨-જિનનામ ક્ષપકશ્રેણિવંત ૮ મા ગુણસ્થાને

(૫) સંજ્વ૦ ૪-પુ'વેદ

ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ માન્તે

(૧૭) શાતા-યશ:-ઉચ્ચ

૪ દર્શના૦-૫ વિધન-૫ જ્ઞાના૦

ક્ષપકશ્રેણિવંત ૧૦ માન્તે

(૬) વૈકિંચપદ્ક

પર્યાસ અસંજિપચેન્દ્રિય

(૨) દેવાયુ-નરકાયુ

”

(૨) તિર્યંગાયુ-મનુષ્યાયુષ્ય

એકેન્દ્રિયથી મનુષ્ય સુધીના (એટલે દેવ-નારક યુગલિકવિના સર્વે)

(૮૫) શેષ પ્રકૃતિ

બાહર પર્યાસ એકેન્દ્રિયો

ચંત્ર ૭ મું ॥ સ્થિતિબંધના અલ્પબહુત્વનું કોષ્ટક ॥

અલ્પબેદનાં	સ્થિતિ બંધનું	અલ્પબહુત્વ
સંયતનો	જઘન્ય	અલ્પ
ખાં ૫૦ એકેં નો	”	અસંખ્યગુણ
સૂં ૫૦ એકેં નો	”	વિશેષાધિક
ખાં અપં એકેં નો	”	”
સૂં અપં એકેં	”	”
”	ઉત્કૃષ્ટ	”
ખાં અપં એકેં નો	”	”
સૂં પર્યાપ્ત એકેં	”	”
ખાં ૫૦ એકેં નો	”	”
૫૦ દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપં ”	”	વિશેષાધિક
” ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાપ્ત ”	”	”
પર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	”
અપં ”	”	”
” ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાપ્ત ”	”	”

પર્યાં ચતુરિં નો	જઘન્ય	”
અપં ”	”	”
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં અસંજિ પચેં	જઘન્ય	સંખ્યાતચુજુ
અપં ”	”	વિશેષાધિક
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
સંયતનો	”	સંખ્યાતચુજુ
દેશવિરતનો	જઘન્ય	”
”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં સમ્યગ્દષ્ટિનો	જઘન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં સંજિપચેં	જઘન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”

યંત્ર ૮ સુ' ॥ જીવસ્થાનોમાં યોગનું અલ્પબહુત્વ ॥

જીવસ્થાનો	યોગ	અલ્પ વા અધિક ?
અપ૦સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	સર્વથી અલ્પ
„ બાદર એકેન્દ્રિયનો	„	અસંખ્યગુણુ
„ દ્વીન્દ્રિયનો	„	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	„	„
„ અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	„	„
„ સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	„	„
*સૂ૦અપ૦એકેન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	„
બા૦ „ „	„	„
સૂ૦પર્યા૦ „	જઘન્યયોગ	„
બા૦પર્યા૦ „	„	„
સૂ૦પર્યા૦ „	ઉત્કૃષ્ટયોગ	„
*બા૦પર્યા૦ „	„	„
અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયનો	„	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„
„ ચતુરિન્દ્રિયનો	„	„
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચેનો	„	„
„ સંજ્ઞિપંચેનો	„	„
પર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„

*સૂક્ષ્માર્થ વિચારસારોદ્ધારમાં સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તથી સૂ૦પર્યાપ્તનો યોગ સંખ્યાતગુણો, અને બા૦ એક૦ અપર્યાપ્તના યોગથી બા૦એક૦પર્યાપ્તનો યોગ અસંખ્યાતગુણહીન કહ્યો છે. ગા. ૮૮ ની વૃત્તિમાં.

પર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	અસંખ્યગુણ
” અસંજ્ઞિ પંચેન્નો	”	”
” સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	”	”
” દ્વીન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	”
” ત્રિન્દ્રિયનો	”	”
” ચતુરિન્દ્રિયનો	”	”
” અસંજ્ઞિ પંચેન્નો	”	”
અનુત્તરદેવનો	”	”
ત્રૈવેયકદેવનો	”	”
યુગલિકોનો	”	”
આહારક શરીરનો	”	”
*શેષદેવોનો	”*	”
નારકોનો	”	”
શેષ તિર્યંચોનો	”	”
શેષ મનુષ્યોનો	”	”

*ઉપર કહેલા યોગના અલ્પઅહુત્વ પ્રમાણે અપર્યાપ્ત અને પર્યાપ્ત જીવસ્થાનોમાં સ્થિતિસ્થાનોનું પણ અલ્પઅહુત્વ સંખ્યગુણ કહેવું, પરંતુ અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયમાં અસંખ્યગુણ કહેવું તેનું કોષ્ટક આ પ્રમાણે:—

યંત્ર ૯ સું

અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મએકેન્દ્રિયના	સ્થિતિસ્થાનો	સર્વથી અલ્પ	} પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા લાગ જેટલાં
” ખાદર ”	”	સંખ્યાતગુણ	
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ	”	”	
” ખાદર ”	”	”	
અપર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનાં	”	અસંખ્યાતગુણ ^૨	
પર્યાપ્ત ”	”	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયનાં	”	”	
પર્યાપ્ત ”	”	”	
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનાં	”	”	
પર્યાપ્ત ”	”	”	
અપર્યાપ્ત અસંજિપચેનાં	”	”	
પર્યાપ્ત ”	”	”	
અપર્યાપ્ત સંજિપચેનાં	”	”	
પર્યાપ્ત ”	”	”	

૧ કારણ કે એકેન્દ્રિયોના જઘન્યસ્થિતિપદથી ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિપદ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા લાગ જેટલો અધિક છે, તેથી તેટલા સમયે પ્રમાણુ સ્થિતિસ્થાનો હોય છે.

૨-૩ કારણ કે દ્વીન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિપદથી દ્વીન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપદ પદ્યોપમના સંખ્યાતમા લાગ જેટલો અધિક છે અને તે પદ્યોપમનો સંખ્યાતમા લાગ એકેન્દ્રિયના પદ્યાસંખ્યેવલાગ (જેટલા સ્થિતિસ્થાનો)થી અસંખ્યગુણ મોટો છે.

૧૨

ચંત્ર ૧૦ મું : અબંધકાલ

(૭) તિથ્યં ૩-નરક ૩-ઉદ્યોતનો-૧૬૩ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૭ પૂર્વકોડવર્ષ.

(૯) સ્થાવરાદિ ૪, કુળતિ ૪, આતપ-૧૮૫ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૮ પૂર્વકોડવર્ષ.

૨૫ { ૫ કુસંઘયણ-૫-કુસંસ્થાન-
૧ કુખગતિ- ૪ અનંતાલુ૦
૧ મિથ્યા૦-દૌર્ભાગ્યાદિ ૩- ૧૩૨ સાગરોપમ-૦પદ્યો૦
સ્થાન૦-૩, ૧-નીચગોત્ર- -૬ પૂર્વકોડવર્ષ.
૧ નપુ'૦વેદ-૧-સ્રીવેદ }

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

શેષ ૭૯ નો અબંધકાલ કહ્યો નથી.

૧૨૦

૧ પ૮ માં ગાથામાં ૪ પ્રકૃતિઓનો, ૫૯ માં ૯ નો, ૬૦ માં
૧૪ નો, ૬૧ માં ૪૧ નો અને ૬૨ માં ૫ નો એ પ્રમાણે સર્વ મળી ૭૩
પ્રકૃતિઓ જે અધુવ્યંધિ છે, તેનો સતતઅંધકાળ કહ્યો. ૪૭ ધુવ્યંધિ
જોવાથી સતતઅંધ કહ્યો નથી, કારણ કે ધુવ્યંધ તેજ સતતઅંધ છે.

ચંત્ર ૧૧ મું

*૭૩ અમુવખંધિનો સતતખંધ

- ૧૩ { દેવ૦ ૨ વૈક્રિય૦ ૨—૩ પદ્યોપમ
તિયં ૨—નીચ૦—અસંખ્ય કાળચક્ર
આયુષ્ય ૪ —અન્તર્મુ૦
ઔદાંશરીર —અસંખ્ય (આવલિકાસંખ્યેય લાગ-
મિત સમય પ્રમાણ) પુદ્ગલપરાવર્ત.

(૧) શાતાવેદનીચ —દેશોનપૂર્વકોડવર્ષ.

(૭) પરાંઉચ્છવાસ-પંચેંત્રસાદિ ૪— { ૧૮૫ સાગરો—૪
પદ્યો—૮ પૂર્વકોડવર્ષ

(૭) મુખગતિ-પુલેદ-સૌલાં૩-ઉચ્ચ-સમય૦—૧૩૨ સાગરો
૬ પૂર્વકોડવર્ષ

૪૧ { કુખગતિ-કુખતિ ૪-કુસંઘયણુ ૫ }
—કુસંસ્થાન ૫-આહાં૦૨-નરક ૨— -૧ સમયથી અન્તર્મુ૦
ઉદ્યોત-આતપ-સ્થિર-શુભ-યશ- મુધી (-જઘ૦ ૧ સમય
સ્થાપ૦૧૦-નપુંઠ્ઠી૦-હાસ્યાદિ૪ ઉત્કૃષ્ટ અન્તર્મુ૦)
—અશાતા

(૫) નારક ૨-જિન-યજ્ય૦-ઔદાંઉપાંગ-૩૩ સાગરોપમ

*૪૭ મુવખંધિ તો સતતખંધી જ હોય તેનો સતતખંધ કહેવાની આવશ્યકતા નથી, તથા અહિં જઘન્યસતતખંધ સર્વત્ર ૧ સમય મુધી છે.

यंत्र १२ सुं ॥ उत्कृष्ट रसबंध स्वामी यंत्र ॥

(३) ऐकेन्द्रिय-स्थावर-आतप. ध्यान सुधीना मिथ्यादष्टि देवो.

(११) { विकल उ-सूक्ष्मादि उ-
नरकादि उ-तिर्य्यायु-नरायु } मिथ्यादष्टि तिर्य्या
अने मिथ्या०मनुष्य
(अयुगलिक).

(३) तिर्य्या २-सेवार्त्त मिथ्यादष्टि देव अने
मिथ्या० नारक

(२६) वैडिक २-देव-२-आद्या० २

{ सुभगति-शुलवर्णादि ४
तैजसादि ४ (तै०का०अयु०
(नर्भाषु)-जिन-समय०-पराधात-
प्रसादि ६-पंच०उच्छ्वास

क्षपकश्रेणिवंत ८ भा
गुणस्थाने
जैन साहित्य
जैनम् जयति शासनम्

(३) शाता-उच्य-यशः क्षपकश्रेणिवंत १० भान्ते

(१) उद्योत सातमी पृथ्वीना नारक
मिथ्यात्वान्त्यसमये
(अनिवृत्तिकरणांते)

(५) नरक २-आद्या०२-वर्षा० सम्यग्दष्टि देवो

(१) देवायुः अप्रभतः

६८ शेष प्रकृति ४ गतिना मिथ्यादष्टि
१२४ (वर्णादि ४ शुभाशुलभां ये वार गणुवाधी ४ अधिक छ.)

ચંત્ર ૧૩ સુ' ॥ જઘન્યરસખંધ સ્વામી-ચંત્ર ॥

(૮) સ્તયાનદ્વિ' ૩-અનંતાનુ૦૪-મિથ્યાત્વ-

સંયમાભિમુખ મિથ્યાદષ્ટિ.

(૪) અપ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” સમ્યગ્દષ્ટિ

(૪) પ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” દેશવિરતિ

(૨) અરતિ—શોક—

અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત

(૨) આહારકદ્ધિકે—

પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્ત

(૧૧) { નિદ્રા ૨-અશુભવર્ણાદિ ૪-હાસ્ય- }
 { રતિ-ભય-જુગુ-ઉપવાત } -અપૂર્વકરણ ક્ષપક

(૫) પુરુષવેદ-૪ સંજ્વલનકષાય—ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ મે.

(૧૪) ૫ વિધન-૬ આવરણ— ” ૧૦ માન્તે

૧૬ { સૂક્ષ્માદિ ૩-વિકલે૦ ૩ }
 { આયુ ૪-વૈકિય ૬ } -મનુષ્ય અને તિર્થંચ.

૧૦ { ઉદ્યોત-ઓદા૦- } -દેવ-નારકો:
 { તિર્થંચ ૨-નીચજોત્ર-સાતમી પૃથ્વીના નારકો(મિથ્યાત્વાન્તે)
 જિનનામ -અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 એકેન્દ્રિય-સ્થાવર અનારકા (નારક સિવાય ૩ ગતિના છવો)
 આતપ -છશાનાન્ત દેવો

૮ { શાતા-સ્થિર-શુભ-યશઃ } (પરાવર્તમાન પરિણા-
 { અશાતા-અસ્થિર-અશુભ-અયશઃ } મી) સમ્યગ્દષ્ટિઓ
 અને મિથ્યાદષ્ટિઓ

૪૦ { ત્રસાદિ ૪-શુભવર્ણાદિ ૪-તૈજસાદિ ૪- } (પરાવર્તમાન
 { મનુ૦૨-અગતિ ૨-પંચ૦ઉચ્છ્રવાસ- } પરિણામી) ૪
 { પરાવાત-ઉચ્ચ૦ સંઘ૦ ૬-સંસ્થાન ૬- } ગતિના મિથ્યા-
 { નપુ'૦-સ્ત્રી-સૌભા૦ ૩-દૌર્ભાગ્યાદિ૦ ૩ } દષ્ટિઓ.

૧૨૪ (વર્ણાદિ બે વાર ગણવાથી ૪ અધિક છે.)

ચંત્ર ૧૪ સું.

॥ ૪ પ્રકારના રસબંધમાં ૪ કાવલાંગાનું કોષ્ટક ॥

પ્રકૃતિઓના	જથ્થાન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	અજથ્થાન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	ઉત્કૃષ્ટ રસ-બંધ કેટલા પ્રકારે ?	અનુકૃષ્ટ રસબંધ કેટલા પ્રકારે ?
તૈજસ-કાર્ષ્ણ-અ-ગુરુલઘુ-નિર્માણ-શુભવર્ણાદિ ૪ અ ૮ શુભ ધ્રુવબંધિ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ
વેદનીય નામ (મૂળ)	”	”	”	”
જ્ઞાનાં-દર્શનાં-તો-હૃ-વર્કન (મૂળ)	”	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
ગોત્ર (મૂળપ્રકૃતિ)	”	જેનમ્ ૪ યવિ શાસનમ્	”	સાદિ-અ-નાદિ ધ્રુવ અધ્રુવ
૪૩ અશુભ ધ્રુવબંધિ	”	”	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
૧ આશુભ્ય (મૂળ)	”	”	”	”
૭૩ અધ્રુવબંધિ	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ	”	”

ચંત્ર ૧૫ સું ॥ ૮ મૂળપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૧ આશુભ્યના	— ૧-૪-૫-૬-૭ ગુણસ્થાન	ઉત્કૃષ્ટધોગી	૮ ના બંધક
૧ આહનીયના	— ૧-૪-૫-૬-૭-૮-૯ ગુ	”	૭ ના બંધક
૬ શેષ મૂળકર્મના	૧૦ મા ગુણસ્થાન	”	૬ ના બંધક
૮			

यंत्र १६ सुं.

॥ १२० उत्तरप्रकृतिना उत्कृष्टप्रदेशाबंध स्वाभी ॥

(१७)	पञ्चानाम् १०४ द- शानाम् ५ विद्म -शाता-यशाः- उच्य	१०मा गुणस्थानान्ते	उत्कृष्टयोगी	६ मूल अंधके
(४)	अप्रत्याण्डपाय	४था गुणस्थानवर्ती	"	७ मूल अंधके
(४)	प्रत्याण्यानीकपाय	५मा गुणस्थानवर्ती	"	"
(५)	पुं०-संज्ञव० ४	६मा गुणस्थानवर्ती	"	"
(१३)	सुभग० नरायु-हेव उमुल्लग-सुस्वर- आहेय वै० रसभय असात-वृष०	मिथ्या० अने सभ्य०	"	"
(६)	निद्रा २-छास्यादि ६-४ जिन०	थी ८ गुणस्थान०	"	"
(२)	आहारकद्विक	७-८ गुणस्थान	"	"
(६६)	शेषप्रकृति	मिथ्यादष्टिभ्या	"	"
१२०				

यंत्र १७ सुं

॥ भूषणप्रकृतिना ऋधन्यप्रदेशोऽध स्वामी ॥

८ भूषणप्रकृति-लब्धि अपर्याप्त सूक्ष्मनिगोह (सवप्रथम समये) सर्वऋधन्य योगी.

यंत्र १८ सुं.

॥ उत्तरप्रकृतिना ऋधन्य प्रदेशोऽध स्वामी ॥

आहा० २	अप्रभतः	परावतयोगी ८ भूषणधक (ऋधन्ययोगी)	
नरक ३ सुराशु	असंज्ञि मिश्यादष्टि	" "	
देव २-वैकिं २	{सभ्यदृष्टि मनुष्य सवप्रथमसमयवती	ऋधन्ययोगी ७ भूषणधक.	
जिननाम	{(अद्भुतजिननाम मनु- ष्यथी आवेल) स- वाद्यसमयवती स- भ्यदृष्टि देव.	" "	
शेष १०८	{सावद्यसमयवती अपर्याप्तसूक्ष्म निगोह	" "	७-८ धक

॥ इति पञ्चम-कर्मग्रंथ-यंत्रसंग्रहः

॥ श्री शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

सप्ततिकांनामा प०४ उर्भग्रंथ

भंगण अने अलिधेय.

सिद्धपण्हिं महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।

बुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्टिवायस्स ॥१॥

सिद्धपण्हिं=सिद्ध थयेलां छे पढे.
जेने विषे जेवा अर्था थकीं
महत्थं=भडोटा अर्थवाणा.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणं=अंध,
उदय अने सत्ता प्रकृतिनां
स्थानोना.

बुच्छं=कडीश.
सुण=सांलग.
संखेवं=संक्षेपने.
नीसंदं=अरणुरूप.
दिट्टिवायस्स=दृष्टिवाद सूत्र [आ-
रमा अंग] ना.

अर्थ:-सिद्ध थयेलां छे पढे जेने विषे जेवा अर्थाथकीं
अंध उदय अने सत्ता प्रकृतिनां स्थानोना भडोटा अर्थवाणा
अने दृष्टिवाद सूत्रना अरणुरूप [अंध तुल्य] संक्षेपने छे [अंध-
महत्तराचार्य] कडीश. [हे शिष्य! तु] सांलग. ॥ १ ॥

विवेचन—हेवे अंधमहत्तराचार्यकृत सप्ततिका नामे छुट्टा
उर्भग्रंथनी व्याख्या करीजे छीजे.-

*सिद्ध स्वसभ्यमां प्रसिद्ध पण्हिं यौद ज्वस्थान यौद गुणस्थान
चगेरे पढेने आश्रयिने, जेम अर्थ पण् थर्ष शके छे.

સિદ્ધ-અચલ એવાં પદ છે જે અંધને વિષે તે સિદ્ધપદ એવા કર્મપ્રાપ્ત કર્મપ્રકૃત્યાદિકે અંધ તેનાં પદ સર્વજ્ઞોક્તાર્થને અનુસારે હોવાથી કોઈ પણ વ્યભાચમાન કરી ન શકે માટે અખા-
ધ્ય નિઃસંદેહ વચનવાળા જે અંધ તે થકી મહા અર્થવંત એવો અંધ ઉદય અને સત્તાપણે પરિણમી જે કર્મની પ્રકૃતિ તેનાં સ્થાનકનો સંક્ષેપ-વિસ્તારવંત અર્થવું થોડામાંહે આણવું તે સંક્ષેપ કહીએ, તેને હું કહીશ. અહો! શિષ્ય! તે તું સાંભળ, તે સંક્ષેપ કેવો છે? પરિકર્મ ૧, સૂત્ર ૨, પ્રથમાનુયોગ ૩, પૂર્વગત ૪, અને ચૂલિકા ૫, એ પાંચ ભેદે જે દષ્ટિવાદ નામે ખારમું અંગ તેનો નિસ્વંદ એટલે સારભૂત રહસ્ય છે, જે માટે દષ્ટિવાદનો ચોથો ભેદ જે પૂર્વગત નામે છે તેમાં ચૌદ પૂર્વ છે. તેમાં બીજું અચાયણીય નામે પૂર્વ છે તેમાં ચૌદ વસ્તુ છે. તેમાંની પાંચમી વસ્તુમાં વીશ પ્રાપ્ત છે, તેમાં ચોથું કર્મ-પ્રકૃતિ નામે પ્રાપ્ત ચોવીશ અનુયોગદ્વારમય છે, તેમાંથી એ ત્રીજો અધોદય સત્તાનો સંક્ષેપ કહીશ એટલે એ શાસ્ત્રવું મૂળ સર્વજ્ઞવાક્ય છે એવું દેખાડવું. ॥ ૧ ॥

—વેનમ્ જયતિ શાસનમ્

કહ વંધંતો વેયદ્ ? કહ કહ વા સંતપયહિઠાણાણિ ।

મૂલુત્તરપર્ગઈસું, મંગલિગપ્પા મુણેઅઠ્ઠા ॥૨॥

કહ=કેટલી પ્રકૃતિ.

વંધંતો=બાંધતો.

વેયદ્=વેદે.

કહ કહ=કેટલી કેટલાં.

વા=અથવા,

સંતપયહિઠાણાણિ=પ્રકૃતિનાં

સત્તાસ્થાન.

મૂલુત્તરપર્ગઈસું=મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે.

મંગલિગપ્પા=ભાંગાના વિકલ્પો.

મુણેઅઠ્ઠા=બહુવા.

અર્થ:—કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો કેટલી પ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં અને કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં પ્રકૃતિનાં સત્તા-સ્થાન કેટલાં હોય? [તે સંબંધિ] મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગાના વિકલ્પો બહુ લેવા. ॥ ૨ ॥

વિવેચન:—આ પ્રમાણે આચાર્ય કહે છે કે શિષ્ય પ્રશ્ન કરે છે.—કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો કેટલી કર્મપ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં તથા કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં કેટલી પ્રકૃતિ સત્તામાં હોય? શિષ્યે એવો પ્રશ્ન કર્યો થકે આચાર્ય કહે છે—મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અને ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે પ્રત્યેકે બંધોદય-સત્તાના સંવેધને આશરોને ઘણા ભાંગા થાય, તે અનેક પ્રકારની બંધબદ્ધ સર્વ પ્રકારે વચને કરી કહેવાય નહીં, તેા પણ એટલા ભાંગાના વિકલ્પે જાણવા તે કહીએ છીએ. ॥ ૨ ॥

મૂળ પ્રકૃતિનેા બંધોદયસત્તા સંવેધ.

અદ્વિહસત્તઙ્ગ્વંધણ્ણુ, અદ્વેવ ઉદયસંતંસા ।
 ણ્ણવિહે તિચિગ્ણ્ણો, ણ્ણવિગ્ણ્ણો અવંધમિ ॥૩॥

અદ્વિહસત્તઙ્ગ્વંધણ્ણુ=અષ્ટવિધ.

સમ્પવિધ અને પડ્વિધ બંધકને વિષે.

અદ્વેવ=આઠે કર્મ.

ઉદયસંતંસા=ઉદય અને સત્તાને

વિષે.

ણ્ણવિહે=એકવિધ બંધને વિષે.

તિચિગ્ણ્ણો=ત્રણ વિકલ્પો.

ણ્ણવિગ્ણ્ણો=એક વિકલ્પ.

અવંધમિ=બંધના અભાવે.

અર્થ.—અષ્ટવિધ, સમ્પવિધ અને પડ્વિધ બંધકને વિષે ઉદય અને સત્તાએ આઠે કર્મ હોય, એકવિધ બંધકને વિષે ત્રણ વિકલ્પો અને બંધના અભાવે એક વિકલ્પ હોય. ॥ ૩ ॥

વિવેચન:—એ પ્રથમ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે બંધોદયસત્તાનો સંવેધ કહે છે, અષ્ટવિધ બંધકને વિષે સમ્પવિધ બંધકને વિષે અને પડ્વિધ બંધકને વિષે પ્રત્યેકે ઉદય અને સત્તાએ આઠે કર્મપ્રકૃતિ પામીએ. એ ત્રણ ભાંગા દેખાડયા, તે આ પ્રમાણે—પ્રથમ આઠનો બંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાગે અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ હોય, તે મિથ્યાત્વ-થકી માંડીને ત્રીજા સિવાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે જાણવો ૧.

તથા સાતનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ બીજો ભાંગો આયુર્બંધને અભાવે જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ છમાસે ઊણાં ૩૩ સાગરોપમ અંતર્મુદૂર્ત ન્યૂત પૂર્વકોડિ ત્રિભાગે અધિક એટલા કાળ પ્રમાણ મિથ્યાત્વથી નવમા ગુણઠાણુ લગે સર્વને જાણવો ૨. તથા છનો અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા, એ ત્રીજો ભાંગો સૂક્ષ્મસંપરચેજ જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ જાણવો; ત્યાં મોહનીયનો અંધ નથી તે માટે ૩. તથા એકવિધઅંધે કેવળ એક વેદનીય આંધતાં ત્રણ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણુ જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુદૂર્ત લગે પામીએ; ત્યાં મોહનીયનો ઉદય નથી અને સત્તા છે તે માટે ૪. એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગો ક્ષીણમોહ ગુણઠાણુ અંતર્મુદૂર્ત લગે પામીએ. ત્યાં મોહનીયની સત્તા પણ નથી તે માટે ૫. એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગો સયોગી કેવલીને વિષે પામીએ; ઘાતી કર્મના અભાવ-થકી. તે જઘન્ય અંતર્મુદૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણાં પૂર્વકોડિ લગે હોય ૬. તથા અઅંધે-અંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી ગુણઠાણુ પામીએ ૭. એમ સર્વ મળી સાત ભાંગા મૂળ પ્રકૃતિના થાય. ॥ ૩૧ ॥

જયસ્થાનને વિષે મૂળપ્રકૃતિના ભાંગા.

સત્તદ્વંધ અદ્વુદય-સંત તેરસસુ જીવટાણેસુ ।

एगंभि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवलिणो ॥३१॥

સત્તદ્વંધ અદ્વુદયસંત=સાતનો
અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા અને આઠનો અંધ,

આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા.

તેરસસુ=તેર [પહેલા].

જીવટાણેસુ=જીવસ્થાનને વિષે.
 પગમ્મિ=એક [પર્યાક્ષા સંજ્ઞિ
 પંચેન્દ્રિય] જીવસ્થાનને વિષે.
 પંચ ભંગા=પાંચ ભાંગા.

દો=બે
 હુંતિ=હોય છે.
 કેવલિણો=કેવળીને.

અર્થ:—(પ્રથમના) તેર જીવસ્થાનને વિષે સાતનો બંધ, આઠનો ઉદય. આઠની સત્તા અને આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા હોય, એક (પર્યાક્ષા સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિય) જીવસ્થાનને વિષે પાંચ ભાંગા હોય અને કેવળીને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હવે એ ૭ ભાંગા ચૌદ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે સંજ્ઞીપર્યાપ્તો વર્ણને શેષ તેર જીવસ્થાનકને વિષે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-સમવિધબંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધ કાળ વિના સદાય હોય અને આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધ-કાળે અંતર્મુહુર્ત્ત લગે હોય. એક સંજ્ઞી પર્યાપ્તને વિષે પહેલા પાંચ ભાંગા હોય, ત્યાં આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો આયુર્બંધકાળે હોય ૧ સાતનો બંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાળ વિના શેષકાળે હોય ૨. છનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ સૂક્ષ્મસંપ્રણયે હોય ૩. એકનો બંધ સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ઉપશાન્તમોહે હોય ૪. એકનો બંધ સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગો ક્ષીણમોહે હોય ૫. તથા છેલ્લા બે ભાંગા કેવળીને હોય; તે આ પ્રમાણે-એકનો બંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગો સયોગિ કેવળીને હોય ૧, તથા બંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગો અયોગિ કેવળીને હોય ૨, ઈહાં સંજ્ઞાથકી કેવળી જૂઠા કઠો તે કેવળી મન રહિત માટે સંજ્ઞી નહિ તેમ અસંજ્ઞી પણ નહિ એટલે નોસંજ્ઞી-નોઅસંજ્ઞી કહીએ તે માટે કેવળીને દ્રવ્યમન હોય પણ ભાવમન ન હોય. ॥ ૪ ॥

ગુણસ્થાનને વિષે ભાંગા.

અટ્ટસુ ઇગવિગપ્પો, છસ્સુવિ ગુણસન્નિણ્ણસુ દુવિગપ્પો ।

પત્તેઅં પત્તેઅં વંધોદયસંતકમ્માણં

॥૫॥

અટ્ટસુ=આઠ ગુણસ્થાનને વિષે.

દુવિગપ્પો=બે વિકલ્પો.

ઇગવિગપ્પો=એક વિકલ્પ.

પત્તેઅં=દરેકને.

છસ્સુવિગુણસંનિણ્ણસુ=છ ગુણઠા-
ણાને વિષે.

વંધોદયસંતકમ્માણં=અંધ, ઉદય
અને સત્તા પ્રકૃતિસ્થાનોના.

અર્થ:—આઠ ગુણસ્થાનને વિષે દરેકને એક વિકલ્પ અને
છ ગુણસ્થાનોને વિષે દરેકને બે વિકલ્પો અંધ, ઉદય અને સત્તા
પ્રકૃતિસ્થાનોના જાણવા. ॥ ૫ ॥

ધિવેચન:—હવે એ સાત ભાંગા ગુણઠાણે કહે છે.—મિત્ર
અને અપૂર્વકરણાદિક સાત, એવં ૮ ગુણઠાણે એકેકો ભાંગા
હોય, તે આ પ્રમાણે—મિત્ર, અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિઆદર
એ ૩ ગુણઠાણે આઉંબુ ન બાંધે તે માટે સાતનો અંધ, આઠનો
ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહ-
નીયનો અંધ ન હોય પણ ઉદય અને સત્તા હોય, તે માટે છનો
અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. ઉપ-
શાન્તમોહે એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ
ભાંગા હોય; એક વેદનીયજ બાંધે અને મોહનીયનો ઉદય ન
હોય પણ સત્તા હોય તે માટે. ક્ષીણમોહે એકનો અંધ, સાતનો
ઉદય અને સાતની સત્તા એ ભાંગા હોય. સયોગિ કેવળીને
એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા એ ભાંગા હોય.
અયોગિ કેવળીને અંધનો અભાવ હોવાથી ચારનો ઉદય અને
ચારની સત્તા એ ભાંગા હોય. તથા મિત્થ્યાદષ્ટિ ૧, સાસ્વાદન
૨, અવિરત ૩, દેશવિરત ૪, પ્રમત્ત ૫, અને અપ્રમત્ત ૬. એ
છ ગુણઠાણાને વિષે પ્રત્યેકે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—
આયુર્બંધકાળે આઠનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની
સત્તા, એ ભાંગા હોય અને આયુર્બંધકાળે વિના સાતનો અંધ

व्याठनो उदय अने व्याठनी सत्ता अे लांगो होय; अेव' अे लांगो होय. अेम प्रत्येके प्रत्येके अ'ध, उदय अने सत्ताना लांगो शुषुठाणे होय. अेरले भूण प्रकृति व्याश्रयी संवेध अने स्वाभीपण' इत्यु'. ॥ ५ ॥

मूल प्रकृतिना बंधोदयसत्ता संवेधभांगा

भांगा	बंध	उदय	सत्ता	१४ जीवभेदे	१४ गुणस्थाने	भंगानां कालमानं
१	८	८	८	१४	१२।३।४।५। ६।७।	अंतर्मुहूर्त्तमानं
२	७	८	८	१४	१।२।३।४।५। ६।७।८।९।	जघन्यअंत०। उत् कृष्टपडमासोन३३ सागर अन्तर्मु न्यून पूर्वकोटिः भागाधिकं
३	६	८	८	संज्ञिपर्या०१	१० मे	ज० १ समय उ० अंतर्मुहूर्त्त
४	१	७	८	संज्ञिपर्या०१	११ मे	ज० १ समय उ० अंतर्मुहूर्त्त
५	१	७	७	संज्ञिपर्या०१	१२ मे	अंतर्मुहूर्त्त
६	१	४	४	केवलिनः	१३ मे	ज० अंतर्मु० उ० नव वर्षानपूर्वकोटिः
७	०	४	४	केवलिनः	१४ मे	ह्रस्वपंचाक्षर- मितं

કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા

પંચનવદુન્નિઅઢા—વીસા ચરો તહેવ બાયાલા ।
 દુન્નિ અ પંચ ય મળિયા, પયડીઓ આણુપુઠ્વીણ ॥૬૧॥

પંચ=પાંચ.

નવ=નવ.

દુન્નિ=બે.

અઢાવીસા=અઠ્ઠાવીશ.

ચરો=ચાર.

તહેવ=તેમજ.

બાયાલા=બહેંતાળીશ.

દુન્નિ=બે.

પંચ=પાંચ.

ય=અને.

મળિયા=કહી છે.

પયડીઓ=પ્રકૃતિઓ.

આણુપુઠ્વીણ=અનુક્રમે.

અર્થ:—પાંચ, નવ, બે, અઠ્ઠાવીશ, ચાર તેમજ બહેંતા-
 ળીશ બે અને પાંચ પ્રકૃતિઓ અનુક્રમે આઠ કર્મની કહેલી
 છે. ॥ ૬ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રયીને અંધ ઉદય તથા
 સત્તાનો સંવેધ અને સ્વામીપણું કહે છે. ત્યાં પ્રથમ ૮ કર્મની
 ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા કહે છે. જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ, દર્શના-
 વરણીયની નવ, વેદનીયની બે, અને મોહનીયની સત્તાદિકે
 અઠ્ઠાવીશ અને અંધે ૨૬. આયુઃકર્મની ૪ અને નામકર્મની
 બે તાળીશ પ્રકૃતિ હોય; તે અંધ અને ઉદયે ૬૭ હોય અને
 સત્તાએ ૯૩ અથવા ૧૦૩ હોય. ગાત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ હોય
 અને અંતરાય કર્મની પાંચ પ્રકૃતિ હોય. એ અનુક્રમે આઠ
 કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિ કહી. હવે એના અંધ, ઉદય અને સત્તા
 સંવેધે ભાંગા કહે છે. ॥ ૬ ॥

ઉત્તર પ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ

બંધોદયસંતંસા, નાળાવરણંતરાહ્ણ પંચ ।

બંધોવરમેવિ ઉદય, સંતંસા હુંતિ પંચેવ ॥ ૭ ॥

બંધોદયસંતંસા=બંધ, ઉદય અને
સત્તા૩૫ અંશો.

નાળાવરણંતરાહ્ણ=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય કર્મને વિષે

પંચ=પાંચ પ્રકૃતિના.

બંધોવરમેવિ=બંધના અભાવે
પણ

ઉદય સંતંસા=ઉદય અને સત્તા.
હુંતિ=હોય.

પંચેવ=પાંચ પ્રકૃતિ ૩૫જ.

અર્થ:—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તા૩૫ અંશો પાંચ પ્રકૃતિના હોય. બંધના અભાવે પણ ઉદય અને સત્તા પાંચ પ્રકૃત્યાત્મકજ હોય. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ અને અંતરાયની પાંચ મળી દશ પ્રકૃતિ ધ્રુવબંધી એ માટે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે સર્વ પાંચે ભેગી બાંધે તે માટે પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને પાંચની સત્તા એ એક ભાંગે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણા લગે સર્વ જીવને હોય. એ બે કર્મનો બંધ ટળ્યે થકે પણ પાંચનો ઉદય અને પાંચની સત્તા, એ ભાંગે ઉપશાન્તમોહ અને ક્ષીણમોહ પામીએ. એમ એ જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધે બે બે ભાંગે હોય ॥૭॥

૧ તહા, ઉદ સંતા હુંતિ પંચેવ ॥ ઇતિ પાઠાંતરે.

જ્ઞાનાવરણાંતરાયયોઃ સંવેધભંગો					
ભંગ	બંધ	ઉદય	સત્તા	ગુણઠાણે	જીવમેદે
૧	૫	૫	૫	૧૧૨૩૪૫૬૭ ૮૧૧૧૦	૧૪
૨	૦	૫	૫	૧૧૧૨	૧ સંક્ષિ- પયાં૦

દર્શનાવરણના સંવેધભાંગા

બંધસ્સ ય સંતસ્સ ય, પગદ્વાણાઈ તિષ્ઠિણ તુહાઈં ।
ઉદયદ્વાણાઈં દુવે, ચડ પળગં દંસણાવરણે ॥ ૮ ॥

બંધસ્સ=બંધનાં.
સંતસ્સ=સત્તાનાં.
પગદ્વાણાઈ=પ્રકૃતિસ્થાનો.
તિષ્ઠિણ=ત્રણ [૯-૬-૪]
તુહાઈં=સરખાં.

ઉદયદ્વાણાઈં=ઉદયસ્થાનો.
દુવે=બે [હોય].
ચડ=ચાર.
પળગં=પાંચ.
દંસણાવરણે=દર્શનાવરણને વિષે.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે બંધનાં અને સત્તાનાં પ્રકૃતિ
સ્થાનો ત્રણ [૯-૬-૪] સરખાં હોય. ઉદયસ્થાનો ચાર તથા પાંચ
પ્રકૃતિનાં એમ બે હોય. ॥ ૮ ॥

વિવેચન:-હવે દર્શનાવરણીય કર્મના સંવેધભાંગા કહે છે:-
દર્શનાવરણીયને વિષે બંધના અને સત્તાનાં સ્થાનક ૯, ૬, ૪,
એ ત્રણ સરખાં હોય. ત્યાં પહેલું નવતું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વે
અને સાસ્વાદને પામીએ; તે અભવ્યને અનાદિ અનંત હોય,
ભવ્યને અનાદિસાન્ત હોય અને સમ્યક્ત્વ થકી પડીને મિથ્યાત્વે

ગયેલાને સાદિસાન્ત હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણા અર્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત લગે હોય. તે નવ માંહેથી થીણુદ્વિત્રિકનો અંધ ટળ્યે છ તુ અંધસ્થાનક મિશ્રગુણઠાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના પહેલા ભાગ લગે હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ એકસો અત્રીશ સાગરોપમ અધિક લગે રહે, તે પછી કોઈક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવળે-પ્રાપ્ત કરે, અને કોઈક મિથ્યાત્વ પામતો નવવિધ અંધક થાય. તે છ માંહેથી નિદ્રાદ્વિકનો અંધ ટળ્યે ચારતુ અંધસ્થાનક અપૂર્વકરણના ખીજ ભાગથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય, તે જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. હવે દર્શનાવરણીયતુ નવ પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ઉપશાન્તમોહ લગે હોય. તે ઉપશમશ્રેણિએ અને ક્ષપકશ્રેણિએ નવમાના પહેલા ભાગ લગે હોય. તે અભવ્યને અનાદિ અનાંત અને ભવ્યને અનાદિ સાન્ત હોય પણ સાદિસાન્ત ન હોય, કેમકે નવતુ સત્તાસ્થાનક તો ક્ષપકશ્રેણિએ જ ટળે અને તે ક્ષપકશ્રેણિ થકી તો પડે નહીં તે માટે. તે માંહેથી થીણુદ્વિત્રિકની સત્તા ટળ્યે છ પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિ આદર ગુણઠાણાના ખીજ ભાગ થકી માંડીને ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમયલગે હોય તે જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ હોય. તે માંહેથી વળી બે નિદ્રાની સત્તા ટળ્યે ચાર પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક ક્ષીણમોહને છેલ્લે સમયે હોય, તે એક સમય રહે. હવે દર્શનાવરણીયનાં ઉદયસ્થાનક બે હોય, ચારતુ અને પાંચતુ; ત્યાં ચક્ષુર્દર્શનાવરણીય પ્રમુખ ચાર ધ્રુવોદયી છે, તે માટે ચારતુ ઉદયસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ક્ષીણમોહના છેડા લગે હોય તથા નિદ્રા પાંચ માંહેથી એક કાળે એકનો જ ઉદય હોય પણ બે ત્રણનો ઉદય ન હોય, અધ્રુવોદયી માટે. પૂર્વોક્ત ૪ માંહે એક નિદ્રા ભળે ત્યારે પાંચતુ ઉદયસ્થાનક હોય, તે ક્યારેક હોય, ક્યારેક ન હોય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીયનાં અંધ ઉદય અને સત્તાનાં સ્થાનક કહ્યાં. હવે સંવેધે તેના ભાંગા કહે છે. ॥ ૮ ॥

બીઆવરણે નવવંધણ(ગે)સુ, ચુપંચુદય નવસંતા ।
છુચુવંધે ચેવં, ચુવંધુદણ છલંસા ચ ॥ ૧ ॥

બીઆવરણે=બીજા દર્શનાવર-
ણને વિષે.

નવવંધણસુ=નવવિધ અંધકનેવિષે

ચુપંચુ=ચાર અથવા પાંચનો

ઉદય=ઉદય.

નવસંતા=નવ પ્રકૃતિની સત્તા

છુચુવંધે=છ અને ચારનાઅંધે
ચેવં=પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા.

ચુવંધુદણ=ચારના અંધ અને
ચાર ઉદયને વિષે.

છલંસા=છની સત્તા [હોય]

ચ=પણ.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે નવવિધ અંધકને વિષે ચાર
અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. છ અને
ચારના અંધે પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા હોય. ચારના અંધ અને
ચારના ઉદયને વિષે છની સત્તા પણ હોય ॥૬॥

વિવેચન:-દ્વિતીયાવરણ તે દર્શનાવરણીય કર્મ તેને વિષે નવ-
વિધઅંધક એવા મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદનીને ચાર તથા પાંચનો
ઉદય હોય અને નવની સત્તા હોય એટલે એ બે ભાંગા દેખાડયા,
તે આ પ્રમાણે-નવનો અંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ
ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય. તથા નવનો અંધ
પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાની ઉદયાવસ્થાએ
હોય. એ બીજા ભાંગા માંહે પાંચ ભાંગા થાય તે આ પ્રમાણે-
એક કાળે પાંચ નિદ્રા માંહેલી એક નિદ્રાનો ઉદય હોય તે
એકેકી નિદ્રાનું નામ લઈને ગણીએ ત્યારે પાંચ ભાંગા [વિકલ્પ]
થાય તથા છને અંધ અને ચારને અંધે પણ એમજ બે બે ભાંગા
હોય. છનો અંધ મિત્ર ગુણકાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણના પહેલા
ભાગ લગે હોય, ત્યાં બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-છનો અંધ
ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય
ત્યારે હોય, અને છનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ
ભાંગા નિદ્રાને ઉદયે હોય. એ ભાંગા માંહે પણ એકેકી નિદ્રાનું
નામ લઈ ઉદય કહીએ ત્યારે પાંચ વિકલ્પ પ્રમત્ત લગે થાય

અપ્રમત્ત થકી તો થીણુદ્ધિત્રિકનો ઉદય ઠગ્યો તે માટે એ ભાંગા થાય. એ નિદ્રાના ઉદયના ભાંગા ક્ષપકશ્રેણિવાળાને હોય નહિ, ક્ષપકશ્રેણિવાળો અતિ વિશુદ્ધ છે માટે તેને નિદ્રા અને પ્રયસાનો ઉદય ન હોય. યદ્યપિ કર્મસ્તવે ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમય લગે નિદ્રા અને પ્રયસાનો ઉદય કહ્યો છે પણ તે સંભવે નહીં. તથા ચતુર્વિધઅંધ તે અપૂર્વકરણના ણીજા ભાગ થકી માંડીને સૂક્ષ્મ-સંપરાય લગે હોય; ત્યાં ચારનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા ઉપશમશ્રેણિવાળાનેજ હોય તેના પણ એ નિદ્રાનો ઉદય ગણતાં એ વિકલ્પ થાય; અને ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા ઉપશમક અને ક્ષપક એને હોય. ત્યાં ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના પહેલા ભાગ લગેજ હોય અને ઉપશમકને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય. તથા ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયા પછી થીણુદ્ધિત્રિકની સત્તા પણ ઠગે ત્યારે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયના છેલ્લા સમય લગે હોય, પછી અંધ ઠગે. એ પ્રકારે ચારના અંધના ત્રણ ભાંગા થયા. અહીં અંશ શબ્દે સત્તા કહીએ ॥ ૯ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

उवरयंत्रधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चउसंता ।

वेअणिआउयगोए, विमज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥

उवरयंत्रधे=અંધનો વિન્છેદ થયે
છતે.

चउपण=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

नवंस=નવની સત્તા.

चउरुदय=ચારનો ઉદય.

छ=છની

चच्चउ=અને ચારની.

संता=સત્તા.

वेअणियाउयगोए=વેદનીય, આ-
યુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે

विमज्ज=અંધાદિસ્થાન અને સં-
વેધના ભાંગા કહેવા.

मोहं=મોહનીય કર્મને.

परं=હવે પછી.

वुच्छं=કહીશું.

અર્થ:-અધનો વિચ્છેદ થયે છતે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા [એ એ ભાંગા] તેમજ ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે [સંવેધ આશ્રયીને અધોદિ સ્થાનના] ભાંગા કહીને મોહનીય કર્મના ભાંગા હવે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-તથા અધ ટળે થકે ચારનો ઉદય નવની સત્તા અને પાંચનો ઉદય નવની સત્તા એ એ ભાંગા ઉપશાન્તમોહ ગુણુકાણુજ પામીએ; ઉપશમશ્રેણિએ નિદ્રા-પ્રવલ્લાનો ઉદય સંભવે અને સ્થાનદ્વિત્રિક પણ સત્તાએ હોય તે માટે. તથા ચારનો ઉદય છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકપાયના દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે. તથા ચારનો ઉદય ચારની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકપાયને છેલ્લે સમયે હોય; ત્યાંજ નિદ્રા પ્રવલ્લાની સત્તા ટળે તે માટે. એ પ્રમાણે દર્શનાવરણીયના અગ્યાર ભાંગા હોય, તે વળી જ્યાં જ્યેહ્વી નિદ્રા ઉદયે હોય તેટલીનાં નામ લઈને જૂદાજૂદા ભાંગા કરીએ ત્યારે ૨૧ ભાંગા થાય, અને વળી કર્મસ્તવ કહ્યા પ્રમાણે ક્ષપકને નિદ્રાદિકને ઉદય કહીએ ત્યારે ચારનો અધ, પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો નવમે-દશમે ગુણુકાણુ વર્તાતા ક્ષપકને હોય. તથા અધને અભાવે પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણમોહ દ્વિચરમ સમય લગે હોય; એમ ૧૩ ભાંગા થાય. નિદ્રાને પૃથક નામ ગ્રહી કહીએ ત્યારે ૨૫ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીય કર્મના અધોદયસત્તા-સંવેધે ભાંગા કહ્યા.

હવે વેદનીય કર્મ, આયુ કર્મ અને ગોત્ર કર્મ એ ત્રણના અધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા થોડા માટે તેને પૂર્વે કહીને મોહનીય કર્મના અધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા ઘણા છે માટે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

દર્શનાવરણસ્ય વંધોદયસત્તાસંવેધે ભંગાઃ ૧૧૬૧૩

નિદ્રાણાં પૃથગ્ નાનગ્રહણેન ભંગાઃ ૧૩૬૨૫

અનુક્રમ.	વંધ	ઉદય	સત્તા		ગુણસ્થાનેષુ.
૧	૯	૪	૯	૧	૧૨
૨	૯	૬	૯	૫	૧૨
૩	૬	૪	૯	૧	૩૪૧૫૬૧૭૮
૪	૬	૫	૯	૫	૩૪૧૫૬૧૭૮X
૫	૪	૪	૯	૧	૮૧૧૧૦
૬	૪	૫	૯	૨	૮૧૧૧૦ઉપશમશ્રેણિ
૭	૪	૪	૬	૧	૯૧૧૦ ક્ષપકને
૮	૪	૬	૬	૨	૯૧૧૦ મતાંતરે
૯	૦	૪	૯	૧	૧૧ ઉપશમક
૧૦	૦	૫	૯	૨	૧૧ ઉપશમક
૧૧	૦	૪	૬	૧	૧૨ દ્વિચરમસમયપર્યંત
૧૨	૦	૫	૬	૨	૧૨ મતાંતરે
૧૩	૦	૪	૪	૧	૧૨ ચરમસમયે

એ ભાંગામાં આડમે અને આરમે એ બે ભાંગા કર્મસ્તવને અભિપ્રાયે લખ્યા છે અને શેષ ૧૧ ભાંગા આ ગ્રંથના મતે કલા છે.

x અહીં નિદ્રાના પાંચ ભાંગા છઠ્ઠા ગુણસ્થાન સુધી ઘટે, માત્ર એજ ભાંગા આગળના ગુણસ્થાને ઘટે.

૧ ઉપશમકને અને ક્ષપકને નવમાના પહેલા ભાગ સુધી.

ગોત્ર, વેદનીય અને આયુઃકર્મના સંવેધે ભાંગા.
 ગોશ્રમિ સત્ત મંગા, અદ્વ ય મંગા હવંતિ વેઅગિણ્ ।
 પળ નવ નવ પળ મંગા, આઠચઠક્રકે ત્રિ કમસો ડ ॥૧૧॥

ગોશ્રમિ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્ત મંગા=સાત ભાંગા

અદ્વ=આઠ.

મંગા=ભાંગા

હવંતિ=હોય.

વેઅગિણ્=વેદનીયકર્મને વિષે.

પળ નવ નવ પળ મંગા=પાંચ,
 નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા.

આઠચઠક્રકેવિ=આયુષ્યચતુષ્કને
 વિષે વળી.

કમસો=અનુક્રમે.

ડ=તો.

અર્થ:—ગોત્રકર્મને વિષે સાત ભાંગા, અને વેદનીય કર્મને વિષે આઠ ભાંગા હોય. ચારે આયુષ્યને વિષે તો અનુક્રમે પાંચ, નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥૧૧॥

ત્રિવેદન:—ગોત્રકર્મને વિષે અધિદેવસત્તા સંવેધે સાત ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—ગોત્રનું અધિસ્થાનક એકજ હોય. પહેલે ધીજે ગુણઠાણે નીચ ગોત્ર અથવા ઉચ ગોત્ર ખાંધે પણ સમકાળે બે ગોત્ર ન ખાંધે, પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે, અને મિશ્ર થકી દશમા ગુણસ્થાન લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રજ ખાંધે, અને ઉદ્યસ્થાનક પણ એકજ હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને દેશવિસ્ત લગે નીચ અથવા ઉચ એ બે ગોત્ર ઉદ્યે હોય પણ સમકાળે એકજ ઉદ્યે હોય, પરસ્પર વિરુદ્ધ માટે, અને પ્રમત્ત થકી અયોગી લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ ઉદ્ય હોય. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, બેનું અને એકનું; તે આ પ્રમાણે—ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને નીચૈર્ગોત્ર એ બેની સત્તા સમકાળે સાથે સર્વ ગુણઠાણે હોય. તથા તેઉકાય વાયુકાયની અવસ્થાએ ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેદ્યે એક નીચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય અથવા અયોગી કેવળીને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા ગયે છેલ્લે સમયે એક ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય. હવે એનો સંવેધ કહે છે—નીચૈર્ગોત્રનો અધ નીચૈર્ગોત્રનો ઉદ્ય અને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા, એ ભાંગા તેઉકાય અને વાયુકાય માંહે પામીએ; ત્યાં ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલે તે માટે. તથા તેઉકાય અને વાયુકાયના ભવ થકી નીકળ્યા એકેન્દ્રિય, બેન્દ્રિય, તેર્ધન્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિય અને

પાંચદ્રિય તિર્થંચ માંહે ક્રિયાકાલ લગે પણ એ ભાંગો પામીએ તથા નીચેગોત્રનો અંધ, નીચનો ઉદય અને ઉચ્ચ નીચની સત્તા અથવા નીચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદનીને વિષે હોય. તથા ઉચ્ચનો અંધ, નીચનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરતિ લગે પામીએ; તે પછી નીચનો ઉદય નથી તે માટે. તથા ઉચ્ચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે પામીએ. તે પછી અંધનો અભાવ હોવા થકી ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્ત જાણથી માંડીને અયોગી કેવળીના દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. ઉચ્ચનો ઉદય ઉચ્ચની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે હોય. એ સર્વ મળી સાત ભાંગા ગોત્રકર્મના જાણવા.

વેદનીય કર્મને વિષે અંધોદયસત્તા સંવેધે આઠ ભાંગા હોય. ત્યાં વેદનીયત્વ અંધસ્થાનક અને ઉદયસ્થાનક પણ એકેકી પ્રકૃતિત્વ એકેકુંજ હોય, યદપિ છઠ્ઠા ગુણઠાણા લગે ઊંચો અંધ છે અને પછી એક સાતાનો અંધ છે તે પણ પરસ્પર વિરોધી છે માટે સમકાળે બે ન બાધે પણ એકજ અંધે, અને ઉદયે સર્વ ગુણઠાણે બે હોય તે પણ એક કાળે એકજ ઉદય આવે. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, એકત્વ અને બેત્વ. બ્યાં લગે એક સત્તા થકી યજુ' ન હોય ત્યાં લગે ઊંચી સત્તા હોય અને એક યજુ' એકની સત્તા રહે, હવે ઊંચો સંવેધ કહે છે. અસાતાનો અંધ અસાતાનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા ૧, તથા અસાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા ૨, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે પામીએ; તે પછી અસાતાનો અંધ ન હોય તે માટે નહીં. સાતાનો અંધ, અસાતાનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા ૩, સાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા ૪, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવળી લગે હોય તે પછી અંધને અભાવે અસાતાનો ઉદય અને ઊંચી સત્તા ૫, સાતાનો ઉદય ઊંચી સત્તા ૬, એ બે ભાંગા અયોગીને દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. અસાતાનો ઉદય અને અસાતાની સત્તા ૭, સાતાનો ઉદય અને સાતાની સત્તા ૮, એ બે ભાંગા અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે એક સમય લગે પામીએ. એ સર્વ મળીને

वेदनीय कर्मना आठ भागां होय. ते साधेना यत्रथी जणुया.

गोत्रकर्मणः बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ७

भांगा	बं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु.
७				
१	नीच	नीच	नीच	१ तेजोवायुषु तदागतार्थश्रुवाकियत्कालं
२	नी	नी	२	१।२
३	नी	उ	२	१।२
४	उ	नी	२	१।२।३।४।५
५	उ	उ	२	१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
६	०	उ	२	११।१२।१३।१४ मानाद्विचरमसमयपर्यंत
७	०	उ	उ	१४ चरम समये.

वेदनीयस्य बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ८

भा०८	बं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु
१	अ	अ	२	१।२।३।४।५।६
२	अ	सा	२	१।२।३।४।५।६
३	सा	अ	२	१ थी १३ लगे
४	सा	सा	२	१ थी १३ लगे
५	०	अ	२	१४ द्विचरम समय पर्यंत
६	०	सा	२	१४ " "
७	०	अ	अ	१४ चरम समये
८	०	सा	सा	१४ चरम समये

આયુઃકર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે નરકને વિષે પાંચ, તિર્યંચને વિષે નવ, મનુષ્યને વિષે નવ અને દેવતાને વિષે પાંચ ભાંગા એમ ચારે મળીને અકુલીશ ભાંગા થાય. આયુઃકર્મનું બંધ સ્થાનક એક છે, કેમ કે એક કાળે પરસ્પર વિરોધી છે માટે ચાર માંહેલું એકજ આયુ બાંધે છે, એમ ઉદયસ્થાનક પણ એકજ; એક ભવે એકજ આયુનો ઉદય હોય તે માટે. સત્તા સ્થાનક બે હોય, એકનું અને બેનું. પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે એકનું સત્તાસ્થાનક અને પરભવાયુર્બંધ પછી તે પરભવે ન ઉપજે ત્યાં લગે બેનું સત્તાસ્થાનક. હવે સંવેધ કહે છે.— આઉખાની ત્રણ અવસ્થા છે, પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે પૂર્વાવસ્થા ૧, પરભવાયુર્બંધ વેળાએ બંધાવસ્થા ૨, અને પરભવાયુ બાંધ્યા પછી પરાવસ્થા ૩. ત્યાં નારકીને પૂર્વાવસ્થાએ બંધને અભાવે નરકાયુનો ઉદય અને નરકાયુની સત્તા એ ભાંગો ચારે ગુણુઠાણે હોય ૧. બંધાવસ્થાએ તિર્યંગાયુનો બંધ, નરકાયુનો ઉદય અને નરક તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૨, અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન અને અવિરત એ ત્રણ ગુણુઠાણે હોય ૩, તથા બંધકાળ પછી નારકાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યંગાયુની સત્તા એ ચારે ગુણુઠાણે હોય ૪, અથવા નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો પણ ચારે ગુણુઠાણે હોય ૫. એમ એ નારકી માંહે આયુઃ કર્મના પાંચ ભાંગા હોય. દેવતાને વિષે પણ પાંચ ભાંગા એમજ કહેવા. તિર્યંચને વિષે પરભવાયુર્બંધ થકી પૂર્વે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો ધુરલે પાંચ ગુણુઠાણે પામીએ ૨, બંધકાળે નરકાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે જ હોય ૨, અથવા તિર્યંગાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ધુરિલે બે ગુણુઠાણે હોય ૩ અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, અથવા દેવાયુનો બંધ તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે, સાસ્વાદને, અવિરતે.

અને દેશવિરતે હોય, મિશ્રે આયુર્ધ્મધ ન હોય ૫, એ ચાર ભાંગા પરભવાયુર્ધ્મધકાળે જાણવા. તથા ઇધ્મકાળ પછી તે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યંગાયુની સત્તા ૬, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને ઐ તિર્યંગાયુની સત્તા ૭, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યંગાયુની સત્તા ૮, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ-તિર્યંગાયુની સત્તા ૯, એ ચારે ભાંગા ધુરિલે પાંચે ગુણકાણે પામીએ. એ પ્રમાણે તિર્યચને વિષે નવ ભાંગા હોય, મનુષ્યને વિષે પરભવાયુર્ધ્મધ થકી પૂર્વે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો ચૌદે ગુણકાણે હોય ૧, પરભવાયુર્ધ્મધકાળે નારકાયુનો ઇધ્મ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વેજ હોય ૨, તિર્યંગાયુનો ઇધ્મ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૩, મનુષ્યાયુનો ઇધ્મ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને ઐ મનુષ્યાયુની સત્તા, એ પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, દેવાયુનો ઇધ્મ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને મિશ્રવર્ણને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે હોય ૫, તથા ઇધ્મકાળ પછી તે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને નારક-મનુષ્યાયુની સત્તા ૬, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-મનુષ્યાયુની સત્તા ૭, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને ઐ મનુષ્યાયુની સત્તા ૮ એ ત્રણ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે પામીએ. તથા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડી ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણા લગે પામીએ ૯, એ પ્રકારે મનુષ્ય માંહે નવ ભાંગા હોય. સર્વ મળીને આયુઃકર્મના ૨૮ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે આયુઃકર્મના ભાંગા કહ્યા. ॥ ૧૨ ॥

आयुःकर्मणः बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः २८ ।
तद् यंत्रकमिदम् ।

नरकगती आयुःसंवेधे भंगाः ५

भा०	वं०	उ०	स०	गुणठाणे	भंगावस्था
१	०	न	न	१२३३४	बंधकालात्पूर्वम्
२	ति	न	न,ति	१२	बंधावस्थायां
३	म	न	न,म	१२३४	बंधावस्थायां
४	०	न	न,ति	१२३३४	बंधकाल पछी
५	०	न	न,म	१२३३४	बंधकाल पछी

तिर्यग्गती आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	ति	ति	१२३३४५	बंधकालात्पूर्व
२	न	ति	न,ति	१	बंधावस्थायां
३	ति	ति	ति,ति	१२	बंधावस्थायां
४	म	ति	म,ति	१२	बंधावस्थायां
५	इ	ति	इ,ति	१२३४५	बंधावस्थायां
६	०	ति	ति,न	१२३३४५	बंधकाल पछी
७	०	ति	ति,ति	१२३३४५	बंधकाल पछी
८	०	ति	ति,म	१२३३४५	बंधकाल पछी
९	०	ति	ति,इ	१२३३४५	बंधकाल पछी

मनुष्यगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	म	म	सर्वगुणेषु	बंधकालात्पूर्व
२	न	म	म, न	१	आयुर्वंधकाले
३	ति	म	म, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
४	म	म	म, म	१।२	आयुर्वंधकाले
५	दे	म	म, दे	१।२।४।५।६।७	आयुर्वंधकाले
६	०	म	म, न	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
७	०	म	म, ति	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
८	०	म	म, म	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
९	०	म	म, दे	१ थी ११ लगे	बंधकाल पछी

देवगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ५

१	०	दे	दे	१।२।३।४	बंधकालात्पूर्व
२	ति	द	दे, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
३	म	दे	दे, म	१।२।४	आयुर्वंधकाले
४	०	दे	दे, ति	१।२।३।४	बंधकाल पछी
५	०	दे	दे, म	१।२।३।४	बंधकाल पछी

મોહનીય કર્મનાં ૧૦ અંધસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
બાવીસ ઇક્કવીસા, સત્તરસં તેરસેવ નવ પંચ ।

૭ ૮ ૯ ૧૦
ચડ તિગ દુગં ચ્ચ ઇક્કં, બંધટ્ટાણાણિ મોહસ્સ ॥૧૨॥

બાવીસ=બાવીસ પ્રકૃતિનું.
ઇક્કવીસા=એકવીસ પ્રકૃતિનું
સત્તરસં=સત્તર પ્રકૃતિનું.
તેરસેવ=તેર પ્રકૃતિનું નિશ્ચયે,
નવ પંચ=નવ, પાંચ,

ચડ તિગ દુગં=ચાર, ત્રણ,
બે. [ચ-અને.]
ઇક્કં=એક પ્રકૃતિનું.
બંધટ્ટાણાણિ=અંધસ્થાનો.
મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

અર્થ:-બાવીસ, એકવીસ, સત્તર તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક પ્રકૃતિનાં (એમ દશ) અંધસ્થાનકો મોહનીય કર્મનાં હોય ॥ ૧૨ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

વિવેચન:-હવે મોહનીય કર્મના અંધોદ્યસત્તા સંવેધે ભાંગા કહે છે. ત્યાં પ્રથમ મોહનીયનાં અંધસ્થાનક કહે છે. ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧, એ દશ અંધસ્થાનક છે. મોહનીયની સર્વ પ્રકૃતિ ૨૮ છે, તેમાં સમ્યક્ત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય એ બે અંધે આવે નહીં, ન ય સમ્મમોસયા બંધે इति વચનાત્ તથા ત્રણ વેદ માંહેથી એક કાળે એકજ વેદનો અંધ હોય. અને હાસ્ય રતિ ૧, અરતિ શોક ૨; એ બે યુગલ માંહેથી ૬ એક કાળે એકજ યુગલ અંધાય. એટલે ૨૮ માંહેથી ૭ આઠી કર્યે ઉત્કૃષ્ટપણે બાવીસનું અંધસ્થાનક તે મિથ્યાત્વ ગુણકાણે હોય ૫, તે પછી મિથ્યાત્વનો અંધ ટળ્યે સાસ્વાદને એકવીસનો અંધ હોય; અહીં નપુંસકવેદનો અંધ ન હોય, પણ તેને ઠેકાણે સ્ત્રીવેદ તથા પુરુષવેદ ગણીએ ૨, આગળ મિશ્ર અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ નો અંધ ટળ્યે સત્તરનું અંધસ્થાનક ૩, તે પછી દેશવિરતિએ અપ્રત્યાખ્યાની ચારનો અંધ ટળ્યે તેરનું અંધસ્થા-

નક ૪, તે પછી પ્રત્યાખ્યાની ચારનો અંધ ટળ્યે પ્રમત્ત, અપ્ર-
મત્ત અને અપૂર્વકરણે નવનું અંધસ્થાનક; ઇલાં અરતિ-ચોકનો
પણ અંધ ટળે છે પણ તેને ઠેકાણે હાસ્યરતિ રહે છે માટે ૫,
આગળ હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો અંધ ટળ્યે
અનિવૃત્તિઆદરને પ્રથમ ભાગે પાંચનો અંધ ૬, બીજે ભાગે
પુરુષવેદનો અંધ ટળ્યે ચારનો અંધ ૭; ત્રીજે ભાગે સંઙ્વલનના
ક્રોધનો અંધ ટળ્યે ત્રણનો અંધ ૮, ચોથે ભાગે સંઙ્વલનના
માનનો અંધ ટળ્યે બેનો અંધ ૯, પાંચમે ભાગે સંઙ્વલનની
માયાનો અંધ ટળ્યે એક સંઙ્વલન લોભનો ૧૦ અંધ હોય
૧૦, તે પછી દશમે ગુણુકાણે મોહનીયનો અપઅંધક થાય એ દશ
અંધસ્થાનક કહ્યાં ॥ ૧૨ ॥

મોહનીયકર્મમાં ૯ ઉદયસ્થાન.

एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।

ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्टाणाणि नव हुंति* ॥२३॥

एगं=એક.

दो=બે

व=અથવા.

चउरो=ચાર

एत्तो=એ (ચાર) થી આગળ.

एगाहिया=એકેક પ્રકૃતિએ
અધિક

दस=દશ સુધી.

उक्कोसा=ઉત્કૃષ્ઠી,

ओहेण=ઓધે-સામાન્યે.

मोहणिज्जे=મોહનીય કર્મને
વિષે.

उदयट्टाणाणि=ઉદયસ્થાનો.

नव=નવ.

हुंति=હોય છે.

अर्थ:-એક, બે, ચાર, એ (ચાર) થી આગળ, એક-એક
પ્રકૃતિએ અધિક ઉત્કૃષ્ઠ દશ પ્રકૃતિ સુધીનાં (એમ) નવ ઉદય
સ્થાનકો મોહનીય કર્મને વિષે સામાન્ય હોય છે. ॥ ૧૩ ॥

* उदयट्टाणा नव हुंति इति पाठान्तरे

તાણિ=તે.

મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

હુંતિ=હોય છે.

પન્નરસ=૫૬૨.

વંધોદયસંતે=અંધ, ઉદય અને
સત્તાસ્થાનને વિષે.

પુળ=વળી.

મંગવિગળ્પે=ભાંગાના વિકલ્પે.

બહુ=ઘણા.

જાળ=જાણુ.

અર્થ:-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧,
એથી આગળ પાંચથી માંડીને એક એક ઓછી પ્રકૃતિ
[૫-૪-૩-૨-૧] નાં; તે મોહનીય કર્મનાં સત્તાનાં પ્રકૃતિ સ્થાનો
૫૬૨ હોય છે. અંધ, ઉદય, અને સત્તાસ્થાનને વિષે વળી
ભાંગાના વિકલ્પે ઘણા [થાય છે તે] જાણુ. ॥ ૧૪-૧૫ ॥

વિવેચન:-હવે મોહનીયનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે. મોહનીયનાં
૧૫ સત્તાસ્થાનક છે, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩,
૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧; ત્યાં મોહનીયની સર્વ
પ્રકૃતિની સત્તાએ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય તે સમ્યક્ત્વ પામીને
પડયાને હોય તે વાર પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉદેલ્પે ૨૭, તે
માંહેથી વળી મિશ્રમોહનીય ઉદેલ્પે ૨૬, અનાદિ મિથ્યાત્વને
પણુ એ સ્થાનક હોય. તથા અઠ્ઠાવીશની સત્તાવંતને અનંતાનુ-
અંધી ચારને ક્ષયે ૨૪, તે માંહેથી મિથ્યાત્વને ક્ષયે ૨૩;
તેમાંથી મિશ્ર ક્ષયે ૨૨, તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય ક્ષયે ૨૧, એ
સ્થાનકે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ થાય, એ આગળનાં સ્થાનક તે ક્ષયક-
નેજ હોય. તેમાંથી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય મળી
૮ ને ક્ષયે અનિવૃત્તિને ત્રીજે ભાગે ૧૩ ની સત્તા હોય, તેમાંથી
નપુંસકવેદને ક્ષયે ચોથે ભાગે ૧૨ ની સત્તા, પાંચમે ભાગે સ્ત્રીવે-
દને ક્ષયે ૧૧ ની સત્તા, છટ્ઠે ભાગે હાસ્યાદિક છને ક્ષયે ૫ ની
સત્તા, સાતમે ભાગે પુરૂષવેદને ક્ષયે ૪ ની સત્તા આઠમે ભાગે
સંજવલન ક્રોધને ક્ષયે ૩ ની સત્તા, નવમે ભાગે સંજવલન માનને
ક્ષયે ૨ ની સત્તા, સૂક્ષ્મસંપરાયે સંજવલની માયાને ક્ષયે એક
સંજવલન લોભની સત્તા હોય.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એ પન્નર સત્તાસ્થાનક મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિનાં હોય. હવે એ અંધ ઉદ્ધવ સત્તાનાં સ્થાનકને વિષે પ્રાયેકે સંવેધે કરીને ઘણા ભાંગા થાય, તે હું કહું છું તે પ્રમાણે તે સમ્યક્ જાણ, એમ શિષ્ય પ્રતિ આમંત્રણ કરીને યુરુ કહે છે. ॥ ૧૫. ॥

મોહનીયના અંધસ્થાને ભાંગા.

છઞ્ચાવીસે ચઙ ઇગ્ગીસે, સત્તરસ તેરસે દો દો ।

નવવંધમે વિ દુણિણ ડ, ઇક્કિક્કમઓ પરં મંગા ॥૧૬॥

છ=છ વિકલ્પ.

ચ્ચાવીસે=આવીશના અંધે.

ચઙ=ચાર વિકલ્પ.

ઇગ્ગીસે=એકવીશના અંધે.

સત્તરસ=સત્તરના અંધે.

તેરસે=તેરના અંધે.

દોદો=બેબે વિકલ્પ.

નવવંધમેવિ=નવ પ્રકૃતિના
અંધકને પણ.

દુણિણ ડ=બે ભાંગા.

ઇક્કિક્ક=એક એક

અઓ પરં=એથી આગળ.

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:-આવીશના અંધે છ, એકવીશના અંધે ચાર; સત્તર
તથા તેરના અંધે બે બે અને નવના અંધકને પણ બે ભાંગા
હોય, એ [નવના અંધ] થી આગળના અંધે એક એક ભાંગા
હોય ॥ ૧૬. ॥

વિવેચન:-હવે પ્રથમ મોહનીયકર્મના અંધસ્થાનકોને વિષે
યથાસંભવપણે ભાંગા ઉપજે તે કહે છે:-

બાવીશને બંધસ્થાનકે છ ભાંગા હોય, તે કેમ ? હાસ્યરતિ યુક્ત ૨૨, તથા શોક અરતિ યુક્ત ૨૨, એમ બે ભાંગા એકેક વેદ યુક્ત ૨૨ હોય, તે માટે તે બે ભાંગા ત્રણ વેદ સાથે ગુણતાં ૬ ભાંગા થાય. એકવીશને બંધસ્થાનકે ચાર ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-આવી નવું સકવેદ ન બાંધે તે માટે બે યુગલને બે વેદ સાથે ગુણતાં ચાર ભાંગા થાય, તથા સત્તર અને તેરને બંધસ્થાનકે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-છઠ્ઠાં મિત્રાદિક ગુણતાણે એક પુરુષવેદનાજ બંધ હોય તે માટે બે યુગલના બે બે ભાંગા હોય. નવને બંધસ્થાનકે પણ બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નવનો બંધ પ્રમત્ત ગુણતાણે હોય ત્યાં બે યુગલ સાથે બે ભાંગા થાય, અને અપ્રમત્તાદિક ગુણતાણે પણ નવનો બંધ હોય. ત્યાં અરતિ શોક ન બાંધે, એકજ યુગલ બાંધે, તે માટે એકેકો જ ભાંગો હોય. તેવાર પછી પચ્ચાદિક બંધસ્થાનકે એકેકોજ ભાંગા હોય, એવં સર્વ મળીને દશ બંધસ્થાનકે ચક્રને એકવીશ ભાંગા થાય. ॥ ૧૬. ॥

મોહનીયના બંધસ્થાને ઉદયસ્થાન

દસ બાવીસે નવ ઇગવીસે, સત્તાઈ ઉદયકર્મમંસા ।

છાઈ નવ સત્તરસે, તેરે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૧૭૦॥

દસ=દશ પર્યંત.

બાવીસે=બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે

નવ=નવ પર્યંત.

ઇગવીસે=એકવીશ પ્રકૃતિના
બંધે,

સત્તાઈ=સાતથી માંડીને

ઉદયકર્મમંસા=ઉદયસ્થાનો.

છાઈનવ=છથી નવ પર્યંત

સત્તરસે=સત્તર પ્રકૃતિના બંધે.

તેરે=તેર પ્રકૃતિના બંધે.

પંચાઈ=પાંચથી.

અટ્ટેવ=આઠ પ્રકૃતિ પર્યંત.

અર્થ:—બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે સાતથી દશ પર્યાંત, એક-
વીશના બંધે સાતથી નવ પર્યાંત, સત્તરના બંધે છઠ્ઠી નવ
પર્યાંત અને તેરના બંધે પાંચથી આઠ પર્યાંત ઉદયસ્થાનો
હોય. ॥ ૧૭ ॥

વિવેચન:—હવે એજ બંધસ્થાનકે માંહે કયા કયા
બંધસ્થાનકે કેટલાં કેટલાં પૂર્વોક્ત ઉદયસ્થાનકે હોય તે
કહે છે:—

બાવીશને બંધસ્થાનકે સાતથી માંડીને દશ લગે એટલે
સાત, આઠ, નવ અને દશનું એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય.
ત્યાં કોઈકે જીવ પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકો અનંતાનુબંધી
કપાયની વિસંધોજના કરીને એટલે જ થાક્યો તથાવિધ સામ-
ગ્રીને અસાવે વિસ્વાસાદિકનો ક્ષય કરવા ન માટે તે કાળાંતરે
મિથ્યાત્વ પામીને ફરી અનંતાનુબંધી બંધે ત્યારે મિથ્યાત્વે પણ
બંધાવલિકા લગે અનંતાનુબંધીના ઉદય ન હોય અહીં કોઈક
કહે છે કે અનંતાનુબંધીના જન્મન્ય અંતર્મુદ્દત અને ઉત્ક્રાંત
ચાર હજાર વરસનો અખાધાકાળ કહ્યો છે. તો તે પૂરા થયા
વિના એક આવલિકાએ જ ઉદયે કેમ આવે? તજોત્તર બંધ
સમયથી માંડીને તેની સત્તા હોય, તે સત્તા છતે શેષ સમાન
જાતીય અપ્રત્યાખ્યાનાદિક કર્મપ્રકૃતિનાં ક્રિયાં અનંતાનુબંધી-
પણુ તે માંહે સંક્રમે તે પણુ પરિણમે, તે સંક્રમાવલિકા ગયે તેનો
ઉદય થાય, તે માટે અનંતાનુબંધીના બંધાવલિકા પછી ઉદય
કહીએ, ઇહાં વિરૂદ્ધ નહીં તે માટે મિથ્યાત્વે પણુ બંધસંક્રમા-
વલિકા લગે અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ત્રણ કપાયનો જ ઉદય હોય
એક વેદાતાં જેટલાનો જ્યાં ઉદય હોય તેટલા સર્વ વેદાતા કહીએ
સમાન જાતીય માટે, પરંતુ કોયાદિક ચાર માંહેલો એકજ સમ-
કાળે હોય; પરસ્પર વિરૂદ્ધ માટે. તે માટે ત્રણ કપાય ૩, ત્રણ
વેદ માંહેલો એક વેદ ૪, એ યુગલ માંહેલું એક યુગલ ૬, અને
મિથ્યાત્વ ૭, એ સાત પ્રકૃતિનો ઉદય બાવીશના બંધકે મિથ્યા-
દષ્ટિને નિશ્ચયે હોય. ઇહાં ચાર કપાયને એ યુગલથી ગુણ કરીએ

ત્યારે ૮ થાય, તેને ત્રણ વેદ સાથે ગુણીએ ત્યારે ૨૪ ભાંગા થાય-એક ચોવીશી ઉપજે તે સાતના ઉદયમાંહે. ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા અનંતાનુભંધી ૪ માંહેલો એક કપાય ભેળવીએ ત્યારે ૮ નો ઉદય થાય. તેને પૂર્વોક્ત પ્રકારે ૪ કપાય, ૨ યુગલ અને ૩ વેદ સાથે પરસ્પર ગુણતાં ભાંગાની ચોવીશી ઉપજે, તેમાં એક ભય ભેળવે અથવા એક જુગુપ્સા ભેળવે અથવા એક અનંતાનુભંધી ભેળવે આઠનો ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે સાતમાંહે ભય અને જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય અને અનંતાનુભંધી ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અને અનંતાનુભંધી ભેળવીએ ત્યારે એ ત્રણ પ્રકારે નવનો ઉદય થાય. ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ત્રણ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા તે ૪ સાત માંહે ભય, જુગુપ્સા અને અનંતાનુભંધી એ ત્રણ ભેળવે દશનો ઉદય થાય. ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ ચોવીશને બંધે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઈને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા એકવીશને બંધસ્થાનકે સાત આદિ દશને નવ લગે [૭, ૮, ૯.] ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. એકવીશનું બંધસ્થાનક તે સારવાદને જ હોય, ત્યાં અનંતાનુભંધીનો ઉદય નિશ્ચયે હોય તે માટે કોધાદિક એકના અનંતાનુભંધીયાદિક ૪, ત્રણ વેદ માંહેલો એક વેદ ૫, અને એક યુગલ ૭ એ સાત પ્રકૃતિનો અહીં ધ્રુવ ઉદય હોય ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ચોવીશ ભાંગા ઉપજે. તે સાત માંહે ભય ભેળવે અથવા જુગુપ્સા ભેળવે આઠનો ઉદય હોય. ત્યાં એ ચોવીશી ઉપજે. તે સાત માંહે ભય અને જુગુપ્સા એ ભેળવે નવનો ઉદય હોય, ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. સર્વ મળી એકવીશને બંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે થઈને ચાર ચોવીશી ઉદયભાંગા થાય. તથા સત્તરને બંધસ્થાનકે ૭ આદિ દશને નવ લગે [૬, ૭, ૮, ૯] ચાર ઉદયસ્થાનકે હોય. સત્તરના બંધકે મિશ્રદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ એ બે હોય; ત્યાં મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. ઇહાં અનંતાનુભંધીનો ઉદય ન હોય, તે માટે કોધાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪, એક યુગલ ૬ અને મિશ્રમોહનીય ૭, એ સાતનો ઉદય ધ્રુવ હોય, ત્યાં પૂર્વલી પરે એક ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય અથવા

જુગુપ્સા ભેળયે આઠનો ઉદય હોય. અહીં ૧ ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય જુગુપ્સા એ યે ભેળયે નવનો ઉદય હોય. ત્યાં ૧ ચોવીશી ઉપજે. એમ મિશ્રદષ્ટિને સત્તરને અધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે ઘટ્ટને ચાર ચોવીશી ઉપજે. હવે અવિરતસમ્ય-
 ગ્દષ્ટિ સત્તરના અધકને ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં કોશાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪ અને એક યુગલ ૬, એ છ નો ધ્રુવ ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એ છ માંહે ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે સાતનો ઉદય હોય, ઇહાં પ્રત્યેકે એકેરી ચોવીશી એમ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તેજ છ માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય વેદક સમ્ય-
 ક્ત્વ ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે પ્રત્યેકે આઠનો ઉદય થાય. ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે છ માંહે ભય, જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેળવ્યે નવનો ઉદય થાય, ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને ચારે ઉદય સ્થાનકે આઠ ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ મળીને સત્તરને અધસ્થાનકે ચાર ચોવીશી હોય, મિશ્રે અને અવિરતે ઉદયસ્થાનક તે તે જ છ પણ ત્યાં પ્રકૃતિ જુદી છે તે માટે યેવાર લીધાં છે તથા તેરને અધસ્થાનકે પાંચથી માંડીને આઠ લગે [૫, ૬, ૭, ૮] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ સ્થાનક દેશવિરતિને હોય તે માટે અપ્રત્યાખ્યાનીયનો ઉદય ઠગ્યે પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંજ્વલન એ યે કષાય ૨, એક વેદ ૩ અને એક યુગલ ૫, એ પાંચનો ઉદય ધ્રુવ હોય. ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. તે પાંચ માંહે ભય ભેળયે અથવા જુગુપ્સા ભેળયે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે છ નો ઉદય થાય, ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તે પાંચમાં ભય, જુગુપ્સા ભેળયે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે સાતનો ઉદય થાય, ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તે પાંચ માંહે ભય જુગુપ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણ ભેળયે

૧ વેદક સમ્યક્ત્વવાળી ચોવીશી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વને હોય.

આઠનો ઉદય થાય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ સંખ્યાએ તેરને અંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ॥ ૧૭ ॥

ચત્તારિઆઠ નવવંધણસુ, ઉક્તોક્ત સત્તમુદયંસા ।

પંચત્રિહવંધમે પુણ, ઉદઓ દુણહં મુણેઅવ્વો ॥૧૮॥

ચત્તારિઆઠ=ચારથી માંડીને.

નવવંધણસુ=નવ પ્રકૃતિના અંધ-
કોને વિષે.

સત્તં=સાત પર્યંત.

ઉદયંસા=ઉદયસ્થાનો.

પંચત્રિહવંધમે=પાંચ પ્રકૃતિના

અંધકે.

પુણ=વળી.

ઉદઓ=ઉદય.

દુણહં=બે પ્રકૃતિનો.

મુણેઅવ્વો=જાણવો.

અર્થ:-નવ પ્રકૃતિના અંધકોને વિષે ચારથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ સાત પર્યંત ઉદયસ્થાનો હોય. પાંચ પ્રકૃતિના અંધકને વિષે વળી બે પ્રકૃતિનો ઉદય જાણવો ॥ ૧૮ ॥

વિવેચન:-નવને અંધસ્થાને ચાર આદિ ઠઠીને સાત લગે [૪, ૫, ૬, ૭.] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ અંધસ્થાનક છટકે, સાતમે અને આઠમે ગુણુઠાણે હોય ત્યાં પ્રત્યાખ્યાનીક કષાયનો પણ ઉદય ન હોય તે માટે એક સંજવલન કોધાદિક ૧, એક વેદ ૨, અને એક યુગલ ૪, એ ચારનો ઉદય ક્ષાયિક તથા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વને ધ્રુવ હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. એ ચાર માંહે ભય ભેળયે અથવા જુગુપ્સા ભેળયે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે પ્રત્યેકે પાંચનો ઉદય હોય. ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. તે જ ચાર માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળયે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે અથવા જુગુપ્સા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે પ્રત્યેકે છનો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ત્રણ ચોવીશી

ઉપજે. તથા તે ચાર માંહે ભય, જીગૃહ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેદયે સાતનો ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. એ પ્રકારે નવને અધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય.

તથા પાંચને અધસ્થાનકે એ જ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય એટલે એ પ્રકૃતિનું એક જ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર સંજવલન માંહેલો કોધાદિક ૧, અને એક વેદ ૨, એ બેનો જ ઉદય હોય પાંચનો અધ નવમા ગુણકાણાને પહેલે ભાગે હોય, ત્યાં હાસ્યાદિ ષટ્કનો ઉદય ટળ્યો છે તે માટે, ઇહાં ચાર સંજવલન કષાયને ત્રણ વેદે ગુણીએ ત્યારે આરજ ભાંગા ઉપજે ॥ ૧૮ ॥

इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि ।

बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥

इत्तो=એ [પાંચના અધ] પછી.

चउबंधाइ=ચાર પ્રકૃતિ વિગ-
રેના અધો.

इक्किक्कुदया=એક એક પ્રકૃ-
તિના ઉદયવાળા.

हवंति=હોય છે.

सव्वेवि=સર્વે.

बंधोवरमेवि=અધના અભાવે

जेनम् जयति पल्लवमम्

तहा=તેમજ.

उदयाभावेवि=ઉદયના અભાવે.

वा=વિકલ્પે.

हुज्जा=હોય.

अर्थः—એ [પાંચ પ્રકૃતિના અધ] પછી ચાર પ્રકૃતિ વગેરે [૪-૩-૨-૧]ના અધો સર્વે એક પ્રકૃતિનો ઉદયવાળા હોય છે. અધના અભાવે પણ તેમજ [એક પ્રકૃતિનો ઉદય] હોય ઉદયના અભાવે પણ મોહનીયની સત્તા વિકલ્પે હોય. ॥ ૧૯ ॥

विवेचनः—ઇહાં થકી હવે ચતુર્ધાદિક એટલે ચારનો અધ, ત્રણનો અધ, બેનો અધ અને એકનો અધ, એ ચારે અધસ્થાનકને વિષે એકેકી પ્રકૃતિના ઉદયનું એકેકજ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-પુરુષવેદનો અધ ટળ્યે ચાર સંજવલનના

इकग=એક,
छक्किकारस=છ, અગ્યાર.
दस=દશ,
सत्तवउक्कइकगं=સાત, ચાર
અને એક.
चेव=निश्चये.
एण=એ ભાંગા.

चउवीसगया=ચોવીસની સં-
ખ્યાવાળા હોય.
चार=चार ભાંગા.
दुग=એ પ્રકૃતિના ઉદયે.
इकमि=એકના ઉદયે.
इकारा=अग्यार.

अर्थ:-दश विंगेरे उदयस्थान (१०-६-८-७-६-५-४) व्याश्र-
थीने अनुक्रमे एक, छ, अग्यार, दश, सात, चार અને एक એ
प्रकारे चोवीसनी संख्यावाળा भांगा निश्चये होय, ये प्रकृ-
तिना उदये चार અને एक प्रकृतिना उदये अग्यार भांगा होय
[मनांतरे ये प्रकृतिना उदये चोवीस भांगा होय] ॥ २० ॥

विवेचन:-उदये दशादिक पश्चानुपूर्वींये एक पर्यंत उदय-
स्थानकने विषे जेयला भांगा होय ते कहे छे. दशने उदये एक
चोवीसी भांगा होय नवने उदये छ चोवीशी होय, आठने
उदये अग्यार चोवीशी होय, सातने उदये दश चोवीशी होय,
छने उदये सात चोवीशी होय, पांचने उदये चार चोवीशी होय
अने चारने उदये एक चोवीशी होय. એ સર્વ મળીને ચોવીસ
ચોવીસી ભાંગા થાય, એ ભાંગા ઉપજવવાની ભાવના પૂર્વે
કહી છે તેમ જાણવી. તથા યેને ઉદયે ચાર ભાંગા હોય અને
એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે
ચાર, ત્રણને અધે ત્રણ, યેને અધે યે, એકને અધે એક અને
અઅધે એક. એવં અગ્યાર ભાંગા થાય, અને અન્ય આચાર્યને
મતે યેને ઉદયે ચોવીસ ભાંગા ઉપજે, ચાર ભાંગા પાંચને અધે
યેને ઉદયે અને ચાર ભાંગા ચારને અધે યેને ઉદયે, એવં ૨૪;
એની ભાવના પૂર્વે કહી છે, અને એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા
હોય તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે ૪, ત્રણને અધે ૩, યેને અધે
૨, એકને અધે ૧, અને અઅધે ૧, એવં ૧૧. ॥ ૨૦ ॥

ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

૯૮૩

નવતેસીઠ્ઠસર્પિહિં, ઉદયવિગપ્પેહિં મોહિઆ જીવા ।

૬૯૪૭

અડણુત્તરિસીઆલા, પયવિંદસર્પિહિં વિન્નેઆ ॥૨૧॥

નવતેસીઠ્ઠસર્પિહિં=નવસો ત્ર્યાસી
[૯૮૩]
ઉદયવિગપ્પેહિં=ઉદયના વિકલ્પે
મોહિયા=મુંઝાયેલા
જીવા=સંસારી જીવો.

અડણુત્તરિસીયાલાપયવિંદસ-
ર્પિહિં=૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ] ના
સમૂહે,
વિન્નેયા=જાણવા.

અર્થ:-નવસો ત્ર્યાસી ઉદયના વિકલ્પે તેમજ ૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ]ના સમૂહે સંસારી જીવો મુંઝાયેલા જાણવા ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન:-હવે એજ ભાંગાની વિશિષ્ટપણે સંખ્યા અને તેનાં પદની સંખ્યા યોજાને મતે કહે છે.-છઠ્ઠાં ૧૦, ૯, ૮, ૭, ૬, ૫, ૪, એ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને ૪૦ ચોવીશી લાક્ષી, તે માટે તે ત્ર્યાસીશને ચોવીશ ગુણા કર્યે ૯૬૦ થયા, તે માંહે એના ઉદયસ્થાનકના ૧૨ ભાંગા અને એકના ઉદયસ્થાનકના ૧૧ ભાંગા એવં ૨૩ ભાંગા ભેજવીએ એટલે નવસો ત્ર્યાસી ભાંગા થયા, એટલા મોહનીયકર્મના ઉદયના વિકલ્પે-ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહ્યા છે-મુંઝાણા પડયા છે, એ ૯૮૩ ભાંગાને વિષે ૬૯૪૭ પદના વૃંદ [સમૂહ] હોય. છઠ્ઠાં એકેકી પ્રકૃતિનું નામ તે એકેકું પદ કહીએ, તે દશને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ દશ પદ હોય, નવને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે નવ નવ પદ હોય, એમ યાવત એકને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે એકેક જ પદ હોય, તે માટે દશોદયના ભાંગા દશગુણા કરીએ, નવો-દયના ભાંગા નવગુણા કરીએ, એમ સર્વનો ગુણાકાર કરીને એનું એક્ય કીધે ૬૯૪૭ પદવૃંદ થાય એટલા મોહનીયના પદ-

પદવૃંદ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાએલા જાણવા. ચોવીશી ઉદય ગુણી કરીએ તે પદ કહીએ. પદ તે ઉદયનાં સ્થાનક કહીએ. ચોવીશી ચોવીશ ગુણી કરીએ તે ભાંગા થાય એકેકા પદ માંહે ચોવીશ ભાંગા પામીએ તે માટે પદ ચોવીશ ગુણા કરીએ, તથા એકેકા ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા ઉદય ગુણા કરીએ તે પદવૃંદ સંખ્યા થાય. યથા દશોદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ પદ હોય. પદ તે પ્રકૃતિ કહીએ. ॥ ૨૧ ॥

અન્યમતે ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

નવપંચાણડઅસપ, ઉદયવિગપ્પેહિં મોહિઆ જીવા ।

અડળુત્તરિ પગુત્તરિ, પયવિંદસપ્પહિં વિન્નેઆ ॥ ૨૨ ॥

નવપંચાણડઅસપ=નવશે
પંચાણુ.

સપ્પહિં=૬૯૭૧ પદના સમૂહ
કરી.

અડળુત્તરિપગુત્તરિપયવિંદ-

x એટલે દશને ઉદયે એક ચોવીશીને દશે ગુણતાં દશ ચોવીશી આવે, નવને ઉદયે છને નવે ગુણતાં ૫૪, આઠને ઉદયે અગ્યારને આઠે ગુણતાં ૮૮, સાતને ઉદયે દશને સાતે ગુણતાં ૭૦, છને ઉદયે સાતને છએ ગુણતાં ૪૨, પાંચને ઉદયે ચારને પાંચે ગુણતાં ૨૦, ચારને ઉદયે એકને ચારે ગુણતાં ચાર અને બેને ઉદયે એકને બેએ ગુણતાં ૨, એમ સર્વ મળી ૨૬૦ ચોવીશી થઇ એટલે ૨૬૦ ને ચોવીશી ગુણતાં ૬૬૬૦ થાય, તેમાં એકોદયનાં અગ્યાર પદ નાંખતાં ૬૬૭૧ પદ થાય. પણ સ્વમતે, બેને ઉદયે બે ચોવીશીને બદલે બે ચાર ચાર ભાંગા કહ્યા છે તેથી ચોવીશ પદ ઓછા કરતાં ૬૬૪૭ પદ આવે.

અર્થ:—મતાંતરે નવશે પંચાણ્ડ ઉદયના અને ૬૯૭૧ પ્રકૃતિના સમૂહ સંસારી જીવો મુંઝાયેલા જાણવા. ॥ ૨૨ ॥

વિવેચન:—અન્ય આચાર્યને મતે ભાંગાની સંખ્યા અને પદવૃંદની સંખ્યા કહે છે,—સ્વમતે યેને ઉદયે ૧૨ ભાંગા કહ્યા છે અને મતાંતરે યેને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા કહ્યા છે, તે બાર ભાંગા પૂર્વોક્ત ૯૯૩ માંહે અધિકા કરીએ ત્યારે ૯૯૫ ભાંગા થાય, એટલા મોહનીય કર્મના ઉદયના વિકલ્પે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાઈ રહ્યા છે, ઘણાં અધિકા ૧૨ ભાંગા તે દ્વિકોદયના છે તે માટે અમણા કીધે ૨૪ થયા, તે પૂર્વોક્ત ૬૯૭૧ માંહે ભેળવીએ એટલે ૬૯૭૧ પદવૃંદ—પ્રકૃતિસંખ્યા થાય. એટલા મોહનીયના પદવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. એ દશ પ્રમુખ ઉદય અને ઉદયના સર્વ ભાંગા તે જઘન્યથી એક સમયના અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્તના જાણવા, જે માટે જીવ ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્તને અંતરે અંધસ્થાનકના ભેદથી તથા ગુણઠાણાના ભેદથી અથવા સ્વરૂપ થકી અવશ્ય અન્ય ઉદયે અન્ય ઉદયે ભાંગાંતરે જાય. ॥ ૨૨ ॥

૧ આસ્થી દશ પર્યાંતના ઉદયે વેદ તથા હાસ્યાદિ યુગલનું અંતર્મુહૂર્તે અવશ્ય પરાવર્તન થાય, તે માટે પંચસંગ્રહ મૂળા રીકામાં કહ્યું છે કે વેદેન યુગલેન વા અવશ્યં મુહૂર્તાદારતઃ પરાવર્તિતમ્યં । અને દ્વિકોદય તથા એકોદયના ભાંગા તે અંતર્મુહૂર્તના જ છે. તથા વિવક્ષિત ઉદય અથવા ભાંગે એક સમય રહીને બીજે સમયે અન્ય ગુણસ્થાને જાય ત્યારે અંધસ્થાન, ગુણસ્થાન અથવા સ્વરૂપના ભેદે કરીને જુદા ઉદયે અથવા ભાંગે જાય તેથી સર્વ ઉદયો અને ભાંગા જઘન્યથી એક સમયના જાણવા.

મલયગિરિટીકાયામ્.

ઉદયસ્થાનેષુ	ચોવીશી	પદાનાં ચોવીશી	ભાંગા	પદવૃંદ.
દશોદયે	૧	૧૦	૨૪	૨૪૦
નવોદયે	૬	૫૪	૧૪૪	૧૨૯૬
અષ્ટોદયે	૧૧	૮૮	૨૬૪	૨૧૧૨
સપ્તોદયે	૧૦	૭૦	૨૪૦	૧૬૮૦
ષટ્ઠોદયે	૭	૪૨	૧૬૮	૧૦૦૮
પંચોદયે	૪	૨૦	૯૬	૪૮૦
ચતુરોદયે	૧	૪	૨૪	૯૬
ત્રિકોદયે			૧૨	૨૪
પ્રકોદયે				૧૧
પેક્યે	૪૦	૨૮૦	૯૮૩	૬૯૪૭
મતાંતરે ત્રિકોદયે	૧	૨	૨૪	૪૮
તદા પેક્યં	૪૧	૨૯૦	૯૯૫	૬૯૭૧

અધસ્થાને સત્તાસ્થાન.

તિન્નેવ ય વાવીસે, ઇગવીસે અઠ્ઠવીસ સત્તરસે ।

છરુચેવ તેરનવવં-ધણસુ પંચેવ ઠાળાણિ ॥૨૩॥

તિન્નેવ=૩૫ સત્તાસ્થાનો
વાવીસે=આવીશ પ્રકૃતિના અધે
ઇગવીસે=એકવીશના અધે.
અઠ્ઠવીસ=અઠ્ઠાવીશનું સત્તા
સ્થાન
સત્તરસે=સત્તરના અધે,

છરુચેવ=૭ સત્તાસ્થાનક નિશ્ચે
તેર નવવંધણસુ=તેર અને
નવપ્રકૃતિના અધકને
પંચેવ=પાંચ નિશ્ચે.
ઠાળાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ-આવીશ પ્રકૃતિના અંધે ત્રણ સત્તાસ્થાનો હોય, એકવીશના અંધે અકુવીશ પ્રકૃતિનું એક સત્તાસ્થાન, સત્તરના અંધે છ સત્તાસ્થાન અને તેર તથા નવ પ્રકૃતિના અંધકને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનો નિશ્ચયે હોય. ॥ ૨૩ ॥

વિવેચન:—હવે અંધસ્થાન ઉદયસ્થાનકનો સત્તાસ્થાનક સાથે સંબંધ કહે છે.—આવીશને અંધે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે—આવીશનો અંધ મિથ્યાત્વીનેજ હોય, તેને ૪ ઉદયસ્થાનક હોય ૭, ૮, ૯, ૧૦. ત્યાં સાતને ૨૮ નું એકજ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતનો ઉદય તો અનંતાનુઅંધીને અભાવે હોય અને તે તો જેણે પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકે અનંતાનુઅંધી ઉવેલીને પછી કાળાંતરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ પામ્યો થકો ફરીને મિથ્યાત્વપ્રત્યયિક અનંતાનુઅંધી અંધવા માંડે તે મિથ્યાદષ્ટિ અંધ વા સંક્રમની આવલિકા લગે અનંતાનુઅંધિના ઉદયરહિત પામીએ, તેને નિશ્ચયે ૨૮ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. આઠને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં અનંતાનુઅંધીયા રહિત આઠના ઉદયે અકુવીશની જ સત્તા હોય. અને અનંતાનુઅંધીયા સહિત આઠના ઉદયને ત્રિષે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જ્યાં લગે સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉવેલે નહીં ત્યાં લગે ૨૮ ની સત્તા હોય, સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યે ૨૭ની સત્તા, મિશ્રમોહનીય ઉવેલ્યે ૨૬ની સત્તા અથવા અનાદિ મિથ્યાત્વીને ૨૬ ની સત્તા હોય. એમજ નવને ઉદયે પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. દશનો ઉદય તો અનંતાનુઅંધિયા સહિત જ હોય, ત્યાં પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક તેમજ કહેવાં. એકવીશને અંધે એકજ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો અંધ તો સાસ્વાદને જ હોય, તે સાસ્વાદને સમ્યક્ત્વથી પડતાં હોય, તે માટે ત્રણ દર્શનમોહનીયની ત્યાં સત્તા હોય, એટલે ત્યાં ત્રણે ઉદયસ્થાનકે ૨૮ નું એક જ સત્તા-

સ્થાનક હોય. સત્તરને અધે ૨૮, ૨૭, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. સત્તરનો અધ મિશ્રદષ્ટિને તથા અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ઈહાં ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં છનો ઉદય અવિરત સમ્યક્દષ્ટિને જ હોય; તે પણ ઔપશમિક તથા ક્ષાયિકને પામીએ; ત્યાં ઔપશમિકને ૨૮, ૨૪ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાને અને ઉપશમશ્રેણિએ અનંતાનુભંગિયા ઉપશમાવ્યા હોય તેને અઠ્ઠાવીશની સત્તા હોય અને અનંતાનુભંગિયા ઉવેલ્યા હોય તેને ૨૪ ની સત્તા હોય, ક્ષાયિકને ૨૧ ની સત્તા હોય, એમ છને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, ને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૪, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જે ૨૮ ની સત્તાવાળો મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૮ ની સત્તા હોય, જેને મિથ્યાદષ્ટિ થકે સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યું અને મિશ્રપણું હજી ઉવેલવા માંડ્યું નથી એવે અવસરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ નિવર્તીને મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૭ ની સત્તા અને જે વળી પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકે અનંતાનુભંગિયાની વિસંધોજના કરીને પરિણામવશે પછી મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૪ ની સત્તા; એ સ્થાનક ચારે ગતિને વિષે પામીએ, કેમકે ચારે ગતિના સમ્યક્દષ્ટિએ અનંતાનુભંગિયાની વિસંધોજના કરે. અવિરત સમ્યક્દષ્ટિને સાતને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યક્દષ્ટિને હોય અને ૨૪ નું પણ એ બેને અનંતાનુભંગિની વિસંધોજના થયા પછી હોય. તથા ૨૩, ૨૨, વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક મનુષ્ય આઠ વર્ષ ઉપર વર્તીતો વેદક સમ્યક્ત્વી ક્ષયક (શ્રેણિ)નો પ્રારંભક હોય તેને અનંતાનુભંગી અને મિથ્યાત્વનો ક્ષય કરે ત્યારે ૨૩ ની સત્તા હોય. તે પછી મિશ્ર ક્ષય કર્યે ૨૨ ની સત્તા હોય. ૨૨ ની સત્તાવાળો સમ્યક્ત્વ-મોહનીય ક્ષય કરતો થકો તેને છેલ્લે આસે વર્તીતો કોઈક પૂર્વ-બદ્ધાયુ હોય તો કાળ પણ કરે, તે કાળ કરીને ચારે ગતિ

૧ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે ક્ષપણા કરતો.

માંહેલી કોઈપણ ગતિમાં જ્ય ત્યારે ૨૨ ની સત્તા ચારે ગતિએ પામીએ, ૨૧ ની સત્તા તે ક્ષાયિકનેજ હોય. એમ આઠને ઉદ્દેષે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. નવનો ઉદ્દય અવિરત વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય તે માટે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક પૂર્વલીપરે કહેવાં.

તથા તેરને બંધે અને નવને બંધે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ત્યાં તેરના બંધકને ૫, ૬, ૭, ૮, એ ચાર ઉદ્દયસ્થાનક હોય. તેરના બંધક તે દેશવિરતિ તિર્થંચ અને મનુષ્ય હોય. ત્યાં જે તિર્થંચ છે તેને ચારે ઉદ્દયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪ એ એજ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યક્ત્વીને હોય. ત્યાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ ઉપજવાને કાળે અંતરકરણે વર્તીતો કોઈક દેશવિરતિ પણ પડવળે, મનુષ્ય કોઈક સર્વાવિરતિ પણ પડવળે તેને હોય. અને ૨૪ નું અનંતાનુબંધી વિસંચોળ્યે વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય. શેષ ૨૩; ૨૨, ૨૧ તે તિર્થંચને ન હોય, તે તે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પામતાંજ હોય અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ તે તિર્થંચ નવું ન પામે; મનુષ્યજ પામે તે માટે. મનુષ્યને પાંચને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. અને ઉદ્દેષે અને સાતને ઉદ્દેષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચારજ હોય તે અવિરત સમ્યક્દષ્ટિને કદ્યાં તેમ ભાવવાં. એમ નવના બંધક પ્રમત્ત અપ્રમત્ત મનુષ્યને પણ ચારને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચને ઉદ્દેષે અને અને ઉદ્દેષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૨૩ ॥

૧ ત્યાં જહને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે, મનુષ્ય કે તિર્થંચમાં જ્ય તે અસંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળામાં જ જ્ય,

પંચવિહ્વચ્ચવિહેસું, છછક્ર સેસેસુ જાણ પંચેવ ।
પત્તેઅં પત્તેઅં, ચત્તારિ અ વંધવુચ્છેષ ॥૨૪॥

પંચવિહ્વ ચ્ચવિહેસું=પંચવિધ
અને ચતુર્વિધ અંધને વિષે.
છ છક્ર=છ છ સત્તાસ્થાનો.
સેસેસુ=બાકીના અંધસ્થાનને
વિષે.

જાણ=જાણવા.

પંચેવ=પાંચજ સત્તાસ્થાન.
પત્તેઅં પત્તેઅં=દરેકને.
ચત્તારિ=ચાર સત્તાસ્થાન.
વંધવુચ્છેષ=અંધના વ્યુચ્છેદે
-અંધના અભાવે.

અર્થ:—પંચવિધ અને ચતુર્વિધ અંધને વિષે છ છ સત્તા-
સ્થાનો અને બાકીનાં અંધસ્થાનને વિષે દરેકને પાંચજ સત્તા-
સ્થાન જાણવાં. અંધના વિચ્છેદે ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૨૪॥

વિવેચન—પંચવિધ અંધને વિષે અને ચતુર્વિધ અંધને વિષે
પ્રત્યેકે છ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પાંચને અંધે ૨૮, ૨૪,
૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય, પાંચને અંધે
એનું એકજ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ૨૮, ૨૪ નું અપશમિક
સમ્યગ્દાષ્ટને ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને ૨૧ નું ક્ષાયિક સમ્યગ્દ-
ષ્ટિને ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકશ્રેણિએ જ્યાં લગે આઠ
ક્ષાય ન ગયા હોય ત્યાં લગે ૨૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય આઠ
ક્ષાયને ક્ષયે ૧૩નું, તે પછી નપુ'સકવેદને ક્ષયે ૧૨ નું અને તે પછી
સ્ત્રીવેદને ક્ષયે ૧૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ચતુર્વિધઅંધને
વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં
૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ તેા ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને શેષ ત્રણ
ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઇહાં નપુ'સકવેદી કોઇક ક્ષપકશ્રેણિ પરિવજે
તે સ્ત્રીવેદ તથા નપુ'સકવેદનો ક્ષય કરે તે વેળાએ જ સમકાળે
પુરુષવેદનો અંધ ટાળે, ત્યાર પછી પુરુષવેદ અને હાસ્વાદિપદક

સમકાળે ક્ષય કરે, અને જો સ્ત્રીવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો તે પૂર્વે નપુંસકવેદ ક્ષય કરે, ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્ત્તમાં સ્ત્રીવેદના ક્ષય સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ છેદે, ત્યારપછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યાદિષટ્ક સમકાળે ક્ષય કરે. જ્યાં લગે તે ક્ષય ન થાય ત્યાં લગે એ ઠામે ચતુર્વિધ અંધે વેદોદય રહિત એકોદયે વર્ત્તાને અગ્ન્યાર્તુ સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને પુરૂષવેદ તથા હાસ્યાદિષટ્કના સમકાળે ક્ષય થયે થકે ચારતુ સત્તાસ્થાનક હોય અને પુરૂષવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તેને હાસ્યાદિષટ્કના ક્ષયની સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ ટળે ત્યારે તેને ચતુર્વિધ અંધકાળે પાંચ પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક પામીએ. તે પાંચની સત્તા એ સમયે ઊણી એ આવલિકા લગે વિદ્યમાન જાણવી, ત્યાર પછી પુરૂષવેદ ક્ષય ગયે ચારની સત્તા હોય, તે પણ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે રહે, ચારને અંધે નપુંસકવેદી અને સ્ત્રીવેદી ક્ષપકને પ તુ સત્તાસ્થાનક ન હોય અને પુરૂષવેદીને ૧૧ તુ ન હોય પણ ત્રણ વેદે છેએ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા શેષ ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ એ ત્રણ અંધસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રથમ ત્રિવિધ અંધને વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ધુરલાં ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ હોય, શેષ ૪, ૩ એ એ ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા શેષ છેતે તેનો અંધ ઉદય ઉદીરણા સમકાળે વ્યુચ્છેદ ગયે થકે માનાદિનો ત્રિવિધઅંધ થયો, ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિગત આવલિકા માત્ર અને એ સમયે ઊણી એ આવલિકા અંધાદ્વા (અંધકાળ) મૂકીને અન્ય સર્વ ક્ષય ગયું. અને તે સત્તા પણ એ સમયે ઊણી એ આવલિકા માત્ર કાળે ક્ષય પામશે, જ્યાં લગે તે ક્ષય ન જાય ત્યાં લગે ત્રિવિધ અંધે ચાર પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. તેમાંથી સંજ્વલન ક્રોધ ક્ષય ગયે

ત્રણની સત્તા હોય, તે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે જાણવી. હવે દ્વિવિધ અધે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩. ૨ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદીપરે અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. હવે એકવિધ અધે ૨૮, ૨૪, ૨૧. ૨, ૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય તે માંહે ત્રણ પૂર્વદીપરે ઉપશમશ્રેણિએ ભાવવાં અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ ભાવવાં, એ સર્વ હકીકત નવમે ગુણઠાણે વર્તતાને જાણવી. તથા અધને વ્યુચ્છેદે—અધને અભાવે સૂક્ષ્મસંપ્રાય ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદીપરે ઉપશમશ્રેણિએ કહેવાં અને એક સંજવલન લોભની સત્તા ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, અને અધ ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તેની ભાવના પૂર્વવત જાણવી. ॥ ૪૨ ॥

मोहनीयकर्मणः बंधोदयसत्तास्थानभंगानां यंत्रम् ॥

क्र.	१० बंध स्थानेषु.	भे. गा.स्थान	उदय खोवी शी.	उदयभंगा	उदयपदानि	उदय पदद्वय सख्या	सत्तास्थानानि.
१	२२ बंधे	६ ७ ८ ९ १०	१ ३ ३ १	२४ ७२ ७२ २४	७ २४ २७ १०	६८ १६८ ५७६ ६४८ २४०	१ ३ ३ ३ २८, २७, २६ २८, २७, २६ २८, २७, २६
२	२१ बंधे	४ ७ ८ ९	४ २ १	२४ ४८ २४	७ १६ ९	१६८ ३८४ २१६	१ १ १ २८ २८ २८
३ ४	१७ बंधे	२ ६ ७ ८ ९	१ १२ ४ ५ २	२४ ९६ १२० ४४	६ २८ ४० १८	१४४ ६७२ ९६० ४३२	३ ६ ६ ५ २८, २७, २६, २३, २२ २८, २७, २६, २३, २२
५	१३ बंधे	२ ५ ४ ६	१ ८ ३	२४ ७२ २४	५ ५२ १८	१२४ १२० ४३२	३ ५ २८, २४, २३, २२, २१

दसनवपन्नरसाइं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

दस नव पन्नरसाइं=दश, नव
अने प'दर.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणि=
अ'ध, उदय अने सत्ता प्रकृ-
तिनां स्थानो.

भणिआणि=कक्षा.
मोहणिज्जे=मोहनीय कर्मने विषे.
इत्तो परं=अही'थी आगण
नामं=नामकर्मनां
वुच्छं=कहीशुं'

अर्थः—मोहनीय कर्मने विषे अ'ध, उदय अने सत्ता प्रकृ-
तिनां स्थानो (अनुकमे) दश, नव अने प'दर कक्षां. अही'थी
आगण नामकर्मनां कहीशुं'.

विवेचनः—दश, नव अने पन्नर अे अ'ध उदय अने सत्तानां
स्थानक, अनुकमे अेदसे दश अ'धनां स्थानक, नव उदयनां
स्थानक, पन्नर सत्तानां स्थानक—ते प्रत्येके तेना सांगा अने
अ'धोदयसत्ताने स'वेधे प्रकृतिनां स्थानक अे सर्व मोहनीयकर्मने
विषे कक्षां. एवे छंछां आगण नामकर्मना अ'धोदयसत्ताना स'वेधे
सांगा कहीशुं'. ॥ २५ ॥

जेनम् जयति शासनम्

नामकर्मनां अ'धस्थान

तेवीस^१ पण्णवीसा^२, छ्ठीवीसा^३ अट्ठवीस^४ गुणतीसा^५ ।

तीसेगतीसमेगं^६, बंधट्टाणाणि नामस्स ॥ २६ ॥

तेवीसपण्णवीसा=त्रेवीशतुं,
छ्ठीवीसा=छवीशतुं [पथीशतुं]
अट्ठवीस=अट्ठावीशतुं
गुणतीसा=आगणुत्रीशतुं

तीसेगतिसं=त्रीश, अेकत्रीशतुं
पणं=अेकतुं,
बंधट्टाणाणि=अ'धस्थानो.
नामस्स=नामकर्मनां

अर्थः—२३, २५, २६, २८, २९, ३०, ३१ अने १ प्रकृतिना
(अेम आठ) अ'धस्थानो नामकर्मनां जालुवां ॥ २६ ॥

વિવેચન:—પ્રથમ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક કહે છે:—ત્રેવીશ પ્રકૃતિનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧, પચીશ પ્રકૃતિનું ૨, છવીશ પ્રકૃતિનું ૩, અઠ્ઠાવીશનું ૪, એગણત્રીશનું ૫, ત્રીશનું ૬, એકત્રીશનું ૭, અને એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક આઠમું ૮, આઠ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક હોય. એ તિર્યચ મનુષ્યાદિક ગતિપ્રાયોગ્યપણે કરીને અનેક પ્રકારનાં છે, તે માટે તે રીતે દેખાડીએ છીએ.—ત્યાં તિર્યચગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં સામાન્યપણે પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; તેમાં પણ પર્કેદ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ત્રણ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૩, ૨૫, ૨૬. તિર્યચગતિ ૧, તિર્યચગતિપૂર્વી ૨, એકેદ્રિય ગતિ ૩, ઔદારિક શરીર ૪, હુંડ સંસ્થાન ૫, સ્થાયર નામ ૬, અપર્યાપ્ત નામ ૭, અસ્થિર ૮, અશુભ ૯, દુર્ભંગ ૧૦, અનાદેય ૧૧, અયશકીર્તિ ૧૨, સૂક્ષ્મબાદર માંહેથી એક ૧૩, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેથી એક, એવં ૧૪ અને ત્રણ નામકર્મની ક્રુવબંધી, તે કમ? વહુવ્યતુક ૪, તૈજસ ૫, કાર્મણ ૬, અગુરુલઘુ ૭, ઉપધાત ૮ અને નિર્માણ ૯; એવં ૨૩ પ્રકૃતિનો સમુદાય એ પહેલું બંધસ્થાન. તે અપર્યાપ્ત એકેદ્રિય પ્રાયોગ્યબાંધતા તિર્યચ કે મનુષ્ય મિથ્યાદાષ્ટને બાણવું ઇલાં ભાંગા ૪ ઉપજે તે આ પ્રમાણે—સૂક્ષ્મપણું સાધારણ સહિત ૧, સૂક્ષ્મપણું પ્રત્યેક સહિત ૨, બાદરપણું સાધારણ સહિત ૩, બાદરપણું પ્રત્યેક સહિત ૪, એ ત્રેવીશ માંહે પરાધાત અને ઉચ્છવાસ ભેગવ્યે પચીશનું બંધસ્થાનક પર્યાપ્ત એકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય મિથ્યાદષ્ટિ તિર્યચ મનુષ્ય તથા દેવતા બાંધે ઇલાં અપર્યાપ્તને ઠામે પર્યાપ્ત નામ કહેવું અને સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક, શુભ અશુભ માંહેથી એક અને યશ અયશ માંહેથી એક બાંધે, ઇલાં ભાંગા ૨૦ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે—બાદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેકપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિરે એ ભાંગા, શુભ અશુભે ચાર, અને યશ અયશે આઠ ભાંગા થાય, એમ પર્યાપ્ત બાદર સાધારણપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિરે ૨, તે શુભ અશુભે ૪ ભાંગા થાય, ત્યાં સાધારણ સાથે યશકીર્તિ ન બાંધાય અયશજ હોય તે માટે; એમ પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ પ્રત્યેકના ચાર ભાંગા, વળી પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ સાધારણ સાથે ચાર ભાંગા, એમ સર્વ સંખ્યાએ પચીશને બાંધે ૨૦ ભાંગા ઉપજે. તેમાં દેવતા બાંધે

ત્યારે આદર પર્યાપ્તિ પ્રત્યેકના આઠજ ભાંગા ઉપજે, પણ તે વીશ માંહેલાજ જાણવા એ ૨૫ માંહે આતપનામ તથા ઉદ્યોતનામ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ તુ' અ'ધસ્થાનક હોય. ઇહાં આદર સૂક્ષ્મને ઠામે આદર જ અને પ્રત્યેક સાધારણને ઠામે પ્રત્યેકજ કહેવા. એ અ'ધસ્થાનક પર્યાપ્તિ આદર પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય, મિથ્યાદ્રષ્ટિ તિર્ય'ચ મનુષ્ય અને દેવતા આંધે, ઇહાં ભાંગા ૧૬ થાય, તે આતપ ઉદ્યોત સાથે સ્થિર અસ્થિર, શુભ, અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે જાણવા. આતપ ઉદ્યોત તે સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્તિ સાથે ન હોય, તે માટે તે સાથે ભાંગા નકહેવા, અને યશકીર્તિ પણ સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્તિ સાથે ન અ'ધાય. એમ એકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણે અ'ધસ્થાનકે થઇને ૪૦ ભાંગા થયા. હવે બેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાને ત્રણ અ'ધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦, ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવઅ'ધી ૯, તિર્ય'ચગતિ ૧૦, તિર્ય'ગાનુપૂર્વી ૧૧, એઈન્દ્રિય જાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુંડ સંસ્થાન ૧૪, છેવટું સંઘયણ ૧૫ ઔદારિકોપાંગ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, અપર્યાપ્તિ ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, અસ્થિર ૨૧, અશુભ ૨૨, દુર્ભાગ ૨૩, અનાદેય ૨૪, અને અયશ ૨૫; એ પચીશ પ્રકૃતિતુ' અ'ધસ્થાનક અપર્યાપ્તિ એઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્ય'ચ આંધે. અપર્યાપ્તિ સાથે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ અશુભજ અ'ધાય તે માટે ઇહાં એકજ ભાંગા હોય. એ ૨૫ માંહે પરાઘાત ૧, ઉચ્છવાસ ૨, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૩ અને દુઃસ્વર ૪, એ ચાર ભેળવીએ અને અપર્યાપ્તાને ઠામે પર્યાપ્તિ કહીએ ત્યારે ૨૯ તુ' અ'ધસ્થાનક પર્યાપ્તિ એઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ આંધે. ઇહાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા ઉપજે. તે ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળ્યે ૩૦ તુ' અ'ધસ્થાનક થાય, ત્યાં પણ તે રીતેજ આઠ ભાંગા થાય. એમ તેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય અને જડરિન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં મિથ્યાદ્રષ્ટિને ત્રણ અ'ધસ્થાનક અને પ્રત્યેકે ૧૭ ભાંગા કહેવા. એઈન્દ્રિય જાતિને ઠામે તેઈન્દ્રિય કે ચઉરિન્દ્રિય જાતિ કહેવી. સર્વ સંખ્યાએ વિકલેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૫૧ ભાંગા થાય. હવે પંચેન્દ્રિય તિયજ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અ'ધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦.

ત્યાં ૨૫નું અધસ્થાનક બેઈદ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાની પેરે કહેવું; જાતિ પચ્ચેદ્રિયની કહેવી, એ મિથ્યાત્વી તિર્યચ મનુષ્ય અપર્યામપ્રાયોગ્ય આંધે ત્યારે ભાંગા ૧ પૂર્વની પેઠે હોય. તથા નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, તિર્યચ ગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, પચ્ચેદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, ઔદારિકોપાંગ ૧૪, પરાધાત ૧૫, ઉચ્છવાસ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, પર્યામ ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, છ સંસ્થાન માંહેથી એક ૨૧, છ સંઘયણ માંહેથી એક ૨૨, પ્રશસ્ત અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેથી એક ૨૫, સુભગ દુર્ભગ માંહેથી એક ૨૬, સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેથી એક ૨૭, આદેય અનાદેય માંહેથી એક ૨૮ અને યશ અયશ માંહેથી એક ૨૯; એ ૨૯ પ્રકૃતિનું અધસ્થાનક પર્યામ પચ્ચેદ્રિય તિર્યચપ્રાયોગ્ય મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદની ચારે ગતિવાળા આંધે. ત્યાં છ સંસ્થાનને છ સંઘયણ ગુણ કરતાં ૩૬, બે વિહાયોગતિ ગુણ કરતાં ૭૨, તે સ્થિર અસ્થિર બે ગુણ કરતાં ૧૪૪, શુભ અશુભ બે ગુણ કરતાં ૨૮૮, તે સુભગ દુર્ભગ સાથે બે ગુણ કરતાં ૫૭૬, તે સુસ્વર દુઃસ્વર સાથે બે ગુણ કરતાં ૧૧૫૨, તે આદેય અનાદેય સાથે બે ગુણ કરતાં ૨૩૦૪, તે યશ અયશ સાથે બે ગુણ કરતાં ૪૬૦૮ ભાંગા થાય ત્યાં વિશેષને આશ્રયીને સાસ્વાદની આંધતો વિચારીએ ત્યારે તે હુંડ સંસ્થાન અને છેવટું સંઘયણ ન આંધે, ત્યારે ૫ સંઘયણ ૫ સંસ્થાન સાથે ગુણતાં ૨૫ થાય, પછી સાત વાર બે ગુણ પૂર્વલીપરે ગણતાં ૩૨૦૦ ભાંગા થાય, પણ તે ભાંગા ૪૬૦૮ માંહેલા છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એજ ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવીએ ત્યારે ૩૦નું અધસ્થાનક થાય. છહાં પણ મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદની આશ્રયીને પૂર્વલી પરે ભાંગા કરવા, તે ભાંગા સામાન્યપણે ૪૬૦૮ થાય. ત્રણ અધસ્થાનકે થઈને પચ્ચેદ્રિય તિર્યચ પ્રાયોગ્ય ૯૨૧૭ ભાંગા થાય. સર્વ તિર્યચગતિ પ્રાયોગ્ય ૯૩૦૮ ભાંગા થાય. હવે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અધસ્થાનક હોય, ૨૫, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫નું અધસ્થાનક જેમ પૂર્વે અપર્યામ બેઈદ્રિય પ્રાયોગ્ય કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગા ૧ જ પણ છહાં મનુષ્યગતિ, મનુષ્યાનુપૂર્વી, પચ્ચેદ્રિય જાતિ એમ કહેવું. ૨૯નું અધસ્થાનક મિથ્યાત્વી ૧, સાસ્વાદની ૨, મિશ્રદષ્ટિ ૩,

અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ૪, એ ચારે બાંધે, ત્યાં મિથ્યાત્વી સાસ્વાદની ચારે ગતિના બાંધે, તે જેમ પાંચે દ્રિય તિર્યાચ પ્રાયોગ્ય ૨૯નું સ્થાનક કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગા પણ ૪૬૦૮ અને ૩૨૦૦ તે રીતે જ કહેવા તથા મિશ્રદષ્ટિ સમ્યગ્દષ્ટિ બાંધે તે નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, મનુષ્યગતિ ૧૦, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૧૧, પાંચે દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, ઔદારિકદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, વજ્રવલ્લનારાય સંઘયણ ૧૬, પરાઘાત ૧૭, ઉચ્છવાસ ૧૮, શુભભગતિ ૧૯, વ્રસ ૨૦, બાદર ૨૧, પર્યાસ ૨૨, પ્રત્યેક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૫, સુભગ ૨૬, સુસ્વર ૨૭, આદેય ૨૮, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૯, એના ભાંગા સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશે કરીને આઠ થાય પણ એ સર્વ ૪૬૦૮ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એ ૨૯ પ્રકૃતિને તીર્થાંકર નામ સહિત કરીએ ત્યારે ૩૦નું બંધસ્થાનક મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતા નારકી બાંધે, ત્યાં પણ એમજ ૮ ભાંગા ઉપજે સર્વ મળીને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩ બંધસ્થાનકે ૪૬૧૭ ભાંગા થાય. તથા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ચાર બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એમ પાંચે દ્રિય તિર્યાચ તથા મનુષ્ય બાંધે ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, દેવગતિ ૧૦, દેવાનુપૂર્વી ૧૧, પાંચે દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, વૈકિચદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, પરાઘાત ૧૬, ઉચ્છવાસ ૧૭, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૧૮, વ્રસ ૧૯, બાદર ૨૦, પર્યાસ ૨૧, પ્રત્યેક ૨૨, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૩, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૪, સુભગ ૨૫, સુસ્વર ૨૬, આદેય ૨૭, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૮, એ ૨૮નું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરત લગેના મનુષ્ય તિર્યાચ બાંધે, તથા પ્રમત્ત મનુષ્ય પણ બાંધે. ત્યાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા થાય. અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળા મનુષ્ય પણ બાંધે પણ ત્યાં સ્થિર, શુભ યશજ બાંધે તે માટે ભાંગા ૧ ઉપજે પણ તે આઠ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવો નહીં. તે ૨૮ માંહે જિનનામ ભેગવ્યે ૨૯નું બંધસ્થાનક દેવપ્રાયોગ્ય, તે અવિરતિ, દેશવિરતિ અને પ્રમત્ત મનુષ્યજ બાંધે ત્યાં પણ ભાંગા

८ पूर्वती घेरे जाणुवा. अप्रमत्त अपूर्वकरणी पणु आंधे त्यां
सांगा १, तदंतर्भूत जाणुवा, तथा २८ मांडे व्याहारकद्रिक बेण-
वीये त्यारे ३०नुं अंधस्थानक थाय ते देवगतिप्रायोग्य अप्रमत्त
अने अपूर्वकरणीवाणो मनुष्यण आंधे, ते स्थिर शुल यशण आंधे
अस्थिर अशुल अयश न आंधे, ते माटे त्यां सांगा १ न होय.
तथा ये ३० मांडे वणी जिननाम बेणवीये त्यारे ३१नुं अंध-
स्थानक थाय ते देवप्रायोग्य अप्रमत्त अने अपूर्वकरणीवाणो
मनुष्यण आंधे, घळां पणु सर्वां शुल प्रकृतिनाण अंध छे ते
माटे ऐकण सांगा होय. सर्वां मणीने देवगतिप्रायोग्य यारे
अंधस्थानके थधने १८ सांगा थाय. हवे नरकगति प्रायोग्य
आंधतां ऐकण २८नुं अंधस्थानक होय. नरकद्रिक २, पंचेन्द्रिय-
जति ३, वैदिकद्रिक ५, हुंडस्थान ६, पराघात ७, उन्ध्यास
८, अशुल त्रिहायोगति ९, त्रस १०, आदर ११, पर्याप्त १२,
प्रत्येक १३, अस्थिर १४, अशुल १५, दुर्लभ १६, दुःस्वर १७,
अनादेय १८, अयश १९, नव नामकर्माणी ध्रुवअंधी २८, ये
अधुवाशीशुं अंधस्थानक पंचेन्द्रिय तिर्य्य मनुष्य मिध्यापी
आंधे, घळां सर्वां अशुलण आंधे ते माटे सांगा ऐकण होय.
हवे देवगति प्रायोग्य अंधव्युच्छेद पांथे अपूर्वकरणीने साते
सांगे अनिवृत्तिआदरे अने सूक्ष्मसंपराये मनुष्य ऐक यशाडीति
नामकर्माण आंधे, त्यां पणु ऐक सांगा होय ॥ २६ ॥

अंधस्थाने सांगा

२३

२५

२६

२८

२७

चउपणवीसा सोलस, नव बाणउईसया य अडयाला ।

३०

३१

१

१३७४५

एयालुत्तर छाया-लसया इक्किक्क बंधविही ॥२७॥

चउपणवीसा=चार, पचीश,
सोलस नव=सोण, नव
बाणउईसया=आणुंशे.
य=अने

अडयाला=अउतालीश (९२४८)
एयालुत्तर छायालसया=४६४९
इक्किक्क=ऐक, ऐक.
बंधविही=अंधनाप्रकार, सांगा.

૧, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૧, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૧, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ યોગ્ય ૧, મનુષ્ય યોગ્ય ૧, એવં ૨૫ ભાંગા હોય. એકેંદ્રિય યોગ્ય છવીશને અંધે સોળ ભાંગા હોય દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૮ ભાંગા હોય, નરકયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૧ ભાંગા હોય એમ અઠાવીશને અંધે નવ ભાંગા હોય, એષંદ્રિય યોગ્ય ૮, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૮ પંચેંદ્રિય તિર્યંચ યોગ્ય ૪૬૦૮, મનુષ્ય યોગ્ય ૪૬૦૮ અને દેવયોગ્ય ૮, એવં સર્વ મળી ઓગ-લુત્રીશને અંધે આઠ્ઠીશ અને અડતાલીશ ભાંગા હોય. એષંદ્રિય યોગ્ય ૮, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૮, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮. મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૮, દેવ પ્રાયોગ્ય એક, એવં સર્વ મળી ત્રીશને અંધે છે'તાળીશશે' ને એકતાલીશ ભાંગા હોય. એકત્રીશને અંધસ્થાનકે દેવપ્રાયોગ્ય ૧ જ ભાંગા હોય. એક યશઃકીર્તિને અંધે પણ ૧ જ ભાંગા હોય. એ સર્વ મળીને આઠે અંધસ્થાનકે થઇને તેર હજાર નવશે' પીસ્તાળીશ ભાંગા નામકર્મના થાય. ॥ ૨૭ ॥

જન સાઈટ
JAINSITE.com

નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક.

વીસિગવીસા ચઢવી-સગા ડ ઇગાહિઆ ય ઇગતીસા ।
ઉદયટ્ટાણાણિ ભવે, નવ અટ્ટ ય ઠુંતિ નામસ્સ ॥૨૮॥

વીસિગવીસા=વીશ, એકવીશનું
ચઢવીસગા ડ=ચોવીશથી
માંડીને.
ઇગાહિઆ=એક એક અધિક
ઇગતીસા=એકત્રીશ પર્યંત
પ્રકૃતિનું.

ઉદયટ્ટાણાણિ=ઉદયસ્થાનો.
ભવે=હોય.
નવ અટ્ટ ય=નવ અને આઠ
પ્રકૃતિનું.
ઠુંતિ=હોય છે.
નામસ્સ=નામકર્મનાં.

અર્થ:-વીશ, એકવીશ, ચોવીશથી માંડીને એક એક પ્રકૃતિએ
અધિક એકત્રીશ પર્યંત (૨૪-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧),

નવ અને આઠ પ્રકૃતિનાં એમ નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનો
[આર] હોય. ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:-વીશતું ઉદયસ્થાનક ૧, એકવીશ પ્રકૃતિતું ઉદ-
યસ્થાનક ૨. ચોવીશ થકી માંડીને એકેકે અધિકાં નિરંતર એક-
ત્રીશ લગે આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-ચોવીશતું
૩, પચીશતું ૪, છવીશતું ૫, સત્તાવીશતું ૬, અઠ્ઠાવીશતું ૭,
ઓગણત્રીશતું ૮, ત્રીશતું ૯, એકત્રીશતું ૧૦, નવપ્રકૃતિતું ૧૧
અને આઠ પ્રકૃતિતું ૧૨, એ આર નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક હોય.

નામકર્મનાં આર ઉદયસ્થાન છે તે માંહે પક્કેદિયને ૨૧,
૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, એ પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં તૈજસ ૧,
કાર્મણ ૨, અગુરુલલુ ૩, સ્થિર ૪, અસ્થિર ૫, શુભ ૬, અશુભ
૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૧ અને નિર્માણુ ૧૨ એ આર પ્રકૃતિ તેરમા
ગુણઠાણાલગે ઉદય આશ્રયીને સર્વને હોય તે માટે ધ્રુવોદયી છે.
અને તિર્યચદ્વિક ૧૪, સ્થાવર ૧૫, એકેદ્રિયજાતિ ૧૬, બાદર
સૂક્ષ્મ માંહેથી એક ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્તમાંથી એક ૧૮, હર્લગ
૧૯, અનાદેય ૨૦ અને યશ અચશ માંહેથી એક ૨૧, એ એક-
વીશતું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તાતા એકેદ્રિયને હોય.
ઇહાં ભાંગા ૫ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે-બાદર પર્યાપ્ત ૧, અપ-
ર્યાપ્ત ૨, સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત ૩; પર્યાપ્ત ૪, એ ચારે અચશ
સહિત કહેવા અને એ ચાર માંહેલો એક બાદર પર્યાપ્તો તે યશ
સહિત પણ કહેવો ૫. એ પાંચ ભાંગા જાણવા. ઇહાં જે
આગળ પાતાને યોગ્ય સર્વે પર્યાપ્તિ પૂરી કરશે તેને યોગ્ય પણે
લખિંધ આશ્રયીને ભવાંતરાલે પણ પર્યાપ્તો કહીએ, ઇહાં લખિંધ-
પર્યાપ્તાનીજ વિવક્ષા જાણવી. ત્યાર પછી તે શરીરસ્થને ૨૨
માંહે ઔદારિક ૧, હુડક ૨, ઉપઘાત ૩; પ્રત્યેક સાધારણ માંહેલી
એક ૪. એ ચાર ભાગવીએ અને તિર્યચની આતુપૂર્વી કાઢીએ.
ત્યારે ૨૪ નો ઉદય હોય. ઇહાં પૂર્વાક્ત ૫ ભાંગાને પ્રત્યેક સાધા-
રણ સાથે બે ગુણા કર્યે ૧૦ થાય. અને વાઉકાયને વૈક્રિય કરતાં
ઔદારિકને ઠામે વૈક્રિય કહીએ, ત્યારે તેને ૨૪ નો ઉદય હોય
ઇહાં કેવળ બાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, અચશ એજ પ્રકૃતિ કહેવી

ત્યારે ભાંગો ૧ ઉપજે, તેઉ વાયુમાંહે સાધારણ અને યશનો ઉદય ન હોય તે માટે. તથા આદર વાયુકાય પર્યાપ્તો જે વૈક્રિય શરીર કરે તે શરીરસ્થ વૈક્રિય આશ્રયી જાણવો, તેનીજ મુખ્યતા છે, તે વેળાએ ઔદારિકની મુખ્યતા નથી. એ સર્વ સંખ્યાએ ચોવીશને ઉદયે ૧૧ ભાંગા હોય. ત્યાર પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૪ માંહે પરાઘાત ભેગવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય. ઈહાં આદરને પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશ સાથે ચાર ભાંગા થાય, અને સૂક્ષ્મને પ્રત્યેક સાધારણ કરીને અયશ સાથે બે ભાંગા થાય એવં ૬ અને આદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત ભેગવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય, ત્યાં ૧ ભાંગા એમ સર્વ મળીને ૨૫ ને ઉદયે ૭ ભાંગા હોય, તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૫ માંહે ઉચ્છવાસ ભેગવ્યે ૨૬ નો ઉદય હોય, ઈહાં પૂર્વલીપેરે ૬ ભાંગા હોય, અથવા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે ૨૫ માંહે આતપ તથા ઉદ્યોત એ માંહેલી ૧ ભેગવીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. આતપ ઉદ્યોતનો ઉદય તે આદરનેજ હોય, સૂક્ષ્મને ન હોય, તે માટે ત્યાં ઉદ્યોત સહિત આદરનેજ પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશે કરીને ચાર ભાંગા અને આતપ સહિત પ્રત્યેકને યશ અયશે બે ભાંગા, એવં ૬. આતપ તે પૃથ્વીકાય માંહેજ હોય અને ઉદ્યોત તે વનસ્પતિ માંહે પણ હોય. તથા આદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતાં ઉચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ૨૫ માંહે ઉચ્છવાસ ભેગવ્યે ૨૬નો ઉદય થાય, ત્યાં ૧ ભાંગા હોય. તેઉ વાયુને આતપ, ઉદ્યોત અને યશનો ઉદય ન હોય, એટલે સર્વ સંખ્યાએ ૨૬ ને ઉદયે ૧૩ ભાંગા ઉપજે. તથા શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસ સહિત ૨૬ માંહે આતપ અથવા ઉદ્યોત એક ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ઈહાં છ ભાંગા આતપ ઉદ્યોત સહિત ૨૬ ના ઉદયની પેરે જાણવા. એમ એકેન્દ્રિયને વિષે પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ સંખ્યાએ ૪૨ ભાંગા હોય. બેન્દ્રિયને ઉદય સ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં આર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્યચ્છદિક ૧૪, બેન્દ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, આદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેથી એક ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧.

એ ૨૧૭ ઉદયસ્થાનક ભવની અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતા બેંદ્રિયને પામીએ, ઇહાં ભાંગા ૩ હોય. અપર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને અયશ સાથે ૧ ભાંગા, પર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા એમ ૩ ભાંગા હોય તે પછી તેજ શરીર-સ્થને ઔદારિકદ્રિક ૨, હુંડક સંસ્થાન ૩, છેવડું સંઘચણ ૪, ઉપઘાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ૨૧ માંહે ભેળવીએ અને તિર્થ-ચાતુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. ત્યાં પણ ભાંગા ૩ પૂર્વલીધેરે હોય. તે પછી શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૧, પરાધાન ૨, એ બે ૨૬ માંહે ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં યશ અયશે કરીને ૨ ભાંગા થાય. તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય અથવા શરીર-પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય, એમ ૨૯ ને ઉદયે ૪ ભાંગા થાય. તે પછી ઉચ્છવાસ સહિત ૨૯ માંહે સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુસ્વર દુઃસ્વરે અને યશ અયશે ભાંગા ૪, અથવા પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦ નો ઉદય હોય; ઇહાં યશ અયશે ભાંગા ૨, એમ સર્વ મળી ૩૦ ને ઉદયે ભાંગા ૬ થાય તે પછી ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય હોય. ત્યાં યશ અયશે અને સુસ્વર દુઃસ્વરે ભાંગા ૪ થાય, એમ સર્વ મળીને ઇએ ઉદય-સ્થાનકે થઇને બેંદ્રીદ્રયને વિષે ૨૨ ભાંગા થાય. એમ તેંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિયને પણ પ્રત્યેકે છ છ ઉદયસ્થાનકે ૨૨ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળીને વિકલેંદ્રિય માંહે ૬૬ ભાંગા હોય.

હવે સામાન્ય પંચેંદ્રિયતિર્થચને ૬ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં આર ધ્રુવોદ્યી ૧૨, તિર્થચદ્રિક ૧૪, પંચેંદ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, આદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેલી એક ૧૮, સુભગ દુભગ માંહેલી એક ૧૯, આદેય-અનાદેય માંહેલી એક ૨૦. યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧, એ ૨૧-૭ ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા પંચેંદ્રિય તિર્થચને જાણુ'. ઇહાં પર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તતાને

સુભગ દુર્ભંગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અચશે કરીને ૮ ભાંગા થાય, અને અપર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તીતાને દુર્ભંગ, અનાદેય અને અચશ સાથે એકજ ભાંગા હોય. એવં ભાંગા ૯. ઇહાં કોષ્ઠક કહે છે કે—સુભગ અને આદેય સમકાળે ઉદયે આવે અને દુર્ભંગ અનાદેય સમકાળે ઉદયે આવે, તે માટે પર્યાપ્તાને સુભગાદેય અને દુર્ભંગાનાદેયના યશ અચશે કરીને ૪ જ ભાંગા, અને ૧ અપર્યાપ્તાને એવં ૫ જ ભાંગા હોય, એ મતાંતર છે, આગળ પણ સઘળે એમજ જાણવું. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧ માંહેથી તિર્યાચાતુર્વર્વી કાઢીએ અને ઐદારિકદ્વિક ૨, છ માંહેલું એક સંસ્થાન ૩, છ માંહેલું એક સંઘચણ ૪, પ્રાયેક ૫, ઉપધાત ૬, એ છ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ તું ઉદયસ્થાનક હોય. ઇહાં પર્યાપ્તાને છ સંસ્થાને, છ સંઘચણે, સુભગ દુર્ભંગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અચશે ગણતાં ૨૮ ભાંગા થાય. અપર્યાપ્તાને હુંડ, છેવડું, દુર્ભંગ, અનાદેય અને અચશે કરીને એકજ ભાંગા હોય, એમ ૨૮ ભાંગા હોય. તે શરીરપર્યાપ્તાને ૨૬ માંહે પરાધાત ૧ અને શુભ અશુભ માંહેલી ૧ વિહાયોગતિ એ એ ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય ત્યાં પર્યાપ્તાના પૂર્વાક્ત ૨૮ ભાંગાને એ વિહાયોગતિએ ગુણુતાં ૫૭૬ થાય. ઇહાં અપર્યાપ્તો હોય નહીં. તે પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસ ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય, ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વલીપરે જાણવા. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત થાય, અને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૧૫૨ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે સુસ્વર દુસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય હોય, ઇહાં જે પૂર્વે ઉચ્ચવાસને ઉદયે ૫૭૬ ભાંગા કહ્યા તે ઇહાં સુસ્વર દુસ્વરે અમણા કર્યે ૧૧૫૨ થાય. અથવા પ્રાણાપાનપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત હોય, અને મળીને ત્રીશને ઉદયે ૧૭૨૮ ભાંગા થાય, તે સ્વર સહિત ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય થાય. ઇહાં ભાંગા ૧૧૫૨ સ્વર સહિતના પૂર્વે કહ્યા તેમ જાણવા. એ છ ઉદયસ્થાનકે થઇને પાંચેન્દ્રિય તિર્યાચને ૪૯૦૬ ભાંગા

થાય તથા તેજ પાંચેંદ્રિય તિર્યચને વૈક્રિય કરતાં પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં પૂર્વોક્ત પાંચેંદ્રિય તિર્યચ યોગ્ય ૨૧ માંહે વૈક્રિયદ્વિક ૨, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ પ્રકૃતિઓ ભેળવીએ અને તિર્યાગાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશ ગુણતાં ૮ ભાંગા થાય તે પછી શરીરપર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રસસ્ત વિહાયોગતિ એ એ ભેળવ્યે ૨૭ નું ઉદયસ્થાનક થાય ત્યાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત હોય. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક થાય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત હોય. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉઘોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત હોય, સર્વ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉઘોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અને મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે સ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉઘોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય ત્યાં પણ ભાંગા-૮ હોય સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય કરતાં તિર્યચને ૫૬ ભાંગા થાય એટલે સર્વ પાંચેંદ્રિય તિર્યચને ૪૯૬૨ ભાંગા થાય. એકેંદ્રિયાદિ સર્વ તિર્યચગતિ માંહે ૫૦૭૦ ભાંગા ઉપજે.

હવે સામાન્ય મનુષ્યને પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ સર્વ જેમ પૂર્વે પાંચેંદ્રિય તિર્યચને કહ્યાં તેમ કહેવાં. ૨૯ અને ૩૦ ઉઘોત સહિત કહેવા. ત્યાં ૨૯ ના ભાંગા ૫૭૬ અને ૩૦ ના ભાંગા ૧૧૫૨; વૈક્રિયાહારક સંયત ટાળીને શેષ મનુષ્યને ઉઘોતનો ઉદય ન હોય. સર્વ સંખ્યાએ પ્રાકૃત [સામાન્ય] મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઈને ૨૬૦૨ ભાંગા હોય. વૈક્રિય કરતાં મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય -૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પાંચેંદ્રિય જાતિ ૨, વૈક્રિયદ્વિક ૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૫, ઉપઘાત ૬, ત્રસ ૭, આદર ૮, પર્યાપ્ત ૯, પ્રત્યેક ૧૦, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૧, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૧૨, યશ અયશ માંહેલી

એક ૧૩, અને બાર ધ્રુવોદયી ૨૫, એ ૨૫નું ઉદયસ્થાનક વૈક્રિયાના પ્રારંભકાળે હોય. ઈહાં સુભગ દુર્ભાગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશો ગણતાં ભાંગા ૮ હોય. દેશવિરતિ અને પ્રમત્તસંયત વૈક્રિય કરનારને સર્વ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિનો જ ઉદય હોય, તે માટે ભાંગા ૧ અંતર્ગત જાણવો. તે પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ભાંગા ૮ હોય, તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા થાય, અથવા સંયત ઉત્તરવૈક્રિય કરતાને શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય થાય, ત્યાં એકજ ભાંગા હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય. બન્ને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય. ભાષા પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસ સાહત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯નો ઉદય થાય, ત્યાં પણ ભાંગા ૮ થાય, અથવા સંયતને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગા ૧ હોય, એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તાને સુસ્વર સાહત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેગવ્યે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં એક ભાંગા પૂર્વયત હોય. સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૩૫ ભાંગા હોય આહારકશરીર કરતાં સંયતને ૫ ઉદયસ્થાનકે હોય. ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫ તો વૈક્રિય કરતા મનુષ્યને કહી તેજ જાણવી. વૈક્રિયદ્વિકને દામે આહારકદ્વિક કહેવું. ઈહાં કેવળ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિ હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય તે માટે ભાંગા ૧, તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ઈહાં પણ પૂર્વદીપેરે ૧ ભાંગા. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ઈહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૮ ને ઉદયે ૨ ભાંગા, તે પછી ભાષાપર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસ સાહત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઈહાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય ઈહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૯ ને

ઉદ્યે ૨ ભાંગા. તે પછી ભાષા પર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદ્ય; છઠ્ઠાં પણ ૧ ભાંગો સર્વ મળીને આહારકંશરીરી મનુષ્યને ૫ ઉદ્યસ્થાનકે થઇને ૭ ભાંગા ઉપજે. કેવળી મનુષ્યને ૧૦ ઉદ્ય સ્થાનકે હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પંચે દ્રિયજ્વલિ ૨, વસ ૩, આહર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮. આર ધ્રુવોદયી ૨૦, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉદ્ય અતીર્થકર કેવલીને કેવલીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં જાણવો ત્યાં ભાંગો ૧. તીર્થકરને જિનનામ ભેળવ્યે ૨૧ નો ઉદ્ય, છઠ્ઠાં પણ ભાંગો ૧. એ તીર્થકરને કેવળીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં હોય. તે વીશ માંહે ઔદારિકદ્વિક ૨, છ માંહેહુ એક સંસ્થાન ૩, વજ્રમુખભનારાય સંઘયણ ૪, ઉપવાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદ્ય, એ અતીર્થકર કેવળીને કેવળીસમુદ્ધાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતાં હોય. છઠ્ઠાં છ સંસ્થાને છ ભાંગા હોય પણ તે સામાન્ય મનુષ્યને પણ હોય છે, તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એજ ૨૬ ને તીર્થકરનામ સહિત કરતાં ૨૭ નો ઉદ્ય તીર્થકર કેવલીને કેવળી સમુદ્ધાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતા હોય, ત્યાં સંસ્થાન સમચતુરસ્ત્રજ હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. તથા તે ૨૬ માંહે પરાઘાત ૧, ઉચ્છવાસ ૨, એ વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૩, એ સ્વર માંહેથી એક ૪, એ ચાર ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદ્ય અતીર્થકર સયોગિકેવલીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને હોય, છઠ્ઠાં છ સંસ્થાનને એ વિહાયોગતિએ અને સુસ્વર દુસ્વરે ગુણતાં ૨૪ ભાંગા થાય, તે સામાન્ય મનુષ્યને ઉદ્યસ્થાનકે પણ પામીએ તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એ ૩૦ ને જિનનામ સહિત કરતાં ૩૧ નો ઉદ્ય તીર્થકર સયોગી કેવળીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને જાણવો. છઠ્ઠાં સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ અને સુસ્વરનોજ ઉદ્ય હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. એ ૩૧ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદ્ય તીર્થકરને હોય, ભાંગો ૧. તેમાંથી ઉચ્છવાસ ૩૦ નો ઉદ્ય તીર્થકરને હોય તેનો ભાંગો ૧. અતીર્થકર કેવલીને પૂર્વોક્ત ૩૦ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદ્ય, છઠ્ઠાં પણ છ સંસ્થાન અને એ વિહાયોગતિએ ૧૨ ભાંગા

થાય, પણ એ પૃથક્ ગણવાં નહીં. તથા તે રદ માહેથી ઉચ્છ્વા-
સનો રોધ કર્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક અતીર્થકર કેવલી આશ્રવી
જાણવું. ત્યાં ભાંગા ૧૨ થાય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પચ્ચેદ્રિય-
જાતિ ૨, ત્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭,
યશઃકીર્તિ ૮, અને તીર્થકર નામ ૯, એ નવનો ઉદય તીર્થકર
અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે વર્તતાં હોય, ભાંગા ૧૦ તેજ
૯ માંથી અતીર્થકરને તીર્થકરનામ વિના ૮ નો ઉદય હોય,
ભાંગા ૧. ઇહાં કેવળીનાં ૧૦ ઉદયસ્થાનક માહે ભાંગા ૬૨ થાય.
પણ ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૯, ૩૦, ૬, ૮ એ આક સ્થાનકનો
પ્રયેકે એકેક ભાંગો લેવો. ત્યાં ૨૦ ને ૮ ના અતીર્થકરના
ભાંગા અને શેષ ૬ ઉદયસ્થાનકના તીર્થકરના એકેકા ભાંગા
લેવા; એમ ૮ ભાંગા લેવા. શેષ ૫૪ ભાંગા તે સામાન્ય મનુ-
ષ્યના ભાંગા માહે અતર્ભૂત છે, તે માટે પૃથક્ ન ગણવા કરવા.
સર્વ સંખ્યાએ સર્વ મનુષ્યના ઉદયભાંગા ૨૬૫૨ થાય.

દેવતાને ઉદયસ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૧, ૨૫, ૨૭
૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં દેવદિક ૨, પચ્ચેદ્રિય જાતિ ૩, ત્રસ ૪, આદર
૫, પર્યાપ્ત ૬, સુભગ દુર્ભગ માહેલી એક ૭, આદેય અનાદેય
માહેલી એક ૮, યશ અયશ માહેલી એક ૯ અને ધાર ધ્રુવોદથી
૨૧; એ એકવીશનું ઉદયસ્થાનક લખને અપાંતરાલ ગતિએ
વર્તવાને હોય, ત્યાં સુભગ, દુર્ભગ આદેય અનાદેય અને યશ
અયશ સાથે ભાંગા ૮ થાય. ઇહાં દુર્ભગ, અનાદેય અને અય-
શનો ઉદય તે પિશાચાદિકને જાણવો. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧
માહે વૈકિયદિક ૨, ઉપવાત ૩, પ્રત્યેક ૪, સમચતુરસ ૫, એ
પાંચ ભેળવ્યે અને દેવાનુપૂર્વી કાઠથે ૨૫ નો ઉદય હોય; ત્યાં
પણ તેમજ ૮ ભાંગા જાણવા. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત
પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ, એ એ ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં
પણ ભાંગા ૮ હોય. દેવતાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિનો ઉદય ન
હોય. તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય
હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને
અનુદયે અને ઉદ્વોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા.
એ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે પછી ભાષાપર્યા-
પ્તને સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા. દેવતાને

દુઃસ્વરનો ઉદય ન હોય, અથવા પ્રાણપાનપર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય, છતાં પણ ભાંગા ૮ ઉત્તર વૈક્રિય કરતાં દેવતાને ઉદ્યોતનો ઉદય પામીએ. એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેગવ્યે ૩૦ નો ઉદય, છતાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત હોય, એ છએ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ મળી દેવતાને ભાંગા ૬૪ ઉપજે.

હવે નારકીને ઉદયસ્થાનક ૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. ત્યાં નરકદ્વિક ૨, પાંચે દ્રિય જ્ઞાતિ ૩, વ્રસ ૪, બાહર ૫, પર્યાપ્ત ૬, દુર્ભાગ ૭, અનાદેય ૮, અયશકીર્તિ ૯, ધ્રુવોદયી બાર ૨૧. એ ૨૧ નો ઉદય ભવાપાંતરાલ ગતિએ વર્તીતાને હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. નારકીને પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ માંહેલી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિજ ઉદયે હોય તે માટે. તે પછી શરીર-સ્થને વૈક્રિયદ્વિક ૨, હુડસસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ ભેગવીએ અને નરકાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય હોય ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત ૧, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૨, ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગો ૧ તે પછી પ્રાણપાનપર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને દુઃસ્વરને ઉદયે ૨૯ નું ઉદય સ્થાનક થાય, ત્યાં ભાંગો ૧. એ પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને નારકીને ભાંગા ૫ ઉપજે. ચારે ગતિના સર્વ થઇને ૭૭૯૧ ઉદય ભાંગા થાય. ॥ ૨૮. ॥

ઉદયસ્થાને ભાંગા.

૨૦

૨૧

૨૪

૨૫

૨૬

૨૭

इक विआलिकारस, तितीसा छस्सयाणि तितीसा ।

૨૮

बारससत्तरससयाण—हिगाणिविपंचसीईहिं ॥ २९ ॥

રકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧. એવં ૩૩
 ૨૮ ને ઉદયે ૧૨૦૨ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૬, તિર્થંચ પચેંદ્રિયના
 ૫૭૬, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્ય મનુષ્યના
 ૯, આહારકના ૨, દેવતાના ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૨૦૨
 ભાંગા. ૨૯ ને ઉદયસ્થાનકે ૧૭૮૫ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨,
 પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના
 ૫૭૬, વૈકિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના
 ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૭૮૫ ભાંગા હોય. આરશેં અને સત્તરશેં
 એ એ અને પચ્યાશીએ અધિક એટલે ૨૮ને ઉદયે આરશેં ને એ
 ભાંગા અને અને ૨૯ને ઉદયે સત્તરશેંને પચ્યાશી ભાંગા હોય.

ત્રીશને ઉદયે આગણુત્રીશશેં ને સત્તર ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના
 ૧૮, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૭૨૮, વૈકિય તિર્થંચના ૮, મનુષ્યના
 ૧૧૫૨, વૈકિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવ-
 તાના ૮, એવં ૨૯૧૭ થાય. એકત્રીશને ઉદયે અચારશેં પાંસઠ
 ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, તીર્થંકરનો
 ૧, એવં ૧૧૬૫ ભાંગા થાય. નવને ઉદયે એક ભાંગા તીર્થં-
 કરનો અને આઠને ઉદયે એક ભાંગા સામાન્ય કેવલીનો હોય.
 વીશના ઉદયસ્થાનક થકી માંડીને આઠના ઉદયસ્થાનક લગે આરે
 ઉદયસ્થાનકે થકને સત્તોતેરશેં અને એકાણું નામકર્મના
 ઉદયના ભાંગા થાય. એ ઉદયસ્થાન ભાંગા અને તેના સ્વામીનું
 કોષ્ટક આ સાથે આચ્યું છે. ॥ ૨૯-૩૦ ॥

उद्य स्थान	तद्भंगाः ७७९१	तद्भंगस्वामिनः
२०	१	सामान्यकेवलिनः
२१	४२	पकें०५, विक०९, तिर्य०९, मनु०९, तीर्थ०१, देव०८, नारकी १.
२४	११	पकेंद्रिय ११
२५	३३	पकें०७, वैक्रियति०८, वै०म०८, आहा०१, देव०८, ना०१.
२६	६००	पकें०१३, विक०९, ति०२८९, म०२८९.
२७	३३	पकें०६ वै०ति०८, वै०म०८, आहा०१, तीर्थ०१. देव०८, ना०१
२८	१२०२	विक०६, ति०५७६, वै०ति१६, म०५७६, वै०म०९, वे०म० आ०२, वे०१६, ना०१.
२९	१७८५	वि०१२, ति११५२, वै०ति१६म०५७६, वै०म०९, आ०२, वे०१६, ना१, ती०१.
३०	२९१७	वि०१८, ति०१७२८, वै०ति०८, म०११५२, वै०म०१. आ०१, ती०१, दे०८,
३१	११८५	वि०१२, ति०११५२, तीर्थ० १
९	१	तीर्थंकर १
८	१	केवली १

નામકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

તિ દુનઝઈ ગુણનઝઈ, અડસી છલસી અસીઈ ગુણસીઈ ।
અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ, નવ અટ્ટ ય નામસંતાણિ ॥ ૩૧ ॥

તિદુનઝઈ=પ્રાણુ', આણુ'.

ગુણનઝઈ=નેવાશી.

અડસી=અઠ્યાશી.

છલસી=છયાશી.

અસીઈ=એ'શી.

ગુણસીઈ=ઓગણ્યાએ'શી.

અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ=અટ્ટોતેર,

છોતેર, પંચોતેર

નવ=નવ.

અટ્ટ=આઠ.

ય=અને.

નામ=નામકર્મનાં.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ:-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯.
અને ૮ પ્રકૃતિનાં [એ ખાર] નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનો
બાણવાં. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન-હવે નામકર્મનાં સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે. પ્રાણુ'નું
સત્તાસ્થાનક ૧; આણુ'નું સત્તાસ્થાનક ૨, નેવ્યાશી પ્રકૃતિનું ૩,
અઠ્યાશીનું ૪, છયાસીનું ૫, એ'શીનું ૬, ઓગણ્યાએ'શીનું
૭, અટ્ટોતેરનું ૮, છોતેરનું ૯ પંચોતેરનું ૧૦, નવ પ્રકૃતિનું
૧૧ અને આઠ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક ૧૨, એ ખાર નામકર્મનાં
સત્તાસ્થાનક હોય. નામકર્મની સર્વ પ્રકૃતિનો સમુદાય સત્તાએ
હોય, ત્યારે ૯૩ નું સત્તાસ્થાનક ૧, તે માંહે જિનનામની સત્તા
ન હોય ત્યારે ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક ૨, તથા ૯૩ માંહેથી આહાર-
સ્કશરીર ૧, આહારકોષાંગ ૨, આહારક બંધન ૩, આહારક
સંઘાતન ૪, એ ચારની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૯ નું સત્તાસ્થાનક
૩, તે માંહેથી જિનનામની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૮ નું સત્તા-
સ્થાનક ૪, તે માંહેથી દેવદ્વિક ઉવેલ્યે અથવા નરકદ્વિક ઉવેલ્યે
૮૬ નું સત્તાસ્થાનક, તથા તેઉ વાયુ માંહે વૌક્યાષ્ટક ઉવેલીને
૮૦ ની સત્તાવંત થકો પંચોદ્રિયપણુ' પામીને દેવગતિ

ચોગ્ય બાંધતો દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્કને બાંધે ત્યારે ૮૬ નું સત્તા સ્થાનક. તથા તેજ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતો નરકદ્વિક અને વૈક્રિય ચતુષ્કને બાંધે ત્યારે પણ ૮૬ની સત્તા ૫; તે પછી નરકદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ની સત્તા અથવા દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ની સત્તા ૬, તે પછી મનુષ્યદ્વિક ઉવેલ્યે ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક ૭; એ સાત સત્તાસ્થાનક ક્ષપક વર્ણને અનેરાને જાણવાં. ત્યાંપણ અલબ્ધ તથા પૂર્વે અપ્રાપ્ત સમ્પત્તિને ૭૮, ૮૦, ૮૬, ૮૮ એ ચારજ સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ક્ષપકને ૬ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮. એ માંહેથી નરકદ્વિક ૨, તિર્થાગ્નિક ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેન્દ્રિય ૬, તેજન્દ્રિય ૭, ચઉરિન્દ્રિયજાતિ ૮, સ્થાવર ૯, આતપ ૧૦, ઉદ્યોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨, સાધારણ ૧૩, એ તેર ક્ષય ગયે. ૮૦, ૭૯ ૭૬, ૭૫, ની અનુક્રમે સત્તા થાય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પાંચેન્દ્રિયજાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાહર ૪, પર્યાસ ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશ ૮ અને તીર્થાકરનામ ૯, એ નવનું સત્તાસ્થાનક અથવા તીર્થાકરનામ વિના ૮ નું સત્તાસ્થાનક, એ બે સત્તાસ્થાનક અયોગીને છેલ્લે સમયે હોય ॥ ૩૧ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

૧   ૨   ૩   ૧   ૨   ૩
અટ્ટુ ય વારસ વારસ, વંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ ।
ઓહેણાણ્સેણ ય, જત્થ જહાસંભવં વિમજ્જે ॥૩૨॥

અટ્ટુ=આઠ.

વારસ=બાર.

વંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ=

બાંધ ઉદય અને સત્તા

પ્રકૃતિનાં સ્થાનો.

ઓહેણ=સામાન્યે.

આપ્સેણ=વિશેષે.

જત્થ=જ્યાં.

જહાસંભવં=યથાસંભવજેટલા

સંભવે તેટલા.

વિમજ્જે=વિકલ્પ કરવા.

અર્થ:—નામકર્મનાં બાંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનો અનુક્રમે આઠ, બાર અને બાર હોય. તે સામાન્યે અને વિશેષે જ્યાં જેટલા સંભવે ત્યાં તેટલા કરવા. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન:—નામકર્મના અંધસ્થાનક આઠ, ઉદયસ્થાનક બાર અને સત્તાસ્થાનક બાર છે. પ્રકૃતિનાં સ્થાનક તે આઠ એટલે સામાન્યપણે અને આદેશ તે વિશેષપણે—અમુક અંધસ્થાનક આંધતાં એટલાં સત્તાસ્થાનક હોય, એમ પરસ્પર સંવેદ તે આદેશ કહીએ, તે આદેશ—વિશેષ કરીને જ્યાં જેટલાં સંભવે ત્યાં તેટલાં વિમજ્જેત્ કહેવાં. ॥ ૩૨ ॥

સામાન્યથી અંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેદ,
નવપણગોદયસંતા, તેવીસે પન્નવીસ છઠ્ઠીસે ।
અટ્ટ ચરુરટ્ટવીસે, નવ સગિગુણત્રીસ ત્રીસંનિ ॥૩૩॥

નવપણન=નવ અને પાંચ.

ઉદયસંતા=ઉદય અને સત્તા
સ્થાનકે.

તેવીસે=ત્રેવીશના અંધસ્થાનકે.

પન્નવીસ છઠ્ઠીસે=પચીસ અને
છવીશના અંધસ્થાનકે.

અટ્ટચરુર=આઠ ઉદય અને

ચાર સત્તાસ્થાન

અટ્ટવીસે=અઠ્ઠાવીશના અંધ
સ્થાનકે.

નવસગ=નવ ઉદય અને સાત
સત્તાસ્થાન,

દ્વગુણત્રીસત્રીસંનિ=ઓગણત્રીસ
અને ત્રીસ પ્રકૃતિના અંધે.

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ અને છવીશના અંધે નવ નવ ઉદય સ્થાન અને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, અઠ્ઠાવીશના અંધસ્થાનકે આઠ ઉદયસ્થાન અને ચાર સત્તાસ્થાન હોય, ઓગણત્રીશ અને ત્રીશના અંધે નવ ઉદયસ્થાન અને સાત સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન:—ત્યાં પ્રથમ સામાન્યપણે અંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેદ કહે છે—ત્રેવીશના અંધસ્થાનકને વિષે, પચીશના અંધસ્થાનકને વિષે અને છવીશના અંધસ્થાનકને વિષે નવ ઉદયસ્થાનક અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રેવીશનો અંધ તે અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય જ હોય તેના અંધક એકેન્દ્રિય, એઈન્દ્રિય,

તેહંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય, પાંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય હોય, એ રૂઝના અંધકને યથાયોગ્ય સામાન્યપણે નવ ઉદયસ્થાનક હોય, તે કયા? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ત્યાં (૨૧) એકવીશને ઉદયે વર્તતા સર્વ જીવને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. મનુષ્યને ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે મનુષ્યાદિક ઉવેળયે ૭૮ ની સત્તા થાય. તે છતાં ન ઘટે. ચોવીશને ઉદયે પણ પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય પણ વૈક્રિય કરતા ૨૪ ને ઉદયે વર્તતા વાયુકાયને ૮૦, ૭૮ વર્ણને ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય; જે માટે તેને વૈક્રિયપદ્ધત્ અને મનુષ્યદિક નિશ્ચયે છે જ. વૈક્રિય તો સાક્ષાત્ અનુભવે છે તે માટે તે ઉવેલતો નથી અને તે ઉવેલ્યા વિના નરકદિક દેવદિક ન ઉવેલે, સમકાળે વૈક્રિયપદ્ધત્ તથા પ્રકારના સ્વભાવથી ઉવેલે માટે. અને વૈક્રિયપદ્ધત્ ઉવેળ્યા પછી મનુષ્યદિક ઉવેળે, પૂર્વ નહિ તે માટે વૈક્રિય કરતા વાયુને ૮૦, ૭૮ એ એ ન હોય. પચીશને ઉદયે પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક તે અવૈક્રિય વાયુકાય અને તેઉકાય માંહેજ પામીએ, અનેરા માંહે ન પામીએ. જે માટે તેઉ વાયુ વર્ણને અનેરા સર્વ પર્યાપ્ત જીવ નિશ્ચયે મનુષ્યદિક આંધે. છવીશને ઉદયે પણ પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૭૮ ની સત્તા તે અવૈક્રિય વાયુ અને તેઉ માંહે પામીએ અને કેટલાએક તેઉ વાયુ માંહેથી આવ્યા વિકલોંદ્રિય અને પાંચેંદ્રિય અપર્યાપ્ત ક્રિયાકાળ લગે મનુષ્યદિક ન આંધે ત્યાં લગે તે માંહે ૭૮ પામીએ; અનેરામાં નહીં. સત્તાવીશને ઉદયે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૭ નો ઉદય તો તેઉ વાયુ વર્ણને પર્યાપ્ત આદર એકેંદ્રિય અને વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય અને તે તો અવશ્ય મનુષ્યદિક આંધેજ, તે માટે ત્યાં ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ. ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ને ઉદયે નિશ્ચયે ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૩ ના અંધકને યથાયોગ્ય નવે ઉદયસ્થાનકે ધરૂને ચાળીશ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૫, ૨૬, ના અંધકને પણ એમજ નવ નવ ઉદયસ્થાનકે સત્તાનો સંવેધ જાણવો. પણ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫, ૨૬ ના અંધક દેવતાને ૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદયસ્થાનકને વિષે ૯૨, ૮૮ એ એ સત્તાસ્થાનક હોય, અપર્યાપ્ત વિકલોંદ્રિય તથા પાંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ તો

દેવતા બાંધે નહીં, ત્યાં અપર્યાપ્તિ માંહે દેવતા ઉપજે નહિ તે માટે.

તથા ૨૮ ના બંધકને આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. છતાં ૨૮ નો બંધ બે ભેદ છે-દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે આઠે ઉદયસ્થાનક અનેક જીવની અપેક્ષાએ પામીએ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે બે ઉદયસ્થાનક હોય ૩૦, ૩૧. તથા ૨૮ ના બંધકને સામાન્ય-પણે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધક સમ્યદ્રષ્ટિ પાંચોદય તિર્યચ મનુષ્યને ૨૧ નો ઉદય અપાંતરાણ ગતિએ વર્તાતાં જાણવો, પણ મિથ્યાદ્રષ્ટિને નહિ, જે માટે મિથ્યાદ્રષ્ટિ તે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જ દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે અને ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તાતો તે અપર્યાપ્તિ જ હોય, તે માટે તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે. છતાં કોષક કહે-જે એમ કહો છો તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્ય ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તાતા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે છે, તે કેમ થટે? તત્ત્રોત્તરં તેણે જીવની આદિમાં પર્યાપ્તિ પૂરી કરી છે, પછી વૈક્રિય શરીર કરતાં ઔદારિક શરીરની નિવૃત્તિએ પર્યાપ્તિ પણ ઉદયથી નિવર્તે, પણ તે પર્યાપ્તિ જ કહીએ, તે માટે ત્યાં મિથ્યાત્વીને પણ ૨૮ નો બંધ વિરુદ્ધ નહીં. તે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બંધકને ૨૧ ને ઉદયે વર્તાતા બે સત્તાસ્થાન હોય-૯૨, ૮૮; જિનનામની સત્તા નહીં, તે હોય ત્યારે તે તેનો બંધ પણ હોય, તેથી ૨૯ નો બંધક થાય તે માટે નહીં. ૨૫ ને ઉદયે પણ ૨૮ ના બંધક આહારક સંયત વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્યને સામાન્ય-પણે બે સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮; ત્યાં પણ આહારક સંયતને નિશ્ચયે ૯૨, શેષને બે હોય. ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ને ઉદયે પણ ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક સામાન્યપણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે દેવ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધકને સામાન્યપણે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં ૯૨, ૮૮ પૂર્વવત જાણવાં અને ૯૯ આ પ્રમાણે-કોષક મનુષ્ય તીર્થકરનામ-કર્મની સત્તાવંત વેદક સમ્યદ્રષ્ટિ પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય તે નરકે જવાને અભિમુખ સમ્યક્ત્વ થકી પડીને ગયો.

ત્યારે તીર્થંકર નામકર્મ બાંધવાનો અભાવ હોવાથી નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતો ૮૯ ની સત્તાવંત હોય, ૮૬ આ પ્રમાણે- તીર્થંકર નામ ૧, આહારક ચતુષ્ક ૫, દેવદ્વિક ૭, નરકદ્વિક ૯, વૈકિય ચતુષ્ટય ૧૩, એ તેરની સત્તા ૨૫થે ૮૦ ની સત્તા હોય. તે ૮૦ ની સત્તાવાળો પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ અથવા મનુષ્ય થયો થકો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જો વિશુદ્ધ પરિણામવંત હોય તો દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે ત્યારે દેવદ્વિક અને વૈકિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય માટે ૮૬ ની સત્તા, તથા જો સંકિલ્પ પરિણામવંત હોય તો તે નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે ત્યારે નરકદ્વિક વૈકિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય, ત્યારે પણ ૮૬ ની સત્તા. ૩૧ ને ઉદ્યે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, ૮૬. એ તિર્થંચને જ હોય, ત્યાં તીર્થંકરનામની સત્તા ન હોય, તે માટે ૮૯ નહીં. ભાવના પૂર્વવત.

તથા ૨૯, ૩૦ પ્રકૃતિના બંધકને નવ ઉદ્યસ્થાનક હોય, તે કયા? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. અને સાત સત્તાસ્થાનક હોય, તે કયા? ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. વિકલેન્દ્રિય અને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચને ૨૧ ને ઉદ્યે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ પ્રમાણે ૨૪, ૨૫, ૨૬ ને ઉદ્યે પણ કહેવું અને ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ઉદ્યને વિષે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. એની ભાવના જેમ પૂર્વે ૨૩ ના બંધકને કહી તેમ જાણવી. મનુષ્ય-ગતિપ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચને તથા તિર્થંગતિ મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને પોતપોતાના ઉદ્યસ્થાનકને વિષે યથાયોગ્યપણે વર્તતાને ૭૮ વર્ણને તેજ ૪ સત્તાસ્થાનક જાણવા. દેવના નારકીને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં સ્વસ્વોદ્યે વર્તતાને ૯૨, ૮૮, એ એ સત્તાસ્થાનક હોય. તીર્થંકરની સત્તાવંત મિથ્યાત્વી નારકીને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા પાંચે ઉદ્યે યથાયોગ્ય વર્તતાને ૮૯ ની સત્તા હોય. દેવ ગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર નામ સહિત ૨૯ બાંધતા અવિરત સમ્યદ્દષ્ટિ મનુષ્યને ૨૧ ને ઉદ્યે વર્તતાને

૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. એજ પ્રકારે ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ના ઉદયને વિષે પણ તે જ બે સત્તાસ્થાનક કહેવાં. આહારક સંયતને તો ધોતાને ઉદયે વર્તતાને ૯૩ તું જ સત્તાસ્થાનક કહેવું. એમ સામાન્યપણે ૨૯ ને અંધે ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક. ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે સાત, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. જેમ તિર્થંગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતાં એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય, તિર્થંચ મનુષ્ય, દેવતા અને નારકીને ઉદયસ્થાનક કહ્યાં, તેમ તિર્થંગતિ પ્રાયોગ્ય ઉદ્યોત સહિત ૩૦ આંધતા એકેંદ્રિયને પણ ઉદયસ્થાનક કહેવાં. હવે મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર સહિત ૩૦ આંધતા દેવતા નારકીને ઉદયસ્થાનક કહીએ છીએ. ત્યાં દેવતાને યથાક્રમ ૩૦ આંધતાને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતાને ૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. નારકીને ૮૯ તું એક સત્તાસ્થાનક, ૯૩ તું તો તેને ન હોય; તીર્થંકર અને આહારકની ભેળી સત્તાવંત નરકે ન ઉપજે તે માટે, એમ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ને ઉદયે પણ સત્તા કહેવી. પણ નારકીને ૩૦ નો ઉદય ન હોય, કેમકે ૩૦ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિત પામીએ અને તે ઉદ્યોતનો ઉદય નારકીને ન હોય. એમ સામાન્યપણે ૩૦ ના અંધકને ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે પાંચ, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ તે ઉદયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. આહારકદ્વિક સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ત્રીસના અંધક અપ્રમત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળાને ત્રીસનો ઉદય અને ૯૨ ની સત્તા હોય. ॥૩૩॥

एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ट संतंमि ।

उवरयबंधे दस दस वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥

एगेगं=એક એક ઉદય અને
સત્તાસ્થાન

एगतीसे=એકત્રીસના અંધે.
एगे=એકના અંધે

પમુદય=એક ઉદયસ્થાનક,
અદ્વસંતમિ=આઠ સત્તાસ્થાન.
ઉચરયવંધે=અંધના અભાવે,
દસ દસ=દશ દશ.

વ્રેયગ=ઉદયને વિષે.
સંતમિ=સત્તામાં
ઠાણાણિ=સ્થાનો.

અર્થ-એકત્રીશના અંધે એક ઉદયસ્થાન* અને એક સત્તા-સ્થાન હોય. એકને અંધે એક ઉદયસ્થાન અને આઠ સત્તાસ્થાન હોય. અંધના અભાવે ઉદય અને સત્તાને વિષે દશ દશ સ્થાનો જાણવાં. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચન:-તથા ૩૧ ને અંધે ત્રીશતુ* એક ઉદયસ્થાન હોય જે માટે તીર્થ*કરનામ અને આહારકદિક સહિત ૩૧ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય આંધતા અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણુ સંયતજ પામીએ. તે વૈક્રિય આહારક ન કરે તે માટે પચીશાદિક ઉદયસ્થાન ન પામીએ. એકજ ૩૦ તુ* ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક પણ ૯૩ તુ* એકજ હોય, તીર્થ*કરનામ અને આહારક ચતુષ્કની પણ સત્તા હોય તે માટે, તથા એક પ્રકૃતિ યશઃકીર્તિ* અંધક તે અપૂર્વકરણુ, અનિવૃત્તિઆદર અને સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો જ હોય, તે અતિવિશુદ્ધ હોવાથી વૈક્રિય આહારક કરે નહીં તે માટે તેને પચીશાદિક ઉદયસ્થાનક ન હોય. અને ૧ ને અંધે આઠ સત્તા-સ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં પ્રથમનાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર સ્થાનક ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અથવા ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે અનિવૃત્તિઆદરે જઈને ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન કરી હોય ત્યાં લગે હોય. અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે અનેક જીવની અપેક્ષાએ ઉપરનાં ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય તે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવાં. તથા ઉપરત અંધે-અંધને અભાવે વેદક એટલે ઉદયનાં સ્થાનક દશ હોય અને સત્તાનાં સ્થાનક પણ દશ હોય. ત્યાં દશ ઉદયસ્થાનક આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮ દશ સત્તાસ્થાનક આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. ત્યાં ૨૦, ૨૬, ૨૮ ને ઉદયે જે જે સત્તા-સ્થાનક-૭૯. ૭૫. અને ૨૧, ૨૭, ને ઉદયે જે સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૬. ૨૯ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫,

+ અહીં વૈક્રિય તથા આહારક શરીરીની વિવક્ષા કરી નથી.

એ સર્વ તીર્થંકર અને અતીર્થંકર કેવળી આશ્રયી સયોગી ગુણુઠાણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે ૮ સત્તાસ્થાનક-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ત્યાં ધુરિલાં ૪ સત્તાસ્થાનક ઉપશાન્તકપાયને અને છેલ્લાં ૪ ક્ષીણકપાયને અને સયોગી કેવલીને હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્કની સત્તા સહિત તીર્થંકરને ૮૦, અને અતીર્થંકરને ૭૯ હોય. આહારક ચતુષ્કની સત્તાસહિત તીર્થંકરને ૭૬ અને અતીર્થંકરને ૭૫. ૩૧ ને ઉદયે એ સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬; એ તીર્થંકર કેવલીનેજ જાણવાં. અતીર્થંકર કેવલીને તો ૩૧ નો ઉદય જ ન હોય. નવને ઉદયે ૩ સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬, ૯ ત્યાં એ સ્થાનક તે અયોગી કેવલી તીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને છેલ્લે સમયે ૯ તું સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદયે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૭૯, ૭૫, ૮, ત્યાં ધુરિલાં એ અયોગી કેવલી અતીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને ચરમ સમયે ૮ તું સત્તાસ્થાનક હોય. એ નામકર્મનો અધોદયસત્તા સંવેધ કહ્યો. ॥ ૩૪ ॥

JAINSITE
 .com
 જૈનમ્ જયતિ શાસનમ્

ક્ર.સં.	ક્ર.સં.	ગુંશારાસાધાજાત	ગુંશારાસાધાજાત	ગુંશારાસાધાજાત	ગુંશારાસાધાજાત
૨૮	૨૯	૨૮	૨૯	૨૮	૨૯
૨૯	૩૦	૩૦	૩૧	૩૦	૩૧
૩૦	૩૧	૩૧	૩૨	૩૧	૩૨
૩૧	૩૨	૩૨	૩૩	૩૨	૩૩
૩૨	૩૩	૩૩	૩૪	૩૩	૩૪
૩૩	૩૪	૩૪	૩૫	૩૪	૩૫
૩૪	૩૫	૩૫	૩૬	૩૫	૩૬
૩૫	૩૬	૩૬	૩૭	૩૬	૩૭
૩૬	૩૭	૩૭	૩૮	૩૭	૩૮
૩૭	૩૮	૩૮	૩૯	૩૮	૩૯
૩૮	૩૯	૩૯	૪૦	૩૯	૪૦
૩૯	૪૦	૪૦	૪૧	૪૦	૪૧
૪૦	૪૧	૪૧	૪૨	૪૧	૪૨
૪૧	૪૨	૪૨	૪૩	૪૨	૪૩
૪૨	૪૩	૪૩	૪૪	૪૩	૪૪
૪૩	૪૪	૪૪	૪૫	૪૪	૪૫
૪૪	૪૫	૪૫	૪૬	૪૫	૪૬
૪૫	૪૬	૪૬	૪૭	૪૬	૪૭
૪૬	૪૭	૪૭	૪૮	૪૭	૪૮
૪૭	૪૮	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯
૪૮	૪૯	૪૯	૫૦	૪૯	૫૦
૪૯	૫૦	૫૦	૫૧	૫૦	૫૧
૫૦	૫૧	૫૧	૫૨	૫૧	૫૨
૫૧	૫૨	૫૨	૫૩	૫૨	૫૩
૫૨	૫૩	૫૩	૫૪	૫૩	૫૪
૫૩	૫૪	૫૪	૫૫	૫૪	૫૫
૫૪	૫૫	૫૫	૫૬	૫૫	૫૬
૫૫	૫૬	૫૬	૫૭	૫૬	૫૭
૫૬	૫૭	૫૭	૫૮	૫૭	૫૮
૫૭	૫૮	૫૮	૫૯	૫૮	૫૯
૫૮	૫૯	૫૯	૬૦	૫૯	૬૦
૫૯	૬૦	૬૦	૬૧	૬૦	૬૧
૬૦	૬૧	૬૧	૬૨	૬૧	૬૨
૬૧	૬૨	૬૨	૬૩	૬૨	૬૩
૬૨	૬૩	૬૩	૬૪	૬૩	૬૪
૬૩	૬૪	૬૪	૬૫	૬૪	૬૫
૬૪	૬૫	૬૫	૬૬	૬૫	૬૬
૬૫	૬૬	૬૬	૬૭	૬૬	૬૭
૬૬	૬૭	૬૭	૬૮	૬૭	૬૮
૬૭	૬૮	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯
૬૮	૬૯	૬૯	૭૦	૬૯	૭૦
૬૯	૭૦	૭૦	૭૧	૭૦	૭૧
૭૦	૭૧	૭૧	૭૨	૭૧	૭૨
૭૧	૭૨	૭૨	૭૩	૭૨	૭૩
૭૨	૭૩	૭૩	૭૪	૭૩	૭૪
૭૩	૭૪	૭૪	૭૫	૭૪	૭૫
૭૪	૭૫	૭૫	૭૬	૭૫	૭૬
૭૫	૭૬	૭૬	૭૭	૭૬	૭૭
૭૬	૭૭	૭૭	૭૮	૭૭	૭૮
૭૭	૭૮	૭૮	૭૯	૭૮	૭૯
૭૮	૭૯	૭૯	૮૦	૭૯	૮૦
૭૯	૮૦	૮૦	૮૧	૮૦	૮૧
૮૦	૮૧	૮૧	૮૨	૮૧	૮૨
૮૧	૮૨	૮૨	૮૩	૮૨	૮૩
૮૨	૮૩	૮૩	૮૪	૮૩	૮૪
૮૩	૮૪	૮૪	૮૫	૮૪	૮૫
૮૪	૮૫	૮૫	૮૬	૮૫	૮૬
૮૫	૮૬	૮૬	૮૭	૮૬	૮૭
૮૬	૮૭	૮૭	૮૮	૮૭	૮૮
૮૭	૮૮	૮૮	૮૯	૮૮	૮૯
૮૮	૮૯	૮૯	૯૦	૮૯	૯૦
૮૯	૯૦	૯૦	૯૧	૯૦	૯૧
૯૦	૯૧	૯૧	૯૨	૯૧	૯૨
૯૧	૯૨	૯૨	૯૩	૯૨	૯૩
૯૨	૯૩	૯૩	૯૪	૯૩	૯૪
૯૩	૯૪	૯૪	૯૫	૯૪	૯૫
૯૪	૯૫	૯૫	૯૬	૯૫	૯૬
૯૫	૯૬	૯૬	૯૭	૯૬	૯૭
૯૬	૯૭	૯૭	૯૮	૯૭	૯૮
૯૭	૯૮	૯૮	૯૯	૯૮	૯૯
૯૮	૯૯	૯૯	૧૦૦	૯૯	૧૦૦

ગુ. ૧૧.૧૨.૧૩.૧૪	૦	૨૦	૧	૬૨	૨૭૧.૭૫
		૨૧	૧		૨૮૦.૭૬
		૨૬	૬		૨૭૧.૭૫
		૨૭	૧		૨૮૦.૭૬
		૨૮	૧૨		૨૭૧.૭૫
		૨૯	૧૩		૪૮૦.૭૬.૭૬.૭૬
		૩૦	૨૫		૮૯૩.૨૨.૮૯.૮૮.૮૦.૭૬.૭૬.૭૬
		૩૧	૧		૨૮૦.૭૬
		૩૨	૧		૩૮૦.૭૬.૧૯
		૩૩	૧		૩૭૧.૭૬.૧૮
૨૨૨૫	૬૫	૪૬૬૭૬	૨૮૪		

તિવિગ્વપ્પગઙ્ઠાણેહિં, જીવગુણસન્નિષ્ણસુ ઠાણેસુ ।
 મંગા પડંજિયઢ્વા, જત્થ જહાસંભવો ભવહ ॥૩૫॥

તિવિગ્વપ્પગઙ્ઠાણેહિં=અંધ, ઉદય	મંગા=ભાંગા.
અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં	પડંજિયઢ્વા=પ્રયુજવા, ઘટાવવા
પ્રકૃતિસ્થાનોએ કરી.	જત્થ=જ્યાં
જીવગુણસન્નિષ્ણસુ=જીવસંજ્ઞાવાળા	જહાસંભવો=જેટલાનો સંભવ
અને ગુણસંજ્ઞાવાળા,	ભવહ=હોય.
ઠાણેસુ=સ્થાનોને વિષે.	

અર્થ:—અંધ, ઉદય અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિ-સ્થાનોએ કરી જીવ સંજ્ઞાવાળા અને ગુણ સંજ્ઞાવાળા સ્થાનો (જીવસ્થાન, ગુણસ્થાન) ને વિષે જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા ભાંગા ઘટાવવા. ॥ ૩૫ ॥

વિવેચન—અનુક્રમે એ આઠે કર્મની પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને તેના સંવેધ ભાંગા કહ્યા, હવે તે જ પ્રમાણે ૧૪ જીવસ્થાનક અને ૧૪ ગુણસ્થાક આશ્રયીને સ્વામી દેખાડે છે. બંધ ઉદય સત્તારૂપ ત્રણ ભેદે આઠ કર્મની પ્રકૃતિના સ્થાનકે કરીને ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે અને ૧૪ ગુણકાણાને વિષે પૂર્વાકા અનુસારે ભાંગા પ્રચુન્નવા, જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા કહેવા. ॥ ૩૫ ॥

જીવસ્થાનને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મના ભાંગા.

તેરસસુ જીવસંસ્થેવણસુ, નાળંતરાયતિવિગપ્પો ।

ઇકંમિ તિદુવિગપ્પો, કરણં પહ્ ઇત્થ અવિગપ્પો ॥૩૬॥

તેરસસુ=તેર

જીવસંસ્થેવણસુ=જીવના સંક્ષેપે (સ્થાનો) વિષે.

નાળંતરાય=જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મનો

તિવિગપ્પો=ત્રણ વિકલ્પવાળો

ઇકંમિ=એક પર્યાયા સંજ્ઞિ-પથેન્દ્રિય જીવસ્થાન વિષે.

તિદુવિગપ્પો=ત્રણ અથવા બે વિકલ્પવાળો.

કરણં પહ્=દ્રવ્ય મનવાળાને આશ્રયીને.

ઇત્થ=અહીં (જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાયને વિષે)

અવિગપ્પો=વિકલ્પનો અભાવ.

અર્થ:—તેર જીવસ્થાનોને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય-કર્મનો ત્રણ વિકલ્પવાળો ભાંગા અને એક જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ અથવા બે વિકલ્પવાળો ભાંગા હોય. દ્રવ્યમનવાળાને આશ્રયીને અહીં વિકલ્પનો અભાવ છે. ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ ૧૪ જીવસ્થાનક આશ્રયીને જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય કર્મના ભાંગા કહે છે—તેર જીવભેદને વિષે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયકર્મના બંધ, ઉદય અને સત્તા એ ત્રણ વિકલ્પે ભાંગા એક હોય. પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય,

પાંચની સત્તા હોય અને એક તે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યામાને વિષે સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણકાણા લગે પણ નો અંધ, પણ નો ઉદય પણ ની સત્તા એ ત્રિવિકલ્પે ભાંગા હોય. તે ચાર પછી અંધને છેદે ઉપશાન્તમોહ અને ક્ષીણમોહે પણ નો ઉદય પણ ની સત્તા, એ દ્વાવિકલ્પ ભાંગા ખીજે હોય. તથા કરણ તે દ્રવ્યમન આશ્રયીને સંજ્ઞી જે સયોગી કેવલી, અયોગી ભવસ્થ કેવલી તેને વિષે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો અવિકલ્પ છે. મૂળથી છેદા માટે અંધ ઉદય અને સત્તા એ ૩ ત્રણ માંહેલો કોઈ વિકલ્પ ન હોય ॥ ૩૬ ॥

જીવસ્થાને દર્શનાવરણના ભાંગા.

તેરે નવ ચડ પળગં, નવ સંતેગમિ મંગમિકારા ।

વેઅણિઆડયગોષ, વિમજ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૩૭॥

તેરે=તેર જીવસ્થાનને વિષે.

નવ=નવ પ્રકૃતિનો અંધ

ચડપળગં=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય.

નવસંતા=નવની સત્તા.

પળમિ=એક જીવસ્થાનને વિષે

મંગમિકારા=અગ્યાર ભાંગા.

વેઅણિઆડયગોષ=વેદનીય,

આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે

વિમજ્જ=વિકલ્પ કરવા.

મોહં=મોહનીય કર્મને.

પરં વુચ્છં=આગળ કહીશું

અર્થ:-તેર જીવસ્થાનને વિષે દર્શનાવરણ કર્મનો નવનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય, અને એક જીવસ્થાનને વિષે અગ્યાર ભાંગા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે અંધાદિસ્થાનોના ભાંગા વહેંચીને મોહનીય કર્મ આગળ કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન-હવે દર્શનાવરણના ભાંગા ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે. તેર જીવભેદને વિષે નવવિધ અંધ, ચતુર્વિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૧, તથા નવવિધ અંધ, પચ્ચવિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૨, એ બે ભાંગા દર્શનાવરણના હોય. અને એક જે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યામો તેને વિષે અગ્યારે ભાંગા હોય, ભાવના પૂર્વ-

વત્ જાણવી હવે વેદનીય, આયુકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે
અંધ, ઉદય અને સત્તાએ પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને ભાંગા તે
આગમોક્ત પ્રકારે જીવસ્થાનકને વિષે કહીને પછી મોહનીયકર્મના
ભાંગા કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

પજ્જત્તગસન્નિઅરે, અટ્ટ ચ્ચુક્કં ચ વેઅણિયમંગા ।

સત્ત ય તિગં ચ ગોણ, પત્તેઅં જીવઠાણેસુ ॥૩૮॥

પજ્જત્તગસન્નિઅરે=પર્યાપ્ત
સંજ્ઞી અને આક્રીના તેર જીવ
ભેદને વિષે.

અટ્ટચ્ચુક્કં ચ=આઠ અને ચાર.
વેઅણિયમંગા=વેદનીયકર્મના
ભાંગા.

સત્તયતિગં ચ=સાત અને ત્રણ.
ગોણ=ગોત્રકર્મના.

પત્તેઅં=પ્રત્યેક.
જીવઠાણેસુ=જીવસ્થાનોને વિષે

અર્થ-પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે વેદનીયકર્મના આઠ
અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ચાર ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના સંજ્ઞી-
પંચેન્દ્રિયને વિષે સાત અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ ભાંગા
પ્રત્યેક જીવસ્થાનને વિષે કહેવાં. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—હવે વેદનીયકર્મ ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને
અહીંયા ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.

સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે વેદનીયના આઠ ભાંગા
હોય. તે આ પ્રમાણે-અસાતાનો અંધ, અસાતાનો ઉદય, ઐની
સત્તા ૧; અસાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય, ઐની સત્તા ૨; એ
એ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણુઠાણુ લગે હોય. તે
પછી અસાતાનો અંધ નથી તે માટે એ એ ન હોય. સાતાનો
અંધ, અસાતાનો ઉદય, ઐની સત્તા ૩; સાતાનો અંધ, સાતાનો
ઉદય, ઐની સત્તા ૪; એ એ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી
કેવલી લગે પામીએ. તે વાર પછી અંધ યજ્ઞે અસાતાનો ઉદય

× જીવઠાણેસુ વસ્ત્ત્વા ઇતિ પાઠાન્તરે.

એની સત્તા ૫; સાતાનો ઉદય, એની સત્તા ૬; એ એ ભાંગા અયોગી કેવલિને દ્વિચરમ સમય લગે હોય, ચરમ સમયે તો અસાતાનો ઉદય અસાતાની સત્તા ૭; અને સાતાનો ઉદય, સાતાની સત્તા ૮; એ એ ભાંગા હોય, ઈહાં કેવલિને દ્રવ્યમન હોય માટે સંજ્ઞી કહ્યા તથા ઈતર તે સંજ્ઞી વર્ણને શેષ ૧૩ જીવભેદને વિષે પ્રત્યેકે ધુરલા ચાર ચાર વેદનીયકર્મના ભાંગા હોય, તથા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે ગોત્રકર્મના ૭ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય, નીચની સત્તા ૧; નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય એની સત્તા ૨; નીચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૩, ઉચ્ચનો અંધ, નીચનો ઉદય, એની સત્તા ૪, ઉચ્ચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૫; અંધ ટાણે ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૬; ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા ૭; એની ભાવના પૂર્વકીપરે જાણવી. તથા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા ટાણીને શેષ ૧૩ ભેદને વિષે ધુરલા ત્રણ ભાંગા હોય, -પહેલો, બીજો અને ત્રીજો. ત્રીજા માંહે ઉચ્ચ-ગોત્રનો ઉદય ન હોય, તે માટે જે ભાંગાને વિષે નીચનો ઉદય હોય તે લેવા. ॥ ૩૮ ॥

જનમ્ જયતિ શાસનમ્

જીવસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા.

પજ્જત્તા^૧પજ્જત્તગ^૨, સમણે^૩ પડ્જત્તઅમણ^૪ સેસેસુ ।

અટ્ટાવીસં^૧ દસગં^૨, નવગં^૩ પળગં^૪ ચ આડસ્સ ॥૩૯॥

પજ્જત્તાપજ્જત્તગસમણે=પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે.

પજ્જત્તઅમણ=પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે.

સેસેસુ=ખાકીના (અસંજ્ઞી અપર્યાપ્તા અગ્યાર)ને વિષે. અટ્ટાવીસંદસગં=અટ્ટાવીશ, દશ નવગંપળગં ન=નવ અને પાંચ આડસ્સ=આયુષ્ય કર્મના

અર્થ:-પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય અને ખાકીના (અપર્યાપ્તા અગ્યાર અસંજ્ઞી) જીવસ્થાનોને વિષે આયુષ્યકર્મના અનુક્રમે અટ્ટાવીશ, દશ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય ॥ ૩૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવભેદને વિષે આયુકર્મના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે,—

પર્યાપ્તા સમન તે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય ૧, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી-પચ્ચેદ્રિય ૨, પર્યાપ્તા અમન તે અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય ૩, અને શેષ થાકતા ૧૧ જીવસ્થાનકે તેહને વિષે અનુક્રમે અક્રુવીશ ૧, દશ ૨, નવ ૩ અને પાંચ ૪ આયુકર્મના ભાંગા હોય, ત્યાં સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યાપ્તા માંહે ૨૮ ભાંગા હોય, તે નારકીના ૫, તિર્યચના ૯, મનુષ્યના ૯, દેવતાના ૫, એવં ૨૮ જે પૂર્વે કહ્યા છે તે જ જાણવા. તથા અપર્યાપ્ત સંજ્ઞીપચ્ચેદ્રિયમાંહે ૧૦ ભાંગા હોય. અપર્યાપ્તા તે ઇહાં લઘિ અપર્યાપ્તા જ જાણવા તે તે મનુષ્ય તિર્યચ જ હોય, અને તે અપર્યાપ્તા પણ મનુષ્ય તિર્યચનું જ આયુ આંધે તે માટે પાંચ ભાંગા મનુષ્યમાંહે, પાંચ ભાંગા તિર્યચમાંહે એવં ૧૦ હોય. તે આ પ્રમાણે-અધકાળથી પૂર્વે તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગાયુની સત્તા ૧; અધકાળે તિર્યગાયુનો અધ, તિર્યગાયુનો ઉદય તિર્યક તિર્યગાયુની સત્તા ૨; મનુષ્યાયુનો અધ, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યક મનુષ્યની સત્તા ૩; અધકાળ પછી તિર્યગાયુનો ઉદય તિર્યક તિર્યગની સત્તા ૪, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગ મનુષ્યની સત્તા ૫, એ પાંચ તિર્યચના તેમ પાંચ ભાંગા મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા હોય. તથા પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય માંહે ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તો અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય તે તિર્યચ જ હોય અને (ખીજ) કોષ્ટ ન હોય, અને તે તે ૪ ગતિનું આયુ આંધે તે માટે તિર્યચને વિષે આયુના ૯ ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે તે જ ૯ ઇહાં પણ જાણવા તથા શેષ ૧૧ જીવસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ ભાંગા હોય, તે ૧૧ જીવસ્થાનકે તિર્યચ હોય અને તે દેવનારકીનું આયુ ન આંધે. તે માટે અધકાળથી પૂર્વે ૧ ભાંગા અધકાળે ૨ ભાંગા, અધકાળ પછી બે ભાંગા એવં ૫ ભાંગા હોય, ઇહાં અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય અપર્યાપ્તા સંમૂર્છિત મનુષ્ય પણ હોય; ત્યારે ૫ તિર્યચના ૫ મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા ઉપજે પણ તે ઇહાં સૂત્રકારે કહ્યા જ નહીં. તે કોણ જાણે શા હેતુએ વિવક્ષ્યા નહિ એ વિચારવું. ॥ ૩૯ ॥

जीवस्थानेषु षट्कर्मणां भंगयंत्रम्

१४	जीवस्थानेषु	ज्ञान. सं.	द० सं. ११	वेद सं. ८	आयु सं. २८	गोत्र सं. ७	अंतरा० सं. २
१	एकेंद्रियसूक्ष्मऽप०	१	२	४	५	३	१
२	एकेंद्रिय सूक्ष्म पर्या०	१	२	४	५	३	१
३	एकेंद्रियबाह्यऽपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
४	एकेंद्रिय बाह्य पर्या०	१	२	४	५	३	१
५	बेहेंद्रिय अपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
६	बेहेंद्रिय पर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
७	तेहेंद्रिय अपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
८	तेहेंद्रियपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
९	चउरिंद्रिय अपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
१०	चउरिंद्रियपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
११	असंज्ञीपंचेंद्रियपर्याप्ता	१	२	४	५ १०	३	१
१२	असंज्ञीपंचेंद्रियपर्या०	१	२	४	९	३	१
१३	संज्ञीपंचेंद्रियऽपर्याप्ता	१	२	४	१०	३	१
१४	संज्ञीपंचेंद्रिय पर्याप्ता	२	११	८	२८	७	२

જીવસ્થાને મોહનીયકર્મના ભાંગા.

અટ્ટસુ પંચસુ ઈગે, ઈગ દુગં દસ ચ મોહવંધગણ ।

તિગ ચૌ નવ ઉદયગણ, તિગ તિગ પન્નરસ સંતંમિ ॥૪૦॥

અટ્ટસુ=આઠ જીવસ્થાનને વિષે
પંચસુ=પાંચ જીવસ્થાનને વિષે
ઈગે=એક જીવસ્થાનને વિષે
પગદુગંદસ ચ=એક, બે અને
દશ.

મોહવંધગણ=મોહનીયકર્મનાં

અંધગત સ્થાનો

તિગચૌનવ=ત્રણ, ચાર અને નવ
ઉદયગણ=ઉદયગત સ્થાનો.

તિગતિગપન્નરસ=ત્રણ, ત્રણ અને
પંદર.

સંતંમિ=સત્તાને વિષે સ્થાનો.

અર્થ:—આઠ પાંચ અને એક જીવસ્થાનને વિષે અતુકમે
એક, બે અને દશ મોહનીય કર્મનાં અંધગત સ્થાનો હોય; ત્રણ
ચાર અને નવ ઉદયગતસ્થાનો અને ત્રણ ત્રણ અને પંદર સત્તાને
વિષે સ્થાનો જાણવા. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૩ જીવસ્થાનકને વિષે મોહનીય કર્મનાં
અંધ, ઉદય સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે.—

સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય અપર્યાસ ૧, પર્યાસ ૨, આદર એકેન્દ્રિય
અપર્યાસ ૩, બેન્દ્રિય અપ૦ ૪, તેન્દ્રિય અપ૦ ૫; ચઉરિન્દ્રિય
અપર્યાસ ૬, અસંજ્ઞીપચ્ચેન્દ્રિય અપર્યાસ ૭, સંજ્ઞી પચ્ચેન્દ્રિય
અપર્યાસ ૮, એ આઠને વિષે તથા આદર એકેન્દ્રિય પર્યાસ ૧,
બેન્દ્રિય પર્યાસ ૨, તેન્દ્રિય પર્યાસ ૩, ચઉરિન્દ્રિય પર્યાસ ૪, અસંજ્ઞી
પચ્ચેન્દ્રિય પર્યાસ ૫, એ પાંચને વિષે તથા એક સંજ્ઞી પચ્ચેન્દ્રિય
પર્યાસને વિષે અતુકમે કહે છે—આઠને વિષે એક ૨૨તુ અંધસ્થાન-
ક અને ત્રણ ઉદયસ્થાનક—૮, ૯, ૧૦ હોય. એને અનંતાતુ અંધી-
ના ઉદય અવશ્ય હોય તે માટે ૭ તુ ઉદયસ્થાનક ન હોય તે એકેકે
ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ સત્તાસ્થાનક હોય તથા
પાંચને વિષે ૨૨, ૨૧ એ બે બે અંધસ્થાનક હોય ત્યાં કેટલાએક

जीवस्थानेषु मोहनीयभंगयंत्रम्

क्र. सं.	बंध स्थान	क्र. सं.	उदयस्थानानि	उदय भांगा	उदय पंद	परचुंद	सत्तास्थानानि
१	सूक्ष्मपक्केऽप्य०	२२	८१११०	३२	३६	२८८	२८१२७२६
२	सूक्ष्मपक्केऽपर्या०	२२	८१११०	३२	३६	२८८	२८१२७२६
३	बाह्यपक्केऽप्य०	२२	८१११०	३२	३६	२८८	२८१२७२६
४	बाह्यपक्केऽपर्या०	२२ २१	८१११० ७८१९	३५	६८	५४४	२८१२७२६ २८
५	बेहंद्रिय अपर्याप्ता	२२	८१११०	३२	३६	२८८	२८१२७२६
६	बेहंद्रिय पर्याप्ता	२२ २१	८१११० ७८१९	३५	६८	५४४	२८१२७२६ २८
७	तेहंद्रिय अपर्या०	२२	८१११०	३२	३६	२८८	२८१२७२६

૮	તેહદ્રિયપયાન્તા	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૯	સહસ્રિદ્રિયડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૦	સહસ્રિદ્રિયપયાં	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૧૧	અસંસ્રીપંચેંડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૨	સસંસ્રીપંચેંડપ૦	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૧૩	સંસ્રીપંચેંડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૪	સંસ્રીપંચેંદ્રિયપયાન્તા.	સર્વા ગિ૧૦	૨૧	૧૦૧૧૮ ૭૬૫૫૪૨૧૧	૧૮૩	૨૮૮	૬૧૪૭	સર્વાગિ ૧૫

* આ ચોત્રિશી પદો છે અને બાકીનાં અલ્પક પદો છે.

લઘિધ પર્યાપ્તાને કર્ણ અપર્યાપ્તાવસ્થાએ સાસ્વાદનભાવે મિથ્યાત્વનો અંધ ન હોય ત્યારે ૨૧ નો અંધ પામીએ. ઉદયસ્થાનક ચાર હોય, - ૭, ૮, ૯, ૧૦ સત્તાસ્થાનક ત્રણ-૨૮, ૨૭, ૨૬. ત્યાં ૨૧ ને અંધે ૭, ૮, ૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય અને તે એકેકે ઉદયસ્થાનકે એકેકું ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો અંધ તો સાસ્વાદને જ હોય અને સાસ્વાદને તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તા હોય. તથા એક સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે દશે અંધસ્થાનક હોય, નવે ઉદયસ્થાનક હોય અને પનરે સત્તાસ્થાનક હોય. સ્વરૂપ અને ભાંગા પૂર્વલીપરે જાણવા ॥ ૪૦ ॥

જીવસ્થાને નામકર્મના ભાંગા

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧
પણ દુગ પળગં પળ ચડ, પળગં પળગા હવંતિ તિન્નેવ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
પળ છપ્પળગં છચ્છ, પ્પળગં અટ્ટટ્ઠ દસગં તિ ॥૪૧॥

૧ ૨ ૩
સત્તેવ અપજ્જતા, સામી સુહુમા ય વાયરા ચેવ ।

૪ ૫ ૬
વિગલિંદિઆડતિન્નિડ, તહ ય અસન્નો અસન્નો અ ॥૪૨॥

પણ દુગ પળગં=પાંચ અંધ, બે ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન	છચ્છપ્પળગં=છ, છ, પાંચ.
પળ ચડ પળગં=પાંચ અંધ, ચાર ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન	અટ્ટટ્ઠદસગંતિ=આઠ, આઠ, દશ એમ.
પળગા=પાંચ પાંચ	સત્તેવ=સાતે.
હવંતિ=હોય.	અપજ્જતા=અપર્યાપ્તા.
તિન્નેવ=અંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાન ત્રણે	સામી=સ્વામી
પળ છપ્પળગં=પાંચ, છ, પાંચ.	સુહુમા=સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તા
	વાયરા=આદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તા

વિગલિંદ્રિઆડ=વિકલેંદ્રિય
પર્યાપ્તા

અસન્ની=અસંજિપત્રેંદ્રિય
પર્યાપ્તા.

તિન્નિડ=ત્રણ
તદ્દ=તેમજ

સન્ની=સંજિપત્રેંદ્રિય પર્યાપ્તા.

અર્થ-પાંચ, બે. પાંચ; પાંચ, ચાર, પાંચ; પાંચ, પાંચ, પાંચ; પાંચ; છ, પાંચ; છ, છ, પાંચ; અને આઠ, આઠ, દશ એમ અર્ધ ઉદય અને સત્તા સ્થાનો હોય. તેના સ્વામી અનુક્રમે સાતે અપર્યાપ્તા, સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, ત્રણ વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તા, અસંજી પત્રેંદ્રિય પર્યાપ્તા તેમજ સંજી પત્રેંદ્રિય પર્યાપ્તા જાણવા. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે નામકર્મનાં ત્રય, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક કહે છે-સાતે અપર્યાપ્તાને પાંચ પાંચ અર્ધસ્થાનક હોય, -૨૩ ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; એ તિર્થંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધે. એકેકા અપર્યાપ્તાને વિષે ૧૩૯૧૭ અર્ધ ભાંગા ઉપજે. ઉદયસ્થાનક બે હોય, તેમાં અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મ અને બાદર એકેંદ્રિયને ૨૧ અને ૨૪ ના એક અને બે મળી ભાંગા ૩ અને શેષ ૫ * અપર્યાપ્તાને ૨૧ અને ૨૬ ના એક અને એક મળી ભાંગા ૨ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે હોય તથા સાતે અપર્યાપ્તાને સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય તે નીપજવવાનું પૂર્વાલીપરે જાણવું. તથા સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને પાંચ અર્ધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, એ પાંચે તિર્થંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેંદ્રિય ત્યાંજ ઉપજે તે માટે ભાંગા ૧૩૯૧૭ હોય અને ઉદયસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, તેનો ૧, ૨, ૨, ૨, એમ ભાંગા ૭ હોય. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ત્યાં પચીશ અને છવીશને ઉદયે સાધારણ પદ સહિત જે ભાંગા છે ત્યાં ૭ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક કહેવાં, જે માટે તેજે વાયુ વર્ણને શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સર્વ જીવ મનુષ્યદિક નિશ્ચયે બાંધે અને ૨૫, ૨૬ નો

* અહીં અસંજી અને સંજીપત્રેંદ્રિય અપર્યાપ્તાને વિષે મનુષ્ય અને તિર્થંચ એ બંને હોવાથી તેના પ્રત્યેકે ચાર ચાર હોય.

ઉદય તો શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તિનેજ હોય, તે માટે સાધારણ સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તિને ૨૫, ૨૬ ને ઉદયે ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ અને પ્રત્યેક પદમાંહિ તેજે વાયુ ભેગા આવ્યા તે માટે તે અપેક્ષાએ પ્રત્યેક માંહિ ૭૮ ની સત્તા પામીએ તેથી એ ભાંગે ૪ સત્તાસ્થાનક અને પાંચ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા આદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને પાંચ અંધસ્થાનક, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮ ૩૦, તિર્યગ્મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. ભાંગા ૧૩૮૧૭ હોય. ઉદયસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ ના ૨, ૫, ૫, ૧૧, ૬, એમ ભાંગા ૨૮ હોય, સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે ૮૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ધહાં ૨૫ અને ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક અને અચશ સાથે જે એકેકો ભાંગા એટલે એ ભાંગા અને જે ૨૨ ને ઉદયે ૨ ભાંગા અને ૨૪ ને ઉદયે ૪ ભાંગા વૈક્રિય આદર વાયુકાય વર્ણને એમ આઠ ભાંગાને વિષે પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય અને શેષ ૨૧ ભાંગાને વિષે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. તદભાવના યથા-પર્યાપ્તિ આદરને ૨૧ ને ઉદયે યશ અચશ સાથે એ ભાંગા. ૨૪ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અચશ સાથે ચઉભાંગી અને વૈક્રિય આદર વાયુનો ભાંગા ૧ એવં ૫ ભાંગા. એમ ૨૫ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. ઉચ્છવાસ અચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. આતપચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેકને યશ અચશ સાથે એ ભાંગા, ઉદ્યોતચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અચશ સાથે ૪ ભાંગા. એવં ૧૧ ભાંગા, આતપ સહિત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલી પેરે એ ભાંગા, ઉદ્યોતચુક્ત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલીપેરે ૪ ભાંગા, એવં ૬ ભાંગા, એમ સર્વ મળીને આદર પર્યાપ્તિના ૨૮ ભાંગા હોય. ત્યાં પૂર્વાક્ત ૮ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૧ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

તથા ત્રણ વિકલેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને પાંચ અંધસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૩૦, તિર્યગ્મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય હોય, ભાંગા ૧૩૮૧૭. છ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ૨, ૨, ૨, ૪, ૬, ૪ એમ ભાંગા ૨૦. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૮૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ધહાં ૨૧ ને ઉદયે એ ભાંગા અને ૨૬ ને ઉદયે એ

ભાંગા એ ચાર ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે તેઉં વાયુમાહિથી આઠ્ઠા વિકલોદ્રિય પર્યાપ્તાને પણ કરણ અપર્યાપ્તપણે કિયતકાલ લગે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને શેષ ૧૬ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, એકેદ્રિય, તેકેદ્રિય અને ચક્રિદ્રિય એકેકા પર્યાપ્તાને આ પ્રમાણે હોય. તથા અસંજી પચેદ્રિય પર્યાપ્તાને છ અંધસ્થાનક ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. અસંજી પચેદ્રિય પર્યાપ્તા નરક દેવ પ્રાયોગ્ય પણ માંધે તે માટે તેને ૨૮ તુ' અંધસ્થાનક પણ હોય; ભાંગા ૧૩૨૨૬. છ ઉદ્ય' સ્થાનક-૨૧, ૨૩, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ભાંગા ૪૯૦૪. પાંચ સત્તાસ્થાનક-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇલાં ૨૧ ના ઉદ્યના આઠ ભાંગા અને ૨૬ ના ઉદ્યના ૨૮ ભાંગા એમ ૨૯૬ ને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, શેષ ૪૬૦૮ ભાંગે ૭૮ તુ' વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઇલાં પૂર્વલી પેરે શુકિત જાણવી.

તથા સંજી પચેદ્રિય પર્યાપ્તાને આઠે અંધસ્થાનક હોય- ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧, ભાંગા ૧૩૯૪૫. ઉદ્ય-સ્થાનક આઠ હોય, -૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ભાંગા ૭૬૭૬ હોય. ઓચીશતુ તે એકેદ્રિયને જ હોય અને ૨૦, ૯, ૮ એ ત્રણ તે કેવળીને હોય તે માટે એ ચાર ઇલાં ન કલાં, ઇલાં કેવળી સંજી માંહે વિવક્ષ્યા નથી માટે. અને ૯, ૮ એ ટાળીને શેષ ૧૦ સત્તાસ્થાનક હોય. ઇલાં પણ ૮, ૯ તુ' સત્તાસ્થાનક કેવળીને જ હોય, તેથી તે ન ગણ્યા, ઇલાં ૨૧ ના ઉદ્યના ભાંગા ૮ અને ૨૬ ના ઉદ્યના ભાંગા ૨૮ પર્યાપ્ત પચેદ્રિય તિર્થ'ચના, એકલાને વિષે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અન્યત્ર ન પામીએ. x

૧ વૈક્રિય લખિનના અભાવે વૈક્રિયનો આરંભ ન કરે માટે તે સંખંધ ઉદ્યભાંગા ન હોય.

૨ એકેદ્રિયના ૪૨, વિકલોદ્રિયના ૬૬ અને સંજી અપર્યાપ્તાના ૨૧ અને ૨૬ના ઉદ્યના જે મનુષ્યના અને એ તિર્થ'ચના, તથા કેવળીના ૮, એમ ૧૨૦ ભાંગા ન હોય.

* સંજેઠ આ પ્રમાણે જાણવો-સુદમ એકેદ્રિય અપર્યાપ્તને ત્રેવીજને માંધે એકીસરે ઉભે પાંચ (૯૨-૮૮-૮૬-૮૦-૭૮) સત્તાસ્થાન હોય.

પૂર્વલી ગાથાએ અધોદયસ્થાનો સ્થાન કહ્યાં. હવે તેના સ્થાનો કહે છે.

અને યોનીશને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ એ ઉદયના મળી દશ સત્તાસ્થાન થયાં. ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અર્થે પણ અમે ઉદયસ્થાન આશ્રયી દશ દશ જાંગા પૂર્વોક્ત હોય. એમ પાંચ અંધસ્થાનકે સર્વ મળી સત્તાસ્થાન પચાસ થયાં, આક્રીના છ અપર્યાપ્તાને એજ રીતે પચાસ પચાસ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ કે એકદ્રિયાદિ પાંચ અપર્યાપ્તાને ચોવીશના ઉચ્ચને બદલે છવીશનો ઉદય કહેવો.

મુદ્ધમ એકેદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અર્થે ચારે (૨૧-૨૪-૨૫-૨૬) ઉદયસ્થાનકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોવાથી વીશ થયાં, ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પણ એજ વીશ વીશ સત્તાસ્થાન હોય તેથી પાંચ અંધસ્થાને સર્વ મળી સો સત્તાસ્થાન થાય.

બાદર એકેદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અર્થે ૨૧-૨૪-૨૫-૨૬ ના ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન. અને સત્તાવીશના ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાન મળી ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯-૩૦ના અંધસ્થાનકે પણ એજ ચોવીશ ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય, તેથી પાંચ અંધસ્થાને સર્વ મળી એકસો વીશ સત્તાસ્થાન થાય.

એકદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અર્થે એકવીશ અને છવીશના ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને ૨૮-૨૯-૩૦-૩૧ ના ઉદયે ચાર ચાર સત્તાસ્થાન મળી ૨૬ સત્તાસ્થાન હોય. એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પણ છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. તેથી પાંચ અંધસ્થાનકે સર્વ મળી એકસો ત્રીસ સત્તાસ્થાન હોય.

અસંજિવ્યેદ્રિય પર્યાપ્તાને પણ ૨૩-૨૪-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પૂર્વોક્ત રીતે છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. અક્રીનાના અર્થે તે ત્રીશ અને એકત્રીશ એ બે ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ (૯૨-૮૮-૮૬) સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી છ અંધસ્થાનકે ૧૩૬ સત્તાસ્થાન હોય અક્રીનાના અર્થે દેવમનિ વ્યથતા નરકગતિ પ્રાયોગ્ય હોય તેથી તે અંધાયે છતે વૈક્રિયચતુઃકાદિ અવયવ અંધાય એટલે ૮૦ અને ૭૮ ની સત્તા ન હોય

સાતે અપર્યાપ્તા છવસ્થાનક ૧, સૂક્ષ્મ એકે દ્વિય પર્યાપ્તા ૨, બાહર એકે દ્વિય પર્યાપ્તા ૩, ત્રણ ચિકલે દ્વિય પર્યાપ્તા ૪, તેમ અસંગી પચે દ્વિય પર્યાપ્તા ૫, અને સાંગી પચે દ્વિય પર્યાપ્તા ૬,

પર્યાપ્તા સંત્રિપચે દ્વિયને ત્રેવીશના અર્થે પૂર્વોક્ત છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. પચ્વીશના અર્થે પૂર્વોક્ત છવીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદ્યે (૯૨-૮૮) એ સત્તાસ્થાન અધિક હોવાથી ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય, એ પ્રકારે છવીશના અર્થે પણ ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ના અર્થે આઠ ઉદ્યસ્થાન હોય તે પ્રમાણે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧. તે મધ્યે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૨૯ એ છ ઉદ્યસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન દરકને હોય; ત્રીશને ઉદ્યે ૯૨-૮૯-૮૮-૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય એકત્રીશને ઉદ્યે ૯૨-૮૮-૮૬ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે સર્વ મળી ૧૯ સત્તાસ્થાન થયાં, ૨૬ના અર્થે ૨૫ ના અર્થની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત અધિક છે તે કહે છે-અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૬ પ્રકૃતિ અર્થિતાં ૨૧-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૩૦ ના ઉદ્યે દરકને ૯૩-૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ના ઉદ્યે વૈકિય દેશવિરત અને સંયતને આશ્રયીને પણ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય. અથવા આહારકસંયતને આશ્રયીને ૨૫ અને ૨૭ના ઉદ્યે ૯૩ ની સત્તા હોય. તીર્થકર નામકર્મની સત્તાવાળા નારક મિત્યાદષ્ટિને ૮૯ ની સત્તા હોય એમ સર્વ મળી ૪૪ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રીશના અર્થે પણ ૨૫ ના અર્થની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થકર નામકર્મ સહિત ત્રીશ પ્રકૃતિ અર્થિતાં ૨૧-૨૫-૨૭-૨૮-૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદ્યે ૯૩-૮૯ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોવાથી ૪૨ સત્તાસ્થાન હોય, એકત્રીશના અર્થે જિનનામ આહારકદ્રિકને અર્થિતાં ૯૩ નું સત્તાસ્થાન હોય. એકને અર્થે ૯૩-૯૨-૮૯-૮૮-૮૭-૭૯-૭૬ એ આઠ સત્તાસ્થાનો હોય. તેમાંના પ્રથમના ચાર ઉપશમશ્રેણિએ અથવા જ્યાં સુધી નામકર્મની તેર પ્રકૃતિ ક્ષય થઈ ન હોય ત્યાં સુધી ક્ષપકશ્રેણિએ પણ હોય અને તેર પ્રકૃતિને ક્ષય પાછળના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. અર્થના અભાવે પણ એજ આઠ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ છે કે પ્રથમના ચાર ઉપશાંતમોહે અને પછીના ચાર ક્ષીણમોહ ગુણુસ્થાને હોય. એમ સર્વ મળી ૨૦૮ સત્તાસ્થાન હોય અને જો દ્રવ્યગન સંબંધ કેવળીને સંજિ ગણીયે તો તેના

એ છતાં અતુકમે પૂર્વ ગાથાએ ઉક્ત અધોદય સત્તાસ્થાનક કહેવાં. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

૨૬ સત્તાસ્થાન વધારે ગણતાં સર્વ મળી ૨૩૪ સત્તાસ્થાન સંશિ પચ્ચે પ્રિયનં
આય. આ ૨૬ સત્તાસ્થાનની લાવના સામાન્ય સંવેધમાં પૂર્વે કહી છે તે
પ્રમાણે જ્ઞાણી, ત્યાં ૩૦ ગણેલ છે પણ તેમાં ૪ અગ્યારમા ગુણહાણાનાં
ગણેલ છે તે અહીં ન ગણવાં.

૧૪ જીવસ્થાનાનાં બંધસ્થાનેષુ ભાગસંખ્યાચત્રકેમ્ ॥

સૂક્ષ્મગોષ્ઠેન્ડપ		સૂ. ગોષ્ઠે. પ.		આ. ગો. ૫૦		આ. ગો. ૫૦.		ભેદક્રિન્ડપ૦		ભેદક્રિયપયાં		તેર્થક્રિન્ડપયાં	
૨૩	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૨૩	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૩૦
૪	૨૫	૪	૨૫	૪	૨૫	૪	૨૫	૪	૨૫	૪	૨૫	૪	૨૫
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬
૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭
૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭
તેર્થક્રિય પયાં		ચઠક્રિન્ડિયડપ૦		ચઠક્રિન્ડિયપયાં		અસં. પં. અપ૦.		અસં. પં. ૫૦		સંગી. પં. ૫૦		સંગી. પં. ૫૦	
૨૩	૨૫	૨૩	૨૫	૨૩	૨૫	૨૩	૨૫	૨૩	૨૫	૨૩	૨૫	૨૩	૨૫
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬
૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭
૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭

૧૪ જીવસ્થાનેષુ નામકર્મણુઃ પ્રકૃતીનાં અધોદયસતા-
સ્થાનાનિ ભંગસંખ્યા ચ તદ્વ્યંત્રક્રમ્ ।

૧૪ જીવસ્થાનેષુ	નામકર્મના અધસ્થાન. ૮	અંધભંગાઃ ૧૩૬૪૫
૧ એકદ્રિય સૂંડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૨ એકદ્રિય સૂંપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૩ એકદ્રિય બાંડપ	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૪ એકદ્રિય બાંપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૫ એકદ્રિયડપયાં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૬ એકદ્રિય પયાંપતા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૭ તેકદ્રિયડપયાંપતા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૮ તેકદ્રિયપયાંપતા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૯ ચહરિંદ્રિયડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૧૦ ચહરિંદ્રિયપયાં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૧૧ અસંજી પંચેંડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૧૨ ડસંજીપંપયાં	૬	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૧૩ સંજીપચેંદ્રિયડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦
૧૪ સંજીપચેંદ્રિયપં	૮	૨૩૨૫૨૬૨૬૩૦૩૧૧
	૭૪	૧૬૪૮૭૫

ગુણસ્થાને જ્ઞાનાવરણ, અંતરાય અને દર્શનાવરણના ભાંગા
નાળંતરાય તિવિહમવિ, દસસુ દો હુંતિ દોસુ ઠાણેસુ ।
મિચ્છાસાળે વીણ, નવ ચ્ચ ણ નવ ય સંતંસા ॥૪૩॥

નાળંતરાય=જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાય કર્મ,
તિવિહમવિ=ત્રણ પ્રકારે (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ)
દસસુ=દશ (ગુણસ્થાનક)
ને વિષે.
દો=એ (ઉદય અને સત્તા)
હુંતિ=હોય છે
દોસુ=એ (ઉપશાંતભોલ,

ક્ષીણભોલ)
ઠાણેસુ=ગુણસ્થાનકને વિષે
મિચ્છાસાળે=મિથ્યાત્વ અને
સાસ્વાદને
વીણ=ખીળ (દર્શનાવરણ) ના
નવ=નવનો ખંધ
ચ્ચ ણ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય
નવ સંતંસા=નવ સત્તાપ્રકૃતિ

અર્થ:-જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મ ત્રણ પ્રકારનું (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ) દશ ગુણસ્થાનકને વિષે હોય
એ (૧૧-૧૨) ગુણસ્થાનને વિષે ઉદય અને સત્તા એ હોય. મિથ્યા-
ત્વ અને સાસ્વાદન ગુણસ્થાને દર્શનાવરણને નવનો ખંધ, પાંચ
અથવા ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ॥ ૪૩ ॥

વિવેચન:-હવે આઠ કર્મના ખંધોદય સત્તાસ્થાનક અને
તેના ભાંગા તે ૧૪ ગુણકાણા આશ્રયીને કહે છે. જ્ઞાનાવરણીય
અને અંતરાય કર્મની પાંચ પ્રકૃતિ ખંધ, ઉદય અને સત્તાએ
મિથ્યાત્વથી માંડીને દશમા સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણકાણા લગે હોય.
એટલે પાંચનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય. અને
ત્યારપછી ઉપશાંતભોલ અને ક્ષીણભોલ એ એ ગુણકાણે
ખંધને અભાવે પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય, ત્યારપછી
તો ઉદય સત્તા પણ ન હોય. તથા ખીળું દર્શનાવરણીય કર્મ
તેનો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદન ગુણકાણે નવનો ખંધ, ચારનો
ઉદય, નવની સત્તા ૧; નવનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, નવની
સત્તા ૨; એ એ ભાંગા હોય.

મિસ્લાઈ નિયટ્ટીઓ, છ ચ્વડ પગ નવ ચ સંતકમ્મંસા।

ચડવંધ તિગે ચડપગ, નવંસ દુસુ જુઅલ છસ્સંતા ॥૪૪॥

મિસ્લાઈ=મિશ્ર ગુણસ્થાનથી
માંડીને

નિયટ્ટીઓ=અપૂર્વકરણના પ-
હેલા સંખ્યાતમા ભાગ પર્યંત
છ=છનો અંધ.

ચ્વડવળ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવ સંતકમ્મંસા=નવ સત્તાપ્રકૃતિ
ચડવંધ=ચાર પ્રકૃતિનો અંધ.

તિગે=અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણ-
સ્થાને.

ચડવળ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવંસ=નવની સત્તા.

દુસુ=અનિવૃત્તિ બાદર અને
સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે.

જુઅલ=અંધ અને ઉદય ચારનો.

છસ્સંતા=છની સત્તા

અર્થ—મિશ્ર ગુણસ્થાનથી માંડીને અપૂર્વકરણ (ના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ) પર્યંત છનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ સત્તાપ્રકૃતિ હોય. અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણસ્થાનને વિષે ચારનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. એ (ક્ષપક આશ્રયી ૯-૧૦) ગુણસ્થાને ચારનો અંધ તથા ઉદય અને છની સત્તા હોય. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચન:-તે પછી મિશ્ર ગુણઠાણથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણઠાણ લગે અને નિવૃત્તિ તે અપૂર્વકરણ તેના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ લગે થીજુદ્ધિવિકનો અંધ ટળ્યો તે માટે છનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા, અને છનો અંધ, પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા, એ એ ભાંગા હોય. તે પછી અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિ અને સૂક્ષ્મસંપરાય એ ત્રણ ગુણઠાણે એ નિદ્રા પણ અંધ થકી ટળી તે માટે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧; ચારનો અંધ પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ ભાંગા હોય. 'અંસ' શબ્દે સત્તા જાણવી. એ એ ભાંગા ઉપશમત્રેણિ આશ્રયી જાણવા. તથા ક્ષપકત્રેણિ આશ્રયીને અનિવૃત્તિ બાદરનો સંખ્યાતમા ભાગ થાકતે અને સૂક્ષ્મસંપરાયે એમ એ ગુણઠાણે

શીલુદ્ધિક્રિકની સત્તા ટળે અને ક્ષપકને અતિ વિશુદ્ધ માટે નિદ્રા એકેનો ઉદય ન હોય, ત્યારે ચારનો અ'થ, ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧; એ એકજ ભાંગા હોય. યુગલ તે અ'ધોદયે ચઉ શબ્દની અનુવૃત્તિ બાણવી. ॥ ૪૪ ॥

૨ ૩

૨

ઉવસંતે ચડ પળ નવ, સ્ત્રીણે ચડરુદય છચ્ચ ચડ સંતા ।
વેઅણિઆડ અ ગોણ, વિમજ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૪૫॥

ઉવસંતે=ઉપશાંતમોહે

ચડપળ=ચાર અથવા પાંચનો

ઉદય

નવ=નવની સત્તા

સ્ત્રીણે=ક્ષીણમોહે

ચડરુદય=ચારનો ઉદય

છચ્ચ ચડ=છ અને ચારની

સંતા=સત્તા

અર્થ:-ઉપશાંતમોહે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ક્ષીણમોહે ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે ભાંગા વહેંચીને પછી મોહનીય કર્મને કહીશું ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન:-ઉપશાંતમોહે ૧૧ મેં ગુણઠાણે અ'થનો અભાવ હોય, ત્યાં ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧, અને પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ એ ભાંગા હોય. ઉપશમને અતિવિશુદ્ધ-પણુ'નથી તે માટે નિદ્રાદિકનો ઉદય હોય તેથી એ ભાંગા ઉપજે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧. એ ભાંગા દ્વિચરમ સમય લાગે હોય. ચરમ સમયે તો એ નિદ્રાની સત્તા પણ ટળે ત્યારે ચારનો ઉદય, ચારની સત્તા ૨, એ ભાંગા હોય. તે પછી તો સર્વ ટળે.

હવે વેદનીય, આયુઃકર્મ અને ગાત્રકર્મના ભાંગા ગુણઠાણે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ગુણઠાણે કહીશું. ॥ ૪૫ ॥

ગુણસ્થાને વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

ચડ છસ્સુ દુન્નિ સત્તસુ, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंग।

ગો^૧ણ^૨ પ^૫ણ^{૧૩} ચડ^{૧૪} દો^{૧૩} તિસુ, एगट्टसु दुन्नि इक्कंमि ॥૪૬॥

ચડ=ચાર ભાંગા.

છસ્સુ=છ ગુણઠાણે.

દુન્નિ=બે ભાંગા(ત્રીજે ચોથા)

સત્તસુ=અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણઠાણે.

એગે=એક(અયોગી કેવળી) ગુણઠાણે.

ચડ=ચાર ભાંગા.

ગુણિસુ=ગુણઠાણે,

વેઅણિઅભંગ=વેદનીય કર્મના ભાંગા.

ગોણ=ગોત્રકર્મને વિષે.

પણ=પાંચ ભાંગા

ચડ=ચાર ભાંગા.

દો=બે ભાંગા.

તિસુ=મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણઠાણે.

એગ=એક ભાંગો.

એગટ્ટસુ=પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે.

દુન્નિ=બે ભાંગા.

ઇક્કંમિ=એક (અયોગી) ગુણઠાણે

અર્થ:-વેદનીય કર્મના છ ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા, અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણસ્થાને બે ભાંગા, અને એક ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના મિથ્યાત્વે પાંચ, સાસ્વાદને ચાર, મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણસ્થાને બે, પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે એક અને એક (અયોગી) ગુણસ્થાને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:-વેદનીય કર્મ અને ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને અહીં ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.-મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત લગે એટલે છ ગુણઠાણે વેદનીયના આઠ ભાંગા છે, તે માહેલા ધુરિલા ચાર ભાંગા હોય, અપ્રમત્તથી સયોગી લગે સાત ગુણઠાણાને વિષે ત્રીજે, ચોથા એ બે ભાંગા હોય; એ સાતાજ બાંધે. એક અયોગી કેવળીને વિષે ચાર ભાંગા હોય, ત્યાં પાંચમે છટ્ટો દ્વિચરમ સમય લગે અને ૭-૮ ચરમ સમયે હોય. એ પ્રમાણે વેદનીયના ભાંગા ૧૪ ગુણઠાણે જાણવા, તથા

ગાત્રકર્મના ૭ ભાંગા છે, તે માંહે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ધુરિલા પાંચ ભાંગા હોય. સાસ્વાદને પહેલો વર્ણને શેષ ૪ ભાંગા હોય. પહેલો ભાંગા તે તેઉ વાયુ માંહે હોય, તથા તેઉ વાયુ માંહેથી નીકળ્યાને કિયટાળ લગેજ હોય; ત્યાં સાસ્વાદન ગુણઠાણે ન હોય. તથા મિશ્ર અવિરત, દેશવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે ચાથો પાંચમો એ એ ભાંગા હોય. મિશ્રાદિક નીચૈર્ગાત્ર ન બાંધે, કેટલાએક આચાર્ય કહે છે-દેશવિરતને પાંચમો ભાંગો એકજ હોય, નીચ ઉદયે પણ ન હોય.

પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પ્રથેકે એકેકો ભાંગો હોય, ત્યાં પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પાંચમો ભાંગો હોય, તેને ઉચ્ચૈર્ગાત્રનોજ અંધ ઉદય હોય તે માટે, અને ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણે છઠ્ઠો ભાંગા હોય. અંધના અભાવથી એક અધોગી દેવળીને વિષે એ ભાંગા હોય. ઉચ્ચનો ઉદય, ખેની સત્તા એ દ્વિચરમ સમય લગે અને ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા એ ભાંગો ચરમ સમયે હોય. ॥ ૪૬ ॥

ગુણુસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
અટુચ્છાહિગવીસા, સોલસ વીસં ચ બારસ છ દોસુ।

૧૧ ૧૪
દો ચડસુ તીસુ ઇક્કં, મિચ્છાહસુ આડપ મંગા ॥૪૭॥

અટુચ્છાહિગવીસા=અઠાવીસ,
છવીસ.

સોલસ વીસં=સોળ, વીસ.

બારસ=બાર.

છ=૬.

દોસુ=પ્રમત્ત અપ્રમત્ત

એ ગુણઠાણે

દો=૬.

ચડસુ=(અપૂર્વકરણાદિ) ચાર
ગુણઠાણે.

તીસુ=ત્રણ (૧૨-૧૩-૧૪) ગુણ-
ઠાણે.

ઇક્કં=એક

મિચ્છાહસુ=મિથ્યાત્વાદિગુણઠાણે.

આડપ=આયુષ્ય કર્મને વિષે,

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:—મિથ્યાત્વાદિ ગુણસ્થાનોને વિષે આયુષ્ય કર્મના અઠ્ઠાવીશ, ઇન્વીશ, સોળ, વીશ, બાર, એ [પ્રમત્ત અપ્રમત્ત] ને વિષે છ, બાર ગુણસ્થાને જે અને ત્રણ ગુણસ્થાને એક ભાંગા હોય. ॥ ૪૭ ॥

॥ ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ પટ્કર્મણાં ભંગાઃ ॥

૧૪	ગુણસ્થાનેષુ	જાલા ૨	વર્ષા ૧૧	વેદ ૮	આયુ ૨૮	મોત્ર ૭	અંત ૨
૧	મિથ્યાત્વે	૧	૬૨	૬૪	૨૮	૬૧	૧
૨	સાસ્ત્રાદને	૧	૬૨	૬૪	૨૬	૪	૧
૩	મિથ્યે	૧	૩૪૨	૬૪	૨૬	૫૧	૧
૪	અચિરતે	૧	૨	૬૪	૨૦	૨	૧
૫	દેશચિરતે	૧	૨	૬૪	૧૨	૨	૧
૬	પ્રમત્ત સં૦	૧	૨	૬૪	૬	૧	૧
૭	અપ્રમત્ત૦	૧	૨	૩૪૨	૬	૧	૧
૮	અપૂર્વકર૦	૧	૪	૨	૨	૧	૧
૯	અનિવૃત્તિ૦	૧	૩	૨	૨	૨	૧
૧૦	સૂક્ષ્મસંપરાયે	૧	૩	૨	૨	૮	૧
૧૧	ડવશાન્ત૦	૬૧	૮૧૨	૨	૨	૬૧	૧
૧૨	ક્ષીણમોહે	૬૧	૧૦૧૬ ૨	૨	૧	૬૧	૧
૧૩	સયોગીકેવલી	૦	૦	૨	૧	૬૧	૦
૧૪	અયોગીકેવલી	૦	૦	૬૪	૧	૬૧	૦

વિવેચન—હવે આયુઃકર્મના ભાંગા જાણવાને અર્થે આ અંતભાગ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે આયુઃકર્મના અઠ્ઠાવીશ ભાંગા હોય, સાસ્ત્રાદને ગુણઠાણે ૨૬ ભાંગા હોય; જે માટે મનુષ્ય તિર્થે ચ સાસ્ત્રાદને વર્તતા નરકાસુ ન બાધે તે જે જોછા હોય મિશ્રગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય, મિશ્રદષ્ટિ આઉપુ ન બાધે તે માટે આયુષ્ય કાળના નારકીના જે ભાંગા,

તિર્યચના ૪ ભાંગા, મનુષ્યના ૪ ભાંગા અને દેવતાના ૨ ભાંગા એવં ૧૨ ભાંગા ન હોય, શેષ ૧૬ ભાંગા હોય. તથા અવિરત સમ્યદ્દષ્ટિ ગુણુઠાણે ૨૦ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે=તિર્યચના આયુર્ધાંધ કાળે નરક તિર્યચ મનુષ્યાયુ ધાંધના ભાંગા ૩, એમ ૩ મનુષ્યના, દેવતાને આયુર્ધાંધ કાળે તિર્યચાયુ ધાંધનો ભાંગા ૧, એમ નારકીને ભાંગા ૧, એવં ભાંગા ૮ અવિરતસમ્યદ્દષ્ટિને ન સંભવે, શેષ ૨૦ ભાંગા હોય. દેશવિરત ગુણુઠાણે ૧૨ ભાંગા હોય તે આ પ્રમાણે=દેશવિરતિ મનુષ્ય તિર્યચ એક દેવતાનુંજ આયુ ધાંધે તે માટે તિર્યચ અને મનુષ્યને પ્રત્યેકે પરભવાયુ-ર્ધાંધકાળ થકી પૂર્વે એકેકો ભાંગા ૧, પરભવાયુર્ધાંધકાળે એકેક ભાંગા ૧ અને આયુર્ધાંધકાળ પછી ચારે ભાંગા હોય. જે ભણી કોષ્ઠક તિર્યચ મનુષ્ય ચારે માંહેલું એક આયુ ધાંધીને પછી દેશવિરતિપણું પામે તે માટે એ ૭ મનુષ્યના અને ૭ તિર્યચના એવં ૧૨ ભાંગા હોય. તથા પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ બે ગુણુ-ઠાણે ૭ ૭ ભાંગા હોય. એ ગુણુઠાણે મનુષ્યના ૬ ભાંગા દેશ-વિરતિની પરે જાણવા. આયુર્ધાંધકાળથી પૂર્વે ૧, ધાંધકાળે ૧, ધાંધકાળ પછી ૪, એવં ૬, તથા અપૂર્વકરણ ૧, અનિવૃત્તિ ધાંધર ૨, સૂક્ષ્મસંપરાય ૩, અને ઉપશાન્તમોહ ૪, એ ચાર ગુણુઠાણે બે બે ભાંગા ઉપશમશ્રેણિ આશ્રયીને હોય. તે કેમ? મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યઆયુની સત્તા એ ભાંગા આયુ-ર્ધાંધ કાળ થકી પૂર્વે હોય અને મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય દેવાયુની સત્તા એ ભાંગા આયુર્ધાંધ પછી હોય. એ ૪ ગુણુઠા-ણાવાળા આયુ તે ધાંધે નહીં અને પૂર્વે પણ દેવતાનું આયુ ધાંધ્યું હોય તે જ ઉપશમશ્રેણિ કરે પણ શેષ ૩ આયુ ધાંધ્યા હોય તે ઉપશમશ્રેણિ ન કરે. અને પૂર્વઅદ્વાયુ હોય તે ક્ષપકશ્રેણિ તે પડિવજે જ નહીં તે માટે ક્ષપકશ્રેણિવાળાને તે મનુષ્યાયુ-નો ઉદય. મનુષ્યાયુની સત્તા ૧, એ એકજ ભાંગા આયુઃકર્મનો હોય. તથા ક્ષીણમોહ ૧, સયોગી ૨, અયોગી ૩, એ ૩ ગુણુ-ઠાણે એકેકો ભાંગો હોય, -મનુષ્યાયુનો ઉદય, મનુષ્યાયુની સત્તા સત્તા ૧, એ મિશ્યાત્વાદિક ૧૪ ગુણુઠાણે આયુઃકર્મના ધાંધોદય સત્તા સવેધે ભાંગા જાણવા તે સર્વ મળી [૧૨૫] એકસો પચ્ચીસ થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં બંધસ્થાન.

ગુણઠાણસુ અટ્ટસુ, ઇક્કિક્કં મોહબંધઠાણં તુ ।

પંચ અનિઅટ્ટિઠાણે, બંધોવરમો પરં તત્તો ॥૪૮॥

ગુણઠાણસુ=ગુણસ્થાનને વિષે
અટ્ટસુ=આઠ.
ઇક્કિક્કં=એક એક,
મોહબંધઠાણં=મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન.

પંચ=પાંચ બંધસ્થાન
અનિઅટ્ટિઠાણે=અનિવૃત્તિગુણઠાણે
બંધોવરમો=બંધનો અભાવ
પરં=આગળ
તત્તો=તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી

અર્થ-મિથ્યાત્વાદિ આઠ ગુણસ્થાનને વિષે મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન એક એક હોય. અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાને પાંચ
બંધસ્થાન હોય, તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી આગળ બંધનો
અભાવ હોય. ॥૪૮॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

વિવેચન:-૯૫ ૧૪ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય કર્મનાં બંધ-
સ્થાનક કહે છે;-મિથ્યાત્વાદિક ૮ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય
કર્મનું એકેકું બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-મિથ્યાદષ્ટિને
૨૨ નું બંધસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ૨૧ નું, મિત્રગુણઠાણે ૧૭ નું,
અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણઠાણે ૧૭ નું, દેશવિરત ગુણ ૧૩ નું,
પ્રમત્તે ૯ નું અપ્રમત્તે ૯ નું અને અપૂર્વકરણે ૯નું બંધસ્થાનક
હોય ભાંગા મિથ્યાત્વે ૬, સાસ્વાદ ૪, મિત્રે ૨, અવિ ૨
દેશ ૨, પ્રમત્તે ૨, અપ્રમત્તે ૧, અપૂર્વક ૧, તથા અનિવૃત્તિઆદરે
પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૫, ૪, ૩, ૨, ૧. ૬હાં
ભાંગો એકેકો હોય. તે પછી સૂક્ષ્મસંપરાયાદિ ગુણઠાણે બંધનો
કિપરમ હોય એટલે મોહનીય કર્મનો બંધ નથી. ॥૪૮॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં ઉદયસ્થાન.

સત્તાઈ દસ ડ મિચ્છે, સાસાયળમીસણ નવુક્રોસા ।

છાઈ નવ ડ અવિરણ, દેસે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૪૯॥

વિરણ છબ્રોક્સમિણ, ચડરાઈ સત્ત છઞ્ઞ પુઠ્ઠમિ ।

અનિઅટ્ટિવાયરે પુળ, ઇક્રો વ દુવે વ ડદયંસા ॥૫૦॥

સત્તાઈદસડ=સાતપ્રકૃતિથી
માંડીને દશ પર્યાંતનાં.

મિચ્છે=મિથ્યાત્વે.

સાસાયળમીસણ=સાસ્ત્રાદન
અને મિશ્રે.

નવુક્રોસા=સાતથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

છાઈનવ ડ=છથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

અવિરણ=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિએ.

દેસે=દેશવિરતે.

પંચાઈઅટ્ટેવ=પાંચથી આઠનાં

વિરણછબ્રોક્સમિણ=પ્રમત્ત, અ-
પ્રમત્તે.

ચડરાઈસત્ત=ચારથી સાતપર્યાંતનાં

છ=ચારથી છ પર્યાંતનાં.

પુઠ્ઠમિ=અપૂર્વકરણે.

અનિઅટ્ટિવાયરે=અનિવૃત્તિ આદર

વેનમ્ ગુણઠાણે સનમ્

પુળ=વળી.

ઇક્રો=એક.

વ=અથવા.

દુવે=બે.

ડદયંસા=ઉદયસ્થાનો.

અર્થ—મિથ્યાત્વે સાત પ્રકૃતિથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ દશ પર્યાંત, સાસ્ત્રાદન અને મિશ્રે સાતથી નવ પર્યાંતના, અવિરત સમ્ય-
ગ્દૃષ્ટિએ છથી નવ પર્યાંતના, દેશવિરતે પાંચથી આઠ પર્યાંતના
પ્રમત્તે તથા અપ્રમત્તે ચારથી ૭ પર્યાંતના, અપૂર્વકરણે ચારથી
છ પર્યાંતના અને અનિવૃત્તિ આદર ગુણઠાણે વળી એક અથવા
બે ઉદયસ્થાનો મોહનીયનાં હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૪ ગુણઠાણે મોહનીય કર્મનાં ઉદયસ્થાનક
કહે છે.—

મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે સાતથી માંડીને દશ લગે ૭, ૮, ૯, ૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ભાંગા પૂર્વ કહ્યા તેમ જાણવા, ચોવીશી આઠ હોય. તથા સાસ્વાદને અને મિથ્રે સાતથી માંડીને નવ લગે-૭, ૮, ૯. એ ત્રણ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિથ્રે ૪ ચોવીશી ભાંગા હોય. અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે છ થી માંડી નવ લગે-૬, ૭, ૮, ૯. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે, દેશવિરતિ ગુણઠાણે પાંચથી માંડીને આઠ લગે-૫, ૬, ૭, ૮. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ આઠ ચોવીશી ભાંગા હોય.

ત્રેણિ હેઠે વર્ત્તો વિરત તે ક્ષાયોપશમિકવિરત કહીયે, તે પ્રમત્ત અપ્રમત્ત ગુણઠાણાવાગો હોય, ત્યાં પ્રમત્તે અને અપ્રમત્તે પ્રત્યેકે ચાર થકી માંડીને સાત લગે ૪, ૫, ૬, ૭ એ ચાર ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રમત્તે આઠ ચોવીશી અને અપ્રમત્તે આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચારથી માંડી છ લગે-૪, ૫, ૬. એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય. અનિત્રુત્તિઆદર ગુણઠાણે એક અથવા બેનો ઉદય હોય, એ બે ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં કષાય સંજ્વલનના ચાર માંહેલો એક અને વેદ ત્રણ માંહેલો એક એવ' બે પ્રકૃતિતું ઉદસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ભાંગા હોય. તે ચતુર્વિધ, ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ અ'ધને વિષે પામીયે. ત્યાં યદપિ પૂર્વે ચતુર્વિધ અ'ધે ચાર, ત્રિવિધ અ'ધે ત્રણ, દ્વિવિધ અ'ધે બે અને એકવિધ અ'ધે એક, એવ' દશ ઉદય ભાંગા કહ્યા છે, તેા પણ ઇહાં સામાન્યપણે ચાર, ત્રણ, બે અને એકના અ'ધની અપેક્ષાએ એકેક ભાંગો હોય, એવ' ૪ ભાંગા વિવક્ષીએ એટલે નવમે ગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

एगं सुहुमसरागो, वेण्ड अवेअगा भवे सेसा ।

भंगणं च पमाणं, पुठ्वुदिष्टेण नायव्वं ॥५१॥

एगं=એકને.

सुहुमसरागो=સૂક્ષ્મસંપરાય-

वेण्ड=વેદે.

अवेअगा=અવેદક.

भवे=હોય.

वाणे।

सेसा=પાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪]

भंगणं=ભાંગાણું.

पमाणं=પ્રમાણ

पुठ्वुदिष्टेण=પૂર્વે કહ્યા મુજબ.

नायव्वं=નાણુવું.

अर्थः—सूक्ष्मसंपरायवाणे एक प्रकृति वेदे, पाकीना [११-१२-१३-१४] गुणस्थानवाणा अवेदक [उदय विनाना] होय. भांगणुं प्रमाणुं पूर्वे कथा मुजब नणुवुं ॥ ५१ ॥

વિવેચન—સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે એક કિટ્ટીકૃત સંબલન લોભ વેદે તે માટે એકણું ઉદયસ્થાનક અને એક ભાંગો હોય. એમ એકોદયના સર્વ મળી ૫ ભાંગા હોય, શેષ ઉપરના ઉપ-શાન્તમોહાદિક ૪ ગુણઠાણાં અવેદકે હોય એટલે ત્યાં મોહનીયના ઉદય ન હોય. ઇહાં મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે ઉદયસ્થાનકના ભાંગાણું પ્રમાણ અને ભાંગાણું ઉપબંધવું તે પૂર્વે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનકે ભાંગા વિચાર્યા છે તેમ જણવું. ॥ ૫૧ ॥

મોહનીયકર્મના ઉદયસ્થાને ભંગ સંખ્યા

इक छडिकारिका—रसेव इकारसेव नव तिन्नि ।

एए चउवीसगया, वार दुगे पंच इककंमि ॥५२॥

इक=એક.

छड=છ.

इकार=અગ્યાર.

इकारसेव=અગ્યારજ

नव=નવ.

तिन्नि=ત્રણ.

૫૫=એ.

વાર=ખાર ભાંગા.

દુગે=એ ઉદયે

પંચ=પાંચ.

ઈકમિ=એકના ઉદયે.

અર્થ:-દશાદિકે (૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪) ઉદયસ્થાન આશ્રયી અનુક્રમે એક, છ, એક, અગ્યાર, અગ્યાર, નવ અને ત્રણ ચોવીશી ભાંગા હોય. એના ઉદયે ખાર ભાંગા અને એકના ઉદયે પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૨ ॥

દ્વિવેચન:-હવે દશાદિકે ઉદયસ્થાનકે ગુણઠાણાં આશ્રયીને ભાંગાની સંખ્યા કહે છે.-દશને ઉદયે એક ચોવીશી; નવને ઉદયે છ ચોવીશી, આઠને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી, અને સાતને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. છને ઉદયે પણ અગ્યાર ચોવીશી ઉપજે અને પાંચને ઉદયે નવ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ચારને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. એ સર્વાં મળીને ખાવન (૫૨) ચોવીશી ઉપજે. એને ઉદયે ખાર ભાંગા ઉપજે અને એકને ઉદયે પાંચ ભાંગા ઉપજે. ॥ ૫૨ ॥

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

૧૨૬૫

વારસપગસટ્ઠિસયા, ઉદયવિગપ્પેહિ મોહિઆ જીવા ।
ચુલસીઈ સત્તુત્તરિ, પર્યવિંદસપ્પેહિ વિન્નેઆ ॥૫૩॥

વારસપગસટ્ઠિસયા=ખારશે પાંસઠ
ઉદયવિગપ્પેહિ=ઉદયના વિકલ્પે
મોહિયા=મોહ્યા-મૂંઝાયેલા
જીવા=સંસારી જીવા.

ચુલસીઈ સત્તુત્તરિપર્યવિંદસપ્પેહિ=
૮૪૭૭ પદના સમૂહે કરીને
વિન્નેયા=જાણવા.

અર્થ:-ખારશે અને પાંસઠ ઉદયના વિકલ્પોવડે અને ચોરા-શીસો ને સીત્યોત્તેર પ્રકૃતિના સમૂહે કરી સંસારી જીવો મૂંઝાયેલા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

વિવેચન:—હવે એ સર્વ ભાંગાની સરવાળે સંખ્યા કહે છે, ખાવન ચોવીશી છે એટલે તે ખાવનને ચોવીશ ગુણ કરીને દ્વિકોદયના (૧૨) ખાર ભાંગા અને એકોદયના પાંચ ભાંગા ભેળવીએ. ત્યારે ખારસો અને પાંસઠ (૧૨૬૫) ભાંગા થાય. એટલા ઉદયને ભાંગ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહનીય કર્મમાં મોહ્યા-મુંઝાણા પડયા છે-મુંઝાઈ રહ્યા છે. તેની પદ સંખ્યા કહે છે, એકેકા ભાંગા માંહે મોહનીયની જેટલી પ્રકૃતિ બોલાય તે ભાંગા માંહે તેટલાં પદ કહીયે દશને ઉદયે ૧ ચોવીશી, તે માટે દશને એક ગુણ કરતાં ૧૦, નવને ઉદયે છ ચોવીશી તે માટે નવને છ ગુણ કરતાં (૫૪) ચોપન; એમ આઠને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૮૮, સાતને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૭૭, છને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૬૬, પાંચને નવ ગુણ કરતાં ૪૫, ચારને ત્રિગુણ કરતાં ૧૨, એ સર્વ મળીને ઉપર એટલી પદની ચોવીશી થઇ, એકેકી માંહે ૨૪ ભાંગા છે. તે માટે ઉપરને ચોવીશ ગુણ કરીયે ત્યારે ૮૪૮ થયા. તે માંહે દ્વિકોદયના ૧૨ ભાંગા છે તે માટે તેને બે ગુણા કીયે ૨૪ થયા, અને એકોદયના પાંચ ભાંગા એવં ૨૯ ભાંગા ભેળવીયે ત્યારે ૮૪૭૭ એટલા મોહનીયના પદવૃદ્ધ થાય. ગુણકાણાની અપેક્ષાએ એટલા મોહનીયકર્મના પદવૃદ્ધ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. ૧૧ ૫૩ ૧૧

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મના ઉદયભાંગા.

^૧ અ^૨ટ્ટ^૩ગ^૪ ચ^૫ઙ^૬ ચ^૭ઙ^૮ ચ^૯ઙ^{૧૦} ચ^{૧૧}ઙ^{૧૨} ચ^{૧૩}ઙ^{૧૪} ચ^{૧૫}ઙ^{૧૬} ચ^{૧૭}ઙ^{૧૮} ચ^{૧૯}ઙ^{૨૦} ચ^{૨૧}ઙ^{૨૨} ચ^{૨૩}ઙ^{૨૪} ચ^{૨૫}ઙ^{૨૬} ચ^{૨૭}ઙ^{૨૮} ચ^{૨૯}ઙ^{૩૦} ચ^{૩૧}ઙ^{૩૨} ચ^{૩૩}ઙ^{૩૪} ચ^{૩૫}ઙ^{૩૬} ચ^{૩૭}ઙ^{૩૮} ચ^{૩૯}ઙ^{૪૦} ચ^{૪૧}ઙ^{૪૨} ચ^{૪૩}ઙ^{૪૪} ચ^{૪૫}ઙ^{૪૬} ચ^{૪૭}ઙ^{૪૮} ચ^{૪૯}ઙ^{૫૦} ચ^{૫૧}ઙ^{૫૨} ચ^{૫૩}ઙ^{૫૪} ચ^{૫૫}ઙ^{૫૬} ચ^{૫૭}ઙ^{૫૮} ચ^{૫૯}ઙ^{૬૦} ચ^{૬૧}ઙ^{૬૨} ચ^{૬૩}ઙ^{૬૪} ચ^{૬૫}ઙ^{૬૬} ચ^{૬૭}ઙ^{૬૮} ચ^{૬૯}ઙ^{૭૦} ચ^{૭૧}ઙ^{૭૨} ચ^{૭૩}ઙ^{૭૪} ચ^{૭૫}ઙ^{૭૬} ચ^{૭૭}ઙ^{૭૮} ચ^{૭૯}ઙ^{૮૦} ચ^{૮૧}ઙ^{૮૨} ચ^{૮૩}ઙ^{૮૪} ચ^{૮૫}ઙ^{૮૬} ચ^{૮૭}ઙ^{૮૮} ચ^{૮૯}ઙ^{૯૦} ચ^{૯૧}ઙ^{૯૨} ચ^{૯૩}ઙ^{૯૪} ચ^{૯૫}ઙ^{૯૬} ચ^{૯૭}ઙ^{૯૮} ચ^{૯૯}ઙ^{૧૦૦}

મિચ્છાઈ અપુવ્વંતા, વારસ પળગં ચ અનિઅટ્ટી ॥૫૪॥

અટ્ટગ=આઠ

ચઙ=ચાર

ચઙર=ચાર ગુણસ્થાને [૪થી૭]

અટ્ટગા=આઠ

ચઙરો=ચાર

હૃતિ=હોય.

ચતુર્વીસા=ચોવીશી ભાંગા	પળગં=પાંચ
મિચ્છાદ=મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી	ચ=ચ શબ્દે “ અનિવૃત્તિઆદરે
અપુલ્કતા=અપૂર્વકરણ પર્યાંત	ચાર અને સૂક્ષ્મસંપરાયે
વારસ=આર ભાંગા	એક ” લેવું.
	અનિયદ્ધિ=અનિવૃત્તિ આદરે

અર્થ:—આઠ, ચાર, ચાર, ચાર ગુણસ્થાને આઠ, આઠ અને ચાર ચોવીશી ભાંગા મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી અપૂર્વકરણ પર્યાંત અનુક્રમે હોય છે. અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાને આર અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૪ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે પ્રત્યેકે મોહનીયના ઉદયના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે આ અન્તર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વે આઠ ચોવીશી, સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિશ્રે ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય, અવિરત, દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ ચાર ગુણઠાણે આઠ, આઠ ચોવીશી ભાંગા પ્રત્યેકે હોય, અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશી હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે (પર) આવન ચોવીશી થાય. અનિવૃત્તિ ગુણઠાણે એને ઉદયે ૧૨ ભાંગા અને એકને ઉદયે ૪ ભાંગા હોય. અને એકને ઉદયે એક ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયે હોય. એવં ૧૭ ભાંગા થાય. આવનને ચોવીશ ગુણ કરી તેમાં સત્તર ભેળવીએ એટલે ૧૨૬૫ ભાંગા થાય ॥ ૫૪ ॥

ગુણસ્થાને યોગાદિનાં ભાંગા

જોગોવઓગલેસા, —ઈણહિં ગુણિઆ હવંતિ કાયઠવા ।
જે જત્ય ગુણઠાણે, હવંતિ તે તત્ય ગુણકારા ॥૫૫॥

જોગોવઓગલેસાઈર્ણિ=યોગ,
 ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે
 ગુણિયાકાયવા=ગુણુલો કરવા-
 ગુણુવા
 હવંતિ=થાય
 જે=જે યોગાદિ

જત્ય ગુણટાણે=જે ગુણુસ્થાનકે
 તે=તેટલા
 તત્ય=તે ગુણુસ્થાનકે
 ગુણકારા=ગુણુકાર-ગુણુનારા
 જાણુવા અર્થાત તેટલાએ
 ગુણુવા.

અર્થ:—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે (એ પૂર્વોક્ત ઉદય ભાંગા વિગેરેને) ગુણુરા. જે ગુણુસ્થાને જેટલા યોગાદિ હોય તેટલા તે ગુણુસ્થાને ગુણુકાર જાણુવા. ॥ ૫૫ ॥

વિવેચન—હવે એ ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા સાથે ગુણુવા તે કહે છે.—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા-દિકે કરીને ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે ગુણુ કરવા એટલે મિથ્યાત્વાદિક ગુણુઠાણે જ્યાં યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા વગેરે જેટલા હોય, તેટલા ત્યાં ગુણુકાર-ગુણુક જાણુવા-તેટલા ગુણુ કરવા.

ત્યાં પ્રથમ યોગના ગુણુકારની ભાવના લખીએ છીએ— ચાર મનોયોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિક કાયયોગ, એ નવ યોગ મિથ્યાત્વથી માંડીને દશ ગુણુઠાણે હોય. મિથ્યાત્વે એ નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ મળી ૧૦ હોય. મિથ્યાત્વે ઉદયની આઠ ચોવીશી છે તે દશ યોગ ગુણુ કરીએ ત્યારે ૮૦ થાય. અને વૈક્રિયમિશ્ર ૧, ઔદારિક મિશ્ર ૨ અને કાર્મણુ ૩ એ ત્રણ યોગે પ્રત્યેકે ચાર ચાર ચોવીશી હોય; અનંતાનુષંધિના ઉદય સહિત જે ૪ ચોવીશી તે ઇલાં જાણુવી, પણ અનંતાનુષંધિ સહિત ૪ ચોવીશી ઇલાં ન પામીએ. જે માટે જે વેદક સમ્યક્ત્વ-વંતે પૂર્વે અનંતાનુષંધિની વિસંયોજના કરી છે તેને પરિણામની પરાવૃત્તિએ મિથ્યાત્વ પામતાં ફરી અનંતાનુષંધિ બાંધવા માંડે ત્યારે બંધાવલિકાલગે જ અનંતાનુષંધિનો ઉદય ન પામીએ. તે અનંતાનુષંધિ સહિત મિથ્યાત્વી કાળ ન કરે અને એ ૩ યોગ તો અપાંતરાલ ગતિએ તથા ઉપજતી વેળાએ હોય તિર્ચંચ મનુષ્યને વૈક્રિય કરતાં વૈક્રિયમિશ્ર યોગ હોય તે ઇલાં

વિવદ્યો નથી, તે માટે એ ૩ યોગને વિષે અનંતાનુબંધિ રહિ-
 તની ૪ ચોવીશી ન પામીએ. ત્યારે ચાર જ ચોવીશી ૩ યોગ
 ગુણી કરીએ એટલે ૧૨ થાય. તે પૂર્વદી ૮૦ માંહે ભેગવીએ
 ત્યારે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે ૯૨ ચોવીશી થાય. તેના ભાંગા ૨૨૦૮
 થાય. તથા સાસ્વાદને ઉદ્ય ચોવીશી ૪ અને યોગ ૧૩ હોય,
 ત્યાં ૧૨ ને ચોગુણા કરતાં ૪૮ ચોવીશી થાય, અને સાસ્વાદને
 વર્તતા હવ નરકે ન ઉપજે તે માટે સાસ્વાદને વૈક્રિય મિશ્રયોગ
 નપુ'સક વેદ ન હોય; ત્યારે ૪ ચોવીશીને બદલે ૪ પોડશક ઉપજે
 એટલે સર્વ મળીને ભાંગા ૧૨૧૬ થાય, તથા મિશ્ર ગુણુઠાણે
 ચોવીશી ચાર અને પૂર્વોક્ત નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ
 એવં ૧૦ યોગ હોય. તેને ચાર ચોવીશી ગુણા કરવાથી ૪૦
 ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૯૬૦ થાય. તથા અવિરત સમ્યક્ત્વ
 ગુણુઠાણે ચોવીશી ૮ અને યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ યોગને આઠ
 ગુણા કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય. અને વૈક્રિયમિશ્રે સ્ત્રી-
 વેદ ન હોય, વૈક્રિય કાયયોગી અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ સ્ત્રીવેદી
 દેવી માંહે ન ઉપજે તે માટે. અને ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે
 નપુ'સક વેદ ન હોય, અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ હોય તે નપુ'સકવેદી
 ઔદારિક કાયયોગી માંહે ન ઉપજે તે માટે. એમણે યોગના
 આઠ આઠ પોડશક ઉપજે ત્યારે ચોવીશી ૮૮ અને પોડશક ૧૬
 તેનાં ભાંગા સર્વ મળી ૨૩૬૮ થાય. ઈહાં ટીકાકારે ઔદારિક-
 મિશ્રયોગીને અને કાર્મણુકાયયોગીને સ્ત્રીવેદની પણ ના કહી
 છે. પણ તે તો પ્રત્યક્ષ જ આઠી, સુંદરી, શ્રીમદ્દીનાથજી અને
 રાજમતી પ્રમુખ સમ્યક્દષ્ટિ થકા ઈહાં સ્ત્રીવેદે ઉપજ્યાં છે.
 ત્યાં ઉપજતાં કાર્મણુ અને ઔદારિક મિશ્રયોગ કેમ નહિ હોય ?
 તે માટે તે વિચારવા યોગ્ય છે. તથા દેશવિરત ગુણુઠાણે ચોવીશી
 ૮ અને વૈક્રિય વૈક્રિયમિશ્ર સહિત યોગ ૧૧ હોય, તેને આઠ
 ગુણા કરતાં ૮૮ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૨૧૧૨ થાય ઈહાં
 મનુષ્ય તિર્યંચનુ' ગુણુપ્રત્યયિક વૈક્રિય શરીર વિવદ્યુ' દીસે છે,
 તથા પ્રમત્તસંયત ગુણુઠાણે ચોવીશી ૮ અને ઔદારિક-
 મિશ્ર અને કાર્મણુ વિના યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ ને આઠ
 ગુણા કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય અને આહારમિશ્ર કાયયોગીને
 સ્ત્રીવેદ ન હોય, જે ભણી આહારક શરીર તો ચૌદ પૂર્વધર

પુરુષ જ કરે પણ સ્ત્રી ન કરે તે માટે તે બે યોગનાં બે વેદ ષોડશક થાય. તે આઠને બે ગુણ કરવાથી ૧૬ ષોડશક થાય, તેના સર્વ મળી ભાંગા ૨૩૬૮ થાય. તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચોવીસી ૮ તેને વૈક્રિય રહિત ૧૦ યોગ સાથે ગુણતાં ૮૦ ચોવીસી થાય અને આહારક સાથે ૮ ષોડશક થાય. તેના ભાંગા ૨૦૪૮ થાય અપ્રમત્તને વૈક્રિય આહારકને પ્રારંભ છે નહીં તે માટે વૈક્રિયમિશ્ર અને આહારકમિશ્ર યોગ હોય નહીં તથા અપ્રમત્તકરણ ગુણઠાણે ચોવીસી ૪ ને નવ યોગ સાથે ગુણતાં ૩૬ ચોવીસી થાય, તેના ભાંગા ૮૬૪ થાય. તથા અનિવૃત્તિ-આદર ગુણઠાણે ચોવીસી નથી. ભાંગા ૧૬ ને યોગ ૯ ની સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ભાંગા થાય. તથા સૂક્ષ્મસંપ્રસય ગુણઠાણે ભાંગા ૧, યોગ ૯ સાથે ગુણતાં ભાંગા ૯ થાય. દશે ગુણઠાણના સર્વ મળીને યોગ સાથે ગુણેલા ઉદયભાંગા ૧૪૨૯૭ થાય. ॥ ૫૫ ॥

ગુણસ્થાને ઉદયપદ

૧ ૨ ૩ ૪ ૫
અટ્ટટ્ટી વત્તીસં, વત્તીસં, સટ્ટીમેવ વાવન્ના ।

૬ ૭ ૮ ૧
ચોઆલં દોસુ વીસા વિઅ, મિચ્છમાહસુ સામન્નં । ૫૬ ॥

અટ્ટટ્ટી=અડસઠ [ઉદય પદો]

વત્તીસં=બીસ

સટ્ટીમેવ=સાઠબ

વાવન્ના=આવન

ચોઆલં=ચુમ્માડીશ

દોસુ=બે[પ્રમત્ત અપ્રમત્ત]

ગુણસ્થાને

વીસા=વીસ

વિઅ=[પાદ પૂરણ]

મિચ્છમાહસુ=મિથ્યાત્વાદિને વિષે

સામન્નં=સામાન્યે

૧ ચોઆલં ચોઆલં, વીસાવિય મિચ્છમાહસુ ઇતિ-પારાંતરે,

અર્થ:—અડસઠ. બત્રીશ, બત્રીશ, સાઠ, બાવન, બે ગુણ-સ્થાને યુમાળીશ અને વીશ ઉદયપદો મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનાદિને વિષે સામાન્યે હોય. ॥ ૫૬ ॥

વિવેચન:-હવે ઉદયપદવૃંદ યોગ સાથે ગુણવાં તે ભાવીએ ધીએ; ત્યાં ૧૪ ગુણકાણે ઉદયપદ પ્રદૂપવાની અંતર્ભાગ્ય ગાથાને ભારાઈ કહે છે-મિથ્યાત્વ ગુણકાણે ૬૮ પદ, સાસ્વાદને ૩૨ પદ, મિશ્રે ૩૨ પદ, અપિરત સમ્યક્ત્વે ૬૦ ઉદય પદ દેશવિરતિ ગુણકાણે (૫૨) બાવન પદ, પ્રમત્તે ૪૪ પદ, અપ્રમત્તે પણ ૪૪ ઉદય પદ, અને અપૂર્વકરણે ૨૦ પદ હોય. એ સર્વ મળીને ૩૫૨ પદ થાય અને એટલી ચોવીશી હોય. તે માટે ૩૫૨ ને ચોવીશ ગુણ કરીએ ત્યારે ૮૪૪૮ થાય અનિવૃત્તિઆદરે દ્વિકોદયે ૧૨ ભાંગા, તે માટે તેને બમણા કરવાથી ૨૪ થાય. અને એકોદયે ૫ ભાંગા એવં ૨૯ થાય. તે પૂર્વોક્ત ભાંગામાં ભેગવીએ ત્યારે ૮૪૭૭ મોહનીયનાં મિથ્યાત્વાદિક સર્વ ગુણકાણે થઈને સામાન્યપણે થઈને પદવૃંદ થાય.

હવે ઉદયપદ યોગ સાથે ગુણવાં તે આ પ્રમાણે-ચાર મન-યોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિકકાયયોગ એ નવ યોગ તે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે વ્રુવ હોય. મિથ્યાત્વે એ નવ અને વૈક્રિય ૧, વૈક્રિયમિશ્ર ૨, ઔદારિકમિશ્ર ૩, તેમજ કાર્મણુ ૪, એવં ૧૩ યોગ હોય અને સાતના ઉદયની ૧ ચોવીશી તે માટે સાત એકું ૭, આઠના ઉદયની ૩ ચોવીશી તે માટે આઠ ત્રી ૨૪, એમ નવ ત્રી ૨૭, દશ એકું ૧૦, એમ મિથ્યાત્વે સર્વ મળી ૬૮ પદ થાય. તે માંહે ૩૬ અનંતાનુબંધી સહિત હોય તેથી તેને ૧૩ યોગ સાથે ગુણીએ ૪૬૭ પદ થાય. અને ૩૨ પદ અનંતાનુબંધી સહિત હોય, ત્યાં ઔદારિકમિશ્ર, વૈક્રિયમિશ્ર અને કાર્મણુ એ ત્રણ યોગ ન હોય; તે માટે તે ૩૨ ને દશ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૨૦ થાય. તે બે એકઠા કરવાથી ૭૮૮ થાય, એટલાં મિથ્યાત્વ ગુણકાણે પદ થાય તેને ૨૪ ગુણ કરવાથી ૧૮૯૧૨ પદવૃંદ થાય.

સાસ્વાદને યોગ ૧૩ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય. ઉદયના આંકને ચોવીશી એટલી હોય તે આંક સાથે ગુણીએ તે પદ થાય.

એમ સર્વ ત્ર જાણવું. ત્યાં ૩૨ પદને ૧૨ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૮૪ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકલ્પિકમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય તે માટે ૩૨ ષોડશક થાય. એવાં ૪૧૬ પદ હોય, તે ૩૮૪ ને ચોવીશ ગુણા અને ૩૨ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૯૭૨૮ પદવૃંદ થાય.

મિશ્રગુણઠાણે યોગ ૧૦ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય માટે ૩૨ ને દશ ગુણા કરવાથી ૩૨૦ ચોવીશી પદ થાય. તે ૨૪ ગુણા કરવાથી ૭૬૮૦ પદવૃંદ થાય. અવિરત ગુણઠાણે ૧૩ યોગ અને ઉદયપદ ૬૦ હોય, ત્યાં ૧૧ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૬૬૦ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકલ્પિકમિત્રે સ્ત્રીવેદ ન હોય તથા ઔદારિકમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય. તે માટે એ એ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૧૨૦ ષોડશક પદ થાય. ૬૬૦ ને ચોવીશ ગુણા કરવાથી ૧૫૮૪૦ થાય અને ૧૨૦ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૧૯૨૦ થાય. એ ભેળા કરવાથી ૧૭૭૬૦ પદવૃંદ થાય. દેશવિરતિ ગુણઠાણે વૈકલ્પિક સહિત યોગ ૧૧ અને ઉદયપદ (૫૨) આવન હોય. તેને ૧૧ યોગ ગુણા કરવાથી ૫૭૨ ચોવીશી પદ થાય. તેને ૨૪ ગુણ કરતાં ૧૩૭૨૮ પદવૃંદ થાય. પ્રમત્ત ગુણઠાણે વૈકલ્પિક સહિત યોગ ૧૩ હોય અને ઉદય પદ ૪૪ હોય માટે ૪૪ ને આહારકદિક ટાળી ૧૧ ગુણા કરીએ ત્યારે ૪૮૪ ચોવીશીપદ થાય. આહારકદિકે સ્ત્રીવેદ ન હોય, ત્યારે ૮૮ ષોડશકપદ હોય, ૪૮૪ ને ચોવીશ ગુણા કરીએ અને ૮૮ ને સોળગુણા કરી ભેળા કરીએ એટલે ૧૩૦૨૪ પદવૃંદ થાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણે એ મિશ્ર વિના ૧૧ યોગ હોય. ઉદયપદ ૪૪ હોય. તેને આહારક ટાળી ૧૦ ગુણા કરવાથી ૪૪૦ ચોવીશીપદ થય. અને આહારક સ્ત્રીવેદ ન હોય તે માટે ૪૪ ષોડશક થાય અનેનાં મળીને ૧૧૨૬૪ પદવૃંદ થાય. અપૂ-કરણ ગુણઠાણે યોગ ૯ અને ઉદયપદ ૨૦ હોય માટે ૨૦ ને નવ યોગ ગુણા કરવાથી ૧૮૦ ચોવીશીપદ હોય. તેને ૨૪ ગુણા કરતાં ૪૩૨૦ પદવૃંદ થાય. અનિવૃત્તિઆદરે યોગ ૯ હોય, ૪૪૦ ઉદયપદ નથી. ભાંગા ૨૮ છે તેને નવ ગુણા કરવાથી ૨૫૨ પદવૃંદ હોય, સૂક્ષ્મસંપરાયે યોગ ૯ અને ભાંગા ૧ તેથી ૯ પદવૃંદ થાય. એમ સર્વ ગુણઠાણે મળી યોગ ગુણિત કરતાં ૩૮૨૮ ચોવીશીપદ અને ૨૮૪ ષોડશકપદ થાય. તેના ૯૬૬૭૭ પદવૃંદ થાય.

હવે ઉપયોગ ગુણિત ઉદ્ય ભાંગા ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને અજ્ઞાન ૩ અને દર્શન એ એવં પાંચ ઉપયોગ હોય. મિશ્ર અવિરત અને દેશવિરતે જ્ઞાન ૩ અને દર્શન ૩ એવં ૬ ઉપયોગ હોય, પ્રમત્તાદિકે જ્ઞાન ૪ અને દર્શન ૩ એવં ૭ ઉપયોગ હોય, જે ગુણકાણે જેટલી ચોવીશી તથા ભાંગા હોય તેને પોતપોતાના ઉપયોગ ગુણ કરીએ ત્યારે ઉપયોગ ગુણિત ચોવીશી અને ઉદ્ય ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૦ અને ભાંગા ૯૬૦ સાસ્વાદને ચોવીશી ૨૦ ભાંગા ૪૮૦. મિશ્રે ચોવીશી ૨૪ અને ભાંગા ૫૭૬ *મતાંતરે ચોવીશી ૨૦ અને ભાંગા ૪૮૦. અવિરતે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨ દેશવિરતિએ ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. પ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪, અપ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪ અપૂર્વે ચોવીશી ૨૮ અને ભાંગા ૬૭૨ અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૧૨, સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગા ૭. સર્વ મળી ચોવીશી ૩૨૦ અને ભાંગા ૭૭૯૯, મતાંતરે ૩૧૬ ચોવીશી અને ભાંગા ૭૭૦૩ જાણવા. હવે ઉપયોગ ગુણિત પદવૃંદ ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વાદિકે ‘અઠ્ઠઠી અત્તીસ’ ઇત્યાદિ પદ કહ્યાં તેને પોતપોતાનાં ઉપયોગ સાથે ગુણીએ તે પદ થાય અને તેને ૨૪ ગુણ કરીએ તે પદવૃંદ થાય. મિથ્યાત્વે પદ ૩૪૦ અને પદવૃંદ ૮૧૬૦ સાસ્વાદને ૧૬૦, ૩૮૪૦. મિશ્રે ૧૯૨, ૪૬૦૮ મતાંતરે ૧૬૦, ૩૮૪૦. અવિરતે ૩૬૦, ૮૬૪૦. દેશવિરતે ૩૧૨, ૭૪૮૮. પ્રમત્તે ૩૦૮, ૭૩૯૨ અપૂર્વે ૧૪૦, ૩૩૬૦. એ પ્રકારે અનુક્રમે પદ અને પદવૃંદ જાણવાં. અનિવૃત્તે પદ નહીં અને પદવૃંદ ૧૯૬. સૂક્ષ્મે પદવૃંદ ૭. સર્વ મળી ઉપયોગ ગુણિત પદ ૨૧૨૦ અને પદવૃંદ ૫૧૦૮૩. મતાંતરે ૨૦૮૭ પદ અને પદવૃંદ ૫૦૩૧૫ હોય.

હવે લેશ્યા ગુણિત ઉદ્ય ભાંગા ભાવીએ છીએ—મિથ્યાત્વાદિકે ૪ ગુણકાણે છ છ લેશ્યા હોય. દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તે તેએ, પદ અને શુકલ એ ૩ લેશ્યા હોય. અપૂર્વકરણા-

* મિશ્ર ગુણકાણે કોઈ આચાર્ય ત્રણ જ્ઞાન અને એ દર્શન માને છે તે મતે પાંચ ઉપયોગ ગણતાં.

દિકે એક શુકલ લેશ્યા હોય. બ્યાં જોટલી ચોવીશી તથા ઉદ્ય ભાંગા હોય તેને પોતાની લેશ્યા ગુણા કરીએ. મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. સાસ્વાદને ૨૪, ૫૭૬, અવિરતે ૪૮, ૧૧૫૨. દેશે ૨૪, ૫૭૬, પ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપૂર્વે ૪, ૯૬. એ પ્રકારે અનુક્રમે ચોવીશી અને ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૬. સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગા ૧. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી અને ૫૨૬૭ ભાંગા થાય. એમ ૫૬ અને ૫૬૪૬ને પણ પોતપોતાની લેશ્યા ગુણિત કરવા ૫૫ ૫૬ ૫૫

૧ લેશ્યા ગુણિત ભાંગા આ પ્રમાણે જાણવા-મિથ્યાત્વે ઉદ્યસ્થાનના ભાંગા આઠ, સાસ્વાદને ૨૨, મિથ્રે ચાર અને અવિરતે આઠ. એમ સર્વ મળી ચોવીશને છ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ચોવીશી થાય. દેશવિરતાદિ ત્રણ ગુણુદાયુ પ્રત્યેક ઉદ્યસ્થાનના ભાંગા આઠ આઠ હોવાથી ચોવીશને ત્રણ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૭૨ ચોવીશી થાય. કૃષ્ણાદિ ત્રણ લેશ્યાવાળાને દેશવિરતિ ગુણુસ્થાનની પ્રાપ્તિ જતી નથી તે અપેક્ષાએ અહીં ત્રણ લેશ્યા ગણી છે, બાકી દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિપણું પામ્યા પછી તે છ લેશ્યા પણ હોઈ શકે. અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશીને એક લેશ્યા સાથે ગુણતાં ચાર ચોવીશી થાય. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી થઈ, તેથી ૨૨૦ને ચોવીશ ગુણતાં ૫૨૬૦ ભાંગા થાય, તેમાં અનિવૃત્તિના દ્વિકોદયના બાર અને એકોદયના પાંચ ભાંગા મેળવતાં ૫૨૬૭ લેશ્યા ગુણિત ઉદ્ય ભાંગા થાય.

હવે ૫૬૪૬ કહે છે—મિથ્યાત્વે ઉદ્યસ્થાનપહોની ચોવીશી ૬૮, સાસ્વાદને ૩૨, મિથ્રે ૩૨ અને અવિરતે ૬૦, સર્વ મળી ૧૬૨ ને છ લેશ્યાએ ગુણતાં ૧૧૫૨ થાય. દેશવિરતે ૫૨, પ્રમત્તે ૪૪ અને અપ્રમત્તે ૪૪ સર્વ મળી ૧૪૦ ને ત્રણ લેશ્યાએ ગુણતાં ૪૨૦ થાય. અપૂર્વકરણે વીસને એક લેશ્યાએ ગુણતાં વીસ થાય, એમ સર્વ મળીને ૧૫૬૨ ને ચોવીશ ગુણતાં ૩૮૨૦૮ થાય, તેમાં દ્વિકોદયના ચોવીશ અને એકોદયના પાંચ મળી ૨૯ મેળવતાં ૩૮૨૩૭ લેશ્યાગુણિત ૫૬૪૬ થાય.

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

તિન્નેગે^૧ ણગેગં^૨, તિગ^૩ મીસે^૪ પંચ^૫ ચડસુ^૬ તિગ^૭ પુઠ્ઠે^૮ ।

ઇકાર^૯ વાયરંમિ^{૧૦} ડ, સુહુમે^{૧૧} ચડ તિન્નિ^{૧૨} ડવસંતે ॥૫૭॥

તિન્નિ=ત્રણ સત્તાસ્થાનક
 ણગે=એક મિથ્યાદષ્ટિ ગુણસ્થા-
 નકે
 ણગે=એક સાસ્વાદને
 ણગં=એક સત્તાસ્થાન
 તિગ=ત્રણ
 મીસે=મિશ્ર ગુણસ્થાને
 પંચ=પાંચ
 ચડસુ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ

આદિ ચાર ગુણસ્થાને
 તિગ=ત્રણ
 પુઠ્ઠે=અપૂર્વકરણે
 ઇકાર=અગ્યાર
 વાયરંમિ=અનિવૃત્તિ આદરે
 સુહુમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે
 ચડ=ચાર
 તિન્નિ=ત્રણ
 ડવસંતે=ઉપશાંતમોહે

અર્થ:-એક મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં ત્રણ સત્તાસ્થાનક, એક સાસ્વાદને એક સત્તાસ્થાનક, મિશ્રે ત્રણ સત્તાસ્થાન, અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. આદર સંપરાયે અગ્યાર, સૂક્ષ્મસંપરાયે ચાર અને ઉપશાંતમોહે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૫૭ ॥

વિવેચન:-હવે ગુણઠાણે મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે-એક મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, એની ભાવના સર્વત્ર પૂર્વે કહી છે તેમ બાણવી. સાસ્વાદને એક ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય. મિશ્રે ત્રણ

+ નિષદ્ધિએ તિન્નિ-ઈતિ પાઠાન્તરે.

૨૦

સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૭, ૨૪. અવિરતાદિક ચાર ગુણકાણે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ૨૮, ૨૪, ૨૧. ત્યાં ૨૮, ૨૪ તું ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને અને ૨૧ તું ક્ષાયિકને હોય. અનિવૃત્તિ-બાદરે ૧૧ સત્તાસ્થાનક હોય; તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. સૂક્ષ્મસંપરાયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧. ત્યાં ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ અને એક ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧. એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ઠંહાં સંવેધ પોતાની મેળે જ વિચારીને કહેવો. *સર્વત્ર ભાવના પૂર્વકી પરે જાણવી ૫૭.

* અહીં સંવેધ આ પ્રમાણે જાણવો—

મિથ્યાત્વે બાવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯-૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં સાતના ઉદયે એકજ અઠાવીશની સત્તા હોય. આઠ આદિ ત્રણ ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન પ્રત્યેકે હોય, એમ સર્વ મળી દશ સત્તાસ્થાનક હોય.

સાસ્વાદને એકવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮ ની સત્તા હોય એટલે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય,

મિશ્રે સત્તરના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮-૨૭-૨૪ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અવિરતે સત્તરના બંધસ્થાને ૬-૭-૮-૯ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ૭ ને ઉદયે ૨૮, ૨૪ અને ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. સાત અને આઠના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ અને ૨૧ એ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. નવને ઉદયે ૨૧ વિના બાકીના ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એટલે સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

દેશવિરતે તેરના બંધે ૫-૬-૭-૮ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય તેમાં પાંચને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ૭ ને ઉદયે

ગુણસ્થાને નામકર્મના બંધોદયે સત્તાસ્થાન.

^૧ છન્નવ ^૨ છક્કં ^૩ તિગ સત્ત, ^૪ દુગં દુગ તિગ દુગંતિ અટ્ટ ચડ ।

^૫ દુગ છચ્ચડ ^૬ દુગ પળ ચડ, ^૭ ચડ ^૮ દુગ ચડ પળગ ઈગ ચડ ।૫૮।

^૯ ઈગેગમટ્ટ ^{૧૦} ઈગેગમટ્ટ, છડમત્થકેવલિજિણાણં ।

^{૧૧} ઈગ ચડ ^{૧૨} ઈગ ચડ, ^{૧૩} અટ્ટ ^{૧૪} ચડ દુ છક્કમુદયંસા ॥૫૯॥

છન્નવછક્કં=છ, નવ અને છ (બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક.)
તિગ સત્ત દુગં=ત્રણ, સાત, બે
દુગતિગ દુગં=બે, ત્રણ, બે
તિઅટ્ટ ચડ=ત્રણ, આઠ, ચાર.
દુગછચ્ચડ=બે, છ, ચાર
દુગપળચ્ચડ=બે, પાંચ, ચાર
ચડદુગચ્ચડ=ચાર, બે, ચાર
પળગપગચ્ચડ=પાંચ, એક, ચાર
ઈગેગમટ્ટ=એક, એક, આઠ

છડમત્થકેવલિજિણાણં=છન્નસ્થ
જિન (ઉપશાંતભોલક્ષીણુભોલ),
કેવળીજિન (સયોગિ-અયોગિ)
ને અનુક્રમે.
પગચડ=એક, ચાર, (ઉદય સત્તા-
સ્થાનક)
અટ્ટચડ=આઠ, ચાર
દુછક્કં=બે, છ
ઉદયંસા=ઉદય અને સત્તાસ્થાનક

૨૮-૨૪-૨૩-૨૨-૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે પણ પૂર્વોક્ત પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, આઠને ઉદયે એકનીશ વિના પૂર્વોક્ત ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

પ્રમત્તે નવને બંધે ૪-૫-૬-૭ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય, તેમાં ચારને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. પાંચને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. છ ને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે ૨૧ વિના ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય. અપ્રમત્તે પણ એજ સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

અર્થ:-છ, નવ, છ; ત્રણ, સાત, બે; બે, ત્રણ બે; ત્રણ, આઠ, ચાર; બે, છ, ચાર; બે, પાંચ, ચાર; ચાર, બે, ચાર; પાંચ, એક, ચાર; એક, એક, આઠ; અને એક, એક, આઠ; એ પ્રકારે અનુક્રમે બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનકો પહેલા દશ ગુણસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે હોય. છઠ્ઠાંસ્થ જિન (૧૧-૧૨) અને કેવળી જિન (૧૩-૧૪) ને અનુક્રમે એક, ચાર; એક ચાર; આઠ, ચાર અને બે, છ; ઉદય અને સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૫૮-૫૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ ગુણકોણે નામકર્મનાં બંધોદયસત્તાસ્થાનક અને ભાંગા કહે છે. -મિથ્યાત્વ ગુણકોણે નામકર્મનાં છ બંધસ્થાનક, નવ ઉદયસ્થાનક અને છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ છ બંધસ્થાનક હોય. અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતા ૨૩ બાંધે ત્યાં આદર સૂક્ષ્મ, પ્રત્યેક અને સાધારણ પદે ચાર ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં ૨૦ ભાંગા, અને અપ-

અપૂર્વકરણે નવના બંધે ચાર, પાંચ અને છના ઉદયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક પ્રત્યેકે હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અનિવૃત્તિઆદરે પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક એ પાંચ બંધસ્થાન હોય. ત્યાં પાંચને બંધે બેને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧-૧૭-૧૨-૧૧ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ચારને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રણને બંધે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, બેને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩, ૨, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૨, ૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી પાંચ બંધસ્થાનકે ૨૭ સત્તાસ્થાનક હોય.

સૂક્ષ્મસંપરાયે બંધના અભાવે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

ઉપશાંતમોહે બંધોદય વિના ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. એમ ૧૧ ગુણકોણે સર્વ મળી ૧૩૩ મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન હોય એનું સ્વરૂપ પૂર્વની પેઠે વિચારવું.

પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય, અને પ'ચેંદ્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં એકેકે ભાંગા હોય. સર્વ મળી ૨૫ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતાં ભાંગા ૧૬ હોય. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૮ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૧, એવં ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૮ પ્રત્યેકે હોય. પ'ચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ અને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ એમ સર્વ મળીને ૯૨૪૦ ભાંગા થાય. પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં પ્રત્યેકે આઠ આઠ ભાંગા અને પ'ચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૪૬૦૮ ભાંગા સર્વ મળીને ૪૬૩૨ હોય. એવં છ બંધસ્થાનકે થઈને મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૧૩૯૨૬ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક નવ હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ૩૦. ૩૧. ત્યાં આહારકે સંયતના ૭, વૈક્રિય સંયતના ૩* અને કેવલી સંબંધી ૮ ભાંગા ન કહેવા; તે મિથ્યાત્વે ન હોય તે માટે. શેષ સર્વ કહેવા. ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, ૧૧૬૪. એ પ્રમાણે ૯ ઉદયસ્થાનકે અનુક્રમે ભાંગા હોય. સર્વ મળી મિથ્યાત્વે ઉદયભાંગા ૭૭૭૩ હોય. મિથ્યાત્વે નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનકે છ હોય. તે આ પ્રમાણે—૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ બંધોદય સત્તાનો સંવેધ પોતે જ વિચારવો. હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનકે, સાત ઉદયસ્થાનકે અને બે સત્તાસ્થાનકે હોય. ત્યાં ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ ત્રણ

* ઉદ્યોત સહિત ૨૮, ૨૯, અને ૩૦ એ ત્રણ ઉદયના ભાંગા.

૧ સંવેધ આ પ્રમાણે:—૨૩ ના બંધે ૯ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં દેવતાના ૬૪ અને નારકીના ૫ ભાંગા વિના ૭૭૦૪ ઉદયભાંગા હોય સત્તાસ્થાન પ્રથમના ૪ ઉદયસ્થાને પાંચ પાંચ (૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮) હોય તેમાં પણ ૨૧ ના ઉદયે મનુષ્યના ૯ ભાંગે ૭૮, અને ૨૪ ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયને ૭૮નું તથા ૮૦નું સત્તાસ્થાન ન હોય. ૨૫ ને ઉદયે તેઉ, વાઉના ઉદયના (બાદર તથા સૂક્ષ્મ સાથે અવશઃકીર્તિના) જે બે ભાંગા છે ત્યાંજ ૭૮નું લાભે; શેષ ભાંગે ન લાભે. ૨૬ને ઉદયે ૨૯ ભાંગા મનુષ્યના

અંધસ્થાનક હોય, ત્યાં નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ તો સાસ્વાદની ન
આંધે તેથી દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ આંધતાં ૮ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત

અને દશ એકેન્દ્રિયના (તેહ, વાહિના એ અને વૈક્રિય વાહિનો એક વિનાના)
એટલા ભાંગા વજીને શેષ ૩૦૦ ભાંગે તેહ અને વાહિમાંથી આવી ઉત્પન્ન
થયેલાની અપેક્ષાએ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન લાભે, વૈક્રિય વાહિને ત્રણ લાભે.
૨૭ થી ૩૧ સુધી પાંચ ઉદયસ્થાને ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન લાભે.
કુલ ૪૦ થાય ૨૫ અને ૨૬ ના અંધસ્થાને ૨૩ ના અંધની પેઠે સમજવું
પણ અહીં ઉદયભાંગાઓમાં દેવતાના ૬૪ ભાંગા ગણવા એટલે ઉદયભાંગા
૭૭૬૮ થાય કેમકે દેવતા પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયમાં ઉપજે છે અને તત્પ્રયોગ્ય
આંધતાં તેને સ્થિર અસ્થિર શુભ અશુભ અને યશઃ અયશઃ યોગે ૮ અંધ
ભાંગા હોય છે. ૨૮ ના અંધે ૩૦ અને ૩૧ એ એ ઉદયસ્થાન હોય. ૩૦
ના ઉદયે પંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨ અને મનુષ્યના ૧૧૫૨. ૩૧ના
ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨- કુલ ભાંગા ૩૪૫૬. સત્તાસ્થાન ૩૦ ના ઉદયે
૯૨, ૯૯, ૯૯, અને ૯૬ એ ચાર હોય. અહીં વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ
તીર્થંકર નામકર્મ આંધી પરિણામના પરાવર્તથી મિથ્યાત્વી યતાં નરકગતિ
સન્મુખ થઈ નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ આંધે તેને ૯૯ની સત્તા હોય. શેષ ત્રણ
સામાન્યપણે તિર્થંચ મનુષ્યને હોય, ૩૧નો ઉદય તિર્થંચને હોય તેથી તેને ૯૯
વિના ૩ સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૭ થાય. (અહીં વૈક્રિય તિર્થંચ મનુષ્યને
ગણવામાં આવ્યા નથી.) દેવગતિ પ્રાયોગ્ય વજીને શેષ પ્રાયોગ્ય ૨૯ના અંધે
નવે ઉદયસ્થાન હોય. ભાંગા ૭૭૭૩, ૨૧ ના ઉદયે ૭ સત્તાસ્થાન હોય,
૯૯ ની સત્તા સમ્યક્ત્વ વમી નરકે જતાં વચ્ચે હોય. ૯૨ અને ૯૯ નાં
ચારે ગતિના જીવને; ૯૬ અને ૯૦ નાં દેવ નારકી વિના સર્વ જીવને અને
૭૮ નું દેવ, નારકી તથા મનુષ્ય વિના સર્વ જીવને હોય. સર્વને વિગ્રહગતિ-
એ હોય. ૨૪ ના ઉદયે ૯૯ ના વિના પાંચ એકેન્દ્રિયનેજ હોય. ૨૫ ના
ઉદયે ૭, ૨૧ ની પેઠે ૨૬ ના ઉદયે ૯૯ વિના પાંચ. ૯૯ નું નારકીને
હોય, તેને આ ઉદયસ્થાન ન હોય તે માટે. ૨૭ ના ઉદયે ૭૮ વિના પાંચ.
૭૮ નું તેહ વાહિને હોય તે અહીં નથી, શેષ એકેન્દ્રિયાદિ મનુષ્યદિક અવશ્ય
આંધે તેથી તેઓને તથા નારકાદિને પણ ૭૮ નું ન હોય તે માટે ૨૮ ના
ઉદયે એજ પાંચ. અહીં ૯૬ અને ૯૦ નાં વિકલેન્દ્રિય તથા પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ
અને મનુષ્યને હોય. બાકીના પૂર્વની પેઠે. ૨૯ ના ઉદયે પણ એજ પાંચ.
૩૦ ના ઉદયે ૯૯ વિના ચાર, ૯૯ નું નારકીનું હોય, તેને આ ઉદય ન હોય.

પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા × અને પર્યાપ્ત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા. એવં ૬૪૦૦ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા હોય એમ ત્રણે અંધસ્થાનકે ઘઘને ૯૬૦૮ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક ૭ છે, તે આ પ્રમાણે ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ત્યાં એકેન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે આદર પર્યાપ્તિ સાથે યશ અયશના બે ભાંગા જ સાસ્વાદને હોય; સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તિ માંહે સાસ્વાદન ન હોય તે માટે. બેન્દ્રિય, તેન્દ્રિય અને ચત્તેન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે અપર્યાપ્તિનો એકેકો ભાંગા ટાળીને શેષ બે બે ભાંગા હોય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચને પણ અપર્યાપ્તિનો એકેક ભાંગા ટાળીને આઠ આઠ ભાંગા હોય. દેવતાને ૨૧ ને ઉદયે આઠ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળી ૨૧ ને ઉદયે ૩૨ ભાંગા હોય. ૨૪ નો ઉદય તો એકેન્દ્રિયને ત્રિપે ઉત્પન્ન માત્રને હોય. અહિં પણ આદર પર્યાપ્તિને યશ અયશ સાથે બે બે ભાંગા છે તેજ હોય. સૂક્ષ્મ સાધારણ તેઉ અને વાયુ માંહે સાસ્વાદની ન ઉપજે તે માટે. સાસ્વાદનીને ૨૫ નો ઉદય તો દેવતા માંહે ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય, અન્ય કોઇને ન હોય. ત્યાં ભાંગા ૮ હોય. તે સુભગ, દુર્ભગ, આદેય, અનાદેય, યશ અને અયશ ઉપજે. ૨૬ નો ઉદય વિકલેન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય માંહે તે માટે. શેષની લાવતા પૂર્વ પ્રમાણે. ૩૧ ના ઉદયે પણ એજ પ્રમાણે ચાર, સર્વ મળી ૨૯ના અંધે ૪૫ સત્તાસ્થાન થાય. દેવ તથા મનુષ્ય ગતિ પ્રાયોગ્ય વિના શેષ-વિકલેન્દ્રિય તથા તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના અંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ભાંગા ૭૭૭૩ પૂર્વની જેમ હોય. અહીં સત્તાસ્થાન પ્રથમના ચાર ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ચાર ચાર હોય. સર્વ મળી ૪૦ હોય. ૮૯ નું અહીં ન લાભે, ૮૯ ની સત્તાએ તિર્યંચ ગતિ પ્રાયોગ્ય અંધનો અસંભવ છે તે માટે. એ પ્રમાણે મિથ્યાત્વ ગુણકણે સંવેધ વિચારતાં સર્વ મળી ૨૧૨ સત્તાસ્થન થાય.

× પાંચ સંઘયણ, પાંચ સંસ્થાન અને સાત યુગલના વિકલપ વડે, છેવડું સંઘયણ અને હુડક સંસ્થાન અહીં ન બંધાય તે માટે.

ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય. ત્યાં અપર્યાપ્તાનો એકેકો ભાંગો ઠાળીને ત્રિકલેન્દ્રિયના ૬, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચના ૨૮૮ અને મનુષ્યના ૨૮૮, એવં ૫૮૨ ભાંગા ૨૬ ને ઉદયે હોય. ૨૮ નો ઉદય તો સાસ્વાદને હોય નહીં. એ બે ઉદયસ્થાનક તો ઉપબ્યા પછી અંતર્મુહૂર્ત્ત ગયે હોય અને સાસ્વાદન તો ન્યૂન છ આવળી લગે જ હોય, તે માટે ન હોય. ૨૯ નો ઉદય તો દેવતા નારકી પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વ થકી પડતાને પામીએ, ત્યાં દેવતાને ભાંગા ૮ અને નારકીને ૧ ભાંગા એવં ૯ ભાંગા હોય. ૨૦ નો ઉદય તિર્યંચ મનુષ્ય પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને અને ઉત્તરવૈકિંચે વર્તાતા દેવતાને હોય. ત્યાં તિર્યંચ મનુષ્યને પ્રત્યેકે ૧૧૫૨ ભાંગા અને દેવતાને ૮ ભાંગા, સર્વ મળીને ૨૩૧૨ ભાંગા હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને હોય, ત્યાં ભાંગા ૧૧૫૨ હોય. એમ સાત ઉદયસ્થાનકે થઈને સાસ્વાદન ગુણકાણે ૪૦૯૭ ઉદયભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૨ અને ૮૮ એ બે હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્ક બાંધીને ઉપશમશ્રેણિ થકી પડતાં સાસ્વાદન પામે તેને ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક હોય. અને ૮૮ નું તો ચારે ગતિના સાસ્વાદનીને હોય. હવે સંવેધ કહે છે. -૨૮ બાંધતા સાસ્વાદનીને બે ઉદયસ્થાનક હોય, ૩૦, ૩૧. કરણ અપર્યાપ્તો સાસ્વાદની દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે તે માટે શેષ બે ઉદયસ્થાનક ન હોય. ત્યાં મનુષ્ય આશ્રયી ૩૦ ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક હોય. અને પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ આશ્રયી ૩૦ને ઉદયે ૮૮ નું એકજ સત્તા* સ્થાનક હોય. ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચને ૮૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય પંચેન્દ્રિય-તિર્યંચ-મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં સાસ્વાદનીને સાતે ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ૮૮ નું એકેકું જ સત્તાસ્થાનક હોય. ૩૦ ને ઉદયે વર્તાતા મનુષ્યને બે સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૯ ના બાંધકની પેઠે ૩૦ ના બાંધકનો પણ સંવેધ કહેવો. કુલ સત્તાસ્થાનના ભાંગા ૧૯ થાય.

* ઉપશમશ્રેણિ માંડે નહિ તેથી શ્રેણિથી પડવાનો અભાવ હોવાથી તિર્યંચને ૯૨ ની સત્તા ન હોય.

હવે મિશ્ર ગુણઠાણે નામકર્મનાં બે બંધસ્થાનક, ત્રણ ઉદય-સ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં બંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે હોય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં મિશ્રદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્થંચને ૨૮ નું બંધસ્થાનક હોય, તેના ભાંગા ૮. અને મનુ-ષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને ૨૯ નું બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૮, એવાં ભાંગા ૧૬. ઉદયસ્થાનક ૨૯ ૩૦, ૩૧ એ ત્રણ અને સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, એમ બે હોય. હવે તેનો સંવેધ કહે છે—૨૮ ના બંધક મિશ્રદ્રષ્ટિને બે ઉદયસ્થાનક હોય—૩૦, ૩૧. એકેકા ઉદયસ્થાનકને વિષે બે સત્તાસ્થાનક હોય, ૯૨, ૮૮. ૨૯ ના બંધકને ૨૯ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ બે સત્તાસ્થાનક હોય, કુલ ૬ થાય.

તથા અવિરત સમ્યક્દ્રષ્ટિ ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, આઠ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૩ બંધસ્થાનક આ પ્રમાણે—૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં તિર્થંચ મનુષ્ય અવિરતને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાને ૨૮, તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને ૨૯, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને પણ ૨૯, તેનેજ તીર્થંકર સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૩૦ નું બંધસ્થાનક હોય. ઉદયસ્થાનક ૮ હોય, તે આ પ્રમાણે

૧—૨૯ ના ઉદયે દેવતાના ભાંગા ૮ તથા નારકીનો ૧, ૩૦ ના ઉદયે તિર્થંચ તથા મનુષ્ય પ્રત્યેકના ભાંગા ૧૧ પર અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧ પર હોય. કુલ ભાંગા ૩૪૬૫ થાય. (૩૦ નો ઉદય સ્વર સહિત અને ઉદ્યોત સહિત લઘુએ તો અપર્યાપ્તાવસ્થા આવી જાય છે, ત્યાં મિશ્ર ગુણઠાણું ન હોય તેથી તે સંબંધી ૫૭૬ ભાંગા અહીં ગણવામાં આવ્યા નથી. યંત્રમાં પણ આમજ છે પણ ટીકામાં ગણ્યા છે. તત્ત્વ દેવેન્દ્રિગમ્ય.)

૨—૨૮ ના બંધે ભાંગા ૮, ૨૯ ના બંધે ૧૬ અને ૩૦ના બંધે ૮, કુલ બંધભાંગા ૩૨ થાય.

-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ૩૧. ત્યાં ૨૧ નો ઉદય નારકી, પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને જાણવો. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વી પૂર્વબદ્ધાય એ સર્વને વિષે ઉપજે. પણ તે અપર્યાપ્તાને વિષે ન ઉપજે તે માટે ઈહાં અપર્યાપ્તાના ભાંગા વર્ણને શેષ ૨૫ ભાંગા હોય, ૨૫, ૨૭ નો ઉદય દેવતા, નારકી અને વૈક્રિય તિર્થંચ મનુષ્યને જાણવો. ત્યાં નારકી ક્ષાયિક વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જાણવા, દેવતા ત્રિવિધ સમ્યક્ત્વી હોય, ૨૬ નો ઉદય તિર્થંચ મનુષ્ય ક્ષાયિક કે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, ઉપશમ સમ્યક્ત્વી તિર્થંચ મનુષ્યમાં ન ઉપજે. ૨૮, ૨૯ નો ઉદય નારકી, દેવતા, મનુષ્ય, તિર્થંચ, વૈક્રિય તિર્થંચ અને મનુષ્યને જાણવો. ૩૦ નો ઉદય વૈક્રિય તથા સહજ પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્થંચને હોય. સત્તાર્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮. ત્યાં જે અપ્રમત્ત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકરણારકદ્વિક સહિત ૩૧ આંધીને પછી દેવતા થયો હોય તેને ૯૩ ની સત્તા અને જે આહારક આંધીને પડે તેને ચારે ગતિએ ૯૨ ની સત્તા હોય. ૯૯ ની સત્તા દેવતા નારકી મનુષ્ય અવિરતને તીર્થંકર સહિત અને

૧-૨૧ ના ઉદયે તિર્થંચ મનુષ્ય તથા દેવતાના આઠ ભાંગા અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૫ના ઉદયે વૈક્રિય મનુષ્ય તિર્થંચના આઠ, આઠ, દેવતાના ૮ અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૬ના ઉદયે મનુષ્ય તથા તિર્થંચ પ્રયેકના ૨૨૮ ગણતાં ૫૭૬, ૨૭ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયની પેઠે ૨૫. ૨૮ ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્થંચના ૫૭૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૧૯૩. ૨૯ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્થંચના ૧૧૫૨, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૭૬૯. ૩૦ ના ઉદયે મનુષ્યના ૧૧૫૨ તિર્થંચના ૧૭૨૮. વૈક્રિય તિર્થંચના ૮ અને દેવતાના ૮. કુલ ૨૮૯૬. ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨. કુલ અવિરત ગુણદાણે ઉદય ભાંગા ૭૬૬૧ થાય.

૮૮ની સત્તા ચારે ગતિના અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ધર્મ સંવેધ^૧ સ્વયમેવ વિચારી લેવો.

તથા દેશવિરતિ ગુણઠાણે એ અંધસ્થાનક, છ ઉદ્યસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એ અંધસ્થાનક^૨ તે ૨૮, ૨૯નાં હોય, ત્યાં મનુષ્ય, તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય દેશવિરતિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ અંધે. તથા મનુષ્યજ તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ૨૯ અંધે. ઉદ્યસ્થાનક^૩ છ છે તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ ત્યાં જે અપ્રમત્ત અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકર અને આહારકંદ્રિક અંધીને પડે, ને પરિણામે દેશવિરત થાય, ત્યારે ૯૩ ની સત્તા

૧-૨૮ ના અંધે આઠ ઉદ્યસ્થાન હોય. તેમાં ૨૫ અને ૨૭નાં વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. દરેક ઉદ્યે સત્તાસ્થાન એ એ હોય (૯૨, ૮૮) કુલ ૧૬ થયા. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ અંધતાં મનુષ્યને ૩૧ વિતા ૭ ઉદ્યસ્થાનક હોય. તે પ્રત્યેકે ૯૪ અને ૮૯ એ એ સત્તાસ્થાનક હોય કુલ ૧૪ થાય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ ના અંધક દેવતા તથા નારકી હોય. દેવતાને પોતાના જ્યે ઉદ્યસ્થાન હોય, ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ એ સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૧૨ થાય. બન્ને મળી ૨૬ થાય. નારકીને ૩૦ નું ઉદ્યસ્થાન ન હોય. શેષ પાંચ હોય. તેને સત્તાસ્થાનો દેવતાની પેઠે હોય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩૦ અંધતાં દેવતા તથા નારકીને પોતપોતાના ઉદ્યસ્થાનો હોય. દેવતાને દરેક ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ એ સત્તાસ્થાન હોય નારકીને એક ૮૯ નું જ હોય. જિનનામ અને આહારકંડગણક એ ઉભયની સત્તા નારકીને ન હોય તે માટે. કુલ ૧૨ થાય. સર્વ મળી ૫૪ સત્તાસ્થાન થાય

૨-૨૮ ના અંધે ૮ ભાંગા અને ૨૯ના અંધે ૮ ભાંગા. કુલ ૧૬ અંધભાંગા થાય.

૩-પ્રથમના ચાર ઉદ્ય વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. ત્યાં વૈક્રિય તિર્યંચને પડેલા એ ઉદ્યના એ ભાંગા અને બ્રેહ્મા એના ચાર ભાંગા. વૈક્રિય મનુષ્યને એજ ચાર ઉદ્યના ચાર ભાંગા. અહીં સર્વ પદ શુભ હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય. કુલ ૧૦ થાય, ૩૦ નો ઉદ્ય વૈક્રિય તથા સામાન્ય તિર્યંચ અને મનુષ્યને હોય. અહીં એક ભાંગા વૈક્રિય તિર્યંચને હોય અને

હોય શેષની ભાવના અવિસ્તની પેરે જાણવી. 'સંવેધ તો સઘળે પોતાની મેળેજ જાણવો.

તથા પ્રમત્તસંયત ગુણઠાણે બે અંધસ્થાનક, પાંચ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં અંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે દેશવિસ્તિની પેરે જાણવા. ૨ ઉદયસ્થાનક^૩ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ સર્વ આહારક સંયત અને વૈક્રિય સંયતને જાણવાં. સ્વભાવસ્થ સંયતને તો ૩૦ તું જ ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૩, ૯૨, ૮૬, ૮૮ એ ચાર પૂર્વની પેરે જાણવાં.^૪

તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચાર અંધસ્થાનક, બે ઉદયસ્થાનક

સામાન્ય તિર્થંચ તથા મનુષ્યને [૬ સંઘ૦ × ૬ સંસ્થાન × ૨ વિહાયો. × ૨ સુસ્વર-દુસ્વર] ૧૪૪ ભાંગા હોય. દુર્ભાગ, અનાદેય તથા અયશનો અહીં ઉદય ન હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય, કુલ ભાંગા ૨૮૯ થાય. ૩૧ નો ઉદય તિર્થંચને જ હોય, ભાંગા ૧૪૪ હોય સર્વ ઉદય ભાંગા ૪૪૩ થાય.

૧-૨૮ ના અંધે છ ઉદયે ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૯ ના અંધે ૩૧ વિના પાંચ ઉદયે ૯૩, ૮૬ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૧ નો ઉદય તિર્થંચને હોય, તેને ૨૯ તું અંધસ્થાનક ન હોય તેથી કુલ સત્તાસ્થાનક ૨૨ થાય.

૨-દેશવિસ્તિની પેઠે અને અંધસ્થાનના ભાંગા ૧૬ થાય.

૩-પાંચે ઉદયસ્થાન વૈક્રિય અને આહારક સંયતને હોય. તેના દરેકના ભાંગા ૭, કુલ ૧૪. ૩૦ નો ઉદય સ્વભાવસ્થ સંયતને પણ હોય. તેના ભાંગા ૧૪૪, કુલ ઉદયભાંગા ૧૫૮ થાય.

૪-૨૮ ના અંધે પાંચે ઉદયે ૯૨, ૮૮ અને ૨૯ ના અંધે પાંચે ઉદયે ૯૩, ૮૬ ગણતાં સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૨૦ થાય. જિનનામની સત્તાવાળો ૨૮ ન અંધે તેથી ૨૮ ના અંધે ૯૩ અને ૮૬ ના ન હોય. આહારકસંયતને તો ૯૨ અથવા ૯૩ નાં જ હોય, ૮૮ અથવા ૮૬ નાં સત્તાસ્થાન ન હોય; આહારકની સત્તાવાળો જ આહારક શરીર કરે માટે.

અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ચાર બંધસ્થાનક^૧ હોય તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. બે ઉદયસ્થાનક^૨-૨૯, ૩૦ ત્યાં જે પૂર્વે પ્રમત્ત થકો આહારક તથા વૈક્રિય કરીને તે છતાં જ અપ્રમત્ત થાય તેને ૨૯ નું ઉદયસ્થાનક પામીએ.^૩ અને ૩૦ નું સ્વાભાવિક પામીએ. સ્વભાવસ્થ અપ્રમત્તને તો ૩૦ નું જ એક ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.^૪

તથા અપૂર્વકરણ ગુણુઠાણે પાંચ બંધસ્થાનક એક ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચ બંધસ્થાનક^૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બંધને વ્યુચ્છેદે એક જ યશઃકીર્તિ પાંધે. ઉદયસ્થાનક એક ૩૦ નું જ હોય. ધહાં વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ, છ સંસ્થાન, સુસ્વર, દુઃસ્વર અને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિએ કરીને ૨૪ ભાંગા થાય. તે ક્ષપક શ્રેણિવાળા આશ્રયી જાણવા. ઉપશમ શ્રેણિવાળાને તો ધુરિલાં ૩ સંઘયણ માંહેલું એક સંઘયણ હોય, તે માટે ૭૨

૧-ચાર બંધસ્થાનના ભાંગા ૪. અહીં અસ્થિર, અશુભ અને અચ-
શનો બંધ નથી તેથી.

૨-બંને ઉદયે વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને બે બે ભાંગા હોય. પ્રત્યેકને દરેક ઉદયે એક એક ભાંગા હોય, સ્વભાવસ્થ સંયતને ૩૦ના ઉદયે ૧૪૪ ભાંગા હોય. કુલ ઉદયભાંગા ૧૪૮ થાય.

૩-વૈક્રિય તથા આહારક અપ્રમત્તને ૨૯ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિતનો સંભવે. ઉદ્યોત સહિત લઈએ તો અપર્યામાવસ્થા આવી જાય જે ધરે નહિ.

૪-૨૮ ના બંધે બંને ઉદયે ૮૮ની સત્તા હોય, ૨૯ના બંધે બંને ઉદયે ૮૯ની સત્તા હોય, આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ ના બંધે બંને ઉદયે ૯૦ની સત્તા હોય, અને તે સાથે જિતનામ સહિત ૩૧ ના બંધે બંને ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય. કુલ સત્તાસ્થાનક ૮ થાય. અહીં તીર્થકર અથવા આહારકની જેને સત્તા હોય તે તે બંધે જ એવો નિયમ છે તેથી પ્રત્યેક ઉદયે એક એકજ સત્તાસ્થાન હોય.

૫-પાંચ બંધસ્થાનના ભાંગા ૫ થાય.

ભાંગા થાય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે. ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮.

તથા અનિવૃત્તિખાદરે યશઃકીર્તિનું એક જ બંધસ્થાનક અને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ક્ષપકને ભાંગા ૨૪ અને ઉપશમકને ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક આઠ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮, ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ધુરિલાં ચાર ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮ નાં સત્તાસ્થાન ઉપશમક્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકક્રેણિએ પણ જ્યાં લગે નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન થઈ હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યો ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઈહાં બંધોદયનો ભેદ નથી તે માટે સંવેધ નથી.

તથા સૂક્ષ્મસંપરાયે પણ એમ જ એક બંધસ્થાનક, એક ઉદયસ્થાનક અને આઠ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિખાદરની પેરે જાણવાં. ત્યાં સત્તાસ્થાનક માંહે ધુરિલાં ૪ ઉપશમકને હોય અને પછીનાં ચાર ક્ષપકને હોય, તથા છદ્મસ્થ જિન તે ઉપશાન્ત-મોહ તથા ક્ષીણમોહ અને કેવળી જિન તે સયોગી અને અયોગી કેવળી; તે ઈને નામકર્મનો બંધ ન હોય. ઉપશાન્તમોહને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮. ક્ષીણમોહે ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૨૪ હોય. પણ તીર્થંકર નામ સહિતને સર્વ સ્થાનાદિક પ્રશસ્ત જ હોય, તે માટે તેને ભાંગા ૧ હોય. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ૯૦ અને ૭૬ નું તીર્થંકરને અને ૭૯ તથા ૭૫ નું અતીર્થંકરને હોય.

૧-પ્રથમના ચાર બંધસ્થાને ૩૦ ના ઉદયે અતુકમે ૯૮, ૯૯, ૯૨ અને ૯૩ નાં સત્તાસ્થાનો હોય અને એકના બંધે ૩૦ ના ઉદયે એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૮ થાય.

अथोगी केवणीने उदय स्थानक ८ होय, १ते व्या प्रभाणे-
२०, २१, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१. त्यां सामान्य केवणीने
केवणी समुद्रघाते कामांशु काययोगे वर्ततां २० गुं उदयस्थानक
होय, त्यां लांगा १ त्यां तीर्थाकरने २१ ना उदयने लांगो १;
अथ पूर्वे उदयस्थानक विवर्यां छे तेम जणुवां. आठे उदय-
स्थानके थधने ६० लांगा होय. सत्तास्थानक ८०, ७९, ७६,
७५. अथ आर होय.^२

अथोगी केवणीने जे उदयस्थानक ९ अने ८ गुं होय.
तेना लांगा २ होय अने सत्तास्थानक^३ छ होय ते व्या प्रभाणे
८०, ७९, ७६, ७५, ९, ८. अथ १४ गुणस्थाने अधोदय सत्ता-
स्थानक, तेना लांगा अने संवेध स्थाननी संख्या तथा तेना
लांगानी संख्या कही. ५८-५९.

मिथ्यात्वे अंध लांगा.

२३   २५   २६   २८   २९

चतु पणवीसा सोलस, नव चत्ताला सया य बाणउई ।

३०

१३८२६

बत्तीसुत्तर छायाल-सया मिच्छस्स बंधविही ॥६०॥

१-उदयस्थाने लांगा ६० थाय. ते प्रभाणे:-२०, २१, २६,
१   १२   १३   २५   १
२७, २८, २९, ३०, ३१.

२-२० ना उदये ७९, ७५. २१ ना उदये ८०, ७६. २६ ना उदये
७९, ७५. २७ ना उदये ८०, ७६, २८ ना उदये ७९, ७५. २९ तथा
३० ना उदये प्रत्येके ८०, ७९, ७६, ७५. ३१ ना उदये ८०, ७६. कुल
सत्तास्थान २० थाय.

३-९ ना उदये ८०, ७६ अने ९, ८ ना उदये ७९, ७५ अने ८.
कुल ६ सत्तास्थान थाय.

ચૃડ=ચાર ભાંગા
 ષણવીસા=૫૨ચીશ.
 સોલસ=સોળ.
 નવ=નવ.
 ચત્તાલાસયાય બાળૃડૈ=૯૨૪૦

વત્તીસુત્તર છાયાલસયા=
 ૪૬૩૨.
 મિચ્છસ્સ=મિથ્યાત્વ ગુણ
 સ્થાનના.
 વંઘવિહી=અંધના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકને વિષે અનુક્રમે ચાર, ૫૨ચીશ, સોળ, નવ, બાહુશે ચાળીશ અને છેતાળીશસો અત્રીશ અંધના ભાંગા હોય ॥ ૬૦ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણના જે ત્રેવીશ આદિ દષ્ટને અંધસ્થાનક છે તેને વિષે કેટલા કેટલા અંધના ભાંગા ઉપજે તે પ્રકૃપવાને આ ભાષ્યની ગાથાનો ભાવાર્થ કહે છે.—

ત્રેવીશને અંધસ્થાનકે ૪ ભાંગા હોય, ૫૨ચીશને અંધસ્થાનકે ૨૫ ભાંગા ઉપજે, છવીશને અંધસ્થાનકે ૧૬ ભાંગા ઉપજે, અઠ્ઠાવીશને અંધસ્થાનકે ૯ ભાંગા ઉપજે, એગણત્રીશને અંધસ્થાનકે બાહુશે ચાલીશ (૯૨૪૦) ભાંગા ઉપજે, ત્રીશને અંધસ્થાનકે છેતાલીશસો અને અત્રીશ (૪૬૩૨) ભાંગા હોય, એમ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે છ અંધસ્થાનકે થઈને તેર હજાર નવશે છવીશ (૧૩૯૨૬) ભાંગા હોય, એની ભાવના પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જણવી. ॥ ૬૦ ॥

સાસ્વાદને અંધ ભાંગા.

૨૮

૨૯

૩૦

અટ્ટ સયા ચૃડસટ્ટી વત્તીસસયાઈ સાસણે મેઆ ।

૩

૯૬૦૮

અટ્ટાવીસાઈસું,

સવ્વાણઽટ્ટહિગછન્નૃડૈ ॥ ૬૧ ॥

અટ્ટ=આઠ.

સયાચ્ચત્તઙ્કી=ચોસઠશે.

વન્નીસસત્રાઈ=અત્રીશશે.

સાસળે=સાસ્વાદન ગુણસ્થાને

સેઆ=અધના ભેદા-ભાંગા.

અઠ્ઠાવોસાહસુ=અઠ્ઠાવીશ વગેરે
(ત્રણ અધસ્થાનક) ને
વિષે.

સઘ્વાળ=સર્વની સંખ્યા.

અઠ્ઠિઠિગલ્લજ્ઞર્હ=૯૬૦૮.

અર્થ:-સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અધકને વિષે અનુક્રમે આઠ, ચોસઠશે અને અત્રીશશે અધના ભાંગા હોય. અઠ્ઠાવીશ આદિ (ત્રણ) અધસ્થાનકને વિષે સર્વ ભાંગાની સંખ્યા છન્નુશે ને આઠ થાય. ॥ ૬૧ ॥

વિવેચન:-હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણના જે ૨૮ આદિ દ્વધને ત્રણ અધસ્થાનક છે, તેને વિષે કેટલા કેટલા ભાંગા ઉપજે? તે પ્રશ્નવાને ભાષ્યની ગાથાને ભાવાર્થ કહે છે—અઠ્ઠાવીશને અધસ્થાનકે ૮ ભાંગા ઉપજે. ઓગણત્રીશને અધસ્થાનકે ચોસઠશે (૬૪૦૦) ભાંગા હોય. ત્રીશને અધસ્થાનકે અત્રીશશે (૩૨૦૦) ભાંગા હોય. એ પ્રકારે સાસ્વાદન ગુણઠાણે અઠ્ઠાવીશાદિક ત્રણ અધસ્થાનકે થઇને સર્વ મળીને છન્નુશે અને આઠ (૯૬૦૮) ભાંગા થાય. ભાવના પૂર્વે કહી છે. અને મિશ્રાદિક ગુણઠાણે તે અધસ્થાનકના ભાંગા થાડા છે, તેથી તે પૂર્વે કહ્યા છે તેમ જાણવા. ॥ ૬૧ ॥

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને નામ્નો અધોદયસત્તા-
સંવેધયંત્રકમ્ ૧.

અંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ઉદય. સંખ્યા.	ભાંગ.	સત્તારથાનાતિ.
૨૩	૪	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૧૧ ૨૩ ૬૦૦ ૨૨ ૧૧૮૨ ૧૭૬૪ ૨૯૦૬ ૧૧૬૪	૭૭૦૪	હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ
૨૫	૨૫	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૯૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ
૨૬	૧૬	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૯૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલનાજલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ હરાલ્લાલકાલ

સાસ્વાહને નામ્ને બંધોદયસત્તાસંવેધયંત્રમ્ ૨.

	લાંગા	ઉદય	લાંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨	૩૪૫૬ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૨૯	૧૪૦૦	૧૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૨૭ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩૦	૩૨૦૦	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૨૭ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩	૯૬૦૮	૧૬		૧૧૬૫૦ ૧૯

મિશ્રે નામ્ને બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૩

બંધ.	લાંગા.	ઉદય	લાંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨	૩૪૫૬ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮
૨૯	૮	૨૯	૯	૯ ૬૨૧૮૮
૨	૧૬	૩		૩૪૬૫ ૬

अविस्ते नाम्ना अधोद्वयससत्तास'वेध. ४

अ'ध	लांगा.	दिन्य.	लांग स'ख्या	सत्तास्थानानि.
२८	८	२१ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१	१६ १६ ५७६ १६ ११७६ १७५२ २८८८ ११५२	६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८
२९	१६	२१ २५ २६ २७ २८ २९ ३०	१७ १५ २८८ १७ ६०१ ६०१ ११६०	६३६२१८८ ६३६२१८८ ६३६२१८८ ६३६२१८८ ६३६२१८८ ६३६२१८८ ६३६२१८८
३०	८	२१ २५ २७ २८ २९ ३०	६ ६ ६ १७ १७ ८	६३६८८ ६३६८८ ६३६८८ ६३६८८ ६३६८८ ६३६८८
३	३२	२१	१०३६२	५४

દેશવિસ્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૫

બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા	સત્તાસ્થાનાનિ	
૨૮	૮	૨૫	૨	૪૪૩	૯૨૧૮૮
		૨૭	૨		૯૨૧૮૮
		૨૮	૩		૯૨૧૮૮
		૨૯	૩		૯૨૧૮૮
		૩૦	૨૮૯		૯૨૧૮૮
		૩૧	૧૦૪		૯૨૧૮૮
૨૯	૮	૨૫	૧	૧૪૮	૯૩૧૮૯
		૨૭	૧		૯૩૧૮૯
		૨૮	૧		૯૩૧૮૯
		૨૯	૧		૯૩૧૮૯
		૩૦	૧૪૪		૯૩૧૮૯
૨	૧૬	૧૧	૫૯૧	૨૨	
 અસત્તાસંવેધે બંધોદયસત્તાસંવેધ ૬ જેનમ જયતિ શાસનમ					
બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ	
૨૮	૮	૨૫	૨	૧૫૮	૯૨૧૮૮
		૨૭	૨		૯૨૧૮૮
		૨૮	૪		૯૨૧૮૮
		૨૯	૪		૯૨૧૮૮
		૩૦	૧૪૬		૯૨૧૮૮
૨૯	૮	૨૫	૨	૧૫૮	૯૩૧૮૯
		૨૭	૨		૯૩૧૮૯
		૨૮	૪		૯૩૧૮૯
		૨૯	૪		૯૩૧૮૯
		૩૦	૧૪૬		૯૩૧૮૯
૨	૧૬	૧૦	૩૩૬	૨૦	

અપ્રમત્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૭

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૧	૨૯	૪૨	૧૪૮	૮૮
		૩૦	૪૧૪૬		૮૮
૨૯	૧	૨૯	૪૨	૧૪૮	૮૯
		૩૦	૪૧૪૬		૮૯
૩૦	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૨
		૩૦	૧૪૬		૯૨
૩૧	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૩
		૩૦	૧૪૬		૯૩
૪	૪	૮		૫૯૨	૮

અપૂર્વકરણે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૮

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૧	૩૦	૫૨		૮૮
૨૯	૧	૩૦	૭૨		૮૯
૩૦	૧	૩૦	૭૨		૯૨
૩૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩
૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩૯૨૮૯૮૮૮
૫	૫	૫	૩૬૦		૮

૯૧૦૧૧૧૨ ગુણસ્થાનેષુ સંવેધો નાસ્તિ એકેકબંધોદયસ્થાનત્વાત.

૪૨૮ તથા ૨૯ ના બંધ ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૧ અને ૧૪૫ ભાંગા સંભવે. બન્ને ઉદયમાં આહારકના ઉદયવાળા ભાંગા ન થયે. જેનો ઉદય તેનો બંધ આ (અપ્રમત) ગુણકાણે હોય જ, એમ આમાં હેતુ સમન્વય છે.

અયોગિન: ઉદયસત્તાસવેધચંદ્ર ૧૩

અંક.	ભાગા.	ઉદય	ભાગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૨૦	૧	૭૬૫૭૫
		૨૧	૧	૮૦૭૬
	૦	૨૬	૬	૭૬૫૭૫
		૨૭	૧	૮૦૭૬
		૨૮	૧૨	૮૦૭૬૫૭૬૫૭૫
		૨૯	૧૩	૮૦૭૬૫૭૬૫૭૫
		૩૦	૨૫	૮૦૭૬
		૩૧	૧	
૦	૦	૮	૬૦	૨૦

અયોગિન: ઉદયસત્તાસવેધચંદ્ર ૧૪

અંક.	ભાગા.	ઉદય	ભાગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
૦	૦	૯	૧	૮૦૭૬૧૯
		૮	૧	૭૬૫૭૫૮
		૨	૨	૬

* ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ બાંધોદયસત્તાસંવેધે સ્થાનૈકયં
સંજૈક્યં ચ શ્રેયં ॥ ૧૫

ગુણ.	બંધ સ્થા.	બંધ ભાંગા	ઉદય સ્થા.	ઉદય ભાંગા,	સત્તાસ્થાન સંવેધ.
૧૪	૮	૧૩૯૪૫	૧૨	૭૭૫૧	૧૨
૧	૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦	૨૨૦
૨	૩	૯૬૦૮	૧૬	૧૧૬૫૦	૧૯
૩	૨	૧૬	૩	૩૪૨૫	૬
૪	૩	૩૨	૨૪	૦૩૬૨	૫૪
૫	૨	૧૬	૧૧	૫૬૧	૨૨
૬	૨	૧૬	૧૦	૩૧૬	૨૦
૭	૪	૪	૮	૫૯૨	૮
૮	૫	૫	૫	૩૬૦	૮
૯	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૦	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૧	૬	૦	૧	૭૨	૪
૧૨	૦	૦	૧	૨૪	૪
૧૩	૦	૦	૮	૬૦	૨૦
૧૪	૦	૦	૨	૨	૬
	૨૯	૨૩૬૨૫	૧૪૨	૬૯૯૬૮	૪૦૭

નામ્ન: ૧૦ ગુણસ્થાનેષુ બંધસ્થાનાનાં ભંગા: ઐક્યે
૨૯ સ્થાનાનિ, ભંગાશ્ચ ૨૩૬૨૫

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	
૨૩	૪	૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૧૨૮	૧	૧	૧૧૧
૨૫	૨૫	૨૯૬૪૦૦	૨૯	૮૨૯૧૬	૨૯	૮૨૯	૧૨૯	૧		
૨૬	૧૬	૩૦૩૨૦૦		૩૦		૩૦	૧૩૦	૧		
૨૮	૯					૩૧	૧૩૧	૧		
૨૯	૨૪૦						૧			
૩૦	૪૬૩૨									
૬	૧૩૯૨૬	૩૯૬૦૮	૨૧૬	૩૩૨	૨૧૬	૨૧૬	૪	૪	૫	૫

નામન: ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ ઉચ્ચ સ્થાનાનાં ભાગા: ઝૌકચે । ઉચ્ચસ્થાન ૫૫૫, ભાગા ૨૪૧૧૯

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
૨૧	૪૧૨૧	૩૨૨૬	૬૨૧	૨૫૨૫	૨	૨૫	૨૨૬	૨	૩૦૭૧	૩૦૭૨	૩૦૨૪	૨૧	૨૧
૨૪	૧૧૨૪	૨૩૦૨	૩૦૪૨	૨૫૨૭	૨	૨૭	૨૩૦	૧૪૬			૩૦૨૪	૨૧	૨૧
૨૫	૩૨૨૫	૮૩૧	૧૧૫૨	૫૭૬	૩	૨૮	૪					૨૬	૨૬
૨૬	૬૦૨૬	૫૨૨		૨૫૨૮	૩	૨૯	૪					૨૭	૨૭
૨૭	૩૧૨૯			૨૮૧૯	૩૦૨૯	૩૦	૧૪૬					૨૮	૨૮
૨૮	૧૧૯૩	૩૦૨૩		૨૯૧૭	૩૧	૧૪૪						૨૯	૨૯
૨૯	૧૭૮૧	૧૧૫૨		૩૦૨૯								૩૦	૩૦
૩૦	૨૯૧૪			૩૧	૧૧૫૨							૩૧	૩૧
૩૧	૧૧૬૪												
૯૭૭૩	૭૪૦૯	૩૩૬૬	૮૭૬૬	૬૪૪૩		૫૧૫૨	૨૧૪૮	૧૭૨	૧૭૨	૧૭૨	૧૨૪	૮૬૦	૨

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ઉદયભાંગા.

૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮
 ઇગચત્તિગાર વત્તીસ, છસય ઇગતીસિગારનવનઉઈ ।
 ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૭૭૭૩
 સતરિગસિ યુતીસચુદ, ઇગારચુસદ્દિ મિચ્છુદયા ॥૬૨॥

ઇગચત્ત=એકતાલીશ.
 ઇગાર=અગ્યાર.
 વત્તીસ=અત્રીશ.
 છસય=છશે.
 ઇગતીસ=એકત્રીશ
 ઇગારનવનઉઈ=૧૧૯૯

સતરિગસિ=સત્તરશે એકાશી
 યુતીસચુદ=૨૯૧૪
 ઇગારચુસદ્દિ=૧૧૬૪
 મિચ્છુદયા=મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થા-
 નના ઉદયના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ ના ઉદયસ્થાનેને વિષે અનુક્રમે ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, અને ૧૧૬૪ ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણુકાણાનાં એકત્રીશ આદિ ઢઘને નવ ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ગાથાનો ભાવ કહે છે. એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૪૧ ભાંગા ઉપજે, ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ૧૧ ભાંગા હોય, પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય, છવીશને ઉદયસ્થાનકે (૬૦૦) છશે ભાંગા હોય, સત્તાવીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૧ ભાંગા હોય, અઠ્ઠાવીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે નવાણુ (૧૧૯૯) ભાંગા ઉપજે, ઓગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે સત્તરશે અને એકાશી (૧૭૮૧) ભાંગા હોય, ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ઓગણત્રીશશે અને ચઉદ (૨૯૧૪) ભાંગા ઉપજે અને એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે ત્રીસઠ (૧૧૬૪) ભાંગા થાય. એ પ્રકારે મિથ્યાત્વ ગુણુકાણુ એ નવ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ અળીને સત્યોત્તરશે તહાંતેર (૭૭૭૩) ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

નામકર્મનાં અધસ્થાન ને તેના ભાંગા.

ગુણસ્થાનેયુ		નામકર્મભૂ: અધસ્થાનાનિ ૮		તદ્ભાંગા: ૧૩૯૪૫
૧	મિથ્યાત્વે	૬	૨૩૨૫૦૬૨૮૨૯૩૦	૧૩૯૨૬
૨	સાસ્વાળ	૩	૨૮૨૯૩૦	૯૬૦૮
૩	મિશ્રે	૫	૨૮૨૯	૧૬
૪	અવિરં	૩	૨૮૨૯૩૦	૩૨
૫	દેશવિં	૨	૨૮૨૯	૧૬
૬	પ્રમત્તે	૨	૨૮૨૯	૧૬
૭	અપ્રમં	૪	૨૮૨૯૩૦૩૧	૪
૮	અપૂર્વકં	૫	૨૮૨૯૩૦૩૧	૫
૯	અનિવૃં	૧	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મં	૧	૧	૧
૧૧	ઉપં	૦		
૧૨	ક્ષીણમોહે	૦		
૧૩	સયોગિ	૦		
૧૪	અયોગિ	૦		
		૨૯		૨૩૬૨૫

સાસ્વાદને ઉદય ભાંગા

૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૯
 વત્તીસ દુન્નિ અટ્ટય, વાસીહસયાયપચ નવ ઉદયા ।

૩૦ ૩૧ ૪૦૯૭
 વારહિઆ તેવીસા, વાવન્નિકારસ સયા ય ॥ ૬૩ ॥

વત્તીસ=ખત્રીશ

નવ=નવ

દુન્નિ=ખે

ઉદયા=ઉદયના ભાંગા

અટ્ટ=આઠ

વારહિયા તેવીસા=૨૩૧૨

વાસીહસયાયપંચ=પાંચશે'ખાશી

વાવન્નિકારસસયાય=૧૧૫૨

અર્થ:—સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, અને ૨૯
 ૩૦-૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે ખત્રીશ, ખે, આઠ,
 પાંચશે ખાશી, નવ, ત્રેવીશશે' ખાર અને અખ્યારશે' ખાવન
 ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૩ ॥

જૈન સાઈટ

વિવેચન:-હવે સાસ્વાદન ગુણુઠાણાનાં એકવીશ આદિ દષ્ટને
 સાત ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપતાની ભાષ્યની ગાથાનો
 ભાવ કહે છે-

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય-૮ મનુષ્યના, ૬
 વિકલે'દ્રિયના, ૮ દેવતાના, ૮ તિર્ય'ચના અને ૨ એકે'દ્રિયના,
 ચોવીશને ઉદયસ્થાનકે ૨ ભાંગા એકે'દ્રિયના હોય. પચ્ચીશને
 ઉદયસ્થાનકે આઠ ભાંગા દેવતાના હોય. છવીશને ઉદયસ્થાનકે
 પાંચશે' અને ખાશી (૫૮૨) ભાંગા હોય-૨૮૮ મનુષ્યના, ૨૮૮
 તિર્ય'ચના અને ૬ વિકલે'દ્રિયના. આગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે નવ
 ભાંગા હોય, ૮ દેવતાના અને ૧ નારકીનો. ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે
 ત્રેવીશશે' અને ખાર (૨૩૧૨) ભાંગા ઉપજે-૧૧૫૨ મનુષ્યના,
 ૧૧૫૨ તિર્ય'ચના અને ૮ દેવતાના. એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે
 અખ્યારશે' ખાવન (૧૧૫૨) ભાંગા તિર્ય'ચના હોય. સર્વ મળીને
 સાસ્વાદન ગુણુઠાણે સાતે ઉદયસ્થાનકે થઇને ચાર હજાર સત્ત્રણ્ઠ
 (૪૦૯૭) ઉદય ભાંગા હોય. ભાવના પૂર્વવત્ અણુધી. મિત્રાદિકે
 અણુઠાણે ઉદયભાંગા પોતાની મેળે જ વિચારીને કહેવા. ॥ ૬૩ ॥

ગતિ માર્ગણાએ નામકર્મનાં બંધોદયસત્તાસ્થાન

૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪
દો છકટ્ટ ચઝકં, પળ નવ ઈકાર છકમં ઉદયા ।

૧ ૨ ૩ ૪
નેરઙઆઙસુ સત્તા, તિ પંચ ઈકારસ ચઝકં ॥૬૫॥

દોછકટ્ટ ચઝકં=એ, છ, આઠ

અને ચાર બંધસ્થાન

પળ નવ ઈકારછકમં=પાંચ, નવ,

અગ્યાર અને છ

ઉદયા=ઉદયસ્થાનો

નેરઙઆઙસુ=નારકી આદિ

(નારકી, તિર્થંચ, મનુષ્ય

અને દેવતા) ને વિષે.

સત્તા=સત્તાસ્થાનો

તિ પંચ ઈકારસ ચઝકં=ત્રણ

પાંચ અગ્યાર અને ચાર.

અર્થ:-નારકી આદિ (નારક, તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતા) ને વિષે અનુક્રમે એ, છ, આઠ અને ચાર બંધસ્થાન, પાંચ નવ, અગ્યાર અને છ ઉદયસ્થાન અને ત્રણ, પાંચ, અગ્યાર અને ચાર સત્તાસ્થાન જણાયાં. ॥ ૬૪ ॥

વિવેચન:-હવે ગત્યાદિક દર માર્ગણાદ્વારે નામકર્મનાં બંધોદયસત્તા સ્થાનક કહે છે; ત્યાં પ્રથમ નરકાદિ ચાર ગતિને વિષે અનુક્રમે બંધોદયસત્તાનાં સ્થાનક કહે છે.

નારકીને એ બંધસ્થાનક હોય ૨૯-૩૦. તિર્થંચને છ બંધસ્થાનક હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. મનુષ્યને ૮ બંધસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. દેવતાને ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦ એ ચાર બંધસ્થાન હોય. નારકીને ઉદયસ્થાનક પાંચ હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. તિર્થંચને ઉદયસ્થાન નવ હોય ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. મનુષ્યને ઉદયસ્થાન અગ્યાર હોય-૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. દેવતાને છ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. નારકીને ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૯૯, ૯૯. તિર્થંચને સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય-૯૨, ૯૯, ૯૯, ૯૦, ૭૯. મનુષ્યને સત્તાસ્થાન અગ્યાર હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨,

८८, ८८, ८६, ८०, ७८, ७६, ७५, ६, ८. देवताने चार सत्ता-
स्थानक होय-८३, ८२, ८६, ८८.* ॥ ६४ ॥

* चार गतिने विधे नामकर्माना संवेध—

तिर्य्यगति प्रायेज्य २६ आंधतां नारदने पोतानां पांचे उदयस्थाने
८२ अने ८८ नी सत्ता होय, मनुष्यगति प्रायेज्य आंधतां ८८ नुं वधारे
होय. कुल १५ थाय तिर्य्य प्रायेज्य ३०. आंधतां ८२ अने ८८ नां होय.
मनुष्य प्रायेज्य ३० आंधतां पांचे उदये ८८ नुं अंकज होय. कुल १५
थाय. सर्वा मणी ३० सत्तास्थानक थाय.

२३, २५, २६, २८ अने ३० अे पांच आंधस्थाने तिर्य्य अने पोताना
नव उदय पैकी प्रथमना चार उदये ८२, ८८, ८६, ८० अने ७८ अे म
पांच पांच अने पक्षीना पांच उदय ७८ विना चार चार सत्तास्थान होय.
प्रत्येक आंधे ४०, ४० होय. कुल २०० थाय. अलीं ओटलुं विशेष छे के
मनुष्य प्रायेज्य २८ ना आंधे ७८ नी सत्ता होय न न्हि. २८ ना आंधे
२४ विना आठ उदय होय. २४ नो उदय अेकेन्द्रियने न होय अने ते देव
के नरक अतिभां न गय तैथी, २१, २६, २८, २८ अने ३० ना उदये।
हायिक सम्यग्दष्टिने अथवा पूर्वे आध्याय आंधिला अने मोहनीयनी २२
प्रकृतिनी सत्तावाणा वेदक सम्यग्दष्टिने होय. अे दरेक उदये ८२ अने ८८
अे अे अे सत्तास्थान होय. २५ अने २७ ना उदयो वैक्रिय तिर्य्य अने होय.
त्यां पक्ष अे न अे सत्तास्थान होय. ३० अने ३१ ना उदयो सर्वा पर्याप्तिये
पर्याप्ता सम्यग्दष्टि तथा मिथ्यादष्टिने होय. त्यां प्रत्येके ८२, ८८ अने
८६ अे त्रयु त्रयु सत्तास्थान होय, पक्ष अलीं ८८ नुं तो मिथ्यादष्टिने न होय.
सम्यग्दष्टि तो अवरस्य देवदिकादि आंधे तैथी तेने ते न होय. कुल १८
सत्तास्थान २८ ना आंधे थाय. सर्वा मणी २१८ थाय.

२३, २५, २६, २८ अने ३० अे पांच आंधस्थाने मनुष्यने २१,
२५, २६, २७, २८. २८ अने ३० अे सात उदय होय. अलीं २५ अने
२७ ना उदयो वैक्रिय मनुष्यने होय. अे अे उदये ८२ अने ८८ अे अे

અને પાંચ ઉદ્યે ૯૨, ૮૮, ૮૬ અને ૮૦ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, સર્વ મળી દરેક બંધે ૨૪, ૨૪ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ ના બંધે એજ સાત ઉદ્ય હોય, ત્યાં ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદ્યો કરણ અપર્યાપ્તા અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. ત્યાં ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને હોય, ૨૮ અને ૨૯ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયત અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૩૦નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. ૩૦ વિના પ્રત્યેક ઉદ્યસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. આહારકને ૯૨ ની જ સત્તા હોય. ૩૦ ના ઉદ્યે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ૮૯નું નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. સર્વ સંખ્યાએ ૨૮ ના બંધે ૧૬ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ બાંધતાં વિશેષ છે તે કહે છે. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં પૂર્વોક્ત સાતે ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય પણ અહીં ૩૦ નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય. આહારકને ૯૩ નું જ હોય. સર્વ ધમને ૧૪ સત્તાસ્થાન થાય. આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ બાંધતાં ૨૯ અને ૩૦ એ બે ઉદ્યસ્થાન હોય. ૨૯નું આહારક શરીર કરી વચલાકાલે અપ્રમત થાય તેને હોય. અને ઉદ્યે ૯૨ ની સત્તા હોય ૩૧ ના બંધે એક ઉદ્યસ્થાન (૩૦ નું) અને એક સત્તાસ્થાન (૯૩ નું) હોય. (અહીં ૨૯ નું ઉદ્યસ્થાન પણ પૂર્વે કહ્યું છે પણ અહીં તેની વિવક્ષા કરેલી નથી, તેનું કારણ તેઓ જાણે.) એકના બંધે ૩૦ નો ઉદ્ય હોય. ત્યાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬ અને ૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ બંધસ્થાન તથા ઉદ્યસ્થાનની અપેક્ષાએ સત્તાસ્થાન ૧૫૯ થાય. તે આ પ્રમાણે:—૨૩ ના બંધે ૨૪, ૨૫ ના બંધે ૨૪, ૨૬ ના બંધે ૨૪, ૨૮ ના બંધે ૧૬, ૨૯ અને ૩૦ ના બંધે મનુષ્ય અને તિર્યચગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૨૪, ૨૪. અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૧૪, ૩૧ ના બંધે ૧ અને ૧ ના બંધે ૮. બંધના અભાવે ઉદ્યસ્થાન તથા સત્તાસ્થાનનો પરસ્પર સંવેધ પૂર્વે સામાન્ય સંવેધે વિચાર્યો છે તે અનુસાર જાણવો.

દેવતાને ૨૫, ૨૬ અને ૨૯ એ ત્રણ બંધસ્થાને પોતાના ૭ ઉદ્યે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. તિર્યચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે પણ એજ મુજબ બે સત્તાસ્થાન હોય અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધે પ્રત્યેક ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય, સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૬૦ થાય.

ભતિ માર્ગણુએ અધોદયસત્તાસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
 ઇગ વિગલિંદ્રિય સગલે, પળ પંચ ય અટ્ટુ બંધઠાણાણિ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
 પળ છક્કિઠ્ઠારુદ્યા, પળ પળ વારસ ય સંતાણિ ॥૬૫॥

ઇગવિગલિંદ્રિય સગલે=એકે-
 દ્રિય. વિકલેદ્રિય અને સ-
 કલેદ્રિક (પંચેદ્રિય) ને
 વિષે (અનુક્રમે).

૧ પળ પંચ ય અટ્ટુ=પાંચ, પાંચ
 અને આઠ.

બંધઠાણાણિ=અધસ્થાનો.

પળ છક્કિઠ્ઠાર=પાંચ, છ અને
 અગ્યાર.

ઉદ્યા=ઉદયસ્થાનો,

પળ પળ વારસ ય=પાંચ પાંચ
 અને આર.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

જૈન સાઈટ

અર્થ—એકેદ્રિય અને વિકલેદ્રિય અને પંચેદ્રિયને વિષે
 અનુક્રમે પાંચ, પાંચ અને આઠ અધસ્થાનો; પાંચ, છ અને
 અગ્યાર ઉદયસ્થાનો અને પાંચ પાંચ અને આર સત્તાસ્થાનો
 બણવાં ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન:—હવે ઉદ્રિય આશ્રયીને નામકર્મના અધોદય
 સત્તાસ્થાનક કહે છે—

એકેદ્રિયને, વિકલેદ્રિયને અને સકલ તે પંચેદ્રિયને અનુક્રમે
 અધસ્થાનક કહે તે—એકે દ્રિયને અધસ્થાનક પાંચ હોય—૨૩, ૨૫,
 ૨૬, ૨૯, ૩૦. ત્રણ વિકલેદ્રિયને એજ પાંચ અધસ્થાનક હોય
 ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ ૩૦. પંચેદ્રિયને આઠ અધસ્થાનક હોય—
 ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. એકેદ્રિયને પાંચ
 ઉદયસ્થાન હોય—૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭. વિકલેદ્રિયને છ ઉદય-
 સ્થાન હોય—૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. પંચેદ્રિયને અગ્યાર
 ઉદયસ્થાનક હોય ૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧,
 ૯, ૮. તથા એકેદ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય—૯૨, ૮૮, ૮૬,

૮૦, ૭૮, વિકલેન્દ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬,
૮૦, ૭૮. પાંચન્દ્રિયને આર સત્તાસ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯,
૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. * ॥ ૬૫ ॥

* એન્દ્રિયને પાંચ અંધસ્થાને પ્રથમના આર ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તા-
સ્થાન હોય અને રજના ઉદયે ૭૮ વિના આર હોય, કુલ ૧૨૦ સત્તાસ્થાન
થયાં. વિકલેન્દ્રિયને પાંચ અંધસ્થાને પ્રથમના એ ઉદયે પાંચ પાંચ અને
પછીના આર ઉદયે ૭૮ વિના આર આર આર સત્તાસ્થાન હોય, કુલ ૧૩૦ થાય.

પાંચન્દ્રિયને રજના અંધે ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૭
ઉદયસ્થાન હોય. પહેલાં એ ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના આર ઉદયે ૭૮
વિના આર આર સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી ૨૬ થાય. ૨૫ અને ૨૬ ના
અંધે ૨૫ અને ૨૭ સહિત આઠે ઉદયસ્થાન હોય. ૭ ઉદયે હમણાં ગણ્યા
પ્રમાણે ૨૬, અને ૨૫ તથા રજના ઉદયે પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ એ
સત્તાસ્થાન ગણતાં સર્વ થઈને ૩૦, ૩૦ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૮ ના અંધે
આઠે ઉદય હોય તે તિર્થંગિય પાંચન્દ્રિય અને મનુષ્યને હોય. ત્યાં ૨૧થી ૨૯
પર્યંત ૭ ઉદયસ્થાને પ્રત્યેકે ૯૨, અને ૮૮. એ એ સત્તાસ્થાન હોય ૩૦ના
ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ આર હોય. ૩૧ના ઉદયે ૮૯ વિના ત્રણ
હોય. સર્વ થઈને ૧૯ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ ના અંધે આઠે ઉદયસ્થાન
હોય. ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૯૩ અને ૮૯
એ સાત સત્તાસ્થાન હોય. તિર્થંગિય પ્રાયોગ્ય આંધતાં પહેલાં પાંચ, મનુ-
ષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ૭૮ વિના તેજ આર અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય
આંધતાં છેલ્લાં એ હોય. ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ના ઉદયે તેજ ૭ ૭ હોય. ૩૧ના
ઉદયે પહેલાં આર હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૯૩ અને ૮૯
એ આર હોય. સર્વ થઈને ૨૯ના અંધે સત્તાસ્થાન ૪૪ થાય. ૩૦ના અંધે
૨૯ના અંધની પેઠે સમજવું. કેર એટલો જ કે ૨૧ના ઉદયે પહેલાં પાંચ
તિર્થંગિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં હોય અને છેલ્લાં એ મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય આંધતાં
દેવતાને હોય. ૨૬ના ઉદયે ૯૩ અને ૮૯નાં ન હોય. ૨૬ના ઉદય તિર્થંગિય
અથવા મનુષ્ય અપર્યાપ્તને હોય. તેઓને દેવગતિપ્રાયોગ્ય કે મનુષ્યગતિપ્રા-
યોગ્ય અંધ ન હોય તેથી. એટલે અહીં ૨૬ નાં ઉદયમાં એ ઘટે, આફી
પૂર્વની પેઠે હોય. સર્વ થઈને ૪૨ થાય. ૩૧ અને ૧ ના અંધે ઉદય અને
અનાનો સંદેહ જેમ પ્રથમ મનુષ્યગતિમાં કહ્યો છે, તેમ જ કહેવો.

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्टु बंधुदयसंतकम्माणं ।

गइआइएहिं अट्टसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥

इय=એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે

बंधुदयसंतकम्माणं=બંધ, ઉદય અને સત્તાસંબંધી.

कम्मपगइठाणाणि=કર્મપ્રકૃતિ-
નાં સ્થાનોને

सुदट्टु=અત્યંત ઉપયોગ રાખીને

गइआइएहिं=ગતિ આદિ (મા-

ર્ગણાસ્થાનો) વડે

अट्टसु=આઠ અનુયોગદ્વારને
વિષે

चउप्पयारेण=ચાર (પ્રકૃતિ,
સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશ
રૂપ) પ્રકારે

नेयाणि=જાણવા.

अर्थः—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે બંધ, ઉદય અને સત્તા સંબંધી કર્મપ્રકૃતિનાં સ્થાનોને અત્યંત ઉપયોગ રાખીને ગતિ આદિ માર્ગણાસ્થાનોવડે આઠ અનુયોગ દ્વારેને વિષે ચાર (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ) પ્રકારે જાણવા. ॥ ૬૬ ॥

विवेचनः—એમ એ રીતે ઉક્ત પ્રકારે અત્યંત ઉપયોગ રાખીને આઠે કર્મપ્રકૃતિના બંધ, ઉદય સત્તા સંબંધી સ્થાનકે ગત્યાદિક ચઉદે માર્ગણાસ્થાનકે-ગતિ ૧, ઈન્દ્રિય ૨, કાય ૩, યોગ ૪, વેદ ૫, કષાય ૬, જ્ઞાન ૭, સંયમ ૮, દર્શન ૯, લેશ્યા ૧૦, ભવ્ય ૧૧, સમ્યક્ત્વ ૧૨, સંજ્ઞા ૧૩, અને આહારી ૧૪, એ ચૌદ સ્થાનકે અને એના ઉત્તર ભેદ બાસઠ માર્ગણાસ્થાનકે કહેવાં તેમજ આઠ અનુયોગદ્વારને વિષે કહેવા.

संतपयपरूवणया १, दच्चपमाणं च २ खित्त ३ फुसजा य ४
कालो ५ अंतर ६ भावो ७ अप्पाबहुयं च ८ दाराइ* ॥१॥

* છતાપદની પ્રપણા, દ્યનુ પ્રમાણ, ક્ષેત્ર, સ્પર્શના, કાળ, અંતર, ભાવ અને અલપબહુત્વ, એ આઠ દ્વારે જાણવા. આનું વિશેષ સ્વરૂપ નવ તરત્વ પ્રકરણથી જાણવું. ત્યાં એક ભાગ દ્વાર વિશેષ છે એટલે નવ અનુયોગ છે. તરત્વ સૂત્રમાં ઉપરોક્ત આઠ અનુયોગ છે. અનુ-વચ્ચાન્ યોગ-જોડાવું. સૂત્ર સાથે અર્થનું જોડાવું તેને અનુયોગ સ્વીએ.

એ આઠ અનુયોગ દ્વાર જાણવાં, ત્યાં સત્પદપરિપ-
ણાએ કરીને ગુણકાણાને વિષે અને ગતિ ઈન્દ્રિય માર્ગણાને
વિષે અધોદયસત્તાનો સંવેધ જેમ કહ્યો છે તે અનુસારે
કાયયોગાદિકે માર્ગણાને વિષે પણ કહેવો. અને જે
શેષ દ્રવ્યપ્રમાણાદિકે ૭ અનુયોગ દ્વાર તે કર્મપ્રકૃતિ, કર્મપ્રાભુત
પ્રમુખ વ્રથ સમ્યક્ પ્રકારે જોઈને કહેવા પણ આજે તે વ્રથના
અભાવ થકી લેશ માત્ર પણ કહી ન શકીએ, તે માટે ચાર
પ્રકારે—પ્રકૃતિ ૧, સ્થિતિ ૨, અનુભાગ ૩ અને પ્રદેશ ૪ એ
પ્રકારે કહેવા ત્યાં પ્રકૃતિ આશ્રયી અધોદયસત્તાનાં સ્થાનકે પૂર્વે
કહ્યાં છે. તે અનુસારે સ્થિતિ, અનુભાગ, પ્રદેશ આશ્રયી પણ
કહેવા. ॥ ૬૬ ॥

૬૨ માર્ગશાસ્ત્ર મૂલોત્તરપ્રકૃતીનાં બંધોદયસત્તા-
સંવેધભાંગયંત્રકમ્.

૬૨	માર્ગશાસ્ત્ર	મૂલપ્ર. ભં.	ગા. ભં.	દક્ષ. ભં.	વે. ભં.	આયુ. ભં.	ગાત્ર. ભં.	અંત. ભં.
		૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૦
૧	નરકં	૨	૧	૪	૪	૫	-	૧
૨	તિથં	૨	૧	૪	૪	૯	૩	૧
૩	મત્તું	૭	૨	૧૧	૮	૯	૬	૨
૪	દેવં	૨	૧	૪	૪	૫	૪	૧
૫	એકં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૬	બેઠંદ્રિય	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૭	તેઠંદ્રિય	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૮	ચઠં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૯	પચેં	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૦	પૃથ્વીં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૧	અપૂં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૨	તેજીં	૨	૧	૨	૪	૩	૨	૧
૧૩	વાયુ	૨	૧	૨	૪	૩	-	૧
૧૪	વનં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૫	ત્રસં	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૬	મનોં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૭	વચનં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૮	કાયં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૧૯	સ્ત્રીવેદં	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૦	પુરં	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧

૨૧	નપું	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૨	કોવિં	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૩	માનં	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૪	માયાં	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૫	લોભ-	૩	૧	૧૦	૪	૨૮	૫	૧
૨૬	મતિં	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૭	શ્રુતં	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૮	અવધિં	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૯	મનં	૫	૨	૯	૪	૬	૨	૨
૩૦	કેવલં	૭૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૩૧	મત્યં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૨	શુનઅં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૩	વિનયં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૪	૧
૩૪	સામાયિક	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૫	હિદાયં	૨	૧	૨	૪	૬	૧	૧
૩૬	પરિહારં	૨	૧	૨	૪	૬	૧	૧
૩૭	સુભસં	૧	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૩૮	યથાગ્ન્યાં	૩૪	૧	૪	૬	૨	૨	૧
૩૯	દેશવિરં	૨	૧	૨	૪	૧૨	૨	૧
૪૦	અવિરત	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૧	અશ્નુદર્શનં	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૪૨	અયશ્નું	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૪૩	અવધિં	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૪૪	કેવલં	૭૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૪૫	કૃષ્ણલેં	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૬	નીલલેં	૦	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧

૪૭	કાપી૦	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૮	તેજો૦	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૪૯	પદ્મલો	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૫૦	શુકલ૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૧	૫	૨
૫૧	લગ્ન૦	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૫૨	અલગ્ન૦	૨	૧	૨	૪	૨૦	૫	૧
૫૩	ઉપશ૦	૩	૨	૬	૪	૧૬	૩	૨
૫૪	ક્ષાયિક૦	૭	૨	૯	૮	૧૫	૪	૨
૫૫	ક્ષાયોપ૦	૨	૧	૨	૪	૨૦	૨	૧
૫૬	મિશ્ર૦	૧	૧	૨	૪	૧૬	૨	૧
૫૭	સાસ્વા૦	૨	૧	૨	૪	૨૬	૪	૧
૫૮	મિથ્યા૦	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૫૯	સંજી૦	૫	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૬૦	અસંજી૦	૨	૧	૨	૪	૧૪	૩	૧
૬૧	આહારી૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૬૨	અઆહારી૦	૩	૧	૪	૮	૪	૭	૧

ઉદયસ્સુદીરણાણ, સામિત્તાઓ ન વિજ્ઞહ વિસેસો ।

મુત્તૂળ ય ઇગચાલં, સેસાણં સઽવપયડીણં ॥ ૬૭ ॥

ઉદયસ્સ=ઉદયના.

ઉદીરણાણ=ઉદીરણાના.

સામિત્તાઓ=સ્વામીપણાને
આશ્રયીને.

ન વિજ્ઞહ=નથી.

વિસેસો=વિશેષ-ફેરફાર

મુત્તૂળ=મૂકીને

ઇગચાલં=એકતાળીશ પ્રકૃતિને

સેસાણં=બાકીની (૮૧)

સઽવપયડીણં=સર્વ પ્રકૃતિને।

અર્થ:—ઉદય અને ઉદીરણાના સ્વામીપણાને આશ્રયીને એકતાળીશ પ્રકૃતિને મૂકીને (વર્જીને) બાકીની સર્વ (૮૧) પ્રકૃતિનો ફેરફાર નથી [અર્થાત ૮૧ પ્રકૃતિ જ્યારે જ્યારે ઉદયમાં હોય ત્યારે ત્યારે ઉદીરણામાં પણ હોય.] ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:-ઈહાં બંધોદયસત્તાનો સંવેધ કહ્યો ત્યાં ઉદય કહ્યો પણ ઉદીરણા કહી નથી તે કહ્યું છે. ઇહાં કાળપ્રાપ્ત કર્મ-પરમાણુઓનું અનુભવવું તે ઉદય કહીએ અને અકાલપ્રાપ્ત ઉદયાવલિકા થકી બાહિર રહ્યા તેનું કષાય સહિત અથવા કષાય સહિત યોગરૂપ વીર્યવિશેષ કરીને આકર્ષીને ઉદયપ્રાપ્ત કર્મપરમાણુઓ સાથે અનુભવવું તે ઉદીરણા કહીએ એ-એ ઉદય ઉદીરણાના સ્વામીપણા આશ્રયીને વિશેષ નથી. તે ઉદય છતે અવશ્ય ઉદીરણા પણ હોય, તે માટે વિશેષ નથી. કેટલી પ્રકૃતિમાં? એકતાળીશ પ્રકૃતિ યાળીને શેષ એકાશી પ્રકૃતિના ઉદય ઉદીરણા માંહે વિશેષ નથી. તેની ઉદય ઉદીરણા સાથે હોય, સમકાળે પ્રવર્તે તે માટે. ॥ ૬૭ ॥

એકચત્વારિંત્પ્રકૃતીરાહ-

ના^૫ન^૫તરાય^૬દસ^૨ગં, દંસ^૧ણન^૧ત્ર વે^૧અ^૧ણિ^૧જ્ઞ^૧મિ^૧ચ્છ^૧ત્તં ।

સ^૧મ્મ^૧ત્ત^૧ લો^૩ભ^૪ વે^૬આ^૧-^૧ઉ^૧આ^૧ણિ^૧ ન^૧વ^૧ના^૧મ^૧ ઉ^૧ચ્ચં^૧ ચ ॥૬૮॥

નાનંતરાયદસગં=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય મળી દશ.
દંસણનત્ર=દર્શનાવરણની નવ
વેઅણિજ્ઞ=એ વેદનીય
મિચ્છત્ત=મિથ્યાત્વ મોહનીય
સમ્મત્ત=સમ્યક્ત્વ મોહનીય

લોભ=સંબલન લોભ.
વેઆઉઆણિ=ત્રણ વેદ, ચાર
આયુષ્ય.
નવનામ=નામકર્મની નવપ્રકૃતિ
ઉચ્ચં ચ=અને ઉચ્ચ ગોત્ર.

અર્થ-જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય મળીને દશ. દર્શનાવરણની નવ, એ વેદનીય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, સમ્યક્ત્વ મોહનીય સંબલન લોભ, ત્રણ વેદ, ચાર આયુષ્ય, નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અને ઉચ્ચ ગોત્ર (એ એકતાદીશ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદ્દીરણા સમકાળે ન હોય.) ॥ ૬૮ ॥

વિવેચન:-હવે જે ૪૧ પ્રકૃતિને ઉદય ઉદ્દીરણાએ ફેર છે- વિશેષ છે, તે ૪૧ પ્રકૃતિ કહે છે-

પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૫, પાંચ અંતરાય ૫, એવં ૧૦, નવ દર્શનાવરણીય એવં ૧૬, એ વેદનીય એવં ૨૧, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૨, સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૨૩, સંબલન લોભ ૨૪, ત્રણ વેદ ૨૭, ચાર આયુષ્ય ૩૧, નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ જે ચૌદમે ગુણુકાણું રહે છે તે ૪૦, ઉચ્ચગોત્ર ૪૧, એ એકતાદીશ પ્રકૃતિ જાણવી. એની ઉદય અને ઉદ્દીરણા સમકાળે ન હોય: ॥ ૬૮ ॥

ત્યાં પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય અને ઉદ્દીરણા સર્વ જીવને સમકાળે જ આરમા ગુણુકાણાની એક આવલિકા થાકતી (બાકી) હોય ત્યાં લગે પ્રવર્તે, એક આવલિકા થાકતે એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય જ હોય પણ ઉદ્દીરણા ન હોય, તથા નિદ્રાપચકને: શરીર-પર્યામિએ પર્યામ્તા થયા પછી જ્યાં લગે ઇન્દ્રિયપર્યામિ પૂરી ન

થાય ત્યાં લગે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. અને શેષ કાળે તો ઉદય ઉદીરણા સમકાળે જ પ્રવર્તે અને નિવર્તે તથા જે વેદનીયની ઉદીરણા પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે ઉદય સાથે જ પ્રવર્તે અને તે ઉપરાંત તો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં અંતરકરણ કીધે થકે પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે મિથ્યાત્વનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા વેદક સમ્યગદૃષ્ટિ ક્ષાયિક પામતાં મિથ્યાત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય અપાવ્યા પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય સર્વ અપવર્તનાએ અપવર્તીને અંતર્મુહૂર્તની સ્થિતિનું કરેલ હોય તે ઉદયઉદીરણાએ અનુભવાતું આવલિકાશેષ બ્યારે રહે ત્યારે સમ્યક્ત્વમોહનીયનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા સંજવલન લોભની ઉદય ઉદીરણા સૂક્ષ્મસંપરાયની એક આવલિકા થાકતી હોય ત્યાં લગે સામયી (સાથે) જ પ્રવર્તે અને છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય, તથા ત્રણ વેદ માંહેલા જે વેદ શ્રેણિ પડેવળે ત્યાં અંતરકરણ કીધે થકે તે વેદની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા ચાર આયુષ્યને યોત-યોતાના ભવની છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય અને મનુષ્યાયુની પ્રમત્ત ગુણઠાણા ઉપરાંત ઉદીરણા ન હોય. ઉદય જ હોય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય ગતિ ૨, ત્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, ગુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮, અને તીર્થકર ૯. એ નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ* અને ઉચ્ચૈર્ગાત્ર ૧૦ એ દસ પ્રકૃતિની સયોગી કેવલી ગુણઠાણા લગે ઉદયઉદીરણા સમકાળે પ્રવર્તે. પછી અયોગી અવસ્થાએ તો ઉદય જ હોય, પણ ઉદીરણા ન હોય. શેષ ૮૧ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણા તો સમકાળે પ્રવર્તે અને સમકાળે નિવર્તે. ૧૧૬૮૧

* આ નવ પ્રકૃતિ મારે મણુબ્રમહ ઇત્યાદિ ગાથા ખીજા ટપાઓમાં છે પણ તે ગાથા પાછળ પણ આવતી હોવાથી અહીં લીધેલ નથી.

માર્ગશીખા સુ મોહનીયકર્મભૂલુઃ અધોહયસત્તાસવેધભંગાનાં યત્નકં ॥

ક્રમ	માર્ગશીખા	મોહનીયકર્મ અધ્યક્ષનાતિ	ભાગ્ય	મોહનીયકર્મ ઉદ્યસ્થાન.	ઉદ્ય મો. યો. ૧૦ ભા. ૨૦	ઉદ્યમં. ૬૮૩	ઉદ્ય ૫૬	પદક્રમ ૧૬૪૭	મોહનીયકર્મ સત્તા સ્થાનાતિ ૧૫
૧	નરક	૩૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૧૦૬૮૮ ૧૭૬	૬૪૬ ૨૪	૧૬૨	૧૬૨	૧૫૩૬	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૨૧
૨	તિર્થંગુ	૪૨૨૨૨૧૧૭	૧૪	૧૦૬૮૮ ૭૬૧૫	૭૦૧ ૨૩	૭૬૮	૨૪૪	૫૮૫૬	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૨૧
૩	મનુષ્ય	૧૦૨૨૨૧૧૭	૧૬	૧૦૬૮૮ ૬૫૫૨૨	૭૦૧ ૧૦	૬૮૩	૨૮૮	૬૮૪૭	૧૫ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૨૧ ૨૧૧૧૩૧૨૧૧૫૫૫૩ ૨૧૧
૪	દેવગં	૩૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૧૦૬૮૮ ૬	૭૦૧ ૨૪	૬૪	૧૬૨	૩૦૭૨	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૨૧
૫	એકદિગં	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮	૬૪૬	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૬	બેઘદિગં	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮	૬૪૬	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૭	ત્રેઘદિગં	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮	૬૪૬	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૮	ચતુરિગં	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮	૬૪૬	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬

ક્ર	પંચેત્રિં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૧૭ ૧૩૩૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાલા જાપાયા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮	૧૫	૨૮૨જાર ૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૧૧૫૫૩૨૧૧૦
૧૦	પૃથ્વીં	૨	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૪	૧૦દાલા ૨૨૨૨૧	૨૪૪૮	૬૪	૬૮	૩	૨૮૨જાર
૧૧	અપકાં	૨	૨૨૨૨૨૧	૧૦	૪	૧૦દાલા ૨૨૨૨૧	૨૪૪૮	૬૪	૬૮	૩	૨૮૨જાર
૧૨	તેઉકાં	૧	૨૨૨૧	૧૦	૩	૧૦દાલા ૨૨૨૧	૨૪૪૮	૩૨	૩૬	૩	૨૮૨જાર
૧૩	વાયુકાં	૧	૨૨૨	૬	૩	૧૦દાલા ૨૨૨	૨૪૪૮	૩૨	૩૬	૩	૨૮૨જાર
૧૪	વનસ્પં	૨	૨૨૨૨૧	૬	૪	૧૦દાલા ૨૨૨૨૧	૨૪૪૮	૪	૬૮	૩	૨૮૨જાર
૧૫	વસુકાય	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાલા જાપાયા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮	૧૫	૨૮૨જાર ૨૩૨૨૨૧૧૩ ૨૧૧૫૫૩૨૧૧૦ રાણી
૧૬	મનોયોગ	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાલા જાપાયા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮	૧૫	૨૮૨જાર ૨૩૨૨૨૧૧૩ ૨૧૧૫૫૩૨૧૧૦ રાણી
૧૭	વચનં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાલા જાપાયા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮	૧૫	૨૮૨જાર ૨૩૨૨૨૧૧૩ ૨૧૧૫૫૩૨૧૧૦ રાણી

૧૮	ક્રીષ્ણ	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપાયા કારાણ	૨૧	૯	૧૦દિવસ ૭૧પાયા ૧૨૧૧	૪૦ ભારત	૬૮૩	૨૮૮૧૬૪૭	૧૫	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧ ૧૧૩કારણ
૧૯	પુષ્પ	૬	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપ ૧૩	૧૭	૮	૧૦દિવસ ૧૩પાયા ૧૩	૪૦	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૧૦	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૨૧૧૩૧૨
૨૦	શ્રીવિદ્ય	૬	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપ ૧૩	૧૭	૮	૧૦દિવસ ૧૩પાયા ૧૩	૪૦	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૯	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૨૧૧૩૧૨
૨૧	નયુક્ત	૬	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપ ૧૩	૧૭	૮	૧૦દિવસ ૭૧પાયા ૧૨૧૧	૪૦	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૮	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૨૧૧૩૧૨
૨૨	ક્રીષ્ણ	૭	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપાયા ૧૩	૧૮	૯	૧૦દિવસ ૧૩પાયા ૧૨૧૧	૪૦	૨૪૬	૨૮૮૧૭૩૫	૧૨	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૧૧૩૧૨૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૨૩	માન	૮	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપાયા ૧૩	૧૯	૯	૧૦દિવસ ૭૧પાયા ૧૨૧૧	૪૦	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૩	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૧૧૩૧૨૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૩
૨૪	માયા	૯	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપાયા ૧૩	૨૦	૯	૧૦દિવસ ૧૩પાયા ૧૨૧૧	૪૦	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૪	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૧૧૩૧૨૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨
૨૫	લોભ	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩અહિપાયા કારાણ	૨૧	૯	૧૦દિવસ ૧૩પાયા ૧૨૧૧	૪૦	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૫	૨૮૨૧૭૩૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૨૨૧૧૩૧૨૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૨

૨૧	મતિગાં	૮	૧૧	૮	દાહાજાપ ચોરખાં	ચોરખાં ભારત	૫૪૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૩૧૨૧૧૫૫૫૩૨૧૧૦
૨૭	શ્રુતગં	૮	૧૧	૮	દાહાજાપ ખાખરાખાં	ચોરખાં ભારત	૫૪૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૧૨૧૧૧૫૫૩૨૧૧૦
૨૮	અવધિ સાં	૮	૧૧	૮	દાહાજાપ ખાખરાખાં	ચોરખાં ભારત	૫૪૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૩૧૨૧૧૫૫૩૨૧૧૦
૨૯	મનઃપર્ચં	૬	૭	૬	જાફાપા દાહાજાપ	ચો. ૮ ભારત	૨૧૫	૪૫૧૦૯૧	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૩૧૦
૩૦	દેવગં	૦	૦	૦			૦	૦	૦	
૩૧	મતિ અજાં	૩	૧૨	૪	વંદાલાજ ચોખાં	ચોખાં	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૧૧૩ ૧૩૧૦
૩૨	શ્રુત અં	૩	૧૨	૪	વંદાલાજ ચોખાં	ચોખાં	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૧૧૩ ૧૩૧૦
૩૩	વિભગં	૩	૧૨	૪	વંદાલાજ ચોખાં	ચોખાં	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૧૧૩ ૧૩૧૦
૩૪	સામાયિક	૬	૭	૬	જાફાપા દાહાજાપ	ચો. ૮ ભારત	૨૧૪	૪૫૧૦૯૦	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૧૧૩ ૧૧૨૧૧૧૫૫૩૨૧૧૦

૪૫	કૃષ્ણસિં.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૬૦	૨૮૮૬૬૨	૭	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧
૪૬	નીલકે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૬૦	૨૮૮૬૬૨	૭	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧
૪૭	કાપોતં.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૬૦	૨૮૮૬૬૨	૭	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧
૪૮	તેજોસે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૬૦	૨૮૮૬૬૨	૭	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧
૪૯	પદ્મસે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૬૦	૨૮૮૬૬૨	૭	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧
૫૦	શુકલસે.	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬ ૩૨૨૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૬૮૦	૨૮૮૬૬૨	૧૫	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧૩૨૨૧૧૫ ૪૩૨૧૧૦
૫૧	ભવ્ય.	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬ ૩૨૨૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૬૮૦	૨૮૮૬૬૨	૧૫	૨૮૨૭૨૧૨૧૨૭ ૨૨૨૨૧૩૨૨૧૧૫ ૪૩૨૧૧૦
૫૨	અભવ્ય.	૧	૨૨	૬	૩	૧૦૬૮૮ ૩૦૪	૨૬	૩૬	૧	૨૬
૫૩	ઉપસંમ.	૮	૧૦૬૮૩૬૫ ૪૩૨૧૧૦	૧૧	૭	૮૦૬૧૫૪ ૩૨૨૧૧૦ ૧૦	૭૧૧	૧૭૬૩	૨	૨૮૨૪

૫૪	ક્ષાલિક	૮	૧૭૧૩૩૩૫૫	૧૧	૭	૮૧૧૦	ચો ૧૨	૩૧૧	૭૨	૧૭૬૩	૬	૨૧૧૩૩૩૧૧૫૫૫૩
૫૫	ક્ષાયોપશમિ.	૩	૧૭૧૩૩૬	૬	૫	૬૮૧૦૬૧	ચો ૧૨	૨૮૮	૮૪	૨૦૬૬	૪	૨૮૧૨૪૨૪૨૨૨
૫૬	મિશ્ર દ૦	૧	૧૭	૨	૩	૬૮૧૭	ચો ૪	૬૬	૩૨	૭૬૮	૩	૨૮૧૨૭૨૪
૫૭	સાસ્વાદન.	૧	૨૧	૪	૩	૬૮૧૭	ચો ૪	૬૬	૩૨	૭૬૮	૧	૨૮
૫૮	મિથા દ૦	૧	૨૨	૬	૪	૧૦૬૮૧૭	ચો ૮	૧૬૨	૬૮	૧૬૩૨	૩	૨૮૧૨૭૨૬
૫૯	સંતી.	૧૦	૨૨૨૧૧૭	૨૧	૬	૧૦૬૮૧૭	ચો ૪૦	૬૮૩	૨૮૮	૬૮૪૭	૧૫	૨૮૧૨૭૨૬૧૨૪૨૩૨૩૨૧૦
૬૦	અસંતી	૨	૨૨૨૨૧	૧૦	૪	૧૦૬૮૧૭	અષ્ટ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮૧૨૭૨૬
૬૧	આહારી.	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭	૨૧	૬	૧૦૬૮૧૭	ચો ૪૦	૬૮૩	૨૮૮	૬૮૪૭	૧૫	૨૮૧૨૭૨૬૧૨૪૨૩૨૩૨૧૦
૬૨	અબાહારી	૩	૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૫	૧૦૬૮૧૭	ચો ૧૬	૩૮૪	૧૨૮	૩૦૭૨	૬	૨૮૧૨૭૨૬૧૨૪૨૩૨૧

૬૨ માર્ગભ્રમી નામકર્મણીઃ બુદ્ધિદયસત્તાસ્થાનાનિ તદ્ભંગાશ્ચ તેષાં યંત્રકર્મ.

ક્ર	માર્ગભ્રમી કારણ	નામકર્મણી અંકસ્થાન ૮	તદ્ભંગાઃ ૧૩૯૪૫	નામકર્મણીઃ ઉદ્યસ્થાન ૧૨	તદ્ભંગાઃ ૭૫૬૧	નામકર્મણીઃ નામકર્મણીઃ સનારચા- નામિ ૧૨
૧	નરકગતિ	૨૯૩૦	૧૩૯૩૨	૫ રનારપારજા ૨નારદા	૫ ૩	૯૨૧૯૫૮૮
૨	તિર્થંચ ગતિ	૬ રનારપારફાર૮ ૨૯૩૦	૧૩૯૨૬	૬ રનારપારપારફા ૨નારનારદા	૫૦૭૦	૯૨૧૯૫૮૬૧૮૦૧૭૮
૩	મનુષ્ય ગતિ	૮ રનારપારફાર૮ ૨૯૩૦	૧૩૯૩૭	૧૧ રનારપારપારફા ૨નારનારદા	૨૬૫૨	૬૨૧૯૫૮૬૧૮૦૧૭૮ ૫૬૧૫૭૧૦૫૦૫૦૬૮
૪	દેવગતિ	૪ રનારપારદા૩૦	૧૩૯૫૬	૬ રનારપારપારના ૩નારદા	૬૪	૬૨૧૯૫૮૬૧૮૮
૫	એકદશિય	૫ રનારપારફા ૨૯૩૦	૧૩૯૧૭	૫ રનારપારપાર ૨નારદા	૪૨	૬૨૧૯૫૮૬૧૮૦૧૭૮
૬	બુદ્ધિય	૫ રનારપારફા ૨૯૩૦	૧૩૯૧૭	૬ રનારપારપારપાર ૩નારદા	૩૨	૬૨૧૯૫૮૬૧૮૦૧૭૮

૭	તેઈક્રમ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬ રહારપારફા ૩૦૩૧	૨૨	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૮	ચઈરિદ્રિર	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬ રહારપારફા ૩૦૩૧	૨૨	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૯	પચેડિમ	૮	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૫	૧૧ રહારપારફા રહારપારફા ૩૧૬૧૮	૭૬૮૩	૧૨	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૧૦	પૃથ્વીકામ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫ રહારપારફા રફ૧૨૭	૨૪	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૧૧	અપકામ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫ રહારપારફા રફ૧૨૭	૨૦	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૧૨	તેજકામ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૯૩૦૮	૪ રહારપારફા	૧૨	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૧૩	માયુઁ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૯૩૦૮	૪ રહારપારફા	૧૫	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮
૧૪	વત્સપતિ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫ રહારપારફા રફ૧૨૭	૩૧	૫	હરાટલાટફાટ૦૧૭૮

૧૫	વસકાથ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૧	૨૦૨૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૬૩૦ ૩૧૬૧૮	૭૭૬૯	૧૨	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૧૬	મનોયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૬	૨૫૨૭૨૮૨૯ ૩૦૩૧	૭૫૭૨	૯	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૧૭	વચનયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૬	૨૫૨૭૨૮૨૯ ૩૦૩૧	૭૫૬૬	૯	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૧૮	કાથયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૦	૨૦૨૧ ૨૫૨૬ ૨૬૨૭ ૨૮૨૯ ૩૦૩૧	૭૭૭૯	૧૦	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૧૯	પ્રશ્નવૈદી	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૮	૨૧૨૨૫૨૬૨૭ ૨૮૨૯૩૦૩૧	૭૬૭૦	૧૦	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૨૦	આવૈદી	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૮	૨૧૨૨૫૨૬૨૭ ૨૮૨૯૩૦૩૧	૭૬૬૩	૧૦	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯
૨૧	નપુંસક	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮ ૨૬૩૦૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૯	૨૧૨૨૫૨૬૨૭ ૨૭૨૮૨૯૩૦	૭૭૧૯	૧૦	૧૨૩૬૨૮૨૯૧૨૩૬૨૯૧૨૩૬૨૯

२२	शुचिकथायी	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१३८४५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७७८३	१०	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२३	मानक०	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१३८४५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७७८३	१०	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२४	भायाक०	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१३८४५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७७८३	१०	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२५	दोलाक०	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१३८४५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७७८३	१०	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२६	भतिमानि	५	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	३५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७६७१	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२७	भ्रुतमानि	५	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	३५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७६७१	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२८	अवधिमानि	५	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	३५	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	७६७१	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३
२९	भनःभनः मानि	५	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१९	५	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३	१५८	८	रु०३रु०३रु०३रु०३ रु०३रु०३रु०३रु०३

૩૯	યથાચ્ચાનં	૦	૦	૦	૧૦	૨૦૧૨૫૧૨૬૧૨૭ ૨૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૬૧૮	૧૦	૨૧૦	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૭૧૧૩૦૧૩૧
૩૯	દેશવિવતિ	૨	૨૬૧૨૬	૧૬	૧	૨૫૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૩૦૧૩૧	૪	૪૪૩	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧
૪૦	અગ્નિવિ	૩	૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૨૬૧૩૦	૧૩૬૨૭	૬	૨૫૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૩૦૧૩૧	૭	૭૭૭૩	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૮૦૧૩૦
૪૧	અશ્વિદર્શનાં	૮	૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૨૬૧૩૦૧૩૧	૧૩૬૨૭	૬	૨૫૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૩૦૧૩૧	૮	૭૭૭૭	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૭૬૧૩૦
૪૨	અશ્વિદેવ	૮	૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૨૬૧૩૦૧૩૧	૧૩૬૨૭	૬	૨૫૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૩૦૧૩૧	૯	૭૭૭૬	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૭૬૧૩૦
૪૩	અવધિદેવ	૫	૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૧૧૦	૩૫	૮	૨૫૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૨૭૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૩૦૧૩૧	૮	૭૧૭૧	૬૩૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૭૬૧૩૦
૪૪	કૃષ્ણદેવ	૦	૦	૦	૧૦	૨૦૧૨૫૧૨૬૧૨૭ ૨૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧ ૬૧૮	૬	૬૨	૬૦૧૨૫૧૨૬૧૨૭૧૩૦૧૩૧

૪૫	ફાલ્ગુની	૬	૨૩૦૨૫૨૬ ૨૮૨૮૩૦	૧૩૬૪૨	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮
૪૬	નીવલો	૬	૨૩૦૨૫૨૬ ૨૮૨૮૩૦	૧૩૬૪૨	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮
૪૭	કાપોત	૬	૨૩૦૨૫૨૬ ૨૮૨૮૩૦	૧૩૬૪૨	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮૨૧૮
૪૮	તેજલો	૬	૨૫૨૬૧૨૮ ૨૮૩૦૧૩૧	૧૩૮૭૪	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦ ૩૧	૭૬૭૦	૪	૯૩૦૨૧૮૨૧૮૮
૪૯	પદ્મલો	૪	૨૮૨૮૩૦૧૩૧	૧૩૮૫૦	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૮૨૮૩૦૧૩૧	૭૬૬૬	૪	૯૩૦૨૧૮૨૧૮૮
૫૦	શુક્રલો	૫	૨૮૨૮૩૦ ૩૧૧૧૦	૪૬૬૫	૯	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦૧ ૩૧	૭૬૭૨	૮	૯૩૦૨૧૮૨૧૮૮૧૮૦૧૭૬ ૧૭૬૧૭૫
૫૧	અન્ય	૮	૨૩૦૨૫૨૬૧૨૮૧ ૨૮૩૦૧૩૧૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૨	૨૫૨૪૧૨૫૨૬ ૨૭૨૮૨૮૩૦ ૩૧૧૧૮	૭૫૬૧	૧૨	૯૩૦૨૧૮૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫૫૧૮૮

આ ત્રણ દેશ્યાઓને ચાર ગુણ્યમાન માનીએ તો તે દરિએ આહારકના સાત અને ઉઘોત સાહિત વૈં મનુષ્યના ૩ લાંગા ન ઘરે માટે ૭૭૭૩ ઉઘ્યભાંગા પૂણી ઘરે.

પર	ચાલતુ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨
૫૩	પ્રથમ સમ્યક્ત્વી	૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦
૫૪	શ્યામિકા	૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦	૩૫	૨૮૧૨૬૩૦ ૩૧૧૧૦
૫૫	ક્ષોણપદાં	૪	૨૮૧૨૬૩૦	૩૪	૨૮૧૨૬૩૦	૩૪	૨૮૧૨૬૩૦	૩૪	૨૮૧૨૬૩૦	૩૪	૨૮૧૨૬૩૦	૩૪	૨૮૧૨૬૩૦
૫૬	મિશ્રદં	૨	૨૮૧૨૬	૧૬	૨૮૧૨૬	૧૬	૨૮૧૨૬	૧૬	૨૮૧૨૬	૧૬	૨૮૧૨૬	૧૬	૨૮૧૨૬
૫૭	સાસ્વાદન	૩	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮	૨૮૧૨૬૩૦
૫૮	મિથ્યાં	૬	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૬૩૦
૫૯	સંતી	૮	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૬૩૦

૬૦	આસંતી	૬	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૬	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૬૧	આધારી	૮	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૮	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૧૦	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૮૧૮૦૧ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫
૬૨	અણીધારી	૬	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૫	રણપારપાર રણ	૧૭૬૨૬	૧૨	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૮૧૮૦૧ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫

જૈન સાઈટ
JAINSITE.com
જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

ગુણસ્થાને બંધ પ્રકૃતિ.

^૧ તિત્થયરાહારગવિરહિઆઝ, ^૨ અઝ્જેઙ્ઠ સઠ્ઠપયહીઆ ^{૧૧૭} !

મિચ્છત્તવેઅગો સા-સણોવિ ^{૧૦૧} ગુણવીસસેસાઓ ^{૧૦૧} ||૬૧||

તિત્થયરાહારગ=તીર્થ'કર'નામ
અને આહારકદ્ધિક
વિરહિયાઝ=વિના.
અઝ્જેઙ્ઠ=ઉપાર્જે, બંધે.
સઠ્ઠપયહીઓ=સર્વ પ્રકૃતિઓ
(૧૧૭).

મિચ્છત્તવેઅગો=મિથ્યાદ્રષ્ટિ.
સાસણોવિ=સાસ્વાદન ગુણ-
સ્થાનવાળો પણ.
ગુણવીસસેસાઓ=ઐગણીશ
વર્ણને બાકીની (૧૦૧).

અર્થ:—મિથ્યાદ્રષ્ટિ તીર્થ'કર'નામકર્મ અને આહારકદ્ધિક વિના સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિઓ બંધે. સાસ્વાદન ગુણસ્થાનવાળો ઐગણીશ વર્ણને બાકીની (એકસા એક) પ્રકૃતિ બંધે. ||૬૧||

વિવેચન:—હવે કયા કયા ગુણઠાણે કઈ કઈ અને કેટલી પ્રકૃતિ બંધે એવો સર્વ ગુણઠાણે બંધ વિશેષ કહે છે.—

તીર્થ'કર'નામ ૧, આહારકદ્ધિક તે આહારક ૨-નીર ૨, આહારકોપાંગ ૩, એ ત્રણ વર્ણને ૧૨૦ માંહેથી બાકી સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિ ઉપાર્જે. મિથ્યાત્વનો વેદક તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે રહ્યો થકો બંધે. સાસ્વાદન ગુણઠાણવાળો નરકત્રિક ૩, ભતિચતુ'ક ૭, સ્થાવરચતુ'ક ૧૧, હુ'ડ અન્સ્થાન ૧૨, આતપ ૧૩, છેવડું સંઘયણ ૧૪, નયુ'સક વેદ ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧૬ અને પૂર્વલી ત્રણ પ્રકૃતિ ૧૯, એ ઐગણીશ વર્ણને શેષ ૧૦૧ પ્રકૃતિ બંધે. || ૬૧ ||

^{૭૪} હાયાલસેસ મીસો, ^{૭૩} અવિરયસમ્મો તિઆલપરિસેસા ^{૭૩} !

^{૬૭} તેવન્ન ^{૬૩} દેસવિરઓ, વિરઓ સગવન્નસેસાઓ ^{૬૩} ||૭૦||

इगुणद्वि=ઓગણસાઠ પ્રકૃતિને.
 अप्रमत्तो=અપ્રમત્ત સંયત
 बंधइ=બંધે.
 देवाउयस्स=દેવાયુનો અંધક.
 इयरोवि=અપ્રમત્ત પણ.

अट्टावन्नं=અટ્ટાવનને.
 अपुव्वो=અપૂર્વકરણ વાળો.
 छपन्नं वाचि=અથવા છપન
 પણ
 छवीसं=છવીસ.

अर्थ:-અપ્રમત્તસંયત ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ બંધે, અપ્રમત્ત પણ દેવાયુ અંધક છે. અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળો અટ્ટાવન, છપન અથવા છવીસ પ્રકૃતિ બંધે. ॥ ૭૧ ॥

विवेचन:-શોક ૧, અરતિ ૨, અસ્થિર ૩, અશુભ ૪, અ-
 यश ૫, અને અસાતા ૬, એ છ પ્રકૃતિ ત્રેસઠ માહેથી કાઠીએ
 અને અહારકદ્વિક ભેળવીએ એટલે (૫૯) ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ
 અપ્રમત્ત ગુણઠાણી સાથે બંધે, દેવાયુ પ્રમત્તે બંધવા માંડે
 અને તે બંધતો થકો જ અપ્રમત્ત આવે તો ત્યાં તે અંધ પૂરો
 કરે પણ અપ્રમત્ત થકો દેવાયુ બંધવા ન માંડે તેથી દેવાયુવિના
 ૫૯ અટ્ટાવન પણ બંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના સાત ભાગ
 ક્ષેપીએ ત્યાં પહેલે ભાગે એ જ પૂર્વાક્ત ૫૯ પ્રકૃતિ બંધે. બીજે
 ત્રીજે, ચોથે, પાંચમે અને છઠ્ઠે એ પાંચ ભાગે એ નિદ્રા ન બંધે,
 તે માટે છપન બંધે. છેલ્લે ભાગે દેવદ્વિક ૨, પચેન્દ્રિય બતિ
 ૩, શુભભગતિ ૪, ત્રસાદિ નવ ૧૩, ઔદારિક વિના ૪ શરીર
 ૧૭, એ ઉપાંગ ૧૯, સમયતુરસ સંસ્થાન ૨૦ નિર્માણ નામ
 ૨૧, તીર્થકર નામ ૨૨, વર્ણાદિક ચાર ૨૬ અને અગુરલધુ ચતુષ્ક,
 ૩૦, એ ત્રીસ પણ ન બંધે તેથી ત્યાં ૨૬ નો અંધ હોય ॥ ૭૧ ॥

बावीसा एगूणं, बंधइ अट्टारसंतमनिअट्टि ।

सतरस सुहुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥ ७२ ॥

बावीसा=બાવીસ.
 एगूणं=એક એક ઓછી.

अट्टारसंतं=અહારસંતં પર્યંત
 अनियद्वी=અનિવૃત્તિબાદરવાળો.

સત્તરસ=સત્તર.

સુદ્ધમસરાગો=સૂક્ષ્મસંપરાય
વાળો.

સાયં=સાતાવેદનીયને

અમોદ્દો=ઉપશાંતમોહ ક્ષીણમોહ
સજોગુત્તિ=સયોગિકેવળી એમ.

અર્થ:—અનિવૃત્તિ આદરવાળો આવીશ અથવા એકેકે એાછી
અઠાર પર્વત (૨૧-૨૦-૧૯-૧૮) પ્રકૃતિ આંધે. સૂક્ષ્મસંપરાય-
વાળો સત્તર પ્રકૃતિ આંધે. મોહરહિત (ઉપશાંતમોહ, ક્ષીણમોહ)
અને સયોગી કેવળી સાતા વેદનીય આંધે. ॥ ૭૨ ॥

વિવેચન:—તવમા અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણાના પાંચ ભાગ
કદપીએ ત્યાં પહેલે ભાગે હાસ્ય ૧, રતિ ૨, કુચ્છા ૩ અને ભય
૪ એ ચાર પણ ન આંધે ત્યારે ૨૨ નો અંધ હોય, બીજે ભાગે
પુરુષ વેદ ન આંધે ત્યારે ૨૧ નો અંધ, ત્રીજે ભાગે સંબલન
કોષ ટળ્યે ૨૦ નો અંધ, ચોથે ભાગે સંબલન માન ટળ્યે ૧૯
નો અંધ, અને પાંચમે ભાગે સંબલનની માયા ટળ્યે ૧૮ નો
અંધ, સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સંબલન લોભ પણ ન આંધે
ત્યારે ૧૭ નો અંધ હોય. ત્યાર પછી જ્ઞાનાવરણીય પાંચ, દર્શના-
વરણીય ૪ અંતરાય ૫, ઉર્વ્યર્ગોત્ત્ર ૧ અને યશનામ ૧ એવં
(૧૬) સોળ પ્રકૃતિ પણ ન આંધે ત્યારે ઉપશાન્તમોહ ક્ષીણમોહ
અને સયોગી કેવળી એ ત્રણ ગુણઠાણું એક સાતાવેદનીય
પ્રકૃતિ આંધે. અયોગી કેવલી તે અઅંધક હોય. એકે પ્રકૃતિ
ન આંધે. ॥ ૭૨ ॥

एसो उ बंधसामित्त,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥

एसो=એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થા-
નો અંધભેદ.

बंधसामित्तओहो=અંધ સ્થામિ-
ત્વનો આવ (જણવો).

गइआइणसुवि=ગત્યાદિ (ખાસઠ
માર્ગણા)ને વિષે પણ

तहेव=તેમજ.

ओहाओ=આવ કહ્યો તે પ્રમાણે.

૧ સાહિજ્જા ધતિ પાકાન્તરે.

સાહિજનદ=કહેવું.
જતથ=જે માર્ગણાસ્થાને.

જહા=જે પ્રકારે.
પમહસચ્ચાત્વો=પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થાનનો અંધભેદ-અંધસ્વામિત્વનો ઓઘ જાણવો. ગતિ વ્યાદિ માર્ગણાને વિષે પણ તેમજ-ઓઘ કહ્યો તે પ્રમાણે (ત્રીજા કર્મત્રય મુજબ) જે માર્ગણાસ્થાને જે પ્રકારે પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ છે તે પ્રકારે કહેવું. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—એ ઓઘપણે ચઉદે ગુણકાણે અંધસ્વામિત્વ કહ્યું. બીજે કર્મસ્તવે કહ્યું છે તેમ આ પણ જાણવું. ગત્યાદિક માર્ગણાએ પણ તેમજ ઓઘ થકી પ્રકૃતિ કહેવી. ત્રીજે કર્મત્રયે ૬૨ માર્ગણાએ અંધ કહ્યો છે તેમ ઈલાં જાણવો. જ્યાં જેટલાં ગુણકાણા હોય અને જેને જેટલી પ્રકૃતિ સદ્ભાવે હોય-જેને જેટલી પ્રકૃતિ આંધવી થયે, ત્યાં તેટલી વિચારીને કહેવી. ॥ ૭૩ ॥

જૈન સાઈટ

તિત્થયરદેવનિરયા-ઉઅં ચ તિસુ તિસુ ગઈસુ બોધવ્વં ।

૧૧૭

અવસેસા પયડીઓ, હવંતિ સઠ્વાસુ ત્રિ ગઈસુ ॥૭૪॥

તિત્થયરદેવનિરયાઉઅં ચ=તીર્થ-
કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ
તિસુ=ત્રણ.
ગઈસુ=ગતિને વિષે.
બોધવ્વં=જાણવું.

અવસેસા=આકીની.
પયડીઓ=પ્રકૃતિઓ.
હવંતિ=હોય છે.
સઠ્વાસુ=સર્વ.
ગઈસુ=ગતિને વિષે.

અર્થ:—તીર્થ કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે જાણવું. આકીની પ્રકૃતિઓ સર્વ ગતિને વિષે હોય છે. ॥૭૪॥

વિવેચન:—હવે જે જે ગતિને વિષે જેટલી પ્રકૃતિ સત્તાએ પામીએ તે કહે છે-તીર્થ કર નામ ૧, દેવાયુ ૨, અને નરકાયુ-૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે હોય. ત્યાં તીર્થ કર

નામ નારકી દેવતા અને મનુષ્યને વિષે હોય પણ તિર્થંચ માંહે ન હોય; તીર્થંકર સત્કર્મા તિર્થંચ માંહે જાય નહીં તે માટે. દેવાયુ મનુષ્ય, તિર્થંચ અને દેવતા માંહે સત્તાએ હોય પણ નરકમાંહે ન હોય. નરકાયુ, મનુષ્ય, તિર્થંચ અને નારકી માંહે સત્તાએ હોય પણ દેવતામાંહે ન હોય. અને અરશેષ સર્વ પ્રકૃતિઓ ચારે ગતિને વિષે હોય. તિર્થંચગતિ માંહે તીર્થંકર નામ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, નરકગતિ માંહે દેવાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, દેવગતિ માંહે નરકાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. અને મનુષ્યગતિ માંહે સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. ॥ ૭૪ ॥

ઉપશમશ્રેણીનું સ્વરૂપ

પદમકસાયચઝકકં, દંસગતિગ સત્તગા વિ ઉવસંતા ।
અવિરયસમ્મત્તાઓ, જાવ નિઝદ્દિત્તિ નાયઠ્ઠા ॥૭૫॥

પદમકસાયચઝકકં=પહેલા

કપાયનું ચતુષ્ક.

દંસગતિગ=દર્શનમોહનીય ત્રણ.

સત્તગાવિ=સાતે પ્રકૃતિઓ.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

અવિરયસમ્મત્તાઓ=અવિરત સ-

મ્યગ્દ્દિષ્ટિ ગુણસ્થાનથી

માંડીને.

જાવનિઝદ્દિ=અપૂર્વકરણ પર્યાંત.

નાયઠ્ઠા=જાણવી.

અર્થ:-પહેલા કપાયનું ચતુષ્ક, દર્શનમોહનું ત્રિક એ સાતે પ્રકૃતિઓ અવિરત સમ્યગ્દ્દિષ્ટિથી માંડીને અપૂર્વકરણ પર્યાંત ઉપશાંત થયેલી જાણવી. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચન:-પહેલાં ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વે જે બધોદયસત્તા સ્થાનકનો સંવેધ કહ્યો તે ગુણઠાણાં તો પ્રાયઃ ઉપશમશ્રેણિએ કે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે માટે તે શ્રેણિ કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ઉપશમશ્રેણિ કહે છે.—

પહેલા ચાર કપાય તે અનંતાનુબંધિ ચાર કપાય અને દર્શનત્રિક તે મિથ્યાત્વમોહનીય ૧, મિત્ર મોહનીય ૨ અને

સમ્યક્ત્વ માહત્ત્વીય ૩, એ સાતે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. ક્યાં ? અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણકાણા થકી માંડીને નિવૃત્તિ નામે આઠમા ગુણકાણા લગે જાણવી, ત્યાં સાતમા લગે યથાયોગ્યપણે ઉપશાન્ત હોય અને અપૂર્વકરણે તે નિશ્ચયે જ એ સાતે ઉપશાન્ત હોય.

ત્યાં પ્રથમ અનંતનુવંધિની ઉપશામના કહીએ છીએ,— અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ, દેશાવિરતિ અને વિરત (પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત) માંહેલા કોઇ પણ જીવ કોઇ પણ યોગે વર્તતા, તેણે પદ્મ શુક્લ માંહેલી એક લેશવાયંત, xસાકારોપયોગવંત એક કોણ-કોણિ સાગરોપમ કરતાં ન્યૂન સ્થિતિનાં કર્મવંત, કરણકાલથકી પૂર્વે પણ અંતર્મુહૂર્ત લગે અવદાયમાન (વિશુદ્ધ) ચિત્તવૃત્તિ-વંત થકો રહે. તેવા થકો તે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ સર્વ શુભ જ આંધે પણ અશુભ ન આવે, અને અશુભ પ્રકૃતિનો અનુભાગ ચક્રકાણીયા હોય તે બેકાણીયા કરે અને શુભ પ્રકૃતિનો બેકાણીયા હોય તે ચક્રકાણીયા કરે અને સ્થિતિબંધ પૂર્ણ થયે થકે અન્ય સ્થિતિબંધ પૂર્ણલા સ્થિતિબંધની અપેક્ષાએ પદ્યોપમને સંખ્યાતમે ભાગે હીન હીન કરે. એમ અંતર્મુહૂર્ત કાળ લગે રહીને ત્યારપછી યથાક્રમે પ્રત્યેક અંતર્મુહૂર્તનાં ત્રણ કરણ કરે. તે આ પ્રમાણે—યથાપ્રવૃત્તિકરણ ૧, અપૂર્વકરણ ૨, અને અનિવૃત્તિકરણ ૩, ચોથી ઉપશાન્તાદ્યા. ત્યાં યથાપ્રવૃત્તકરણે પેસતો થકો પ્રતિ સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પેરે. ત્યાં પૂર્વાક્ત શુભ પ્રકૃતિનો અધાદિક તેમજ કરે પણ સ્થિતિઘાતાદિક ત્યાં ન કરે, તત્પ્રાયોગ્ય વિશુદ્ધિનો અભાવ માટે. ત્યાં પ્રતિસમયે નાના જીવની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત લોકાકાર પ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક હોય, તે પરસ્થાનપતિત હોય. પરસ્થાનનું સ્વરૂપ કહે છે—એ હીન હોય તે અનંતભાગહીન ૧, અસંખ્યાતભાગ હીન ૨, સંખ્યાતભાગ હીન ૩, સંખ્યાતગુણ હીન ૪, અસંખ્યાતગુણ હીન ૫, અને અનંતગુણ હીન ૬; અને જે અધિક હોય તે અનંતભાગ અધિક ૧, અસંખ્યાતભાગ અધિક ૨, સંખ્યાતભાગ અધિક ૩, સંખ્યાતગુણ અધિક ૪, અસંખ્યાતગુણ અધિક ૫ અને અનંતગુણ અધિક ૬, એ છઠાણ-

x માત્રોપયોગવાળો. * સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ, ગુણસંક્રમ.

વડીયા કહીએ, અને તે પ્રથમ સમયના અધ્યવસાયસ્થાનકની
 અધિકારી બીજે સમયે અધ્યવસાયસ્થાનક વિશેષાધિક હોય.
 બીજા સમયની અધિકારી બીજે સમયે અધ્યવસાય સ્થાનક
 વિશેષાધિક હોય. એમ ઉત્તરોત્તર યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમય
 લગે કહેવું. ત્યાં પ્રથમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી
 હોય. બીજે સમયે વિશુદ્ધિ તે થકી અનંતગુણ હોય, તે થકી
 ત્રીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણ હોય, એમ ત્યાં લગે
 કહેવું કે જ્યાં લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણના કાળનો સંખ્યાતમો ભાગ
 જાય. ત્યારપછી પ્રથમ સમય ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય
 તે થકી પણ જે જઘન્ય સ્થાનથી નિવૃત્તિ કરી હતી તેના ઉપ-
 રત્ની જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય. તે થકી હેઠલી બીજા
 સમયની ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી ઉક્ત જઘન્યથી
 ઉપરતી જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય, એમ ઉપર અને હેડે
 એકેડું વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગુણ ત્યાં લગે કહેવું કે જ્યાં
 લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણને ચરમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિસ્થાનક અનં-
 તગુણ વિશુદ્ધિ હોય ત્યારપછી જે ઉપરલાં જઘન્ય સ્થાનક રહ્યાં
 તેના ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનક નિરંતર અનંતગુણી વૃદ્ધિએ યાવત
 ચરમ સમયનું ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનક હોય ત્યાં સુધી કહેવું.
 એ યથાપ્રવૃત્ત કરણ કહેવું; હવે અપૂર્વકરણ કહે છે-ત્યાં અપૂ-
 વકરણે પ્રાતેસમયે અસંખ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્ય-
 વસાય સ્થાનક હોય. તે પ્રતિસમયે છઠાણવડિયાં હોય. ત્યાં
 પ્રથમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી હોય પણ તે
 યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમયની ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ થકી અનંત-
 ગુણી જાણવી. તે થકી પ્રથમ સમયે જ ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંત-
 ગુણી હોય તે થકી બીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી
 હોય તે થકી તેજ બીજે સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય
 એમ પ્રતિ સમયે અનંતગુણી વધતી વિશુદ્ધિ અપૂર્વકરણના
 છેલ્લા સમય લગે કહેવી, યાવત ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ
 અનંતગુણી હોય. એ અપૂર્વકરણને વિષે પ્રથમ સમયે જ
 સ્થિતિઘાત ૧, રસઘાત ૨, ગુણશ્રેણિ ૩, ગુણસંક્રમ ૪ અને અન્ય

૧ એટલા માટે તેની સ્થાપના કરતાં વિષમચતુરસ ક્ષેત્રને રૂપે છે.

(અપૂર્વ) સ્થિતિખંડ પ, એ પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. ત્યાં 'સ્થિતિઘાત' તે સ્થિતિખંડ કર્મના આગ્રમ ભાગ થકી ઉત્કૃષ્ટ-પણે ઘણાં સાગરોપમનાં શત પ્રમાણ અને જઘન્યથી પદ્યોપમના સાંખ્યાતમા ભાગ માત્ર સ્થિતિખંડ ઉકેરે-ખરે, તે ઉકેરીને જે સ્થિતિ હેકે નહીં ખરે તે માંહે તે દલિયું નાંખે. અંતર્મુહૂર્ત કાળે તે સ્થિતિ ખંડ ઉકેરે, ત્યાર પછી વળી ફરીને પણ હેકલો પદ્યોપમ સાંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિ ખંડ અંતર્મુહૂર્ત કાળે ઉકેરે, પૂર્વોક્ત પ્રકારે જ નાંખે. એમ અપૂર્વકરણના કાળ માંહે ઘણાં સ્થિતિખંડનાં સહસ્ર વ્યતિક્રમે. એમ કર્યે થકે અપૂર્વ-કરણને પ્રથમ સમયે જેટલી સ્થિતિનું કર્મ હતું તે તેને જ ચરમ સમયે સાંખ્યાતશુભ હીન થાય. 'સ્થિતિઘાત' તે અશુભ પ્રકૃતિનો જે અનુભાગ, તેનો અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ સર્વ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યાર પછી વળી જે અનંતમો ભાગ રહ્યો છે, તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યારપછી વળી જે પૂર્વે મૂકેલો અનંતમો ભાગ છે તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. એમ અનેક અનુભાગ ખંડનાં સહસ્ર એક સ્થિતિખંડને વિષે વ્યતિક્રમે અને અને તે સ્થિતિખંડને અનેક સહસ્રે અપૂર્વકરણ સંપૂર્ણ થાય. હવે 'ગુણશ્રેણિ' તે અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થિતિની ઉપર જે સ્થિતિઓ છે તે માંહેથી દલિઈ લઈને ઉદય દલિઈના ઉપરની સ્થિતિને વિષે પ્રતિસમયે અસંખ્યાતશુભપણે નાંખે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે સ્તોક, બીજે સમયે અસંખ્યાતશુભ, એમ યાવત અંતર્મુહૂર્તના ચરમ સમય લગે કહેવું. એ અંતર્મુહૂર્ત અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિકરણના કાળ થકી ભગવંતે અધિકું જાણવું, એ પ્રથમસમયગૃહીત દલિકનો નિક્ષેપ વિધિ જાણવો. એમ દ્વિતીયાદિક સમયે ગૃહીત દલિયાનો પણ નિક્ષેપ કહેવો. વળી અનેક ગુણશ્રેણિ રચવાને પ્રથમ સમયે જે દલિઈ રહે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતશુભ, તે થકી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાતશુભ, એમ યાવત ગુણશ્રેણિ કરણના

* જેનો ઉદય હોય તેની ઉદય સમયથી આરંભી અને ઉદય ન હોય તેની ઉદયાવધિકા હોડી દલિક રચના થાય.

ચરમ સમય લગે જાણવું, અપૂર્વકરણના સમયો અને અનિવૃત્તિ-કરણના સમયોને વિષે અનુક્રમે થતે થકે ગુણુષ્ટેષિ દલિકનો નિર્દોષ શેષ શેષને વિષે હોય, પણ ઉપર ન વધે. હવે 'ગુણસંક્રમ' તે અપૂર્વકરણને પ્રથમ સમયે અનંતાનુભ્યાદિક અશુભ પ્રકૃતિનું દલિઉં અપર પ્રકૃતિને વિષે જે સંક્રમે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અપર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમનું દલિઉં અસંખ્યાતગુણ હોય, એમ તૃતીયાદિક સમયને વિષે પણ કહેવું. હવે 'અન્ય સ્થિતિવેચ એ અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અન્ય જ (અપૂર્વ) નવો-સ્તોક સ્થિતિત્રય આરંભે. સ્થિતિત્રય અને સ્થિતિ (ખંડ) વાત તે સમકાળે પ્રારંભે અને સમકાળે પૂરા કરે, એમ એ પાંચ પદાર્થ અપૂર્વકરણે પ્રવર્તે.

હવે અનિવૃત્તિ કરણ કહે છે-અનિવૃત્તિકરણે સમકાળે પેઠેલા સર્વ જીવને એકજ અધ્યવસાયસ્થાનક હોય પણ પેઠેલા સમયના વિશુદ્ધિસ્થાનકની અષ્ટેશાએ બીજા સમયનું વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગણું હોય, એમ યાવત અનિવૃત્તિકરણના ચરમ સમય લગે કહેવું. તે માટે જ એ કરણે પેઠા તદ્યકામના જવા સાંખ્યા અધ્યવસાયસ્થાનોને પરસ્પરે નિવૃત્તિ-વ્યાવૃત્તિ (ફેરફાર) નથી તે માટે અનિવૃત્તિકરણ તાલ કહીએ. એ અનિવૃત્તિયાદર કરણને વિષે જેટલા સમય લેટલાં અધ્યવસાયસ્થાનક હોય, તે પૂર્વ પૂર્વ થકી અનંતશુભ વૃદ્ધ હોય. પ્રહાં પણ પેઠેલા સમયથી જ માંડીને પૂર્વેક્ષિ પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. તે અનિવૃત્તિકરણના કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ ગમે અને એક ભાગ રહે થકે અનંતાનુભ્યાદિકની હેઠલી આવલિકા માત્ર મુઠીને અંતર્ચુદ્ધર્ત પ્રમાણ અંતરકરણ, અભિનવ સ્થિતિત્રયના કાળ પ્રમાણ અંતર્ચુદ્ધર્તે કરે, અંતરકરણનું દલિઉં ઉદેશનું અધ્યમાત પર પ્રકૃતિને વિષે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિનું દલિઉં આવલિકા માત્ર હોય, તે વેલમાન પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિણુકશંક્રમે કરીને સંક્રમાવે, તે અંતકરણ કીધે થકે બીજે સમયે અનંતાનુભ્યાદીનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં ઉપશમાવવા માંડે. તે આ રીતે કે-પ્રથમ સમયે સ્તોક ઉપશમાવે. બીજે સમયે અસંખ્યાત ગણું ઉપશમાવે, એમ યાવત અંતર્ચુદ્ધર્ત લગે ઉપશમાવે, એટલે કાળે સમસ્તપણે અન-

તાનુષ્ઠી ઉપશમિત થાય. ઉપશમિત તે શુ? જેમ રેણુનો નિકર (સમૂહ) પાણીના પિંદુના સમૂહ સિંચી સિંચીને દુઃખ-ણાદિકરે નિઃકુદ્ધિત થકો નિઃસ્પંદ થાય તેમ કર્મરેણુનો નિકર પણ વિશુદ્ધિ જલે કરી સિંચી સિંચીને અનિવૃત્તિકરણરૂપ દુઃખ-ણાદિકે કરીને નિઃકુદ્ધિત થકો સંકમણુ, ઉદ્ય, ઉદ્દોરણા, નિધત્ત અને નિકાચના કરવાને અયોગ્ય થાય; તેને ઉપશમના કહીએ. કેટલાએક આચાર્ય કહે છે કે અનંતાનુષ્ઠીની ઉપશમના ન હોય, પણ ત્રિસંયોજના-ક્ષપણા જ હોય, તે આવી રીતે કે-મહાં શ્રેણિ અલ્પઉત્તરજતા પણ અવિરત ચારે ગતિના પણ વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ અથવા દેશનિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય અથવા સર્વનિરતિ મનુષ્ય જ, એ સર્વે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો અનંતાનુષ્ઠી ક્ષય કરવાને અર્થે યથાપ્રવૃત્તાદિક વ્રણ કરણુ કરે, એ કરણની વક્તવ્યતા જેમ પૂર્વે કહી તેમજ નિરવશેષપણે જાણવી, પણ એટલું વિશેષ જે મહાં અનિવૃત્તિ કરણુ પેટો થકો અંતરકરણુ ન કરે પણ કર્મપ્રકૃત્યુક્ત સ્વરૂપ ઉદ્વડના સંકમે કરીને અવસ્તન આવલિકા માત્ર મૂકીને ઉપરના નિરવશેષપણે-સમસ્ત અનંતાનુષ્ઠીને વિનાશે. આવલિકા માત્ર છે તે સ્તિબુક્તસંકમે કરીને વેદમાન પ્રકૃતિને વિષે સંકમાવે. તે અંતર્મુહૂર્ત પછી અનિવૃત્તિ કરણુને છેટે શેષકર્મના સ્થિતિઘાત, રસઘાત અને ગુણશ્રેણિ ન હોય; પણ તે જીવ સ્વભાવસ્થ જ હોય એ અનંતાનુષ્ઠીની વિસંયોજના કહી.

હવે દર્શનત્રિકની ઉપશમના કહીએ છીએ. ત્યાં મિથ્યાત્વની ઉપશમના મિથ્યાદ્રષ્ટિને તથા વેદકસમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, અને સમ્યક્ત્વની તથા મિશ્રની ઉપશમના તે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને જ હોય. ત્યાં મિથ્યાદ્રષ્ટિને મિથ્યાત્વની ઉપશમના પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજીવચેદ્રિય સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો, કરણકાળ થકી પૂર્વે અંતર્મુહૂર્ત લગે સમયે સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પ્રવર્તતો, અલવ્યસિદ્ધિકની વિશુદ્ધિની અપેક્ષાએ અનંતગુણ વિશુદ્ધિવંત, મતિ અજ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન

અને વિભાગ જ્ઞાન એ માહેલા અનેરે કોઇ પણ સાકારોપયોગે ઉપયુક્ત થકો, અનેરે યોગે વર્તતો, જઘન્ય પરિણામે તેજોદેશ્યાએ, મધ્યમ પરિણામે પદ્મલેશ્યાએ અને ઉત્કૃષ્ટ પરિણામે શુકલ-લેશ્યાએ વર્તતો મિથ્યાદ્રષ્ટિ ચારે ગતિનો છપ કોડકોડિ સાગ-રોપમ માહેલી સ્થિતિનાં કર્મવંત, ઇત્યાદિક ચારે પૂર્વેજી રીતે યથાપ્રવૃત્તકરણ, અપૂર્વકરણ પરિપૂર્ણ ધાય ત્યાં લગે કહેવું. એટલું વિશેષ જે અહીં અપૂર્વકરણે ગુણસંકેમ ન કહેવો પણ સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ અને અન્ય સ્થિતિખંધ એ ચાર જ કહેવા. ગુણશ્રેણિ-દલિકે રચના પણ ઉદય સમયથી જાણવી. ત્યારપછી અનિવૃત્તિ કરણે પણ એમજ કહેવું. અનિવૃત્તિકરણ કાળના ઘણા સંખ્યાતા લાગ ગયે થકે અને એક સંખ્યાતમો ભાગ થાકતે છતે અંતર્મુહૂર્તમાન હેઠલું મુકીને મિથ્યાત્વનું અંતરકરણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ થકી કાંઇક અધિક અભિનવ સ્થિતિખંધના કાળ સરખા અંતર્મુહૂર્ત કાળે કરે, અને અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેરીને પ્રથમ તથા દ્વિતીય સ્થિતિ માહે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિએ વર્તતો ઉદીરણ પ્રયોગે કરીને જે પ્રથમસ્થિતિગત દલિકે આકર્ષીને ઉદય માહે નાંખે તે ઉદીરણ, અને જે વળી બીજી સ્થિતિના સમીપ થકી ઉદીરણ પ્રયોગે જ કરીને દલિઉં આકર્ષીને ઉદય માહે નાંખે તે આગાસ કહીએ. ઉદીરણનું જ વિશેષ પ્રતિપત્તિને અર્થે આગાસ એવું બીજું નામ કહીએ. ઉદય ઉદીરણએ કરીને પ્રથમ સ્થિતિ અનુભવતો જે આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે જ્યથ જે આરલિદા થાકતે આગાસ વિચ્છેદ પામે ત્યારપછી ઉદીરણ જ કેવળ પ્રવર્તે તે પણ આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે હોય. તે પછી એક આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે કરીને જ અનુભવે. તે આવલિકા માત્રને ચરમ સમયે દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિકના અનુભાગ બેદે કરીને ત્રિકા પુજ કરે, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ ૧, મિશ્ર ૨, અને મિથ્યાત્વ ૩; તે પછી અનંતર સમયે મિથ્યાત્વદલિકના ઉદયના અભાવ થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામે. એ મિથ્યાત્વની સર્વ પ્રકારે ઉપશમના થકી પ્રથમ વાર સમ્યક્ત્વનો લાભ હોય. એ સમ્યક્ત્વ પામતો કોઇક દેશવિરતિ સહિત અને કોઇક સર્વવિરતિ સહિત પણ પડિવજે તે માટે દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત

સંયતને વિષે પણ મિથ્યાત્વ ઉપશાન્ત પામીએ. હવે સંયમને વિષે વર્તમાન વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને ત્રણ દર્શનમોહનીય ઉપશમાવતાં ત્રણ કરણનો વિધિ પૂર્વલીપરે ત્યાં સુધી કહેવો, જ્યાં સુધી અનિવૃત્તિ કરણકાળના સંખ્યાત ભાગ ગયે થકે અંતકરણ કરે. તે કરતો થકો સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થાપે અને મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની સ્થિતિ આવાલિકા માત્ર સ્થાપે અને ઉકેરાતું દલિઉં ત્રણનું સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિ માહે નાંખે. મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની પ્રથમ-સ્થિતિનાં દલિયાં સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિનાં દલિયાં માહે સ્તિભુકસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. સમ્યક્ત્વની પ્રથમ-સ્થિતિ ત્રિપાકના અનુભવવા થકી અનુક્રમે ક્ષીણ થયે થકે ઔપશમિક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જીવ થાય. અને તે ત્રણે મિથ્યાત્વાદિકના ઉપરના દલિયાની ઉપશમના અનંતાનુભવીના ઉપરિતન દલિયાની પરે જાણવી. એજ પ્રકારે કરીને અનેરાની પણ ઉપશમના જાણવી. એનો વિસ્તાર અંધાન્તર થકી જાણવો. ॥ ૭૫ ॥

* એ પ્રકારે ઉપશાંત કર્યા છે ત્રણ દર્શનમોહનીયને જેણે એવો પુરૂષ આશિવમોહનીયને ઉપશમાવવાને ઇચ્છતો કરી પણ યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણ કરણ કરે છે. કરણોનું સ્વરૂપ અગાઉ કહ્યા મુજબ જાણવું, પણ અહીં યથાપ્રવૃત્તકરણ અપ્રમત ગુણસ્થાને, અપૂર્વકરણ અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિ કરણ અનિવૃત્તિપાદસંપન્નયે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે સ્થિતિત્રાતાદિ પૂર્વની પેઠે પ્રવર્તે છે પણ એટલું વિશેષ છે કે-નદિ બંધાતી એવી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિનો ગુણસંક્રમ અહીં પ્રવર્તે છે, અપૂર્વકરણાદ્યાનો સંખ્યાતમે ભાગ ગયે હતે નિદ્રા પ્રયલાનો બંધવ્યવચ્છેદ થાય. તે પછી હજારો સ્થિતિખંડ ગયે હતે અપૂર્વકરણાદ્યાનો સંખ્યાતા ભાગ ગયે અને એક ભાગ બાકી રહે તેની વચ્ચે દેવગતિ, દેવાનુપૂર્તી, પંચેન્દ્રિય ભવિ, વૈક્રિયદિક, આહારક દિક, તૈજસ-કાર્મણનામ, સમચતુરશ્ન સંસ્થાન, વર્ણચતુષ્ક, અશુદ્ધયુ ઉપ-ઘાત, પરાઘાત, ઉચ્છવાસ; તસ, બાદર, પચામિ, પ્રત્યેક નામ, પ્રશસ્ત-વિહાયોગતિ, સ્થિર નામ, શુભ નામ, સુભગ નામ, સુસ્વર નામ, આદેય નામ, નિર્મોણ નામ અને તીર્થકર નામ એ ત્રીશ પ્રકૃતિનો બંધવ્યવચ્છેદ થાય. ત્યારપછી સ્થિતિખંડ પૃથક્ત્વ ગયે હતે અપૂર્વકરણાદ્યાના છેલ્લે સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જુગુપ્સાનો બંધવ્યવચ્છેદ થાય. હાસ્ય, રતિ અરતિ શોક, ભય તથા જુગુપ્સાનો ઉદય વિચ્છેદ હોય અને સર્વ કર્મનાં દેશ

સત્તદુ નવ ચ પનરસ, સોલસ અટ્ટારસેવ ગુણવીસા ।
 ઇગાહિ દુ ચડવીસા, પળવીસા ઘાયરે જાણ ॥૭૬॥

સત્તદુ=સાત, આઠ,
 નવ ચ પનરસ=નવ, પંદર.
 સોલસ=સોળ.
 અટ્ટારસેવ=અઠાર
 ગુણવીસા=એગણીશ

ઇગાહિ દુ ચડવીસા=૨૧-૨૨-
 ૨૪
 પળવીસા=પચ્ચીશ
 ઘાયરે=અનિવૃત્તિ આદર ગુણસ્થાને
 જાણ-(ઉપશાંત થયેલ) જાણ.

અર્થ—અનિવૃત્તિઆદર સંપરકે સાત, આઠ, નવ, પંદર, સોળ, અઠાર, એગણીશ, એકવીશ, બેવીશ, ચૌવીશ અને પચ્ચીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી જાણે. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એ અનિવૃત્તિઆદર ગુણકાણે ઉપશમત્રેણિયાળાને મોહનીય કર્મની સાત થકી માંડીને પચ્ચીશ ઠગ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત પામીએ તે કહે છે:—

અંતકરણ કીધે સાત પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી નપુંસક વેદ ઉપશમે ૮ ઉપશાન્ત થાય, સ્ત્રીવેદ ઉપશમે નવ (૯) નો ઉપશમ થાય. હાસ્યાદિષટ્ક ઉપશમે પંદરનો ઉપશમ થાય. પુરુષવેદનો અધોદ્ય ઉપશમે સોળનો ઉપશમ હોય તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધ સમકાળે ઉપશમે ૧૮ નો ઉપશમ હોય. તે પછી સંજ્જવલન ક્રોધ ઉપશમે એગણીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માન સમકાળે ઉપશમે (૨૧) એકવીશ ઉપશાંત હોય. તે પછી સંજ્જવલન માન ઉપશમે ૨૨ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન

ઉપશમતા, નિધત્તિ તથા નિકાચના કરણ વિન્હેદ પામે. ત્યાર પછી અન્તર સમયે અનિવૃત્તિ કરણમાં પ્રવેશ કરે અહીં પણ સ્થિતિઘાતાદિ પાંચ પૂર્વેક્રી રીતે કરે.

उपशमयति

संज्वलनलोभं २८

अप्रत्याख्यानलोभं २६

प्रत्याख्यानलोभं २७

संज्वलनमायां २५

अप्रत्याख्यानमायां २३

प्रत्याख्यानमायां २४

संज्वलनमानं २२

अप्रत्याख्यानमानं २०

प्रत्याख्यानमानं २१

संज्वलनक्रोधं १९

अप्रत्याख्यानक्रोधं १७

प्रत्याख्यानक्रोधं १८

पुरुषवेदं १६

हास्यादिपट्टकं १५

नपुंसकवेदं ८

स्त्रीवेदं ९

मिथ्यात्व ५

मिथ्र ६

सम्यक्त्वमोहं ७

अनन्तानुवधिक्रोध-मान-माया-लोभान् ४ ॥

उपशमश्रेणिक्रमोऽयम् ॥

માયા ઉપશમ ૨૪ ઉપશાન્ત હોય તે પછી સંજ્વલનની માયા ઉપશમે પચ્ચીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત× હોય એ અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે ઉપશમ પ્રકૃતિ જાણવી. ॥ ૭૬ ॥

× તે પછી અનિવૃત્તિકરણાદાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે છતે દર્શનસમક સિવાયની મોહનીય કર્મની એકવીશ પ્રકૃતિનું અંતરકરણ કરે, ત્યાં વેદમાન સંજ્વલન આર કપાય માહેનો દોષ પણ એક કપાય અને ત્રણ વેદ માહેના દોષપણ વેદમાન એક વેદની પ્રથમ સ્થિતિ ખોતાના ઉદય કાળ પ્રમાણ હોય. ખાડીના ૧૧ કપાય અને ૮ નોકપાયની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા માત્ર હોય. અહીં સ્ત્રીવેદ અને નપુંસક વેદનો ઉદયકાળ સંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી સંજ્વલન ક્રોધનો વિશેષાધિક, તે થકી સંજ્વલન માન, માયા અને લોભનો અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય, ત્યાં સંજ્વલન ક્રોધના ઉદયે ઉપશમ શ્રેણિ પ્રારંભે તેને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન ક્રોધનો ઉદય હોય, સંજ્વલન માનના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માનનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માનનો ઉદય હોય. સંજ્વલન માયાના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માયાનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માયાનો ઉદય હોય. સંજ્વલન લોભના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન લોભ (ખાદર) નો ઉદય હોય. એ પ્રકારે તે અંતરકરણ ઉપરના ભાગોની અપેક્ષાએ સમ અને નીચેના ભાગની અપેક્ષાએ પૂર્વોક્ત રીતે વિષમ હોય. અહીં જેટલા કાળે સ્થિતિખંડનો ઘાત કરે અથવા અન્ય સ્થિતિબંધ કરે તેટલા કાળે અંતરકરણ પણ કરે. એ ત્રણે એક સાથે આરંભે અને સાથેજ પૂર્ણ કરે.

અંતરકરણ સંબંધિ દલિકનો પ્રક્રમસ્થિતિ આ પ્રમાણે જાણવો—

જે કર્મનો તે વખતે બંધ અને ઉદય વર્તેલો હોય તે કર્મના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પહેલી અને બીજી સ્થિતિમાં નાખે છે જેમ કે પુરુષ વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને પુરુષવેદનો બંધ અને ઉદય હોવાથી પુરુષ વેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ અને દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાખે. વળી જે કર્મનો એકલો ઉદયજ હોય પણ બંધ ન હોય તેના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમસ્થિતિમાંજ નાખે, જેમકે સ્ત્રી વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને સ્ત્રીવેદનો ઉદયજ હોવાથી સ્ત્રીવેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ સ્થિતિમાં નાખે. વળી જે કર્મનો ઉદય નથી પણ દ્વિતીય બંધ છે તેના અંતરકરણ

દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાંજ નાંખે, જેમકે સંજ્વલન ક્રોધાદિયે શ્રેણિ પ્રારંભકને આક્રીના ત્રણ કપાયનો ઉદય વિના અંધ હોવાથી તેના અંતરકરણ દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાંખે, વળી જે કર્મનો અંધ અને ઉદય નથી તેના અંતરકરણ દલિક પરપ્રકૃતિમાં નાંખે, જેમ કે બીજા અને ત્રીજા કપાયના દલિક તેનો અધાદય ન હોવાથી સંજ્વલન કપાયમાં નાંખે. અહીં અનિવૃત્તિ કરણમાં બહુ વક્તવ્ય છે તે વિશેષાર્થાએ કર્મ પ્રકૃતિસંગ્રહણીની રીકા બેવી. અંતરકરણ કયાં પછી નપુંસક વેદને ઉપશમાવે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે થોડું ઉપશમાવે, બીજા સમયે અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજા સમયે તેથી પણ અસંખ્યેય ગુણ; એ પ્રમાણે સમયે સમયે અસંખ્યાત ગુણ (વધારે) દેહા સમય સુધી ઉપશમાવે અને સમયે સમયે ઉપશમેલ દલિકની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત ગુણ દલિક દ્વિચરમ સમય સુધી પર પ્રકૃતિમાં નાંખે. છેલ્લે સમયે પર પ્રકૃતિમાં સંક્રમણ થતા દલિકની અપેક્ષાએ ઉપશમ પામતું દલિક સંખ્યાત ગુણ જાણવું.

જૈન સાઈટ

એમ નપુંસક વેદ ઉપશાંત થયે છતે મોહનીય કર્મની આદ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, ત્યારપછી ઉકા પ્રકારે અંતર્મૂર્ત કાળે સ્વીવેદને ઉપશમાવે, ત્યારપછી અંતર્મૂર્ત કાળે હાસ્યાદિ પદકને ઉપશમાવે. ત્યારે મોહનીયની પંદર પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તેજ સમયે વળી પુરુષવેદનો અંધ, ઉદય અને ઉદીરણનો વ્યવચ્છેદ અને પ્રથમ સ્થિતિનો વ્યવચ્છેદ થાય. પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે પૂર્વેકા પ્રકારે આગાત્ર ન હોય, તેજ સમયથી માંડીને જ (હાસ્યાદિ) નોકપાયનું દલિક પુરુષવેદમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન ક્રોધાદિને વિષે નાંખે. કર્મપચડીમાં કહ્યું છે કે પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા શેષ રહે ત્યારે વેદ પતદ્ગ્રહ ન થાય. હાસ્યાદિ પદક ઉપશમાવ્યા પછી એક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે પુરુષવેદ સંપૂર્ણ ઉપશમાવે, બીજા સમયે અસંખ્યાત ગુણ, ત્રીજા સમયે તેથી પણ અસંખ્યાત ગુણ એમ બે સમય ન્યૂન બે આવલિકાના ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે અસંખ્યાતગુણ અલિક દલ ઉપશમાવે. અને બે સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળ પર્યાંત યથાપ્રવૃત્ત સંક્રમવડે, સમયે સમયે પરપ્રકૃતિને વિષે દલ સંક્રમવે તે પ્રથમ સમયે ઘણું સંક્રમવે, બીજા સમયે વિશેષહીન, ત્રીજા સમયે વિશેષહીન એમ ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે વિશેષહીન સંક્રમવે એ પ્રકારે પુરુષવેદ ઉપશાંત થયે છતે સોળ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, તે પછી જે સમયે હાસ્યાદિ પદક ઉપશાંત થાય તે સમયે પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિ હીણુ.

થયેલી હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાનીય, પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંવલન ક્રોધને એક સાથે ઉપશમાવવા માંડે. સંવલન ક્રોધની પ્રથમસ્થિતિ સમય-ન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધનું દલિક સંવલન ક્રોધમાં ન નાંખે પરંતુ સંવલન માતાદિકમાં નાંખે, કેમ કે કથું છે કે-તિષ્ઠુ આવલિયાસુ સમઝણિયાસુ અપઙ્ગિમ્ગહાઠ સંજલણા અર્થાત્ સમય ઉણ ત્રણ આવલિકા શેષ છે તે સંવલન ક્રોધ પતદ્ગ્રહ ન થાય (એટલે તેમાં બીજી પ્રકૃતિનું દલસંક્રમણ ન થાય) એ આવલિકા શેષ રહે છે તે આગાલ પણ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણુજ હોય. એક આવલિકા શેષ રહે છે તે સંવલન ક્રોધના બંધ ઉદય અને ઉદીરણુનો વ્યવરોદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાનીય તથા પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધ ઉપશાંત થયેલા હોય. તે બંને ઉપશાંત થયે છે તે ૧૮ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે સંવલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિની એક આવલિકા અને સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળે બધેલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત થયેલ હોય, તે પછી પ્રથમસ્થિતિ એક આવલિકાને સ્થિત્યુક સંક્રમ વડે સંવલન માનને વિષે નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું બધેલ દલિક પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને પર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે. એ રીતે સમય ન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન ક્રોધ ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે છે તે ૧૯ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે ત્યારે સંવલન ક્રોધનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણુનો વ્યવરોદ થાય તે પછી તરતના સમયથી આરંભીને સંવલન માનની બીજી સ્થિતિ સંબંધે દલિકને આકર્ષિને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. ત્યાં ઉદય સમયે થોડું નાનું બીજું સમય અસંખ્યેયગુણુ ત્રીજું સમયે તેથી અસંખ્યેયગુણુ એમ સુમયે સમયે અસંખ્યેય ગુણુ બધિકે દલિક પ્રથમ સ્થિતિના છેલ્લા સમય પર્યાંત નાંખે. પ્રથમ સ્થિતિ કરણના પ્રથમ સમયથીજ માંગીને અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન અને સંવલન એ ત્રણે માનને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંવલન માનની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માનનું દલિક સંવલન માનમાં ન નાંખે પરંતુ સંવલન માયા વગેરેમાં નાંખે, બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે તે આગાલ વિરોદ થાય. તે પછી એકલી ઉદીરણુજ હોય, આવલિકા શેષ રહે છે તે સંવલન માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણુનો વ્યવરોદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન-પ્રત્યાખ્યાન માન ઉપશાંત થયેલા હોય. તે ઉપશાંત થયે છે તે ૨૧ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે વખતે સંવલન માનની પ્રથમ સ્થિતિની એક

આવલિકા અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાનું આધેસ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વછને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિશુકસંક્રમવડે સંવલન માયામાં નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું આધેસ દલિક. પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન માન ઉપશાંત થાય. તે ઉપશાંત થયે છતે ૨૨ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે સંવલન માનતાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંવલનમાયાની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિકને આકર્ષાને પૂર્વોક્ત પ્રકારે પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. વળી તેજ સમયથી માંડીને ત્રણે માયાને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંવલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છેતે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માયાનું દલિક સંવલન માયામાં નાંખે પરંતુ સંવલન લોભમાં નાંખે. બે આવલિકા શેષ રહે ત્યારે તે આગલ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણા હોય. આવલિકા શેષ રહે છેતે સંવલન માયાના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માયા ઉપશાંત હોય. તે ઉપશાંત થયે ૨૪ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે સમયે સંવલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકા અને સમયન્યૂન બે આવલિકાએ આધેસ દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક વછને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી તે પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિશુક સંક્રમણ વડે સંવલન લોભમાં સંક્રમાવે અને સમય ન્યૂન આવલિકાદ્વિકે આધેસ દલિકને પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન માયા ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે ૨૫ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. વળી ત્યારે સંવલન માયાના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંવલન લોભની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિક આકર્ષાને લોભવેદકાદા (લોભ વેદવાનો કાળ) ના ૩ લાગ પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ પૂર્વોક્ત પ્રકારે કરે અને વેદે. તે પ્રથમ ત્રિભાગ (૩) નું નામ અશ્વકર્ણકરણાદા અને બીજા વિભાગનું નામ કિરીકરણાદા.. અહીં અશ્વકર્ણકરણાદા નામે પ્રથમ ત્રિભાગે વર્તેતો જીવ પૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક લઈને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. હવે એ સ્પર્ધક શું ? તે કહે છે-અહીં અનંતાનંત પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધોને જીવ કર્મપણે અહણુ કરે છે, તેમાં એક એક સ્કંધમાં જે સર્વથી જ્ઞાન્ય રસ (પરમાણુનો અણુ રસ) કેવળીની શુદ્ધિ વડે હેદાતો સર્વ જીવ થકી અનંતશુણુ

રસવિભાગ (રસના આણુ) ને વ્યાપે. તેના જ્ઞાન્ય રસવાળા કેટલાક પરમાણુઓનો સમુદાય સમાન ગતિ હોવાથી **વર્ગણા** કહેવાય. જ્ઞાન્ય રસ કરતાં એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ઘીંછ વર્ગણા, તે થકી પણ એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ત્રીંછ વર્ગણા, એમ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગે અધિક પરમાણુઓના સમુદાયરૂપ વર્ગણા ગણતાં સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્યર્થા અનંતગુણ વર્ગણાનો સમુદાય તે સ્પર્ધક. ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ વડે જાણે સ્પર્ધા કરતી હોય તેવી પરમાણુની વર્ગણા તે અહીં સ્પર્ધક કહેવાય છે. પ્રથમ સ્પર્ધકની છેલ્લી વર્ગણાના રસાવિભાગ કરતાં વ્યાજબી ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગવાળા પરમાણુ ન પામીએ પરંતુ સર્વ જીવ કરતાં અનંતગુણ રસાવિભાગવાળા પરમાણુ પામીએ. તેવા રસવાળા પરમાણુઓનો સમુદાય તે ઘીંજ સ્પર્ધકની પહેલી વર્ગણા. તે પછી પૂર્વોક્ત રીતે એક એક પરમાણુએ અધિક રસાવિભાગવાળા પરમાણુઓની વર્ગણા કરતાં ઘીંજ સ્પર્ધક ગણવું. એમ અનંતા સ્પર્ધકો હોય. એવા અનંતા સ્પર્ધકો જીવે પૂર્વે કરેલા છે તેથી તે પૂર્વ સ્પર્ધક કહેવાય છે. અહીં તે સ્પર્ધકો મધ્યેથી જ સમયે સમયે દલિક ગ્રહણ કરી તેને અત્યંત રસહીન કરીને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. સંસારમાં ભ્રમણ કરતાં જીવે બંધ આશ્રયા આવા સ્પર્ધકો ડોઈ પણ વખત કર્યા નથી પરંતુ હમણાંજ વિશુદ્ધિના પ્રકર્ષવશે કરે છે તેથી તે અપૂર્વ કહેવાય છે. અશ્વ-કર્ણકરણાદ્યા ગયે છતાં કિટ્ટીકરણાદ્યામાં પ્રવેશ કરે ત્યાં પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક ગ્રહણ કરીને સમયે સમયે અનંત કિટ્ટી એટલે પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી વર્ગણા ગ્રહણ કરીને તેને અનંત-ગુણ રસહીનતા પમાડીને મહોટે અંતરે જે સ્થાપવું તે. જેમકે અનંતાનંત રસાવિભાગને અસતકલ્પના વડે એકસો એક અથવા એકસો બે કલ્પીએ અને તેનાં પાંચ, પંદર, પચીસ રસાવિભાગ રાખીએ તે. કિટ્ટીકરણાદ્યાના છેલ્લે સમયે અપ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશાંત થાય, તે સમયે જ સંજ્વલન લોભનો બંધવ્યવહાર, બાદર સંજ્વલન લોભના ઉદય ઉદીરણાનો વ્યવરહાર અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવરહાર થાય. એ પ્રકારે અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયે સાતથી માંડીને પચીસ પર્યાંત મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત પામીએ.

સત્તાવીસં સુદ્ધમે, અઠ્ઠાવીસં ચ મોહપયડીઓ ।

ઉવસંતવીઅરાણ, ઉવસંતા હુંતિ નાયવ્વા ॥૭૭॥

સત્તાવીસં=સત્તાવીશ.

સુદ્ધમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે.

અઠ્ઠાવીસં=અઠ્ઠાવીશ.

મોહપયડીઓ=મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિ.

ઉવસંતવીઅરાણ=ઉપશાંત કપાય.

વીતરાગ (૧૧) મા ગુણસ્થાને.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

હુંતિ=હોય છે.

નાયવ્વા=નળુવી.

અર્થ:—સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહનીય કર્મની સત્તાવીશ પ્રકૃતિઓ અને ઉપશાંતકપાય વીતરાગ ગુણસ્થાને અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી હોય છે એમ નળુવું. ॥ ૭૭ ॥

વિવેચન:—તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશમતાં સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સત્તાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે સૂક્ષ્મસંપરાયનો કાળ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ હોય તેને વિષે પેઠો થકો ઉપરલી સ્થિતિના સમીપ થકી કેટલીક કિટ્ટિઓ આકર્ષીને તેની પ્રથમ સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયના કાળ જેટલી કરે-કરીને વેદે. શેષ સૂક્ષ્મકિટ્ટીકૃત દલિઉં અને સમયે ઉણી બે આવલિકાલું બાંધેલ તે ઉપશમાવે. તેા સૂક્ષ્મસંપરાયને છેલ્લે સમયે સંજવલન લોભ ઉપશમે તે સમયેજ જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪, અંતરાય ૫, યશ:કીર્તિ ૧, અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧, એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ છેદે. તે થકી અનંતર સમયે ઉપશાન્ત કપાય વીતરાગ થાય ત્યાં મોહનીયની (૨૮) અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત નળુવી. તે ઉપશાન્ત કપાય બધન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય. તે પછી તે નિશ્ચયેજ લવકાયે અથવા અદ્વાકાયે પડે. ત્યાં xઅદ્વાકાયે પડતો થકો જેમ ચલયો હવે તેમજ પડે. જ્યાં જ્યાં જે પ્રકૃતિની બાંધેલ્ય ઉદ્દીરણા છેદી.

* ગુણસ્થાનનો કાળ પૂર્ણ થયે

હતી ત્યાં ત્યાં પડતો થકો તે પ્રકૃતિની અધોદય ઉદીરણા પ્રારંભે. એમ પડતો થકો યાવત પ્રમત્ત ગુણુઠાણુ રહે. કોઈક વળી તેથી હોડો પડતો દેશવિરતે રહે, કોઈક અવિરતે રહે, કોઈ સાસ્વાદને પણ આવે. અને જે ભવક્ષયે પડે તે પહેલે સમયે જ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણુઠાણાનાં સર્વે અધારિક કરણ પ્રવર્તવિ. ઉકૃષ્ટ-પણુ એક ભવે એ વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવળે, તેને નિશ્ચયે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય, અને જે એક વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવળે તેને કદાચિત્ ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. એ કર્મત્રયિક મત છે. આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ શ્રેણિ હોય. ॥૭૭ા

॥ इति उपशमश्रेणिचिचार ॥

ક્ષપકશ્રેણિ સ્વરૂપ.

પદમકસાયચ્ચઝક્કં, ઇત્તો મિચ્છત્તમીસસમ્મત્તં ।

અવિરયસમ્મે દેસે, પમત્તિ અપમત્તિ સ્વીઅંતિ ॥૭૮ા॥

પદમકસાયચ્ચઝક્કં=પહેલા
ચાર કથાય.

ઇત્તો=પછી.

મિચ્છત્તમીસસમ્મત્તં=મિથ્યાત્વ.

મિશ્ર અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય.

અવિરયસમ્મે=અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ
દેસે=દેશવિરતે.

પમત્તિ=પ્રમત્ત ગુણુઠાણુ.

અપમત્તિ=અપ્રમત્ત ગુણુસ્થાને

સ્વીઅંતિ=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—પહેલા કથાયતું ચતુષ્ક, એ પછી મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્ર મોહનીય અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સમકાળે ક્ષય પામે છે. આ સાત પ્રકૃતિ અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અથવા અપ્રમત્તે ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૮ ॥

* મરણ પામતો.

x અનુત્તર વિમાનમાં ઉપજે તેથી ત્યાં ચોથું ગુણુસ્થાન હોય તેથી.

વિવેચન:—હવે ક્ષપકશ્રેણિ કહે છે.—અહીં જે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તે મનુષ્ય અવશ્ય આઠ વર્ષ ઉપરની ઉમ્મરનો હોય. તે પ્રથમ તો અનંતાનુષંગિ ચાર કષાય હણે-વિસંચોજના કરે. તે વિસંચોજનાણું સ્વરૂપ પૂર્વે કહ્યું છે તેમ કહેવું. ત્યારપછી મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૩, એ ત્રણેનો સમકાળે ક્ષય કરે. તે અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણકાણે તથા દેશવિરતિએ તથા પ્રમત્ત ગુણકાણે તથા અપ્રમત્ત ગુણકાણે ક્ષય કરે—સત્તાથી યાગે.

* મિથ્યાત્વ મોહનીયાદિને ખપાવતો યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણ કરણ પૂર્વોકત (ઉપશમ શ્રેણિના અધિકારે કલા મુગ્ધ) રીતે કરે. પણ એટલું વિશેષ કે અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અનુદિત મિથ્યાત્વ અને મિશ્ર મોહનીયના ઠિકને ઉદિત સમ્યક્ત્વમોહનીયને વિષે ગુણસંક્રમ વડે નાંખે અને તે અંતેનોજ ઉદ્દલના સંક્રમ પણ કરે. તે આ પ્રમાણે—પહેલો સ્થિતિખંડ મોટો ઉવેલે, ખીજો તેથી વિશેષ હીન, ત્રીજો તેથી પણ વિશેષ હીન, એમ અપૂર્વકરણના છેલ્લા સમય પર્યંત અનુક્રમે વિશેષ હીન હીન ઉવેલે. અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે જે સ્થિતિની સત્તાવાળો હતો તે તેના જ ચરમ સમયે સંખ્યાતગુણ હીન સ્થિતિની સત્તાવાળો થાય તે પછી અનિવૃત્તિકરણમાં પ્રવેશ કરે. ત્યાં પણ સ્થિતિઘાતાદિ સર્વે તેમજ કરે. અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે વળી ત્રણે દર્શનમોહનીયની દેશ ઉપશમના, નિષ્ક્રિય અને નિકાચના વ્યવચ્છેદ પામે, અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયથી માંડીને દર્શનમોહનીયત્રિકની સ્થિતિસત્તાનો સ્થિતિ-ઘાતાદિ વડે ઘાત કરતો કરતો હજારો સ્થિતિખંડ ગયે છતે અસંજિ પંચેન્દ્રિયનો જેટલો સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી સહસ્ર પૃથક્ત્વ સ્થિતિખંડ ગયે છતે ચૌરિન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી પણ તેટલા જ સ્થિતિખંડ ગયે છતે તેઈન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એઈન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એકેન્દ્રિય સમાન સ્થિતિવાળો થાય, તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે પદ્મોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ સ્થિતિવાળો હોય. તે પછી ત્રણ દર્શનમોહનીય પ્રત્યેકનો પણ એક એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આકીની સર્વે સ્થિતિનો ઘાત કરે—ખપાવે, તે પછી પૂર્વે આકી રાખેલ સંખ્યાતમા ભાગનો એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આકીની સર્વ

હાલું જે પૂર્વબદ્ધાય થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અનં-
તાનુબંધિના ક્ષયથી અનંતર મરણના સંભવ થકી જે શ્રેણિ-
થકી વિરમે તો કદાચિત્ મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને પણ

સ્થિતિનો વિનાશ કરે, એ પ્રકારે હમરો સ્થિતિષ્ઠાત અતિક્રમે, તે પછી વળી
મિથ્યાત્વના અસંખ્યાતા ભાગને અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રના સંખ્યાતા
ભાગને ખંડે. તે પછી એ રીતે ઘણા સ્થિતિખંડ ગયે છતે મિથ્યાત્વનું દલિકે
આવલિકા માત્ર રહે અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રનું તો પર્યોપમના અસંખ્યા-
તમા ભાગ પ્રમાણ રહે. અહીં ખંડન કરાતા મિથ્યાત્વ સંખંધી સ્થિતિખંડોને
સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રમાં નાખે, મિશ્રના સમ્યક્ત્વમાં અને સમ્યક્ત્વના પોતાની
નીચકી સ્થિતિમાં નાખે. હવે આવલિકા માત્ર રહેલું મિથ્યાત્વ દલિકે તેને
પણ રિતશુક સંક્રમ વડે સમ્યક્ત્વમાં નાખે, તે પછી સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રના
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક ભાગ બાકી રહે, તે પછી તેના પણ
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક બાકી રાખે. એ રીતે કેટલાએક સ્થિતિ
ખંડ ગયે છતે મિશ્ર આવલિકા માત્ર રહે અને તે વખતે સમ્યક્ત્વની
સ્થિતિસત્તા આઠ વર્ષ પ્રમાણ હોય. તે જ કાળે વળી નિશ્ચયનયમતે સઘળા
વિધના નાશથી તે દર્શનમોહનીચક્ષપક કહેવાય. તે પછી આગળ
સમ્યક્ત્વના અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ સ્થિતિ ખંડે ઉકેરે અને તેના દલિકને
ઉદય સમયથી માંડીને સંક્રમાવે, તે આ પ્રમાણે-ઉદય સમયે થોડું, બીજા
સમયે તેથી અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજા સમયે તેથી પણ અસંખ્ય ગુણ, એમ
ગુણશ્રેણિના મરતક (દોષ-અંત) પર્યાંત અનુક્રમે અસંખ્યેય ગુણ અધિક
સંક્રમાવે. તે પછી તો વિશેષ હીન હીન સ્થિતિના દલિકને ચરમ સમય
સુધી સંક્રમાવે. એ પ્રકારે અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ અનેક ખંડો દ્વિચરમ સ્થિતિ
ખંડ પર્યાંત ઉકેરે અને ખપાવે. દ્વિચરમ સ્થિતિખંડ કરતાં ચરમ સ્થિતિ
ખંડ અસંખ્યેય ગુણ હોય. છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેરાયે છતે આ ક્ષપક
કૃતકરણ કહેવાય. આ કૃતકરણાદ્ધમાં વર્તે તો કોઈ જીવ કાળ પણ કરીને
ચાર માંહેની કોઈ પણ એક ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય, અને લેશ્યામાં પણ
પૂર્વે શુક્લ લેશ્યાએ હતો તે હવે તો કોઈ પણ લેશ્યામાં જાય. એ પ્રકારે
સાત પ્રકૃતિના ક્ષયનો પ્રસ્થાપક (આરંભ કરનાર) મનુષ્ય હોય અને
નિષ્ઠાપક (પૂર્ણ કરનાર) ચારે ગતિને વિં પામીએ કહ્યું છે કે-પદ્મવગો
અ મણ્ડો, નિહવગો અહસુવિ ગદસુ,

અનંતાનુષ્ઠી ધ્યાયે; તે અનંતાનુષ્ઠાંધિનું બીજ મિથ્યાત્વ છે તે માટે. પણ મિથ્યાત્વ ક્ષય ગયે અનંતાનુષ્ઠાંધિ જાગે નહિ, બીજ ગયું માટે. અને સાતને ક્ષયે તે અપતિત પરિણામવંત થકો અવશ્ય દેવલોકે જ ઉપજે અને પતિત પરિણામવંત હોય તો તે અનેક પરિણામના સંભવ થકી જેવી પરિણામની વિશુદ્ધિ તેવી અનેરી ગતિએ ઉપજે. અને બદ્ધાય પણ જે ત્યારે કાળ ન કરે તો પણ સાતને ક્ષયે નિશ્ચયે વિરમે પણ આગળ ચારિત્ર મોહનીય અપાવવા ન માટે. તે મરીને જે દેવગતિએ અથવા નરક ગતિએ જાય તો તે ત્રીજે ભવે મોક્ષે જાય. અને જે તિર્થંચ મનુષ્ય માંહે ઉપજે તો તે અવશ્ય અસંખ્યાત વર્ષાયુ માંહેજ ઉપજે. ત્યાંથી દેવલોકનો ભવ કરીને ચોથે* ભવે મોક્ષે જાય. એ સાત પ્રકૃતિનો ક્ષય અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તને વિષે જ પામીએ. હવે જે અપ્રદ્રાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો સાત પ્રકૃતિને ક્ષયે નિશ્ચયે અનુપરત પરિણામવંત થકો ચારિત્ર મોહનીય અપાવવાનો ઉદ્ધમ કરે. તે સકલક્ષપક નરક ૧, તિર્થંચ ૨, અને દેવ ૩, એ ત્રણનાં આયુ ક્ષય કરે. હવે ચારિત્રમોહનીય અપાવવાને ઉદ્ધમ કરતો થકો યથા પ્રવૃત્તાદિક ત્રણ કરણ કરે, તેનું સ્વરૂપ સર્વ પૂર્વલી પરેજ કહેવું, પણ એટલું વિશેષ જે યથાપ્રવૃત્ત કરણ તે અપ્રમત્ત ગુણઠાણે જાણવું, અપૂર્વકરણ તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે જાણવું અને અનિવૃત્તિ કરણ તે અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે અપ્રત્યાખ્યાન ચતુષ્ક અને પ્રત્યાખ્યાનચતુષ્ક એ આઠ

* આ પ્રાપ્તિ: વચન સંભવે છે, જે કારણ મટે ક્ષાયિક સમ્યગ્દષ્ટિ શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું પાંચમે ભવે પણ મોહાગમન સંભળાય છે.

ઉક્તં ચ-નરયાઠ નરમવમ્મિ, દેવો દ્વોઝ્જળ પન્નમે કલ્પે ।

તત્તો ચુઓ સમાણો, વારસમો અમમતિત્થયરો ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—નરક થકી નીકળી મનુષ્ય ભવમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી પાંચમા કલ્પમાં દેવ થઈને ત્યાંથી સ્વપતા પારમા અમમ નામા તીર્થંકર થશે.

કપાય અપાવવા માંડે, તેના અંતરે અનિવૃત્તિ આદરે શું હશે? તે કહે છે ॥ ૭૮ ॥

અનિવૃત્તિવાચરે થોળ-ગિદ્ધિતિગનિરયતિરિઅનામાઓ ॥
સંખિજ્જહમે સેસે, તપ્પાડગ્ગાઓ સ્વીઅંતિ ॥૭૯॥

અનિવૃત્તિવાચરે=અનિવૃત્તિ
આદરે

થોળગિદ્ધિતિગ=સ્થાનવૃદ્ધિ
(થીભુદ્ધિ) ત્રિક.

નિરયતિરિઅનામાઓ=નરક ગતિ
અને તિર્યચગતિ નામ.

કર્મની (તેર) પ્રકૃતિઓ.

સંખિજ્જહમે=સંખ્યાતમે ભાગ.

સેસે=ખાડી રહે છે.

તપ્પાડગ્ગાઓ=તપ્પ્રાયોગ્ય.

સ્વીઅંતિ=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—અનિવૃત્તિઆદરે શુભસ્થાનનો સંખ્યાતમે ભાગ ખાડી રહે છે તે સ્થાનવૃદ્ધિત્રિક, નરકગતિ અને તિર્યચગતિ નામ કર્મની તપ્પ્રાયોગ્ય (તેર) પ્રકૃતિઓ ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૯ ॥

વિવેચન:—અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે આઠ કપાય પર્યોપમના અસંખ્યેય ભાગની સ્થિતિના થાય. ત્યાર પછી થીભુદ્ધિત્રિક ૩ અને નરકગતિ ૧, નરકાનુપૂર્વી ૨, તિર્યચગતિ ૩, નિર્યાનાનુપૂર્વી ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેન્દ્રિય ૬, તેન્દ્રિય ૭, અઉરિન્દ્રિય ૮, સ્થાવર ૯, આત્મ ૧૦, ઉદ્યોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨ અને સાધારણ ૧૩ અને નરક તિર્યક પ્રાયોગ્ય નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિઓ સોળ પ્રકૃતિ* અનિવૃત્તિઆદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક સંખ્યાતમે ભાગ થાકે તે થકે ક્ષય કરે. ॥ ૭૯ ॥

૧-સ્થિતિઘાતાદિ વડે એવા અપાવે કે અનિવૃત્તિકરણાદ્યાના પ્રથમ સમયે તે પર્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિપ્રમાણ થાય.

* ઉદ્ભવના સંક્રમે ઉવેલી ઉવેલીને તેની પર્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ પ્રમાણ સ્થિતિ થાય ત્યારે અંધાતી પ્રકૃતિમાં તે સોળ પ્રકૃતિને શુભસંક્રમ વડે સમયે સમયે સંક્રમાવી સંક્રમાવીને.

इत्तो हणइ कसाय-दुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं ।
तो नोकसायछक्कं, छुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥

इत्तो=એ પછી.

हणइ=હણે છે.

कसायदुगंपि=કપાયાદુકને
पच्छा=પછી.

नपुंसगं=નપુ'સકવેદને.

इत्थीं=સ્ત્રીવેદને.

तो=તે પછી.

नोकसायछक्कं=છ નોકપાયને

छुहइ=નાંખે-સંક્રમાવે છે.

संजलणकोहंमि=સંબલન

કોથ માંહે.

અર્થ—એ પછી આઠ કપાયને ક્ષય કરે. પછી નપુ'સકવેદ, સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. તે પછી છ નોકપાય સંબલન કોથને વિષે સંક્રમાવે છે. ॥ ૮૦ ॥

चिक्चन-ते शोण १६ प्रकृतिनो क्षय कर्था पछी आठ क्पाय निःशेषपण्णु हण्णु. धडां अन्य आचार्य कहे छे के—“१६ प्रकृति न प्रथम अपाववा मांउ, तेनी वन्थे ८ क्पाय अपावे अने पछी १६ प्रकृति निःशेषपण्णु क्षय करे.” त्यार पछी अंत-मुहूर्त्त मांहे नय नोकपायतुं अने तार संबलनतुं अंतर-करण करे. ते करीने नपुंसक वेदतुं उपरनी स्थितितुं दलिउं उद्वलन विधिअ करीने क्षय करवा मांउ. ते अंतमुहूर्त्त ८.गे वेदवे करीने पद्योपमना असंभ्यातमा लाग मात्रतुं थयुं, त्यांथी मांडीने अंधाती प्रकृतिने विषे गुणसंक्रमे करीने नांभे. अम नपु'सक वेदतुं थकुं ते अंतमुहूर्त्ते निःशेषपण्णु क्षीणु थाय; अने छेठठुं दलिउं जे नपु'सकवेदी क्षपकश्रेणिअ अउयो होय तो लागवतो क्षय करे, अन्यथा तो ते आपलिका मात्र होय. तेने पणी वेद्यमान प्रकृतिने विषे स्तित्युक संक्रमे करीने संक्रमावे. अम नपु'सक वेदतो क्षय करीने तेवीज रीते अंतमुहूर्त्ते स्त्रीवे-दतो क्षय करे. त्यारपछी छ नोकपायनो पण्णु समडाणे क्षय करवा मांउ. त्यांथी मांडी तेतुं उपरनी स्थितितुं दलिउं पुइपवेद मांहे न संक्रमावे, किंतु संबलन कोध मांहे संक्रमावे. अम अंत-मुहूर्त्ते छ नोकपायतुं उपरतुं दलिउं निःशेषपण्णु क्षीणु थाय, ते समयेज पुइपवेदना अंध, उदय अने उदीरणानो छेद थाय.

અને સમયે ઊણી બે આવલિકાતું બાંધ્યું વળીને શેષ દલિયાનો પણ ક્ષય થાય. એ પુરૂષવેદી પ્રારંભકને જાણવું. જ્યારે નપુંસકવેદી પ્રારંભક હોય ત્યારે પ્રથમ સ્ત્રીવેદ અને નપુંસકવેદનો સમકાળે ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બાંધાદ્ય ઉદ્ધારણાનો છેદ થાય. ત્યાર પછી અવેદક થયો છતો પુરૂષવેદ અને હાસ્યપદકનો સમકાળે ક્ષય કરે. અને જ્યારે સ્ત્રીવેદી શ્રેણિ પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદનો ક્ષય કરે, પછી સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બાંધ ઉદ્ય, ઉદ્ધારણાનો છેદ થાય. ત્યાર પછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યપદકનો સમકાળે ક્ષય કરે. હવે પુરૂષવેદીને આશ્રયીને કહે છે—કોથ વેદતાં પુરૂષવેદીને કોથાદના ત્રણ ભાગ હોય, તે આ પ્રમાણે—અધિકર્ણકરણાદ્રા ૧, કિટ્ટિકરણાદ્રા ૨, અને કિટ્ટિવેદનાદ્રા ૩. ત્યાં અધિકર્ણકરણાદ્રાએ વર્તીતો પ્રતિસમયે અનંતા અપૂર્વ સંબંધ સંબંધન ચતુષકના અંતરકરણ થકી ઉપરની સ્થિતિને વિષે કરે અને એ અદ્રાએ વર્તીતો પુરૂષવેદ પણ સમયે ઊણી બે આવલિકા ત્રણ કાળે કોથને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો થકો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ પુરૂષવેદ ક્ષય પામે. તદનંતર કિટ્ટિકરણ અદ્રાએ પેકો થકો સંબંધન ચતુષકની ઉપરની સ્થિતિના દલિયાની કિટ્ટિ કરે. તે કિટ્ટિ પરમાર્થે તો અનંતી છે પણ સ્થૂલ ભેદની અપેક્ષાએ આર કલપીએ—એકેકા કપાયની ત્રણ ત્રણ. એ કોથે ક્ષયકશ્રેણિ પ્રપન્નને માટે જાણવું. માને કરીને પડિવજતાને તો પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથ અપાવ્યે થકે શેષ ત્રણ કપાયની કિટ્ટિ પૂર્વલી પરે ૯ થાય. માયાએ કરી પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથ માનનો ક્ષય થયે થકે શેષ બે કપાયની કિટ્ટિ ૬ પૂર્વવત્ હોય. લોભે કરીને પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથાદિક ત્રણને ક્ષયે લોભની કિટ્ટિ ૩ હોય. ત્યારપછી કિટ્ટિવેદનાદ્રાને વિષે પેકો થકો કોથે પ્રતિપત્ર થકો કોથનું પ્રથમ કિટ્ટિનું ખીણ સ્થિતિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. તદનંતર સમયે ખીણ સ્થિતિગત ખીણ કિટ્ટિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે

સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય, એમ પ્રયાગળ પણ કહેવું, ઇત્યાદિક ઈલાં ઘણું વક્તવ્ય છે પણ વિસ્તારના લય થકી કહેતા નથી. ॥ ૮૦ ॥

* તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી વેદે. આ ત્રણે કિદ્દિ વેદનાદાને વિષે ઉપરની સ્થિતિનું દલિક ગુણ-સંક્રમે કરીને પણ સમયે સમયે અસંખ્યેયગુણ વૃદ્ધિએ સંજ્વલન માનમાં નાખે. ત્રીજી કિદ્દિવેદનાદાના ચરમ સમયે સંજ્વલન કોષના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો સમકાળે વ્યવસ્થેદ થાય. તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બંધિત દલિક વર્ણને બીજી શેષ રહી નથી કેમ કે સર્વ માનમાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી અનંતર સમયે માનની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુદ્દર્ત પર્યંત વેદે. કોષના પણ બંધાદિ વ્યવસ્થેદ થયે છે તે સંબંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમે સંક્રમાવતો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે સંક્રમાવે. અહીં કોષનો ક્ષય થાય, માનનું પણ પ્રથમ કિદ્દિનું પ્રથમ સ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકાનું બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે માનની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તે પછી અનંતર સમયે માનની ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી વેદે. તેજ સમયે માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો એક સાથે વ્યવસ્થેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બંધિત દલિક પૂરતી જ બાકી હોય. કેમ કે બાકીનું માયામાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી માયાની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને અંતર્મુદ્દર્ત પર્યંત વેદે. માનનો પણ બંધાદિ વ્યવસ્થેદ થયે તે સંબંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમે વડે માયામાં નાખે, માયાનું પણ પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિનું પ્રથમસ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે. તે પછી અનંતર સમયે માયાની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે, તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક

આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તેજ સમયે માયાના બંધ ઉદય અને ઉદારણાનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક માત્ર જ બાકી રહે, કેમકે બાકીનું ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં નાંખેલ છે તે પછી અનંતર સમયે લોભની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુહૂર્ત પર્યંત વેદે-સંન્વલન માયાના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે જતે તે સંબંધી સર્વ દલિકને સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં સંક્રમાવે. ત્યારે લોભનું પ્રથમ કિદ્દિનું પ્રથમ સ્થિતિગત દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે લોભની ખીણ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે અને તેને વેદતો ત્રીજી કિદ્દિનું દલિક ગ્રહણ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓ કરે તેજ સમયે વળી સંન્વલન લોભનો બંધ વ્યવચ્છેદ, બાદર કષાય (લોભ)નાં ઉદય ઉદારણાનો વિચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ સમકાળે થાય. તે પછી અનંતર સમયે ખીણ સ્થિતિનું સૂક્ષ્મકિદ્દિનું દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે. ત્યારે તે જીવ સૂક્ષ્મસંપરાય કહેવાય. પૂર્વોક્ત ત્રીજી કિદ્દિની બાકી રહેલી સંપૂર્ણ આવલિકા વેદાતી પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિભુક સંક્રમવડે સંક્રમાવે અને પહેલી ખીણ કિદ્દિગત આવલિકા અનુક્રમે ખીણ ત્રીજી કિદ્દિની અંતર્ગત સંક્રમાવીને વેદે, લોભની સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓને વેદનારો સૂક્ષ્મસંપરાયગુણસ્થાનવર્તિ જીવ સૂક્ષ્મ કિદ્દિનું દલિક અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલ સમયે સમયે સ્થિતિઘાતાદિ વડે સૂક્ષ્મસંપરાયહાના સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે ત્યાં સુધી ખપાવે. તે પછી તે બાકી રહેલ સંખ્યાતા ભાગમાં સંન્વલનલોભ સર્વ અપવર્તના વડે ઘટારીને સૂક્ષ્મસંપરાય અદ્વા દશ પણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ બાકી હોય ત્યાંથી માંડીને મોહનીય કર્મના સ્થિતિઘાતાદિ વિરમે પણ શેષ કર્મના પ્રવર્તે. લોભની તે ઘટારી સ્થિતિને ઉદય ઉદારણા વડે વેદતાં સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી જાય. તેને અનંતર સમયે ઉદારણા વિચ્છેદ જાય તેથી ફક્ત ઉદય વડે જ છેલ્લા સમય સુધી તેને વેદે. તે અરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, યશઃ કીર્તિ, ઉચ્ચ જોત્ર અને પાંચ અંતરાય એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ વ્યવચ્છેદ થાય અને મોહનીય કર્મની ઉદય સત્તાનો વ્યવચ્છેદ થાય.

પુરિસં કોહે કોહં, માણે માણં ચ લુહૈ માયાણ ।

માયં ચ લુહૈ લોહે, લોહં સુહુમંપિ તો હણૈ ॥૮૧॥

પુરિસં=પુરૂપવેદને.
કોહે=સંજ્વલન કોધમાં.
કોહં=કોધને.
માણે=સંજ્વલન માનમાં
માણં=માનને.
લુહૈ=સંક્રમાવે,
માયાણ=સંજ્વલન માયામાં.

માયં=માયાને
લોહે=સંજ્વલન લોભમાં.
લોહં=લોભને.
સુહુમંપિ=સૂક્ષ્મ પણ.
તો=તે પછી.
હણૈ=હણે છે.

અર્થ:-પુરૂપવેદને સંજ્વલન કોધમાં, કોધને સંજ્વલન માનમાં અને માનને સંજ્વલન માયામાં સંક્રમાવે. માયાને સંજ્વલન લોભમાં સંક્રમાવે તે પછી સૂક્ષ્મ લોભને પણ હણે છે. ॥૮૧॥

વિવેચન:-પુરૂપવેદને પ્રથમ અંધ ઉદ્ય ઉદીરણાદિ છેદ થયે થકે ગુણસંક્રમે કરીને સંજ્વલન કોધ માંહે સંક્રમાવે. કોધને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન માન માંહે સંક્રમાવે. માનને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન માયા માંહે તે લુહૈ સંક્રમાવે-નાંખે. માયાને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન લોભ માંહે સંક્રમાવે નાંખે. ત્યારપછી તે લોભને અંધ ઉદ્ય ઉદીરણાને વ્યુચ્છેદે અતિ સૂક્ષ્મ થયેલા સત્તારૂપ જે લોભ તેને પણ હણે-સત્તાથી યાજે. સૂક્ષ્મસંપરાયને અંતે ભાહુનીયને મૂળથી યાજે. ॥૮૧॥

સ્ત્રીણકસાયદુચરિમે, નિદ્રં પયલં ચ હ્રણઈ છુમત્થો ।

આવરણમંતરાણ, છુમત્થો ચરમસમયંમિ ॥૮૨॥

સ્ત્રીણકસાયદુચરિમે=ક્ષીણ્મોહ

ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ સમયે.

નિદ્રં પયલં ચ=નિદ્રા અને
પ્રયસાને.

હ્રણઈ=નાશ કરે છે.

છુમત્થો=છદ્મસ્થ.

આવરણં=પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને
ચાર દર્શનાવરણને

અંતરાણં=પાંચ અંતરાયને.

ચરમસમયંમિ=ચરમ (છેલ્લા)
સમયે.

અર્થ:-છદ્મસ્થ ક્ષીણ્મોહ ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ (ઉપાન્ત્ય) સમયે નિદ્રા અને પ્રયસાને ક્ષય કરે અને છેલ્લા સમયે નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને ક્ષય કરે છે. ॥ ૮૨ ॥

વિવેચન:-એમ જે ક્ષીણ્કપાય થયો તેને મોહનીય યાત્રી શેષ કર્મના સ્થિતિઘાતાદિક પૂર્વલી પરે ક્ષીણ્મોહના સંખ્યાતા ભાગ બંધ ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક સંખ્યાતમો ભાગ બાકી રહે ત્યારે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, પાંચ અંતરાય અને નિદ્રાદિક, એ સોળ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સર્વઅપવર્તનાએ અપવર્તીને ક્ષીણ્કપાયના અદ્વા સરખી કરે. નિદ્રાદિકની સ્થિતિ સમયે ઊણી કરે. તે ક્ષીણ્મોહનો કાળ હજી અંતર્મુહૂર્તનો છે, ત્યાંથી માંડીને તે પ્રકૃતિના સ્થિતિઘાતાદિક વિરામ પામે; શેષ પ્રકૃતિના હોય. નિદ્રાદિક હીન એ સોળ (૧૬) પ્રકૃતિ ઉદય ઉદ્દીરણાએ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં લગે વેદે. તે પછી ઉદ્દીરણા નિવર્તે. ત્યારે આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે જ કરીને ક્ષીણ્કપાયના દ્વિચરમ સમય લગે વેદે.

૧ સ્વરૂપસત્તાની અપેક્ષાએ સમય ન્યૂન અને કર્મપણાની અપેક્ષાએ તેો વૃદ્ધ.

છેલ્લા સમય થકી અગાઉનો સમય તે દ્વિચરમ સમય કહીએ. તે દ્વિચરમ સમયે નિદ્રાદિક સ્વરૂપસત્તાપેક્ષાએ ક્ષય થાય અને ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. તદનંતર સમય જ કેવલ જ્ઞાન, કેવલદર્શન પામે. સયોગિ કેવલી થાય. ત્યાં જઘન્ય અંત-મુહૂર્ત્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઊણી પૂર્વ કોડિ રહે. ત્યાર પછી જે કેવળીને વેદનીયાદિ અને આયુઃ કર્મની વર્ગણા અધિકી ઓછી-વિપમ હોય તે સમ કરવાને કાળે સમુદ્ઘાત કરે, તે સમુદ્ઘાત આઠ સમયનો હોય. પ્રથમ સમયે આત્મપ્રદેશનો અધઃ ઉર્ધ્વ લોકાન્ત લગે ૬૦ કરે ૧, ખીજે સમયે પૂર્વાપર લોકાંત લગે કપાટ કરે ૨, ત્રીજે સમયે દક્ષિણોત્તર લોકાંત લગે આત્મ-પ્રદેશ વિસ્તારીને મંથાનરૂપ કરે ૩, ચોથે સમયે અંતર પૂરીને સમગ્ર લોકવ્યાપી થાય ૪, પાંચમે સમયે અંતરા સંહરે ૫, છઠ્ઠે સમયે મંથાન સંહરે ૬, સાતમે સમયે કપાટ સંહરે ૭, અને આઠમે સમયે ૬૦ પણ સંહરીને શરીરસ્થ થાય ૮, ત્યાં પહેલે અને આઠમે સમયે ઔદારિક કાયથોગી હોય. ખીજે, છઠ્ઠે અને સાતમે સમયે ઔદારિકમિશ્ર કાયથોગી હોય. ત્રીજે, ચોથે અને પાંચમે સમયે કેવળ કર્મણુ કાયથોગી હોય; એ ત્રણ સમય અણાહારી હોય. ધૃત્યાદિક ઈહાં ઘણા વિચાર છે; તે વિસ્તારના ભય થકી લખ્યો નથી. એ કેવલી સમુદ્ઘાત સર્વ કેવળી ન કરે, કેટલા કરે.

યતઃ-યઃ ષષ્માસાધિકાયુષ્કો, લમતે કેવલં ધ્રુવમ્ ।

કરોત્યસૌ સમુદ્ઘાતમન્યે કુર્વન્તિ વા ન વા* ॥ ૧ ॥

અંતમુહૂર્ત્તાયુ થાકતે જ કેવલી સમુદ્ઘાત કરે હવે તે સયોગી કેવળી ભવોપમાહી કર્મ ક્ષય કરવાને માટે લેશ્યાતીત

*જે ૭ માસથી અધિક શેષ આયુષ્યનાળા કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તે સમુદ્ઘાત નિશ્ચયે કરે, ખીજા કરે અથવા ન પણ કરે.

(અત્યંત અપ્રકંપ, પરમ નિર્જરાતું કારણભૂત) ધ્યાન પડિવળવા વાંછતા યોગનિરોધ કરવા માંડે ત્યાં પ્રથમ આદર કાયયોગે કરીને આદર મનોયોગ રૂંધે તે પછી તે વડે આદર વચનયોગ રૂંધે, ત્યારપછી સૂક્ષ્મ કાયયોગે કરીને આદર કાય-યોગ રૂંધે, તેણે કરીને સૂક્ષ્મ મનોયોગ રૂંધે અને તે પછી તે વડે જ સૂક્ષ્મ વાગ્યોગ રૂંધે તે પછી સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂંધતો થકો સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ નામતું ત્રીજું શુકલધ્યાન ધ્યાવે. તેના સામર્થ્ય થકી વદનોદરાદિક વિવર પૂરવે કરીને દેહનો ત્રીજો ભાગ સંકુચીને તાવત પ્રદેશી થાય. તે ધ્યાને વર્તતો થકો સ્થિતિઘાતાદિકે કરીને આયુ વિના વ્રણ કર્મ સયોગિ કેવળીના ચરમ સમય લગે અપવર્તે. ચરમ સમયે સર્વ કર્મ અયોગ્યવસ્થાની સ્થિતિ સમાન સ્થિતિનાં થાય, પણ જે કર્મના અયોગિ અવસ્થાએ ઉદય નથી તેની સ્થિતિ એક સમયે ઉણી કરે. તે સયોગીને ચરમ સમયે અને રૂં વેદનીય ૧, ઔદારિક ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, છ સંસ્થાન ૧૦, પ્રથમ સંઘયણ ૧૧, ઔદારિકોપાંગ ૧૨, વર્ણાચતુષ્ક ૧૬, અશુરલધુ ૧૭, ઉપ-ઘાત ૧૮, પરાઘાત ૧૯, ઉચ્છ્વાસ ૨૦, સ્થિર ૨૧, અસ્થિર ૨૨, વિહાયોગતદિકે ૨૪, પ્રત્યેક ૨૫, શુભ ૨૬, અશુભ ૨૭, દુઃસ્વર ૨૮, સુસ્વર ૨૯, અને નિર્માણ ૩૦, એ ત્રીશની ઉદય ઉદીરણા રળે. તદનંતર સમયે અયોગી કેવળી થાય, તેનો કાળ પાંચ હ્રસ્વ [અ-ઇ-ઉ-ઋ-૯] અક્ષર ઉચ્ચાર પ્રમાણ અંતર્મુહૂર્ત માત્ર હોય. તે અયોગ્યસ્થાવતી એમ સૂક્ષ્મક્રિય ધ્યાન પૂર્ણ કરીને વ્યુપરતક્રિય નામે ચોથું શુકલધ્યાન ધ્યાવે. એમ એ સ્થિતિઘાતાદિ રહિત ઉદયવંત કર્મને સ્થિતિ ક્ષયે કરીને અનુભવતો થકો ક્ષય કરે અને અનુદયવંત કર્મને વેદમાન પ્રકૃતિ માંહે સ્તિથુક સંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો અને વેદમાન પ્રકૃતિરૂપ પણે વેદતો થકો અયોગ્યવસ્થાના દ્વિચરમ સમય ક્ષયે જાય. ॥ ૮૨ ॥

क्षपकश्रेणिकमोऽयम्

ततः सिद्धयति	१४ गुणठाणे
क्षपयति १४८	
१२ प्रकृतीः	
७३ प्रकृतीः	
ज्ञानाव० ५ दर्शनाव० ४ अंतराय ५ प १४	
निद्राद्वयं २	१२ गुण०
संज्वलनलोमं १	१० गुण०
संज्वलनमायां १	
संज्वलनमानं १	
संज्वलनक्रोधं १	
पुरुषवेदं १	
हास्यादिषट्कं ६	
स्त्रीवेदं १	
नपुंसकवेदं १	
पर्केन्द्रियादि १६ प्र० ॥	९ गुण०
अप्रत्या० क्रो. मा.मा.लो४प्रत्या.क्रो मा.मा.लो८	
देवनारकतिर्यगायुषि ३	
सम्यक्त्वमोहनीयं ३	४५६।७गु०
मिश्रमोहनीयं २	
मिथ्यात्वं १	
अनन्तानुबंधिक्रोचमानमायालोभान् ४	

દેવગૃહસહગયાઓ, દુચરમસમયમવિઅંમિ સ્ત્રીઅંતિ ।
સવિવાગેઅરનામા, નીઆગોઅંપિ તત્થેવ ॥૮૩॥

દેવગૃહસહગયાઓ=દેવગતિ
સાથે બંધ છે જેનો
એવી (દશ પ્રકૃતિ).
દુચરમસમયમવિઅંમિ=એ છે-
દ્વા સમય છે જેના
એવા ભવ્ય જીવને વિષે.
સ્ત્રીઅંતિ=ક્ષય પામે છે.

સવિવાગેઅરનામા=વિપાકીની પ્ર-
તિપક્ષી નામ કર્મની
(૪૫) પ્રકૃતિઓ.
નીઆગોઅંપિ=નીચ ગોત્ર અને
વેદનીય.
તત્થેવ=ત્યાંજ.

અર્થ:-એ છેલા સમય છે (બાકી) જેને એવા (દ્વિચરમ)
ભવ્ય જીવને વિષે દેવગતિ સાથે બંધ છે જેનો એવી દશ
પ્રકૃતિ ક્ષય પામે છે. વિપાકરહિત નામકર્મની (૪૫) પ્રકૃતિ,
નીચગોત્ર તથા એક વેદનીય ત્યાં જ ક્ષય પામે છે. ॥૮૩॥

વિવેચન:-દેવગતિ સંઘાતે એકાંતે જ બંધ છે જેનો તે
દેવગતિ સહગત પ્રકૃતિ ૧૦ છે, તે આ પ્રમાણે-વૈક્રિય ૧, આહાર-
રક શરીર ૨, વૈક્રિય ૩, આહારરક બંધન ૪, વૈક્રિય ૫, આહાર-
રક સંઘાતન ૬, વૈક્રિય ૭, આહારરકોપાંગ ૮, દેવગતિ ૯ અને
દેવાનુપૂર્વી એ દશ પ્રકૃતિ ભવ્ય મોક્ષગામીને દ્વિચરમ સમયે ક્ષય
જાય. તથા તેજ સમયે જે નવ પ્રકૃતિ વિપાકે વર્તે છે. તે યાજી
બાકી નામકર્મની અનુદયવંત ૪૫ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-
ઓદારિક ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ શરીર ૩, એજ વ્રણનાં બંધન
૬, એજ વ્રણનાં સંઘાતન ૯, છ સંસ્થાન ૧૫, છ સંઘયણ ૨૧
ઓદારિકોપાંગ ૨૨, વર્ણ ચતુષ્ક ૨૬, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨૭, પરા-
ઘાત ૨૮, ઉપઘાત ૨૯, અશુરલકુ ૩૦, એ વિહાયોગતિ ૩૨,
પ્રત્યેક ૩૩, પર્યાપ્ત ૩૪, ઉચ્ચવાસ ૩૫, સ્થિર ૩૬, અસ્થિર ૩૭
શુભ ૩૮, અશુભ ૩૯, સુસ્વર ૪૦, દુસ્વર ૪૧, ડભંગ ૪૨,
અનાદેય ૪૩, અચરાકીર્તિ ૪૪ અને નિર્માણ ૪૫, એવં (૪૫)

મણુઅગદ જાહ=મનુષ્ય ગતિ,
 પંચેન્દ્રિય જાતિ.
 તસચાયરં=ત્રસનામ, આદરનામ
 પજ્જત્ત સુમગં=પર્યાપ્તનામ,
 સુભગ નામ.
 આહજ્જં=આદેય નામ.

જસકિત્તી=યશઃકીર્તિ નામ.
 તિત્થયરં=તીર્થંકર નામ
 નામસ્સ=નામકર્મની.
 હવંતિ=હોય છે.
 નવ=નવ પ્રકૃતિઓ
 પયા=એ.

અર્થ:—મનુષ્યગતિ, પંચેન્દ્રિયજાતિ, ત્રસનામ, આદરનામ, પર્યાપ્તનામ, સુભગનામ, આદેયનામ, યશઃકીર્તિ નામ અને તીર્થંકર નામ એ નવ પ્રકૃતિઓ નામકર્મની હોય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચન:—નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ તે કઈ? તે કહે છે—મનુષ્ય ગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૨, ત્રસનામ ૩, આદર નામ ૪, પર્યાપ્ત નામ ૫, સુભગ નામ ૬, આદેય નામ ૭, યશઃકીર્તિ નામ ૮, અને તીર્થંકર નામ ૯. એ નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ હોય. ॥ ૮૫ ॥

મતાંતર ગાથા.

તચ્ચાણુપુઠ્ઠિવસહિઆ, તેરસ ભવસિદ્ધિઅસ્સ ચરમંમિ ।
 સંતંસગમુક્કોસં, જહન્નયં વારસ હવંતિ ॥ ૮૬ ॥

તચ્ચાણુપુઠ્ઠિવસહિઆ=ત્રીજી
 (મનુષ્યની) આનુપુન્વી સહિત
 તેરસ=તેર પ્રકૃતિઓ.
 ભવસિદ્ધિઅસ્સ=તદ્ભવ મોક્ષ
 ગામીને.

સંતંસગં=સત્તા કર્મ પ્રકૃતિ.
 મુક્કોસં=ઉત્કૃષ્ટ,
 જહન્નયં=જઘન્ય.
 વારસ=આર.
 હવંતિ=હોય છે.

અર્થ:—મનુષ્યાનુપૂર્વી સહિત તેર સત્તા કર્મ પ્રકૃતિઓ તદ્-ભવ મોક્ષગામીને અયોગિને છેલ્લે સમયે ઉત્કૃષ્ટ હોય અને જઘન્ય આર હોય. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:-હવે ધર્માં વળી મતાન્તર છે તે કહે છે.-ત્રીજી આનુપૂર્વી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી તેણે સહિત પૂર્વાક્ત ખાર પ્રકૃતિ એટલે એ સર્વ મળી ૧૩ પ્રકૃતિ ભવસિદ્ધિક-તદ્ભવમુક્તિગામી અયોગિને ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટપણે સત્તા કર્મ હોય અને જઘન્ય થકી તીર્થંકર નામ વિના ખાર હોય. ॥ ૮૬ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ, મદ્વસ્તિવિવાગજિઅવિવાગાઓ ।

વેઅણિઅન્નયરુચ્ચં ચરમસમયમિ સ્વીઅંતિ ॥ ૮૭ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ=મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી
મદ્વસ્તિવિવાગ=ભવવિપાકી, ક્ષેત્રવિપાકી,
જિઅવિવાગાઓ=જીવવિપાકી.

વેઅણિઅન્નયર=એક વેદનીય.

રુચ્ચં=ઉચ્ચ ગોત્ર

ચરમસમયમિ=છેલ્લા સમયે.

[ચરમ મવિયસ્સ=ચરમ સમયે ભવ્ય સિદ્ધિકની]

સ્વીઅંતિ=ક્ષય પામે છે.

અર્થ:-મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી અગ્યાર પ્રકૃતિ તે-ભવવિપાકી (મનુષ્યાયુ) ક્ષેત્રવિપાકી (મનુષ્યાપૂર્વી) અને જીવવિપાકી (નામકર્મની નવ) પ્રકૃતિઓ તથા એક વેદનીય અને ઉચ્ચગોત્ર ભવ્યસિદ્ધિકને છેલ્લા સમયે ક્ષય પામે છે.

વિવેચન:-તે એમ શા માટે કહે છે તેનો હેતુ કહે છે-મનુષ્યગતિ સાથે જ જેનો ઉદય છે તે મનુષ્યગતિ સહગતા ૧૧ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-ભવવિપાકી તે મનુષ્યાયુ: ૧, ક્ષેત્ર વિપાકી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી: ૨ અને જીવવિપાકી તે નામકર્મની નવ પૂર્વે કહી તે એવં ૧૧, એ માંહેલું અને ૩ એક વેદનીય ૧૨ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧૩, ઉત્કૃષ્ટ પદે એ ૧૩ પ્રકૃતિ અને જઘન્ય તીર્થંકર નામ વિના ૧૨ પ્રકૃતિ ચરમ સમયે ક્ષય જાય, ધર્માં

+ ચરમમવિયસ્સ ઇતિ પાક્ષાન્તરે.

મનુષ્યાનુપૂર્વી તે મનુષ્યગતિ સહગત છે તે માટે ૧૩ પ્રકૃતિ સાથે ક્ષય જાય એમ મતાંતરે કહ્યું અને અનેરા કહે છે કે, મનુષ્યા-પૂર્વીની ઉદયના અભાવ થકી દ્વિચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુત્ક્રેદ થાય. ઉદયવર્તીને સ્તિબુકસંક્રમ ન હોય તે માટે સ્વસ્વરૂપે ચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુત્ક્રેદ હોય, અને આનુપૂર્વી ઈ ક્ષેત્રવિપાકી માટે ભવાંતરાલગતિએ જ તેનો ઉદય હોય તે માટે ભવસ્થ છવને આનુપૂર્વીનો ઉદય ન હોય અને ઉદય વિના તો અયો-વ્યવસ્થાને દ્વિચરમ સમયે જ વ્યુત્ક્રેદ થાય. અયોગિ અવસ્થાએ જેનો ઉદય હોય તેનો જ ચરમ સમયે સત્તાથી વિત્ક્રેદ થાય. અને જેનો ઉદય ન હોય તે દ્વિચરમ સમયે જ ક્ષય જાય. ઇતિ રહસ્યં. ॥ ૮૭ ॥

અહસુદ્અસયલજગસિહર-મરુઅનિરુવમસહાવસિદ્ધિસુહં ।
અનિહળમઢ્વાઢાહં, તિરયળસારં અળુહવંતિ ॥ ૮૮ ॥

અહ=હવે-કર્મક્ષય થયા પછી
સુદ્અ સયલ જગસિહર=એકાંત
શુદ્ધ, સંપૂર્ણ અને સાંસા-
રિક સુખના શિખર તુલ્ય
અહઅ નિરુવમ=રોગરહિત,
ઉપમા રહિત.
સહાવસિદ્ધિસુહં=સ્વાભાવિક

મોક્ષસુખ.
અનિહળં=અતંત-નાશરહિત.
અઢ્વાઢાહં=આધારહિત.
તિરયળસારં=જ્ઞાન, દર્શન અને
આરિવરૂપ પ્રભુ-રત્નના સારભૂત
અળુહવંતિ=અનુભવે છે.

અર્થ:-કર્મક્ષય થયા પછી એકાંત-શુદ્ધ, સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખર તુલ્ય, રોગરહિત, ઉપમારહિત, સ્વાભાવિક, નાશરહિત, આધા (પીડા) રહિત અને પ્રભુ-રત્નના સારભૂત મોક્ષસુખને અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે તે સકલ કર્મક્ષયના અનંતર સમયે જ શુદ્ધિ તે એકાંત શુદ્ધ રાગ-દ્રેષાદિ દોષ રહિત માટે, સકલ-સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખરભૂત-સર્વોત્તમ-સર્વથી અધિક માટે, રોગ

રહિત-રોગ તે શરીરને હોય તે શરીર જ ત્યાં નથી તે માટે, તેના સર્ગ્યુ' સંચાર માટે કાંઈ નથી કે જેની ઉપમા દ્રવ્યે તે માટે નિદ્રુપમ, તે પણ સ્વભાવ જ-સહજનું' છે, પણ સાંસારિક મુખની પરે કૃત્રિમ નહીં એવું, અનિધન તે જેનો છેડા નથી એવું, રાગદ્વેષાદિક જે મુખના બાધક છે તેનો સર્વથા ક્ષય થવા થકી અવ્યાખ્યાવ અને પ્રાણ રાત જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તેના આરાધનનું' સાર-ફળભૂત એવું' સિદ્ધિસુખ તે પ્રત્યે તે સિદ્ધ ભગવંત અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

ઉપસંહાર

દુરહિગમ-નિઉળ-પરમત્થ-રુઢરવહુભંગદિટ્ટિવાચાઓ ।

અત્થા અણુસરિઅઠ્ઠા, વંધોદયસંતકમ્માણં ॥ ૮૯ ॥

દુરહિગમ=દુઃખે જાણી શકાય એવા.

નિઉળ=સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય.

પરમત્થ=યથાસ્થિત અર્થવાળા.

રુઢર=આનંદકારી.

વહુભંગદિટ્ટિવાચાઓ=બહુ ભાંગા

છે જેને વિષે એવા

જેનમ્ જયતિ મુક્તિવાદ સૂત્રથકી

અત્થા=વિશેષ અર્થો.

અણુસરિઅઠ્ઠા=જાણવા.

વંધોદયસંતકમ્માણં=બંધ, ઉદય અને સત્તા કર્મના.

અને સત્તા કર્મના.

અર્થ:-દુઃખે જાણી શકાય એવા, સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, યથા-સ્થિત અર્થવાળા, આનંદકારી અને બહુ ભાંગા છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્ર થકી બંધ, ઉદય અને સત્તાકર્મના વિશેષ અર્થો જાણવા. ॥ ૮૯ ॥

વિવેચન:-વિશેષે જાણવા વાંછતાને આચાર્ય' ભગવાન કહે છે-દુરહિગમ તે ગંભીરાર્થ, નિપુણ-સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, ઉત્કૃષ્ટ યથાસ્થિત અર્થ છે જ્યાં, રુચિર-સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મતરાર્થ જાણવામાં કુશળ પડિતજનોને આહ્લાદકારી, બહુ-ઘણા ભાંગા-વિકલ્પ

છે જેને વિષે બહુ ભંગ એવું જે દ્રષ્ટિવાદનામા આરમ્બું અંગ તે થકી-ધર્મો જે અર્થ ન કહ્યા હોય તે ત્યાંથી વિસ્તારે અંધ ઉદય સત્તાવંત કર્મપ્રકૃતિના હોય તે અનુસરવા-જાણવા ॥૮૬૨

જો જત્ય અપહિપુત્તો, અત્યો અપ્પાગમેણ વદ્ધોત્તિ ।
તં સ્વમિઝ્ઞણ વહુસુઆ, પુરેઝ્ઞણં પરિકહંતુ ॥ ૧૦ ॥

જો=જે

જત્ય=ન્યાં.

અપહિપુત્તો=અપૂર્ણ.

અત્યો=અર્થ.

અપ્પાગમેણ=અલ્પશ્રુત એવા મેં.

વદ્ધો=રચ્યો.

તં=તે.

સ્વમિઝ્ઞણ=ખમીને.

વહુસુઆ=બહુશ્રુતો-દ્રષ્ટિવાદને

જાણનારા.

પુરેઝ્ઞણં=(તે તે અર્થની ગાથા)

મેળવીને.

પરિકહંતુ=૩૩ પ્રકારે પ્રતિપા-

દન કરે.

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

અર્થ:-અલ્પશ્રુત એવા મેં ન્યાં જે અપૂર્ણ અર્થ રચ્યો હોય તે ક્ષમા કરીને બહુશ્રુતો (તે તે અર્થની ગાથા) મેળવીને ૩૩ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરે. ॥ ૯૦ ॥

વિવેચન:-હવે આચાર્ય પોતાનું માન સહિતપણું દેખાડે છે. એ સમ્પતિકા ત્રયને વિષે જે ન્યાં અંધ ઉદય સત્તાને વિષે અર્થ અપરિપૂર્ણ-અધુરો અલ્પ આગમવંત-અલ્પશાસ્ત્રના જાણ એવા મેં રચ્યો હોય તે મારા અપરિપૂર્ણ અર્થ કહેવારૂપ અપ-રાધને ખમીને બહુશ્રુત-બહુ સિદ્ધાન્તના જાણ ગીતાર્થ હોય તેણે ઉણો અધુરો અર્થ પૂરીને (ધર્મો કવીશ્વરે પાતાનો ગર્વ ટાળ્યો) તત્પ્રતિપાદિકા ગાથા ત્રય માંહે પ્રક્ષેપીને શિષ્ય આગળ-શ્રોતા-જન આગળ પરિ-સામસ્ત્યપણે-પૂર્ણ અર્થ કહેવો. ॥ ૯૦ ॥

માહર્ગ્ગં સયરીણ, ચંદમહત્તરમયાણુસારીણ ।

ટીગાઈ નિઅમિઆણં, ણ્ગૂણા હોઈ નડઈઓ ॥૧૧॥

માહર્ગ્ગં સયરીણ=સીત્તેર ગાથા
વડે.
ચંદમહત્તરમયાણુસારીણ=ચંદ્ર-
મહત્તરાર્યાના મતને અનુસ-
રવાવાળી.

ટીગાઈ=ટીકાએ.
નિઅમિઆણં=રચેલી.
ણ્ગૂણાનડઈઓ=નેવાશી.
હોઈ=હોય.

અર્થ:ચંદ્રમહત્તરાર્યાના મતને અનુસરવાવાળી સિત્તેર ગાથાવડે આ અંથ રચાયેલ છે (તેમાં) ટીકાકારે રચેલી નવી ગાથાઓ ઉમેરતાં નેવાશી થાય છે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન:-એ સમ્પતિકા અંથકર્તા ચંદ્રમહત્તર (?) આચાર્ય હોવા પૂર્વે (૭૦) સિત્તેર જ ગાથા કરી હતી, તે માટે જ સમ્પતિકા એવું અંથનું નામ થયું ત્યાર પછી ટીકાકર્તાએ અંથ દુર્બોધ બંધીને એ જત્યં છત્યાદિ ગાથામાં જણાવ્યા મુજબ અંથકર્તાની આજ્ઞા થકી જ જ્યાં જોઇએ ત્યાં તેટલી ભાષ્યની ગાથાઓ લેખવીને સુબોધ કીધો, ત્યારે તે ટીકાએ નિયંત્રી-સાંકલી ગાથાઓ મળીને એ સમ્પતિકાની ગાથા એક ઊણી નેહ નેવાશી (૮૯) છે. ઇત્યર્થ. ॥ ૯૧ ॥

इति श्रीसप्ततिकाख्यः षष्ठः कर्मग्रंथः संपूर्णः ॥ तत्समाप्तौ च समाप्तं कर्मग्रंथषट्कं महार्थं । पूर्वगताम्नायनिबद्धं ॥

इति परिसमाप्तौ । એટલે એ સમ્પતિકા નામે છઠ્ઠો કર્મઅંથ સંપૂર્ણ થયો, તે સંપૂર્ણ થયે છતે એ છ કર્મઅંથ મહા અર્થવંતા

સંપૂર્ણ થયા. ત્યાં ધુરિલા પાંચ કર્મગ્રંથ તપાગચ્છાવિરાજ
ભદ્રારક શ્રોત્રેવેદસૂરીશ્વરે રચ્યા છે, અને છઠ્ઠો સમતિકા નામે
કર્મગ્રંથ તે પૂર્વધર પૂર્વાચાર્યે કીધો છે.

ઇતિ શ્રી કર્મગ્રંથસ્તુકાર્થઃ સંપૂર્ણઃ પંચ જીવવિજયગણિ
વિરચિતઃ ॥ ૯૭૦, સૂત્ર સર્વ મળી ગ્રંથાગ્રં ૮૦૦૦ માનં.

અથ સ્તુવુકાર્થકર્તા ગ્રંથપ્રશસ્તિમાહ-આર્યા ॥
મંદધિયાં દુર્બોધો જિનમતવિદુષાં સુવુદ્ધિવુદ્ધિકરઃ ।
અતિગહનાર્યો જીયાત્, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથઃ ॥૧॥
શ્રીમત્તપગણનાયક, -પૂજ્યશ્રીવિજયદેવસૂરીણાં ।
પટ્ટપાગિરિરવચ આસ-શ્રીવિજયસિંહાલ્યાઃ ॥૨॥
તેષાં મુખ્યાઃ શિષ્યાઃ, પંડિતગજવિજયસંક્રિતાઃ સ્થાનાઃ ।
પંડિતગુણવિજયાલ્યાસ્તેષાં શિષ્યાઃ શુભાભિલ્યાઃ ॥૩॥
તેષાં સતીર્થ્યમાજો, વુદ્ધિવિજયાભિધા જગદ્ધિદિતાઃ ।
તત્પદપંકજમધુકુન્નિમા વુદ્ધહાનવિજયાહાઃ ॥૪॥
તચ્છિષ્યેણ સ્વપરાવબોધકૃતયે વિનિર્મિતઃ સ્તવુકઃ ।
વુદ્ધજીવવિજયનામ્ના, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથે ॥૫॥
શ્રીમદ્ધિક્રમનૃપતઃ, સંવત્તિ ગુણગગનઘૃતિમિતે (૧૮૦૩) વર્ષે ।
વિજયદશમ્યાં જાતા, કર્મગ્રંથસ્તવુકપૂર્તિઃ ॥૬॥
ગંધીરાર્થે ગ્રંથે, મતિમાંઘ્યાદ્વા પ્રમાદતો મયકા ।
યદલીકમત્ર લિખિતં, સંશોધ્યં તત્કૃપાવદ્ધિઃ ॥૭॥
ઇતિ શ્રીપ્રશસ્તિઃ લેખકપાઠકયોઃ શુભં મૂયાત્ ॥ પંડિત
શ્રીજીવવિજયગણિવિનેય પંચ શ્રી મોહનવિજયગણિશિષ્યમુનિદયાવિ-
જય-નેમિવિજયામ્યાં લિખિતઃ ॥

પરિશિષ્ટ-૧

નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદ્યસ્થાન અને
સત્તાસ્થાન તથા તેના ભાંગા અંગે ૬૨
માર્ગાણાને વિષે સમજાવતી.

લેખક : કપૂરચંદ રણછોડદાસ વારૈયા-પાલિતાણા

૧ નરકગતિ:-નરકગતિમાં ૨૬ અને ૩૦ એમ બે બંધસ્થાન હોય છે. શેષ બંધસ્થાનદો તથાસ્વભાવે જ નરકના છબે બંધતાં નથી. ત્યાં પર્વા. પ. તિર્થંગ પ્રાયોગ્ય ૨૬ બંધતાં ૪૬૦૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બંધતાં ૪૬૦૮ એમ કુલ ૨૬ના બંધતાં ૯૨૧૬ ભાંગા, અને તિર્થંગ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બંધતાં ૪૬૦૮ અને જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બંધતાં ભાંગા ૮ એમ ૩૦ના બંધે કુલ ૪૬૧૬ ભાંગા, એમ નરકગતિમાં બંને બંધસ્થાનના મળી ૧૩૮૨૨ ભાંગા હોય છે. નરકગતિમાં પોતાના પાંચે ઉદ્યસ્થાનકે એકેક ઉદ્ય ભાંગા હોવાથી કુલ ૫ ઉદ્યભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાનક ૯૨-૮૯-૮૮ એમ ત્રણ હોય છે. જિનનામ અને આહારકંકિકની સત્તાવાળો છવ નરકમાં બંધ નથી. માટે ૬૦ની સત્તા તેમને હોતી નથી.

૨ તિર્થંગગતિ:-તિર્થંગગતિમાં ૨૩ આદિ પ્રથમના ૭ બંધસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં જિનનામનો બંધ તિર્થંગો તથાસ્વભાવે કરતા નથી. માટે જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૬ ના બંધના ૮, જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધના ૮ તથા સંયમનો અભાવ હોવાથી આહારકંકિક સહિત ૩૦નો ૧ તથા ૩૧ અને ૧ના બંધનો એકેક મળી કુલ ૧૯ ભાંગા વર્જીને શેષ ૧૩૬૨૬ ભાંગા બાકી છે. ઉદ્યસ્થાન ૨૨, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એમ કુલ નવ ઉદ્યસ્થાન હોય છે. ત્યાં ઉદ્ય પ્રસંગે અતાવેલ એકેન્દ્રિયાદિ સર્વ તિર્થંગોના કુલ ૫૦૭૦ ઉદ્યભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાન ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ પાંચ હોય છે. જિનનામની સત્તાનો અભાવ હોવાથી અને ક્ષપક-એણીનો અભાવ હોવાથી શેષ સત્તાસ્થાનો ઘટતા નથી.

૩ મનુષ્યગતિ:-મનુષ્યગતિમાં આઠે બંધસ્થાન હોય છે, પરંતુ જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધસ્થાનના ૮ ભાંગા હોતા નથી. કારણ કે તે દેવો અને નારકો જ બાંધે છે. તેથી શેષ ૧૩૯૩૭ બંધભાંગા હોય છે. ૨૪ વર્ષ શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં સામાન્ય ઉદયસ્થાન પ્રસંગે બતાવેલ કુલ મનુષ્યના ૨૬૫૨ ઉદયભાંગા હોય. મનુષ્યને મનુષ્યદિકની સ્વતા અવશ્ય હોવાથી શેષ ૧૧ સત્તાસ્થાન હોય છે, પણ ૭૮૫ હોતું નથી.

૪ દેવગતિ:-દેવગતિમાં ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એમ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૯ અને ૩૦ના બંધે નરકગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૩૮૩૨ બંધભાંગા અને ૨૫ના બંધે આદર પર્ચાપ્ત પ્રત્યેકના ૮ ભાંગા તથા ૨૬ના બંધના ૧૬ ભાંગા મળી કુલ ચારે બંધસ્થાનકે મળી ૧૩૮૫૬ ભાંગા હોય. તથા દેવતાના દરેક ઉદયસ્થાનકે મળી ઉદયભાંગા ૬૪ હોય છે અને ૯૩, ૯૨, ૮૯ અને ૮૮ એમ ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

ગતિમાર્ગણા સમાપ્ત.

૫ એકેન્દ્રિય:-એકેન્દ્રિયમાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૨૯, અને ૩૦ એ ચાંચ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૩ના બંધે ૪, ૨૫ના બંધે ૨૫, ૨૬ ના બંધે ૧૬, ૨૯ ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યના ૮ ભાંગા વર્ષ ૬૨૪૦ અને ૩૦ ના બંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮ ભાંગા અને આહારકદ્રિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્યનો ૧, એમ ત્રણ ભાંગા વર્ષ ૪૬૩૨ ભાંગા હોય. એમ પાંચે બંધસ્થાનકે મળી કુલ ૧૩૯૧૭ બંધ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાન સામાન્ય ઉદયપ્રસંગે બતાવેલ ૨૧ આદિ પાંચ હોય અને સર્વ મલી ૪૨ ઉદયભાંગા હોય. તથા તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય.

૬-૭-૮ વિકલેન્દ્રિય:-વિકલેન્દ્રિયની ત્રણે માર્ગણામાં એકેન્દ્રિય માર્ગણામાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૩ વગેરે પાંચ બંધસ્થાનના ૧૩૯૧૭ બંધભાંગા તથા પોતપોતાના ૨૧ આદિ ૭ ઉદયસ્થાને એકેન્દ્રિયાદિ દરેકના ૨૨, ૨૨ ભાંગા હોય અને સત્તાસ્થાન પણ તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ હોય છે.

८ पंचेन्द्रियः—पंचेन्द्रियमां अंधस्थान आठे आठ, अंधलांगा १३-६४५. अने २४ वरुं ११ उदयस्थान होय छे. अने ऐडेन्द्रियना ४२ तथा विकलेन्द्रियना ६६ ऐम कुल १०८ लांगा वरुं शेष ७६८३ उदयलांगा होय अने सत्तास्थान १२ होय छे.

धन्द्रिय भागिला समाप्त

१० पृथ्वीकायः—पृथ्वीकायमां ऐडेन्द्रियमां जल्पाव्या मुज्ज्य अंधस्थान पांच, अंधलांगा १३६१७ होय. तथा २१, २४, २५, २६ अने २७ ऐ पांच उदयस्थान होय छे. त्यां २१ना उदये पांच लांगा अने २४ना उदये आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयशना ऐ, अने आदर अपर्याप्त प्रत्येक अयशना ऐक, अने सूक्ष्म पर्याप्त—अपर्याप्तना प्रत्येकना ऐ ऐम ५ लांगा, तथा २५ना उदये आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयशना ऐ, सूक्ष्म पर्याप्त प्रत्येक अयशना ऐक ऐम त्रय, तथा २६ ना उदये उच्छ्वास सहित करतां २५ ना उदयमां अतावेळ ३ लांगा अने आतप नाभवाथी आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयश साथे ऐ लांगा, उद्योत नाभवाथी ऐ लांगा ऐम ७ लांगा, तथा २७ना उदये उपर जल्पाव्या मुज्ज्य २ आतपना अने २ उद्योतना ऐम ४ उदयलांगा होय. ऐम अनुक्रमे ५-५-३-७-४ मणी कुल २४ उदयलांगा होय. सत्तास्थान उपर मुज्ज्य पांच होय छे.

११ अस्कायः—अस्कायमां ऐडेन्द्रियमां जल्पाव्या मुज्ज्य अंधस्थान पांच अने अंधलांगा १३६१७ होय. अने २१ आदि पांच उदयस्थान होय. त्यां पृथ्वीकायमां अताव्या मुज्ज्य २१ना पांच, २४ना पांच, २५ना त्रय अने २६ ना आतप विनाना पांच अने २७मां उद्योतना ऐ ऐम कुल २० उदयलांगा अने ६२ आदि पांच सत्तास्थानक होय छे.

१२ तेउकायः—तेउकायमां २३, २५, २६, २६ अने ३० ऐ पांच अंधस्थान होय छे. त्यां तेउकाय तिर्य्य प्रायोग्य ७ अंध करे छे माटे दरेक अंधस्थाने तिर्य्य प्रायोग्य ७ अंधलांगा लेवा. ते आ प्रमाणे—२३ ना अंधे ४, २५ना अंधे अपर्याप्त मनुष्य प्रायोग्य १ लांगा वरुं शेष २४, २६ ना अंधे १६, २६ ना अंधे पंचेन्द्रिय तिर्य्ययना ४६०८ अने विकलेन्द्रियना २४ मणी कुल ४६३२ अने ते ७ प्रमाणे ३० ना अंधे मणु ४६३२ ऐम कुल ६३०८ अंधलांगा होय छे. उदयस्थान २१, २४,

૨૫, ૨૬ એમ ચાર હોય. ત્યાં ૨૧ના ઉદયે બાદર પર્યાપ્ત યશ વર્ણ શેષ ૪ લાંગા તથા ૨૪ના ઉદયે બાદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેક, અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક, બાદર અપર્યાપ્ત પ્રત્યેક અને સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત પ્રત્યેકના અયશ સાથેના ૪ લાંગા તથા ૨૫ના ઉદયના બાદર પ્રત્યેક અયશ અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અયશ એ બે લાંગા તથા ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૬ના ઉદયે પણ એજ બે, એમ કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા અને ૯૨ વર્ગે પાંચ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૧૩ વાઉકાય:-તેઉકાય પ્રમાણે બંધસ્થાન પાંચ. બંધલાંગા ૯૩૦૮ હોય છે. તથા તેઉકાયમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૧ આદિ ચાર ઉદયસ્થાને મહી કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા હોય. અને તે ઉપરાંત વૈક્રિય કરતાં વાઉકાયને ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ના ઉદયે એકેક ઉદયલાંગા હોવાથી $૧૨+૩=૧૫$ ઉદય લાંગા થાય છે. ૯૨ આદિ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૧૪ વનસ્પતિકાય:-વનસ્પતિકાયમાં બંધસ્થાન પાંચ હોય છે. એકેન્દ્રિયમાં બતાવ્યા સુબળ બંધલાંગા ૧૩૬૧૭ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૨૭ પાંચ ઉદયસ્થાનો હોય છે અને ત્યાં ૨૧ ના ઉદયે ૫, તથા ૨૪ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયનો ૧ અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અયશ અને સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત પ્રત્યેક અયશ એ ત્રણ વર્ણ શેષ ૮, ૨૫ના ઉદયે પણ પરઘાત સહિત સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અયશ અને વૈક્રિય વાઉકાય એ બે વર્ણ પાંચ તથા ૨૬ ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયમાં બતાવેલા ૨, તથા આતપના ઉદયવાળા બે, એ ચાર વર્ણ શેષ ૯ તથા ૨૭ના ઉદયે ઉચ્છોતના ૪ એમ $૫+૮+૫+૯+૪$ મળી કુલ ૩૧ ઉદયલાંગા હોય તથા ૯૨ આદિ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૧૫ ત્રસકાય:-ત્રસકાયમાં બંધસ્થાન ૮, બંધલાંગા ૧૩૬૪૫ હોય છે. ૨૪ વિના શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન તથા એકેન્દ્રિયના ૪૨ લાંગા વર્ણ ૭૭૪૯ ઉદયલાંગા હોય અને ૯૩ વર્ગે બાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

કાયમાર્ગણા સમાપ્ત

૧૬ મનોયોગ:-મનોયોગમાં સર્વ બંધસ્થાન તથા સર્વ બંધલાંગા હોય. ઉદયસ્થાન ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ એમ ૭ હોય. કેમ કે

સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત છવને ૪ મનોયોગ ઘટી શકે છે. માટે શેષ ઉદ્યસ્થાનો હોતા નથી. ૨૫ આદિ ઉદ્યસ્થાનોનું જે ગ્રહણ કરેલ છે તે વૈક્રિય મનુષ્ય તથા તિર્થચ્યા તથા આહારક મનુષ્યના ઉત્તર શરીરની અપેક્ષાએ અપર્યાપ્ત હોવા છતાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્તા જે ગણાય છે. માટે મનોયોગ હોય છે. ૨૫ના ઉદ્યે વૈક્રિય તિર્થચ્યાના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એમ કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદ્યે પણ ઉપરોક્ત ૧૭ તથા અશ્વાવીશના ઉદ્યે વૈક્રિય તિર્થચ્યાના ૧૬, મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨ કુલ ૨૭, ૨૯ ના ઉદ્યે નાસ્કીનો ૧ અને સ્વર સહિત દેવતાના ૮ પૂર્વોક્ત ૨૭ કુલ ૩૬. ૩૦ના ઉદ્યે વૈક્રિય તિર્થચ્યાના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, દેવતાના ૮ અને સામાન્ય તિર્થચ્યાના સ્વર સહિત ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૧૧૫૨ એમ કુલ ૨૩૦૨ તથા ૩૧ના ઉદ્યે તિર્થચ્યાના ૧૧૫૨, તીર્થકર કેવલીનો ૧ એમ ૧૧૫૩ એમ કુલ ૩૫૭૨ લાંગા હોય છે. તથા ૭૮, ૯ અને ૮ વગેરે શેષ સત્તાસ્થાન હોય છે. ૭૮નું સત્તાસ્થાન તેઉકાય-વાયુકાયમાં અને ત્યાંથી આવેલ શરીર પર્યાપ્તિએ અપર્યાપ્તાને કેટલાએક કાળ સુધી હોય છે અને તે વચ્ચે મનોયોગ હોતો નથી.

જેનમ્ જયતિ શાસનમ્

૧૭ વચનયોગ:—વચનયોગમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વ હોય છે અને ઉદ્યસ્થાન તથા ઉદ્યલાંગા પણ મનોયોગમાં અતાવ્યા પ્રમાણે ૧૦ હોય છે પરંતુ વિશેષતા એ છે કે—સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા વિકલેન્દ્રિયને મનોયોગનો અભાવ હોવા છતાં વચનયોગ હોય છે. માટે સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદ્યે વિકલેન્દ્રિયના મળીને ૧૨ અને ૩૧ના ઉદ્યના ૧૨ એમ ૨૪ લાંગા પૂર્વોક્ત મનોયોગમાં અતાવેલ ૩૫૭૨ લાંગામાં ઉમેરતાં કુલ ૩૫૯૬ ઉદ્યલાંગા થાય છે. તથા ઉપર પ્રમાણે સત્તાસ્થાન ૯ હોય છે.

૧૮ કાયયોગ:—કાયયોગમાં સર્વ અંધસ્થાન તથા સર્વ અંધલાંગા હોય છે. તથા અયોગી (૧૪ મા) ગુલુસ્થાને યોગનો અભાવ હોવાથી તે સ્વઅંધી એ ઉદ્યસ્થાન અને ઉદ્યલાંગા ૨ છોડી ૨૦ આદિ ૧૦ ઉદ્યસ્થાન અને ૭૭૮૯ ઉદ્યલાંગા અને ૯ અને ૮ એ એ સત્તાસ્થાન છોડી ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

યોગ માર્ગણા સમાપ્ત

૧૯ પુરૂષવેદ:—પુરૂષવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા બધાય હોય છે. અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૮ અને ૬ તથા એકેન્દ્રિયમાં પુરૂષવેદનો અભાવ હોવાથી તેમાં જ સંભવતું ૨૪૦ ઉદયસ્થાન એમ ચાર ઉદયસ્થાન વર્ણ ૨૧૦ અને ૨૫ થી ૩૧ પર્યાંત ૮ ઉદયસ્થાનો હોય. એકેન્દ્રિય, વિક્ષેન્દ્રિય અને નારદીમાં પુરૂષવેદનો અભાવ હોવાથી તેના કુલ ૧૧૩ અને કેવલીમાં જ સંભવતા ૮ લાંગા એમ સર્વ મળી ૧૨૧ લાંગા વિના ૭૬૭૦ ઉદયલાંગા હોય છે. તથા સત્તાસ્થાન ૯૩ વગેરે પ્રથમના ૧૦ હોય છે.

૨૦ સ્ત્રીવેદ:—સ્ત્રીવેદમાં પણ સર્વ અંધસ્થાન અને અંધલાંગા હોય છે અને પુરૂષવેદમાં કહ્યા પ્રમાણે ઉદયસ્થાન ૮ તથા પુરૂષવેદમાં વર્ણ ૧૨૧ લાંગા ઉપરાંત સ્ત્રીવેદીને આહારકનો અભાવ હોવાથી તત્સંબંધી ૭ એમ ૧૨૮ લાંગા બાદ કરતાં ૭૬૬૩ લાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૨૧ નપુંસકવેદ:—નપુંસકવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વ હોય છે અને કેવલીને સંભવતા ૨૦, ૬, ૮ એ ત્રણ ઉદયસ્થાન વિના શેષ ૬ હોય છે. દેવતામાં નપુંસકવેદ ન હોવાથી તેઓના ૬૪ અને કેવલીના ૮ એમ ૭૨ લાંગા સિવાયના ૭૭૧૯ લાંગા હોય અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય.

વેદ માર્ગણા સમાપ્ત

૨૨ થી ૨૫ ચાર કષાય:—ચારે કષાયમાં ૮ અંધસ્થાન અને ૧૩૯૪૫ અંધલાંગા અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૬ અને ૮ રહિત શેષ ૬ ઉદયસ્થાન તથા કેવલીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૩ ઉદયલાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

કષાય માર્ગણા સમાપ્ત

૨૬ થી ૨૮ મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાનમાં ૨૮ વગેરે પાંચ અંધસ્થાન હોય છે. તિર્થંચ અને નરકપ્રાયોગ્ય અંધનો અભાવ હોવાથી ૨૩ આદિ અંધસ્થાનો ઘટતા નથી. અને ૨૬ આદિના અંધને વિષે પણ મનુષ્ય અને દેવ પ્રાયોગ્ય જ લાંગા વટે છે. ૨૮ના અંધે દેવ

પ્રાયોગ્ય ૮, રહના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતાં મનુષ્યોને ૮, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા દેવતાના ૮ એમ કુલ ૧૬, જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધના ૮ દેવ-નારકને હોય છે. ૩૦ના બંધ આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૧ એમ કુલ ૯, એકત્રીશના બંધનો ૧ અને એકના બંધનો ૧ એમ કુલ સર્વ મહી ૩૫ બંધલાંગા હોય છે, તથા ૨૪ વિના ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત આઠ ઉદયસ્થાન હોય છે, ત્યાં એકેન્દ્રિય-વિકલેન્દ્રિયમાં, લબ્ધિ અપર્યાપ્ત મનુષ્ય-તિર્થંચોમાં અને કેવલીમાં મતિ-જ્ઞાનનો અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૪૨, ૬૬, ૪, ૮ એમ કુલ ૧૨૦ લાંગા વર્ણ શેષ ૭૬૭૧ ઉદયલાંગા હોય છે. સત્તાસ્થાન ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૬૩ થી ૭૫ પર્યંત આઠ હોય છે. ૮૬ અને ૭૮નું સત્તાસ્થાન સમ્યક્-જિને હોતું નથી. તેથી ગણ્યું નથી. શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન પણ એ જ પ્રમાણે હોય છે,

૨૯ મન:પર્યવજ્ઞાન:— મન:પર્યવજ્ઞાનમાં બંધસ્થાન ૨૮ આદિ પાંચ હોય છે. ત્યાં ૨૮ના બંધે ૮, જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા ૮ તથા આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૧, ૩૧ના બંધનો ૧ અને એકના બંધનો ૧ એમ કુલ ૧૯ બંધલાંગા હોય છે. અને એ જવો દેવગતિ પ્રાયોગ્ય જ બંધ કરે છે. માટે ખીજા લાંગા ઘટતા નથી. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં પ્રથમના ચાર ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યને આશ્રયીને હોય છે અને ૩૦નું ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યોને તથા સામાન્ય મનુષ્યોને પણ ઘટે છે. ૩૦ના ઉદયના સામાન્ય મનુષ્યના ૬ સંઘવણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને ૨ સ્વર સાથે શુભતા ૬×૬× ૨×૨=૧૪૪ લાંગા થાય છે. આહારકના ૭ તથા વૈક્રિયના ૭ એમ સર્વ મળી ૧૫૮ ઉદયલાંગા હોય છે તથા મતિજ્ઞાનમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૮ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૦ કેવલજ્ઞાન:—કેવલજ્ઞાનમાં બંધસ્થાન તથા બંધલાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪, ૨૫ વર્ણ શેષ ૧૦ ઉદયસ્થાન અને કેવલીના ૬૨ ઉદયલાંગા હોય છે, તથા ૮૦. ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯ અને ૮ એ ૭ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૧-૩૨ મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં પ્રથમના ૬ બંધસ્થાન તિર્થયગતિમાં જણાવ્યા મુજબ ૧૩૯૨૬ બંધલાંગા હોય છે. અને ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે. તથા ઉદયલાંગા આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોત સહિતના ૩ તથા કેવલીના ૮ એમ ૧૮ વર્ણ શેષ ૭૭૭૩ ઉદયલાંગા હોય છે. ૯૩ વર્ણ બાકીના ૯૨, ૮૮, ૮૯, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૩ વિભંગજ્ઞાન:-વિભંગજ્ઞાનમાં તિર્થયગતિમાં ગતાવ્યા પ્રમાણે બંધસ્થાન ૬ અને બંધલાંગા ૧૩૯૨૬ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૨૪ વર્ણ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે તથા એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, લબ્ધિ અપર્યાપ્ત તિર્થય મનુષ્યમાં અને કેવલીમાં વિભંગજ્ઞાન ન હોવાથી તત્પ્રાયોગ્ય ૧૨૦ તેમજ આહારકના ૭, ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૩ એવં ૧૩૦ વિના શેષ ૭૬૬૧ ઉદયલાંગા હોય છે, વળી અહિં મૂલ શરીરની અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં વિભંગજ્ઞાન ફેટલાક આચાર્યો માનતા તથી માટે તે મતે ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૬ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં ૩૦ તથા ૩૧ ના ઉદયે પંચેન્દ્રિય તિર્થયના ૧૧૫૨ અને ૧૧૫૨, તથા ૩૦ ના ઉદયે સામાન્ય મનુષ્યના ૧૧૫૨ તથા ઉદ્યોત સહિતના ૩ વર્ણ શેષ વૈક્રિય મનુષ્યના ૩૨, વૈક્રિય તિર્થયના ૫૬, દેવતાના ૬૪, નારકાના ૫ એમ સર્વ મળી ૩૬૧૩ ઉદયલાંગા પણ હોય છે. તથા ૯૨, ૮૯ અને ૮૮ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય છે.

જ્ઞાન-અજ્ઞાન માર્ગણા સમાપ્ત

૩૪-૩૫ સામાયિક અને છેદાપસ્થાપનીય-આ બે ચારિત્રમાં મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં ગતાવ્યા પ્રમાણે ૨૮ આદિ પાંચ બંધસ્થાન અને ૧૯ બંધલાંગા, ઉદયસ્થાન ૫ અને ઉદયલાંગા ૧૫૮ તથા સત્તાસ્થાન ૮ હોય છે.

૩૬ પરિહારવિશુદ્ધિ:-પરિહારવિશુદ્ધિમાં ૨૮ આદિ ચાર બંધસ્થાન અને ૧ ના બંધનો એક લાંગા વર્ણ મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં ગતાવ્યા મુજબ દેવપ્રાયોગ્ય ૧૮ બંધલાંગા હોય છે. આ જીવો અતિવિશુદ્ધિવાળા હોવાથી વૈક્રિય તથા આહારક શરીર કરતા નથી. તેમજ પ્રથમ સંધયજી વાળા હોય છે માટે ૩૦નું ૧ ઉદયસ્થાન અને ૭ સંસ્થાન, બે વિહારો.

ગતિ અને એ સ્વરના મળી $૬ \times ૨ \times ૨ = ૨૪$ ઉદયભાંગા હોય છે તથા ૯૩ વગેરે પ્રથમના ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૭ સૂક્ષ્મસંયરાય:-સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્રમાં ૧ નું અંધસ્થાન, અંધભાંગા ૬. તથા ૩૦ નું ૧ ઉદયસ્થાન હોય છે અને પ્રથમના ત્રણ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને એ સ્વર સાથે $૩ \times ૬ \times ૨ \times ૨ = ૭૨$ ઉદયભાંગા હોય છે. તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ પ્રથમના ૮ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૮ યથાભ્યાત:-આ ચારિત્રમાં અંધસ્થાન તથા અંધભાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪,૨૫ વર્ણ ૧૦ ઉદયસ્થાન, ત્યાં ૨૦ ના ઉદયે ૧, ૨૧ ના ઉદયે ૧, ૨૬ ના ઉદયે ૬, ૨૭ ના ઉદયે ૧, ૨૮ ના ઉદયે ૧૨, ૨૯ ના ઉદયે ૧૩, ૩૦ ના ઉદયે ૭૩, ૩૧ ના ઉદયે ૧, ૮ અને ૯ ના ઉદયે ૧-૧ એમ સર્વ મળી ૧૧૦ ઉદયભાંગા હોય, તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૯ દેશવિરતિ:-દેશવિરતિમાં ૨૮ અને ૨૯ એ અંધસ્થાન, ત્યાં ૨૮ ના અંધના ૮, અને ૨૯ ના અંધના પણ ૮ એમ ૧૬ અંધભાંગા હોય છે. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એમ છ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, ઉદ્યોત સહિત ૩૧ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, વૈક્રિય તિર્યચના ૭ અને ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૪, અને સામાન્ય મનુષ્યના ૩૦ ના ઉદયના ૧૪૪. એમ ૬ દેશવિરતિને સર્વ શુભપ્રકૃતિનો ઉદય હોય છે. એમ ૪૪૩ ઉદયભાંગા હોય છે, તથા ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૦ અવિરતિ :-આદિ ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન અને ૩૧ અંધનો ૧ અને ૧ ના અંધનો ૧, અને આહારકેદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના અંધનો ૧ એમ કુલ ૩ વર્ણ શેષ ૧૩૯૪૨ અંધભાંગા હોય છે. ૨૧ આદિ ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા મતિઅજ્ઞાન અને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં અતાપ્યા પ્રમાણે ૭૭૭૩ ઉદય ભાંગા હોય છે તથા ૯૩ આદિ એટલે કે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮, ૯૬, ૯૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

સંઘમમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૧ અચક્ષુદર્શન:-અચક્ષુદર્શનમાં અંધસ્થાન અને અંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૧ આદિ ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા દેવકીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૩ ઉદયલાંગા હોય છે, અને ૯૩ વગેરે પ્રથમના ૧૦ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૪૨ ચક્ષુદર્શન:-ચક્ષુદર્શનમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૭ ઉદયસ્થાન હોય છે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એવં કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદયે ૨૫ ના ઉદયમાં વત્યાવેલા ૧૭ તથા ૨૭ ના ઉદયમાં ધન્દ્રિયપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત હોવાથી દેવતાના ૮, નારકનો ૧ એવં ૨૬, તથા ૨૮ ના ઉદયે તિર્થંચના ૫૭૬, મનુષ્યના ૫૭૬, ચક્રિરિદ્રિયના ૨, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, નારકીનો ૧, દેવતાના ૧૬ એવં ૧૧૯૮, તથા ૨૯ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, ચક્રિરિદ્રિયના ૪, નારકનો ૧ અને દેવતાના ૧૬ એવં ૧૭૭૬, ૩૦ ના ઉદયના તિર્થંચના ૧૭૨૮, મનુષ્યના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારક મનુષ્યનો ૧, દેવતાના ૮ એવં ૨૯૦૪ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૪ એવં ૧૧૫૬ એમ ૭ યે ઉદયસ્થાને ચર્કને કુલ ૭૦૭૭ ઉદયલાંગા થાય છે. વળી કેટલાએક આચાર્યોના મતે સર્વ પર્યાપ્તાએ પર્યાપ્તા જીવોને જ ચક્ષુદર્શનનો ઉદય માનેલ છે. તો તેમના મતે આદિના પાંચ ઉદયસ્થાનોમાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્ત એવા વૈક્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય તથા આહારકના લાંગા લેવા, પરંતુ આકીના અપર્યાપ્ત જીવોના લાંગા લેવા નહીં. તેથી લાંગાની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે આવશે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮ અને આહારકનો ૧ એવં ૧૭, એ જ પ્રમાણે ૨૭ ના ઉદયના ૧૭, ૨૮ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, એવં ૨૭ તથા ૨૯ ના ઉદયે ઉપર પ્રમાણે ૨૭ તથા નારકનો ૧, સ્વરસહિત દેવતાના ૮, એવં ૩૬. ૩૦ ના ઉદયે સ્વરસહિત તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૪, મનુષ્યના ૧૧૫૨, દેવતાના ૮, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, અને આહારકનો ૧ એમ ૨૩૨૬ એવં સર્વ મહી ૩૫૭૯ ઉદયલાંગા થાય. એમ જે રીતે લાંગા લખવા છતાં કર્મત્રયમાં તેમજ ચંત્રપૂર્વક કર્માદિ વિચારમાં આપેલ કોઠાની સંખ્યા અરોઅર મળતી નથી. વળી દેવ-નારકને ૨૫ ના

ઉદ્યે અને મનુષ્ય-તિર્થત્રીને ૨૬ ના ઉદ્યે બાદ ચક્ષુદર્શનનો સંભવ લાગે છે માટે તે રીતિએ ગણીએ તો ૨૬ સહિત કુલ ૭ ઉદ્યસ્થાન થાય અને ૭૫૦૦ ઉદ્યભાંગા થાય. યંત્રમાં ૮૬, ૭૮, ૮ અને ૯ વર્ણ શેષ ૮ સત્તાસ્થાન લખેલ છે. પરંતુ અમારી સમજ પ્રમાણે ૮૬ નું સત્તાસ્થાન ઘટવું જોઈએ, માટે ૯ સત્તાસ્થાન હોવા જોઈએ. તત્ત્વ કેવલીગમ્ય.

૪૩ અર્વાચદર્શનમાર્ગણા:-અવધિજ્ઞાન પ્રમાણે.

૪૪ કેવલદર્શન માર્ગણા-કેવલજ્ઞાન પ્રમાણે.

દર્શનમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૫-૪૬-૪૭-કૃત્તણુ, નીલ અને કાષોતલેશ્યા:-આ ત્રણ માર્ગણામાં ૨૩ આદિ ૬ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં આહારકેદ્રિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધનો ૧ ભાંગા ટાળી ૬ બંધસ્થાનના શેષ ૧૩૯૪૨ બંધભાંગા હોય છે, ૨૧ આદિ ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય અને કેવલીના ૮ ભાંગા વર્ણ શેષ ૭૭૮૩ ઉદ્યભાંગા હોય. પરંતુ આ લેશ્યાઓને ૪ ગુણસ્થાન માનીએ તો તે દષ્ટિએ આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોતવાળા ૩ એ ૧૦ ભાંગા ન ઘટે. માટે ૧૦૦૦૭૩ ઉદ્યભાંગા પણ ઘટે, અને ૯૨, ૮૬, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૧ એ ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૮ તેજ્જલેશ્યા:-તેજ્જલેશ્યા માર્ગણામાં ૨૫ થી ૩૧ પર્યાંત ૭ બંધસ્થાન હોય, કારણ કે આ જીવો અપર્યાંત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બંધ કરતા નથી, માટે ૨૩ નું બંધસ્થાનક ઘટવું નથી અને આ જીવો નરકાદિ ૬ પ્રકૃતિઓ બાધતા નથી માટે તત્રાયોગ્ય ભાંગા બાદ કરતાં દરેક બંધસ્થાને નીચે પ્રમાણે ભાંગા હોય. ૨૫ના બંધે બાદર પર્યાંત પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્યના ૮ તથા ૨૬ ના બંધના ૧૬, ૨૮ ના બંધના દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૬ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ ભાંગા વિના ૯૨૨૪ અને ૩૦ના બંધે પણ વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ભાંગા ૪૬૧૭ અને ૩૧ના બંધનો ૧ એમ સર્વ સત્રી ૧૩૮૭૪ બંધભાંગા હોય છે. ત્યાં ૨૧ વગેરે ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય. ત્યાં નારકને, વિકલેન્દ્રિયને અને કેવલીને આ લેશ્યાને અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૫, ૬૬ અને ૮ એમ કુલ ૭૯ ભાંગા ન ઘટે અને ક્ષત્રિય અપર્યાંતામાં પણ તેજ્જલેશ્યા ન હોવાથી ૨૧ તથા ૨૬ના ઉદ્યે અપર્યાંત તિર્થત્રય અને મનુષ્યના ૨+૨=૪ અને તેજ્જલેશ્યાવાંત દેવતા મરીને એકેન્દ્રિયમાં ઉપજે તો બાદર પર્યાંત પ્રત્યેક નામકર્મના

ઉદયવાળા એકેન્દ્રિયમાં કરણ અપયોપિત અવસ્થામાં ૨૧ તથા ૨૪ ના ઉદયે બાદર પયોપિત યશ-અયશના ૨ લાંગા મળી કુલ એકેન્દ્રિયના ૪ લાંગા તેજોલેશ્યામાં ઘટે બાકીના ૩૮ લાંગામાં ન ઘટે માટે ઉપરોક્ત ૭૯+૪+૩૮=૧૨૧ લાંગા બાદ કરી શેષ ૭૬૭૦ ઉદયલાંગા ઘટે છે અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૯ પદ્મલેશ્યા:-પદ્મલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિ બાર પ્રકૃતિના બંધનો અભાવ હોવાથી તે જીવો એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, નારક અને લગ્નિય અપયોપિત મનુષ્ય અને તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય સર્વથા બંધ કરતા નથી, માટે ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૮ના બંધે દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ૯૨૨૪ અને ૩૦ ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના શેષ ૪૬૧૭ તથા ૩૧ ના બંધે ૧ એમ સર્વ મત્તી ૧૩૮૫૦ બંધલાંગા હોય છે. તથા ૨૪ વર્જી ૨૧ થી ૩૧ પર્વત ૮ ઉદયસ્થાન હોય. આ લેશ્યાનો એકેન્દ્રિયમાં સર્વથા અભાવ હોવાથી તેજોલેશ્યામાં ગણુલ એકેન્દ્રિયના ૪ લાંગા વધારે બાદ કરતાં તેજોલેશ્યા પ્રમાણે ૭૬૬૬ ઉદયલાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૫૦ શુક્રલેશ્યા:-શુક્રલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિત્રિક અને તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય બંધનો અભાવ હોવાથી ૨૮ આદિ પાંચ બંધસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૮ના બંધે દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮ એમ ૪૬૧૬ તથા જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધ ના ૮ અને આહારકદ્રિક સહિત ૩૦ ના બંધનો ૧ એમ ૯, ૩૧ તથા ૧ ના બંધનો ૧-૧ એમ પાંચે બંધસ્થાનકે યજ્ઞને કુલ ૪૬૩૫ બંધલાંગા હોય છે. તથા ઉદયસ્થાન ૨૦, ૨૧ અને ૨૫ થી ૩૧ પર્વત નવ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં પદ્મલેશ્યામાં જણુવેલ ૭૬૬૬ ઉદય લાંગા ઉપરાંત ૯ અને ૮ના ઉદયના વર્જીને કેવલીના બાકીના ૬ લાંગા પણ અત્રે ઘટતા હોવાથી કુલ ૭૬૭૨ ઉદયલાંગા થાય. સત્તાસ્થાન ૯૩ આદિ પ્રથમના ૫ તથા ૮૦, ૭૬, ૭૬ અને ૭૫ એમ કુલ નવ હોય.

લેશ્યા માર્ગણા સમાપ્ત.

૫૧ અલ્પ્ય માર્ગણા:-અંધસ્થાન, અંધલાંગા, ઉદ્યસ્થાન ઉદ્યભાંગા તથા સત્તાસ્થાન સર્વ ઘટે છે. કંઈ વિશેષતા નથી.

૫૨ અલ્પ્ય માર્ગણા:-તિર્યંચગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન અને ૧૩૯૨૬ અંધભાંગા, તથા ૨૧ આદિ નવ ઉદ્યસ્થાન હોય અને કેવડાંના ૮, આહારકના ૭, તથા ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૩ એમ ૧૮ ભાંગા વિના શેષ ૭૭૭૩ ઉદ્યભાંગા હોય અને ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ ૪ સત્તાસ્થાન હોય.

અલ્પ્ય માર્ગણા સમાપ્ત.

૫૩ ઉપશમસમ્યક્ત્વ:-ઉપશમ સમ્યક્ત્વ માર્ગણામાં અવધિજ્ઞાનમાં બતાવ્યા મુજબ ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૩૫ અંધભાંગા હોય છે, તથા ૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ સાત ઉદ્યસ્થાન હોય છે. જો કે કોકામાં ૩૬તુ ઉદ્યસ્થાન ગણેલ છે, પરંતુ તેના સંભવ જણાતો નથી. વળી ૨૧, ૨૫ અને ૨૭નો ઉદ્ય સંપત્તિકા ચૂલ્હિંકારના મતે ઉપશમશ્રેણિમાં કાળ કરી ઉપશમ સમ્યક્ત્વ સહિત દેવમાં ગયેલાને અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં ઘટી શકે છે. પણ અન્યને ઘટતું નથી. માટે ૨૧ના ઉદ્યે દેવતાના ૮, ૨૫ ના ઉદ્યે પણ તેના ૮, ૨૭ ના ઉદ્યે ૮, ૨૮ ના ઉદ્યે ૧૬, ૨૯ ના ઉદ્યે ૧૬, અને ૩૦ના ઉદ્યે ૮, એમ દેવતાના ૬૪ અને નારકીને ૨૯ ના ઉદ્યનો ૧, મનુષ્યને ૩૦ ના ઉદ્યના ૧૧૫૨ તેમજ ઉદ્યોતના અનુદ્યવાળા ૩૦ ના ઉદ્યના તિર્યંચના ૧૧૫૨ અને ૩૧ ના ૧૧૫૨ એમ કુલ ૩૫૨૧ ઉદ્યભાંગા હોય. મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નારકને અપર્યાપ્તાવસ્થામાં આ સમ્યક્ત્વ હોતું જ નથી. એથી તેમના અપર્યાપ્તાવસ્થાના ભાંગાઓ ગણેલ નથી. વળી યંત્રમાં ૧૭૬૬ ભાંગા જણાવેલ છે, તે કોઈપણ હિસાબે અંધએસતાં આવતાં નથી. પછી તે બહુશ્રુત જાણે. અને સત્તાસ્થાન ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ હોય છે.

તા. ૩.

ઉપશમ સમ્યક્ત્વમાં ઉત્તરવૈક્રિયશરીર દેવો બતાવતા નથી અને ઉદ્યોતનો ઉદ્ય ઉત્તરવૈક્રિય શરીરમાં જ હોય એવો પણ એક મત છે. માટે તે આચાર્ય મહારાજોના મતે દેવતાના ૬૪ને બદલે ૪૦ ઉદ્યભાંગા આવે એટલે કુલ ૩૫૯૭ ઉદ્યભાંગા પણ હોય અને શતક ચૂલ્હિંના મતે દેવોને અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વ ન માને તો માત્ર દેવતાના

રહના ઉદયના સ્વરવાળા ૮ ભાંગા જ આવે. તેમજ દેવોને ઉત્તરવૈકિય શરીર અર્ધમાસ રહી શકે છે એટલે શરીર બનાવતાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વ ન હોય પરંતુ ઉદ્યોત સહિત ૩૦નો ઉદય ૧૫ દિવસ સુધી રહી શકે એટલે તે વખતે ઉપશમ સમ્યક્ત્વ પામે તો ૩૦ ના ઉદયના આઠ એમ ફલ દેવના ૧૬ ભાંગા પણ આવે એટલે ઉપશમ સમ્યક્ત્વમાં કુલ ચાર રીતે ઉદયભાંગા વધી શકે.

(૫. પુખ્તરાજ્ય અમીયંદ્ય સૂચિત)

૫૪ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ:-ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ માર્ગણમાં અવચિન્તાનમાં બતાયા મુજબ ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૩૫ અંધભાંગા હોય છે. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સંઘયણી હોય છે અને ૨૪ વિના બાકીના શેષ સર્વ ઉદયસ્થાનો હોય છે. તેમાં ભાંગા દેવનાના ૬૪, વૈકિય મનુષ્યના ૩૫, આહારક મનુષ્યના ૭, કેવલીના ૮, સામાન્ય મનુષ્યના ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વને પહેલું સંઘયણ હોવાથી ભાંગાઓને ૬ સંઘયણ કાર્યે ગુણતા નહિં. ૨૧ ના ૮, ૨૬ ના ૪૮, ૨૮ ના ૯૬, ૨૯ના ૯૬, ૩૦ના ૧૦૨ એમ સામાન્ય મનુષ્યના કુલ ૪૪૦, નારહીના ૫ અને તિર્થંચના ૨૧ ના ઉદયના ૮, ૨૬ ના ઉદયના ૮, ૨૮ ના ઉદયના ૮, ૨૯ ના ઉદયના ૧૬, ૩૦ના ઉદયના ૧૬ અને ૩૧ ના ઉદયના ૧૮ એમ વર્તીસકને એ પ્રમાણે કુલ ૬૨૭ ઉદયભાંગા હોય. વળી ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વને પાંચ ભવની વિવક્ષા ગણીએ તો તેથી પણ અધિક ઉદયભાંગા થાય અને સત્તાસ્થાન ૮૬ તથા ૭૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૫૫ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ-આ માર્ગણમાં ૨૮ થી ૩૧ પર્યંતના ૪ અંધસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૮ના અંધે દેવપ્રાયોગ્યતા ૮, ૨૯ ના અંધે મનુષ્ય પ્રાયોગ્યતા ૮, અને જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યતા ૮ એવાં ૧૬, અને ૩૦ ના અંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યતા ૮. આહારકદ્રિક સહિત દેવપ્રાયોગ્યનો ૧ એવાં ૯, ૩૧ના અંધનો ૧ એમ સર્વ મલી ૩૪ અંધભાંગા હોય. તથા ૨૪ વર્ણ ૨૧ થી ૩૧ પર્યંતના ૮ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ૯ તેમજ ૨૦ નો ઉદય દેવલીને જ હોવાથી અર્ધી ઘટતા નથી, અને ૨૪ નો ઉદય માત્ર એકેન્દ્રિયમાં જ હોય છે. અને તેનાં ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ હોતું નથી માટે એ ૪ દિવસ શેષ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે. એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને કેવલીને તેમજ લગ્નિય અપર્યાપ્ત મનુષ્ય-તિર્થંચોને આ સમ્યક્ત્વ હોતું નથી, માટે તેમાં સંભવતા અનુભવે ૪૨,

६६, ८ અને ૪ એવં ૧૨૦ ભાંગા બાદ કરતાં શેષ ૭૬૭૧ ઉદ્યભાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તારથાન હોય છે.

૫૬, ૫૭, ૫૮ મિશ્ર, સાસ્વાદન અને મિથ્યાત્વ-આ ત્રણે આર્ગણા પોતપોતાના ગુણુ-ચાન પ્રમાણે ૧૮ બજારી.

સમ્યક્ત્વ આર્ગણા સમાપ્ત

૫૯ સંજી આર્ગણા:- સંજી આર્ગણામાં બંધસ્થાન ૮, બંધ-ભાંગા ૧૩૯૪૫ અને કેવલીને સંજીમાં ગણીએ તો ૨૪ વર્ણને ૧૧ ઉદ્યસ્થાન અને કેવલીને સંજીમાં ન ગણીએ તો ૨૦,૬.૮ અને ૨૪ વર્ણને ઉદ્યસ્થાન હોય છે, ત્યાં પ્રથમ મન એકેન્દ્રિયના ૪૨, વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ એવં ૧૦૮ વિના ૭૬૮૭ ઉદ્યભાંગા હોય. અને બીજા મને એ ૧૦૮ ઉપરાંત કેવલીના ૮ ભાંગા બાદ કરતાં ૭૬૭૧ ઉદ્યભાંગા હોય. અને સત્તારથાન ૧૨, અથવા ૯ અને ૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૬૦ અસંજી આર્ગણા:-અસંજી આર્ગણા માંહે તિર્યંચગતિ પ્રમાણે બંધસ્થાન ૬, બંધભાંગા ૧૩૯૨૬ અને ૨૧ વર્ણને ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૧ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૫, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિતમ અપર્યાપ્ત મનુષ્યનો ૧, અને અસંજી તિર્યંચ અપર્યાપ્તનો ૧, પર્યાપ્તના યજ્ઞ-અપરા સાથે ૨ એમ કુલ ૧૮. ૨૪ ના ઉદ્યે ૧૧, ૨૫ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૭, ૨૬ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૧૩, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિતમ મનુષ્યનો ૧ અને અપર્યાપ્ત અસંજી તિર્યંચનો ૧, પર્યાપ્ત અસંજી તિર્યંચના ૨, એમ કુલ ૨૬. ૨૭ ના ઉદ્યના એકેન્દ્રિયના ૬, ૨૮ ના ઉદ્યના વિકલેન્દ્રિયના ૬, અસંજીના ૨, એમ કુલ ૮, ૨૯ ના ઉદ્યના વિકલેન્દ્રિયના ૧૨, અસંજી તિર્યંચના ૪, એમ કુલ ૧૬, ૩૦ ના ઉદ્યે ૫. તિર્યંચના ૬, અને વિકલેન્દ્રિયના ૧૮=૨૪ ૩૧ ના ઉદ્યે વિકલેન્દ્રિયના ૧૨ અને અસંજી તિર્યંચના ૪ એમ કુલ ૧૬ એમ સર્વ મલી કુલ ૧૩૨ ઉદ્ય ભાંગા હોય. અહીં અસંજીને યરા અને સુરવર સિવાય ડોઈ પણ શુભ પ્રકૃતિનો ઉદ્ય માનેલ નથી તે અપેક્ષાએ ઉદ્યભાંગા છે. અન્યથા તિર્યંચગતિના ભાંગામાંથી વૈ. તિર્યંચના ૫૬ ભાંગા બાદ કરી અને સંમૂર્ચિતમ મનુષ્યના ૨૧ તથા ૨૬ ના ઉદ્યના ૧,૧ એમ ૨ ભાંગા ઉમરીએ તો કુલ ૫૦૧૬ ઉદ્યભાંગા પણ હોય છે. સત્તારથાન ૯૨,૮૮, ૯૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ પાંચ હોય છે.

સંજી આર્ગણા સમાપ્ત

૬૧ આહારી માર્ગણા:-આહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન તથા બંધભાંગા સર્વ હોય છે. તથા ૨૦, ૨૧, ૯ અને ૮ વર્ણ શેષ ૮ ઉદ્યસ્થાન હોય છે. કેમકે ઉપરોક્ત ૪ ઉદ્યસ્થાનો વિગ્રહગતિમાં, કેવલી સમુદ્ઘાતમાં અને અયોગી ગુણસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં ડબને આહારીપણું સંભવતું નથી. તથા અણાહારી માર્ગણામાં બતાવેલ ૪૫ ભાંગા વિના શેષ ૭૭૪૬ ઉદ્યભાંગા હોય. અને ૯૩ આદિ પ્રથમતા ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૬૨ અણાહારી માર્ગણા:-અણાહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન ૨૩ આદિ ૭ હોય છે. ત્યાં નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધનો ૧, આહારકટિક સહિત ૩૦ ના બંધનો ૧ અને ૩૧ ના બંધનો ૧, અને અપ્રાયોગ્ય ૧ એમ ૪ ભાંગા વર્ણને શેષ ૧૩૯૪૧ બંધભાંગા હોય છે. અને વિગ્રહ-ગતિમાં ૨૧ તું તેમજ કેવલી સમુદ્ઘાતમાં પણ ૨૧ અને ૨૦, ૯, ૮ તું એમ કેવલીને ૪ ઉદ્યસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૧ ના ઉદ્યતા ૪૨, અને ૨૦, ૯, ૮ ના ઉદ્યનો એકેક એમ ૪૫ ઉદ્યભાંગા હોય તથા સત્તા સ્થાન બધાય-૧૨ હોય છે.

આહારી માર્ગણા સમાપ્ત સનમ્

આ પ્રમાણે ૬૨ માર્ગણાને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદ્યસ્થાન અને સત્તાસ્થાન તથા તેના ભાંગા અંગે સમબુદ્ધિ થઈ.

शुद्धिपत्रक

पृष्ठ	पंक्ति	शुद्ध	अशुद्ध
२	७	अवास्थत	अवस्थित
७	२७	मचळं	मिच्छं
२१	१६	निह	निहा
४०	१०	उवरिभेसु	उवरिमेसु
४२	५	इत्या °	इत्थी °
४३	८	अथिरछकं	अथिरछके
४६	५	मिच्छत्तठिईइ	मिच्छत्तठिईइ
५३	८	विति	वति
६०	७	विग्घ	विग्घं
७१	६	जिट्टिई	जिट्टिई
८०	२	दुतीस	दुतीसं
८०	२	अबंध	अबंध
८१	२	बतीसं	बत्तीसं
६२	१२	समचपर °	समचउपर °
१२६	२१	° थुलिअरा	° थूलिअरा
१६२	६	एयडीओ	पयडीओ
२०६	२१	पगुणा	एगूणा
२१६	४	उक्कास	उकोस
२१८	२३	इक्कग	इक्कगं
२३२	१८	पण्णवोसा	पण्णवीसा
२६४	१८	एगंमि	इक्कंमि
२७३	१४	सन्ना	सन्नी
३३५	२	° पच	° पंच
३८६	२५	पच्चमे	पंचमे

આ સંસ્થા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલાં....

ધાર્મિક પુસ્તકોની યાદી

ખે પ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૧-૦૦
” (હિન્દી)	૧-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૩-૨૫
” (હિન્દી)	૪-૦૦
જિત ગુણ પદ્યાવલી ...	૩-૫૦
સામાયિક ચૈત્યવંદન સાર્થ	૦-૪૧
” ” મૂળ	૦-૩૦
ખે પ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૨-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૬-૦૦
જીવવિચાર સવિવેચન	૨-૫૦
નવતત્ત્વ...	૨-૦૦
દંડક તથા લઘુસંઘયણી	૨-૫૦
ભાષ્યત્રયમ્ ...	૪-૫૦
કર્મત્રંચ ૧-૨ (ભા. ૧ લો)	૪-૫૦
કર્મત્રંચ ૩-૪ (ભા. ૨ જો)	૪-૦૦
કર્મત્રંચ ૫-૬ (ભા. ૩ જો)	૯-૦૦
તત્ત્વાર્થ ભા. ૨ જો વિવેચન સાથે	૧૦-૫૦
અનંદધન ચોતીસી સાર્થ	૪-૦૦
તત્ત્વાર્થ ભૂમિકા ...	૨-૫૦

સમકિત સડસક ખોલતી	
સમગ્રીય વિવેચન સાથે	૦-૭૫
દ્રવ્ય-ગુણ પર્યાયનો રાસ	
ટપા સાથે	૧-૦૦
આત્મહિતકર આધ્યાત્મિક	
વસ્તુ સંગ્રહ	૧-૦૦
ધર્મોપદેશ તત્ત્વજ્ઞાન ...	૦-૨૫
અભક્ષ્ય અનંતકાય વિચાર	
ગુજરાતી	૧-૫૦
અભક્ષ્ય અનંતકાય વિચાર	
હિન્દી	૧-૭૫
આત્મજગૃહિતિ ...	૦-૨૫
દંડક ટીકા (પ્રતાકાર)	૦-૫૦
સમાસ સુખોધિકા	૧-૫૦
શ્રી સિદ્ધહેમ રહસ્ય વૃત્તિ	૬-૦૦
નકશા	૦-૧૩

ભેટ પુસ્તકો

ધર્મવીર શેઠ વેણીયંદલાઇ (ટ. ખ.)	
આહાર મીમાંસા (ટપાલ ખર્ચ)	
અન્યત્ર છપાયેલ	
છ કર્મત્રંચ સાર્થ ...	૫-૦૦
છ કર્મત્રંચ મૂળ ...	૦-૧૫

—: પ્રાપ્તિસ્થાનો :—

શ્રી જૈન ટ્રેયસ્કર મંડળ
મહેસાણા (ઉ. ગુજરાત)

શ્રી જૈન ટ્રેયસ્કર મંડળ
પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)